

În numele lui Allah
Ar-Rahman (Preamăloșivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecării!

Știm cu toții, dragi frați și surori, că este obligatoriu pentru noi să fim conștienți de patru lucruri:

1) primul dintre acestea se referă la necesitatea de a obține informații suficiente pentru a Îl putea cunoaște pe Allah Preaînaltul, pe Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și religia islamului. Nu ne este permis să Îl adorăm pe Allah cu ignoranță, fără a ști cum trebuie să fie El adorat, iar oricine face acest lucru se află în rătăcire învederată.

2) al doilea lucru este acela că persoana care are cunoștințe despre religie, dar nu le implementează în viața sa de zi cu zi, va provoca Mânia lui Allah, pentru că are cunoștințele (religioase) necesare, dar nu se comportă conform acestora. Aceasta este una dintre ademenirile lui Șeytan (Satana), care dorește să îi descurajeze pe oameni de la a obține cunoștințe benefice, făcându-i să creadă că vor fi iertați de către Allah pentru neștiința lor. Ceea ce nu realizează însă această persoană este faptul că, dacă stă deoparte în mod intenționat și nu caută să își cunoască religia în timp ce are această capacitate, dovada este stabilită împotriva ei (și va fi pedepsită). Acesta este un truc pe care Șeytan l-a folosit pentru oamenii din timpul Profetului Noe ^(Pacea fie asupra sa!), pentru a pretinde că dovada nu va fi stabilită împotriva lor, după cum Allah ne spune în Nobilul Coran: **«Și, cu adevărat, de fiecare dată când i-am chemat (să creadă în Tine, astfel credința lor putând fi un motiv) ca Tu să-i poți ierta, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit (în refuzul lor) și au crescut în mândrie.»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:7]

3) al treilea lucru este modul în care trebuie să se facă **daw'ah** (chemarea la cunoașterea religiei și la practicarea islamului), pentru că învățării și propovăduitorii sunt moștenitorii Profetilor ^(Pacea fie asupra lor!). Allah Al-'Azîz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) i-a blestemat pe evrei pentru că ei: **«Nu s-au oprit unii pe alții de la fărâdelegile pe care le-au săvârșit (...)**» [Traducerea sensurilor Nobilului

Coran, 5:79]

A învăța și a chema la islam este o obligație a întregii comunități și, de aceea, atunci când unul dintre membrii acesteia nu și-a îndeplinit această obligație, nu trebuie condamnată întreaga societate, însă, atunci când întreaga comunitate a uitat să mai facă acest lucru, atunci toți vor fi trași la răspundere.

4) al patrulea lucru este să avem răbdare și să fim perseverenți în fața fiecărei greutăți pe care o întâlnim în timpul învățării, practicării sau chemării altora la această religie.

Pentru a participa la această nobilă acțiune de a răspândi cunoștințele religioase, pentru a-i elibera pe oameni de ignoranța lor și a le ușura drumul pentru a căuta ceea ce este obligatoriu pentru ei, am adunat în această carte cunoștințele de bază ale islamului, de care avem cu toții nevoie, împreună cu explicarea ultimelor trei părți ('ajzā') din Coranul cel Nobil. Acestea fiind spuse, chiar dacă unele lucruri nu pot fi înțelese în totalitate, cel care caută informații nu trebuie să neglijeze ceea ce a obținut până în acel moment și să își continue căutarea.

Am încercat să rămânem preciși și conșiși în această carte, menționând numai relatări autentice ale Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Totuși, nu putem spune că suntem perfecți și compleți, deoarece doar Allah este Perfect. Astfel, dacă ceea ce spunem este corect, atunci este de la Allah, iar dacă ceea ce spunem este incorect, atunci este de la noi și de la Șeytan, iar Allah și Mesagerul Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu au greșit. Fie ca Allah să aibă milă de cei care ne îndreaptă greșelile cu o critică constructivă! Amin!

Cu adevărat, Allah știe cel mai bine și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale și a companionilor săi!

www.tafseer.info Email : rom@tafseer.info

Cuprins

1. <i>Virtuți ale recitării Coranului</i>	2
2. <i>Explicarea sensurilor ultimelor trei părți ('ajzā') din Coranul cel Nobil</i>	4
3. <i>Câteva întrebări esențiale pentru viața unui musulman</i>	68
4. <i>Numele și Atributele lui Allah</i>	71
5. <i>Acțiunile inimii</i>	95
6. <i>Un dialog constructiv</i>	108
7. <i>Semnificația primei părți a mărturisirii de credință</i>	127
8. <i>Semnificația celei de a doua părți a mărturisirii de credință</i>	129
9. <i>Purificarea (at-Tabara)</i>	132
10. <i>Chestiuni referitoare la femei</i>	139
11. <i>Femeile în islam</i>	142
12. <i>Câteva reguli referitoare la femei</i>	143
13. <i>Rugăciunea (as-Salāh)</i>	147
14. <i>Dania anuală obligatorie (az-Zakāh)</i>	157
15. <i>Postul din luna Ramadan (as-Siyam)</i>	161
16. <i>Pelerinajul mare (al-Hajj) și pelerinajul cel mic (al-'Umrah)</i>	165
17. <i>Beneficii și reguli diverse</i>	172
18. <i>Suplicații și descântece islamice</i>	180
19. <i>Suplicația (du'ā)</i>	189
20. <i>Cele mai importante suplicații care ar trebui memorate</i>	193
21. <i>Negoțul cel mai avantajos: dhikr Allah (pomenirea lui Allah)</i>	199
22. <i>Pomenirile zilnice ale lui Allah de dimineața și seara</i>	202
23. <i>Expresii și fapte răsplătite în islam</i>	206
24. <i>Câteva dintre chestiunile interzise în islam</i>	217
25. <i>Călătoria spre eternitate. Drumul spre Paradis sau Focul Iadului</i>	224
26. <i>Descrierea abluțiunii</i>	229
27. <i>Descrierea rugăciunii</i>	230
28. <i>A acționa conform cunoștințelor dobândite (despre religie)</i>	



Virtuți ale recitării Coranului

Coranul este Cuvântul lui Allah Preaînaltul. Superioritatea Coranului față de cuvintele creației Sale este asemeni Superiorității lui Allah față de creația Sa, iar mișcarea limbii în timpul recitării Coranului este cea mai bună acțiune pe care aceasta o poate efectua vreodată.

► **Virtuți ale recitării Coranului:** sunt nenumărate virtuți în învățarea și recitarea Nobilului Coran. Dintre acestea, amintim:

♦ **răsplata pentru învățarea altora:** Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cel mai bun dintre voi este cel care memorează Coranul și îi învață și pe alții.**” (Al-Bukhari)

♦ **răsplata pentru recitare:** Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cel care citește o literă din Cartea lui Allah, va avea răsplata pentru o faptă bună, și fiecare faptă bună va fi înmulțită cu zece (...)**” (At-Tirmidhi)

♦ **răsplata pentru învățarea Coranului, memorarea lui și a fi iscusit în recitarea sa:** Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cel care recită Coranul și este iscusit întru aceasta este alături de îngerii cei nobili, iar acela care citește și se poticnește, întâmpinând greutate în citirea lui, are o răsplată dublă.**”

(Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**(În Paradis) celui care a recitat Coranul și care a acționat conform învățăturilor sale i se va spune: «Citește, înalță-te și înfrumusețează-ți vocea așa cum ai făcut și în viața lumească, deoarece, cu adevărat, nivelul (locul) tău este asemeni ultimului verset citit.»**” (At-Tirmidhi)

Al-Khattabi (Allah să aibă milă de el!) a spus: „*S-a relatat într-un hadith că numărul nivelurilor din Paradis este egal cu numărul de versete din Coran, de aceea, recitatorului i se va spune: «Înalță-te atâtea nivele cât numărul versetelor din Coran pe care obișnuiai să le reciti!» Astfel, cei care au recitat întregul Coran se vor înălța în Viața de Apoi până la cel mai înalt nivel din Paradis, iar cei care au recitat doar o parte din Coran, se vor înălța până la nivelul potrivit pentru aceasta, până când răsplata lor va fi egală cu ultimul verset al recitării lor.*”

♦ **răsplata pentru învățarea copiilor să recite Coranul:** Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cel care citește Coranul, îl învață și apoi acționează conform acestuia va plasa deasupra părinților săi o coroană de lumină la fel de strălucitoare ca și Soarele. El îi va îmbrăca pe ei cu haine care sunt mult mai valoroase decât întreaga lume. Ei vor întreba: «De ce purtăm noi aceste haine (ale onoarei)?» Li se va spune lor: «Datorită importanței pe care copilul vostru i-a acordat-o Coranului.»**” (Al-Hakim)

♦ **mijlocirea Coranului în Ziua Judecății pentru recitatorul său:** Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**(...) Recitați Coranul, căci el va mijloci pentru recitatorul său în Ziua Judecății!**” (Muslim)

De asemenea, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Postul și recitarea Coranului robului lui Allah vor mijloci pentru el în Ziua Judecății.**” (Ahmad)

♦ **răsplata pentru cei care se adună în congregație pentru recitarea și studiul Coranului:** Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Niciun grup de oameni nu se adună într-una dintre casele lui Allah pentru a recita Cartea lui Allah, pentru a o studia și a-i învăța pe alții, fără ca liniștea să coboare asupra**

lor, fără să îi cuprindă Mila lui Allah, fără ca îngerii să îi înconjoare și Allah să îi pomenească printre cei care se află în Compania Sa.” (Muslim, at-Tirmidhi și Abu Dawud)

► **Etichetele recitării Coranului:** Ibn Kathir ^(Allah să fie mulțumit de el) a menționat câteva dintre aceste etichete, printre care amintim: ♦ Coranul nu trebuie atins sau recitat dacă persoana nu se află în stare de puritate; ♦ este recomandat ca persoana să folosească *sivak*¹ pentru curățarea dinților înainte de recitarea Coranului; ♦ persoana trebuie să poarte cele mai bune haine ale sale ♦ cel care recită Coranul trebuie își îndrepte fața spre direcția de rugăciune (*qiblah*); ♦ cel care recită Coranul trebuie să se oprească din recitarea acestuia în timp ce cascade; ♦ persoana nu trebuie să își întrerupă recitarea pentru a vorbi, decât dacă este neapărat necesar; ♦ cel care recită trebuie să fie atent la ceea ce recită; ♦ persoana care recită Coranul trebuie să se oprească la versetele care menționează răsplata și să îi ceară lui Allah să îi ofere acea răsplată; ♦ cel care recită Coranul trebuie să se oprească la versetele care menționează Pedepșa lui Allah și să caute refugiu la El împotriva acelei pedepse; ♦ Coranul nu trebuie lăsat deschis dacă nu se mai recită și nici nu trebuie așezate anumite obiecte pe acesta; ♦ persoana nu trebuie să își ridice vocea în timp ce recită Coranul, pentru a îi acoperi pe alți recitatori; ♦ persoana nu trebuie să recite Coranul în locurile unde atenția sa poate fi distrasă din cauza zgomotului, așa cum sunt piețele.

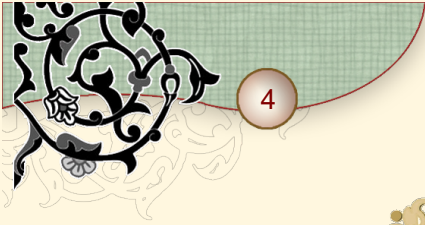
► **Manierele recitării Coranului:** Atunci când Anas ^(Allah să fie mulțumit de el) a fost întrebat despre modul de recitare al Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), el a spus: „**El obișnuia să prelungească anumite litere. Astfel, atunci când recita Bismi-llah Ar-Rahman Ar-Rahim, prelungea Allah, Ar-Rahman și Ar-Rahim.**” (Al-Bukhari)

► **Recitarea zilnică:** companionii Profetului ^(Allah să fie mulțumit de el) obișnuiau să recite Coranul zilnic și niciunul dintre ei nu recita Coranul în întregime în mai puțin de o săptămână. Mai mult decât atât, le fusese interzis să facă aceasta în mai puțin de trei zile.

De aceea, dragi frați și surori, petreceți timpul recitând Coranul. Fixați-vă un anumit număr de versete pe care să le recitați zilnic sau un anumit timp pe zi pentru recitare și nu vă lăsați de aceasta indiferent ce se întâmplă, deoarece o mică parte recitată cu regularitate este mai bună decât o parte mare recitată ocazional. Dacă ați uitat sau ați adormit, recitați în ziua următoare, urmând cuvintele Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus: „**Oricine adoarme și pierde recitarea părții sale de Coran, apoi recită acea bucată între rugăciunile de Fajr și Dhuhur din ziua următoare, va avea recitarea sa scrisă ca și cum ar fi făcut-o cu o zi înainte.**” (Muslim)

Așadar, nu fiți dintre cei care se îndepărtează de Coran, neglijând recitarea acestuia sau contemplarea cu privire la semnificațiile sale. De asemenea, nu fiți dintre cei care nu pun în aplicare învățăturile sale și nu caută tratamentul pentru orice boală prin intermediul acestuia.

¹ *Sivak (miswak)* – buciacă din creanga unui arbore special, folosită de musulmani pentru curățarea dinților



1. Surat Al-Fatiha

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul), Ar-Rahîm (Prea
Îndurătorul)

① În numele lui Allah (Singurul,
Adevăratul și Indivizibilul Dumnezeu), Ar-
Rahman (Preamilostivul, a Cărui Milă
cuprinde toate creaturile Sale), Ar-Rahîm
(Prea Îndurătorul). (Aceste două Nume
arată și confirmă Mila Sa Imensă)

② Toată Slava și Mulțumirea (și
Preamărirea) Îi aparțin (doar) lui Allah
(din moment ce doar El este Cel care ne
asigură bunuri și doar El a creat întregul
Univers, fără niciun partener), Domnul
tuturor lumilor (a oamenilor, a djinnilor și
a tot ceea ce există).

③ Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-
Rahîm (Prea Îndurătorul).

④ Suveranul și Stăpânul Zilei
Recompensei (în timpul căreia fiecare
creatură va primi răsplata sau pedeapsa pe
care o merită).

⑤ (Doar) Pe Tine Te adorăm
(îndreptând toate actele noastre de adorare,
rugăciunile, sacrificiile, suplicațiile etc. doar
către Tine) și (doar) la Tine cerem ajutor
și sprijin (din moment ce doar Tu poți
rezolva toate chestiunile și doar Tu știi atât
ceea ce este văzut, cât și ceea ce nu este văzut,
precum și tot ceea ce se întâmplă în lume).

⑥ Călăuzește-ne pe noi către Ar-Sirāt
Al-Mustakîm (Calea cea Dreaptă, islamul).

⑦ Calea celor asupra cărora Tu ai
revărsat Îndurarea Ta (așa cum sunt
Profeții, martirii, cei evlavioși și drepecți dintre
oameni) și nu (calea) celor care au
câștigat Mânia Ta (adică aceia ale căror
intenții sunt pervertite: ei știu Adevărul, însă
nu îl urmează, așa cum sunt evreii), nici a
celor care au rătăcit (adică aceia care au
pierdut cunoașterea cea adevărată, astfel încât
ei se află în eroare și nu sunt călăuziți către
Adevăr, așa cum sunt creștinii).

58. Surat Al-Mujadilah

(Femeia care discută)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

﴿1﴾ Cu adevărat, Allah a auzit vorbele aceleia (Khaulab, fiica lui Tba'labab), care discută cu tine (o, Mohammed) cu privire la soțul ei (Aus, fiul lui As-Samit, care i-a spus ei: „Tu ești pentru mine asemeni spatelui mamei mele.”, semnificând: „Îmi este interzis să mă mai apropii de tine.” Acest lucru a reprezentat, într-un fel, un divorț, numit az-zihar, lucru extrem de obișnuit pentru arabii de dinaintea de Profeția lui Mohammed. Însă, după un astfel de „divorț”, femeile nu aveau libertate și nu se puteau căsători cu altcineva.) și care Îi spune durerile sale (rugându-se) lui Allah. Și Allah aude discuția (și argumentele) dintre voi doi. Cu adevărat, Allah este Sami' (Cel care Aude totul) și Basir (Atoatevăzător).

﴿2﴾ Aceia dintre voi care fac ca soțiile lor să nu mai fie permise pentru ei prin az-zihar (numindu-le „mamele lor”) – ele (soțiile) nu sunt (cu adevărat) mamele lor. Mamele lor nu sunt decât cele care i-au adus pe lume (și nimeni nu le poate înlocui). Și, cu adevărat, ei rostesc vorbe munkar (rele, respinse și interzise) și mincinoase. Și, cu adevărat, Allah este 'Afiw (Atoateiertător), Ghafir (Prea Iertător).

﴿3﴾ Și aceia care le fac pe soțiile lor interzise pentru ei prin az-zihar și apoi vor să revină asupra celor pe care le-au spus (adică să se atingă din nou de soțiile lor) atunci (ispășirea, în limba arabă kaffara, pentru aceasta este) să elibereze un sclav înainte de a se mai atinge unul de celălalt. Aceasta (ispășirea) este o prevenire pentru voi (pentru a nu repeta astfel de faptă rea). Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

﴿4﴾ Și acela care nu găsește (un sclav pe care să îl elibereze sau banii pentru a elibera un sclav) trebuie să postească două luni consecutiv înainte de a se atinge unul de altul. Și acela care nu poate face acest lucru (adică să postească), trebuie să hrănească șazeci de miskin (persoane nevoiașe). Aceasta pentru că voi să credeți (să vă perfecționați credința) în Allah și în Mesagerul Său (să faceți ceea ce Allah v-a poruncit, să îl urmați pe Mesagerul Său și să nu mai faceți acel păcat

سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنُوا كَمَا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتِنَا لِلْمُكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

altădată). Acestea sunt limitele impuse de Allah. Și pentru necredincioși (cei care refuză să asculte de ceea ce Allah a poruncit) este un chin dureros.

﴿5﴾ Cu adevărat, cei care I se împotrivesc lui Allah (încalcând Poruncile și Legile Sale, urmând alte legi și arătând dușmănie față de El) și (care se împotrivesc, de asemenea) Mesagerului Său vor fi dezonorați (și umiliți) la fel cum și cei de dinaintea lor (dintre popoarele predecesoare) au fost dezonorați (și umiliți). Și Noi am trimis ayat (dovezi, evidente, versete, lecții, semne, revelații etc., pentru a demonstra că Legile lui Allah reprezintă adevărul) limpezi. Și pentru necredincioși (cei care nu cred în aceste ayat) este un chin umilitor,

﴿6﴾ În Ziua în care Allah îi va readuce pe ei toți la viață (adică în Ziua Judecării) și le va vesti lor ceea ce au făcut (faptele bune și rele). Allah le-a înregistrat (în Cartea faptelor lor bune și rele), în timp ce ei le-au uitat. Și Allah este Martor peste toate lucrurile (nimic nu Îi este ascuns Lui).



أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ مَا كَانُوا تُمَّ يَتَّبِعُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 هُوُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُوُوا عِنْدَهُ وَيَنْتَجِبُونَ بِالْإِنْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يَحْيِكَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبَهُمْ
 جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنْتَجِبُوا بِالْإِنْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّبُوا
 بِالْبِرِّ وَالْتَّقْوَى وَآتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا لِأَيَادِنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَسَحُّوا فِ الْمَجْلِسِ فَاسْحُوا بِفَسْحٍ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَانْشُرُوا بِأَنْشُرِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

simtă prost sau să creadă că unul dintre musulmani a suferit vreo nenorocire, iar evreii nu vor să îi spună. Muslimanii au mers la Profet și i s-au plâns cu privire la aceasta. El i-a avertizat pe evrei și le-a interzis să mai facă acest lucru.) cum se întorc ei după aceea la ceea ce le-a fost oprit (și despre care au fost avertizați) și discută între ei (an-najwa) cu păcat, agresiune și nesupunere față de Mesager (Mohammed)? Și atunci când vin la tine, te salută cu vorbe cu care nu te salută Allah (atunci când evreii mergeau să îl vadă pe Profet, ei îl salutau spunând: „As-Sam‘Aleikum!”, ceea ce înseamnă: „Moartea fie asupra voastră!”, în loc să folosească salutul islamic: „As-salam ‘Aleikum!”, care înseamnă: „Pacea fie asupra voastră!”) și vorbesc între ei (sau în sinea lor): „De ce nu ne pedepsește Allah pentru ceea ce spunem (dacă Mohammed este cu adevărat Profet)?” (Însă răspunsul lui Allah pentru ei este: „Iadul va fi de ajuns pentru ei și vor arde în el și, cu adevărat, cea mai rea este această destinație!

﴿٧﴾ Oare nu ai văzut tu că Allah știe tot ceea ce se află în Ceruri și tot ceea ce se află pe Pământ? Nu există nicio najwa (discuție în taină, secretă) între trei (oameni) fără ca El (Allah) să fie al Patrulea (cu Știința Sa) și nici (o najwa) între cinci fără ca El să fie al Șaselea (cu Știința Sa) și (nicio najwa) între mai mult sau mai puțin de atât fără ca El să fie împreună cu ei (cu Știința Sa), oriunde s-ar afla ei. Apoi, în Ziua Învierii, El le va vesti lor ceea ce ei au făcut (saptele bune și rele). Cu adevărat, Allah este ‘Alim (Atoatecunoscător, Omniscient) al tuturor lucrurilor.

﴿٩﴾ O, voi, cei care credeți! Atunci când vorbiți în privat, nu discutați cu păcat, agresiune și nesupunere față de Mesager, ci discutați (numai) în al-birr (dreptate) și at-taqwa (evlavie și pietate) și temeți-vă de Allah, la Care veți fi adunați (în Ziua Învierii)!

﴿٨﴾ Oare nu i-ai văzut tu (o, Profetule) pe aceia (evreii) cărora le-a fost interzisă (și au fost avertizați cu privire la aceasta) an-najwa (discuția în privat, un act pe care evreii obișnuiau să îl facă: atunci când observau un musulman trecând pe lângă ei, începeau să discute în taină în timp ce îl priveau pe acesta, făcându-și cu ochiul unul altuia, ca și cum l-ar fi bârfit, fapt care îl făcea pe acel musulman să se

﴿١٠﴾ De fapt, an-najwa (discuția în privat – cu un sens rău, semnificând cu păcat, agresiune etc.) este numai de la Șeytan (Satana) (adică este dintre șaptele Satanei), pentru a le provoca mahnire credincioșilor, însă el nu le poate pricinui niciun rău fără Voia lui Allah. Și în Allah să se încreadă dreptcredincioșii!

﴿١١﴾ O, voi, cei care credeți! Când vi se cere să faceți loc în adunări, atunci (răspândiți-vă și) faceți loc. Allah vă va da vouă un loc (mare, prin Mîla Sa, acesta fiind Paradisul sau orice lucru bun). Și când vi se spune să vă ridicați (pentru rugăciune sau pentru a face sapte bune), atunci ridicați-vă. Allah îi va ridica în rang pe aceia dintre voi care cred și pe cei cărora li s-a dat știința. Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

﴿12﴾ O, voi cei care credeți! Atunci când voi (*doriți să*) îi cereți sfatul Mesagerului (*Mohammed, pe orice temă*) în privat (*în mod confidențial*), oferiți ceva drept caritate (*celor săraci*) înainte de a cere sfatul în privat. Aceasta este mai bine (*și vă va aduce bine și răsplată*) și mai curat pentru voi (*vă va curăța sufletele de păcate*). Însă dacă nu găsiți nimic (*să oferiți drept milostenie*), atunci cu adevărat Allah este *Ghafir (Prea Iertător), Rahim (Prea Îndurător)*.

﴿13﴾ Oare vă temeți (*de sărăcie*) să dați milostenie înainte de a cere sfatul în privat (*Profetului*)? Dacă nu ați făcut-o și Allah v-a iertat pe voi, atunci (*cel puțin*) împliniți *as-salah (rugăciunea)* și dați *az-zakāb (caritatea anuală obligatorie)* și supuneți-vă lui Allah și Mesagerului Său (*adică faceți tot ceea ce Allah și Mesagerul Său v-au cerut să faceți*), iar Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

﴿14﴾ Oare nu i-ai văzut (*o, Mohammed*) pe aceia (*ipocriții*) care au luat ca 'aulia' (*prieteni, protectori etc.*) un neam (*evreii*) asupra căruia este Mânia lui Allah (*acest fapt se referă la un grup de ipocriți care au pretins că sunt musulmani în timp ce transmiteau evreilor secretele credincioșilor*)? Ei nu sunt nici dintre voi (*dintre musulmani*), nici dintre ei (*evrei*) și ei jură cu minciună (*că ei ar fi musulmani și cred în tine ca Profet*) în timp ce ei știu (*că mint în jurământul lor*).

﴿15﴾ Allah a pregătit pentru ei un chin aspru. Rău lucru este într-adevăr acesta pe care îl fac ei (*ipocriția lor, înșelătoria lor față de musulmani, ajutându-i și sfătuiindu-i pe evrei împotriva musulmanilor și jurând fals!*)

﴿16﴾ Ei au făcut din jurămintele lor (*false*) o pavăză (*pentru acțiunile lor rele*). Astfel, ei i-au împiedicat (*pe oameni*) de la Calea lui Allah (*islamul*): așadar, ei vor avea parte de un chin umilitor.

﴿17﴾ Averile și copiii lor nu le vor fi de niciun folos împotriva (*Pedepsei*) lui Allah. Aceștia vor fi locuitorii Focului, ei vor locui acolo veșnic.

﴿18﴾ În Ziua când Allah îi va învia pe ei toți (*pentru judecata lor*), atunci ei vor jura față de El (*că ei au fost credincioși*), așa cum au jurat și față de voi (*o, musulmani*). Și ei cred că au ceva (*pe care să se bazeze; ei își asumă că minciunile lor vor fi*

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نَجِيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُوْدِكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطَهَّرْ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تَقْدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُوْدِكُمْ صَدَقْتُمْ فَاِذَا لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاْتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ يَّمْلِكُ مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكٰذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوْا اٰمِنَتَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ نُّغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالَهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَّاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ اَلَّا اٰتٰهُمْ هُمْ اَلْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾ اَسْتَحْوِذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَحٰذِرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاُولٰٓئِكَ فِي الْاٰذِلِيْنَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَعَلَّابِكْ اَنَا وَرَسُوْلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

crezute și că vor putea să își ascundă nedreptățile, la fel cum au făcut și în viața pământească). Însă, cu adevărat, ei sunt mincinoși!

﴿19﴾ *Șeitan (Satana)* a pus stăpânire pe ei. Așadar, el i-a făcut pe ei să uite de *dhikr Allah (pomenirea lui Allah)*. Aceștia sunt ceata lui *Șeitan (Satana)*. Cu adevărat, cei din ceata lui *Șeitan (Satana, cei care îl urmează)*, aceia vor fi cei învinși!

﴿20﴾ Aceia care I se împotrivesc lui Allah (*încalcă Poruncile și Legile Sale, arătând dușmănie față de El*) și Mesagerului Său (*Mohammed*), vor fi dintre cei mai umiliți (*atât în această viață, cât și în Viața de Apoi*).

﴿21﴾ Allah a scris (*adică a botărat*) (*în Al-Laouh Al-Mahfuz – Tablele păstrate*): „Cu adevărat, Eu și cu Mesagerii Mei vom învinge!” Cu adevărat, Allah este *Qawiy (Omnipotent)*, *'Aziz (Invincibil, Atotputernic)*.

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
 حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ
 ٥٩ آيَاتُهُ ٢٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
 هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوْا وَظَنُّوْا اَنْهُمْ مَّا نَعْتَهُمْ
 حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَنْهَضْنٰهُمْ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَدَفَ
 فِي قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرِبُوْنَ بِيُوْتِهِمْ بِاَيْدِيهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ
 فَاعْتَبِرُوْا بِتٰوَلِي الْاَبْصٰرِ ﴿٢﴾ وَلَوْ اَنَّ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
 اَلْجَلٰءَ لَعَذَّبْنٰهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

﴿22﴾ Nu vei afla (o, Mohammed) un neam de oameni care crede în Allah și în Ziua Judecării, simțind afecțiune (inbindu-i sau luându-i ca 'aulia' – prieteni, protectori) față de cei care I se împotrivesc lui Allah (care arată dușmănie față de El și față de religia Sa, care Îi încalcă Poruncile și Legile) și Mesagerului Său (aici nu se face referire la nemusulmani, ci la acele persoane care arată dușmănie față de Allah, de religia Sa și de Mesagerii Său), chiar dacă ar fi părinții lor, fiii lor, frații lor sau rudele lor (dintre oameni). Pentru aceștia, El a scris credința în inimile lor și i-a întărit pe ei cu *ruh* (spirit) de la Sine (călăuzire și victorie împotriva dușmanilor din viața lumească) și (în Viața de Apoi). El îi va primi în Grădini (Paradisul) pe sub care curg râuri și veșnic vor rămâne în ele. Allah este Mulțumit de ei (Allah este

Satisfăcut de ei, îi iubeste, îi iartă, le acceptă faptele bune și nu se va mânia niciodată pe ei) și ei sunt mulțumiți de El (mulțumiți cu tot ceea ce El le-a oferit). Ei sunt ceata lui Allah. Cu adevărat, ceata lui Allah este aceea care va fi învingătoare.

59. Surat Al-Hashr

(Pribegia)

În numele lui Allah Ar-Rahman

(Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

﴿1﴾ Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (ele slăvesc numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa). Și El este *Al-'Azîz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Hakim* (Cel Înțelept în Judecata Sa, în Legislația Sa, în Stăpânirea Sa etc.).

﴿2﴾ El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Scripturii din casele lor la prima pribegie (referire la evreii care făceau parte din Banu an-Nadhir, care au încălcat tratatul de pace pe care îl aveau cu Profetul, încercând să îlucidă, aliindu-se cu păgânii împotriva musulmanilor). Nu ați crezut (o, voi, musulmani) că vor ieși (din casele lor, din cauza puterii lor). Și ei au crezut că fortărețele lor îi vor apăra de Allah! Însă Mânia lui Allah i-a ajuns de unde ei nu se așteptau și El a aruncat spaima în inimile lor, astfel încât ei și-au dărâmat casele cu propriile mâini (deoarece Profetul i-a permis fiecăruia să ia cu el doar ceea ce cămila sa putea căra) și cu mâinile dreptcredincioșilor. De aceea, trageți învățăminte (aceasta este o avertizare), o, voi, cei care aveți ochi (să vedeți)!

﴿3﴾ Și dacă Allah nu ar fi scris (hotărât) pribegia pentru ei, El i-ar fi pedepsit pe ei cu siguranță în această lume; iar în Viața de Apoi ar fi avut ei parte de chinul Focului.

4 Aceasta pentru că ei li s-au împotrivit (cu dușmănie) lui Allah și Mesagerului Său (ei au încălcat Poruncile și Legile Sale, luptând împotriva lui Allah și a Mesagerului Său). Iar acela care se împotrivesc lui Allah, (să știe că) Allah este, cu adevărat, Aspru la pedeapsă.

5 Orice ați tăiat voi (o, musulmani) de la un palmier (al dușmanilor) sau l-ați lăsat în picioare pe rădăcinile sale (deoarece evreii au aruncat cu săgeți și pietre din vârful cetăților lor, iar palmierii din grădinile lor i-au ajutat să facă aceasta) a fost prin Voia lui Allah și ca să îi acopere de rușine pe fașiğin (aceia care au deviat de la Calea lui Allah, păcătoșii, cei care persistă în păcat).

6 Și ceea ce Allah a oferit ca pradă (al-fai', ceea ce înseamnă prada obținută fără a exista vreo luptă) Mesagerului Său (Mohammed) de la ei (adică tot ceea ce evreii din Banu an-Nadhir au lăsat în urmă și nu au luat cu ei după asediul musulmanilor) – voi (o, musulmani), nu le-ați obținut călare pe cai sau pe cămile (nu ați luat parte la expediție, adică le-ați obținut fără a lua parte la nicio bătălie). Însă, Allah îi trimite pe Mesagerii Săi, oferindu-le putere asupra celor cărora El voiește (astfel încât ei vor învinge pe oricine Allah va voi). Și Allah este cu Putere peste toate lucrurile.

7 Ceea ce Allah i-a dăruit Mesagerului Său ca pradă (al-fai') de la locuitorii cetăților le aparține lui Allah, Mesagerului Său (ca să o cheltuiască în beneficiul musulmanilor), rudelor (rudele Mesagerului, aparținând triburilor Banu Hashim și Banu al-Muttalib, cărora Profetul le-a interzis să accepte zakah), orfanilor, al-masakin (sărmanilor) și călătorului (care este străin și a rămas fără bani); aceasta pentru ca prada să nu circule (în mod exclusiv) în mâinile celor bogați dintre voi. Ceea ce Mesagerul vă dăruiește (hotărâște, poruncește) primiți (faceți) și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriti-vă (și nu faceți) și fiți cu frică de Allah, căci, cu adevărat, Allah este Aspru la pedeapsă!

8 (Și din această pradă se cuvine) Și emigranților săraci (cei care au emigrat de la Mecca la Medina), care au fost alungați din casele și averile lor (de

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَا فَاقِمْهَا عَلَىٰ أَصُولِهَا فَإِنَّ اللَّهَ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۗ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۗ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۗ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۗ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۗ

către necredincioșii din Mecca), căutând Recompensa lui Allah și Mulțumirea Lui, sprijinindu-L pe Allah (facând să triumfe religia Sa) și pe Mesagerul Său. Aceștia sunt cu adevărat cei sinceri (adică aceia care fac ceea ce spun).

9 Și aceia (ansarii - ajutoarele - locuitorii Medinei) care, înainte de ei (emigranții - al-muhajirun), au avut casele lor (în Medina) și au acceptat credința (înainte de emigrarea muhajirilor), care i-au iubit pe aceia care au mers în pribegie la ei și nu au avut în piepturile lor nicio gelozie pentru ceea ce li s-a dat lor (muhajirilor, din prada rămasă de la Banu an-Nadhir) și i-au preferat pe ei (pe emigranți) lor înșiși, chiar dacă ei se aflau în nevoie și aceia care sunt salvați de zgârcenia lor, aceia sunt cei care vor fi învingători.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَر إِلَى
الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَضِيعَ فِيكُمْ
أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ لِمَن لَّكَذِبُونَ
﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولِيَنَّ الْأُذُنُ نَرًا لَا بَصِيرَةَ ﴿١٢﴾
لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾
كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

﴿10﴾ Și acele care au venit (în islam) după ei (dintre ansari și muhajirini) spunând: „Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au precedat într-o credință și nu pune în inimile noastre niciun fel de ură împotriva credincioșilor! Domnul nostru! Tu ești cu adevărat Ra'uf (Plin de compasiune, Preabun), Rahim (Prea Îndurător).”

﴿11﴾ Oare nu i-ai văzut (o, Mohammed) pe ipocriți (necredincioși din Mecca), care le spun fraților lor (întru necredință), cei care nu au crezut dintre oamenii Scripturii (adică evreii din Banu an-Nadhir): „(Pe Allah), dacă sunteți alungați (dintre musulmani) (și) Noi vom ieși cu adevărat împreună cu voi și nu ne vom supune nimănui împotriva voastră (care ne vor cere să nu vă sprijinim și să fim împotriva voastră) și, dacă ei luptă împotriva voastră, noi vă vom ajuta cu adevărat pentru biruință.”?! Însă Allah este Martor că ei sunt cu adevărat mincinoși

(pentru ceea ce le-au promis evreilor din Banu an-Nadhir).

﴿12﴾ Dacă ei (evreii din Banu an-Nadhir) sunt alungați, (cu siguranță) ei (ipocriții) nu vor ieși împreună cu ei niciodată (așa cum au promis ei), iar dacă aceștia vor fi atacați, niciodată nu le vor veni în ajutor pentru biruință. Și (chiar) dacă le-ar veni în ajutor, ei (ipocriții) le vor întoarce spatele (vor fugi învinși) și atunci ei nu vor fi victorioși.

﴿13﴾ Cu adevărat, voi (o, musulmani) stârniți mai multă spaimă în piepturile lor (ale ipocriților) decât Allah (decât teama lor de Allah). Aceasta pentru că ei sunt un neam de oameni care nu înțeleg (Măreția și Puterea lui Allah și nu se tem de Pedepșa Sa).

﴿14﴾ Ei nu vor lupta împreună (uniți) împotriva voastră, ci numai din cetăți întărite sau din spatele unor ziduri. Dușmănia dintre ei este mare. Tu crezi că sunt uniți, dar (în realitate) inimile lor sunt împărțite. Aceasta pentru că ei sunt un neam de oameni care nu înțeleg.

﴿15﴾ Ei (evreii din Banu an-Nadhir) sunt asemeni (în legătură cu consecințele Pedepsei lui Allah asupra lor) predecesorilor lor imediați (necredincioșii din Mecca și evreii din Banu Kainouka); ei au gustat urmarea rea a purtării lor (dușmănia lor împotriva lui Allah și a Profetului) și (în Viața de Apoi) ei vor avea un chin dureros.

﴿16﴾ (Ipocriții, necredincioșii din Mecca care i-au ademenit pe evreii din Banu an-Nadhir să lupte împotriva Profetului și care le-au promis că le vor fi alături) Ei se aseamănă cu exemplul lui Șeytan (Satana), când îi spune omului (din dorința de a îl ademeni): „Nu crede!” Însă, atunci când el (omul) devine necredincios, Șeytan (Satana) spune: „Eu mă dezic de tine; cu adevărat, mă tem de Allah, Stăpânul lumilor (a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există)!”

﴿17﴾ Astfel, sfârșitul amândurora va fi în Focul (în care vor rămâne) veșnic, căci aceasta este pedeapsa pentru *az-zalimin* (adică cei nedrepti, răufăcătorii, politeiștii, cei care nu cred în Allah și în Unicitatea Sa).

﴿18﴾ O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah (faceți ceea ce v-a poruncit și opriți-vă de la ceea ce v-a interzis)! Și fiecare suflet să bage de seamă ce a făcut (dintre faptele bune și cele rele pe care le face în această lume) pentru ziua de mâine (când le va prezenta în Viața de Apoi). Și temeți-vă de Allah! Cu adevărat, Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!

﴿19﴾ Și nu fiți ca aceia care L-au uitat pe Allah (adică nu I s-au supus lui Allah) și pe care El (Allah) i-a făcut să uite de ei înșiși (i-a făcut să uite să facă fapte bune, care i-ar salva de pedeapsa Focului). Aceștia sunt *al-fasiqun* (cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuții, cei care persistă în păcat).

﴿20﴾ Nu sunt deopotrivă (cu aceeași soartă) locuitorii Focului (care vor fi pedepsiți) cu locuitorii Paradisului (care vor obține binecuvântarea). Locuitorii Paradisului sunt cei care vor fi învingători.

﴿21﴾ Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte (și acesta ar putea înțelege ce este scris în legătură cu promisiunea Paradisului și avertizarea cu Focul), cu siguranță l-ai fi văzut tu (în ciuda puterii, mărime și rezistenței sale) umilindu-se și despicându-se de frica lui Allah. Astfel de pilde le oferim Noi oamenilor pentru ca ei să le ia în considerare (și să cugete asupra lor).

﴿22﴾ El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute. El este *Ar-Rahman* (Preamilostivul), *Ar-Rahim* (Prea Îndurătorul).

﴿23﴾ El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, *Al-Malik* (Suveranul, Regele tuturor), *Al-Quddus* (Cel Sfânt, Cel Preainalt), *As-Salam* (Cel care este liber de orice imperfecțiune), *Al-Mu'min* (Cel care îi încearcă pe profeți cu miracole și semne, Dătătorul de siguranță), *Al-Mubaymin* (Cel care veghează asupra creației Sale), *Al-'Aziz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Jabbār* (Cel a

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ
الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّوُا اللَّهَ وَلَتُنظُرُنَّ
نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمُ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُهُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾
هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

Cărui Voință va domina întotdeauna și în Fața Cărnia toate creaturile se supun), *Al-Mutakabbir* (Cel care este Mândru de Măreția Sa). Slăvit și Suprem este Allah, mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri Lui.

﴿24﴾ El este Allah: *Al-Khāliq* (Creatorul), *Al-Bāri'* (Cel care îi oferă creației Sale forma cea mai potrivită, în concordanță cu misiunea pe care fiecare creatură o va primi), *Al-Musawwir* (Dătătorul de forme. Lui Îi aparțin *Al-Asma' Al-Husna* (cele mai frumoase Nume). Toate Cele care sunt în Ceruri și pe Pământ Îl slăvesc pe El (slăvesc Numele lui Allah prin cuvinte care neagă orice fel de imperfecțiune). El este *Al-'Aziz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Hakīm* (Preaințeleptul).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ
إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِ
وَإِنْغَاءِ مَرَضَاتِي نُسِرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَغْنَيْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ
يَشْكُرُوا لَكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ إِنْ تَنَفَعْنَا مِنْكُمْ إِزْمَامًا كَرِهْنَا لَكُمْ إِذْ
قُلْتُمْ إِنَّا بُرَّاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْرُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَكَ مَا تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

60. Surat Al-Mumtahanah

(Femeia încercată)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

﴿١﴾ O, voi, cei care credeți! Nu-i luați pe dușmanii Mei și pe dușmanii voștri (adică necredincioșii și politeiștii din Mecca) drept 'aulia' (prieteni, protectori), arătându-le lor afecțiune (și spunându-le lor vești despre Profet și musulmani), în timp ce ei nu au crezut în ceea ce a venit la voi ca Adevăr (adică monoteismul islamic, Coranul și Mohammed) și l-au alungat pe Mesager (Mohammed) și pe voi înșivă (din casele voastre din Mecca) (doar) pentru că voi credeți în Allah, Domnul vostru. Dacă ați ieșit (emigrat) luptând pentru Cauza Mea și căutând Mulțumirea Mea (atunci nu-i luați pe ei drept 'aulia'). Țineți ascunsă prietenia cu ei, în timp ce Eu sunt Bineștiutor a ceea ce tănușiți și a ceea ce dezvălușiți. Și oricare dintre voi face aceasta, atunci cu adevărat el a deviat de la Calea cea Dreaptă.

﴿٢﴾ Dacă ei vor pune stăpânire peste voi, vor fi (se vor comporta) ei (ca) dușmani cu voi și vor întinde mâinile și limbile lor împotriva voastră într-un rău (omorându-vă, capturându-vă și insultându-vă) și ei își vor dori ca voi să nu credeți.

﴿٣﴾ Nu vă vor fi de folos nici rudele, nici copiii voștri (pentru că un musulman le-a transmis necredincioșilor vești despre musulmani, pentru ca aceștia să nu-i rănească rudele din Mecca). Și în Ziua Învierii, El (Allah) va judeca între voi. Și Allah este Atoatevăzător a ceea ce faceți voi.

﴿٤﴾ Cu adevărat, ați avut voi o pildă frumoasă în Ibrahim (Avraam) și în aceia care au fost alături de el (credincioșii), atunci când ei au spus către neamul lor: „Cu adevărat, noi ne lepădăm de voi și de cele pe care le venerați în locul lui Allah: v-am respins pe voi și ostilitatea și ura s-au ivit între noi pentru totdeauna, până când veți crede voi numai în Allah!” – cu excepția (acestui exemplu) cuvântul lui Ibrahim (Avraam) către tatăl său (necredincios) (spunându-i aceasta înainte să i se fi confirmat de către Allah faptul că este necredincios, iar atunci când i s-a confirmat, el l-a respins): „Cu adevărat, mă voi ruga de iertare pentru tine (de la Allah), dar eu nu am nimic pentru tine de la Allah (semnificând: nu te pot nici proteja, nici ajuta cu nimic în fața lui Allah)” O, Doamne, (doar) de Tine depindem (pentru toate acțiunile noastre) și (doar) la Tine ne întoarcem cu căință și (doar) la Tine este destinația (noastră finală) (din Ziua Judecății)!

﴿٥﴾ Domnul nostru! Nu ne face o fitnah (încercare) pentru necredincioși (semnificând: făcându-i pe ei să câștige și să spună apoi: „Dacă ei s-ar fi aflat pe Calea cea Dreaptă, atunci noi nu am fi câștigat asupra lor!”), astfel încât necredința lor să crească și iartă-ne nouă, Domnul nostru, căci cu adevărat numai Tu ești Al-'Aziz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakim (Preamțeleptul)!

6 Cu adevărat, voi ați avut în ei (*în Ibrăhim și în credincioșii care l-au urmat*) o pildă frumoasă pe care să o urmați – pentru oricine speră la (*întâlnirea cu*) Allah și la Ziua de Apoi. Și oricine întoarce spatele (*nu urmează pilda lui Ibrăhim, luându-i pe necredincioși drept 'aulia'*) (*să știe că*) atunci, cu adevărat, Allah este *Al-Ghani* (*Cel Bogat, Lipsit de orice nevoie*), *Al-Hamid* (*Cel Demn de laudă*).

7 Se poate ca Allah să aducă prietenie între voi și între aceia pe care voi i-ați considerat dușmani (*poate că El le va deschide inimile pentru a accepta islamul*), căci Allah este *Qadir* (*Cu Putere peste toate*), și Allah este *Ghafir* (*Prea Iertător*) și *Rahim* (*Prea Îndurător*).

8 Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (*necredincioșii*) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepti (*cei care se poartă cu dreptate*).

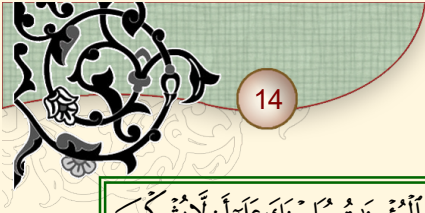
9 Allah vă interzice doar să îi luați ca 'aulia' (*prieteni, protectori, și să vă apropiați de ei cu dragoste, pentru a îi ajuta împotriva musulmanilor*) pe aceia care au luptat împotriva voastră din pricina religiei și v-au alungat din casele voastre și au ajutat la alungarea voastră. Și oricine îi ia pe aceștia ca 'aulia' (*ajutoare împotriva musulmanilor*), aceștia sunt *zalimun* (*nedrepti, răufăcători și neascultători față de Allah*).

10 O, voi, cei care credeți! Atunci când femeii credincioase vin la voi ca emigrante, verificați-le pe ele (*testați-le pe ele pentru a vedea care este adevărul în ceea ce privește credința lor*)! Allah știe mai bine credința lor și dacă sunteți siguri că ele sunt credincioase adevărate, nu le mai trimiteți înapoi la necredincioși (*soții lor*). Ele nu mai sunt îngăduite (*ca soții*) pentru necredincioși (*soții lor*) și nici necredincioșii nu mai sunt îngăduiți pentru ele (*ca soți*). Și dați-le lor (*soților necredincioși*) ceea ce au cheltuit (*ca zestrea pentru ele*). Și nu va fi niciun păcat pentru voi să vă căsătoriți cu ele, dacă le-ați dat zestrea ce li se cuvine lor. (*De asemenea*)

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَّبِعِ الْآخِرَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٧﴾ لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
 مِّن دِيَارِكُمْ أَن يَبْرُوهُم وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
 مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَيَّ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوْلَوْهُم مِّن يَدَيْكُمْ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ
 مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
 فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ لَهُنَّ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ
 مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيَّكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانَبْتُمُوهُنَّ أَجْرُهُنَّ
 وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقُوا
 ذَلِكُمْ حَكْمٌ مِّنَ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
 شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَتَأْتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
 أَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

Nu le țineți ca soții pe femeile necredincioase și cereți (*înapoi*) ceea ce ați cheltuit (*ca zestre*). Și lăsați-i pe ei (*pe necredincioși*) să ceară înapoi ceea ce au cheltuit (*ca zestre pentru femeile care au îmbrățișat islamul*). Aceasta este Judecata lui Allah, care judecă între voi (*în această privință*). Și Allah este 'Alim (*Atoatecunoscător, Omniscient*) și Hakim (*Preaînțelept*).

11 Și dacă oricare dintre soțiile voastre a plecat de la voi la necredincioși (*a renunțat la islam, iar necredincioșii au refuzat să vă dea înapoi zestrea pe care ați plătit-o pentru ea*) și apoi voi câștigați (*în fața necredincioșilor, în bătălie*) atunci dați (*din prada de război pe care ați luat-o de la necredincioși*) celor ale căror soții au plecat, echivalentul a ceea ce au cheltuit ei (*pentru zestrea lor*)! Și temeți-vă de Allah, în Care voi credeți!



يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَابِعْنَكَ عَلَيَّ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ
 بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَشْرَفَنَّ وَلَا يَزِينَنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 بِسَهْتِنٍ يَفْتَرِيهِنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
 فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْهُنَّ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَانْتَوَلَوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 فَدَيَسُوا مِنْ آلِ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفَّاتِ 61

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ
 بَنِينَ مَرْصُوصًا ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ
 تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ أَيُّ رَسُولٍ اللَّهُ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
 زَاغُوا أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

﴿١٢﴾ O, Profetule! Atunci când femei credincioase vin la tine și fac *bai'ah* (*legământ de credință*), că ele nu Îi vor asocia nimic (*în adorare*) lui Allah, că nu vor fura, nu vor comite niciun act sexual nepermis, nu îi vor omori pe copiii lor, nu le vor atribui soților lor copii care nu sunt ai lor (*sîe ei adoptați, sîe rodul unui adulter*) și nu ți se vor arăta cu nesupunere în niciun *mar'uf* (*faptă bună pe care tu le poruncești să o facă*), atunci primește *bai'ah* (*legământul de credință*) și roagă-L pe Allah să le ierte pe ele. Cu adevărat, Allah este *Ghafūr* (*Prea Iertător*), *Rahīm* (*Prea Îndurător*).

﴿١٣﴾ O, voi, cei care credeți! Nu îi luați drept 'aulia' (*prieteni, protectori*) pe oamenii asupra cărora se află Mânia lui Allah, care deznădăjduiesc (*în privința primirii oricărui bine*) în Viața de Apoi, la fel cum au deznădăjduit necredincioșii înmormândați (*cu privire la primirea Milei lui Allah și care vor să se*

întoarcă la viața lumească, astfel încât să aibă șansa de a se căi și de a crede).

61. Surat As-Saff

(*Rândul/Linia*)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*), Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

﴿١﴾ Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*Slăvesc Numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*). Și El este *Al-'Azīz* (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), *Al-Hakīm* (*Preaînțeleptul*).

﴿٢﴾ O, voi, cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți? (*acesta este un avertisment pentru acela care spune ceva și face contrariul, precum în cazul unui sfat sau nu face acel lucru deloc, precum în cazul unei promisiuni*)

﴿٣﴾ Cel mai urât lucru pentru Allah este să spuneți ceea ce nu faceți.

﴿٤﴾ Cu adevărat, Allah îi iubește pe aceia care luptă pentru Cauza Sa în rânduri (*linii*), ca și cum ar fi o structură solidă (*adică soldații stau unul lângă celălalt, formând o structură indestructibilă*).

﴿٥﴾ Și (*adu-ți aminte*) când *Musa* (*Moise*) i-a spus neamului său: „O, neam al meu! De ce îmi faci mie rău (*prin cuvinte și acțiuni*), deși știi că eu sunt Mesagerul lui Allah pentru tine?” De aceea, atunci când ei au întors spatele (*de la Adevăr, deși îl știau, dar au persistat în aceasta*), Allah a întors inimile lor (*de la primirea Călăuzirii, ca o pedeapsă pentru întoarcerea lor de la Adevăr*). Și Allah nu îi călăuzește pe cei care sunt *fasiqīn* (*care au deviat de la Ascultarea Sa, care persistă în comiterea de păcate*).

﴿٦﴾ Și (*adu-ți aminte*) când *Isa (Isus)*, fiul lui *Mariam (Maria)*, a spus: „O, fi ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând *Taurah (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise)* de dinainte de mine și aducându-vă (*vouă*) vestea bună (*a venirii*) unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi *Abmad (un alt nume al Profetului Mohammed)*!” Însă când el (*Abmad, adică Profetul Mohammed*) a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie clară!”

﴿٧﴾ Și cine este mai nedrept decât acela care născoceste minciuni despre Allah (*asociindu-l parteneri lui Allah în adorare*) în timp ce este chemat la islam (*chemat să Îl adore doar pe Allah, Cel fără parteneri*)? Și Allah nu călăuzește neamul de nedrepti (*politeiști și necredincioși*).

﴿٨﴾ Ei vor să stingă Lumina lui Allah (*Coranul*) cu gurile lor (*cu minciunile lor*). Însă Allah va face Lumina Sa completă (*adică religia Sa va continua și va rămâne pentru totdeauna și nimic nu o va putea opri*), chiar dacă necredincioșii urăsc (*aceasta*).

﴿٩﴾ El este Cel care l-a trimis pe Mesagerul Său (*Mohammed*) cu călăuzirea (*Coranul*) și cu religia Adevărului (*islamul*), ca să o facă pe ea biruitoare deasupra tuturor celorlalte religii, chiar dacă politeiștii urăsc (*aceasta*).

﴿١٠﴾ O, voi, cei care credeți! Să vă călăuzesc Eu către un negoț care vă va salva pe voi de un chin dureros?

﴿١١﴾ Credeți voi în Allah și în Mesagerul Său (*Mohammed*), străduiți-vă și luptați pe Calea lui Allah cu averile și cu sufletele voastre: aceasta va fi mai bine pentru voi (*decât negoțul cel lumesc*), numai dacă voi ați ști!

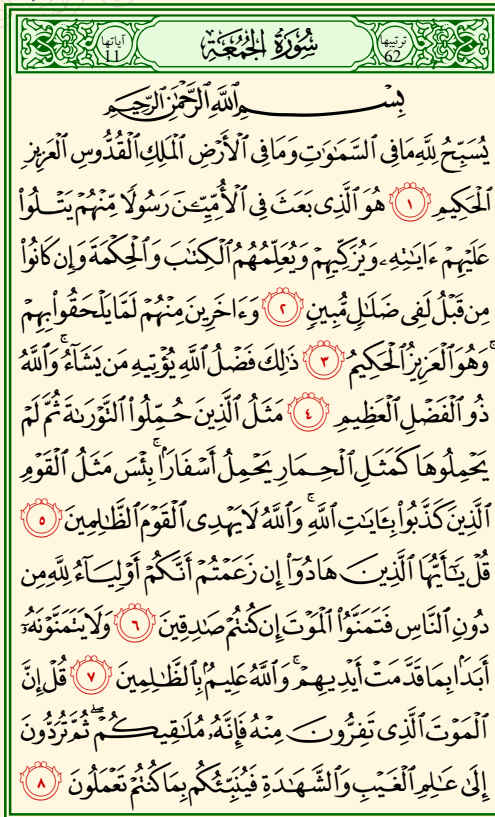
﴿١٢﴾ (*Dacă veți face astfel*) El vă va ierta păcatele și vă va lăsa să intrați în Grădini (*Paradisul*), pe sub care curg râuri, și în locuințe plăcute din Grădinile (*Paradisul*) 'Adn-ului (*Edenului*), aceasta este cu adevărat izbândă măreață!

﴿١٣﴾ Și, de asemenea, (*El vă va da*) alte (*binecuvântări*) pe care le iubiți: victorie de la Allah (*și ajutor împotriva dușmanilor voștri*) și fateb

وَأَذَقَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمٍ بِسَيْحِ إِسْرَائِيلَ بِلِإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولِي يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجْرِيفٍ يُفَجِّحُكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تَوَسَّوْنَا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَأْمُرُكُم بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَتَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ نَّبِيِّ إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

(*victorie – intrarea în Mecca victorioși*) apropiată. Și da (*o, Mohammed*) veștile bune (*ale victoriei și ale ajutorului din această viață lumească, precum și ale Paradisului în Viața de Apoi*) celor credincioși!

﴿١٤﴾ O, voi, cei care credeți! Fiți ajutoarele (*în ceea ce privește religia*) lui Allah, așa cum *Isa (Isus)*, fiul lui *Mariam (Maria)*, le-a spus discipolilor săi: „Cine sunt ajutoarele mele (*în religia*) lui Allah?” Discipolii au răspuns: „Noi suntem ajutoarele (*în religia*) lui Allah!” Apoi, un grup dintre fiii lui Israel a crezut și un grup (*dintre ei*) nu a crezut (*spunând cuvinte urâte la adresa lui Isus și a mamei sale*). De aceea Noi (*adică Allah*) i-am ajutat pe aceia care au crezut (*că Isus este un Mesager și un Rob al lui Allah*) (*cu Profeția lui Mohammed, care a confirmat credința lor în Profeția lui Isus*) împotriva dușmanilor lor și astfel ei au devenit învingători (*cei mai puternici*).



62. Surat Al-Jumu'ah

(Vineri)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

۱ Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (Slăvesc Numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa), Al-Malik (Suveranul, Regele tuturor), Al-Quddus (Preasfântul, Care nu are nicio imperfecțiune), Al-'Azîz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakim (Preaînțeleptul).

۲ El este Cel care a trimis printre cei neștiutori de carte (arabii, care nu știau nici să scrie și nici să citească și care nici nu aveau o Carte Divină de la Allah) un Mesager (Mohammed) dintre ei (și pentru întreaga omenire), care să le recite versetele Sale (adică ale Coranului), să-i purifice pe ei (de murdăria necredinței și a politeismului, de credințele denaturate și de imoralitate) și să-i învețe Cartea (Coranul,

Legislația și legile islamice) și Înțelepciunea (adică As-Sunnah: Tradiția Profetului Mohammed). Și, cu adevărat, ei au fost mai înainte (de Misiunea lui Mohammed) într-o greșală vădită.

۳ Și (de asemenea, li se vor oferi beneficiile menționate mai sus) altora dintre ei (adică musulmanii, arabi sau nearabi), care nu li s-au alăturat lor încă (în ceea ce privește religia, pentru că nu au fost născuți sau nu au îmbrățișat islamul încă). Și El (Allah) este Al-'Azîz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakim (Preaînțeleptul).

۴ Aceasta este Îndurarea lui Allah (Misiunea lui Mohammed), pe care El o dăruiește cui dorește (dintre robii Săi). Și Allah este Stăpânul Îndurării fără margini.

۵ Exemplul acelor cărora li s-a încredințat Taurah (Tora) (adică să se supună poruncilor sale și să pună în practică legile sale), dar pe care apoi ei nu și-au mai asumat-o (adică ei au neglijat-o prin faptul că nu i-au pus învățăturile în practică) este asemeni măgarului care cară cărți (dar nu înțelege ceea ce este scris în interiorul acestora). Cât de teribil este exemplul oamenilor care au negat aceste ayat (versete, dovezi, evidente, semne, revelații) ale lui Allah (în loc să beneficieze de ele). Și Allah nu îi călăuzește pe oamenii care sunt nedrepti (politeiști, necredincioși).

۶ Spune (o, Mohammed): „O, voi, evrei (care încă vă păstrați religia voastră, pe care ați distorsionat-o și nu credeți nici în Isus, nici în Mohammed)! Dacă voi pretindeți (în mod fals) că sunteți 'aulia' (poporul ales, cei iubiți) lui Allah, voi singuri afară de (toți) ceilalți oameni, doriți-vă moartea, dacă voi sunteți sinceri (implorați întâlnirea cu Allah în Viața de Apoi pentru a primi răsplata cea măreață pe care voi o pretindeți în schimbul acestei vieți lumeste)!”

۷ Dar ei nu vor dori niciodată (moartea) (și ei vor prefera viața lumească în locul Vieții de Apoi, temându-se de Pedepșa lui Allah) din cauza a ceea ce (sapte) au făcut mâinile lor (necredința și faptele rele). Și Allah îi știe bine pe cei nedrepti (răsfăcători, politeiști, necredincioși, etc.) (aceasta înseamnă că lui Allah nu Îi este nimic ascuns din ceea ce au făcut ei rău).

﴿8﴾ Spune-le (*lor*): „Cu adevărat, moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi fără îndoială (*atunci când vă va sosi timpul*), apoi veți fi întorși (*în Ziua Judecării*) la (*Allah*) Cel care le cunoaște atât pe cele nevăzute, cât și pe cele văzute și Care vă va vesti vouă ceea ce obișnuiați să faceți (*în timpul vieții lumesti*)”.

﴿9﴾ O, voi, cei care credeți (*musulmani*)! Atunci când chemarea la rugăciune este făcută în ziua de vineri (*Salat Al-Jumu'ah*), grăbiți-vă să faceți *dhikr Allah* (*să ascultați predica ce se ține vinerea - khutbah - și să vă rugați*) și lăsați negoțul (*și orice altă activitate pe care o faceți*). Aceasta este mai bine pentru voi, numai dacă voi ați ști!

﴿10﴾ Apoi, când rugăciunea (*din ziua de vineri*) s-a terminat, răspândiți-vă pe Pământ (*oriunde doriți*) și căutați Harul lui Allah (*muncind etc.*) și pomeniți-L pe Allah mult: ca să puteți fi victorioși!

﴿11﴾ Și când văd ei (*unii dintre musulmani*) un negoț sau un mijloc de amuzament (*ca, spre exemplu, a bate în tambur, care acompania sosirea unei caravane*), atunci se împrăstie cu capul înainte și te lasă pe tine (*o, Mohammed*) în picioare (*în timp ce tu îți predica de vineri - khutbah*). Spune: „Ceea ce se află la Allah (*răsplata și binecuvântarea pentru voi*) este mai bun decât orice amuzament sau negoț. Și Allah este Cel mai Bun Aprovizionator!”

63. Surat Al-Munafiqun

(Ipocriții)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*), Ar-Rahim (*Prea Îndurătorul*)

﴿1﴾ Atunci când ipocriții vin la tine (*o, Mohammed*), ei spun (*numai cu limbile lor*): „Mărturisim că tu ești cu adevărat Mesagerul lui Allah!” Allah știe că tu ești cu adevărat Mesagerul Său și Allah dă mărturie că ipocriții sunt cu adevărat mincinoși (*pentru că ei spun ceva cu limbile lor, în timp ce inimile lor cred cu totul altceva*).

﴿2﴾ Ei și-au luat jurămintele lor drept pavăză (*pentru ipocrizia lor*). Astfel, ei îi împiedică (*pe*

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا تُوْدِيْ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ مَخْرَجًا فَارْجِعُوْا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ فَاِمْۤا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهِو وَمِنَ الْبَيْعِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ الرَّزٰقِيْنَ ﴿٣﴾

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا جَاۤءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلٌ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُۥ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١﴾ اَتَّخَذُوْا اٰيْمٰنَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَاۤءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ ءٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَاَطْمَعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَمَهْلَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبْكَ اَجْسَامُهُمْ وَاِنْ يَفُوْلُوْا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ يَّحْسِبُوْنَ كُلَّ صٰحِحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعٰدُوْنَ فَاحْذَرَهُمْ فَكُلُّهُمْ اِلٰهُ اَنْ يُّؤْفَكُوْنَ ﴿٤﴾

oameni) de la Calea lui Allah. Cu adevărat, rău este ceea ce ei obișnuiau să facă!

﴿3﴾ Aceasta pentru că ei au crezut (*doar prin limbile lor*) și apoi ei nu au mai crezut (*au respins credința în inimile lor*). De aceea, inimile lor au fost pecetluite (*de Allah*), astfel încât ei nu pricep (*unde sunt beneficiile lor*).

﴿4﴾ Și atunci când te uiți la ei, trupurile lor (*aparența lor*) îți plac, și atunci când vorbesc, ascuți vorbele lor (*datorită elocvenței vorbelor lor, în timp ce inimile lor sunt lipsite de credință și mințile lor sunt lipsite de bună cunoaștere și înțelegere*). Ei sunt ca niște butuci rezemați (*de un perete, deoarece nu pot rămâne în această poziție singuri, fără ajutor și goi pe dinăuntru*). Ei cred că orice strigăt este împotriva lor (*din cauza lașității lor*). (*De fapt*) Ei sunt dușmanii, deci ferește-te de ei! Blestemul lui Allah să fie asupra lor! Cum au putut ei să se abată (*de la Calea cea Dreaptă și să meargă pe calea falsității și a ipocriției*)?!

وَإِذْ أَيْدِيَهُمْ تَعَالَى اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّازٍ وَسَّامٍ
 وَرَأَيْتَهُمْ يُصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
 حِزْبُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾
 يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
 مِنهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِأَنَّهُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ بَارَزَقِكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ النَّجَاتِ

﴿٥﴾ Și când li se spune lor: „Veniți (*cu căință*), astfel încât Mesagerul lui Allah să ceară (*de la Allah*) iertare pentru voi”, ei își întorc capetele și îi vezi pe ei (*o, Profetule*) cum se îndepărtează de tine cu mândrie.

﴿٦﴾ Este totuna pentru ei dacă ceri (*o, Mohammed*) iertare pentru ei sau nu ceri iertare pentru ei; Allah nu îi va ierta pe ei niciodată. Allah nu îi călăuzește pe oamenii care sunt *fasiqîn* (*care deviază de la Ascultarea lui Allah și persistă în comiterea de păcate*).

﴿٧﴾ Ei (*acei ipocriți*) sunt cei care spun (*locuitorilor din Medina, al-ansar*): „Nu cheltuiți pentru aceia care sunt lângă Mesagerul lui Allah (*companiunii Profetului, care au emigrat de la Mecca la Medina*) până ce ei nu îl vor părăsi pe el!” Și ale lui Allah

sunt toate comorile Cerurilor și ale Pământului, însă ipocriții nu înțeleg (*aceasta*).

﴿٨﴾ Ei (*ipocriții*) spun: „Dacă ne vom întoarce la *Al-Medina*, cu adevărat, cel mai cinstit (*‘Abd Allah, fiul lui Ubai, fiul lui Salul, conducătorul ipocriților din Medina și tribul său*) îl vom alunga pe cel mai umil (*mai slab*) (*Mohammed și oamenii care îl susțineau*).” Însă Cinstea (*și puterea și slava*) aparțin lui Allah, Mesagerului Său și dreptcredincioșilor, însă ipocriții nu știu (*aceasta*).

﴿٩﴾ O, voi, cei care credeți! Nu lăsați ca averile voastre și copiii voștri să vă abată de la *dhikr Allah* (*pomenirea lui Allah și adorarea Sa*)! Și cei care fac aceasta, atunci aceia sunt cei pierduți.

﴿١٠﴾ Și cheltuiți (*drept milostenie*) din cele cu care v-am înzestrat Noi înainte ca moartea să vină la unul dintre voi și să spună: „Domnul meu, doar dacă Tu ai putea să îmi oferi un răgaz (*până la moartea mea*), pentru puțin timp, atunci eu aș da milostenie și aș fi dintre cei drepți (*cel care face fapte bune*)!”

﴿١١﴾ Și Allah nu oferă răgaz niciunui suflet dacă a sosit termenul hotărât (*moartea*) și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

64. Surat At-Taghabun

(Pierderea și câștigul reciproc)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahim (*Prea Îndurătorul*)

1 Toate cele din Ceruri și toate cele de pe Pământ Îl slăvesc pe Allah (*Slăvesc Numele lui Allah, folosind cuvinte care neagă orice imperfecțiune a Sa*). A Lui este Stăpânirea și Lui I se cuvine Mulțumirea (*și Slava*) și El este Capabil să facă totul.

2 El este Cel care v-a creat pe voi, apoi unii dintre voi sunt necredincioși și alții sunt credincioși. Și Allah este *Basir* (*Atoatevăzător*) a ceea ce faceți voi.

3 El a creat Cerurile și Pământul într-adevăr (*cu mare Înțelepciune*) și v-a dat vouă formă și a făcut formele voastre într-un mod plăcut. Și la El este destinația finală (*a tuturor creaturilor, cu scopul de a îi răsplăti pe cei evlavioși și de a îi pedepsi pe cei necredincioși*).

4 El știe ceea ce se află în Ceruri și pe Pământ și El știe atât ceea ce voi ascundeți, cât și ceea ce dezvăluți. Și Allah este Atoateștiutor a ceea ce se află înăuntrul piepturilor (*în inimile oamenilor*).

5 Oare nu v-a venit vouă veste despre cei care nu au crezut din trecut? Și astfel ei au gustat consecința cea rea a necredinței lor (*în această viață lumească*) și vor avea ei parte (*în Viața de Apoi*) de un chin dureros.

6 Aceasta (*ceea ce li s-a întâmplat în această viață lumească și ceea ce li se va întâmpla în Viața de Apoi*) se întâmplă pentru că au venit la ei Mesagerii lor cu dovezi clare (*semne și miracole*), însă ei au spus (*negând*): „(Este posibil oare ca niște simpli) Oameni (*care sunt asemeni nouă*) să ne călăuzească?” Astfel, ei nu au crezut și au întors spatele (*de la Adevăr*), însă Allah nu are nevoie (*de ei*). Și Allah este *Ghani* (*Bogat, Lipsit de orice nevoie*), *Hamid* (*Demn de Laudă*).

7 Necredincioșii au pretins (*în mod fals*) că ei nu vor mai fi înviați (*niciodată, pentru Judecată*). Spune (*o, Mohammed*): „Ba da! Pe Domnul meu! (*Cu siguranță*) Veți fi voi înviați și apoi vi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۲ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَهُمْ فَأَحْسَنَ صُورَهُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۳
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۴ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَدَأَوْا بِآلِ أَمْرِهِمْ وَهُمْ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۵ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا لَوْ أَبْشَرْتُمْ هُدًى فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَقَى
اللَّهُ وَاللَّهُ عَنَى حَمِيدٌ ۝۶ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُجْعَلَ لِيَوْمِ يَوْمِ
الْبَعْثِ نُمْ لِنَبْتٍ يَمَّا عَمَلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝۷ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۸ يَوْمَ
يَجْمَعُهُمْ لِیَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۹

se va spune vouă (*și veți fi recompensați pentru*) ceea ce ați făcut! Și acesta este ușor pentru Allah!

8 Așadar, credeți (*o, idolatri*) în Allah și în Mesagerul Său (*Mohammed*) și în Lumina (*Coranul*) pe care Noi am trimis-o (*pe Pământ*). Și Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

9 (*Și aduceți-vă aminte*) Ziua în care vă va aduna El pe voi toți, în Ziua Adunării și aceasta va fi Ziua de *At-Taghabun* (*adică Ziua marii pierderi pentru necredincioși și a câștigului pentru cei care cred, moment în care necredincioșii vor fi separați de credincioși și trimiși în Iad, în timp ce credincioșii vor intra în Paradis. Necredincioșii vor regreta că au pierdut Paradisul, iar credincioșii vor regreta că nu au făcut mai multe fapte bune*). Și oricui crede în Allah și împlinește fapte bune, (*Allah*) Îi va ierta *say'at* (*păcatele*) și îl va primi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg râuri și vor fi veșnic locuitori în ele. Aceasta va fi marea victorie.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَيَسُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٠ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝١١ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝١٢ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝١٣ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَّكُمْ فَأَحْذَرُوا هُمُومَهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١٤ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝١٥ فَانفِقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شَحْمَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝١٦ إِن تَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَاكِرٌ
حَلِيمٌ ۝١٧ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٨

10 Însă aceia care nu au crezut și care au respins aceste *ayat* (dovezi, evidențe, versete, lecții, semne, revelații etc.) ale Noastre vor fi locuitorii Focului, ei vor fi veșnic locuitori în el. Și cea mai rea este cu adevărat această destinație!

11 Nicio nenorocire nu lovește (pe cineva) decât cu Îngăduința lui Allah (Hotărârea și Qadar – Predestinarea Divină) și oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima (în acceptarea Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă a fost deja scris pentru el de către Allah). Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.

12 Și supuneți-vă (o, oameni) lui Allah și supuneți-vă Mesagerului (Mohammed)! Însă, dacă voi vă întoarceți (de la supunerea față de Allah și față de Mesagerul Său), atunci datoria Mesagerului este doar transmiterea (Mesajului) în mod clar.

13 Allah! Nu există altă Divinitate în afară de El! Și (doar) în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii (pentru toate chestiunile lor).

14 O, voi, cei care credeți! Cu adevărat, voi aveți printre soțiile voastre și copiii voștri dușmani (care vă pot opri de la ascultarea lui Allah). Deci, fiți cu grijă față de ei (și nu vă supuneți lor)! Însă, dacă îi iertați (pe ei, fără a îi pedepsi pentru greșelile lor) și treceți peste (greșelile lor) și sunteți îngăduitori cu ei, cu adevărat, Allah este Ghafur (Prea iertător), Rahim (Prea Îndurător).

15 Cu adevărat, averea și copiii voștri sunt numai fitnah (încercare pentru voi) și la Allah se află o răsplătă măreață (Paradisul, pentru cel care I se supune lui Allah, în loc de oricîme altcineva).

16 Așadar, temeți-vă de Allah cât de mult puteți (aplicați Poruncile Sale, sperând la primirea Răsplătii Sale, și stați departe de ceea ce El a interzis, temându-vă de Pedepșa Sa) și ascultați (pe Profet) și fiți supuși (poruncilor sale) și cheltuiți (drept milostenie); aceasta este cel mai bine pentru voi! Și cei care sunt salvați de propria zgârcenie, aceia sunt cei care vor fi învingători.

17 Dacă voi (o, musulmani) Îi veți face lui Allah un împrumut frumos (cheltuiți făcând milostenie pe Calea lui Allah cu bunătate și loialitate), atunci El îl va dubla pentru voi și vă va ierta pe voi (pentru păcatele voastre). Și Allah este Shakur (Recunoscător față de cei care cheltuiesc făcând milostenie, crescând răsplata pentru acțiunile lor), Halim (Prea Îngăduitor),

18 (Allah este) Bineștiutor al celor nevăzute și al celor văzute, Al-'Aziz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakim (Preaînțeleptul).

65. Surat At-Talaq

(Divorțul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

﴿O, Profetule! Atunci când voi (cei credincioși) divorțați de soții (ale voastre) divorțați-le (la începutul perioadei) de 'iddah (perioada de așteptare prescrisă pentru femeie, care începe în momentul în care soțul anunță divorțul cu voce tare; cu condiția ca femeia să nu se afle în perioada menstruală în momentul în care se face anunțul și ca soțul să nu fi avut nicio relație intimă cu aceasta de la ultima perioadă menstruală a ei, astfel încât să fie siguri că ea nu este însărcinată) și socotiți cu exactitate (perioada de) 'iddah (deoarece în această perioadă soțul poate anula divorțul și aduce femeia înapoi, în căsătorie; mai mult decât atât, în această perioadă de așteptare, soția nu se poate căsători cu alt bărbat). Și temeți-vă de Allah, Domnul vostru (o, musulmani)! Și nu le alungați din casele lor (în timpul perioadei de 'iddah, soția are dreptul de a sta în casa soțului său, iar el nu o poate alunga din casă) și nici ele să nu plece (în timpul perioadei de 'iddah), cu excepția cazului în care ele sunt vinovate de o faptă indecentă dovedită (o relație sexuală interzisă). Și acestea sunt Limitele (Legile) stabilite de Allah și cel care încalcă Limitele stabilite de Allah este cu adevărat nedrept față de sine însuși. Tu (cel care divorțezi de soția ta) nu știi (ce s-ar putea întâmpla), s-ar putea ca Allah să facă să se întâmple după aceea (după divorț) un lucru (pe care tu nu îl poți anticipa, cum este, spre exemplu, regretul tău sau o nouă dorință față de soția ta).

﴿2) poi, când ele (sunt aproape) ajung la timpul prescris, fie luați-le înapoi (în viața maritală) în cel mai bun mod cu putință (tratați-le în cel mai bun mod cu putință și cheltuiți pentru ele), fie despărțiți-vă de ele în cel mai bun mod cu putință (dați-le lor toate drepturile ce li se cuvin, fără a le răni în vreun fel)! Și luați ca martori doi oameni drepti dintre voi (musulmani) și faceți mărturie (o, martori) pentru Allah (spuneți adevărul, ca și cum v-ați afla în fața Lui)! Aceasta (ceea ce Allah a poruncit) va fi un avertisment pentru cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi. Și oricui se teme de Allah (făcând ceea ce

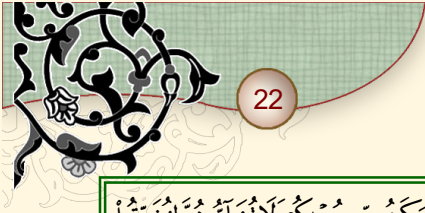
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَفَلَا تَكُنَّ حُدُودُ
اللَّهِ وَمَنْ يَعْتَدِ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
اللَّهُ يُحَدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ
وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ
بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يُبْسِنُ
مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحْمِضْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
إِذْ يَكْفُرُ مِنْ بَنِي اللَّهِ بِكُفْرَانِهِ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

El i-a poruncit și evitând ceea ce El a interzis), El îi va oferi o cale (o soluție) de ieșire (din orice greutate).

﴿3) Și-l va înzestra pe el (cu lucruri bune) de unde nici nu se așteaptă. Și acela care se încrede în Allah, El îi va fi de ajuns, căci, cu adevărat, Allah împlinește Țelul Său. Cu adevărat, Allah a stabilit o măsură pentru toate lucrurile.

﴿4) Și acelea dintre soțiile voastre care au trecut de vârsta perioadei lunare (ele nu mai au menstruație), pentru ele 'iddah (perioada prescrisă) – dacă aveți îndoieli (cu privire la perioada lor) – este de trei luni și (aceiași lucru se aplică) și pentru cele care nu au încă ciclul (nu sunt încă adulte. Pentru ele, 'iddah este de trei luni, de asemenea). Cât despre cele care sunt însărcinate, 'iddah lor (perioada prescrisă) este până ce ele nasc; și oricui se teme de Allah (îndeplinind Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis), acela (Allah) îi va face condiția ușoară (atât în această viață, cât și în Viața de Apoi).



أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ مِنْ وُجُوهِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلًا فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآوُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ نَعَاَسْتُمْ فَمَا تَضَعُ لَهُنَّ أُخْرَىٰ ۖ لِيُنْفِقُوا ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۗ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفِيقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكُفِ اللَّهُ تَعْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيِّعًا ۗ اللَّهُ بَعْدَ عَمْرٍ وَسَرًا ۗ ۝٧ وَكَاتِبِينَ مِنْ قُرْبَيْهِ ۗ عَدَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۗ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّتْهَا عَدَابًا ثَكْرًا ۗ ۝٨ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا خَسِرًا ۗ ۝٩ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۗ ۝١٠ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِرِزْقِهِ ۗ ۝١١ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ ۝١٢

5 Aceasta este Porunca lui Allah (în ceea ce privește divorțul și 'iddah), pe care El a trimis-o (pe Pământ) pentru voi, și oricui se teme de Allah (îndeplinind Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis), (Allah) îi va ierta păcatele și îi va spori răsplata.

6 Găzduiți-le pe ele (femeile divorțate, în timpul perioadei lor de 'iddah) acolo unde locuiți voi, după mijloacele voastre (sunteți obligați să cheltuiți pentru ele în funcție de capacitatea voastră) și să nu le faceți niciun rău (să nu le necăjiți), astfel încât să le faceți să trăiască strâmtorate (și să se vadă obligate să plece din casele voastre). Și dacă ele sunt însărcinate, atunci cheltuiți pentru ele până ce nasc. Și dacă (după ce nasc) îi alăptează ele pe copiii voștri, atunci dați-le lor simbria lor și sfătuiți-vă unul pe celălalt cu bunătate (și cu dreptate). Însă, dacă întâmpinați voi greutăți (adică nu sunteți de acord cu ele și vă certați, ca, spre exemplu, dacă mama refuză să alăpteze nou-născutul sau cere o sumă de bani nejustificată pentru a face

acest lucru), atunci îl va alăpta pe el (pe copil) altă femeie.

7 Cel care este înstărit să cheltuiască (pentru soția de care a divorțat și pentru copilul său) după mijloacele sale, iar cel a cărui înzestrare este limitată, să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu împovărează nicio persoană cu mai mult decât El i-a dat. Și Allah va face să vină după greutate ușurarea.

8 Și multe dintre cetății (neamuri) nu s-au supus (din aroganță) Poruncii Domnului lor și a Mesagerilor Săi și le-am chemat Noi la o judecată aspră (chin în această viață lumească) și Noi le vom pedepsi cu un chin teribil (în Iad, în Viața de Apoi).

9 Astfel au gustat ele consecința rea a purtării lor (necredința) și urmarea purtării lor (necredința) a fost pierderea (distrugerea în această viață și pedeapsa eternă în Viața de Apoi).

10 Allah a pregătit pentru ei o pedeapsă aspră. Deci, fiți cu frică de Allah (prin îndeplinirea Poruncilor Sale și prin evitarea a ceea ce El a interzis), o, oameni cu înțelegere care ați crezut! Cu adevărat, Allah a trimis pentru voi (pe Pământ) o Aducere-Aminte (acest Coran),

11 (Și a trimis, de asemenea, pentru voi) Un Mesager (Mohammed), care să vă recite versetele lui Allah (Coranul), care clarifică (pentru voi ceea ce este adevărat și ceea ce este minciună și care conține explicații clare), ca să-i scoată pe cei care cred și împlinesc fapte bune din întuneric (al politeismului și necredinței) la lumină (a monoteismului islamic). Și pe cel care crede în Allah și săvârșește fapte bune, El îl va face să intre în Grădini (Paradisul) pe sub care curg râuri, pentru a locui acolo veșnic. Cu adevărat, Allah a hotărât înzestrare frumoasă (în Paradis) pentru el (cel credincios)!

12 Allah este Cel care a creat șapte Ceruri și tot atâtea Pământuri (șapte). Porunca Sa coboară între ele (Ceruri și Pământuri), pentru ca voi să știți că Allah este cu Putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu Știința (Sa).

66. Surat At-Tahrim

(Interzicerea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahîm (*Prea Îndurătorul*)

❶ O, Profetule! De ce interzici tu (*pentru tine*) ceea ce Allah ți-a îngăduit, căutând să le mulțumești pe soțiile tale? Și Allah este *Ghafiūr* (*Atoateiertător*), Rahîm (*Prea Îndurător*).

❷ Allah a poruncit deja pentru voi (*o, musulmani*) dezlegarea jurămintelor voastre (*neîmplinite*) (*prin brânirea a zece oameni sărmani sau îmbrăcarea lor, sau eliberarea unui sclav, și, dacă nu vă permiteți niciuna dintre acestea, atunci trebuie să postiți timp de trei zile*). Și Allah este *Maula* pentru voi (*Domn, Protector, Cel care dispune toate lucrurile*) și El este *Al-‘Alîm* (*Atoatecunoscătorul, Omniscentul*), *Al-Hakîm* (*Preaînțeleptul*).

❸ Și (*aduceți-vă aminte*) când Profetul i-a încredințat uncea dintre soțiile sale (*Hafsab*) o taină, iar ea a povestit aceasta (*altei soții și anume ‘Aishab*). Și Allah i-a făcut lui cunoscută aceasta, (*apoi*), el (*Profetul*) a înștiințat-o (*pe Hafsab*) despre o parte (*din ceea ce ea i-a spus ‘Aishbei*) și a neglijat o altă parte (*din bunătate*). Și când el i-a spus ei (*Hafsei*), ea a spus: „Cine ți-a spus aceasta?” El a răspuns: „*Al-‘Alîm* (*Atoatecunoscătorul, Omniscentul*), *Al-Khabîr* (*Atoateștiutorul*) mi-a spus mie.”

❹ Dacă voi două (*soțiile Profetului: ‘Aishab și Hafsab*) vă veți întoarce cu căință la Allah (*cu privire la ceea ce ați făcut și aceasta va fi cel mai bine pentru voi*), deoarece inimile voastre au fost înclinate (*către ceva care nu este pe placul Profetului*); însă dacă veți complota împotriva lui (*Mohammed*), atunci cu adevărat Allah este *Maula* (*Domn, Protector, Cel care dispune toate lucrurile*) pentru el, iar *Jibrîl* (*Gavriil*) și cei evlavioși dintre credincioși și, mai mult, și îngerii sunt ajutoarele lui.

❺ Și dacă va divorța el (*Profetul*) de voi (*toate*), s-ar putea ca Allah să îi dea lui în locul vostru soții mai bune decât voi: musulmane (*care I se supun lui Allah*), credincioase (*în Allah și în Profetul Său*), ascultătoare devotate (*ale lui*



Allah), care se întorc cu căință către Allah, care Îl adoră pe Allah cu sinceritate, care postesc (*sau care emigrează de dragul lui Allah*), căsătorite înainte și fecioare.

❻ O, voi, cei care credeți! Protejați-vă pe voi și familiile voastre (*prin ascultarea lui Allah*) de un Foc (*Iadul*) al cărui combustibil sunt oamenii și pietrele, peste care sunt (*stabiliți*) îngerii aspri și severi (*a căror datorie este să îi chinuie pe locuitorii Focului*); ei nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce El le poruncește, ci ei fac ceea ce li se poruncește.

❼ În Viața de Apoi, li se va spune necredincioșilor, atunci când vor fi trimiși în Foc: „O, voi, cei care nu ați crezut! Nu căutați scuze în Ziua aceasta! Cu adevărat, voi veți fi răsplățiți (*pedepsiți*) doar pentru ceea ce obișnuiați să faceți!”

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 مَعَهُ نُوْرُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْتِنَهُمْ يَقُولُونَ رَسَا
 أَتَمَّمْنَا نُورَنَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
 يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدَ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ
 وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ تُوْجَّ وَأَمْرَأَتٍ لُّوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
 عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتٍ فِرْعَوْنَ إِذْ
 قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَخِنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهِ وَخِنِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
 عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْإِسْلَامِ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً مِّنْ رَبِّهَا إِنَّهَا كَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١٢﴾

﴿٨﴾ O, voi, cei care credeți! Întoarceți-vă la Allah cu căință sinceră! Poate că Domnul vostru vă va șterge păcatele și vă va primi în Grădini (Paradis) pe sub care curg râuri – Ziua în care Allah nu va lăsa să fie umiliți Profetul (Mohammed) și aceia care au crezut împreună cu el (mai mult decât atât: Allah îi va onora pe Profet și pe cei care au crezut împreună cu el). Lumina lor va grăbi înaintea lor și în dreapta lor, (iar) ei vor spune: „Domnul nostru! Menține Lumina noastră desăvârșită (și nu o stinge până când nu vom trece peste Sirât – podul aflat peste Focul Iadului – în siguranță; ei vor spune aceasta deoarece vor vedea că lumina ipocriților a fost stinsă) și iartă-ne pe noi! Cu adevărat, Tu ești Cel care poate face toate lucrurile!”

﴿٩﴾ O, Profetule! Luptă din greu împotriva necredincioșilor și a ipocriților și fii aspru cu ei! Sălașul lor (în Viața de Apoi) va fi Iadul și cu adevărat această destinație este cea mai rea!

﴿١٠﴾ Allah le-a dat drept pildă pentru aceia care nu cred (ceea ce dovedește că legăturile familiale cu Profeții nu pot ajuta pe niciunul dintre cei care comit fapte rele) pe soția lui Noe și pe soția lui Lot. Ele s-au aflat sub (grija a) doi dintre robii Noștri evlavioși (sub stăpânirea lor), însă ele i-au trădat pe ei (pe soții lor, refuzând credința lor). Astfel, ei (Noe și Lot) nu le-au putut fi de niciun ajutor (soțiilor lor) în fața lui Allah (împotriva Pedepsei Lui) și li s-a spus (lor): „Intrați în Foc alături de cei care intră!”

﴿١١﴾ Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred (ceea ce dovedește că relațiile de familie cu necredincioșii nu îi vor afecta pe cei care au făcut fapte bune) pe soția lui Faraon, când a spus: „Domnul meu! Clădește-mi o casă lângă Tine în Paradis și salvează-mă pe mine de Faraon și de faptele sale și salvează-mă de oamenii nedrepti (politeiști, răufăcători și necredincioși)!”

﴿١٢﴾ Și (Allah a oferit-o ca exemplu pentru dreptcredincioși) pe Mariam (Maria, mama lui Isus), fiica lui Imran, care și-a păzit castitatea. Și am suflat Noi în ea (prin mâneca de la cămașa sa sau îmbrăcămintea ei) prin intermediul unui Rūh (Gavriil; Allah i-a poruncit lui Gavriil să sufle Dubul în interiorul bainei sale și astfel Isus a fost conceput) al Nostru. Și ea a crezut în Cuvintele Domnului ei, în Scripturile Sale și ea a fost dintre cei supuși (lui Allah) devotați.

67. Surat Al-Mulk

(Stăpânirea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahîm (*Prea Îndurătorul*)

① Binecuvântat este Acela în Mâna Căruia se află Stăpânirea (*Lui îi aparțin Stăpânirea, Porunca, Interzicerea și întreaga Putere*) și El este peste toate lucrurile *Qadir* (*Cu Putere peste toate*),

② Care a creat moartea și viața, astfel încât să vă poată testa, care dintre voi este cel mai bun într-un faptă. Și El este *Al-'Azîz* (*Invincibilul, Cel Atotputernic*), *Al-Ghâfûr* (*Prea Tertătorul*),

③ Acela care a creat șapte Ceruri în straturi (*identice, așezate unele peste altele*), fără ca tu să vezi vreo greșală în creația lui *Ar-Rahman* (*Preamilostivul*). Apoi, întoarce-ți privirea încă o dată (*către Cer*): „Oare vezi tu vreo crăpătură?”

④ Apoi întoarce-ți privirea de încă două ori (*una după alta*): privirea ta se va întoarce la tine umilită (*aflată în imposibilitatea de a găsi orice fel de greșală*) și vlăguită.

⑤ Și, cu adevărat, Noi am împodobit Cerul cel mai de jos cu lămpi (*stele*) și le-am făcut pe ele (*lămpile*) pietre (*meteoriți în flăcări*) pentru lovirea *Șeitanilor* (*diavolilor*) (*cu scopul de a îi împiedica să tragă cu urechea*) și pentru ei Noi am pregătit chinul Focului aprins.

⑥ Și pentru aceia care nu cred în Domnul lor (*Allah*) este pedeapsa Iadului și cu adevărat aceasta este cea mai rea destinație.

⑦ Când ei vor fi aruncați acolo, vor auzi dinăuntru o inspirație (*îngrozitoare, teribilă*), în vreme ce el clocotește (*cu furie*).

⑧ El (*Focul*) aproape că plesnește de mânie (*pe care o simte față de necredincioși*). De fiecare dată când un nou grup este aruncat acolo, păzitorii săi îi întrebă: „Oare nu a venit la voi niciun prevenitor (*ca să vă avertizeze cu privire la această pedeapsă*)?”

⑨ Ei vor spune: „Ba da! Cu adevărat, un prevenitor a venit la noi, însă noi ne-am dezmințit (*de el*) și i-am spus: «Allah nu a trimis

سُورَةُ الْمُلْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① الَّذِي خَلَقَ

الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ②

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ

تَفَوتٍ فَإِذْ يَرجِعُ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ③ ثُمَّ يُرجِعُ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

يَقْلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرَ خَاسِتًا وَهُوَ حَسِيرٌ ④ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ

الذَّيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

السَّعِيرِ ⑤ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسُ الْمَصِيرُ

⑥ إِذَا الْقُورُفِهَا سَمِعُوا لَهَا شَيْقَاقًا وَهِيَ تَفُورٌ ⑦ تَكَادُ تَمَيَّرُ

مِنَ الْعَيْطِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑧

قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ

إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑨ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

السَّعِيرِ ⑩ فَأَعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَنَسْحَقُوا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑪

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑫

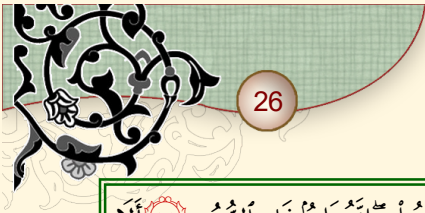
(*pe Pământ*) nimic (*nicio Revelație*); cu adevărat, voi nu sunteți decât în mare rătăcire!»

⑩ Și ei vor spune: „Dacă măcar noi am fi ascultat sau reacionat (*ceea ce ni s-a spus*), noi nu am fi acum printre locuitorii Focului aprins!”

⑪ Apoi, ei își vor mărturisii păcatele. Așadar, departe să fie locuitorii Focului aprins (*de Iertarea lui Allah*)!

⑫ Cu adevărat, cei care se tem de Domnul lor (*Cel*) Nevăzut (*ei îl adoră fără să îl fi văzut pe El sau pedeapsa pe care a stabilit-o pentru nelegiuți și se opresc de la ceea ce El a interzis, chiar dacă nimeni nu îi vede, adică ei nu îl adoră pentru a câștiga faimă*), vor primi iertare (*de la Allah*) și o răsplată măreață (*Paradisul*).

⑬ Și (*chiar*) dacă păstrați secretă discuția voastră



وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَيْتَ وَيَقِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَل لَّجُوا فِي غُرُورٍ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمْ هِيَ بَشْرٌ مِّمَّا يَكْفُرُونَ أَمْ هِيَ آهْدِي أَمْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

sau o dezvăluți, cu adevărat, El este Atoatecunoscător a ceea ce se află în piepturile (ogmenilor)!

14 Oare El, care le-a creat, să nu știe (toate acțiunile creației Sale)? Și El este Al-Latif (Cel mai Blând cu robii Săi), Al-Khabir (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor).

15 El este Cel care a făcut Pământul supus (statornic și stabil) vouă (pentru ca voi să puteți merge, locui pe el sau lucra etc.). Așadar, mergeți pe căile sale și mâncați din provizia lui. Și la El va fi Învierea (din mormintele voastre).

16 Vă simțiți voi în siguranță (o, necredincioși din Mecca) că El, Cel care este deasupra Cerurilor (Allah), nu va face Pământul să se scufunde cu voi și apoi să se cutremure?!

17 Sau vă simțiți voi în siguranță, că El, Cel care se află deasupra Cerurilor, nu va trimite asupra voastră o puternică vijelie cu pietre mici (care vor fi aruncate în voi)? Atunci veți ști cum (cât de sever) a fost Avertismentul Meu (adică rezultatul acestuia).

18 Și, cu adevărat, cei de dinaintea lor l-au tăgăduit (Avertismentul Meu) și cum (cât de teribilă) a fost apoi Dezmințirea Mea (Pedeapsa).

19 Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nimic nu le ține pe ele decât Ar-Rabman (Preamilostivul)! Cu adevărat, El este Atoatevăzător al tuturor lucrurilor.

20 Cine este acela care poate fi pentru voi oștire (sprijinitor și protector), care să vă ajute pe voi (după cum pretindeți) fără (permisiunea Celui care este) Ar-Rabman (Allah, Preamilostivul) (dacă Allah dorește să vă facă rău) (adică, întoarceți-vă fețele doar spre Allah, Singurul care poate să vă ajute, și întoarceți-vă fețele de la protectorii cei mincinoși, care nu vă pot ajuta dacă Allah dorește să vă facă rău)?

Însă, cu adevărat, necredincioșii nu sunt decât într-o amăgire.

21 Sau cine este acela care poate oferi pentru voi (mijloace de trai și provizii) dacă El oprește Înzestrarea Sa? Însă nu! Ei (necredincioșii) continuă să fie cu mândrie și să fugă (de Adevăr).

22 Oare este acela care merge cu fața plecată (fără să vadă încotro se îndreaptă) mai bine călăuzit sau acela care (vede și) merge cu capul ridicat pe un Drum Drept (monoteismul islamic)?

23 Spune: „El este Cel care v-a creat pe voi și v-a înzestrat cu auzul (urechi pentru a auzi), și văzul (ochi pentru a vedea), și inimile (pentru a înțelege)! Puține mulțumiri oferiți voi (o, necredincioșilor) (Lui, pentru ceea ce El v-a dat)!”

24 Spune: „El este Cel care v-a creat și care v-a răspândit pe Pământ și la El veți fi voi adunați (în Viața de Apoi)!”

25 Și ei (necredincioșii) spun: „Când va fi această promisiune (Ziua Învierii) îndeplinită, dacă voi (o, musulmanilor) spuneți adevărul?”

26 Spune (o, Mohammed): „Cu adevărat, cunoașterea (momentului exact) este numai la Allah, iar eu sunt numai un prevenitor limpede (care avertizează în mod limpede, clar)!”

27 Însă, atunci când ei (necredincioșii) o vor vedea apropiindu-se (Pedeapsa din Ziua Învierii), chipurile celor care nu au crezut se vor întuneca cu tristețe și durere și li se va spune (lor): „Aceasta este (îndeplinirea Promisiunii) pe care o cereați (atunci când i-ați provocat pe Profeții voștri, spunându-le: „Lăsați-ne să vedem care va fi pedeapsa voastră, dacă voi spuneți adevărul!”).”

28 Spune (o, Mohammed, necredincioșilor): „Spuneți-mi! Dacă Allah ne va face să pierim pe mine și pe cei care sunt cu mine (așa cum sperați voi) sau va trimite Mila Sa asupra noastră – atunci cine îi va salva pe cei necredincioși de un chin dureros?”

29 Spune: „El este Ar-Rahman (Preamilostivul), în El credem și în El ne punem încrederea (pentru toate chestiunile noastre). Așadar, veți afla voi (o, necredincioșilor, atunci când veți vedea Pedepșa lui Allah) cine este în greșală vădită!”

30 Spune (o, Mohammed, necredincioșilor): „Spuneți-mi! Dacă (toată) apa voastră se va strecura adânc (în pământ și nu veți mai putea să ajungeți la ea), cine vă poate aproviziona cu apă (de izvor) curgătoare (ce va fi vizibilă în fața ochilor voștri)?!”

68. Surat Al-Qalam

(Condeiu)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

ANun (literă arabă) [aceste litere (nun etc.) sunt unele dintre miracolele Coranului și nimeni în afară de Allah nu știe semnificația acestora]. (Jur) Pe condei și pe ceea ce ei (îngerii) scriu (în Cartea în care sunt înregistrate faptele omului)!

2 Tu (o, Mohammed), prin Îndurarea (Misiunea, Mesajul) Domnului tău, nu ești nebul (acesta este Răspunsul lui Allah pentru necredincioșii care spuneau că Profetul era nebul, din momentul în care a început să transmită Mesajul lui Allah)!

3 Și cu adevărat pentru tine (o, Mohammed) va fi o răsplată nesfârșită!

4 Și cu adevărat tu (o, Mohammed) ai un înalt caracter moral!

5 Și vei vedea tu și vor vedea și ei

6 Cine dintre voi este afectat de nebulie.

7 Cu adevărat, Domnul tău este Cel mai Bun Cunoscător al celui care s-a rătăcit de la Calea Sa și El este Cel mai Bun Cunoscător al celor care sunt bine călăuziți.

8 Așadar, (o, Mohammed), nu te supune celor care dezminț (pe tine și cuvintele tale)!

9 Ei speră că tu vei face un compromis (în ceea ce privește religia datorită curtoaziei, aprobând câteva aspecte ale religiei lor), astfel încât și ei să facă un compromis (cu voi).

10 Și tu (o, Mohammed) nu te supune celui lipsit de valoare, care jură din obișnuință,

11 Un defăimător, care umblă cu bârfe (despre anumite persoane către altele, sperând să rupă legăturile dintre ele),

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُوْرَةُ الْقَلَمِ ﴿٦٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِأَنفِ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِعَمَلِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَّ خَلْقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَبِصُورِهِ ﴿٥﴾ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطَّعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوْا لَوْ تَدْرَهُنَّ فَيَدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطَّعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِ أَيْدِنُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

12 Care împiedică de la bine, nelegiuit, păcătos,

13 Crud (prin negarea Adevărului) și, pe deasupra, și nelegitim (născut nelegitim),

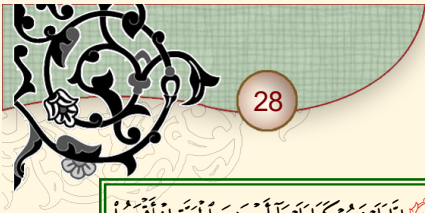
14 Pentru că el avea avere și copii (el a devenit nedrept și a negat Adevărul cu aroganță)!

15 Când versetele Noastre (ale Coranului) îi sunt recitate lui, el spune (negându-le): „Povești ale oamenilor de demult!”

16 Noi îi vom face lui un semn pe nas (un semn care va rămâne permanent, astfel încât să poată fi recunoscut de toți oamenii pentru faptele sale rele) (versetele de mai sus fac referire la Al-Walid ibn Al-Mughira, care a fost un inamic nemilos al Profetului).

17 Cu adevărat, Noi i-am încercat pe ei (politeiștii din Mecca), așa cum i-am încercat și pe oamenii grădinii, când au jurat (au îndemnat) să adune roadele din ea dimineața (astfel încât ei să stăpânească fructele acesteia în mod exclusiv și să îi oprească pe cei săraci de la a se ospăta din ele, pe când tatăl lor, înainte de a muri, lăsase o parte din fructele ei, pentru cei săraci).

18 Fără a face nicio excepție (fără a îi lăsa pe cei săraci să ia fructele pe care tatăl lor le promisese și



سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْتُهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ تَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اعْبُدُوا عَلَىٰ حَرْفِكُمْ إِن كُنتُمْ صَرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْظَلْنَا سَحَابًا مِّن سَمَوَاتِنَا أَن يَلْبُدَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينًا ﴿٢٣﴾ وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْفٍ قَدِيرٍ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٦﴾ قَالُوا وَسَطُهُمُ الْأَرْضُ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ لَآسِيَةٌ مِن قَبْلُ ﴿٢٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَومُونَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَائِفِينَ ﴿٣٠﴾ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِّمَّا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣١﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْأَخِيرُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٣﴾ أَفَنَجْعَلُ لِلْمُتَّقِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٦﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا خَيْرٌ لَّئِن لَّمْ تَكُونُوا يَمُنُّوا عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا فَلا يَسْتَعْجِلُ بَعْدُ يَوْمِ يُكْشَفُ عَن سَاقِي وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣٧﴾

Jără a spune: «In sbā' Allah – cu Voia lui Allah»,
 19) Apoi s-a abătut peste ea (grădină) un oaspete (focul) de la Domnul tău (peste noapte, ar-ând-o) în timp ce ei dormeau,
 20) Așadar, (grădina), până dimineața a devenit neagră (arsă) ca o noapte neagră ca tăciunele (complet în ruine).
 21) Apoi ei s-au strigat unii pe alții pe când dimineața abia se ivea
 22) (Spunând): „Plecați (devreme) la ogoarele voastre, căt este încă dimineață, dacă vreți să culegeți (fructele)!”
 23) Așadar, ei au plecat (repede), în timp ce vorbeau în șoaptă,
 24) Spunând: „Niciun miskin (om sărac, nevoiaș) nu va intra peste voi în ea (grădină) astăzi.”
 25) Și ei au plecat dimineața cu intenție puternică (și nedreaptă) (botărâți să îi împiedice pe cei săraci să culegă fructe din grădină), gândindu-se că ei au această putere (aveau încredere deplină în puterea lor).
 26) Însă, când au văzut-o (grădina), au spus ei: „Cu adevărat, noi ne-am rătăcit (am pierdut calea noastră și ne aflăm într-o altă grădină străină).”
 27) (Apoi, când au fost siguri că nu au greșit și că se află în propria grădină, au spus): „Ba nu! Cu

adevărat, noi suntem lipsiți (de fructele noastre, din cauza intențiilor noastre rele).”
 28) (Apoi) Cel mai drept dintre ei a spus: „Oare nu v-am spus eu: «De ce nu Îl preamăriți voi (pe Allah, departe de orice intenție rea și să mulțumiți Lui pentru ceea ce El v-a dat, să căutați Iertarea Sa și să spuneți în sbā' Allah – cu Voia lui Allah, făcând totul după Voia lui Allah?! Atunci, nimic din toate acestea nu s-ar fi întâmplat.)?»”
 29) Ei au spus (cându-se): „Mărire Domnului nostru (tot ceea ce ni s-a întâmplat ni se cuvine)! Cu adevărat, noi am fost răufăcători (neascultători față de Allah)!”
 30) Apoi, ei s-au întors unul împotriva celuilalt, învinuindu-se.
 31) Ei au spus: „Vai de noi! Cu adevărat, noi am fost nelegiuți (împiedicând oamenii săraci și neascultându-L pe Allah)!”
 32) Sperăm că Domnul nostru ne va da nouă în schimb una (o grădină) mai bună decât ea (după ce ne-am recunoscut păcatele și ne-am căut în fața Lui). Cu adevărat, noi ne întoarcem către Domnul nostru (sperând că El ne va ierta în totalitate păcatele și că ne va oferi răsplată în Viața de Apoi)!”
 33) Aceasta este pedeapsa (din această viață pentru oamenii care nu Îl ascultă pe Allah și care nu le oferă săracilor partea pe care Allah a prescri-o pentru ei din averile lor), însă, cu adevărat, pedeapsa din Viața de Apoi este mai mare (mai înspăimântătoare)! Numai dacă ei ar ști (s-ar opri de la tot ceea ce ar putea conduce la aceasta)!
 34) Cu adevărat, pentru cei evlavioși sunt Grădinile plăcerii (Paradisul) la Domnul lor.
 35) Oare (este posibil aceasta) Noi ar trebui să îi tratăm pe musulmani (credincioși în monoteismul islamic, cei care fac fapte bune) la fel ca pe mujrimîn (păcătoși, politești și necredincioși)?!
 36) Ce se întâmplă cu voi? Cum judecați voi (cu o astfel de judecată nedreaptă, punându-i la același nivel pe cei credincioși cu cei necredincioși)?
 37) Sau aveți voi o Carte (Divină) din care învățați (ceea ce spuneți, că cei evlavioși sunt asemeni celor necredincioși)?
 38) (Și învățați) Că veți avea tot ceea ce alegeți?
 39) Sau aveți de la Noi jurămintele până în Ziua Învierii, că veți primi voi ceea ce doriți?
 40) (O, Profetule) Întrebă-i (pe idolatri) care dintre ei este pentru aceasta chezaș (pentru ceea ce voi afirmați)?
 41) Sau au ei „parteneri”? (zei falși, care să fie

chezași împreună cu ei)? Atunci lăsați-i pe ei să-i aducă pe „partenerii” lor, dacă ei sunt întru adevăr!

42 (Amintiți-vă) Ziua (Învierii) când saq (fluierul piciorului) (lui Allah) (care nu este asemeni niciunui alt lucru) le va fi descoperit și ei vor fi chemați să se prosterneze ei înșiși (în fața lui Allah), însă ei (ipocriții și cei care se roagă sau fac lucruri bune doar pentru a primi laude lumești) nu vor putea face aceasta (pentru că vor avea spatele drept – o singură bucată – și nu vor putea să se prosterneze).

43 Ochiul lor vor fi plecați și îi va acoperi umilinta; ei au fost chemați (la rugăciunea în congregație din moschee în timpul vieții lumești) să se prosterneze (să ofere rugăciuni, să Îl adore pe Allah), pe când ei erau sănătoși (dar ei nu au făcut aceasta).

44 Așadar (o, Mohammed) lasă-Mă pe Mine (să tratez) Singur cu oricine tăgăduiește această Călăuzire (Coranul). Noi (le vom spori averile și copiii în această lume) îi vom aduce treptat la pedeapsă de unde ei nici nu știu (câci aceste bunuri sunt cauza distrugerii lor).

45 Și Eu le voi da lor o amânare (le voi mări durata de viață, astfel încât păcatele lor să crească). Cu adevărat, Planul Meu este puternic!

46 Sau le ceri tu (o, Mohammed) o răsplată (lumească) (pentru a răspândi Mesajul lui Allah), astfel încât ei să fie greu împovărați de datorii (sau ei refuză Adevărul temându-se că vor fi obligați să plătească pentru aceasta? Nu, aceasta nu este adevărat, din moment ce tu nu ceri niciun fel de răsplată de la ei, ci îți aștepti răsplata doar de la Allah)?

47 Sau dețin ei (știința) Necunoscutul și de aceea scriu ei (în funcție de aceasta, de ceea ce ei pretind, și anume că sunt mai presus de cei evlavioși)?

48 Așadar așteaptă cu răbdare Hotărârea Domnului tău (prin care le prelungeste lor viața aceasta lumească, oferindu-le o amânare – doar pentru scurt timp – după care victoria va fi a ta) și nu fi ca tovarășul peștelui (Iona, cel care nu a avut răbdare și care a plecat din orașul său fără a avea permisiunea lui Allah, dezamăgit și depășit de situație, pentru că oamenii nu au vrut să accepte Mesajul său), care ne-a strigat (pe Noi) (semnificând că Ni s-a adresat Nouă, cerând o pedeapsă rapidă pentru oamenii din comunitatea sa) în timp ce era plin de mânie (pe oamenii din comunitatea sa).

49 Dacă nu l-ar fi ajuns pe el Îndurarea (Mila) de la Domnul lui, ar fi fost el aruncat (din stomacul peștelui) pe țărmul pustiu (dezastruos), în timp ce el ar fi fost învinuit (pentru că a plecat

خَشِيَةً أَبْصَرَهُمْ تَرْهَقَهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ
 ١٣ فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ١٤ وَأَمَلِي لَهُمْ إِنْ كِيدِي مَتِينٌ ١٥ أَمْ تَسْتَأْجُرُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مَثْقَلُونَ ١٦ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ١٧ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ١٨ لَوْلَا أَنْ نَدَارِكَهُ نِعْمَةً مِنْ رَبِّكَ لَنِدِبْنَا لِلْعَرَبِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ١٩ فَاجْنِبْهُ رَبِّيهِ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٢٠ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْفِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ٢١ وَمَاهُو إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ٢٢

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ١ الْحَاقَّةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ٣ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ ٧ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ٨

fără a asculta de Domnul său, însă Allah a acceptat câința sa și i-a oferit mijloacele necesare pentru înșănătoșirea sa).

50 Apoi Domnul său l-a ales pe el (ridicându-l într-un rang înalt și întorcându-l la misiunea sa) și l-a făcut dintre cei drepti.

51 Și, cu adevărat, aceia care nu cred aproape că te doboară cu privirile lor (pline de ură) atunci când ei aud Îndemnarea (Aducerea-Aminte, Coranul) și spun ei: „Cu adevărat, el (Mohammed) este un om nebu!”

52 Însă el (Coranul) nu este decât o Aducere-Aminte pentru toate lumile.

69. Surat Al-Haqqah

(Inevitabilul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Inevitabilul (Ziua Învierii, atunci când va avea loc pedeapsirea celor necredincioși care, în timpul vieții lumești, nu se așteptau la aceasta)!

2 Ce este Inevitabilul (cum va fi Ziua Învierii, care vor fi împrejurările sale)?

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿١﴾ فَصَوَّرُوا رَسُولَ
 رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿٢﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلَتُكُمْ فِي الْبَارِيَةِ
 ﴿٣﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِبَاءَ لَكُمْ وَأُذُنٌ وَعِيبَةٌ ﴿٤﴾ فَإِذَا نَفَخْتُمْ فِي الصُّورِ
 نَفْحَةً وَاحِدَةً ﴿٥﴾ وَحَمَلْنَا الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ فَذَكَرْنَاكُمْ وَاحِدَةً ﴿٦﴾
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٧﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمِئِذٍ وَهِيَ
 كَالسَّمَاءِ الَّتِي يُرَى عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَنِيَّةٌ ﴿٨﴾
 فَيَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿٩﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
 كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿١٠﴾ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْنَبُ ﴿١١﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ
 حِسَابِيَةٍ ﴿١٢﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿١٣﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٤﴾
 قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿١٥﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ﴿١٧﴾ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَأُوْتِيَ كِتَابِيَةً
 ﴿١٨﴾ وَلَأَرَدُ مَا حَسَابِيَةٍ ﴿١٩﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٠﴾ مَا أُغْنِي
 عَنِّي مَالِي ﴿٢١﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٢﴾ خَذُوهُ فَعَقُوهُ ﴿٢٣﴾ فَمَثَلُ الْجَحِيمِ
 صُلُوهُ ﴿٢٤﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٢٥﴾ إِنَّهُ
 كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٢٧﴾

3) Și cum ai putea tu ști (o, Profetule) ce este inevitabilul (spaima teribilă care va fi în acea Zi)?

4) (Neamul) Thamud (neamul Profetului Salih) și Ad (neamul Profetului Hud) au negat al-Qari'ab (Ziua cea măreață a Judecării).

5) Cât despre Thamud, aceștia au fost nimiciți de un strigăt îngrozitor.

6) Și în ceea ce îi privește pe Ad, ei au fost nimiciți de un vânt rece, apng, cu un vuiet puternic,

7) Pe care (Allah) l-a trimis asupra lor timp de șapte nopți și opt zile, una după alta, încât tu îi puteai vedea pe oameni căzând ca trăzniți (morți), ca și cum ar fi fost niște trunchiuri goale de curmali.

8) Oare mai vezi tu vreun suflet dintre ei care a rămas (fără a fi nimicit)?

9) Și Fir'aun (Faraon), și cei de dinainte de el, și cetățile răsturnate (cetățile neamului Profetului Lot) au făcut păcate.

10) Și ei nu i s-au supus Mesagerului Domnului lor, de aceea, El i-a apucat cu putere (El a trimis asupra lor o pedeapsă puternică).

11) Cu adevărat, când apa (potopul lui Noe) s-a

revărsat (peste toate lucrurile), Noi v-am dus pe voi (oamenii) pe corabie (arca lui Noe),

12) Așadar, Noi am făcut aceasta (incidentul salvării credincioșilor și al înecului necredincioșilor) un avertisment pentru voi, pentru a fi reținut de urechile care îl vor înțelege și îl vor ține minte (pentru generațiile viitoare, prin intermediul poveștilor).

13) Apoi, când Cornul (Trâmbița) va fi suflat (de către înger) cu o singură suflare (prima, care va arăta începutul sfârșitului lumii),

14) Și Pământul și munții vor fi ridicați (mutați din locurile lor) și nimiciți dintr-o singură lovitură,

15) Apoi, în acea Zi se va produce (mărețul) Evenimentul (Învierea),

16) Și Cerul se va despica, căci, în acea Zi, el (Cerul) va fi firav (slab, instabil și sfâșiat),

17) Și îngerii vor fi la marginile sale și opt (îngeri) vor purta Tronul Domnului vostru deasupra lor (a tuturor îngerilor) în acea Zi.

18) În acea Zi veți fi voi (o, oameni) aduși pentru Judecată (în fața Domnului vostru) și nicio taină nu va fi ascunsă.

19) Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia îi va fi dată Cartea (în care sunt înregistrate faptele sale) în mână sa dreaptă, el va spune (fericit): „Tineți! Citiți Înregistrarea mea!

20) Cu adevărat, eu am fost sigur (în timpul vieții mele lumești) că voi găsi (în Ziua Judecării) socoteala mea (îmi voi primi răsplata)!”

21) Astfel, el va avea parte de o viață plăcută,

22) Într-un Paradis înalt,

23) Unde fructele se vor afla în ciorchine joase și aproape (la îndemâna lor).

24) (Li se va spune lor): „Mâncați și beți în tihnă (fără a vă fi teamă că hrana vă va răni și fără a trebui să urinați sau să defecați) pentru ceea ce (binele) ați făcut înainte, în zilele trecute (în timpul vieții lumești)!”

25) Însă, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da Cartea în mână stângă, el va spune (cu regret): „Îmi doresc să nu mi se fi dat Cartea!

26) Și să nu fi știut niciodată care este socoteala mea!

27) Mai bine ea (moartea mea) ar fi fost sfârșitul meu (îmi doresc să nu fi fost reînviat)!

28) Averea mea nu mi-a fost de niciun folos (nici nu m-a protejat în vreun fel de Pedeapsa lui Allah)!

29) Puterea mea (și argumentele prin care m-am apărat) m-a părăsit!”

30) (Îngerilor păzitori ai Focului Iadului li se va spune): „Prindeți-l și legați-l (cu mâinile de gât),

31 Apoi aruncați-l în Focul aprins să ardă în el!
32 Apoi legați-l cu un lanț a cărui lungime este de șaptezeci de coți!”

33 Cu adevărat, el nu a crezut în Allah, Cel Preamărit,

34 Și nu a îndemnat *(oamenii, în timpul vieții sale lumeste)* la hrănirea celor săraci.

35 Așadar, nu este niciun prieten pentru el în această Zi *(care îl protejează de Pedepsă)*.

36 Și nicio mâncare în afară de puroiul de la răni *(de la pieile locuitorilor Focului Iadului)*,

37 Pe care nimeni nu îl va mânca în afară de păcătoși *(cei care persistă în necredința lor)*.

38 Așadar, jur pe tot ceea ce vedeți

39 Și pe ceea ce nu vedeți *(Necunoscutul)*,

40 Că el este cu adevărat cuvântul unui Mesager nobil *(Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah, recitat de Mesagerul Său nobil, Mohammed)*

41 Și nu este cuvântul unui poet: însă voi nu credeți decât prea puțin.

42 Și nici nu este cuvântul unui ghicitor: puțin vă amintiți voi *(vă gândiți și vă amintiți diferența dintre cuvintele unui ghicitor și cuvintele Profetului)*

43 *(Aceasta este)* Revelația trimisă jos *(pe Pământ)* de Stăpânul lumilor *(a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există)*!

44 Și dacă el *(Mohammed)* Ne-ar fi atribuit în mod fals *(chiar și)* câteva vorbe,

45 Cu siguranță l-am fi apucat noi *(ca răz-bunare)* cu putere

46 Și apoi cu siguranță i-am fi tăiat Noi artera inimii *(aorta, provocându-i moartea imediată)*

47 Și niciunul dintre voi nu ne-ar putea împiedica *(să aplicăm Pedepsa Noastră)* de la ea!

48 Și, cu adevărat, acesta *(Coranul)* este o Aducere-Aminte *(avertisment)* pentru cei evlavioși

49 Și, cu adevărat, știm că sunt unii dintre voi care tăgăduiesc *(Coranul, în ciuda clarității semnelor sale)*.

50 Și, cu adevărat, el *(acest Coran)* va fi o întristare pentru necredincioși *(pentru pierderea Paradisului în Ziua Învierii)*.

51 Și, cu adevărat, el *(acest Coran)* este Adevărul absolut cu siguranță.

52 Așadar, slăvește *(și preamărește)* Numele Domnului Tău, *Al-'Azîm (Cel Preamărit)*!

70. Surat Al- Ma'ârij

(Drumurile Ascensiunii)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Preamilostivul)*,
Ar-Rahîm *(Prea Îndurătorul)*

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشِيلٍ ۝ لَآ يَأْكُلُهُ
إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ۝
وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ۝ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ لَوْ
تَقَوْلُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
مِنْهُ الْوَتِينَ ۝ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَنِيزِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ
لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ مَكِيدِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
الْكَافِرِينَ ۝ وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

سُورَةُ الْمَعَارِجِ
70
70

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِنَ
اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَأَصْبَحَ كَاغْتَبِيلًا ۝
إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْتَلُّ حِمِيمٌ حَمِيمًا ۝

1 Un suplicant *(necredincios)* a cerut *(lui Allah)* un chin *(care să cadă asupra sa și asupra oamenilor săi, ca o provocare pentru Mohammed)* (un chin) care este cu siguranță pe cale să cadă.

2 Asupra celor necredincioși *(va cădea)* și nimeni *(și nimic)* nu o poate împiedica,

3 De la Allah, Stăpânul Drumurilor Ascensiunii *(sunt drumurile pe care îngerii coboară din Cer și urcă de pe Pământ)*.

4 Îngerii și Duhul *(Gavriil)* se vor înălța la El într-o Zi a cărei durată este cât cincizeci de mii de ani.

5 Așadar fii cu răbdare *(o, Mohammed, în fața bătăii lor de joc și a goanei lor spre Pedepsă)*, cu o răbdare frumoasă *(adică fără a fi dezamăgit și fără a te plânge altcuiva în afară de Allah)*!

6 Cu adevărat, ei îl văd *(chinul)* departe *(ei cred că acesta nu va cădea niciodată asupra lor)*,

7 Însă Noi îl vedem aproape *(cu siguranță se va întâmpla)*.

8 Ziua în care Cerul va fi precum murdăria clocoțitoare a uleiului,

9 Iar munții vor fi asemenea lânii colorate scărmanate,



يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْمَجْزِمِ لَوْ يَفْقَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَيْنِيهِ ﴿١١﴾
 وَصَلَّحَتِيهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِي الَّتِي تُتَوَبِعُهُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّمَا الظَّنُّ ﴿١٥﴾ نَزَاعَةٌ لِلشُّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
 مَنْ أَدْبُرُونَكُمْ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ * إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا
 الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي
 أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِللسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَلُّونَ
 بِيَوْمِ اللَّيْلِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ
 رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَهُ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٣٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾
 أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْمَلِينَ ﴿٣٦﴾
 عَنِ اليمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
 أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

10 Și nu-l va mai întreba prieten pe prieten (*despre starea sa, pentru că va fi preocupat numai de el însuși*),
 11 Ei îi văd pe ei (*adică fiecare-și va vedea prietenul, fratele, tatăl, copiii și familia, însă nici nu își vor vorbi și nici nu vor cere ajutorul unul de la celălalt, din moment ce niciunul dintre ei nu îl poate ajuta pe celălalt*). Mujrim (*nelegiuitul, păcătosul, necredinciosul*) va vrea să se răscumpere de pedeapsa din Ziua de Apoi cu copiii săi,
 12 Și cu soția sa și cu fratele său,
 13 Și cu neamul său care l-a adăpostit,
 14 Și cu tot ceea ce se află pe Pământ, astfel încât să îl poată salva.
 15 Ba nu (*aceasta nu este așa cum dorești tu, o, necredinciosule!*) Cu adevărat, va fi Focul aprins (Iadul),
 16 Cel care-i va smulge cu violență (*arzând complet*) pielea de pe cap, corp și membre!
 17 Chemându-l pe cel care a întors spatele (*de la credință*) și s-a îndepărtat (*de la supunerea față de Allah și de Mesagerul Său*) [*adică Iadul va chema: „O, musbrik (o, politeistule, necredinciosule în Unicitatea lui Allah)! O, kařir (o, cel care nu crezi în*

Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua Învierii și în Predestinare Divină!”]
 18 Și a adunat (*avere*) și a teaurizat-o (*pentru a o păstra, fără a oferi caritatea anuală obligatorie*).
 19 Cu adevărat, omul a fost creat foarte nerăbdător (*neliniștit și avar*),
 20 Când răul (*cena rău sau sărăcia*) îl atinge, el devine irascibil (*nemulțumit, nerăbdător, speriat*),
 21 Iar când binele îl atinge pe el, el devine zgărcit (*ascunde averea sa și nu face milostenie din ea*).
 22 Cu excepția celor care sunt dedicați rugăciunii,
 23 Aceia care rămân statornici în rugăciunea lor,
 24 Și aceia în a căror avere este un drept recunoscut (*adică este stabilită o cotă pentru caritatea anuală obligatorie – zakah*)
 25 Pentru cerșetor și pentru cel lipsit (*cel care și-a pierdut averea sau este sărac și-i este rușine să ceară*),
 26 Și cei care cred în Ziua Recompensei (*Ziua Judecării*),
 27 Și aceia care se tem de Chinul Domnului lor,
 28 Cu adevărat, Chinul Domnului lor este cel în fața căruia nimeni nu se află în siguranță!
 29 Și aceia care își păstrează castitatea (*adică părțile private de la acte sexuale ilicite*)
 dMai puțin de soțiile lor sau de cele pe care le stăpânesc mâinile lor drepte (*slavele*), căci pentru aceasta ei nu vor fi muștrați.
 31 Însă, cei care caută mai mult decât aceasta sunt nelegiuți,
 32 Și aceia care păzesc ceea ce li se încredințează și legămintele lor,
 33 Și aceia care sunt drepiți în mărturiile lor (*fără să mintă, să ascundă adevărul sau să-l deformeze*),
 34 Și aceia care își mențin rugăciunea lor (*se roagă în mod regulat și la timpul potrivit*),
 35 Aceia vor locui, onorați, în Grădini (Paradis).
 36 Așadar, ce se întâmplă cu aceia care nu cred de se grăbesc să te asculte (*o, Mohammed*) (*întinzându-și gâtul lor spre tine, privindu-te atent să te audă, nu pentru a obține un beneficiu, ci intenționând să te nege și să-ți bată joc de tine*),
 37 (Stând) în grupuri în dreapta și în stânga (*ta, o, Mohammed*) (*vorbind și întrebându-se*)?
 38 Oare speră fiecare om dintre ei să intre în Paradisul plăcerii?
 39 Ba nu, aceasta nu este așa! Cu adevărat, Noi i-am creat pe ei din ceea ce știul (*un lichid fără valoare; prin urmare, cum pot ei nădăjdui să intre în Paradis fără Voinea Creatorului lor?!*)

40 Așadar, jur pe Domnul Răsăriturilor și al Apusurilor (toate cele trei sute șazeci și cinci de puncte al Răsăritului și ale Apusului de la Est la Vest), că Noi, cu siguranță, suntem în stare

41 (Noi suntem în stare) Să-i înlocuim cu (alții) unii mai buni decât ei și nu putem fi întrecuți de nimeni (dacă Noi vrem să facem acest lucru, nimeni nu ne poate opri)!

42 Deci, lasă-i să se afunde în discuții zadarnice și să se joace (în viața lumească), până ce vor întâlni Ziua ce le-a fost promisă.

43 Ziua în care ei vor ieși din morminte în grabă, la fel cum (în viața lumească), ei s-au grăbit într-o cursă pentru un idol (ca și în trecut, atunci când de fiecare dată când a fost creat un nou idol, ei s-au grăbit spre el, să fie printre primii care se închină lui).

44 Cu ochii plecați de frică și umilință, rușinea acoperindu-i pe ei (complet). Aceasta este Ziua care le-a fost promisă!

71. Surat Nūh (Noe)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

1 Cu adevărat, Noi l-am trimis pe Noe la neamul său (spunându-i): „Avertizează-l pe neamul tău, înainte de a se abate asupra lui un chin dureros!”

2 El a spus: „O, neam al meu! Cu adevărat, eu sunt pentru voi un prevenitor (care vă avertizează) limpede,

3 Că trebuie să Îl adorați pe Allah (Cel fără parteneri), să fiți cu frică de El (adică de Pedepsa Lui și să Îi fiți supuși Lui) și să Îmi dați ascultare,

4 (Și apoi) El (Allah) vă va ierta din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât (moartea voastră). Cu adevărat, atunci când termenul hotărât de Allah sosește (adică moartea), el nu va fi amânat, numai dacă voi ați ști (atunci v-ați grăbi spre credință și supunere)!”

5 El a spus: „O, Domnul meu! Cu adevărat, eu l-am chemat pe neamul meu noaptea și

فَلَا أَقِيمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَّٰنَ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَحْجَادِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ
﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَسِّرْكُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا
فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُرَهُمْ
فِي مَا دَانِهِمْ وَاسْتَعْصَمُوا بِشَابِعٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَذَّابٍ كَبِيرٍ
﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

ziua (adică pe ascuns și fătăș, pentru ca ei să accepte doctrina monoteismului islamic),

6 Însă toată chemarea mea nu a făcut decât să le sporească lor fuga (de Adevăr).

7 Și, cu adevărat, de fiecare dată când i-am chemat (să creadă în Tine, astfel credința lor putând fi un motiv) ca Tu să-I poți ierta, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit (în refuzul lor) și au crescut în mândrie;

8 Apoi, cu adevărat, i-am chemat pe ei în mod deschis (cu glas tare).

9 Apoi, cu adevărat, le-am vestit lor (uneori) în public (cu glas tare) și (alteori) am apelat la ei în taină (în secret).

10 Le-am spus (lor): «Rugați-vă de iertare Domnului vostru, cu adevărat, El este Atoateiertător,

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْبِيَاءٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لَيْسَلَكُمْ مِنْهَا سَبِيلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهِمْ عَصَوْنِي وَأَتَّعَمُوا مِنْ لَدُنِّي زِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلاَّ خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝ وَقَالُوا لَا تَنْزِرْ لَنَا الْهَيْكَلُ وَلا تَنْزِرْ وَدَا وَلا سَوَاعَا وَلا يُغَوِّثُ وَيَعْوَقُ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلا تَنْزِرِ الْظَّالِمِينَ إِلاَّ ضَلَالًا ۝ وَمَا خَطِبْتَنِيهِمْ أَغْرِقُوا فَادْخُلُوا نَارًا فَانْفِرُوا هُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْزِرْ عَلَيَّ مِنَ الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلا يَلِدُوا إِلاَّ أَفْجَارًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ أَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلاَّ تَبَارًا ۝

11 El vă trimite ploaie din abundență,

12 Și vă va spori averea și copiii și vă va dărui grădini și vă va dărui râurile»

13 Ce se întâmplă cu voi? Cum de nu vă temeți de Măreția lui Allah (și de Puterea Sa)!

14 În timp ce El v-a creat pe voi în (diferite) faze (adică prima dată nufab, apoi 'alaqab, iar mai apoi mudghab).

15 Nu vedeți voi cum a creat Allah șapte Ceruri în straturi identice, unul peste altul?

16 Și a făcut Luna o lumină (reflectată) acolo și a făcut Soarele o lampă (arzătoare/arzând) (sursă de lumină și căldură)?

17 Și Allah v-a făcut pe voi (primul vostru strămoș – Adam) din pământ (din praful pământului),

18 Apoi El vă va aduce pe voi înapoi (în pământ) și El și vă va face să ieșiți (din nou, în Ziua Învierii).

19 Și Allah v-a făcut vouă Pământul o întindere largă, ca un covor (pentru voi, să vă stabiliți acolo),

20 Pentru ca voi să puteți umbla pe el, pe cărări largi (întrucât, dacă Allah nu ar fi făcut Pământul o întindere largă, voi nu ați fi putut construi nici drumuri, nici case stabile, și nu ați fi putut voi să cultivați pământul)!»

21 Noe a spus: „Domnul meu! Ei (oamenii din neamul meu) nu mi s-au supus mie și îl urmează pe acela (care-i conduce spre greșeli) ale cărui averi și copiii nu-i aduc spor, ci pierdere (adică iluzie în viața lumească și pedeapsă în Viața de Apoi)!”

22 Și ei (cei care-i conduc spre greșeli) au plănuit un complot puternic,

23 Și au spus ei (oamenilor): „Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri și nici nu-i părăsiți pe Wadd, pe Suma, pe Yaguth, pe Ya'nuq și pe Nasr (Acestea au fost numele idolilor la care obișnuiau ei să se închine în loc de Allah, iar ele provin de la oameni drepecți, cărora, după ce au murit, neamul lor le-au făurit imagini și statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea față de Allah, însă, cu timpul oamenii au început să se închine la aceste statuete și imagini)!”

24 Și într-adevăr ei i-au condus pe mulți în rătăcire. Și (o, Allah): „Nu le spori celor nedrepecți (necredincioșilor, politeiștilor și răufăcătorilor) decât eroarea!”

25 Din cauza păcatelor lor ei au fost înecați, apoi ei au fost siliți să intre în Foc. Și ei nu au găsit pe nimeni să-i ajute în locul lui Allah!

26 Și Noe a spus: „Domnul meu! Nu îl lăsa pe niciunul dintre necredincioși în viață pe Pământ (să rătăcească),

27 Dacă-i vei lăsa, ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât nelegiuți!

28 Domnul meu! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea fiind credincios, și pe toți credincioșii și pe toate credincioasele. Și nu le spori oamenilor nedrepecți decât distrugerea!”

72. Surat Ad-Djinn

(Djinn-ul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

﴿1﴾ Spune (o, Mohammed): „Mi-a fost revelat mie că un grup dintre *djinni* (numărând între trei și zece *djinni*) a ascultat (la acest Coran). Ei au spus: «Cu adevărat, noi am auzit un Coran minunat (adică recitare),

﴿2﴾ El călăuzește pe Calea cea Dreaptă și noi am crezut în el și nu-I vom asocia vreodată Domnului nostru (Allah) un asociat (în adorare)!

﴿3﴾ Și El –slăvită fie Măreția Domnului nostru! – nu și-a luat nici soție, nici fiu.

﴿4﴾ Și cel nesăbuit dintre noi (adică Șeitan sau politeistii dintre *djinni*) obișnuia să rostească împotriva lui Allah ceea ce a fost o minciună extraordinară de mare (că Allah are soție și un fiu).

﴿5﴾ Și, cu adevărat, Noi am crezut că nici oamenii, nici *djinnii* nu vor rosti minciuni împotriva lui Allah.

﴿6﴾ Și, cu adevărat, au fost bărbați dintre oameni care au căutat adăpost la bărbați dintre *djinni*, dar ei (*djinnii*) le-au sporit lor (oamenilor) nelegiuirea (păcatul și persistența în minciună) (aici apare un avertisment puternic pentru oricine caută ajutor la magicieni și vrăjitori, sau caută adăpost la alțineva în afară de Allah, Care este fără parteneri).

﴿7﴾ Și ei (necredincioșii dintre oameni) au crezut așa cum ați crezut și voi (o, *djinni*) că Allah nu va învia pe nimeni.

﴿8﴾ Și noi am căutat să ajungem la Cer, dar l-am găsit plin de păzitori severi și meteori (focuri strălucitoare)

﴿9﴾ Și, cu adevărat, noi obișnuiam să stăm (înainte de Misiunea lui Mohammed) acolo în niște locuri (în Cer) pentru a (fura) auzi (de la îngeri, ca apoi să transmitem la ghicitori ceea ce am auzit), însă cine (încearcă) să asculte acum va găsi un meteor (foc strălucitor) care-l urmărește (și urmărește stând la pândă pentru a-l arde).

﴿10﴾ Și noi nu știm (așadar) dacă se voiește rău celor de pe Pământ sau dacă Domnul lor voiește pentru ei Calea cea Dreaptă (deoarece împiedicarea, prin meteori și îngeri, de la ascultare nu poate avea loc decât dacă există o pedeapsă mare de la Allah, care va cădea asupra oamenilor, sau un Mesager care vine cu îndrumare și Revelație pentru oameni).

سُورَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَتَأْتِيهِمْ وَّلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾
وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدْرًا مِّنَّا مَا اتَّخَذَ صُحْبَةً وَلَا وِلْدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنْسَ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلْأَيْتَ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن
يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَعْجِزَ
اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُهْدَى
ءَامَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحَافِ بِحَسَابٍ وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

﴿11﴾ Printre noi se află unii drepti și alții opusul; noi am fost împărțiți în diferite secte religioase (adică noi am fost grupuri care am urmat diferite secte religioase).

﴿12﴾ Iar noi considerăm (adică noi credem, devenind un lucru cert pentru noi) că nici nu putem scăpa de Voința lui Allah pe Pământ (dacă El vrea să ne pedepsească) și nici nu putem scăpa de El zburând (dacă El vrea să stăm în Fața Sa sau să ne pedepsească).

﴿13﴾ Și, cu adevărat, când am auzit noi Călăuzirea (acest Coran), am crezut în ea, și oricine crede în Domnul său nu ar trebui se teamă nici de împușinare (în răsplata pentru faptele bune), nici de nedreptate (pedeșe mărte pentru păcatele sale).

﴿14﴾ Și unii dintre noi sunt musulmani (supuși Voinței lui Allah), iar unii dintre noi sunt nedrepti (au deviat de la Calea cea Dreaptă).» Și aceia care au îmbrățișat islamul (au devenit musulmani, supunându-I-se lui Allah) aceia au căutat Calea cea Dreaptă.”

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَّا الْقَلْبِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
تَحَرَّوْا رَشْدًا ۝۱۴ وَأَمَّا الْقَلْبِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۵
وَأَلْوِ اسْتَقْتَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لِأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذَقًا ۝۱۶ لِيُقْنِنَهُمْ
فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝۱۷ وَأَنَّ
الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝۱۸ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۱۹ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
بِهِ أَحَدًا ۝۲۰ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝۲۱ قُلْ إِنِّي
لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝۲۲ إِلَّا بَلَاغًا
مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً يُوعَى مِنْ بَعْضِ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَإِنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝۲۳ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۝۲۴ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ
مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝۲۵ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۝۲۶ إِلَّا لَمَنْ أَرَادَ مِنْ رِزْوَانِهِ فَإِنَّهُ
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝۲۷ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝۲۸

15 Cât despre cei nedrepti (necredincioșii care au deviat de la Calea cea Dreaptă), ei vor fi vreascuri de foc pentru Iad,

16 Și dacă ei (necredincioșii dintre oameni și djinni) au urmat Calea cea Dreaptă (adică islamul), Noi cu siguranță le vom dăruia apă (ploaie) din belșug (adică mai multă bogăție și bunuri),

17 Pentru ca să-i încercăm astfel pe ei (prin bogăție, dacă ei îi vor mulțumi lui Allah pentru ceea ce El le oferă). Și cel ce se întoarce de la pomenirea Domnului său (Coranul cel Glorios – nu pune în practică Legile și Poruncile Sale), pe acela îl va îndrepta El către un chin aspru (Iadul).

18 Și moscheile sunt pentru Allah (Cel fără parteneri), așadar nu invocați pe nimeni împreună cu Allah!

19 Și atunci când robul lui Allah (Mohammed) a început să-L invoce (sau s-a ridicat invocându-L) pe El (pe Allah, în rugăciune), ei (djinnii) s-au adunat în jurul lui în grupuri dense (lipindu-se unul de altul, apropiindu-se atât de mult încât

aproape că au căzut peste el) (cu scopul de a asculta recitarea Profetului).

20 Spune (o, Mohammed): „Cu adevărat, Îl invoc numai pe Domnul meu (Allah, Cel fără parteneri) și nu-I fac Lui niciun asociat!”

21 Spune (o, Mohammed): „Nu stă în puterea mea să vă fac vreun rău (nici să previn orice rău pe care Allah vi l-a prescris), nici să vă călăuzesc către Calea cea Dreaptă!”

22 Spune (o, Mohammed): „Nimeni nu mă poate proteja pe mine de Pedeașa lui Allah (dacă ar fi să nu mă supun Lui) și nici nu pot găsi adăpost decât la El!

23 Însă (am pentru voi) doar transmiterea (Adevărului) de la Allah (adică să vă transmit ceea ce Allah mi-a poruncit) și Mesajele Sale (ale monoteismului islamic), și oricine nu li se supune lui Allah și Mesagerului Său, atunci, cu adevărat, el va avea parte de Focul Iadului, unde va locui pe vecie.

24 Până când vor vedea ceea ce li s-a promis (în Zina Judecării), atunci ei vor ști ale cui ajutoare sunt mai slabe (necredincioșii care nu au ajutoare sau credincioșii al căror ajutor este Allah?) și cine sunt mai puțini la număr (adică necredincioșii care sunt doar câțiva sau îngerii, soldații lui Allah? Deci cine va fi în acea Zi în număr mai mare?).”

25 Spune (o, Mohammed): „Eu nu știu dacă (pedeașa) care vi s-a promis este aproape sau dacă Domnul meu va hotărî un termen îndepărtat pentru aceasta.

26 (Numai El este) Atoateștiutor a ceea ce este Ghaib (Necunoscut) și El nu descoperă nimănui taina (Ghaib) Sa,

aCu excepția Cuiva (Allah) care a ales (dintre oameni) ca Mesager (El îl informează cu privire la Necunoscut, după Voința Sa) și face să meargă înaintea și în urma lui (pentru a-l proteja pe el și Mesajul de djinni, să nu poată fura din el, ca mai apoi să îl transmită vrăjitorilor) păzitori (îngeri),

bPentru ca el (Mesagerul lui Allah) să știe că ei (Mesagerii dinaintea lui) într-adevăr au transmis (sincer, la fel ca el) Mesajul Domnului lor (și că el este păzit, așa cum au fost și ceilalți păziți de îngerii lui Allah). Și El (Allah) cuprinde (cu Știința Sa) tot ceea ce au (de la reguli și legi, etc. fie cele văzute fie cele nevăzute) Și El (Allah) socotește (știe) numărul exact al tuturor lucrurilor (nu există secret pentru Allah)!”

73. Surat Al-Muzzammil

(Cel învăluit)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahim (*Prea Îndurătorul*)

1 O, tu (*Profetule*), cel învăluit în veșminte (*în hainele tale*).

2 Ridică-te (*să te rogi*) toată noaptea, afară de puțin (*timp*).

3 Jumătate din ea sau mai puțin de atât (*astfel încât să fie o treime din noapte*),

4 Sau puțin mai mult (*decât jumătate, astfel încât să fie două treimi din noapte*) (*Profetul având aceste opțiuni*). Și recită Coranul (*cu glas tare*) într-un stil tăragănat, plăcut, cu claritate și cu ritm susținut.

5 Cu adevărat, Noi îți vom trimite ție un Cuvânt hotărâtor (*Nobilul Coran, care conține instrucțiuni, legi, obligații și interdicții*).

6 Cu adevărat, trezirea în timpul nopții (*a celui care doarme, pentru rugăciunea de noapte [Tahajjud]*) are cea mai puternică influență asupra inimii și este cea mai potrivită pentru recitare (*a Nobilului Coran, în maniera cea mai limpede, deoarece noaptea inima este liberă de interesele materiale ale zilei așa cum este munca etc.*)

7 Cu adevărat, în timpul zilei tu ai de lucru îndelung (*transmiterea Mesajului lui Allah și problemele zilnice, astfel, efectuează rugăciunea de noapte, dedicându-ți inima lui Allah*).

8 Și pomenește Numele Domnului tău și fii în totalitate devotat Lui în adorare (*din toată inima, excluzând gândurile lumești din inimă și minte în timpul adorării*).

9 (*El este*) Domnul Răsăritului și al Apusului! Nu există altă Divinitate în afară de El. De aceea, ia-L numai pe El ca *Wakil* (*Cel care dispune toate chestiunile tale, adică ai încredere în Allah și încrede-te în El*).

10 Și fii răbdător (*o, Mohammed*) față de ceea ce zic ei (*necredincioșii*) și ținete-te departe de ei, într-o manieră bună (*fără a-i muștra sau a căuta răzbunare!*).

11 Și lasă-Mă pe Mine Singur să mă ocup de aceia care neagă (*versetele Mele*), cei care sunt în posesia lucrurilor bune din viață. Și dă-le lor răgaz (*pentru pedeapsa lor*) pentru un scurt timp (*până la timpul potrivit când va veni pedeapsa lor*).

12 Cu adevărat, Noi avem (*în Ziua de Apoi*) lanțuri (*pentru a-i lega*) și un Foc furios (*Iadul*).

13 Și mâncare înecăcioasă și chin dureros.

14 În Ziua când se vor cutremura cu violență Pământul și munții și se vor face munții ca o

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ ۙ (1) أَوَلَيْلًا لَّا قَلِيلًا ۚ (2) نَصَفَهُ ۚ وَأَوَّلُ نَقْصٍ مِنْهُ قَلِيلًا ۚ (3) أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۚ (4) إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۚ (5) إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۚ (6) إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۚ (7) وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۚ (8) رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۚ (9) وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۚ (10) وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ۚ (11) إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا ۚ (12) وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۚ (13) يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ۚ (14) إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ ۚ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۚ (15) فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا وَبِيًا ۚ (16) فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۚ (17) السَّمَاءُ مَنفُطْرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۚ (18) إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۚ (19)

dună de nisip risipit (*după ce în trecut a fost solid și ferm*).

15 Cu adevărat, Noi v-am trimis vouă (*o, oameni*) un Mesager (*Mohammed*) care să fie martor peste voi, așa cum am trimis și la Faraon un Mesager (*Moise*),

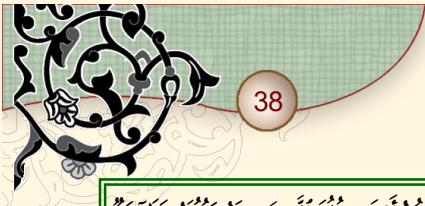
16 Însă Faraon nu i s-a supus Mesagerului (*Moise*) și l-am cuprins Noi cu o pedeapsă aspră.

17 Atunci, cum puteți evita pedeapsa, dacă nu credeți în Ziua (*Ziua Învierii*) care îi va face pe copii cărunți (*îmbătrâniți de frica lucrurilor groaznice pe care o să le vadă în Ziua Învierii*),

18 În care Cerul va fi despicat (*de groaza acelei Zile*). Cu siguranță, Făgăduința Lui se va împlini negreșit!

19 Cu adevărat, aceasta (*toate lucrurile înfricoșătoare menționate mai înainte*) este o îndemnare: astfel, pe cel care voiește (*să o primească*) lasă-l să urmeze o Cale (*a supunerii și a enlăviei*) către Domnul Său!

20 Cu adevărat, Domnul tău știe că tu te rogi noaptea pentru mai puțin de două treimi din ea, sau (*alteori*) jumătate din noapte, sau (*alteori*) o



74. Surat Al-Muddathir

(Cel înfășurat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكَ ۖ فَاقْرَأْ وَ مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۗ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ ۖ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقْتِنُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَأْهُ مَا تيسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَقَرُؤُوا اللَّهَ قُرْآنًا حَسَنًا وَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ مِّمَّا جَدُّوهُ ۗ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۗ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ هُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ﴿٢٠﴾

﴿سُورَةُ الْمُؤْتَفِكَةِ ۙ ٧٤ آيَاتٍ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿٢﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٣﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾ وَيَا أَيُّهَا فَاطِرُ
 وَالزَّجْرِ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّكَ سَتَّكَئِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
 فَإِذَا نَفَخَ فِي النَّافِثِ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
 عَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرَفِي وَمَنْ خَلَقَتْ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلَتْ لَهُ مَا لَأ
 مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدَتْ لَهُ تَهْيِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
 أَنْ أَرِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأَرَفَهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

treime din noapte, ca și o parte dintre aceia care sunt cu tine (cei care te urmează). Și Allah stabilește noaptea și ziua (adică lungimea lor). El știe că voi nu puteți petrece toată noaptea în rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu Iertare și Milă, ușurându-vă vouă. Deci, recitați Coranul atât cât vă este cu putință (în timpul rugăciunii de noapte)! El știe că unii dintre voi vor fi bolnavi, alții călători prin lume în căutarea Harului lui Allah și că alții luptă pe Calea lui Allah. Deci recitați Coranul (în timpul rugăciunii de noapte) atât cât vă este cu putință, împliniți rugăciunea și dați *zakah* (caritatea anuală obligatorie) și faceți-I lui Allah un împrumut frumos (cheltuiți din banii voștri pentru o cauză bună, ajutând oamenii, căutând astfel Mulțumirea lui Allah). Iar binele pe care-l faceți (săptele bune din perioada vieții lumesti) cu siguranță Îl veți găsi la Allah mai bun și mai mare ca răsplată. Și căutați Iertarea lui Allah. Cu adevărat, Allah este *Ghafir* (Prea Iertător), *Rahim* (Prea Îndurător).

- ﴿١﴾ O, tu (Profetule), cel înfășurat în veșminte!
- ﴿٢﴾ Ridică-te și avertizează (oamenii cu privire la Pedepșa lui Allah)!
- ﴿٣﴾ Și slăvește-L pe Domnul tău (Allah)!
- ﴿٤﴾ Și curăță veșmintele tale!
- ﴿٥﴾ Și stai departe de *ar-rujz* (idoli și idolatrie) (asa cum faci deja)!
- ﴿٦﴾ Și nu dărui un lucru căutând să dobândești mai mult (sau: nu considera faptele tale de supunere față de Allah ca o favoare pentru El).
- ﴿٧﴾ Și pentru (a primi) Păcerea Domnului tău fii răbdător (în ceea ce privește Poruncile Sale, acționând conform lor pentru a obține Mulțumirea Lui și, de asemenea, fii răbdător cu privire la Interdicțiile Sale, stând departe de ele)!
- ﴿٨﴾ Apoi, atunci când se va sufla în Corn (Trâmbiță, de către îngerul Israfil, adică a doua suflare a Cornului),
- ﴿٩﴾ Cu adevărat, acea Zi va fi o Zi Grea
- ﴿١٠﴾ Deloc ușoară pentru cei necredincioși.
- ﴿١١﴾ Lasă-Mă Singur (o, Profetule, să Mă ocup) cu cel pe care l-am creat Singur (în pântecul mamei sale, fără nicio avere sau copii etc.) (cu referire la Al-Walid, fiul lui Muğbirah Al-Makbuzi).
- ﴿١٢﴾ Și căruia i-am dăruiat apoi avere din abundență,
- ﴿١٣﴾ Și copiii care să-i fie alături (să îi fie tovarăși).
- ﴿١٤﴾ Și i-am făcut Eu lui viața ușoară și netedă
- ﴿١٥﴾ Și apoi, (după toate acestea) el dorește (cu lăcomie) ca Eu să-i dau și mai mult (chiar dacă el a negat Credința).
- ﴿١٦﴾ Ba nu! Cu adevărat, el s-a opus – cu încăpățănare – ayat-elor Noastre (versete, revelații, semne, dovezi),
- ﴿١٧﴾ Iar Eu îl voi sili să se confrunte cu un chin aspru (fără odihnă)!
- ﴿١٨﴾ Într-adevăr, el a cugetat și a complotat (despre ceea ce va urma să spună cu privire la Coran și cum l-ar putea discredita pe Profet)!
- ﴿١٩﴾ Așadar, blestemat să fie: cum a complotat!
- ﴿٢٠﴾ Și din nou blestemat să fie: cum a complotat!
- ﴿٢١﴾ Apoi el a privit (a cugetat din nou asupra complotului său),
- ﴿٢٢﴾ Apoi s-a încruntat și fața I s-a întunecat (s-a încruntat pentru că nu a găsit nimic pentru a discredita Coranul și Profetul).

23 Apoi și-a întors spatele (*de la Adevăr*) cu aroganță.

24 Și a spus: „Acesta nu este decât vrăjitorie moștenită (*de la străbuni*),

25 Acesta nu este decât vorba unui om!”

26 Îl voi arunca în *sakar* (*unul dintre numele Focului Iadului*), să ardă acolo.

27 Și de unde să știi (*adică, tu nu-ți poți imagina, o, Mohammed*) cum (*cât de îngrozitor*) este *sakar*!

28 El nu lasă nimic (*nicio carne*) să rămână și nici nu lasă nimic (*oase*) nears,

29 Arzând și înnegriind pielea!

30 Și peste el sunt nouăsprezece (*ingeri puternici, ca păzitori ai Iadului*).

31 Și Noi nu am pus păzitori peste Foc decât îngeri. Și Noi nu am stabilit numărul lor (*al îngerilor, 19*) decât ca o încercare pentru necredincioși, astfel încât oamenii Scripturii (*evreii și creștinii, cei care au primit Cărțile Divine, Tora originală și Evanghelia originală a lui Isus*) să poată ajunge la o certitudine (*și anume că Nobilul Coran este Adevărul, deoarece este în acord cu Cărțile lor, în privința numărului 19*) și ca să sporească în credință dreptcredincioșii (*că acest Coran este Adevărul*), și pentru ca nicio îndoială să nu rămână pentru oamenii Scripturii (*evreii și creștinii*) și dreptcredincioși, și pentru ca aceia care au în inimile lor o boală (*a ipocriziei*) și cei necredincioși să spună: „Ce a intenționat Allah cu această (*căudată*) pildă (*număr*)?” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel pe care voiește El și îl călăuzește pe cel pe care El voiește. Și nimeni nu știe (*numărul lor*) soldații (*adică îngerii*) Domnului tău în afară de El. Și acesta (*Iadul*) nu este decât o aducere-aminte (*avertizare*) pentru oameni.

32 Ba nu! Și (*jur*) pe Lună,

33 Și (*jur*) pe noapte când se îndepărtează,

34 Și (*jur*) pe zorii zilei, când se luminează,

35 Cu adevărat, acesta (*Iadul*) nu este decât unul dintre cele mai mari (*semne*).

36 O avertizare pentru omenire,

37 Pentru oricare dintre voi care alege să meargă înainte (*spre Allah, prin supunere și sapte bune*) sau să rămână în urmă (*prin nesupunere și păcate*).

38 Fiecare suflet va fi un zălog (*ostatic, reținut*) pentru ceea ce și-a agonisit (*pentru ceea ce a făcut*) (*adică nu poate merge mai departe până nu achită dreptul celorlalți oameni și nu primește pedeapsa pentru faptele sale rele*),

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَفَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ ۖ يُوَفِّرُ ۖ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۖ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۖ لَوَاحِيهٗ لِلْبَشَرِ ۖ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۖ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً ۖ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۖ وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۖ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۖ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرُ ۖ إِنَّهَا إِلَّا حُدَىٰ الْكُفْرِ ۖ يَذِرُ الْبَشَرُ ۖ لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقُوا أَوْ يَسْتَكْبِرُوا ۖ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ۖ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۖ فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۖ مَسَلَكِ كَمْ فِي سَقَرٍ ۖ قَالُوا لَوْ نَدْرَأُكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۖ وَلَوْ نَدْرَأُكَ نَطَعُمُ الْمُسَكِينِ ۖ وَكُنَّا تُخَوِّضُ مَعَ الْخَاطِئِينَ ۖ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۖ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ ۖ

39 În afară de cei din dreapta (*credincioșii evlavioși, adevărați, ai monoteismului islamic, care primesc Cartea cu înregistrările faptelor lor, în Ziua Judecării, în mâna dreptă*).

40 În Grădini (*Paradisul*) se vor întreba unii pe alții

41 Despre *al-mujrimîn* (*nelegiuți, politeiști, necredincioși*) (*Și îi vor întreba pe ei*)

42 „Ce v-a făcut să intrați în *sakar* (*Iad*)?”

43 Ei vor răspunde: „Noi nu am fost dintre aceia care se rugau,

44 Și nu îl hrăneam pe cel nevoiaș,

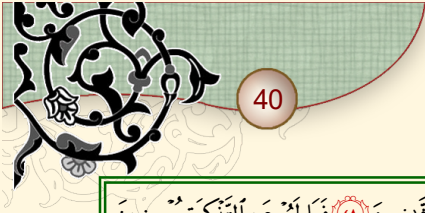
45 Și noi vorbeam cu minciună (*ceea ce Allah urăște*) cu cei care vorbeau, de asemenea, cu minciună (*bârfortorii*).

46 Și noi obișnuiam să negăm Ziua Răcompensei (*Ziua de Apoi*),

47 Până ce ne-a venit ceea ce este sigur (*adică moartea*)”.

48 Astfel, ei nu vor beneficia de nicio mijlocire a (*niciunua dintre*) mijlocitorilor.

49 Atunci ce se întâmplă cu ei (*adică cu necredincioșii*) (*cum pot ei*) de se întorc ei de la (*a primi*) Îndrumare?



فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمُرٌ مَّشْتَنِفَةٌ ﴿٥٠﴾ فَزَتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُّنَشَّرَةٌ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ يَنْدِكُّرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَى قَادِرِينَ عَلَيْنَ أَنْ سُويَ بِنَانِهِ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ إِذْ أَرَادَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ﴿١٠﴾ أَيْنَ الْمَقَرُّ ﴿١١﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٢﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾ يَتَّبِعُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٤﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ ﴿١٦﴾ لَا تَحْرِكُهُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٧﴾ إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُمْ ﴿١٨﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ فَانْبِعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿٢٠﴾

- ﴿30﴾ (Ei se întorc) Ca și cum ar fi măgari sălbatici (șperiați).
- ﴿31﴾ Fugind de un leu.
- ﴿32﴾ Însă nu, fiecare dintre ei dorește să i se dea niște foi împrăștiate (venind de la Allah cu un înscris că islamul este religia cea dreaptă și că Mohammed a venit cu Adevărul de la Allah).
- ﴿33﴾ Ba nu! Ei nu se tem de Viața de Apoi (cu Pedepsele lui Allah).
- ﴿34﴾ Ba nu! Cu adevărat, acesta (Coranul) este o Îndrumare,
- ﴿35﴾ Deci oricine vrea (să primească Îndrumarea) va primi Îndrumarea din acesta (citindu-l – Nobilul Coran).
- ﴿36﴾ Însă ei nu vor primi Îndrumarea decât dacă Allah voiește; El este Cel care merită evlavia și supunerea omenirii și El este Cel Care Iartă (păcatele robilor Săi).

75. Surat Al-Qiyamah
 (Învierea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
 Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

- ﴿1﴾ Jur pe Ziua Învierii
- ﴿2﴾ Și jur pe sufletul care singur se învinuiește (adică sufletul credincioșilor, care-și reproșează atunci când comit un păcat sau o greșeală)!
- ﴿3﴾ Oare socotește omul (necredinciosul) că Noi nu vom aduna (reasambla) oasele sale (în Ziua Învierii)?
- ﴿4﴾ Ba da, Noi suntem în stare să potrivim în ordinea perfectă vârfurile degetelor sale (amprente, fiecare ființă umană are amprente unice, dovedind că Domnul nostru [Allah] este Creatorul Suprem al tuturor lucrurilor)!
- ﴿5﴾ Ba nu! Omul (neagă Reînvierea și Judecata, de aceea el) vrea să păcătuiască în continuare pentru tot restul vieții sale.
- ﴿6﴾ El întreabă (contrașicând): „Când va fi Ziua Învierii?”
- ﴿7﴾ Însă atunci când vederea va fi înfricoșată și uluită (din cauza lucrurilor înfricoșătoare din Ziua Învierii),
- ﴿8﴾ Și Luna se va întuneca,
- ﴿9﴾ Și Soarele și Luna vor fi unite (vor intra unul în celălalt, sau vor fi suprapuse, sau vor fi lipsite de lumină și vor răsări împreună de la Vest).
- ﴿10﴾ (Atunci) În acea Zi, omul va spune: „Unde este scăparea (refugiul) (scăparea de pedeapsă)?”
- ﴿11﴾ Nu! Nu există niciun refugiu!
- ﴿12﴾ (Numai) La Domnul Tău va fi destinația finală în acea Zi (iar El va răsplăti sau pedepsi pe fiecare conform cu ceea ce merită și cu ceea ce a făcut în viața lumească).
- ﴿13﴾ În Ziua aceea i se va vesti omului ceea ce a trimis înainte (adică ceea ce a făcut bun sau rău în viața sa) și ceea ce a lăsat în urma sa (lucrurile bune sau rele, tradițiile pe care el le-a practicat sau inventat, pe care oamenii le-au luat ca exemplu după moartea sa).
- ﴿14﴾ Ba nu! Omul va fi un martor împotriva lui însuși (deoarece părțile corpului său [pielea, ochii, mâinile, picioarele, urechile etc.] vor depune mărturie despre faptele sale).
- ﴿15﴾ Chiar dacă el va aduce justificările sale (pentru a acoperi faptele sale rele, acestea nu-l vor ajuta cu nimic).
- ﴿16﴾ (O, Mohammed) Nu mișca limba ta cu el (repetând cuvintele Coranului pe care le auzi de la îngerul Gavriil, atunci când primești Revelația) pentru ca să grăbești memorarea lui (temându-te să nu-l uiți)!
- ﴿17﴾ Noi suntem Cei care-l vom strânge (în pieptul tău) și îți vom da priceperea să-l reciti (oricând vrei în predicile tale).

18 Iar când Noi ți-l vom recita (prin îngerul Gavriil), urmează recitarea sa (apoi recită așa cum ai auzit)!

19 Apoi, Noi (Allah) suntem Cei care îl vom face pe el clar (pentru tine, pentru ca tu să înțelegi interpretarea și poruncile sale).

20 Ba nu (nu este așa cum pretindevi, o idolatri, că voi nu veți fi reînviați și socotiți pentru faptele voastre). Însă, cu adevărat, voi vă doriți viața lumescă (și podoabele sale)

21 Și neglijați Viața de Apoi (și fericirea ei)!

22 În Ziua aceea, vor fi unele fețe luminoase și strălucitoare

23 Privind la Domnul Lor (Allah).

24 Și unele fețe, în Ziua aceea, vor fi încruntate și întunecate,

25 Gândind (și așteptând) că unele nenorociri sunt pe cale să cadă asupra lor, care le vor rupe spinările.

26 Ba nu! Atunci când el (sufletul) ajunge la claviculă (adică, atunci când iese din corp, omul aflându-se în pragul morții).

27 Și va fi spus (de către cei prezenți): „Cine-l poate tămădui (și salva de la moarte)?”

28 Și el (cel aflat pe moarte) va fi sigur că timpul pentru despărțire (moarte) a venit (deoarece el vede îngerii morții care vin să-i însofească sufletul);

29 Și un picior se va încrucișa peste celălalt picior,

30 În Ziua aceea către Domnul tău (Allah) va fi îndrumarea!

31 El (necredinciosul) nici nu a crezut (în Coran și în Mesajul Profetului), nici nu s-a rugat!

32 Ci, dimpotrivă, el a tăgăduit (Coranul și Mesajul Profetului) și a întors spatele!

33 Apoi el s-a dus spre familia sa cu îngâmfare (admirându-se)!

34 Vai ție (o, necredinciosule)! Și încă o dată, vai ție!

35 Și încă o dată vai ție (o, necredinciosule)! Și încă o dată, vai ție!

36 Oare crede omul că va fi neglijat (fără a primi porunci și interziceri de la Domnul său, Allah, și fără să fie recompensat sau pedepsit pentru lucrurile obligatorii poruncite lui de către Domnul său, Allah)?

37 Oare nu a fost el o nutfah (picături) din mani (secreții provenite de la ambele sexe) eliminate?

38 Apoi el a devenit 'alaqah (un cheag de sânge atârnat), apoi El (Allah) l-a creat (pe el) și i-a dat (lui) înfățișare armonioasă,

39 Și a făcut din el două sexe, bărbat și femeie.

40 Oare nu este El (Allah, Cel care a făcut toate acestea) Capabil să-i învie pe cei morți? (Da! El poate să facă orice lucru!)

كَلَّا لَئِنْ حُجِبْنَا بِالْغَابِطَةِ ۚ وَنَدَّرُونَ الْآخِرَةَ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۚ

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۚ تَتَّظُنُّ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۚ

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۚ وَقِيلَ لَهَا فَاغْبِي ۚ وَنَدَّرُونَ الْآخِرَةَ ۚ وَالنَّفْسُ

السَّاقِ وَالسَّاقِ ۚ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ۚ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّ

ۚ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۚ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمِطُّ ۚ أُولَٰئِكَ

فَأُولَٰئِكَ ۚ ثُمَّ أُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ ۚ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُبْرَكَ سُدَىٰ ۚ

الْمَرْيُكَ ۚ تُطْفِئُ مِنْ مَيْمَنِي ۚ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۚ جَعَلَ مِنْهُ

الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلٍ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۚ

سُورَةُ الْإِنشَانِ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ۚ

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا

بَصِيرًا ۚ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۚ

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۚ إِنَّ

الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۚ

76. Surat Al-Insan

(Omul)

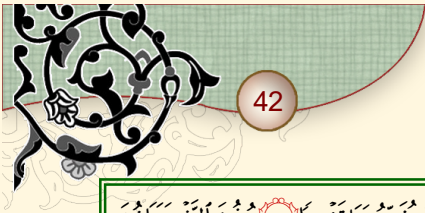
În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

1 Oare nu a existat pentru om o perioadă de timp (înainte ca sufletul să îi fie insuflat), când el nu era nimic care să fie menționat (adică el nu există pentru a fi menționat)?

2 Cu adevărat, Noi l-am creat pe om din nutfah (picături provenite de la ambele sexe, aflate în interiorul pântecelui) amestecată. Vrem să îl încercăm (prin poruncile și interzicerile pe care Noi le-am impus): astfel, Noi l-am făcut pe el cu auz (capabil să audă versetele Noastre) și cu vedere (capabil să vadă Semnele și Dovezile Noastre).

3 Cu adevărat, Noi i-am arătat lui (cu claritate) Calea (adevărului și a falsității, a binelui și a răului), fie că el va fi (credincios și) recunoscător (dacă el alege calea binelui) sau (necredincios și) nerecunoscător (dacă el alege calea răului).

4 Cu adevărat, Noi am pregătit pentru necredincioși lanțuri (lanțuri din fier pentru a le



عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْقَدَرِ وَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَتْ شُرُهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ وَهْنٍ مَسْكِينًا
وَيُنِيمَا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لِيُوجِبَ اللَّهُ لَكُمْ أَجْرًا وَلَا تَشْكُرُوا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا غُيُوبًا فَطَيَّرْنَا ﴿١٠﴾ فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَاهِرِينَ ﴿١٣﴾
وَدَائِبُهُمْ عَلَيْهِمْ ظِلَالٌ وَادَّلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيرًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِبَابِيَةٍ
مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ فَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ فَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرْجَحِبًا زَبْجِيًّا ﴿١٧﴾ عَيْنَانِهَا تَسْمَعُ سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ تَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَرِيمًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ
خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوعٌ أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُحْمٌ سَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعِيدًا مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مَنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكَفَرُوا ﴿٢٤﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

fețele lor) și bucurie *(în inimile lor)*
﴿12﴾ Și El i-a răsplătit pentru ceea ce au îndurat răbdători *(I s-au supus lui Allah în timpul vieții lor lumești)* cu Paradisul și mătase *(veșminte din mătase)*,
﴿13﴾ *(Ei vor fi)* Rezeმაți acolo pe divanuri împodobite *(cu cele mai frumoase acoperăminte)*, fără să vadă nici Soare *(nu vor simți niciun pic de fierbințeală)*, nici *(să simtă)* prea mult frig *(ei nu vor simți niciun fel de frig în Paradis)*,
﴿14﴾ Și deasupra lor se află umbra lor *(umbra copacilor Paradisului)* și ramurile fructelor lor *(ale copacilor)* vor atârna jos la îndemâna lor.
﴿15﴾ Și printre ei se va trece *(vor trece servitorii)* cu vase de argint *(cu mâncare)* și cupe cristaline,
﴿16﴾ Cupe limpezi, făcute din argint *(și vor avea puritatea argintului și transparența sticlei)*, ei *(servitorii)* îi determină măsura *(bănturii din cupe)* exactă *(cantitatea pe care locuitorii Paradisului o doresc)*.
﴿17﴾ Și li se va da să bea acolo dintr-o cupă *(de vin)* amestecată cu ghimbir,
﴿18﴾ Un izvor acolo, numit *Salsabil*.
﴿19﴾ Și printre ei vor trece *(servindu-i)* băieți veșnic tineri. Atunci când îi vezi, crezi că ei sunt *(la fel de frumoși ca)* perle risipite *(luminoși)*.
﴿20﴾ Și când te vei uita acolo *(oriunde în Paradis)*, vei vedea o plăcere *(care nu poate fi imaginată)* și o împărăție măreață.
﴿21﴾ Vor purta veșminte verzi din mătase fină *(pe interior)* și din mătase groasă *(la exterior)*. Și ei vor fi împodobiți cu brățări de argint și Domnul lor le va da o băutură pură.
﴿22﴾ *(Și li se va spune lor-)* „Cu adevărat, aceasta este o răsplată pentru voi *(pentru ceea ce ați făcut în viața lumească)* și străduința voastră *(faptele voastre bune)* a fost acceptată *(și apreciată)*.
﴿23﴾ Cu adevărat, Noi suntem Cei care ți-am trimis ție *(o, Mohammed)* Coranul treptat *(în etape)*,
﴿24﴾ De aceea, fii răbdător *(o, Mohammed)*, statornic Poruncii Domnului tău *(fiindu-I supus Lui și răspândind Mesajul Său omenirii)* și nu te supune vreunui păcătos sau necredincios dintre ei,
﴿25﴾ Și pomenește Numele Domnului tău *(des)* în fiecare dimineață și după-amiază,
﴿26﴾ Și în timpul nopții prosternează-te în fața Lui *(adică roagă-te)* și slăvește-L pe El o mare parte din noapte *(rugăciunea Tabajjud)*.
﴿27﴾ Cu adevărat, aceștia *(necredincioșii)* iubesc viața lumească *(prezentul trecător)* și lasă în urma lor *(neglijează)* o Zi *(Ziua Învierii)* grea *(dificilă)*.

lega picioarele cu ele), verigi *(cu care mâinile lor vor fi legate de gâturile lor)* și un Foc aprins.
﴿3﴾ Cu adevărat, credincioșii cei evlavioși vor bea *(vin)* dintr-un potir, al cărui amestec va fi *(apă de la un izvor cu mimos dulceag din Paradis, numit) Kafur*,
﴿6﴾ Un izvor din care robii lui Allah vor bea, făcându-l să țâșnească din abundență *(oriunde se vor afla ei)*.
﴿7﴾ Aceștia *(sunt cei care)* își îndeplinesc jurămintele și se tem de o Zi al cărui rău se va răspândi peste tot.
﴿8﴾ Și ei dau hrană, în ciuda *(nevoii și a)* dragostei lor pentru ea *(sau: „de dragul Lui”)* celor sărmani, orfanilor și captivilor *(de război)*,
﴿9﴾ *(Spunând-)* „Noi vă hrănim doar de dragul lui Allah. Nu vrem nici răsplată și nici mulțumiri de la voi!
﴿10﴾ Cu adevărat, noi ne temem de o Zi severă și chinuitoare de la Domnul nostru *(în timpul căreia fețele vor fi negre și încruntate din cauza lucrurilor teribile pe care ei le vor vedea)*!”
﴿11﴾ Așadar, Allah i-a salvat pe ei de răul acelei Zile și le-a dat lor strălucirea frumuseții *(pe*

28 Noi suntem Cei care i-am creat pe ei și am întărit formele lor (*i-am creat în mod perfect*) și atunci când Ne dorim, Noi putem (*să îi distrugem și*) să îi înlocuim pe ei în întregime cu alții asemeni lor (*oameni ca și ei, dar ascultători și supuși Voinței lui Allah*).

29 Cu adevărat, acesta (*capitolul din Coran*) este o avertizare; așadar, pe cel care dorește, lasă-l să apuce o Cale (*a credinței și a evlaviei*) către Domnul său.

30 Însă nu puteți voi dori (*să faceți ceva*) decât dacă Allah dorește (*ca voi să faceți acel lucru, altfel, voi nu veți putea – referire la Destinul Dăvin*). Cu adevărat, Allah este 'Alim (*Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor creaturilor Sale*), Hakīm (*Preaînțelept în Hotărârile Sale*).

31 El va accepta sub Îndurarea Sa pe oricine El (*Allah*) dorește, cât despre oamenii nedrepti (*nelegiuinții, politeiștii*), El a pregătit pentru ei chin dureros.

77. Surat Al-Mursalat

(*Cele trimise*)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahīm (*Prea Îndurătorul*)

1 (*sur*) Pe cele (*vânturile*) trimise unele după altele,
2 Și pe vânturile puternice, care suflă cu putere,
3 Și pe acelea (*vânturile*) care risipesc (*norii și ploaia*),

4 Și pe acestea (*versetele Coranului*) care separă (*ceea ce este corect de ceea ce este greșit*),

5 Și pe aceștia (*îngerii*), care transmit (*de la Allah*) Revelațiile (*pentru Mesagerii lui Allah*),

6 Ca (*el, Coranul*) să fie o dovadă (*pentru ca Allah să îi pedepsească pe oamenii care nu l-au urmat și pentru a desființa toate scuzele oamenilor, din moment ce El le-a trimis lor un Coran, însă ei nu l-au urmat*) sau ca o avertizare (*pentru omenire*).

7 Cu adevărat, ceea ce vi s-a promis se va întâmpla!

8 Apoi, când stelele își vor pierde lumina,

9 Și când Cerul se va despica,

10 Și când munții vor fi spulberați,

11 Și când Mesagerii vor fi adunați la timpul fixat pentru ei (*pentru a mărturisi împotriva popoarelor lor*)!...

12 Pentru ce (*măreată și teribilă*) Zi au fost ei (*Mesagerii*) amânați (*pentru judecata dintre ei și popoarele lor*)?

13 Pentru Ziua Judecății (*printre oameni*).

14 Și cum ai putea tu ști (*o, omule*) ce este Ziua Judecății (*și cum va fi aceasta*) (*nu îți poți imagina oroaia și severitatea ei*)?

15 Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ
هَؤُلَاءِ يَجْحَدُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا
﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾
وَمَا نَشَاءُ وَنُؤَلِّقُ أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ مِنْ بَشَرَةٍ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ وَالْعَصْفَتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَرْقَتِ فَرَقًا ﴿٤﴾ فَاَلْمَلَقَتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أَوْ تَنْذِيرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْفِتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ
لِیَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٦﴾
كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

16 Oare nu i-am nimicit Noi pe strămoși (*cei din nașunile anterioare, deoarece ei i-au negat pe Mesagerii, așa cum au fost neamul lui Noe, 'Ad și Thamud*)?

17 Apoi Noi facem ca generațiile viitoare (*care sunt asemeni lor în rătăcire și neascultare*) să îi urmeze pe ei (*în pieire*).

18 Astfel îi tratăm Noi pe cei păcătoși (*politeiștii și necredincioșii din Mecca, ce l-au respins pe Profet*)!

19 Vai în acea Zi pentru cei care o neagă (*Ziua Învierii*)!

20 Oare nu v-am creat Noi pe voi (*o, necredincioșilor*) dintr-o apă disprețuită (*lichidul seminal*)?

21 Apoi, Noi am așezat-o într-un loc sigur (*pântecele*),

22 Pentru o perioadă (*aceea a sarcinii, al cărei timp poate fi determinat și cunoscut doar de Allah*) determinată (*și cunoscută*).

23 Și Noi am fost Capabili (*să îl creăm, să îi dăm o formă și să îl scoatem din pântecele mamei sale viu, sub forma unui copil*) și Noi suntem Cei mai Buni în a face astfel.

24 Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدْرِ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِنَفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسِيًّا شَمِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ أَنْظِلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْظِلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَلَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا تَرْمِي بِشَجَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جُمَلٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمْعَتَكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي ظُلُلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَكَهَهُمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُّوْا وَتَمَنَعُوا فَلْيَلَّوْا وَإِنَّكُمْ لَجُجْرُمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْجِعُوا لَا تَزْكُمُوتَ ﴿٤٨﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُوتَ ﴿٥٠﴾

(Puterea Noastră!)

﴿25﴾ Oare nu am făcut Noi Pământul un vas (un loc) de primire

﴿26﴾ Pentru (a îi cuprinde pe) cei vii (în casele lor) și cei morți (în mormintele lor)?

﴿27﴾ Și oare nu am plasat Noi acolo munți fermi și înalți (ca ancore adânci și de nezdrunținat, astfel încât Pământul să nu se cutremure sub picioarele voastre) și nu v-am dat vouă să beți apă dulce?

﴿28﴾ Vai în Ziua aceea pentru cei care neagă (toate aceste binecuvântări și binefaceri)!

﴿29﴾ (Necredincioșilor li se va spune în Ziua Învierii): „Mergeți voi către (Focul Iadului) ceea ce obișnuiți să tăgăduiți (în viața lumească)!

﴿30﴾ Mergeți voi către o umbră (a fumului Focului Iadului, care urcă și se separă) în trei coloane (de fum).

﴿31﴾ (Care nu este) Nici umbroasă, nici nu este de vreun folos împotriva Văpăii puternice a Focului!”

﴿32﴾ Cu adevărat, el (Iadul) aruncă scânteii (mari) cât castelele,

﴿33﴾ Ca și când ele ar fi niște cămile negre a căror culoare înclină către galben (arabii din trecut utilizau cuvântul „cămile” în poeziile lor, ca o asemănare cu castelele).

﴿34﴾ Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (Ziua Învierii)!

﴿35﴾ Aceasta va fi o Zi în care ei (necredincioșii) nu vor vorbi (folosind cuvinte care ar putea să fie în beneficiul lor)

﴿36﴾ Și nu li se va permite să folosească nicio scuză (deoarece ei nu au nicio scuză pentru necredința lor).

﴿37﴾ Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (Ziua Învierii)!

﴿38﴾ Aceasta va fi o Zi a Judecării! Vă vom aduna Noi pe voi și pe oamenii de dinainte laolaltă (în această Zi, Allah va judeca printre toți oamenii).

﴿39﴾ Așadar, dacă aveți un plan (vicleșug, pentru a scăpa de Pedepșa lui Allah), atunci folosiți-l împotriva Mea (pentru a vă salva pe voi înșivă de la Pedepșa lui Allah, dacă voi chiar ați putea)!

﴿40﴾ Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (Ziua Învierii)!

﴿41﴾ Cu adevărat, cei evlavioși (care s-au temut de Allah în viața lumească urmând Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis) se vor afla la umbră (a copacilor) și printre izvoare (de ape căldătoare),

﴿42﴾ Și (printre) fructe, dintre cele pe care ei le doresc.

﴿43﴾ (Și li se va spune lor): „Mâncați și beți în tihnă (cu bucurie), pentru ceea ce (faptele bune din viața lumească) obișnuiți să faceți!”

﴿44﴾ Cu adevărat, astfel (cu o astfel de răsplătă generoasă) îi răsplătim Noi pe binefăcători.

﴿45﴾ Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (Ziua Învierii)!

﴿46﴾ (O, voi, necredincioși!) Mâncați și bucurați-vă (în această viață lumească) pentru puțin timp. Cu adevărat, voi sunteți mujrimin (nelegiuți, politești, păcătoși).

﴿47﴾ Vai în Ziua aceea pentru cei care o neagă (Ziua Învierii)!

﴿48﴾ Și când li se spune lor (în viața lumească): „Prosternați-vă (în rugăciune)” Ei nu se prosternează (mai degrabă, ei persistă în aroganța și în căpătârea lor).

﴿49﴾ Vai în Ziua aceea pentru cei care neagă (versetele Coranului lui Allah)!

﴿50﴾ Apoi, (dacă ei nu cred în acest Coran) în ce alte cuvinte (afirmații, carte) decât acestea (Coranul) vor crede ei?

78. Surat An-Naba'

(Marea Veste)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Despre ce se întreabă ei (necredinșii) (unul pe celălalt)?

2 Despre vestea cea mare (Coranul, care vorbește despre Înviere, pe care necredinșii o neagă),

3 În privința căreia ei (necredinșii) sunt în neînțelegere (adică se îndoiesc în privința ei și o neagă).

4 Ba nu (nu este așa cum voi, necredinșilor, credeți)! Cu adevărat, ei vor afla (rezultatul faptului că au negat Ziua Învierii)!

5 Și încă o dată: nu! Ei vor afla (și vor confirma, după primirea pedepsei, că Mohammed le spune adevărul atunci când îi avertiza).

6 Oare nu am făcut Noi Pământul gata (așemni unui pat) (pentru ca voi să locuiți pe el)?

7 Și (oare nu am făcut Noi) munții așemni unor țărushi (astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei mari de mișcare a sa)?

8 Și v-am creat Noi pe voi în perechi (bărbat și femeie)?

9 Și am făcut Noi somnul vostru (un mijloc) pentru odihnă (pentru trupurile voastre, în timpul pauzei de la munca voastră din timpul nopții)?

10 Și am făcut Noi din noapte un veșmânt (acoperământ) (pentru a vă acoperi și a vă ascunde în înfunericul său)?

11 Și am făcut Noi ziua (un mijloc) pentru agonisirea mijloacelor de trai?

12 Și am creat Noi deasupra voastră șapte (Ceruri) puternice,

13 Și am făcut Noi (acolo) un Siraj (lampă, sursă de lumină și căldură; adică Soarele) strălucitor?

14 Și am pogorât Noi din nori (care sunt gata să aducă ploaia) apă din belșug

15 Pentru ca să putem să aducem cu ea grâne (din care oamenii să mănânce) și vegetație (din care animalele să mănânce),

16 Și grădini cu vegetație deasă?

17 Cu adevărat, Ziua Judecării este un timp fixat!

18 Ziua în care Cornul (Trâmbița) va fi suflat și veți ieși voi în cete (grupuri după grupuri),

19 Și Cerul se va deschide și el va deveni așemni unor porți (pentru ca îngerii să coboare)

20 Și munții vor fi mutați din locurile lor și ei vor fi așemni unui miraj.

21 Cu adevărat, Iadul (în acea Zi) va fi la pandă (după necredinșii și va fi un punct de ambuscadă pentru ei)

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عَمَّ بَسَّأَ لُونِ ۙ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۙ الَّذِي هُوَ فِيْهِ مُخْلِفُوْنَ ۙ

كَلَّا سِعَامُوْنَ ۙ فَرُّوْا كَلَّا سِعَامُوْنَ ۙ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مَهْدًا ۙ

وَالْجِبَالَ اَوْدَادًا ۙ وَخَلَقْنَا كُرُوْا زَوْجًا ۙ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۙ

ۙ وَجَعَلْنَا الْاَيْلَ لِيَّاسًا ۙ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۙ وَبَدَيْنَا

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۙ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ۙ وَاَنْزَلْنَا

مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۙ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۙ وَجَعَلْنَا

الْاَلْفَا ۙ اِنَّ يَوْمَ الْاَفْصَلِ كَانَ مِيقَاتًا ۙ يَوْمَ يَنْفَعُ فِي الصُّوْرِ

فَنَّا تُوْنَ اَفْوَا ۙ وَفُيْحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۙ وَسُيِّرَتِ

الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۙ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۙ لِلطَّغْيِيْنَ

مَثَابًا ۙ اَللَّذِيْنَ فِيْهَا اَحْقَابًا ۙ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا

ۙ اِلَّا اَلْحَمِيْمًا وَّعَسَآفًا ۙ جَزَاءً وَّفَا ۙ اِنَّهُمْ كَانُوْا

لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۙ وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا كِذَابًا ۙ وَّكُلُّ شَيْءٍ

اَخْصِيْنَهُ كِتٰبًا ۙ فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّرِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۙ

22 Pentru nelegiuți (asupritori, tirani, cei care au încălcat Poruncile lui Allah), el (Iadul) va fi locuința,

23 Ei vor locui acolo (în Iad) timp de veacuri (adică veșnic),

24 Nu vor gusta în el nimic răcoros (pentru a se răcori de căldura Iadului), nici vreo băutură (pentru a își potoli setea),

25 În afară de apă clocotită și puroi murdar de la răni (care va ieși din pieile locuitorilor Focului),

26 (Aceasta este) O pedeapsă (dreaptă și) corespunzătoare (conform faptelor lor rele).

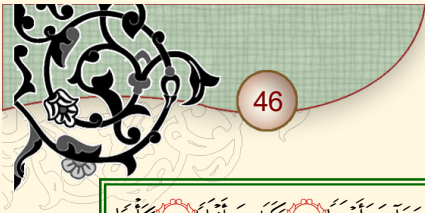
27 (Căci) Cu adevărat, ei nu se așteptau la judecată (pentru păcatele lor; ei nu s-au temut de Ziua Judecării, fapt pentru care nu au împlinit șapte bune, de pe urma cărora să beneficieze în acea Zi).

28 Însă ei au negat ayat-ele (versete, revelații, semne, dovezi) Noastre, în întregime,

29 Și toate lucrurile pe care Noi le-am înregistrat într-o carte.

30 „Așadar, gustați voi (o, necredinșii, rezultatul faptelor voastre rele)! Și nu vă vom spori Noi vouă decât chinul!”

31 Cu adevărat, pentru cei evlavioși (și dreptcredinșii,



إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا (٣١) حُدُودًا وَعَنْبَا (٣٢) وَكَوَاعِبَ أَزَابًا (٣٣) وَكَأْسًا
 دِهَاقًا (٣٤) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا (٣٥) جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا (٣٦) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا (٣٧) يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَن أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (٣٨) ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقِّ فَمَن
 شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا (٣٩) إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا (٤٠)

سُورَةُ النَّازِعَاتِ (79)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا (١) وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطًا (٢) وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا (٣)
 فَالَسَّيْقَاتِ سَبْقًا (٤) فَالْمُدِيرَاتِ أَمْرًا (٥) يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاحِفَةُ (٦)
 تَتَّبِعُهَا الرَّاادِفَةُ (٧) قُلُوبٌ يَوْمِيذٍ وَاجِفَةٌ (٨) أَبْصَرُهَا
 خَشِيعَةٌ (٩) يَقُولُونَ أَيُّنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ (١٠) أَيُّنَا ذَا كُنَّا
 عِظْمًا نَخْرَةً (١١) قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ (١٢) فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَاحِدَةٌ (١٣) فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ (١٤) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ (١٥)

care se tem de Allah și care împlinesc faptele bune pe care El le-a poruncit și care se abțin de la faptele rele pe care El le-a interzis) și fi o izbândă măreață (Paradisul):
 32) Grădini și vițe de vie,
 33) Și tinere (soții) cu sânii rotunjiți (mature), de aceeași vârstă,
 34) Și cupe pline (de vin minunat care nu te îmbată).
 35) Nicio laghw (vorbă urâtă, rea, în van) nu vor auzi ei acolo, nici minciuni.
 36) (Toate acestea sunt) O răsplată de la Domnul tău, un dar chibzuit îmbelșugat (pe măsura faptelor lor bune)
 37) (De la) Domnul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, Ar-Rahman (Preamilostivul), Căruia ei (oamenii) nu pot îndrăzni să-I vorbească (în Ziua Învierii, în afară de ceea ce El le îngăduie).
 38) Ziua în care Ar-Rah (îngerul Gavriil) și îngerii se vor așeza în rânduri și nu vor vorbi afară de cel căruia Ar-Rahman (Preamilostivul) îi va îngădui și care va vorbi ceea ce este adevărat.
 39) Aceea este Ziua adevărată (care va sosi cu siguranță). Așadar, oricine dorește, trebuie să

caute o cale către Domnul său (prin supunerea în fața Sa în această viață lumească).

40) Cu adevărat, Noi v-am avertizat pe voi despre un chin apropiat – Ziua în care omul va vedea (rezultatul) a ceea ce mâinile sale au făcut (dintre fapte), iar necredinciosul va spune: „Îmi doresc să fi fost țărănă (și să nu fi fost înviat, pentru a primi aceste pedepse)!”

79. Surat An-Nazi'at

(Cei care smulg)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

- 1) (Jur) Pe cei (îngerii) care smulg cu putere și cu violență (sufletele necredincioșilor în momentul morții),
- 2) Și pe cei (îngerii) care scot cu blândețe (sufletele dreptcredincioșilor în momentul morții),
- 3) Și pe cei (îngerii) care înoată de-a lungul (coborând din Cer pe Pământ și urcând de pe Pământ în Cer),
- 4) Și pe cei (îngerii) care se întrec, ca într-o cursă (să îndeplinească Poruncile lui Allah),
- 5) Și pe cei (îngerii) care îndeplinesc Poruncile Domnului lor (cu privire la cheștiunile lumești, cu care Allah i-a însărcinat) (că voi, necredincioșilor, veți fi înviați pentru a vă primi pedeapsa)!
- 6) În Ziua în care Pământul se va zgudui cu putere (după prima suflare în Trâmbiță, în timpul căreia fiecare persoană va muri),
- 7) Fiind urmat de cea de a doua suflare (în timpul căreia fiecare persoană va fi înviată),
- 8) În Ziua aceea, inimile (necredincioșilor) se vor zgudui (de frică, panică și anxietate),
- 9) Iar privirile lor vor fi umile și plecate.
- 10) Ei spun (necredincioșii, în timpul vieții lumești): „Este posibil ca noi să fim reînțorși la starea pe care o aveam înainte pe Pământ (adică vii)?”
- 11) Cum! După ce noi am devenit (după moartea noastră) oase putrede (cum am putea, atunci, să fim aduși din nou la viață)?”
- 12) Ei spun: „În acest caz (dacă noi vom fi readuși cu adevărat la viață), aceasta ar fi o întoarcere (dezastruoasă) pierdută (din moment ce va fi imposibil să evităm pedeapsa).”
- 13) Însă, va fi doar un singur strigăt (cea de a doua suflare în Trâmbiță),
- 14) Când iată, ei se vor afla pe suprafața Pământului (în viață, după moartea lor)!
- 15) A ajuns la tine (o, Mohammed) povestea lui Moise?
- 16) Atunci când Domnul său l-a chemat în valea cea sacră, Tuwa,

17 (Spunându-i: O, Moise) „Du-te la Faraon, căci, cu adevărat, el a întrecut toate limitele (în ceea ce privește nelegiuirile, păcatele, politeismul și necredința)?”

18 Și spune-i (lui): „Vrei (îți dorești) să te curățești (de păcate și să crezi în Allah Cel Atotputernic)?”

19 Și să te călăuzesc către Domnul tău, astfel încât tu să fii cu frică de El (să devii evlavios și să te oprești de la comiterea de păcate și de la nelegiuiri, iar inima ta cea crudă să devină blândă)?”

20 Apoi el (Moise) i-a arătat lui semnul cel mareț (miracolul toiagului său, care s-a transformat într-un șarpe urias),

21 Însă el (Faraonul) a tăgăduit și nu s-a supus,

22 Apoi, el i-a întors spatele, străduindu-se (împotriva lui Moise).

23 Apoi, el și-a adunat (oamenii) și a strigat tare,

24 Spunând: „Eu sunt domnul vostru, cel preainalt!”

25 De aceea, Allah l-a lovit pe el cu pedeapsă în Ziua Judecării (în Foc) și cu pedeapsă în această viață lumească (prin înecarea în Marea Roșie).

26 Cu adevărat, în aceasta este o lecție (exemplu, avertizare) pentru oricine se teme de Allah.

27 (O, voi, necredincioși, care negați Ziua Învierii) Este crearea voastră (după moarte) mai grea sau (crearea) a Cerului pe care El (Allah) l-a înălțat (deasupra voastră, fără a avea stâlpi de susținere)?

28 El a ridicat bolta lui (a Cerului) și a desăvârșit-o,

29 Și El a acoperit noaptea lui (a Cerului) cu întunecime (adică a făcut ca întregul Univers să se scufunde în întuneric) și a scos la iveală (din această întunecime) ziua lui (prin atmosfera care aduce razele Soarelui, ce sunt invizibile până când ating atmosfera care le transformă în lumină și, din această cauză, în afara atmosferei, Soarele pare a fi un disc întunecat, albastru).

30 Și după aceea, El a întins Pământul (și i-a dat forma unui ou de struț),

31 Și El a făcut să iasă apoi din el (din pământ) apa lui (care provine de la gazele vulcanice, care formează norii din cauza temperaturilor mai joase ale straturilor mai înalte ale atmosferei, care aduc apoi ploaia, iar aceasta este apa ce se află pe Pământ și astăzi) și pășunea lui (adică vegetația care provine din solul vulcanic),

32 Și El a fixat munții cu putere (pe Pământ, făcându-i asemeni unor țărâși, pentru a stabiliza Pământul, în ciuda vitezei mari de rotație),

33 (Toate acestea au fost făcute de Allah) Drept înzestrare și folos pentru voi și vitele voastre.

34 Însă când Catastrofa cea mai mare (cea de a doua suflare în Corn și Ziua Învierii) va sosi,

35 Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit (în timpul vieții lumești: faptele bune sau rele),

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۖ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۗ
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكَنَ ۚ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۚ فَأَرَاهُ
الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۚ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۚ ثُمَّ أَذْبَرَ سَعْيَىٰ ۚ فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ ۚ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۚ فَأَحْذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ
ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۚ ۚ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا
ۚ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا ۚ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۚ ۚ
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۚ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۚ ۚ
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۚ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ
الْكُبْرَىٰ ۚ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ ۚ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
لِمَن يَرَىٰ ۚ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ۚ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۚ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
ۚ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ يُسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
ۚ فِيمَ أَنْتَ مِن ذِكْرِنَاهَا ۚ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَاهَا ۚ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ
مَّن يَخْشَاهَا ۚ كَانَتْهُمْ يَوْمَ بُرُونَهَا لَمَّ يَلْبَسُوا لِالْأَعْيُنِ أَوْ ضُحَاهَا ۚ

سُورَةُ عَبَسَٰتِ

36 Iar Focul Iadului va fi arătat cu claritate pentru toți cei care văd,

37 Apoi, pentru cel care a întrecut toate limitele (în necredință, păcat),

38 Și a preferat viața lumească (urmând poștele saje și fiind indiferent cu privire la Viața de Apoi),

39 Cu adevărat, Focul Iadului va fi sălașul (său).

40 Însă, pentru cel care se teme să stea (la Judecată) înaintea Domnului său și (din această cauză) s-a oprit pe sine de la dorințe,

41 Cu adevărat, Paradisul va fi sălașul (său).

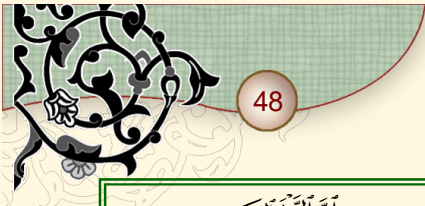
42 Ei (necredincioșii) te întrebă pe tine (o, Mohammed) despre Ceas (Ziua Judecării) (bătându-și joc): „Când va fi termenul lui hotărât?”

43 Despre care tu nu ai cunoștințe,

44 Domnului tău (Cel fără parteneri) îi aparține (cunoașterea lui) termenul lui.

45 Tu (o, Mohammed) ești doar un prevenitor pentru cei care se tem de el,

46 Iar în Ziua când îl vor vedea (Ceasul), li se va părea (lor) că ei nu au petrecut (în viața lumească) decât o amiază sau o dimineată.



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَسَىٰ وَتَوَلَّىٰ ۙ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي ۚ أَوْ
 يَذْكُرُ فَنُفِغَهُ الذِّكْرَىٰ ۚ أَمَا مِنْ أَصْحَابِ ۙ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۚ أَوْ
 وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي ۚ وَأَمَا مِنْ جَاءَهُ يَسْعَىٰ ۚ وَهُوَ يَحْسَبِي ۚ فَأَنْتَ
 عَنْهُ لَهْفَىٰ ۚ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ۚ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۚ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
 رُّفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۚ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۚ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۚ قِيلَ لِلْإِنْسَانِ
 مَا أَكْفَرَهُ ۚ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۚ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۚ ثُمَّ
 أَسْبَغَ لِسْتَرَهُ ۚ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ۚ ثُمَّ إِذْ لَشَاءَ أَنْشَرَهُ ۚ كَلَّا لَمَّا
 يُقِضْ مَا أَمَرَهُ ۚ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۚ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
 ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۚ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۚ وَعَبْنَا وَقَضْبًا ۚ وَزَيَّنَّا
 وَزَيَّنَّا وَمَخَلَّا ۚ وَحَدَّاقِ عُلْبًا ۚ وَفَكَّهُمَ ۚ وَأَبَا ۚ مَنَعْنَا لَكُمْ
 وَلَا نَعْمَكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَتْ الْأَصْحَابُ ۚ يَوْمَ يُخَالَفُكُمْ مِنْ بَيْنِهِمْ
 وَأُمِّيهِمْ وَأَبِيهِمْ ۚ وَصَحْبِهِمْ وَبَيْنِهِمْ ۚ لِكُلِّ أُمَّرٍ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
 يُغْنِيهِ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ۚ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۚ وَوُجُوهٌ
 يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۚ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفٰجِرَةُ ۚ

80. Surat 'Abasa

(El s-a încruntat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

- 1 El (Mohammed) s-a încruntat și s-a întors cu spatele,
- 2 Atunci când bărbatul orb ('Abd Allah ibn Umm-Maklum) a venit la el (pentru a îi cere sfatul, în timp ce Profetul era foarte ocupat, predicându-le unora dintre conducătorii tribului Qurais).
- 3 Și cum ai putea tu să știi? Poate că el ar putea fi purificat (prin sfatul tău),
- 4 Sau poate el ar fi primit călăuzirea (ar fi primit îndrumare) și călăuzirea ar fi fost spre folosul său!
- 5 Cât despre el (conducătorul tribului Qurais), care este indiferent (care nu își dorește să primească îndrumarea și predica ta), considerând că își este sieși de ajuns,
- 6 Tu îl iei mai mult în considerare (prin ascultarea lui),
- 7 În timp ce vina nu va fi asupra ta dacă acesta nu se purifică (din moment ce tu ești doar un Mesager care transmite Mesajul lui Allah, iar călăuzirea oamenilor Îi revine doar lui Allah, Care nu are pe nimeni egal)?

- 8 Cât despre acela care a venit la tine străduindu-se (cu zel adevărat pentru a primi cunoașterea),
- 9 În timp ce se teme (de Allah în inima sa) (adică, el speră că va primi Mila lui Allah și se teme de Pedepșa lui Allah),
- 10 Tu îl neglijezi și de la el îți abați atenția (îndreptând-o spre altcineva).
- 11 Însă nu (o, Profet al lui Allah)! Cu adevărat, el (această Surah/Coranul) este o avertizare (pentru tine și pentru toți cei care își doresc să fie îndemnați),
- 12 De aceea, pe oricine voiește, lasă-l să-L menționeze pe El (să menționeze Numele lui Allah și să Îi urmeze învățăturile, care au fost menționate în Revelația Sa, Coranul).
- 13 El (acest Coran) este pe Foi Nobile,
- 14 Înălțate (glorificate), purificate (departe de orice modificare și distorsionare),
- 15 În mâinile unor scribi (îngerii),
- 16 Onorabili (nobili în ceea ce privește etica lor) și pioși (în ceea ce privește faptele lor și ascultători).
- 17 Blestemat să fie omul (necredincios)! Cât de necredincios (și de nerecunoscător) este el (față de Allah, Domnul său)!
- 18 (Oare nu a văzut el) Din ce lucru El l-a creat pe el?
- 19 Din nufab (o picătură de material seminal) El l-a creat pe el și apoi l-a potrivit pe el în proporțiile cuvenite (în faze: de la o picătură de material seminal l-a transformat în 'alaqah, apoi în mudgha, apoi în oase, apoi i-a îmbrăcat oasele cu carne, apoi a suflat spiritul în el).
- 20 Apoi, El i-a ușurat calea (în afara pântecului mamei sale),
- 21 Apoi, El l-a făcut pe el să moară și l-a pus în mormântul său.
- 22 Și atunci când El (Allah) va dori, El îl va învia pe el!
- 23 Ba nu (nu este așa cum pretinde necredinciosul, că și-a îndeplinit obligațiile față de Allah)! (Cu adevărat) El (necredinciosul) nu a îndeplinit ceea ce El i-a poruncit (adică să creadă în Allah și să Î se supună, urmând religia Sa).
- 24 Apoi, lasă-l pe om să privească (să cugete) la hrana sa (lasă-l să cugete la cum a creat-o Allah):
- 25 Noi am vărsat (pe Pământ) apă din belșug,
- 26 Și Noi am crăpat Pământul, despăcându-l (pentru plantele care au ieșit din interiorul Pământului la suprafața acestuia),
- 27 Și am făcut Noi apoi să crească pe el grâne
- 28 Și struguri și trifoi (adică suraje pentru vite),
- 29 Și măslini și palmieri
- 30 Și grădini dese, cu mulți copaci,
- 31 Și fructe și ierburi,

﴿32﴾ Pentru a fi provizie și folos pentru voi și vitele voastre.

﴿33﴾ Însă atunci când strigătul asurzitor va veni *(ca de a doua suflare în Trâmbiță, suflarea pentru Îmriere)*,

﴿34﴾ În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui,

﴿35﴾ Și de mama și de tatăl lui

﴿36﴾ Și de soția și copiii lui!

﴿37﴾ În Ziua aceea, fiecare om va avea de ajuns ca să devină indiferent față de alții *(el va fi preocupat doar de el însuși)*.

﴿38﴾ În Ziua aceea, unele fețe *(fețele credincioșilor)* vor fi luminoase,

﴿39﴾ Surâzătoare, bucurându-se de vestea cea bună *(a Paradisului)*.

﴿40﴾ Și alte fețe, în Ziua aceea, vor fi cu colb pe ele,

﴿41﴾ *(Și)* Întunericul le va acoperi,

﴿42﴾ Astfel vor fi necredincioșii, răufăcătorii cei nelegiuți.

81. Surat At-Takwir

(Infășurarea)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Preamilostivul)*,
Ar-Rahim *(Prea Îndurătorul)*

﴿1﴾ Când Soarele se va infășura *(iar lumina sa se va stinge și el se va prăbuși)*,

﴿2﴾ Și când stelele vor cădea risipindu-se *(și lumina lor se va stinge)*,

﴿3﴾ Și când munții vor fi înlăturați *(și spulberați)*,

﴿4﴾ Și când cămilele gestante *(care sunt gata să dea naștere)* vor fi neglijate *(acest verset face referire la indiferența care va exista chiar și în fața celor mai importante evenimente, așa cum era o cămila gestantă, ce era foarte bine îngrijită în societatea arabă din acele timpuri)*,

﴿5﴾ Și când animalele sălbatice vor fi adunate laolaltă,

﴿6﴾ Și când mările vor fi aprinse *(asemeni unei văpăi sau când se vor revărsa)*,

﴿7﴾ Și când sufletele se vor aduna în grupuri *(cele bune la un loc, cele rele la un loc, credincioșii la un loc și necredincioșii la un loc, musulmanii la un loc, evreii la un loc, creștinii la un loc etc.)*,

﴿8﴾ Și când fetița *(copila)* care a fost îngropată de vie *(așa cum obișnuiau să facă arabii păgâni înainte de venirea islamului)* va fi întrebată

﴿9﴾ Pentru ce păcat a fost ea omorâtă *(întrebarea aceasta este o învinuire, muștrare și condamnare a celor care au îngropat-o)*,

﴿10﴾ Și când foile *(scrise)* *(în care au fost înregistrate faptele bune și rele ale fiecărei persoane)* vor fi desfăcute *(adică făcute cunoscute)*,

﴿11﴾ Și când Cerul va fi îndepărtat și mutat din locul său,

﴿12﴾ Și când Focul Iadului va fi aprins *(pentru*

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا
الْمَوْتُودَةُ سُيِّلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُنِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّعُفُ نُشِرَتْ
﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ غَامَتِ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَا أُقِيمُ بِالْخُنُوسِ ﴿١٥﴾
الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿١٦﴾ وَالْأَيْلُ إِذَا عَسَّعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحُ إِذَا نَفَسَ ﴿١٨﴾
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ
ثُمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئِ الْمُسِينِ ﴿٢٣﴾
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾
فَأَيُّ نَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
يَسْتَفِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

lozitorii Iadului),

﴿13﴾ Și când Paradisul va fi adus aproape *(pentru lozitorii săi)*,

﴿14﴾ *(Atunci)* Fiecare suflet va ști ce a adus *(dintre faptele bune și rele)*.

﴿15﴾ Deci, cu adevărat, jur pe stelele ce se retrag *(ce dispar în timpul zilei și apar în timpul nopții)*,

﴿16﴾ Care se mișcă *(pe orbitele lor)* și *(apoi)* se ascund în constelațiile lor *(așa cum cerbii se ascund în adăposturile lor)*,

﴿17﴾ Și pe noaptea ce se apropie cu întunericul său,

﴿18﴾ Și pe ivirea zorilor cu strălucirea lor,

﴿19﴾ Cu adevărat, acesta *(Coranul)* este Cuvântul *(transmis)* de un Mesager nobil *(adică îngerul Gavrîl, care transmite Profetului Mohammed Cuvântul lui Allah)*,

﴿20﴾ Care deține o putere măreață *(în executarea celor cu care Allah l-a însărcinat)* și deține un loc preamărit *(un rang înalt)* în fața Stăpânului Tronului,

﴿21﴾ *(Care este)* ascultat *(de către îngeri)* și *(care este, de asemenea)* de încredere *(în transmiterea Revelației lui Allah Profetului Său, Mohammed)*,

﴿22﴾ Și *(o, păgâni din Mecca)* tovarășul vostru *(adică Mohammed, pe care îl cunoașteți)* nu este



82. Surat Al-Infitar

(Despicării)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا السَّمَاءُ انفطرت (1) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انثرت (2) وَإِذَا الْبِحَارُ
 فُجرت (3) وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثرت (4) عَلِمْتَ نَفْسَ مَا قَدَّمْتَ
 وَأَخَّرْتَ (5) يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ (6) الَّذِي
 خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ (7) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ (8)
 كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ (9) وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (10) كَرَامًا
 كَنِينِينَ (11) يَعْلَمُونَ مَا تَقْعَلُونَ (12) إِنْ أَلْبَسْنَا لَكَ تَعْسِيرًا (13) وَإِنَّ
 الْفَجَارَ لَفِي حَسْبٍ (14) يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ (15) وَمَاهُمْ عَنْهَا بِعَائِينَ
 (16) وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ (17) ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ
 (18) يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ (19)

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ (1) الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (2)
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (3) أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
 مَبْعُوثُونَ (4) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ (5) يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (6)

nebul (aşa cum ați încercat voi să pretindeți)!
 (23) Și cu adevărat el (Mohammed) l-a văzut pe el (pe îngerul Gavriil) în zarea limpede și mare.
 (24) Și cu adevărat el (Mohammed) nu este zgârcit (adică nu deține cunoașterea) cu Necunoscutul (Revelația de la Allah, adică el nu deține cunoașterea așa cum o fac preziciătorii, care își fac cunoscută știința lor doar celor care doresc ei și în schimbul unor sume de bani. Mai mult decât atât, Mohammed a transmis Mesajul lui Allah tuturor, fie că era bogat sau sărac, nobil sau nu, puternic sau slab și nu a cerut nicio răsplată pentru aceasta).
 (25) Și cu adevărat acesta (Coranul) nu este cuvântul unei Satane alungate.
 (26) Deci unde vă duceți voi (în loc să vă îndreptați spre acest Coran, care conține călăuzire și îndurare pentru voi)?
 (27) Cu adevărat, acesta (Coranul) nu este altceva decât o Aducere-Amintire (și o avertizare) pentru toate lumile (a oamenilor și a djinnilor),
 (28) Pentru oricare dintre voi care voiște să fie călăuzit pe Calea cea Dreaptă.
 (29) Dar voi nu puteți dori (călăuzire) decât dacă Allah, Stăpânul lumilor, dorește.

(1) Când Cerul va fi despicat,
 (2) Și când stelele vor cădea și se vor împrăștia,
 (3) Și când mările vor izbucni cu putere,
 (4) Și când mormintele vor fi răsturnate (adică morții vor fi înviați),
 (5) (Atunci) Fiecare suflet va ști ceea ce a trimis înaintea sa (dintre faptele bune sau rele împlinite în timpul vieții sale) și ceea ce a lăsat în urmă (dintre faptele bune și rele, de pe urma cărora beneficiază sau sunt afectate anumite persoane chiar și după moarte, cum sunt cunoașterea, caritatea sau o inovație rea).
 (6) O, omule! Ce te-a ademenit și te-a făcut să îndrăznești să nu I te supui Domnului tău Cel Generos,
 (7) Care te-a creat pe tine, ți-a dat o formă perfectă și ți-a oferit proporția cuvenită,
 (8) În orice formă a dorit, El „te-a creat” (adunat, creat, dat o formă umană sau animală)?
 (9) Ba nu (tu nu te afli pe Calea cea Dreaptă și nici nu ai religia cea adevărată, după cum pretinzi)! Și încă voi negați Ziua Recompensei!
 (10) Și, cu adevărat, peste voi sunt desemnați (îngeri) veghetori,
 (11) Scribi nobili care scriu (înregistrând faptele bune și rele ale oamenilor).
 (12) Ei știu tot ceea ce faceți voi.
 (13) Cu adevărat, cei evlavioși se vor afla în Plăcere (Paradis)
 (14) Și, cu adevărat, făcătorii de rău (nelegiuții, necredincioșii) se vor afla în Focul aprins (Iad),
 (15) Unde vor intra și vor gusta flacăra sa aprinsă în Ziua Recompensei,
 (16) Și de acolo (din Foc) ei nu vor fi absenți (nici nu vor putea ieși afară, nici nu vor muri acolo).
 (17) Și de unde ai putea tu ști (adică nici nu îți poți imagina) ce este (măreția și orarea) Ziua Recompensei?
 (18) Și din nou: de unde ai putea tu ști (adică nici nu îți poți imagina) ce este (măreția și orarea) Ziua Recompensei?
 (19) Ziua în care niciun suflet nu va putea să fie de folos pentru un alt suflet (nici să îndepărteze vreun rău de la acesta) și, în acea Zi, Decizia va fi (în întregime) a lui Allah.

83. Surat Al-Mutaffifin

(Cei care înșală la măsură)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

❶ Vai de *al-mutaffifin* (acei vânzători care le oferă cumpărătorilor mai puțin decât trebuie ca greutate, cântărind cu cântare modificate sau altele asemenea, astfel încât îi înșală pe cumpărători),

❷ Aceia care, atunci când trebuie să primească (*cumpără*) măsură de la alți oameni, cer măsură întreagă,

❸ Însă atunci când ei (*vând și*) trebuie să ofere cu măsură sau cântărire (*allora*) oamenilor, dau mai puțin decât trebuie!

❹ Oare nu cred că ei vor fi înviați (*pentru judecată*),

❺ Într-o Zi măreață,

❻ Ziua în care (*toți*) oamenii vor sta înaintea Domnului lumilor (*omenire, djinni și toate cele care există*)?

❼ Ba nu! Cu adevărat, Înregistrarea (*scrierea faptelor*) pentru *fujjar* (*necredincioși, răufăcători și nelegiuți*) va fi în *Sijjîn* (*închisoare și chin etern, care se găsește în Iad, sub cel de al șaptelea strat al Pământului*)!

❽ Și cum ai putea tu să știi (*nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*cât de teribil*) este *Sijjîn*?

❾ Ea (*cartea în care sunt scrise faptele necredincioșilor*) este un registru înscris (*adică numerotat, scris în rânduri clare, cu litere și simboluri, în care nimic nu va fi adăugat sau scos*).

❿ Vai, în Ziua aceea, pentru cei care neagă,

⓫ Cei care neagă Ziua Recompensei!

⓬ Și, cu adevărat, nimeni nu o poate nega pe ea (*Ziua Recompensei*) în afară de păcătosul nelegiuit,

⓭ Care, atunci când versetele Noastre (*ale Coranului*) îi sunt recitate, el zice: „Povești ale strămoșilor!”

⓮ Ba nu! Cu adevărat, ceea ce ei obișnuiau să facă (*dintre păcate și fapte rele*) le-a acoperit inimile (*de la credința în Coran*) cu *ran* (*învelișul păcatelor și al faptelor rele*) (*Profetul Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa! – a spus: „Atunci când un credincios săvârșește un păcat, acesta va fi însemnat ca un punct negru în inima sa. Dacă acesta se cățește, atunci punctul negru va fi șters din inima sa, iar aceasta va fi purificată; însă, dacă acesta persistă în păcatul său, atunci punctul se va mări până când va acoperi inima complet și aceasta este ar-ran, pe care Allah l-a menționat.” – At-Tirmidhi, Ibn Majah*)

⓯ Ba nu! Cu adevărat, în Ziua aceea ei (*răufăcătorii*) vor fi împiedicați de la vederea Domnului lor,

⓰ Atunci, cu adevărat, ei vor intra în Focul Iadului, unde vor arde.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٍ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلشَّكَّارِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ يَكْذِبُوْنَ يَوْمَ الَّذِيْنَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِ آتِنَا قَالَ أَسْطِطِرُّ الْأَوَّلِيْنَ ﴿١٣﴾ كَلَّا لَئِن رَّانَ عَلَيَّ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُورٌ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِيْمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِهِ يَوْمَئِذٍ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيْنَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُرْقُورُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارِ لَفِي نَعِيْمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيْقٍ مَّخْشُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُمْ مِّسْكَ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِّسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهُمْ مِنْ تَسْنِيْمٍ ﴿٢٧﴾ عِيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِيْنَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوا يَضْحَكُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا أَمَرُوا بِهِمْ يَنْصَبُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا أَنْقَلِبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلِبُوا فِيْكَهِيْنَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِيظِيْنَ ﴿٣٣﴾ فَأَلْيَوْمَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ﴿٣٤﴾

⓫⓪ Apoi, li se va spune lor: „Aceasta este ceea ce obișnuiați să negați!”

⓫Ⓛ Ba nu! Cu adevărat, Înregistrarea (*scrierea faptelor*) celor pioși este în *‘Illiyûn* (*treptele înalte ale Paradisului*).

⓫Ⓜ Dar de unde să știi tu (*adică nu îți poți imagina, o, Mohammed*) ce (*cât de mărețe*) sunt *‘Illiyûn*?

⓫Ⓨ Ea (*cartea în care sunt înregistrate faptele celor pioși*) este un registru înscris (*adică numerotat, scris în rânduri clare, cu litere și simboluri, în care nimic nu va fi adăugat sau scos*),

⓫Ⓩ Pentru care vor face mărturie cei apropiați (*de Allah, adică îngerii*).

⓫ⓐ Cu adevărat, cei pioși se vor afla în Plăcere (*Paradis*),

⓫ⓑ Pe divanuri împodobite (*cu cele mai frumoase acoperăminte*), privind (*la tot ceea ce a fost pregătit pentru ei*).

⓫ⓔ Pe fețele lor tu vei recunoaște strălucirea bucuriei.

⓫ⓕ Lor li se va dea să bea din vin pecetluit (*pur*),

⓫ⓖ A cărui ultimă pecete (*a vinului*) va fi mirosul moscului. Așadar, pentru toate acestea (*binecuvântările*) lăsați-i pe competitori să se

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْأَنْشِقَاقِ ﴿٣٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ بَتَّأَيْهَا

الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْفَىٰ

كُنْتَهُ بِبِعِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يَحْصَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَنَقَلُبُ

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَمْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْفَىٰ كُنْتَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ

يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلِي سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِبَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسِمُ

بِالسَّفْقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْتَجِدُونَ ﴿٢١﴾ بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٤﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٦﴾

întreacă (adică lăsați-i pe oamenii care își doresc ranguri înalte în Paradis să se întreacă unul cu altul în facerea de lucruri bune în această viață lumească)

﴿٢٧﴾ Acesta (vinul) va fi amestecat cu tasmim,

﴿٢٨﴾ Un izvor (înalț) din care beau cei mai apropiați (de Allah).

﴿٢٩﴾ Cu adevărat, cei care au comis păcate (adică necredincioșii) obișnuiau să râdă (în timpul vieții lumesti) de cei care credeau,

﴿٣٠﴾ Și, de fiecare dată când treceau pe lângă ei, obișnuiau să tragă cu ochiul unul spre celălalt (în bătaie de joc),

﴿٣١﴾ Și atunci când s-au întors la oamenii lor, s-au întors ei batjocorind (împună cu familiile lor i-gu batjocorit pe dreptcredincioși);

﴿٣٢﴾ Iar când i-au văzut pe ei, au spus: „Cu adevărat, aceștia sunt în rătăcire!”

﴿٣٣﴾ Însă ei (necredincioșii, păcătoșii) nu au fost trimiși ca veghetori asupra lor (a credincioșilor).

﴿٣٤﴾ Însă în Ziua aceasta (Ziua Judecării), cei care cred vor râde de necredincioși,

﴿٣٥﴾ (Întinși) Pe divanuri împodobite (cu cele mai frumoase acoperăminte), privind (la tot ceea ce a fost pregătit pentru ei și la starea necredincioșilor).

﴿٣٦﴾ Oare nu și-au primit necredincioșii răsplata lor (pedeapsa) pentru ceea ce obișnuiau să facă (celor credincioși)?

84. Surat Al-Inshiqaq

(Despicarea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

﴿١﴾ Când Cerul va fi despicat

﴿٢﴾ Și Îi va da ascultare și I se va supune Domnului său – și trebuie să facă astfel,

﴿٣﴾ Și când Pământul se va întinde (și va fi o înfîndere plată)

﴿٤﴾ Și va arunca afară tot ceea ce se află în el (mortii) și va deveni gol

﴿٥﴾ Și Îi va da ascultare și I se va supune Domnului Său – și trebuie să facă astfel.

﴿٦﴾ O, omule! Cu adevărat, tu muncești din greu (facând fapte bune și rele) și te întorci către Domnul tău (cu faptele tale) și Îl vei întâlni pe El (pentru a îți primi răsplata care vine din Mila lui Allah sau pentru a îți primi pedeapsa care vine din Dreptatea lui Allah).

﴿٧﴾ Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da Cartea (faptelor sale scrise) în mână sa dreaptă,

﴿٨﴾ Cu siguranță, el va primi o judecată ușoară

﴿٩﴾ Și el se va întoarce la familia sa (în Paradis) cu bucurie.

﴿١٠﴾ Însă oricui îi este dată Cartea (faptelor sale scrise) prin spatele său,

﴿١١﴾ El va invoca pieirea (distrugerea sa) (spunând: „O, vai mie, o, pieirea mea!”)

﴿١٢﴾ Și el va intra în Focul aprins, pentru a fi ars acolo.

﴿١٣﴾ Cu adevărat, el a fost fericit (în aroganța sa și el nu s-a gândit la consecințele faptelor sale) în mijlocul neamului său (în viața lumească).

﴿١٤﴾ Cu adevărat, el și-a închipuit că nu se va întoarce niciodată (la Domnul său pentru a fi judecat).

﴿١٥﴾ Ba nu (Allah îl va învia pentru a îl judeca)! Cu adevărat, Domnul lui l-a privit pe el întotdeauna (Allah a văzut tot ceea ce el a făcut în această viață lumească).

﴿١٦﴾ Așadar, jur pe amurg,

﴿١٧﴾ Și (jur) pe noapte și pe ceea ce adună ea în întunericul său (șiștele care au fost răspândite în timpul zilei, iar atunci când a sosit noaptea, ele s-au întors la casele lor),

﴿١٨﴾ Și (jur) pe Luna când se întregeste (și devine Luna plină):

﴿١٩﴾ Voi (oamenilor) veți trece cu siguranță de la o stare la alta (sau condăți, fașe una după alta, în această viață și în Viața de Apoi, pornind de la stadiul

fătului din interiorul pântecelui mamei sale, urmând stadiile vieții, apoi moartea și apoi învierea pentru judecată).

20 Ce se întâmplă cu ei de nu cred,

21 Iar când Coranul le este recitat, ei nu se prosternază?

22 Ba nu, aceia care nu cred neagă (Adevărul),

23 Și Allah știe mai bine ceea ce ascund ei în interiorul lor (în inimile lor, din încăpățănare, deși ei știu că Nobilul Coran este Adevărul).

24 Așadar, vestește-le lor un chin dureros (care îi așteaptă),

25 În afară de aceia care cred și care împlinesc fapte bune, căci pentru ei este o răsplată ce nu se va sfârși niciodată (Paradisul).

85. Surat Al-Buruj

(Orbitele stelelor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilosivul),
Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 (Jur) Pe Cerul care ține constelațiile stelelor,

2 Și pe Ziua cea făgăduită (adică Ziua Învierii)!

3 Și pe martor și pe acela pentru care va fi martorul!

4 Blestemați au fost oamenii care au săpat șanțul,

5 (Care au aprins) Focul puternic, hrănit cu combustibil,

6 În vreme ce stăteau lângă el (foc)

7 Și ei erau martori la ceea ce le făceau dreptcredincioșilor (pe care i-au ars),

8 Împotriva cărora nu aveau nimic în afara faptului că ei credeau în Allah, Al-'Aziz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hamid (Cel Demn de toată laudă),

9 Căruia Îi aparține Stăpânirea Cerurilor și a Pământului! Și (cu adevărat) Allah este Martor peste tot!

10 Cu adevărat, aceia care i-au supus la încercări pe bărbații credincioși și pe femeile credincioase (torturându-i și arzându-i, astfel încât să îi îndepărteze de religia lui Allah) și apoi nu s-au întors cu căință (la Allah), vor avea parte de chinul Iadului și vor avea parte de pedeapsa Focului aprins.

11 Cu adevărat, aceia care cred și împlinesc fapte bune și drepte vor fi în Grădini (Paradisul) pe sub care curg râuri. Aceasta este marea izbândă (și marele câștig).

12 Cu adevărat (o, Mohammed), răzburarea (pedeapsa) Domnului tău (pentru dușmanii Săi) este aspră.

13 Cu adevărat, El este Cel care a inițiat (crearea tufurilor lucrurilor) și o va repeta (în Ziua Judecării)

14 Și El este Al-Ghafir (Atoateiertătorul față de cei care se căiesc), Al-Wadud (Cel plin de dragoste și de grijă față de robii Săi cei enlavoși),

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْجُودِ ۝ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝
 قِيلَ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ ۝ النَّارِ ذَاتِ الْوُجُودِ ۝ إِذْ هُرِّعَتْهَا ۝
 فُجُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا ۝
 مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ ۝
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ ۝
 قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ كَفَرُوا فَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ ۝ وَهُمْ ۝
 عَذَابٌ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ ۝
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ بَطْشَ ۝
 رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يَدْعُو وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝
 ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أُنكِرُ حَدِيثَ الْجَنُودِ ۝
 فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنَ ۝
 وَرَأَيْهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

سُورَةُ الطَّارِقِ

15 Stăpânul Tronului, Cel Glorios,

16 (El este) Cel care face tot ceea ce voiește (și nu este nimic care i s-ar putea împotrivi Voinței Sale).

17 Oare a ajuns până la tine vestea despre oștile

18 Lui Faraon și Thamud (și despre pedeapsa pe care aceștia au primit-o)?

19 Ba nu! Necredincioșii au stăruit în tăgăduire (a Mesajului Divin, la fel cum au făcut-o și generațiile predecesoare).

20 Și din spate Allah îi cuprinde pe ei (adică El îi cuprinde cu Știința și Puterea Sa și nimic din ceea ce fac ei nu Îi este ascuns Lui, iar El îi va pedepsi pentru faptele lor).

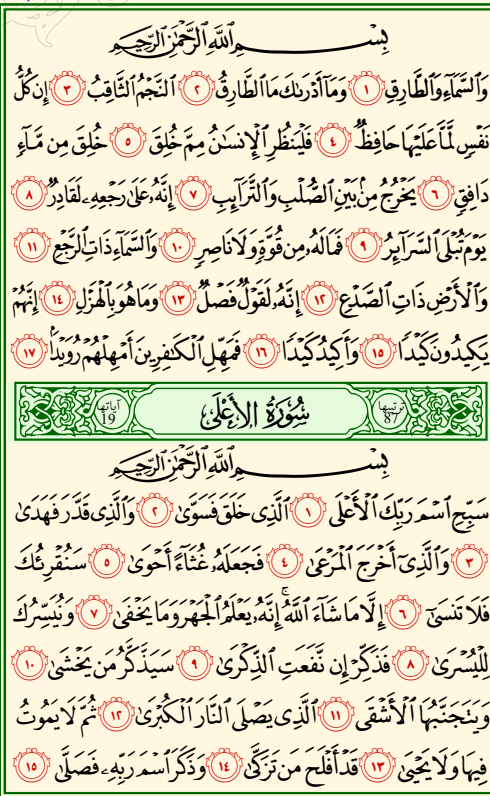
21 Ba nu (Coranul nu este așa cum pretindeți voi, o, idolatri de la Mecca, că este magie sau poezie)! Cu adevărat, acesta este un Coran Glorios,

22 (Care este) Păstrat pe Al-Laub Al-Mahfuz (Tabla păstrată de orice denaturare și modificare).

86. Surat At-Tariq

(Steaua care vine noaptea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilosivul),
Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)



- 1 (Jur) Pe Cer și pe *at-tariq* (steaua care vine noaptea sau steaua care scoate un sunet ca și cum cineva ar bate la ușă)
- 2 Și cum ai putea ști tu (nu îți poți imagina) ce (lucru sau semn mare) este *at-tariq*?
- 3 Aceasta (*at-tariq*) este steaua cea pătrunzătoare. (a se vedea steaua neutrionică)
- 4 Nu este ființă umană care să nu aibă asupra ei un veghetor (adică îngerii care văd faptele ei bune și rele și le înregistrează).
- 5 Așadar, lăsați omul (care neagă Învierea) să vadă din ce este el creat (astfel încât să înțeleagă faptul că Învierea nu este mai dificilă față de prima sa creare)!
- 6 El este creat dintr-o apă (lichid seminal) care țâșnește (spre uter),
- 7 Ieșind dintre șira spinării (a bărbatului) și coaste (a femeii)!
- 8 Cu adevărat, El (Allah, Care l-a creat pe om după cum am menționat deja) are Putere să-l aducă din nou (la viață după ce a fost mort),
- 9 În Ziua în care toate tainele inimii vor fi examinate (și făcute cunoscute, iar cei buni se vor distinge de cei răi, iar oamenii vor fi judecați pentru faptele lor).

10 Atunci, el (omul) nu va avea nici putere, nici sprijinitor (care să îl protejeze de Pedepșa lui Allah).

11 (Jur) Pe Cer, a cărui caracteristică este că trimite înapoi (ploaia, căldura, undele sonore etc; la fel cum troposfera se transformă din abur în apă, ozosfera transformă razele dăunătoare astfel încât acestea să nu atingă Pământul, iar ionosfera transmite undele sonore înapoi pe Pământ)

12 Și pe Pământul printre ale cărui caracteristici este aceea că are crăpături (falii oblice, falii normale și falii inverse, a se vedea plăcile tectonice)!

13 Cu adevărat, acesta (Coranul) este un Cuvânt decisiv care separă (adevărul de falsitate),

14 Și acesta nu este un lucru pentru amuzament!

15 Cu adevărat, ei plănuiesc un vicleșug (împotriva ta, o, Mohammed)!

16 Însă și Eu (de asemenea) plănuiesc un vicleșug (Planul Meu, astfel încât Adevărul este revelat).

17 De aceea, dă-le un răgaz necredincioșilor, un scurt răgaz!

87. Surat Al-A'la

(Preainaltul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Slăvește Numele Domnului tău, Al-A'la (Preainaltul),

2 Care a creat (totul) și a potrivit (totul, într-o formă perfectă)

3 Și Care a măsurat (totul și a orânduit totul dinainte) și apoi (El) a călăuzit (fiecare creatură pentru ceea ce i se potrivește, l-a călăuzit pe om să discearnă binele de rău, a călăuzit animalele la pășunat etc.),

4 Și Care a făcut să răsară pășunea (cea verde),

5 Și care apoi a făcut-o fân întunecat.

6 Noi te vom face (o, Profetule) să recیți (Coranul și Noi îl vom strânge în pieptul tău), astfel încât tu să nu uiți (de aceea, nu te îngrijora cu privire la aceasta și nu te grăbi în recitare atunci când îngerul Gavriil te învață, de teamă să nu îl uiți),

7 (Tu nu vei uita din el) Decât ceea ce voiește Allah (cu un motiv înțelept). Cu adevărat, El cunoaște ceea ce este evident și ceea ce este ascuns.

8 Și Noi vom face ușor pentru tine să urmezi calea cea ușoară (adică facerea de șapte bune).

9 De aceea, sfătuiește-i (pe oameni, o, Mohammed), dacă sfatul le este spre folos (sfătuiește pe oricine își dorește să primească sfatul și nu te chinu să îl sfătuiești pe cel care nu va crește în urma sfatului tău decât în aroganță și necredință)!

10 Doar cel care se teme (de Allah, pe Care Îl îmbește)

va fi sfătuit

11 Iar cel nelegiuit (*asupritor, tiran, cel care a încălcat Poruncile lui Allah*) îl va evita (*sfatul tău*),

12 Care va intra în Focul cel mare (*pentru fi ars în el*).

13 Unde nici nu va muri (*pentru a se odihni*), nici nu va trăi.

14 Cu adevărat, oricine se purifică pe sine (*prin evitarea politeismului și acceptarea monoateismului islamic*) va izbândi

15 Și pomenește (*slăvește*) Numele Domnului său și se roagă.

16 Ba nu (*o, oameni*), voi preferați viața lumească,

17 Deși Viața de Apoi este mai bună și mai dănuitoare.

18 Cu adevărat, aceasta (*cea ce a fost menționat mai sus cu privire la avertizări și vești*) se află (*de asemenea scris, cu sensul său*) în Scripturile anterioare,

19 În Scripturile lui Avraam și ale lui Moise.

88. Surat Al-Ghashiyah

(*Ziua Învierii care nimicește oamenii cu lucrurile sale teribile*)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahim (*Prea Îndurătorul*)

1 Oare a ajuns la tine vestea despre *al-ghashiyah* (*adică Ziua Învierii, care nimicește oamenii cu lucrurile sale teribile*)

2 În Ziua aceea, anumite chipuri vor fi umilite (*adică fețele tuturor necredincioșilor*),

3 Muncind (*din greu*) și istovite (*de la muncă*),

4 Ei vor intra să ardă într-un Foc intens și fierbinte.

5 Lor li se va da să bea dintr-un izvor clocotitor,

6 Și nu va fi altă mâncare pentru ei acolo în afara unei plante țepoase amare și otrăvitoare,

7 Care nici nu hrănește și nici nu astâmpără foamea.

8 (*Altele*) În Ziua aceea, vor fi chipuri vesele (*datorită beatitudinii pe care au simțit-o*),

9 Pentru strădania lor (*faptele bune pe care le-au făcut în viața lumească*), ele vor fi mulțumite (*în Viața de Apoi, cu răsplata pe care au primit-o*),

10 Într-un Paradis înalt,

11 În care nu vor auzi niciun *laghw* (*vorbe rele, deșarte, dăunătoare*).

12 În el va fi un izvor ce curge,

13 În el vor fi tronuri (*divanuri*) înălțate,

14 Și cupe așezate (*pregătite pentru oricine dorește*),

15 Și perne rânduite în șiruri (*unele lângă altele*),

16 Și covoare luxoase așternute peste tot.

17 Oare ei (*necredincioșii*) nu se uită (*adică nu văd*) la cămile (*și nu se gândesc la*) cum sunt ele create?

بَلْ تُؤْذِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ حَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ
هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿٢﴾
عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُشَقِّقُ مِنْ عَيْنِ آئِنَةٍ ﴿٥﴾
لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾
وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا مَرْرٌ مُرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
وَالْكَوَابُ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَمَنَارٌ مَّصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزُرَابِيٌّ مُبْتُؤَةٌ ﴿١٦﴾
أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ
رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ
أَلَّا كَبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

18 Și la Cer, cum este el înălțat?

19 Și la munți, cum sunt ei înălțați și fixați (*înălțați, înrădăcinați și fixați ferm pentru a stabiliiza Pământul, în ciuda vitezei mari cu care se mișcă*)?

20 Și la Pământ, cum este el întins (*și pregătit pentru ca oamenii să trăiască pe el*)?

21 Așadar, sfătuește-i (*și amintește-le*) (*o, Mohammed*), căci, cu adevărat, tu ești numai un sfătuitor (*și cel care le amintește*),

22 Tu nu ești stăpânitor (*cel care deține controlul, conducător*) peste ei (*adică nu îi poți forța pe ei să creadă și nu este niciun fel de silire în credință*).

23 Însă, acela care întoarce spatele și nu crede (*înșiștă în necredința sa*),

24 Pe acela îl va pedepsi Allah cu pedeapsa cea mai mare.

25 Cu adevărat, la Noi va fi întoarcerea lor

26 Și, cu adevărat, la Noi va fi judecata lor.

89. Surat Al-Fajr

(*Ivirea zorilor*)

În numele lui Allah Ar-Rahman (*Preamilostivul*),
Ar-Rahim (*Prea Îndurătorul*)



سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ١
 وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٢
 وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ٣
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ٤
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ ٥
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٦
 إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ٧
 الَّتِي لَمْ يُخَلِّقْ مِنطَلِقًا فِي الْعِلَادِ ٨
 وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ٩
 وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ١٠
 الَّذِينَ طَعَنُوا فِي الْعِلَادِ ١١
 فَأَكْرَمُوا فِيهَا الْفَسَادَ ١٢
 فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ١٣
 إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ١٤
 فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ ١٥
 وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ١٦
 وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ١٧
 كَلَّا بَلْ لَا تَشْكُرُونَ ١٨
 الْيَتِيمَ ١٩
 وَلَا تَخْضُوعُونَ عَلَى طَعَامِ ٢٠
 الْمَسْكِينِ ٢١
 وَأَتَاكُمُوهُ الرِّثَاءَ أَكْلًا لَمَّا ٢٢
 وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٣
 كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا ٢٤
 دَكًّا ٢٥
 وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٦
 وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ ٢٧
 بِمُجْتَمِعٍ يَوْمَئِذٍ يَنْذِكُرُ الْإِنْسَانَ وَأَنَّ لَهُ الَّذِي كَرَى ٢٨

- 1 (Jur) Pe ivirea zorilor
- 2 Și pe cele zece nopți (primele zece nopți ale lunii calendarului lunar, Dhu-l-Hijjah),
- 3 Și pe ash-shaf' (cel par) și pe al-watr (cel impar) (rugăciunile care sunt alcătuite din patru sau două rakā'at – unități de rugăciune – și altele care au trei sau o singură rak'ah) (de asemenea, aceasta poate face referire la ziua de Al-Adha, a zecea zi a lunii Dhu-l-Hijjah, care este Ziua Sacrificiului, și la ziua de 'Arafah, a noua zi a aceleiași luni),
- 4 Și pe noapte, când trece!
- 5 Este în acestea (toate jurămintele de mai sus) jurământ suficient pentru cel care are minte (astfel încât să fie convins)?
- 6 Oare nu ai văzut tu (o, Mohammed) ce a făcut Domnul tău (cum a distrus) cu neamul 'Ad (neamul Profetului Hud),
- 7 (Care era din tribul sau orașul) Din Iram, care avea stâlpi (înalți) (clădiri, oameni pe care Allah i-a făcut uriași, cu o putere deosebită),
- 8 Asemeni căruia (tribul și oamenii săi sau orașul) nu a mai fost creat niciodată pe Pământ.
- 9 Și (de asemenea, oare nu ai văzut tu ce a făcut

- Domnul tău, cum a distrus) Thamud (neamul Profetului Salih), care au scobit stâncile (munții) în vale (pentru a își construi locuințe),
- 10 Și (de asemenea, oare nu ai văzut tu ce a făcut Domnul tău, cum a distrus pe) Faraon, care avea țarași (cu care tortura oamenii) (sau avea soldați, care au stabilit pentru el domnia sa tiranică, asemeni parilor sau țarașilor)?
- 11 Aceștia (adică neamurile 'Ad, Thamud și Faraon) au păcătuit (și au fost tirani) pe pământuri (ale lor),
- 12 Și au făcut acolo (pe pământurile lor) multă stricăciune (nelegiuire și rău)
- 13 Astfel încât Domnul tău a vărsat asupra lor pedepse puternice!
- 14 Cu adevărat, Domnul tău este peste toate Veghetor (văzând și auzind tot ceea ce ei fac și oferindu-le o amănare a pedepsei lor, însă atunci când îi va apuca pe ei, El îi va pedepsi cu asprime)!
- 15 Cât despre om, atunci când Domnul său îl încearcă oferindu-i cinste și binecuvântări (avere, copii, putere etc.), el spune (cu bucurie): „Domnul meu m-a cinstit pe mine!” (gândindu-se că Allah i-a oferit toate aceste binecuvântări ca un semn al faptului că El este Mulțumit de el și că el este un rob bun, care merită toate acestea).
- 16 Însă, atunci când El îl încearcă reducându-i lui mijloacele de trai, el spune: „Domnul meu m-a umilit!” (gândindu-se că Allah a făcut din aceasta un semn al faptului că El nu este mulțumit de el, deoarece este un rob rău care nu merită Binecuvântările lui Allah).
- 17 Ba nu (nu este astfel, Allah nu oferă binecuvântări oamenilor buni dar nu invers, poate că Allah oferă binecuvântări oamenilor răi și le face pe acestea să fie un motiv pentru nenorocirea lor)! Cu adevărat (cinstea se află în ascultarea lui Allah și umilirea în neascultarea lui Allah, dar, cu toate acestea), voi nu vă purtați cu orfanii cu bunătate și generozitate,
- 18 Și nu vă îndemnați unul pe altul la hrănirea sârmanului,
- 19 Și devorați moștenirea cu mare lăcomie (nepăsându-vă dacă acest lucru este legal sau nu; voi luați partea voastră și a altor persoane, cum este cea a femeilor, copiilor și, în general, a celor slabi, lipsindu-i pe ei de dreptul la moștenire)
- 20 Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini (de aceea, nu cheltuiți din ea pe Calea lui Allah, drept milostenie, pentru săraci etc.)!
- 21 Ba nu! Atunci când Pământul (va fi zguduit cu putere) se va prăbuși și va fi nivelat (când își va pierde culmile, munții sau șesurile, iar părțile sale se vor rupe unele peste altele)

22 Și va veni Domnul tău (pentru a judeca între creații) și îngerii în ordine, rânduri-rânduri,

23 Și în acea Zi, Iadul va fi adus aproape (prezentat), în Ziua aceea omul își va aminti (ceea ce a făcut în timpul vieții sale lumești), dar cum să-i mai fie lui (atunci) de folos amintirea?

24 El va spune: „Vai! Dacă aș fi trimis înainte (sapte bune în timpul vieții mele lumești, astfel încât ele să îmi fie de folos acum) pentru viața mea (din Viața de Apoi)!”

25 Așadar, în Ziua aceea nimeni nu va pedepsi așa cum El (Allah) va pedepsi (atât de sever)

26 Și nimeni nu va lega (așa de puternic) cum va lega El (pe cei necredincioși și pe cei neglijanți).

27 (Celor evlavioși li se va spune): „O (tu), suflet liniștit (care este complet liniștit și mulțumit)!

28 Întoarce-te la Domnul tău mulțumit (de răsplățile lui Allah) și satisfăcut (cu El, datorită faptelor bune pe care le-ai făcut în timpul vieții celei lumești),

29 Și intră tu printre robii Mei (cei cinstiți),

30 Și intră tu în Paradisul meu!”

90. Surat Al-Balad

(Orașul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Jur pe acest (sfânt, sacru) oraș (adică Mecca, unde îi este interzis oricui să ucidă pe cineva sau ceva)

2 Unde (sau în timp ce) tu (o, Mohammed) locuiești (cuvântul arab care este tradus prin „locuiești”

poate însemna, de asemenea, „liber de”, adică unde ești liber de orice păcat dacă îi pedepsești pe oricare dintre dușmanii tăi în timpul zilei de feteb din Mecca, ziua în care vei intra victorios în Mecca, fără luptă sau război. În acea zi, Profetul i-a asigurat pe oamenii din Mecca că nicio nedreptate nu îi va atinge în ciuda a ceea ce le-au făcut lui și musulmanilor mai înainte, torturându-i și persecutându-i timp de mulți ani, fapt pentru care le-a cerut musulmanilor să nu se lupte cu nimeni, în afară cazului în care alții încep lupta, însă le-a cerut să îi caute și să îi ucidă pe patru oameni pentru ceea ce au făcut împotriva islamului și a musulmanilor. De asemenea, cuvântul arab poate însemna „unde necredincioșii din Mecca au permis să fie ucis, chiar dacă este orașul sfânt”. Așadar, cum vine aceasta, ei nu v-au permis să atacați oamenii și nici chiar animalele, deoarece acest oraș este sacru, în timp ce ei au uitat de sanctitatea orașului și vor să te ucidă în interiorul lui?!).

3 (Sur) Și pe cel care zămislește și pe ceea ce el zămislește (aceasta poate face referire la Adam, părintele întregii omeniri, sau la Avraam, părintele neamului din Mecca, deoarece el a ales acest loc pustiu pentru fiul său, Ismail, și pentru soția sa, Hajar, pentru

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۚ فَوَيْلٌ لَّكَ إِذَا يُعَذِّبُ عِبَادَهُ ۚ أَحَدٌ ۚ

وَلَا يُؤْتِيكَ وَفَاةً ۚ أَحَدٌ ۚ يَتَّيْنَهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۚ أَرْجَىٰ

إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۚ فَأَدْخِلْنِي فِي عِبَادِي ۚ وَأَدْخِلْنِي جَنَّتِي ۚ

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَالْوَالِدُ وَمَا وَلَدٌ

ۚ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۚ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ

أَحَدٌ ۚ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ۚ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

ۚ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ وَلِسَانًا وَشَفْطَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ

النَّجْدَيْنِ ۚ فَلَا أَقْنَعُ الْعُقَبَةَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۚ

فَكَرْبَةُ ۚ أَوْ إِطْعَمُهُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَبٍ ۚ بَلِيغًا ذَا مَقْرَبَةٍ

ۚ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَكْرَبٍ ۚ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا يَتَّيْنُنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۚ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۚ

سُورَةُ الْبَلَدِ

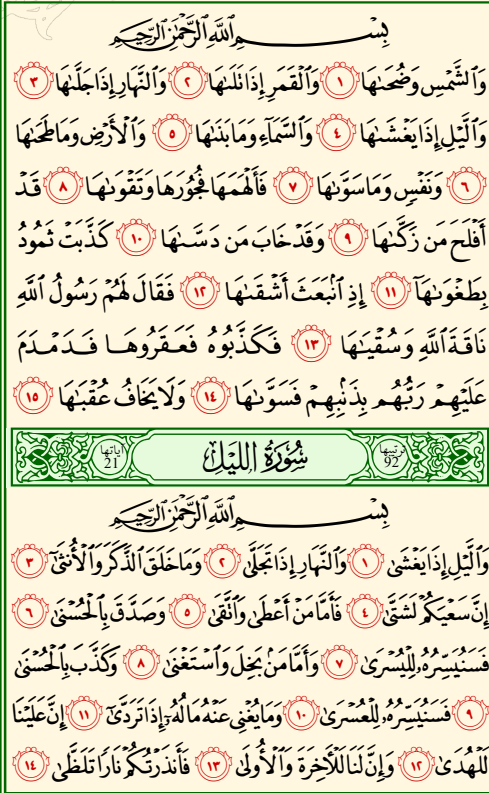
ca ei să locuiască aici, iar din neamul său s-au născut locuitorii acestui oraș, dintre care era și Profetul Mohammed. De asemenea, poate face referire la „orice părinte” dintre oameni și animale, din moment ce acela care zămislește și ceea ce zămislește sunt semne ale Abilității lui Allah, care a făcut ca oamenii să provină din lichid seminal, viu, cu simțul văzului și al auzului).

4 Cu adevărat, Noi l-am creat pe om spre trudă (adică el va înfrunța greutăți în această viață lumească. Termenul din limba arabă poate însemna, de asemenea, rectiliniaritate sau a sta drept, adică Noi l-am creat pe om într-o formă perfectă și trup drept cu capul ridicat, nu asemeni animalelor, cu capul vertical față de corp).

5 Oare crede el că nu va avea nimeni putere asupra lui (control asupra lui, astfel încât să îl pedepsească pentru faptele sale rele)?

6 El zice (lăudăros): „Am cheltuit avere din abundență!”

7 Oare crede că nimeni nu l-a văzut pe el? (Oare crede că Allah nu l-a văzut în timp ce cheltuia acei bani și că Allah nu îl va judeca pentru aceasta, întrebându-l de unde au provenit banii, dacă veneau



din mijloace permise sau interzise și despre cum a cheltuit acești bani, într-un fel bun sau rău?)

8 Oare nu i-am făcut Noi doi ochi

9 Și o limbă și două buze?

10 Și nu i-am arătat două căi (clare) (binele și răul, astfel încât să aleagă pe care dintre acestea o urmează)?

11 Dar va reuși el să străbată al-'akaba (drum greu, cu obstacole, însă, aici are semnificația de: „drumul făcerii de fapte bune”; care este asemeni unui drum cu obstacole, greu, de munte, pe care nimeni nu îl poate străbate, cu excepția celui care are cea mai cinstită intenție. Așadar, va dori omul să străbată acest drum, astfel încât să devină un rob dreptcredincios?)

12 Și cum ai putea tu ști (adică nu îți poți imagina, o, Mohammed) ce (cât de mare și important) este acest 'akaba (expresie arabă ce este folosită pentru a argumenta sau sublinia ceva cu adevărat important)?

13 Este eliberarea unui gât (adică a unui sclav, eliberându-l dacă îl deții sau cumpărarea unui sclav cu scopul de a îl elibera, sau a elibera un captiv fără a cere niciun fel de răscumpărare, eliberându-l doar de dragul lui Allah)

14 Sau oferirea de hrană, într-o zi de foame severă (foamete),

15 A unui orfan dintre rude (astfel încât vei primi răsplata pentru oferirea de hrană într-o zi de foamete severă și răsplata pentru menținerea legăturilor de rudenie)

16 Sau a unui sărman aflat în sărăcie lucie (adică foarte sărac și în nevoi).

17 Apoi, el (cel care a făcut cele menționate mai sus) a devenit unul dintre cei care cred și se îndeamnă unul pe altul la strădanie (în supunerea față de Poruncile lui Allah prin facerea de fapte bune) și răbdare (în fața încercărilor și în îndepărtarea de faptele și dorințele rele) și (de asemenea) se îndeamnă unul pe altul la milă și îndurare (față de toate creațiile: oameni, animale, medii înconjurător etc.).

18 Aceștia sunt oamenii mâinii drepte (adică locuitorii Paradisului).

19 Însă, aceia care nu au crezut în ayat-ele (versetele, semnele, dovezile) Noastre sunt oamenii mâinii stângi (adică locuitorii Iadului)

20 Asupra lor va fi un Foc închis (adică Focul îi va înconjura și acolo nu va fi nici lumină și nici apă răcoritoare, nici fereastră, nici ieșire, unde oamenii vor sta pentru totdeauna, fără a avea odihnă, și nu vor țesa niciodată de acolo).

91. Surat Ash-Shams

(Soarele)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 (Jur) Pe Soare și pe duba sa (adică strălucirea acestuia în momentul în care Soarele începe să se înalțe pe cer, iar lumina sa începe să se reverse) (strălucirea Soarelui este un Semn mareț de la Allah, căci aceasta le oferă oamenilor o cantitate mare de energie, care înlocuiește electricitatea; de asemenea, oferă căldura fără de care nicio plantă nu ar putea să crească etc.)

2 Și pe Luna care îl urmează pe el (pe Soare)!

3 Pe ziua care dezvăluie strălucirea sa (a Soarelui) (putem observa lumina existentă pe Pământ doar pe o distanță de 200 de kilometri; dincolo de această limită, Soarele arată ca un disc azur, însă, atunci când razele sale intră în contact cu atmosfera, aceasta permite apariția razelor solare, transformând razele sale în lumina care se împrăstie, după cum putem observa)

4 Și pe noaptea care o acoperă (lumina Soarelui, din moment ce noaptea acoperă prin întunecimea sa acea parte a Pământului de unde Soarele s-a depărtat, acoperind și ascunzând lumina Soarelui din acea parte)!

5 Pe Cer și pe Cel care l-a construit,

6 Pe Pământ și pe Cel care l-a întins,

7 Pe suflet (al omului, sau un suflet, sau Adam) și pe Cel ce l-a creat și a perfecționat proporțiile sale

8 Și i-a insuflat lui ce este împietate pentru el și

ce este evlavie pentru el *(astfel încât să poată distinge calea cea rea de cea bună și să aleagă ce cale să urmeze)*!

9 Cu adevărat, izbândește cel ce îl purifică *(pe sufletul său, prin intermediul bunătății)*

10 Și cu adevărat eșuează cel care-l instigă *(la depravare)*.

11 *(Neamul)* Thamud a negat *(pe Profetul lor, Salih)* prin nelegiuirea lor *(nedreptatea, neascultarea și aroganța)*

12 Atunci când cel mai nelegiuit om dintre ei s-a ridicat *(pentru a ucide cămila femelă. Oamenii din neamul Thamud i-au cerut Profetului Salih o dovadă prin care să ateste că el este un Mesager al lui Allah. De aceea, Allah a scos o cămilă femelă dintr-o stâncă pentru ei. Allah a poruncit ca ea să bea într-o zi, iar oamenii să nu bea în aceea zi, iar în ziua următoare oamenii să bea și cămila să nu bea, iar acest fapt i-a deranjat atât de tare pe aceștia încât ei au vrut să omoare cămila)*.

13 Însă Mesagerul lui Allah *(Salih)* le-a spus lor: „*(Fiți chibzuiți! Temeți-vă de un sfârșit rău!) Aceasta este cămila lui Allah! (Nu o răniți) Și (nu o opriți de la a avea) băutura sa (partea sa de apă din ziua destinată ei)!*”

14 Însă, ei l-au tăgăduit pe el și au ucis-o. De aceea, Domnul lor i-a distrus pe ei *(cu un strigăt)* pentru păcatul lor și i-a făcut pe ei egali la pedeapsă *(distrugerea a venit atât asupra celui care a ucis cămila, cât și asupra celorlalți, deoarece ei au fost de acord cu aceasta, astfel devenind părtași la uciderea ei)*.

15 Și El *(Allah)* nu s-a temut de consecințele acestora *(adică ei nu îl pot răni pe Allah cu nimic, însă faptele lor rele i-au distrus pe ei)*.

92. Surat Al-Lail

(Noaptea)

În numele lui Allah Ar-Rahman *(Preamilostivul)*,
Ar-Rahim *(Prea Îndurătorul)*

1 *(Jur)* Pe noapte când acoperă *(ziua prin întunericul său)*

2 Pe ziuă când apare *(prin strălucirea sa),*

3 Pe Cel care a creat bărbatul și femeia!

4 Cu adevărat, eforturile și faptele voastre sunt felurite *(cu privire la scopurile voastre, unii dintre voi caută răsplata Vieții de Apoi și fac fapte bune pentru aceasta, în timp ce alții caută plăcerile vieții lumești, fără a se gândi la răsplata Vieții de Apoi și se comportă în conformitate cu acestea)*.

5 Cât despre cel care dăruiește *(drept milostenie din averea sa)* și se teme de Allah *(ascultând Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis)*

6 Și crede în *al-busna* *(cea mai bună; crede că Allah îl va recompensa pentru tot ceea ce a oferit drept milostenie și că îl va răsplăti pentru faptele sale bune și crede, de asemenea, în Unicitatea lui Allah și în dreptul Său de a fi adorat doar El, Care nu are parteneri),*

7 Aceluia îi vom netezi Noi calea către ușurință *(bunătate; îl vom călăuzi pe el către Calea cea Dreaptă și faptele bune)*.

8 Cât despre cel care se zgârcește *(care este lacom)* și se consideră pe sine autosuficient *(consideră că nu are nevoie de Allah sau de Răsplata Sa)*

9 Și neagă *al-busna* *(nu crede că Allah îl va recompensa pentru ceea ce a cheltuit drept milostenie din averea sa și neagă, de asemenea, Unicitatea lui Allah),*

10 Aceluia îi vom netezi Noi calea către greutate *(pentru cel nelegiuit vom netezi calea către rău, iar el va merita Pedeapsa lui Allah în Viața de Apoi și Allah niciodată nu îl călăuzește pe cel nedrept)*

11 Și ce beneficiu îi va aduce averea când el va fi aruncat *(în Iad)?*

12 Cu adevărat, de Noi depinde să oferim călăuzirea *(adică Noi arătăm Calea cea Dreaptă și calea cea rea)*

13 Și, cu adevărat, ale Noastre sunt ultima *(Viața de Apoi)* și prima *(această viață lumească)*.

14 De aceea, v-am prevenit pe voi despre un Foc aprins,

15 Unde nu va intra spre a fi ars decât cel mai nelegiuit,

16 Care l-a negat *(pe Profetul Mohammed)* și a întors spatele *(de la credință)*.

17 Și cel mai evlavios va fi îndepărtat de el *(de Foc)*,

18 Acela care cheltuie din averea sa *(pentru cei săraci)* pentru a se purifica pe sine *(de păcate și de lăcomie și, de asemenea, pentru a își purifica averea)*

19 Și nu este nimeni *(dintre oamenii care au primit din caritatea sa)* care să îi datoreze o favoare care trebuie să fie răsplătită *(adică el nu oferă drept milostenie din averea sa pentru a îi răsplăti pe cei care i-au făcut lui o favoare. Această milostenie trebuie să aibă drept scop doar milostenia pură, oferită oamenilor nevoiași și nu la schimb, cu scopul de a schimba favoruri)*,

20 *(El nu își dorește altceva de la această milostenie)* Ci caută numai Fața Domnului său Cel Preainalt *(cheltuind doar de dragul lui Allah și sperând la Răsplata Sa),*

21 Și, cu adevărat, el va fi mulțumit *(atunci când va intra în Paradis)*.



لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ١٥ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ١٦ وَسَيَجْزِيهَا
 الْأَتَقَى ١٧ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ١٨ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
 نِعْمَةٍ تُجْزَى ١٩ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ٢٠ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ٢١

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ١ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى ٣
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ٥ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ٦ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
 فَهَدَى ٧ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ٨ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ٩
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ١٠ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ١١

سُورَةُ الشُّرَحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ١ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ٢ الَّذِي
 أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ٤ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ٥ إِنَّ
 مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ٧ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ٨

93. Surat Ad-Duha

(Înainte de prânz)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

1 (Jur) Pe ad-duha (adică momentul în care Soarele începe să se înalțe și lumina sa începe să se reverse),

2 Și pe noapte, când se întunecă (și înfunecimea sa devine deasă),

3 Cu adevărat, Domnul tău nici nu te-a părăsit (o, Mohammed) și nici nu te urăște (după cum au spus necredincioșii din Mecca atunci când îngerul Gavriil nu a venit pentru o vreme cu Revelația de la Allah, iar ei au spus: „O, Mohammed, Domnul tău te-a părăsit!”)

4 Și, cu adevărat, Viața de Apoi este mai bună pentru tine decât viața lumească.

5 Și, cu adevărat, Domnul tău îți va dărui (din abundență, în Viața de Apoi), astfel încât tu vei fi satisfăcut.

6 Oare nu te-a găsit pe tine (o, Mohammed) El (Allah) orfan și ți-a oferit ție adăpost (și îngrijire)?

7 Și nu te-a găsit pe tine fără cunoștințe (adică nu știai nici ce înseamnă credința, nici să citești sau să scrii) și te-a călăuzit (și te-a învățat ceea ce nu știai dinainte și te-a călăuzit spre cea mai înaltă

morală și către cele mai bune dintre faptele bune)?

8 Și nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat (autosuficient și cu mulțumire de sine)?

9 Așadar, cât despre orfan, pe el nu îl trata cu opresiune (sau cu asprime),

10 Și cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga (ci ai grijă de nevoile sale și oferă-i hrană),

11 Iar în ceea ce privește Îndurarea (Recompensele, Favorurile, așa cum sunt Profeția și toate celelalte recompense) Domnului tău (pe care El ți-a oferit-o), despre ea vorbește!

94. Surat Ash-Sharh (Deschiderea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

1 Oare nu ți-am deschis Noi ție (o, Mohammed) pieptul (adică inima, luminând-o și făcând-o puternică prin Călăuzire Divină, credință și înțelepciune, pentru ca tu să nu simți niciun pic de neliniște în ceea ce privește orice fel de persecuție din partea necredincioșilor. De asemenea, acest verset poate face referire la momentul în care îngerul Gavriil i-a deschis pieptul Profetului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, atunci când era foarte mic și a extras un cheag de sânge, spunând: „Aceasta a fost partea prin care Satana putea să îți șoptească!” Apoi, a spălat inima lui cu apă ZamZam, într-un vas de aur)?

2 Și am îndepărtat de la tine povara ta (povara poate face referire aici la simțământul de responsabilitate cu privire la transmiterea Mesajului lui Allah, fapt pentru care Allah l-a făcut să îl simtă mult mai ușor. De asemenea, poate însemna păcat și să facă referire la faptul că Allah l-a făcut pe Profet, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, înșalabil față de orice fel de păcat și că i-a promis iertarea oricărui păcat trecut sau viitor; însă, aceasta este doar o expresie și nu înseamnă nicidecum că Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, ar fi comis orice fel de păcat în trecut sau că va comite în viitor. De asemenea, acest termen poate face referire la tradițiile rele ale oamenilor din Mecca de dinainte de islam, care nu se potriveau cu natura înnăscută, curată și cinstită, a Profetului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, fapt pentru care Allah a îndepărtat toate acestea de el prin trimiterea Revelației),

3 Care-ți apăsa pe spinare?

4 Și nu am crescut Noi reputația ta (și ai căpătat un statut înalt și numele tău este menționat la fiecare chemare la rugăciune, în rugăciuni, precum și la predica din ziua de vineri)?

5 Cu adevărat, împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea (de aceea, nu lăsa niciun fel de rău

care vine din partea necredincioșilor să te oprească de la chemarea la credința în Allah și în religia Sa!

6 Cu adevărat (din nou), împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea!

7 De aceea, atunci când ai terminat (preocupările tale zilnice), dedică-te cu putere adorării lui Allah,

8 Și către Domnul tău (Cel fără parteneri) îndreaptă-ți intențiile și speranțele!

95. Surat At-Tin

(Smochinul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 (Jur) Pe smochin și pe măslin (referire la locul în care a început misiunea lui Isus, un loc recunoscut pentru existența acestor două tipuri de copaci),

2 Și pe muntele Sinai (referire la locul în care a început misiunea lui Moise),

3 Și pe acest oraș sigur (adică Mecca) (referire la locul în care a început misiunea Profetului Mohammed)!

4 Cu adevărat, Noi l-am creat pe om cu cea mai bună statură (formă, cu cea mai bună sănătate mintală și cu o natură înmăscută, care îl călăuzesc către credința în Allah, către dreptate, bunătate, cele mai bune maniere etc. De asemenea, a fost creat cu cea mai bună formă, atitudine, putere și echilibru),

5 Apoi, Noi l-am întors pe el la locul cel mai de jos (pe acel om care nu își urmează judecata sa pură și bună și nici natura sa înmăscută și care își urmează propriile dorințe sau obiceiurile rele sau tradițiile sale, pe care le-a învățat de la habitatul său; acest om se va afla în locul cel mai de jos, unde va deveni lacom, nefericit, urmând principiile rele care îl determină să urmeze niște mituri și dumnezeii cei falși etc. De asemenea, aceasta poate însemna că această persoană se va afla în cel mai de jos loc din Iad, dacă nu crede în Allah și nu este mulțumitor față de Cel care l-a creat cu cea mai bună formă și pentru toate Binecuvântările Sale),

6 În afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune (cei care și-au urmat natura înmăscută, prin credința în Allah și etică bună). Ei vor avea parte de răsplătă neîntreuptă și neconținută (Paradisul).

7 Așadar, ce te face pe tine (o, necredinciosule) să negi Ziua Recompensei (din moment ce ai putut vedea o parte dintre Semnele lui Allah, care arată Puterea sa asupra întregului Univers)?

8 Oare nu este Allah Cel mai Drept (Cel mai Înțelept) dintre judecători (din moment ce El a desemnat o Zi în care să judece peste toate creațiile sale și pentru a le reda drepturile proprietarilor de drept)? (Cu adevărat, El este!)

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفِيلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ أقرأ وربك الأكرم ۝ الذي علم بالقلم ۝ علم الإنسان ما لم يعلم ۝ كلا إن الإنسان ليطغى ۝ أنه رآه استغنى ۝ إن إلى ربك الرجوع ۝ أنه يئس ۝ الذي ينهى ۝ عبدا إذا صلى ۝ أنه يئس أن كان على الهدى ۝ أو أمر بالتيقوى ۝ أنه يئس أن كذب وتولى ۝ كلا إن الإنسان ليطغى ۝ أنه يئس أن كذب وتولى ۝ كلا إن الإنسان ليطغى ۝ أنه يئس أن كذب وتولى ۝ كلا لا تطعه واسجد واقترب ۝

96. Surat Al-'Alaq

(Cheagul de sânge atârnat)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Citește! În Numele Domnului tău Care a creat (tot ceea ce există).

2 El l-a creat pe om din 'alaq (cheag de sânge atârnat).

3 Citește! Și Domnul tău este Cel mai Generos,

4 Care a învățat (scrisul) cu calemul.

5 El l-a învățat pe om ceea ce el nu a știut.

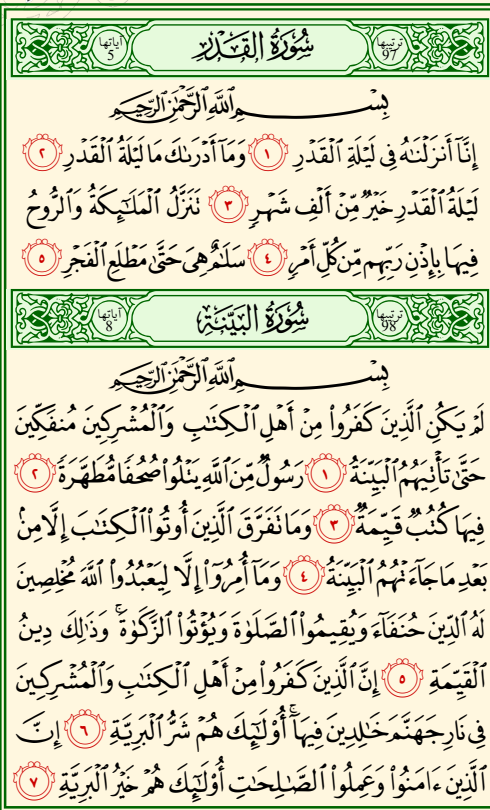
6 Ba nu! Cu adevărat, omul întrece măsura (în necredință și fapte rele),

7 Din moment ce el se vede bogat și autosuficient.

8 Cu adevărat, la Domnul tău este întoarcerea (tuturor oamenilor în Ziua Învierii și El va recompensa sau pedepsi pe fiecare în parte potrivit cu ceea ce merită).

9 L-ai văzut tu (o, Mohammed) pe cel (Abu Jahl) care împiedică

10 Un rob (adică Mohammed) de la rugăciune (această întrebare exprimă uimirea cu privire la această problemă: cum ar putea Abu Jahl să îl



oprească pe Mohammed de la a se ruga lui Allah, Creatorul, din moment ce rugăciunea este legătura dintre rob și Domnul său? Astfel, el nu doar întoarce spatele credinței, ci, mai mul decât atât, încearcă să te împiedice pe tine și pe alți oameni de la călăuzire. Acest incident a fost relatat în **Sahih Muslim**: Abu Hurairah a relatat că Abu Jahl i-a întrebat pe oameni dacă Mohammed se roagă, punându-și fața pe pământ (în prosternare) în prezența lor. I s-a răspuns: «Da.» Apoi, el a spus: «Jur pe Al-Lat și pe Al-Uzza, că, dacă îl voi vedea făcând rugăciunea astfel, voi călca peste gâtul său sau îi voi acoperi fața cu praf.» El a venit la Mesagerul lui Allah în timp ce acesta se afla în rugăciune și s-a gândit să îl calce pe gât [și oamenii spun] că el s-a apropiat, însă s-a întors pe călcăie și a încercat să respingă ceva cu mâinile. A fost întrebat: «Ce s-a întâmplat cu tine?» El a răspuns: «Între mine și el este un șanț de foc, teroare și aripi.» Apoi, Mesagerul lui Allah a spus: «Dacă ar fi venit lângă mine, îngerii l-ar fi rupt în bucăți.»?

11 Ai văzut tu (o, Mohammed) dacă el (robul care se ruga, adică Mohammed însuși) se afla sub călăuzire (a lui Allah)

12 Sau poruncind evlavia? (întrebarea se referă la uimirea cu privire la această chestiune, căci, dacă acesta este statutul celui care este oprit de la rugăciune, de a fi sub călăuzirea lui Allah și poruncind evlavia, cum poate o astfel de persoană să fie oprită de la a avea o legătură cu Domnul și Creatorul său?)

13 Ai văzut tu (o, Mohammed) dacă el (Abu Jahl, făcătorul de rău) neagă (Coranul) și întoarce spatele (de la credință)? (această întrebare se referă la uimirea cu privire la această chestiune: nu se teme el de Allah?)

14 Nu știe el (acest făcător de rele) că Allah vede (tot ceea ce face)?

15 Ba nu! Dacă el (Abu Jahl) nu va înceta, Noi îl vom apuca și îl vom trage cu putere de nasiab lui (cea mai înaltă parte a frunții sale, care se referă la lobul frontal al creierului),

16 O nasiab (cea mai înaltă parte a frunții sale care se referă la lobul frontal al creierului. Această parte se caracterizează prin faptul că este mincinoasă și păcătoasă, deoarece lobul frontal controlează conștiința pe care o avem cu privire la propriile noastre fapte, judecata și tot ceea ce se întâmplă în timpul acțiunilor noastre zilnice, reacțiile noastre emoționale, limbajul pe care îl folosim, la fel ca și cunoașterea cuvintelor pe care le folosim. De asemenea, aceasta joacă un rol important în procesarea informațiilor, prin urmare, în intelect. – a se vedea informațiile cu privire la lobul frontal de pe wikipedia.org) mincinoasă și păcătoasă.

17 Apoi, lasă-l să-i cheme pe sprijinitorii din neamul său (după cum și-a spus, o, Mohammed: „Am cei mai mulți sprijinitori în interiorul tribului.”).

18 Iar Noi îi vom chema pe îngerii păzitori ai Iadului (să îl tragă pe el în Focul Iadului în Viața de Apoi).

19 Ba nuli (O, Mohammed) Nu i te supune lui (cu privire la cele de la care te oprește el), ci prosternează-te și apropie-te (de Domnul tău, prin ascultarea Poruncilor Sale).

97. Surat Al-Qadr

(Noaptea Destinului Divin)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Cu adevărat, Noi l-am trimis pe el (acest Coran, adică am început revelarea lui) în noaptea Al-Qadr (noaptea Onoarei și a Decretului, aceasta fiind una dintre ultimele zece nopți ale lunii Ramadan, în timpul căreia Allah decretează destinul robilor Săi pentru următorul an).

2 Și cum ai putea tu ști (o, Profetule; adică nu îți poți imagina) ce (cât de măreață) este noaptea Al-Qadr

(o expresie care arată cât de importantă este această noapte)?

3 Noaptea *Al-Qadr* este mai bună decât o mie de luni (adică actele de adorare adresate lui Allah din această noapte sunt mai bune decât actele de adorare adresate Lui făcute pe parcursul a o mie de luni, adică 83 de ani și 4 luni).

4 În timpul ei, coboară îngerii și *Ar-Rūh* (Duhul, adică îngerul Gavriil), cu Permisivitatea Domnului lor, cu toate Decretele (pentru toate acțiunile din acel an).

5 (Întreaga noapte) Este pace (și Bunătate din partea lui Allah față de robii Săi dreptcredincioși) până la ivirea zorilor.

98. Surat Al-Bayyinah

(Dovada limpede)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Aceia care nu au crezut dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care s-au îndepărtat de credința cea adevărată în Allah prin inovațiile lor) și politeiștii nu au vrut să renunțe (la necredința lor) până ce nu a venit la ei Dovada cea limpede (cu trecerea timpului, ei nu vor crește decât în necredință și în inovațiile lor, ca și cum Allah nu l-ar fi trimis la ei pe Profetul Mohammed):

2 (Această Dovadă limpede este) Un Mesager de la Allah, care recită pagini curățite (Nobilul Coran),

3 În care sunt scrieri drepte (scrieri corecte și capitole care spun adevărul, conținând Legi drepte, care nu au nicio modificare).

4 Și cu adevărat, cei cărora le-a fost dată Scriptura (evreii și creștinii) nu s-au diferențiat (cu toții erau de acord cu privire la venirea unui Profet) până ce nu le-a venit lor Dovada cea limpede (adică Profetul Mohammed) (înainte de venirea Profetului Mohammed, ei așteptau venirea unui Profet, după cum era menționat în Scripturile lor, însă, atunci când Profetul Mohammed a venit la ei cu dovezi clare, ei s-au diferențiat și s-au dezbinat, unii l-au negat, iar alții au crezut în el și l-au urmat).

5 Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah și să Îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie *hunafa'* (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea și să ofere *zakāh* (caritatea anuală obligatorie): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).

6 Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și

جَزَأُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝ ٨

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ ١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ ٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ ٣ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهَا أَخْبَارَهَا ۝ ٤ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝ ٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ۝ ٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ ٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝ ٨

سُورَةُ الْعَنَّاكِيبَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 وَالْعَنَادِيَّتِ صَبِيحًا ۝ ١ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدَحًا ۝ ٢ فَأَلْمُعِيرَاتِ صَبِيحًا ۝ ٣ فَأَثْرِينَ بِهِ نَقْعًا ۝ ٤ فَوْسَطْنِ بِهِ جَمْعًا ۝ ٥ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ ٦ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ ٧ وَإِنَّهُ لَكَنُودٌ لَشَدِيدٌ ۝ ٨ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ ٩

Isus și nici pe cele ale lui Mohammed) și politeiștii vor fi în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile.

7 Cu adevărat, cei care cred (în Unicitatea lui Allah și în Mesagerul Său, Mohammed) și fac fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile.

8 Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile 'Adn-ului (Paradisul), pe sub care curg râuri și în care vor locui pe vecie. Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (răsplata) este pentru cel care se teme de Domnul său.

99. Surat Az-Zalzalah

(Cutremurul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Atunci când Pământul va fi zguduit de cutremurul său (final),

2 Și când Pământul va scoate poverile lui (morții),

3 Și omul (speriat și surprins) va întreba: „Ce se întâmplă cu el?”

4 În Ziua aceea el (Pământul) va spune poveștile

وَحَصَلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱

سُورَةُ الْقَمَارِعِ ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْقَمَارِعُ ۱ مَا الْقَمَارِعُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَمَارِعُ ۳
 يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۴
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۵ فَأَمَّا
 مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۶ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۷
 وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۸ فَأُمَّهُ هَاوِيَةٌ ۹
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۱۰ نَارُ حَامِيَةٍ ۱۱

سُورَةُ التَّكْوِينِ ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ الْكَافِرُونَ ۱ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۲ كَلَّا سَوْفَ
 تَعْلَمُونَ ۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
 عِلْمَ الْيَقِينِ ۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
 عَيْنَ الْيَقِينِ ۷ ثُمَّ لَتَسْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۸

sale (cea ce s-a petrecut bun sau rău pe el),

Deoarece Domnul tău îi va inspira lui.

În Ziua aceea, oamenii vor înainta răspândiți (în grupuri) (de la locul Judecății către destinația lor finală, Iad sau Paradis), ca să le fie arătate faptele lor (adică răsplata sau pedeapsa lor).

Așadar, oricine a făcut un bine egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea răsplata pentru el)

Și oricine a făcut un rău egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea pedeapsa pentru el).

100. Surat Al-'Adiyat

(Cei care aleargă)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),

Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

(Jur) Pe cei care aleargă (majoritatea învățaților spun că aceasta se referă la caii care aleargă pentru a îi ataca pe dușmani – iar această opinie pare să fie cea mai îndreptățită – iar alt grup de învățați spune că aceasta se referă la cămilele care aleargă de la 'Arafa la Muḏdalifa și apoi la Mina, în timpul

îndeplinirii pelerinajului) gâfâind (respirând gălăgios din cauza forței cu care aleargă),

Ce scot scânteii de foc (cu copitele lor, în timpul alergării, atunci când copitele lor lovesc pietrele; aceasta se referă la puterea cu care aleargă)

Și pornesc la atac (asupra dușmanilor lor) la ivirea zorilor,

Ridicând prin ea (alergarea lor) praful (în vântuci),

Și pătrund numaidecât ca unul în mijlocul mulțimii (adică în rândurile dușmanilor).

Cu adevărat, omul (necredincios) este nerecunoscător față de Domnul său.

Și din această cauză (nerecunoștința față de Domnul său) el dă mărturie (prin faptele sale).

Și, cu adevărat, iubirea lui pentru avere este puternică.

Oare nu știe el (omul, ce îl așteaptă) atunci când va fi golit ceea ce se află în morminte (atunci când oamenii vor fi înviați)

Și când tot ceea ce există în piepturi (ale oamenilor, dintre secrete și intenții) va fi făcut cunoscut

Cu adevărat, în acea Zi, Domnul lor va fi Bineștiutor față de ei (și de faptele lor și îi va răsplăti sau pedepsi în conformitate cu faptele lor)?

101. Surat Al-Qari'a

(Ziua Judecății, care lovește inimile)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),

Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

Al-Qari'a (adică Ziua Judecății, care va lovi inimile oamenilor cu ororile sale)

Ce este al-Qari'a?

Și cum ai putea tu să știi (adică nu îți poți imagina, o, Mohammed) ce (bestiune măreață) este Al-Qari'a (expresie care arată cât de măreață este aceasta)?

Accasta este o Zi în care omenirea va fi risipită ca fluturii de noapte

Și munții vor fi ca lâna scărmanată.

Apoi, cât despre cel a cărui balanță (a faptelor bune) va fi grea,

Acesta va avea parte de o viață plăcută (în Paradis).

Cât despre acela a cărui balanță (a faptelor bune) va fi ușoară,

Locuința aceluia va fi în haviyah (Focul)

Și cum ai putea tu să știi (adică nu îți poți imagina, o, Mohammed) ce (loc îngrozitor) este el (Al-Haviyah)? (expresie care arată cât de îngrozitor este acest loc)

(Acesta este) Un Foc ce arde cu putere!

102. Surat At-Takathur

(Dorința de înmulțire)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

1 Concurența reciprocă pentru a înmulți (averea, copiii, puterea etc.) vă abate (de la adorarea lui Allah),

2 Până când veți vizita mormintele (adică până când veți muri, cuvântul „a vizita” se referă aici la faptul că mormintele nu sunt destinația finală, aceasta fiind Iadul sau Paradisul după învierea din moarte).

3 Ba nu! Voi veți afla (realitatea și faptul că Viața de Apoi va fi mai bună pentru voi dacă Îl adorați pe Allah așa cum trebuie, în această viață lumească)!

4 Și din nou, ba nu! Voi veți afla (consecințele dorinței voastre pentru lucrurile materiale, care v-au abătut de la adorarea lui Allah în viața lumească).

5 Ba nu! Dacă ați ști cu o cunoaștere sigură (consecințele acumulării, atunci nu v-ați ocupa cu lucrurile lumesti),

6 Cu siguranță, voi veți vedea Focul Iadului!

7 Și din nou: voi îl veți vedea pe el cu siguranță (fără nicio îndoială)!

8 Apoi, în acea Zi, veți fi întrebați cu siguranță despre plăceri (în care v-ați complăcut, în această viață lumească).

103. Surat Al-‘Asr

(Timpul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

1 (Jur) Pe Al-‘Asr (timpul sau a treia rugăciune a zilei care se numește Al-‘Asr)!

2 Cu adevărat, omul este în pierdere,

3 În afară de aceia care cred și fac fapte bune, și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr (crediința cea adevărată și îndeplinirea de fapte bune), și se îndeamnă unul pe altul la răbdare!

104. Surat Al-Humazah

(Calomniatorul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

1 Vai de acela care își bate joc de alte persoane prin acțiunile sale (așa cum este cel care face un semn cu ochiul sau cu capul altei persoane cu privire la defectul altcuiva) sau prin cuvintele sale (calomniatorul sau clevetitorul care își bate joc sau vorbește despre defectele altei persoane),

2 Care a strâns avere și a socotit-o (referire la dragostea sa intensă față de bani și de fiecare dată când

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ٣

سُورَةُ الْهُجُرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ كَلِمَٰتِ هُمْزٍ لَّمْزٍ ١ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَّدَهُ ٢ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ٣ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الحُطَمَةِ ٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الحُطَمَةُ ٥ نَارُ اللَّهِ المَوْقَدَةُ ٦ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ٧ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤَصَّدَةٌ ٨ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ٩

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ٣ تَرْمِيمِهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ٥

strânge mai mulți bani, îi socotește din nou),

3 Crezând că averea sa îl va face nemuritor!

4 Ba nu! Cu adevărat, el va fi aruncat în al-butama (în Focul zădărnici care zădărește tot ceea ce intră în el).

5 Și cum ai putea tu să știi (adică nu îți poți imagina, o, Mohammed) ce (loc îngrozitor) este al-butama (Focul nimicitor)? (Această expresie arată cât de îngrozitor este.)

6 (El este) Focul lui Allah care este (veșnic) aprins.

7 Care străpunge (trupurile) până la inimi (aceasta se referă la puterea și viteza flăcărilor, din moment ce acesta atinge și arde inimile în același timp în care arde trupurile din afară).

8 El se va închide (peste ei), cuprinzându-i (blocându-i) pe ei (necredincioși) în interior,

9 În coloare întinse (de unde le va fi imposibil să scape).

105. Surat Al-Fil

(Elefantul)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)



سُورَةُ قُرَيْشٍ ﴿١٠٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِيَّاكَ قُرَيْشٍ ٢ إِلَيْنِهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ
٣ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ٤ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ٥

سُورَةُ الْمَاعُونِ ﴿١٠٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّبْرِ ٢ فَذَلِكَ الَّذِي
يَدْعُ الْيَتِيمَ ٣ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ٤
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ٥ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ٦
الَّذِينَ هُمْ بِرَاءَتِهِمْ وَمِنَعُونَ الْمَاعُونَ ٧

سُورَةُ الْبَكُورَةِ ﴿١٠٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ٢ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرِ ٣
إِنَّكَ شَانِئُهُ هُوَ الْأَبْتَرُ ٤

1 Oare nu ai văzut tu (o, Mohammed) ce a făcut Domnul tău cu oamenii (oastea) care aveau elefantul? (aceasta face referire la oastea lui *Abraha Al-Asbram*, care a venit din Yemen cu intenția de a cuceri Mecca și de a distruge al-Ka'bah folosind un elefant uriaș)

2 Oare nu a făcut El (Allah) ca planul lor să fie în zadar?

3 Și El a trimis asupra lor păsări în stoluri,

4 Lovindu-i pe ei cu pietre din lut ars.

5 Și El i-a făcut pe ei ca pe niște paie mâncate (care au fost mâncate de către bovine, vite, cornute, apoi defecate).

106. Surat Qurais

(Tribul Qurais)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 (Privește cât de multe Binecuvântări i-a oferit Allah tribului Qurais – tribul Profetului Mohammed) Pentru obiceiul (tribului) Qurais (stabilitatea, unitatea, protecția, mijloacele de trai, călătoria în siguranță; adică privește cum Allah i-a făcut pe ei

stabili, uniți și adunați în casele din jurul Sfintei Moschei după ce ei au fost în case risipite; astfel, triburile arabe nu îi pot ataca, deoarece locuiesc în orașul cel sacru. Și privește cum a distrus El oastea elefantului și, ca urmare a acestui fapt, ei și-au putut păstra unitatea și poziția respectată printre triburile arabe. Și privește cum a făcut El ca ei să aibă mijloace de trai și o viață stabilă, cu toate că trăiesc într-un deșert necultivat și aceasta cu ajutorul celor două călătorii comerciale regulate ale lor. Niciunul dintre celelalte triburi arabe nu îi poate ataca, deoarece sunt locuitorii orașului sacru și triburile arabe merg acolo pentru pelerinaj în fiecare an),

2 Obiceiul lor de a călători (cu caravane) iarna (către Yemen, în siguranță) și vara (în siguranță, fără a se teme de ceva, îndreptându-se către vechea Sirie),

3 Deci (după toate aceste binecuvântări) să Îl adore (pe Allah) pe Domnul acestei Case (Moscheea cea Sfântă din Mecca),

4 Care i-a hrănit pe ei împotriva foamei și i-a ferit de teamă.

107. Surat Al-Ma'un

(Nevoia menținerii legăturilor cu vecinii)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Oare nu l-ai văzut tu pe cel care neagă Recompensa (Îmiera, Răsplata și Pedepșa care vin de la Allah pentru robii Săi, în conformitate cu faptele lor și care, făcând aceasta, nu l se supune lui Allah în ceea ce privește Poruncile și Interzicerile Sale)?

2 Acesta este cel care îl respinge pe orfan cu asprime (privându-l de drepturile sale)

3 Și nu îndeamnă la hrănirea nevoiașilor (adică el nici nu îl hrănește pe cel sărac, nici nu îi încurajează pe alții să facă astfel).

4 Așadar, vai de cei care se roagă (ipocriții),

5 Accia care întârzie rugăciunile lor (dincolo de timpul hotărât, din cauza indiferenței),

6 Acelora care fac fapte bune doar pentru a fi văzuți (de către oameni)

7 Și opresc de la al-ma'un (adică milostenie și ei refuză să își împrumute obiectele unui vecin care cere; aceasta se referă la lăcomia lor excesivă).

108. Surat Al-Kauthar

(Un râu în Paradis)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

1 Cu adevărat, Noi ți-am dat ție (o, Mohammed) Al-Kauthar (un râu în Paradis)

De aceea, întoarce-te în rugăciune către Domnul tău (*dedică-I rugăciunea ta numai Lui*) și jertfește (*pentru săraci, doar de dragul lui Allah!*)

Cu adevărat, cel ce te urăște va fi cel tăiat (*de la orice lucru bun atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Arabii de dinainte de islam foloseau expresia „a fi tăiat” atunci când se refereau la un bărbat care nu avea fii, fapt pentru care, după moartea sa, numele său va fi tăiat. Însă, aici, această expresie face referire la Al-‘Asi ibn Wail, care vorbea despre Profet, bătându-și joc de faptul că el nu avea niciun fiu după moartea, unul după altul, celor trei băieți micuți ai săi și numele său nu avea să fie dus mai departe după moartea sa. De aceea, Allah i-a răspuns, spunându-i că el va fi cel tăiat de la orice lucru bun și nu Profetul, din moment ce nu contează dacă numele cuiva este dus mai departe sau nu după moartea sa, însă contează dacă acesta va fi tăiat sau nu de la lucrurile bune și binecuvântările din Viața de Apoi.*)

109. Surat Al-Kafirun

(Necredincioșii)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

- 1 Spune (o, *Mohammed*): „O, necredincioși!
- 2 Eu nu ador ceea ce voi adorați
- 3 Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.
- 4 Și eu nu ador ceea ce voi adorați
- 5 Și nici voi nu adorați ceea ce eu ador.
- 6 Voi aveți religia voastră și eu am religia mea.”

110. Surat An-Nasr

(Biruința)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

Atunci când va sosi Biruința de la Allah și Al-Fateh (întrarea victorioasă în Mecca, fără război sau luptă – Fateh Mecca)

- 1 Și îi vei vedea pe oameni intrând în religia lui Allah (*islam*) în cete,
- 2 Atunci slăvește-L și preamărește-L pe Domnul tău, spunând *Al-Hamdu Lillah* (*Slavă lui Allah!*) și roagă-L pe El de iertare. Cu adevărat, El este Primitorul de câință.

111. Surat Al-Masad

(Fibrele de palmier)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahim (Prea Îndurătorul)

Să piară și să fie distruse cele două mâini ale lui Abu Lahab (*expresie arabă care înseamnă „Fie ca Abu Lahab să piară și să fie mâhnit!”*) și (cu

6
709
سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ❶ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ❷
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ❸ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ❹
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ❺ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ❻

5
710
سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ❶ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ❷ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ❸

5
711
سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ❶ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ❷ سَصَّصِلَىٰ نَارًا زَاتَ لَهَبٍ ❸ وَأَمْرَاتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ❹ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ❺

adevărat) el a fost pierdut și distrus! (*Verbele din Coran la timpul trecut sunt, de regulă, utilizate pentru ceva care se va întâmpla în viitor, pentru a arăta că acel lucru se va întâmpla cu siguranță și că nimic nu poate schimba acest lucru*) (*Abu Lahab a fost unul dintre ucenicii Profetului și unul dintre cei mai mari dușmani ai săi. Atunci când Profetul i-a chemat pe conducătorii tribului Quraiș pentru a îi invita la islam, Abu Lahab i-a spus: „Pentru acest lucru lipsit de importanță ne-ai chemat aici? Fie ca tu să pieri!” De aceea, în acest verset este un răspuns la ceea ce a spus Abu Lahab.*)

2 Averea și copiii săi nu îi vor fi de niciun folos (*acestea nu îl vor proteja nici de pedeapsă, nici nu îi vor aduce vreun câștig împotriva lui Allah*).

3 El va intra în Focul Văpăii aprinse (*cu putere*), unde va arde.

4 Și soția sa, de asemenea, cea care cară lemne (*adică niște vreascuri cu spini pe care ea obișnuia să le care și să le pună în calea Profetului pentru a îi face rău și care obișnuia să îl defăimeze*),

5 La gâtul ei este o funie din masad (*răscucite, fibre foarte puternice de palmier cu care va fi ridicată*



سُورَةُ الْاِحْلَاصِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۴

سُورَةُ الْفَالِقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ اِلٰهِ
النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفَّاسِ ۝۴ الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۵
مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝۶

în Iad și apoi aruncată jos).

112. Surat Al-Ikhlâs

(Loialitatea – Devoțiunea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

﴿1﴾ Spune (o, Mohammed): El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii).

﴿2﴾ Allah As-Samad (Cel care Își este Sesiși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)!

﴿3﴾ El nu dă naștere și nu este născut

﴿4﴾ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.

113. Surat Al-Falaq

(Revărsatul zorilor)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

﴿1﴾ Spune (o, Mohammed): „Caut adăpost la (Allah) Stăpânul revărsatului zorilor

﴿2﴾ Împotriva răului (care poate veni de la orice) de la ceea ce El a creat,

﴿3﴾ Și împotriva răului (care poate sosi în timpul) nopții, atunci când vine cu întunericul său adânc (și acoperă totul),

﴿4﴾ Și împotriva răului acelora (vrăjitoarele) care suflă în noduri,

﴿5﴾ Și împotriva răului invidiosului când invidiază!”

114. Surat An-Nas

(Omenirea)

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

﴿1﴾ Spune (o, Mohammed): „Caut adăpost la (Allah) Domnul oamenilor,

﴿2﴾ Suveranul oamenilor,

﴿3﴾ Dumnezeu oamenilor,

﴿4﴾ Împotriva răului celui care șoptește (diavolul care șoptește și însuflă răul în inimile oamenilor), care se retrage (de la șoptitul în inima cuiva după ce persoana și-a amintit de Allah),

﴿5﴾ Care șoptește (răul) în piepturile (inimile) oamenilor,

﴿6﴾ (Șoptitor care poate fi) Dintre djinni sau oameni (multe persoane pot să le șoptească altor oameni, determinându-i să facă fapte rele și să îi convingă până ce aceștia chiar vor face acele lucruri).

Câteva întrebări esențiale pentru viața unui musulman

1. De unde își ia musulmanul crezul? Musulmanul își ia crezul din învățăturile regăsite în Cartea lui Allah (Coranul) și în Tradiția¹ autentică (*Sunnah*) a Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care nu a vorbit după propria sa dorință, ci a urmat ceea ce Allah Preaînaltul i-a revelat, după cum El, Cel Măreț, ne spune în Coranul cel Glorios: „El (*Coranul*) nu este decât o **Revelație trimisă.**” [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 53:4]

Aceste două surse de bază ale islamului ar trebui înțelese în același mod în care o făceau companionii Profetului (*sahābah* – ^{Allah să fie mulțumit de ei!}) și predecesorii dreptcredincioși.

2. Ce ar trebui să consulte musulmanii în cazul în care opiniile lor diferă în anumite situații? Atunci când musulmanii nu sunt siguri cu privire la o anumită chestiune și părerile lor diferă, ei trebuie să consulte Legea islamică, deoarece aceasta are la bază Cuvintele lui Allah și ale Profetului Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). În Coranul cel Nobil, ni se spune: „(...) **dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o (întru judecare) la Allah și la Trimis (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran,

4:59]

Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**V-am lăsat vouă două lucruri: Coranul și Tradiția Profetului Său (*Sunnah*); dacă vă veți ține de ele, nu veți rătăci niciodată.**” (Muwatta)

3. Care este secta ce va fi salvată de Focul Iadului în Ziua Judecării? Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „(...) «Ummah² mea se va diferenția în 73 de secte și toate vor fi în Foc, în afară de una.» Ei au întrebat: «Care este aceasta, o, Mesager al lui Allah?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «**Cea care urmează calea mea și a companionilor mei.**»” (Ahmad)

Astfel, calea corectă și adevărată ce trebuie urmată este cea a Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a companionilor săi ^(Allah să fie mulțumit de ei!). De aceea, cel care își dorește să fie salvat în Ziua Judecării și să fie acceptat în Paradis de către Allah Preaînaltul trebuie să adere strict la calea urmată de Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și de companionii săi și să evite orice fel de inovație în chestiunile religioase.

4. Care sunt condițiile ce trebuie îndeplinite pentru ca faptele bune să fie acceptate? Condițiile pentru ca faptele bune să fie acceptate sunt următoarele:

1) credința corectă în Allah și în *Tawhīd* (Unicitatea lui Allah), știind că Allah nu acceptă faptele celor care comit *shirk*³;

¹ *Sunnah* cuprinde cuvintele, faptele și învățăturile Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), tot ceea ce el a spus, a împlinit sau a aprobat în anumite împrejurări, din momentul primirii Revelației Divine și până la moartea sa.

² Comunitatea islamică.

³ Aceasta este opusă monoteismului și înseamnă a Îi atribui parteneri lui Allah, fapt care conduce la politeism.

- 2) puritatea intenției, făcând fapte bune numai de dragul lui Allah Preaînaltul;
- 3) urmarea exemplului Profetului <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup>. O persoană trebuie să acționeze în orice situație în maniera explicată de către Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup>. Credinciosul trebuie să Îl adore pe Allah Preaînaltul numai în maniera în care a făcut-o Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup>, respectând cu strictețe Legea islamică.

Dacă una dintre aceste trei condiții nu este îndeplinită, atunci fapta bună nu este acceptată. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios: „**Și vom veni la faptele pe care ei le-au făcut și le vom preschimba pe ele în țărână risipită.**”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:23]

5. **Pe câte nivele este construită religia islamică?** Islamul este construit pe trei nivele: *islam* (pace, puritate, supunere în fața lui Allah), *iman* (credință) și *ihسان* (exelența în actele de adorare).

6. **Ce este «islamul» și care sunt stâlpii islamului (arkān al-islam)?** Islamul înseamnă supunerea în fața lui Allah Preaînaltul, prin credința în *Tawhīd* (Unicitatea lui Allah), îndeplinirea Poruncilor Sale, supunându-i-Se și evitând orice formă de idolatrie și politeism.

Stâlpii islamului sunt în număr de cinci, după cum a fost menționat de către Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup>: „**Islamul este construit pe cinci stâlpi: să mărturisești că nimeni nu este demn de adorare cu excepția lui Allah și că Mohammed este Trimisul Său (Ash-badu an lā ilāha ill-Allah, wa ash-badu anna Mohammedan ar-Rasūl Allah), efectuarea rugăciunilor (as-salāh), oferirea carității anuale obligatorii (az-zakāh), pelerinajul la Mecca (al-hajj) și postul din luna Ramadan (as-siyam).**” (Al-Bukhari și Muslim)

7. **Ce este «iman-ul» și care sunt stâlpii credinței (arkān al-iman)?** Iman-ul înseamnă să crezi în inima ta în Allah Preaînaltul, să rostești aceasta cu limba ta și să acționezi cu trupul tău în conformitate cu aceasta. *Iman-ul* crește în momentul în care persoana face fapte bune și scade atunci când aceasta comite păcate. Allah Al-Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil: „**(...) pentru a spori credința lor cu (și mai multă) credință (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:4]

Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Iman-ul este format din mai mult de șaptezeci de ramuri: cea mai măreață dintre ele este a spune că nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah (Lā ilāha ill-Allah) și cea mai neînsemnată dintre ele este a înlătura ceva dăunător din calea cuiva; și modestia este o ramură a iman-ului.**” (Muslim)

Ca o confirmare a acestui fapt, putem observa fericirea pe care un musulman o simte atunci când comite fapte bune (precum postul din luna Ramadan sau pelerinajul la Mecca) și cât de slab și nefericit se simte acesta atunci când comite păcate. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil: „**(...) Faptele bune le alungă pe cele rele (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:114]

Iman-ul este bazat pe șase stâlpi, după cum este menționat în *hadith*-ul Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „**Iman-ul înseamnă să crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua Judecății și în Qadā și Qadar (destin și predestinare), fie el bun sau rău.**” (Al-Bukhari)

8. **Care este semnificația expresiei «Lā ilāha ill-Allah»?** Această frază – *Lā ilāha ill-Allah* – înseamnă să afirmi că nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah și să afirmi că Allah este Singurul demn de slavă.

9. **Allah se află alături de noi?** Într-adevăr, Allah este alături de noi prin Cunoașterea Sa Absolută, prin Vederea Sa, Auzul Său, Protecția pe care ne-o oferă prin Puterea Sa Omnipotentă și prin Voia Sa Divină. Cu toate acestea, Allah Însuși este separat de creația Sa, cu care nu se amestecă.

10. **Poate Allah să fie văzut de către ochiul uman?** Conform înțelegerii învățaților musulmani (*ijmā*), ochiul uman nu Îl poate vedea pe Allah Preaînaltul în această viață, însă credincioșii Îl vor vedea atât în Ziua Judecății, cât și în Paradis. Allah Preaînaltul ne spune în Coranul cel Glorios: „**În Ziua aceea, vor fi unele fețe luminoase și strălucitoare ~ Privind la Domnul Lor (Allah).**” [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 75:22-23]

11. **Care este beneficiul cunoașterii Numelor și Atributelor lui Allah?** Prima obligație a credincioșilor pe care Allah Preaînaltul a impus-o este ca aceștia să Îl cunoască. Dacă Îl vor cunoaște cu adevărat, atunci ei Îl vor adora așa cum merită Allah să fie Adorat. În Coranul cel Glorios, ni se spune: „**Deci să știi că nu există altă divinitate afară de Allah și cere iertare pentru păcatele tale (...)**” [Traducerea

sensurilor Nobilului Coran, 47:19]

Dacă dreptcredinciosul se gândește la Mila nesfârșită a lui Allah, acest lucru îi va da speranță, iar dacă își amintește Caracteristica Sa de a fi Sever când pedepsește pentru neascultare, acest lucru îi va inspira teamă; și dacă el cunoaște Caracteristica Sa de a fi Dătătorul exclusiv al recompenselor, acest lucru îl va face recunoscător. De aceea, prin adorarea lui Allah prin intermediul Numelor și Atributelor Sale se are în vedere cunoașterea acestora și a semnificației lor și acționarea în conformitate cu ele.

Există anumite Nume și Atribute ale lui Allah Preaînaltul care sunt demne de laudă atunci când se găsesc la o persoană, așa cum sunt cunoașterea, mila și dreptatea, și sunt altele care trebuie blamate ca, spre exemplu, pretinderea divinității, dominarea altora și mândria. De asemenea, sunt și alte caracteristici demne de laudă care i-au fost cerute doar omului și nu Îi pot fi atribuite lui Allah Preaînaltul, așa cum sunt a fi supus față de Allah, a fi umil în fața lui Allah, a cere ajutor de la Allah și altele asemenea. Cei mai iubiți oameni de Allah Preaînaltul sunt cei care au caracteristici pe care El le iubește și cei mai urâți de El sunt cei care au caracteristici pe care El le urăște.

12. Care sunt cele mai frumoase Nume ale lui Allah? Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil: „Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase! **Chemați-L cu ele (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:180]

Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa)</sup> a spus: „Allah are nouăzeci și nouă de Nume, o sută fără unul, iar cine le cunoaște pe acestea va ajunge în Paradis.” (Al-Bukhari și Muslim)

A cunoaște frumoasele Nume ale lui Allah Preaînaltul implică următoarele:

1) cunoașterea Numelor lui Allah și numărul acestora; **2)** înțelegerea semnificației acestora și credința în ceea ce implică ele. Spre exemplu, faptul că un musulman știe că Allah este Al-Hakīm (Preaînțeleptul) implică faptul că toate chestiunile credinciosului trebuie lăsate în Grijă lui Allah și Al-Quddūs (Preasfântul) implică faptul că dreptcredinciosul știe că Allah este departe de orice imperfecțiune; **3)** Allah trebuie invocat folosind aceste Nume și Atribute, iar invocarea este de două tipuri: **a)** slăvirea și adorarea lui Allah în conformitate cu aceste Nume; **b)** adresarea de rugă folosind Numele lui Allah, cerându-i doar Lui ceea ce îți dorești.

Numele și Atributele lui Allah

Numele și Atributele	Semnificația Numelor și Atributelor
Allah (الله)	Cel căruia I se cuvin toate actele de adorare: Unicul demn de a fi adorat de către întreaga Sa creație. Aceasta se supune, ascultă și se prosternază în fața Lui și toate actele de adorare I se cuvin doar Lui.
Ar-Rahman (الرحمن)	Preamilostivul: acest Nume indică marea extindere a Milei lui Allah, care cuprinde întreaga Sa creație. Este un Nume specific doar lui Allah și este interzis să fie folosit pentru oricine altcineva.
Ar-Rahīm (الرحيم)	Preamilostivul, Prea Îndurătorul: Cel care este Milos și care îi iartă pe credincioși atât în această viață lumească (<i>dunya</i>), cât și în Viața de Apoi. El îi călăuzește pe oameni, arătându-le cum să Îl adore și îi va onora pentru aceasta, oferindu-le Paradisul în Viața de Apoi.
Al-'Afūw (العفو)	Prea Iertătorul, Cel care iartă păcatele: El este Cel care iartă toate păcatele și nu îi pedepsește pe robii Săi nici chiar atunci când ei merită acest lucru.
Al-Ghafūr (الغفور)	Atoateiertătorul: Cel care iartă toate greșelile robilor Săi. El este Cel care ascunde păcatele acestora, fără a le face cunoscute sau a îi pedepsi pentru ele.
Al-Ghaffār (الغفار)	Cel mai Iertător: acest Nume indică Puterea de a ierta a lui Allah, care este nesfârșită pentru robii Săi care se căiesc și care caută Iertarea Sa.
Ar-Ra'ūf (الرؤوف)	Cel plin de compasiune, Preabunul: acest Nume provine din termenul arab « <i>ar-ra'fa</i> », care desemnează cel mai înalt grad de milă și compasiune. Aceasta cuprinde întreaga creație în această lume și doar pe

	cei credincioși în Viața de Apoi.
Al-Halīm (الْحَلِيمُ)	Cel Răbdător, Cel care Îngăduie, Îngăduitorul: Cel care nu se grăbește să îi pedepsească pe robii Săi chiar dacă El are Puterea de a face acest lucru. El le iartă acestora greșelile atât timp cât se căiesc și caută Iertarea și Îndurarea Sa.
At-Tawwāb (التَّوَّابُ)	Primitorul de căință: Cel care îi ghidează către căință pe cei pe care dorește dintre robii Săi și care acceptă căința lor.
As-Sitīr (السَّيِّئِ)	Cel care acoperă: Cel care acoperă păcatele robilor Săi, pe care nu le face cunoscute în fața creației Sale. El iubește ca robii Săi să își acopere propriile greșeli, precum și greșelile celorlalți. De asemenea, El este Cel care iubește ca robii Săi să își acopere părțile intime ale trupului.
Al-Ghani (الْغَنِيِّ)	Cel Întărit îndeajuns, Cel pe deplin Independent, Cel Care-Și este de ajuns: Cel care nu are nevoie de niciuna dintre creațiile Sale și aceasta pentru că El și Atributele Sale sunt perfecte. Întreaga Sa creație are nevoie de El și de Ajutorul și Bindecuvântările Sale.
Al-Karīm (الْكَرِيمِ)	Cel Generos, Cel Îndurător, Cel Nobil: Cel care oferă cu generozitate. El oferă cui dorește și ceea ce dorește, chiar dacă acea persoană cere sau nu. El este Cel care îi iartă pe oameni și care le acoperă greșelile.
Al-Akram (الْأَكْرَمِ)	Cel mai Nobil, Generosul: Cel care este extrem de Generos. Nu este nimeni asemeni Lui în ceea ce privește Generozitatea și toate lucrurile provin de la El. De asemenea, El îi recompensează pe credincioși prin Mila Sa nesfârșită. El nu se grăbește să îi pedepsească pe cei care se întorc de la Calea Sa și îi judecă cu dreptate.
Al-Wahhāb (الْوَهَّابِ)	Dăruitorul, Cel Darnic: Cel care oferă cu generozitate fără a cere nimic în schimb. El oferă fără a exista vreun motiv special și fără a I se cere.
Al-Jawād (الْجَوَادِ)	Cel mai Generos, Dăruitorul cel Generos: Cel care oferă atât de mult creației Sale datorită Generozității Sale. Credincioșii primesc cea mai mare parte din Bindecuvântările Sale.
Al-Wadūd (الْوَدُودِ)	Cel plin de dragoste: Cel care îi iubește pe robii Săi dreptcredincioși și care se apropie de ei cu Iertare și Îndurare. El este Mulțumit de ei, le acceptă faptele bune și presară dragoste în inimile robilor Săi dreptcredincioși.
Al-Mu‘tī (الْمُعْطِي)	Cel care dăruiește, Dăruitorul: Cel care oferă ceea ce dorește din ceea ce deține, oricui dorește El. Robii Săi dreptcredincioși vor primi cea mai mare parte din aceasta. El este Cel care a dat formă fiecărei creații.
Al-Wāsi‘ (الْوَاسِعِ)	Cel Infinit, Atotcuprinzătorul, Cel Care-Și este de ajuns: Cel care are un număr infinit de Nume și Atribute, astfel încât nimeni nu poate măsura Slava Sa. El este Nesfârșit în ceea ce privește Măreția și Autoritatea Sa, în oferirea Milei Sale și a Iertării, ca și în ceea ce privește Bunătatea Sa și răsplățile oferite.
Al-Muhsin (الْمُحْسِنِ)	Bindecătorul: Cel care deține Perfectiunea în ceea ce privește Esența, Numele, Atributele și Acțiunile Sale. El este Cel care a creat totul într-o formă perfectă și este Bindecător cu creația Sa.
Ar-Rāziq (الرَّازِقِ)	Înzestrătorul, Cel care susține: Cel care a asigurat mijloacele de supraviețuire ale creației încă dinainte de a crea lumea și Cel care Și-a

	asumat responsabilitatea asigurării acestora.
Ar-Razzāq (الرَّزَّاقُ)	Înzestrătorul, Întreținătorul: acest Nume indică faptul că Allah are mare grijă să ofere mijloace de supraviețuire creației Sale, căreia i le oferă chiar și fără ca aceasta să le ceară. Mai mult decât atât, El le oferă mijloacele de trai chiar și atunci când oamenii nu I se supun.
Al-Latīf (اللطيف)	Cel Subtil, Cel Binevoitor: Cel care cunoaște chiar și cele mai mici și neînsemnate chestiuni ale acestei lumi. Nimic nu poate fi ascuns de El, deoarece este Cel care le oferă robilor Săi dreptcredincioși lucruri bune și benefice prin modalități la care ei nu se așteaptă.
Al-Khabīr (الخبير)	Atoateștiutorul: Cel a cărui cunoaștere cuprinde toate lucrurile, atât cele cunoscute, cât și cele necunoscute.
Al-Fattāh (الفتاح)	Deschizătorul: Cel care deschide ceea ce dorește din comorile Suveranității, Milei și proviziilor Sale. El face aceasta în concordanță cu Înțelepciunea și Cunoașterea pe care le deține.
Al-‘Alīm (العليم)	Atoatecunoscătorul, Omniscientul: Cel a Cărui Cunoaștere cuprinde lucrurile văzute și cele nevăzute, cele cunoscute și cele necunoscute, trecutul, prezentul și viitorul. Nimic nu Îi este ascuns.
Al-Barr (البر)	Cel Bun: Cel care este Cel mai Bun cu creația Sa. El dă și nimeni nu poate măsura Binecuvântările Sale. El Își îndeplinește întotdeauna promisiunile, îi iartă pe robii Săi, îi protejează și îi ajută. El este Cel care acceptă puțin de la robii Săi și îl sporește.
Al-Hakīm (الحكيم)	Prea Înțeleptul: Cel care aranjează lucrurile exact așa cum trebuie, nelăsând niciun fel de greșală sau de imperfecțiune.
Al-Hakam (الحكم)	Judecătorul, Legislatorul: Cel care îi judecă pe robii Săi cu dreptate și care nu nedreptățește pe nimeni. De aceea, le-a trimis robilor Săi Cartea Sa, pentru ca oamenii să judece în conformitate cu ea.
Ash-Shākīr (الشَّكِر)	Cel care oferă răsplăți pentru cei care fac bine, Recunoscătorul, Mulțumitorul: Cel care îi recompensează pe cei care I se supun. El îi răsplătește pe cei care fac fapte bune, chiar dacă acestea sunt mici și ne semnificative. El îi recompensează pe cei care sunt recunoscători pentru toate binecuvântările primite, oferindu-le mai mult în această viață și răsplătindu-i în Viața de Apoi.
Ash-Shakūr (الشَّكُور)	Recunoscătorul, Mulțumitorul, Cel care apreciază: Cel care face ca faptele bune, chiar dacă sunt puține, să sporească și Cel care sporește răsplățile robilor săi dreptcredincioși. El este Cel care îi apreciază pe robii Săi credincioși, acceptându-le actele de adorare drept recompensă pentru că sunt mulțumitori.
Al-Jamīl (الجميل)	Cel Frumos: Cel care este Frumos în Esența Sa, în ceea ce privește Numele și Atributele Sale și în acțiunile pe care le face. De asemenea, tot ceea ce este frumos în creația Sa provine de la El.
Al-Majīd (المجيد)	Cel Glorios, Magnificul: Lui îi aparțin Mândria, Onoarea, Puterea și Noblețea, atât în Ceruri, cât și pe Pământ.
Al-Waliy (الولي)	Ocrotitorul, Protectorul: Cel care este responsabil cu aranjarea și ordonarea acțiunilor robilor Săi, precum și cu Stăpânirea Sa. El este Ajutorul și Ocrotitorul robilor Săi dreptcredincioși.

Al-Hamīd (الْحَمِيد)	Cel Demn de Laudă: Cel care este Demn de Laudă pentru Numele, Atributele și Acțiunile Sale. El este Cel Căruia I se cuvin mulțumirea și adorarea atât în vremuri ușoare, cât și în vremuri grele. El este Cel care merită să primească mulțumirile robilor Săi datorită Atributelor Sale perfecte.
Al-Maula (المَوْلَى)	Ocotitorul, Protectorul, Cel care ajută: Cel care este Domnul, Stăpânul, Susținătorul și Ajutorul robilor Săi dreptcredincioși.
An-Nasīr (النَّصِير)	Cel care ajută: Cel care oferă victoria oricui dorește. Nimeni nu poate să câștige lupta cu cel pe care El îl ajută și nimeni nu îl poate ajuta pe cel pe care El îl părăsește.
As-Samī‘ (السَّمِيع)	Cel care aude toate: Cel al Cărui Auz cuprinde totul, secret sau cunoscut, chiar dacă ceea ce s-a spus a fost rostit timp îndelungat sau nu. De asemenea, El este Cel care le răspunde celor care Îl cheamă.
Al-Basīr (الْبَصِير)	Atoatevăzătorul: Cel a cărui Vedere cuprinde totul, atât din lumea vizibilă, cât și din lumea nevăzută, chiar dacă lucrurile sunt vizibile sau ascunse, chiar dacă sunt mari sau mici.
Ash-Shahīd (الشَّهِيد)	Martorul: Cel care veghează peste creația Sa. El este Martor că nimeni și nimic nu este demn de adorare cu excepția Sa și El este cu dreptate peste robii Săi. El este Martorul dreptcredincioșilor care au fost sinceri în adorarea lor, al îngerilor și al Mesagerilor Săi.
Ar-Raqīb (الرَّقِيب)	Veghetorul: Cel care veghează peste robii Săi și vede faptele lor bune. Nicio privire și niciun gând nu scapă Cunoașterii Sale.
Ar-Rafīq (الرَّفِيق)	Cel Blând, Companiul: Cel Milos în toate Acțiunile Sale. El este Răbdător cu robii Săi, îi învață și le poruncește lucrurile în mod treptat. El îi tratează cu blândețe și îngăduință și nu îi împovărează niciodată cu mai mult decât pot duce. El îi iubește pe robii Săi care sunt blânzi.
Al-Qarīb (الْقَرِيب)	Cel Apropiat: Cel care este apropiat de toți oamenii în ceea ce privește Cunoașterea și Puterea Sa. El este aproape de robii Săi dreptcredincioși în ceea ce privește Bunătatea și Mila Sa. Cu toate acestea, El se află deasupra Tronului Său și nu se amestecă cu creația Sa.
Al-Mujīb (الْمُجِيب)	Cel care răspunde: Cel care răspunde suplicațiilor robilor Săi dreptcredincioși atunci când aceștia Îl cheamă, în concordanță cu Înțelepciunea și Cunoașterea Sa.
Al-Muqīt (الْمُقِيت)	Cel care hrănește: Cel care a creat hrana pentru oameni și Care Se asigură ca aceasta să ajungă la robii Săi.
Al-Hasīb (الْحَسِيب)	Atoatesocotitorul, Cel care este Suficient: Cel care este Suficient pentru robii Săi în toate chestiunile, cele din această viață sau cele din Viața de Apoi. Credincioșii primesc din plin Ajutorul Său și El îi va judeca în Ziua Învierii pentru ceea ce au făcut în această viață.
Al-Mu’min (الْمُؤْمِن)	Cel care acordă siguranță, Chezașul: Cel care confirmă sinceritatea Mesagerilor Săi și a celor care i-au urmat, fiind Martorul Profeției lor și oferind dovezi în acest sens. Siguranța acestei lumi și a Vieții de Apoi este dată doar de El, care îi va apăra pe robii Săi dreptcredincioși de la a fi asupriți, pedepsiți sau îngroziți în Ziua Judecării.
Al-Mannān (الْمَنَّان)	Cel Milostiv, Binefăcătorul: Cel care le oferă robilor Săi din abundență. El oferă bine din abundență creației Sale.

At-Tayyib (الطيب)	Cel Bun, Cel Pur: Cel care este Pur și departe de orice fel de imperfecțiune și greșeală. El este Perfect în toate aspectele și oferă bine din abundență robilor Săi. El acceptă din faptele și actele caritabile ale acestora numai ceea ce este bun, pur, permis și făcut cu sinceritate, numai de dragul Lui.
Ash-Shāfi (الشافعي)	Vindecătorul, Cel care asigură sănătatea: Cel care vindecă inimile și trupurile bolnave. Nu există niciun fel de tratament în mâinile robilor Săi cu excepția a ceea ce El le-a permis să cunoască, iar vindecarea se află doar în Mâinile Sale.
Al-Hafīz (الحفيظ)	Protectorul, Salvatorul, Supraveghetorul: Cel care îi protejează pe robii Săi și acțiunile lor din Bunătate. El protejează și are grijă de creația Sa, prin Puterea Sa.
Al-Wakīl (الوكيل)	Cel Responsabil, Cel demn de încredere: Cel care este Responsabil de aranjarea tuturor lucrurilor din această lume. El este Cel care îi oferă creației Sale viață și îi asigură mijloacele de trai. Dreptcredincioșii se bazează pe El înainte de a începe orice fel de acțiune. Ei Îi cer Ajutorul atunci când doresc să facă un anumit lucru și se întorc cu mulțumire la El atunci când reușesc să îl realizeze. De asemenea, ei sunt mulțumiți cu tot ceea ce El le oferă, chiar și atunci când îi testează cu greutate.
Al-Khallāq (الخالق)	Cel care creează: acest Nume arată că Allah este Cel care creează cu generozitate. El, Preaînaltul, continuă să creeze și este Singurul care are dreptul să aibă acest Nume.
Al-Khāliq (الخالق)	Creatorul: Cel care a creat întreaga creație într-o manieră care nu a mai existat înainte.
Al-Bāri' (البارئ)	Creatorul, Originatorul: Cel care a adus la viață ceea ce a hotărât din creația Sa.
Al-Muṣāwir (المصور)	Dătătorul de chipuri: Cel care i-a oferit chip creației Sale așa cum a dorit, în concordanță cu Înțelepciunea, Cunoașterea și Mila Sa.
Ar-Rabb (الرب)	Stăpânul, Domnul: Cel care îi ajută pe robii Săi să crească puțin câte puțin cu Binecuvântările Sale, Cel care îi învață pe dreptcredincioși ceea ce îi ajută să își purifice inimile. El este Creatorul, Stăpânul și Domnul.
Al-'Aẓīm (العظيم)	Preamăritul: Cel care este Cel mai Măreț în ceea ce privește Esența, Numele și Atributele Sale. De aceea, este o obligație pentru fiecare dintre creațiile Sale să Îl preamărească și să Îl slăvească. Credincioșii trebuie să facă aceasta prin îndeplinirea a ceea ce li s-a permis și prin evitarea a ceea ce li s-a interzis.
Al-Qāhir (القاهر)	Stăpânul, Irezistibilul: Stăpânul Atotputernic, care i-a supus pe robii Săi și toată creația Sa și El se află deasupra tuturor. Irezistibilul, Cel căruia I se supun toți oamenii și în fața Căruia toate fețele vor fi smerite.
Al-Qahhār (القهار)	Stăpânul, Irezistibilul: Acest Nume are aceeași semnificație ca <i>Al-Qāhir</i> , numai că are un sens mult mai puternic.
Al-Muḥaymin (المهيمن)	Veghetorul, Protectorul: Cel care este Protectorul tuturor, care veghează peste toate lucrurile, care menține și acoperă totul cu Puterea Sa.
Al-'Azīz (العزيز)	Invincibilul, Cel Atotputernic: toată Puterea și Onoarea Îi aparțin. El are o Putere pe care nimeni nu o poate depăși; Își este Sieși de ajuns și

	nu are nevoie de nimeni. El deține Suveranitatea și nimic nu se mișcă fără Permisivitatea Sa.
Al-Jabbār (الْجَبَّار)	Cel a Cărui Voință va domina întotdeauna, Restauratorul: Cel a Cărui Voință este întotdeauna îndeplinită. Întreaga creație se află sub Puterea Sa, se supune Măreției Sale și urmează Precipitațiile Sale. El este Cel care vindecă inimile rănite, îi îmbogățește pe cei săraci, ușurează toate greutățile și îi vindecă pe cei bolnavi.
Al-Mutakabbir (الْمُتَكَبِّر)	Preaînaltul, Preamăritul, Grandiosul: Cel Preaînalt, care se află departe de orice fel de imperfecțiune și care nu provoacă niciun rău sau nedreptate robilor Săi. El este Cel care îi domină pe robii Săi mândri. Este descris ca fiind Supremul, de aceea, oricine pretinde că ar avea aceste calități va fi pedepsit și distrus.
Al-Kabīr (الْكَبِير)	Mărețul: Cel care este Măreț în ceea ce privește Esența, Atributele și Acțiunile Sale. Nimic nu este mai mare decât El și orice altceva în afara Lui este mic în comparație cu Măreția și Noblețea Sa.
Al-Hayī (الْحَي)	Cel Modest: Cel care este Modest într-o manieră potrivită Lui. Modestia Sa este o modestie a Generozității, Bunătății și Bunăvoinței Sale.
Al-Hayy (الْحَي)	Cel Veșnic viu: Cel care are o viață eternă, care nu are nici început și nici sfârșit. Fiecare viață existentă pe acest Pământ provine de la El.
Al-Qayyūm (الْقَيُّوم)	Cel care se susține pe Sine, Cel care susține totul: Cel care se susține pe Sine și care nu are nevoie de creația Sa. El este Susținător a tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ și toate au nevoie de El.
Al-Wārith (الْوَارِث)	Moștenitorul, Cel care moștenește toate lucrurile: Cel care rămâne după ce întreaga Sa creație dispare. Totul se va întoarce la El după ce această viață va lua sfârșit. Tot ceea ce stăpânim ne-a fost încredințat și se va întoarce la Deținătorul a tot ceea ce există.
Ad-Dayyān (الْذِيَّان)	Cel care oferă răsplata și pedeapsa, Regele: Cel în fața Căruia întreaga creație se supune. El îi răsplătește pe robii Săi pentru faptele lor. Dacă acestea sunt fapte bune, atunci Allah multiplică răsplata, iar dacă sunt fapte rele, atunci fie îi pedepsește pentru acestea, fie îi iartă.
Al-Malik (الْمَلِك)	Regele, Suveranul: Cel care controlează chestiunile legate de Stăpânirea, Interzicerea și Suveranitatea Sa. El este Cel care are grijă de chestiunile creației Sale prin intermediul Poruncilor și al Acțiunilor Sale. Totul se va întoarce la El atunci când această viață se va sfârși.
Al-Mālik (الْمَالِك)	Proprietarul, Stăpânul: Cel îndreptățit să dețină întreaga creație de la începuturile ei. Lui I-a aparținut totul încă de când a fost creat și nimănui altcuiva. De asemenea, totul Îi va aparține atunci când întreaga lume se va sfârși.
Al-Malīk (الْمَلِك)	Regele regilor: un Atribut care indică Stăpânirea Sa nelimitată. Acesta are aceeași semnificație cu <i>Al-Malik</i> , doar că are un sens mult mai puternic.
As-Subbūh (الْصَّبُوح)	Gloriosul: Cel care se află departe de orice greșală și imperfecțiune, din moment ce Lui îi aparțin Numele și Atributele cele mai frumoase.
Al-Quddūs (الْقُدُّوس)	Preasfântul, Preaînaltul: Cel care se află dincolo de orice imperfecțiune și defect în toate aspectele, deoarece El este Singurul care are dreptul de

	a fi descris în termenii perfecțiunii absolute. Nimic nu poate fi comparat cu El.
As-Salām (السلام)	Pacea, Dătătorul de pace și siguranță: Cel care este departe de orice deficiență și greșeală în ceea ce privește Esența, Numele, Atributele și Acțiunile Sale. Atât pacea din această lume, cât și cea din Viața de Apoi sunt asigurate prin Voia Sa.
Al-Haqq (الحق)	Adevărul, Cel Real: Cel asupra Căruia nu există niciun fel de îndoială, nici în ceea ce privește Numele și Atributele Sale, nici în privința Unicității Sale. Nimeni în afară de El nu este demn de a fi adorat.
Al-Mubīn (المبين)	Cel Evident: Cel a cărui Unicitate, Înțelepciune și Milă sunt evidente. El a făcut Calea Sa cea Dreaptă evidentă pentru ca robii Săi să o poată urma și a făcut ca toate căile întunericului să fie clare pentru ca ei să le poată evita.
Al-Qauiy (القوى)	Cel mai Puternic, Preaputernicul: Cel care are Putere absolută, care ia hotărârea finală.
Al-Mafīn (المفین)	Cel Statornic, Cel Ferm, Preaputernicul: Cel care este Măreț în ceea ce privește Puterea și Abilitățile Sale. El face ceea ce dorește fără a fi atins de oboseală sau de greutate după aceea.
Al-Qādir (القادر)	Cel cu Putere peste toate: Cel care are Capacitatea de a face orice lucru. Nimic din ceea ce se află în Ceruri și pe Pământ nu Îi poate crea dificultăți și El este Cel care hotărăște totul.
Al-Qādir (القادر)	Cel cu Putere peste toate: Are aceeași semnificație cu <i>Al-Qādir</i> , doar că are un sens mult mai puternic.
Al-Muqtaḍir (المقتدر)	Cel care hotărăște totul: un Nume care indică Abilitatea absolută a lui Allah de a aduce la viață ceea ce dorește și de a crea totul după Hotărârea Sa Divină, în concordanță cu ceea ce cunoaște în prealabil.
Al-'Alīyy (العلي)	Preaînaltul, Preaslăvitul: Cel căruia îi aparține măreția în ceea ce privește Statutul, Puterea și Esența Sa. Totul se află sub Controlul și Autoritatea Sa și nimic nu este mai presus de El.
Al-'A'la (الاعلى)	
Al-Muṭa'ali (المتعال)	Preaînaltul, Preaslăvitul: Cel în fața Căruia toți se supun datorită Transcendenței Sale. El este mai presus de toate. Mai mult decât atât, toate lucrurile se află sub Puterea și Suveranitatea Sa.
Al-Muqaddim (المقدم)	Înainte-Rânduitorul: Cel care a dispus lucrurile înainte de a le crea și care le așază la locul potrivit, în conformitate cu Voia și Înțelepciunea Sa. El preferă o parte a creației Sale înaintea alteia, în acord cu Îndurarea și Cunoașterea Sa.
Al-Mu'akhkhir (المؤخر)	Cel care amână, Apoi-Rânduitorul: Cel care pune lucrurile la locul lor, Cel care dispune de ceea ce dorește, conform Înțelepciunii și Voinței Sale. El amână să îi pedepsească pe robii Săi care greșesc, pentru ca aceștia să se poată întoarce la El cu căință.
Al-Muṣa'ir (المسعر)	Cel care determină valoarea: Cel care sporește valoarea lucrurilor, statutul și efectul lor. De asemenea, El este Cel care le poate spori sau scădea valoarea, în conformitate cu Înțelepciunea și Cunoașterea Sa.
Al-Qābid	Cel care constrânge, Cel care reține, Cel are ia: Cel care ia sufletele

(القَابِض)	robilor Săi și Cel care reține proviziile de la cine dorește. Toate acestea sunt în conformitate cu Înțelepciunea și Puterea Sa, ca un test pentru oameni.
Al-Bāsit (البَاسِط)	Generosul, Dătătorul: Cel care le asigură traiul și proviziile robilor Săi datorită Generozității și Milei Sale. Face aceasta pentru a-i testa, în concordanță cu Înțelepciunea Sa. El acceptă câința celor care fac fapte rele.
Al-Awwal (الأوَّل)	Întâiul: Cel înaintea Căruia nu a existat nimic. El a creat tot ceea ce există. Nu există niciun fel de început pentru Existența Sa.
Al-Akhir (الأخِر)	Ultimul, Cel de pe urmă: Cel după care nu mai există nimic. El va rămâne chiar și atunci când întreaga omenire va pieri și aceasta se va întoarce la El. Nu există niciun fel de sfârșit pentru Existența Sa.
Aẓ-Zāhir (الظَّاهِر)	Cel Evident, Cel Victorios: Cel care se află deasupra tuturor, nimic nu se află deasupra Sa. El are Control asupra tuturor lucrurilor și cuprinde totul.
Al-Bātin (البَاطِن)	Cel Ascuns: Cel care este Cel mai apropiat. El este aproape de creația Sa, pe care o cuprinde cu Știința Sa, însă aceasta nu este capabilă să Îl vadă.
Al-Witr (الوَتِر)	Imparul: Unicul, Cel fără partener; Cel care nu are pe nimeni egal.
As-Şaiyyd (السَّيِّد)	Stăpânul, Nobilul: Cel care are stăpânirea absolută asupra robilor Săi. El este Domnul și Stăpânul lor, iar ei sunt creația Sa și robii Săi.
As-Samad (الصَّمَد)	Cel care-și este de ajuns, Absolutul, Eternul: Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie. El este Absolut, Etern, Cel care hrănește dar nu are nevoie de hrană și Cel care dă viață, dar nu moare.
Al-Wāhid (الوَاحِد)	Unicul, Singurul: Cel care este Perfect în toate aspectele, nimic nu este asemeni Lui. De aceea, El este Singurul demn de adorare, fără parteneri.
Al-Ahad (الأَحَد)	
Al-Ilah (الإِلَه)	Cel care este Demn de adorare: Cel care trebuie adorat cu adevărat și Singurul demn de a fi adorat, fără parteneri.

13. Care este diferența dintre Numele și Atributele lui Allah? Atât Numele, cât și Atributele lui Allah arată faptul că este permis să cauți adăpost prin ele și să faci jurăminte pe acestea, însă există anumite *diferențe* importante între ele. Printre acestea, se află următoarele:

1. este permis să I te rogi lui Allah folosind unul dintre Numele Sale și este permis să numești pe cineva ca fiind „robul lui” urmat de unul dintre Numele Sale, însă aceste lucruri nu sunt permise și cu Atributele pe care El le deține. Astfel, cineva se poate numi pe sine *‘Abd al-Karīm* (robul Celui Generos), însă nu își poate spune și *‘Abd al-Karam* (robul Generozității). De asemenea, o persoană se poate ruga astfel: „O, Tu, Cel Mai Generos (*Karīm*)!”, însă nu poate spune: „O, Tu, Generozitate (*Karam*) a lui Allah!”.

2. o persoană poate să obțină atribute pornind de la Numele lui Allah, dar nu poate să obțină nume pornind de la Atributele Sale. Cineva poate obține atributul *rahmah* (mila) pornind de la Numele Său, *Ar-Rahman* (Cel Milostiv), însă nu și numele *al-mustawi'* (Cel care se înalță deasupra) pornind de la Atributul Său, *Al-Istiwā'* (Înălțarea deasupra).

3. o persoană nu poate obține Nume ale lui Allah pornind de la Acțiunile Sale. Astfel, nu se poate spune că unul dintre Numele lui Allah este *Al-Ghādib* (Cel Mânios) pornind de la faptul că Allah se mâniază. Însă, o persoană poate produce Atribute ale lui Allah pornind de la Acțiunile Sale care nu au fost menționate în Coran și *Sunnah*. Astfel, putem afirma că unul dintre Atributele lui Allah este *Ghadab* (Mânia), pornind de la faptul că El se mâniază.

14. Ce înseamnă credința în îngerii? Credința în îngerii înseamnă să ai convingerea fermă că aceștia există și că Allah Preaînaltul i-a creat pentru a Îl adora și pentru a Îi îndeplini poruncile, după cum ne spune în Nobilul Coran: „(...) **Însă ei (îngerii) nu sunt decât niște robi ținuți în cinste. ~ Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei purced numai după Porunca Lui.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:26-27]

Credința în îngerii presupune:

1) credința în existența lor; 2) credința în îngerii ale căror nume ne-au fost făcute cunoscute, așa cum este cel al lui *Jibril* (Gavriil – ^(Pacea fie asupra sa!)); 3) credința în tot ceea ce ni s-a spus cu referire la atributele și caracteristicile lor, așa cum este puterea cu care au fost înzestrați; 4) credința în tot ceea ce ni s-a spus cu privire la îndatoririle și acțiunile lor specifice (așa cum este, spre exemplu, cea a Îngerului Morții).

15. Ce este Nobilul Coran? Coranul reprezintă Cuvântul lui Allah Preaînaltul, a cărui recitare este un act de adorare. Cu adevărat, Allah Preaînaltul l-a recitat exact în aceeași formă în care îl găsim și astăzi, cu aceleași litere și sunete, iar îngerul *Jibril* ^(Pacea fie asupra sa!) l-a auzit de la El și, din Porunca lui Allah, l-a transmis mai departe Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Astfel, Coranul este Cuvântul lui Allah, la fel cum au fost și toate Cărțile Divine¹ revelate înainte de acesta.

16. Este suficient să urmărim doar prescripțiile Coranului fără a avea nevoie de Sunnah Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)? Acest lucru nu este permis, deoarece, în Nobilul Coranul, Allah Preaînaltul ne-a poruncit să urmărim *Sunnah* Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „(...) **Ceea ce Mesagerul vă dăruiește (hotărăște,**

¹ Atunci când spunem aceasta, ne referim la credința în Cărțile Divine revelate, vorbim despre cărțile originale, precum *Tora*, *Zabur* (Psalmii) sau *Injil* (Evanghelia), așa cum au fost ele revelate pentru prima dată și nu în forma în care există astăzi. Coranul este singura Carte Divină revelată ale cărei cuvinte nu au fost denaturate, care a rămas în forma sa originală, deoarece Allah Preaînaltul a protejat-o de orice fel de denaturare, și pe care o găsim și astăzi în aceeași formă în care îngerul *Jibril* ^(Pacea fie asupra sa!) i-a revelat-o Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

poruncește) primiți (faceți) și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă (și nu faceți) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:7]

Sunnah i-a fost revelată Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca o explicație a Coranului și nimeni nu poate înțelege și ști detalii ale religiei, precum modul în care rugăciunea trebuie efectuată sau cum anume trebuie ținut postul, fără a cunoaște *Sunnah*. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cu adevărat, mi-a fost dat mie Coranul și ceva similar lui (*Sunnah*). Însă, va veni o zi în care o persoană cu stomacul plin, stând pe divan, va spune: «Urmați numai acest Coran. Ceea ce este permis în el permiteți și ceea ce este interzis în el interziceți.»**” (Abu Dawud)¹

17. Ce înseamnă credința în Profeți și Mesageri? Înseamnă să crezi cu tărie că Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) le-a trimis oamenilor Profeți și Mesageri dintre ei (triburi, comunități etc.), care i-au chemat să Îl adore pe Allah, fără să Îi facă parteneri, și să abandoneze credința în idoli și actele de adorare adresate acestora. Aceasta înseamnă, de asemenea, că ei (Profeții și Mesagerii) au fost oameni sinceri, demni de încredere, bine călăuziți, nobili, cinstiți, supuși, pioși și onești și i-au călăuzit pe oameni pe Calea cea Dreaptă.

Musulmanul trebuie să aibă credința că Profeții și Mesagerii lui Allah și-au îndeplinit misiunea pe care o aveau, aceea de a transmite Mesajul oamenilor, că ei sunt cei mai buni din întreaga creație și că nu au comis vreodată *shirk* (politeism), din momentul nașterii și până la moartea lor.

18. Care sunt tipurile de mijlocire care vor fi acceptate în Ziua Judecării? Sunt mai multe tipuri de mijlocire care vor fi acceptate în Ziua Judecării, cea mai importantă fiind *Marea Mijlocire* (*Ash-Shaffa al-‘Udmah*), când toți oamenii vor aștepta timp de cinczeci de mii de ani pentru a fi judecați. Acest tip de mijlocire va consta în intervenția Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care Îi va cere lui Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) să înceapă Judecata. Acest tip de mijlocire este un privilegiu oferit exclusiv Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și la aceasta se face referire atunci când se afirmă că i s-a promis că va avea „un loc plin de onoare”² (*al-Maqam al-Mahmud*).

Cel de al doilea tip de mijlocire este reprezentat de deschiderea porților Paradisului. Prima persoană care va cere ca acestea să fie deschise este Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care este și primul care va intra în Paradis, iar prima comunitate care va intra în Rai va fi comunitatea sa.

Cel de al treilea tip de mijlocire va fi cel făcut în favoarea unor grupuri de oameni care ar trebui să intre în Iad, însă, datorită acesteia, nu vor intra în el.

¹ Semnificația acestor cuvinte este aceea că *Sunnah* este în conformitate cu prescripțiile Coranului.

² Acesta este cunoscut și sub numele de „rangul de onoare”, care este menționat și în suplicația recitată după *adban* (chemarea la rugăciune).

Cel de al patrulea tip de mijlocire va fi în favoarea monoteiștilor neascultători care au intrat în Iad, iar mijlocirea va fi făcută pentru ca ei să fie scoși de acolo.

Cel de al cincilea tip de mijlocire este cel făcut pentru creșterea rangului anumitor oameni din Paradis.

Cel de al treilea, al patrulea și al cincilea tip de mijlocire nu sunt un privilegiu acordat în mod exclusiv Profetului Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup>, însă el este primul căruia i se va acorda această onoare. După el, vor avea acest drept ceilalți Profeti, îngerii, dreptcredincioșii și martirii.

Cel de al șaselea tip de mijlocire este cel făcut pentru ca un grup de oameni să intre direct în Paradis, fără a fi judecat.

Cel de al șaptelea tip de mijlocire este cel făcut pentru a ușura pedeapsa unor necredincioși aflați în Iad. Această mijlocire îi va fi acordată Profetului Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> în mod specific pentru unchiul său, Abu Talib.

Cel de al optulea tip de mijlocire, prin Grația și Mila lui Allah Al-'Azîz <sup>(Invincibilul,
Cel Atotputernic)</sup> și fără nicio mijlocire, va fi pentru un număr foarte mare de oameni (al căror număr este știut doar de Allah), care au murit crezând în Unicitatea lui Allah (*Tawhîd*) și care vor fi scoși din Focul Iadului și vor fi aduși în Paradis.

19. Este permis să căutăm ajutorul și mijlocirea celor care sunt încă în viață?

Da, este permis, mai cu seamă că în islam musulmanii sunt încurajați să se ajute unul pe celălalt, după cum spune Allah Preaînaltul: „(...) **Într-ajutorati-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:2]

Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Allah îl ajută pe robul Său atât timp cât acesta îl ajută pe fratele său musulman.**” (Muslim)

În ceea ce privește mijlocirea, răsplata pentru aceasta este măreață. Prin mijlocire, se înțelege că cineva acționează ca mijlocitor, după cum Allah Preaînaltul ne spune: „**Cel care face o bună mijlocire într-o chestiune va avea și el o parte din ea (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:85]

Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Mijlociți și veți fi răsplățiți.**” (Al-Bukhari)

Însă, pentru ca mijlocirea să fie permisă, trebuie să fie îndeplinite anumite condiții:

1) persoana de la care se caută mijlocirea trebuie să fie în viață, deoarece a cere aceasta de la o persoană decedată înseamnă a i te ruga ei, iar cei morți nu pot auzi suplicația ta: „(...) aceia (idolii) pe care voi îi chemați în locul Lui nu stăpânesc nici cât pielea sâmburelui de curmală. ~ Dacă îi chemați, ei nu aud chemarea voastră și chiar dacă ar auzi-o, tot nu v-ar răspunde vouă (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:13-14] Cum ar putea cineva să îi ceară unei persoane decedate să mijlocească pentru ea, când însăși persoana decedată are nevoie de suplicațiile celor vii?! Cei decedați nu mai au șansa de a face vreo faptă bună sau de a fi recompensați pentru ceea ce fac, cu excepția răsplăților pe care le vor primi prin

suplicațiile pe care cei vii le fac pentru ei. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Atunci când fiul lui Adam moare, toate faptele lui se opresc cu excepția a trei: caritatea continuă, știința de care continuă să beneficieze și alții și un fiu credincios, care face *du‘ā* (suplicație) pentru el.**” (Muslim) **2)** limbajul utilizat pentru mijlocire trebuie să fie inteligibil **3)** persoana căreia îi este cerută mijlocirea trebuie să fie prezentă fizic **4)** lucrul pentru care se face mijlocirea trebuie să se încadreze în limitele capacităților celui care face mijlocirea **5)** aceasta (mijlocirea) trebuie să se limiteze doar la chestiunile lumești. **6)** cele pentru care se face mijlocirea trebuie să se limiteze doar la lucrurile permise (*halāl*), care să nu îi afecteze pe alții.

20. Câte tipuri de «tawassul»¹ există? Sunt două tipuri de *tawassul*: permis și interzis. **I. Tawassul permis este de trei feluri:** **1)** invocarea lui Allah Preaînaltul prin folosirea Numelor și Atributelor Sale; **2)** invocarea lui Allah Preaînaltul prin pomenirea unor fapte bune pe care cineva le-a făcut, așa cum au procedat cei trei oameni din peșteră; **3)** a-i cere unui musulman pios, care este în viață și ale cărui rugi credem că vor fi acceptate, să facă suplicații pentru noi.

II. Tawassul interzis este de două feluri: **1)** a cere de la Allah folosindu-ne de *jāh* (statutul, prestigiul) Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau de anumiți *wali* (persoane pioase), spunând, spre exemplu: „O, Allah, *Îți cer în numele statutului nobil al Profetului* ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) *sau în numele statutului nobil al lui Hussein.*” sau orice alt fel de suplicații similare. Nu este nicio îndoială asupra faptului că statutul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în fața lui Allah Preaînaltul este cu adevărat nobil, la fel ca și cel al persoanelor pioase. Cu toate acestea, nici măcar companionii, care erau cei mai dornici în a face fapte bune, nu făceau suplicații cerând în numele statutului Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când întâmpinau greutăți, precum seceta sau altele asemenea, chiar dacă mormântul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era aproape de ei. Mai degrabă, ei îi cereau lui Ibn ‘Abbas ^(Allah să fie mulțumit de el) să se roage pentru ei, când era în viață². **2)** a cere de la Allah să ne ajute să ne rezolvăm problemele, jurând pe numele Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau a unui *wali* (persoană pioasă), ca, spre exemplu, a spune: „O, Allah! *Îți cer pe ‘Abd Al-Qadīr al-Jilani*!” sau „Pe dreptul Profetului Mohammed!” Acest lucru nu este permis, din moment ce a jura pe ceva din creație⁴ pentru a cere altceva din creație nu este permis. Mai mult decât atât, se știe că supunerea în fața lui Allah nu le asigură acestora niciun drept asupra Lui.

¹ A căuta apropierea de Allah.

² ‘Omar ^(Allah să fie mulțumit de el) a relatat: „O, Allah, obișnuiam să căutăm *tawassul* prin intermediul Profetului (cât timp a fost în viață) și Tu ne trimiteai ploaia, de aceea, acum căutăm *tawassul* prin intermediul unchiului său, deci trimite-ne nouă ploaia!” (Al-Bukhari)

³ Sau oricare alt Nume. ‘Abd Al-Qadīr al-Jilani a fost un învățat cunoscut pentru pietatea sa.

⁴ Ca, spre exemplu, a jura spunând: „Pe mama mea!” sau „Pe stele!” sau „Pe onoarea mea!”

21. Ce înseamnă credința în Ziua Judecății? Înseamnă să crezi cu putere că aceasta va veni, precum și în tot ceea ce se va întâmpla după moarte, așa cum sunt: încercările din mormânt, binecuvântările și pedepsele din acesta; suflatul în Trâmbiță; învierea tuturor oamenilor și statul în fața Domnului lor, prezentarea Cărților în care sunt însemnate toate faptele lor, aducerea balanțelor (prin care vor fi cântărite faptele oamenilor), podul (peste Focul Iadului, pe care toți trebuie să îl traverseze), iazul (rezervorul de apă din care toți cei care l-au urmat pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vor bea) și mijlocirea (a Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru comunitatea sa); apoi intrarea, fie în Paradis, fie în Iad.

22. Care sunt semnele majore ale Ceasului (care vor apărea înainte de Ziua Judecății)? Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Ceasul nu va sosi până când zece semne nu vor fi observate.**» Apoi, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a menționat dintre ele: **«Fumul; ad-Dajjal (Anticristul); bestia; răsăritul Soarelui de la Vest; coborârea lui Isus, fiul Mariei; Yagog și Magog (Gog și Magog); cele trei alunecări de teren: una în Est, una în Vest și una în Peninsula Arabică; și ultimul dintre aceste semne va fi focul ce va izbucni din Yemen, care îi va conduce pe oameni la locul lor de întâlnire.»** (Muslim)

23. Care va fi cea mai mare încercare la care va fi supusă omenirea? Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Din momentul în care Adam a fost creat și până când Ceasul va veni, nu va fi o încercare mai mare decât ad-Dajjal (Anticristul).**» (Muslim)

Dajjal este un bărbat care va apărea atunci când sfârșitul acestei lumi va fi aproape. Cuvântul „*kaafir*” (necredincios) va fi lizibil între ochii săi pentru fiecare credincios. El va avea un singur ochi, ochiul său drept arătând ca o boabă de strugure care plutește. Mai întâi, el va spune despre sine că este cinstit, apoi va pretinde Profeția și apoi divinitatea. El va merge la anumite persoane și le va cere să îl urmeze, însă acestea îl vor refuza și nu vor accepta chemarea sa. El le va lua averea, iar aceste persoane se vor trezi dimineața găsind că nu mai au nimic. Apoi, îi va chema pe alții, iar ei îi vor răspunde, considerând că este sincer. El îi va porunci Cerului să plouă și Pământului să producă vegetație, iar acestea îl vor asculta. El va veni cu apa și focul: apa sa va fi foc, iar focul său va fi apă.

Credinciosul trebuie să caute adăpost la Allah împotriva acestei încercări la sfârșitul fiecărei rugăciuni și să recite primele zece versete din *Surat Al-Kahf*, iar dacă se întâlnește cu el, să recite primele zece versete din *Surat Al-Kahf*, pentru ca acesta să nu îl poată afecta. Credinciosul trebuie să evite întâlnirea cu acesta și să se teamă de această încercare, după cum ne-a poruncit Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să facem: „**Oricine aude de *Dajjal* trebuie să stea departe de el. (Jur) Pe Allah, o persoană va veni la el considerându-se credincioasă, dar va sfârși prin a-l urma din cauza îndoielilor pe care el i le creează.**» (Abu Dawud)

Dajjal va rămâne pe Pământ timp de patruzeci de zile: o zi va fi cât un an, o zi va fi cât o lună, o zi va fi cât o săptămână, iar zilele care rămân vor fi ca zilele normale. El va umbla pe întreg Pământul, cu excepția orașelor Mecca și Medina, apoi Isus ^(Pacea fie asupra sa) va coborî și îl va ucide.

24 *Există Paradisul și Iadul încă de pe acum?* Da, ele există. Paradisul și Iadul au fost create de către Allah Preaînaltul încă dinainte de crearea omenirii. Ele sunt eterne.

25. *Ce înseamnă credința în Qadar (Destinul Divin)?* Aceasta înseamnă credința fermă că binele și răul apar prin Voia și Măsura Divină și că Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) face tot ceea ce dorește. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: **„Dacă Allah iar pedepsi pe locuitorii Cerurilor și ai Pământului, ar putea face aceasta și nu ar fi Nedrept, iar dacă El ar avea milă de ei, Mila Sa ar fi mai bună pentru ei decât faptele lor bune. Dacă tu ai cheltui aur cât mărimea muntelui Uhud de dragul lui Allah, El nu va accepta aceasta decât dacă tu crezi în Qadar și că tot ceea ce ți s-a întâmplat trebuia să ți se întâmple și că tot ceea ce nu ți s-a întâmplat nu trebuia să ți se întâmple. Dacă ai muri crezând în altceva decât în aceasta, ai intra în Iad.”** (Ahmad și Abu Dawud)

Credința în Qadar include credința în patru lucruri:

- 1) a crede că Allah Preaînaltul știe toate lucrurile, până la cel mai mic detaliu.
- 2) a crede că Allah Preaînaltul a scris totul dinainte pe Tablele Păstrate¹, după cum Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: **„Allah a scris Destinul întregii Sale creații cu cizinci de mii de ani înainte de crearea Cerurilor și a Pământului.”** (Muslim)
- 3) a crede că Voia lui Allah se va împlini și nimic nu poate împiedica aceasta și a crede în Capacitatea Sa Absolută, pe care nimeni și nimic nu o poate submina. Tot ceea ce Allah dorește se va împlini și tot ceea ce Allah nu dorește nu va avea loc.
- 4) a crede că Allah este Creatorul și Originatorul tuturor lucrurilor și că tot ceea ce există este creația Sa.

26. *Oamenii au cu adevărat capacitate și voință proprie?* Da, cu adevărat oamenii au voință și pot face alegeri proprii, însă, cu toate acestea, ei nu se află în afara Voinței Divine a lui Allah, după cum ni se spune în Coranul cel Nobil: **„Dar voi nu puteți dori (această călăuzire) decât dacă Allah, Stăpânul lumilor, voiește.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 81:29]

Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: **„Faceți fapte bune, deoarece fiecăruia îi este ușurat aceea pentru care a fost creat.”** (Al-Bukhari și Muslim)

Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) ne-a oferit rațiunea și capacitatea de a auzi și de a vedea, astfel încât să putem face diferența între ceea ce este bine și ceea ce este rău. Însă, apare următoarea întrebare: poate o persoană inteligentă să fure pentru ca apoi

¹ *Al-Lawh il-Mahfudh*, literal, „Tablele păstrate”.

să spună că a făcut astfel deoarece Allah a hotărât acest lucru dinainte pentru ea? Nu, aceasta nu este deloc o scuză. Astfel, ea ar fi pedepsită și i s-ar spune că: „Allah a hotărât dinainte și pedeapsa pentru tine.” Nu este permis să ne raportăm la *Qadar* ca la o scuză, deoarece aceasta este considerată a fi necredință. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil: „Vor zice aceia care Îi fac asociați: «De ar fi voit Allah, nu I-am fi făcut asociați nici noi, nici părinții noștri și nici nu am fi oprit noi nimic.» Tot astfel i-au învinuit și cei de dinaintea lor (...)” [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 6:148]

27. Ce înseamnă «*ibsan*»? Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Aceasta înseamnă să Îl adori pe Allah ca și cum L-ai vedea, deoarece, chiar dacă tu nu Îl poți vedea, El te vede.” (Muslim)

Ibsan-ul este cel mai înalt dintre cele trei nivele ale religiei.

28. Câte tipuri de *Tawhid* există? Sunt trei tipuri de *Tawhid*:

1) *Tawhid ar-Rububiyah*: acest tip înseamnă să crezi că Allah este Creatorul tuturor lucrurilor, Cel care asigură mijloacele de trai, Cel care dă viață și moarte etc. Necredincioșii din timpul Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au afirmat acest tip de *Tawhid* chiar și înainte ca el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să fie numit Profet.

2) *Tawhid al-Uluhiyyah*: acest tip înseamnă să Îl adori doar pe Allah, dedicându-i toate actele de adorare, așa cum sunt rugăciunea, oferirea de caritate și altele. El este Singurul demn de adorare. Allah Preaînaltul a trimis Profeti pe Pământ, cărora le-a revelat Cărți Divine, pentru a institui acest tip de *Tawhid*.

3) *Tawhid al-Asmā wa as-Sifāt*: acest tip de *Tawhid* înseamnă să crezi în Numele și Atributele menționate de Allah și de Profetul Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), fără *tahrif* (fără a denatura semnificația lor), fără *ta'til* (fără a nega semnificația acestora), fără *takeif* (fără a te adânci în întrebări despre cum au apărut aceste Nume și Atribute) și fără *tamthil* (fără a Îl asemăna pe Allah cu nimic din creația Sa).

29. Ce este un «*wali*»? Termenul de «*wali*» face referire la un dreptcredincios pios. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran: „Într-adevăr, 'aulia' (pl. *wali* - aliați) lui Allah nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți ~ Aceia care cred și care au frică (de Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:62-63]

De asemenea, *wali* poate semnifica protector, tutore, prieten, conducător etc., după cum a spus Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „Cu adevărat, eu am ca *wali* pe Allah și pe credincioșii cei pioși.” (Al-Bukhari și Muslim)

30. Care sunt obligațiile noastre față de companionii Profetului ^{(Allah să fie mulțumit de ei)?} Obligațiile noastre față de companionii Profetului ^(Allah să fie mulțumit de ei) sunt să îi iubim, să Îl rugăm pe Allah să fie mulțumit de ei, să avem o inimă pură atunci când vorbim despre ei și să ne abținem de la a vorbi rău despre ei. Trebuie să facem cunoscute meritele și virtuțile acestora și nu trebuie să menționăm greșelile sau disputele care au avut loc între ei.

Companionii nu au fost infailibili și poate că au făcut greșeli, însă, cu toate acestea, ei au făcut întotdeauna ceea ce au considerat că era cel mai bine. Ei vor primi răsplătă dublă pentru toate chestiunile în care au luat decizia corectă și o răsplătă pentru acele lucruri în care au greșit¹. Ei s-au străduit să judece corect și, de aceea, toate greșelile le-au fost iertate.

Nenumăratele lor virtuți au făcut ca greșelile lor să fie neglijate. Companionii nu au toți același rang, unii fiind considerați a fi mai buni decât alții, iar dintre aceștia, zece sunt considerați a fi cei mai buni (deoarece au fost anunțați că vor fi în Paradis încă din timpul vieții): Abu Bakr, apoi ‘Omar, apoi Uthman, ‘Ali, apoi, după ei, Talha, apoi Az-Zubair, Sa’d ibn Abu Waqqas, apoi ‘Abd ar-Rahman ibn ‘Awf, apoi Said ibn Zaid și Abu Ubaidah ibn al-Jarrah ^(Allah să fie mulțumit de ei). Apoi, cei care urmează după aceștia sunt cei care au luptat la Badr dintre emigranți (*muhajirun*) și ajutoare (*ansari*), apoi restul dintre cei care au emigrat cu Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), apoi restul dintre *ansari* și apoi ceilalți companionii. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Nu spuneți cuvinte de ocară despre companionii mei, căci, (jur) pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul meu, chiar dacă vreunul dintre voi ar cheltui drept caritate atât de mult aur cât mărimea muntelui Uhud, aceasta nu ar fi considerată nici măcar cât dau ei drept caritate cu o mână sau cu o jumătate de mână.”** (Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Fie ca blestemul lui Allah, al îngerilor și al oamenilor să fie asupra celui care spune o vorbă de ocară la adresa companionilor mei.”** (At-Tabarani)

31. Ar trebui să exagerăm în laudarea Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mai mult decât Allah a prescriș pentru el? Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este, fără îndoială, cel mai bun și cel mai nobil dintre creaturile lui Allah. Cu toate acestea, nu ar trebui să exagerăm în aducerea de laude pentru el, după cum creștinii au făcut cu profetul Isus ^(Pacea fie asupra sa!), fiul Mariei, din moment ce Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a interzis să facem acest lucru. El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Nu exagerați în laudarea mea la fel cum creștinii au făcut cu Isus, fiul Mariei, deoarece eu nu sunt decât un rob al lui Allah; așadar, spuneți-mi: «Robul și Mesagerul lui Allah.»”** (Al-Bukhari)

32. Oamenii Cărții (evreii și creștinii) sunt credincioși sau nu? Evreii, creștinii și adepții tuturor celorlalte religii sunt necredincioși, în ciuda faptului că religia pe care o urmează are origine Divină.

Cel care nu își va părăsi religia după venirea Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și nu va deveni musulman trebuie să știe că: **„Acela care dorește o altă religie decât**

¹ Aceasta este în acord cu relatarea lui Al-Bukhari și a lui Muslim: **„Dacă un judecător se străduiește să judece cu corectitudine și are dreptate, va primi două răsplăți; iar dacă se străduiește să judece cu corectitudine și nu are dreptate, va primi o singură răsplătă.”**

islamul, nu-i va fi acceptată și el se va afla în Viața de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:85]

Dacă un musulman nu crede că aceștia sunt necredincioși sau se îndoiește cu privire la aceasta, el va deveni, la rândul său, necredincios (va ieși în afara islamului), deoarece aceasta presupune că se îndoiește de Cuvântul lui Allah și al Profetului Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune: „(...) însă acele cete (aparținând altor religii) care nu cred în el (Profetul Mohammed) au drept făgăduință Focul. Nu fi în îndoială asupra lui, căci el (Coranul) este Adevărul de la Domnul tău, dar cei mai mulți dintre oameni nu cred!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:17]

Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „(Jur) Pe Cel în Mâna căruia este sufletul lui Mohammed! Oricine a auzit de mine din această comunitate, sau orice evreu, sau orice creștin care mă ascultă, însă nu își mărturisește credința în cele cu care am fost trimis și moare în această stare (de necredință), va fi printre oaspeții Focului.” (Muslim)

33. Ne este permis să fim nedrepti cu un nemusulman? Nedreptatea este interzisă. Allah Preaînaltul spune: „Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:90]

Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a relatat într-un *hadith Qudsi*¹ că Allah Preaînaltul a spus: „Cu adevărat, am făcut nedreptatea interzisă pentru Mine Însumi și am interzis-o pentru voi de asemenea; așadar, nu fiți nedrepti unii față de alții.” (Muslim)

De asemenea, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „«Știți cine este falit?» Ei, companionii ^(Allah să fie mulțumit de ei) au spus: «Cel falit dintre noi este cel care nu are niciun dirham și nimic altceva de valoare.» El, Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), a spus: «Cel falit din Ummah mea este acela care, în Ziua Judecării, va veni cu rugăciunile, posturile și zakāt-ul (caritatea anuală obligatorie) său, însă el a încălcat drepturile altora, a calomniat, a consumat în mod nedrept averea altora, a vărsat sângele altora și i-a lovit pe alții, și răsplățile sale vor trece la cutare și cutare (cei care au suferit de mâna lui). Și dacă faptele sale bune se vor termina înainte să înapoieze drepturile oamenilor, atunci se va lua din faptele lor rele și vor trece la el și el va fi aruncat în Focul Iadului.»” (Muslim)

34. Ce este «bid'ah»? Ibn Rajab ^(Allah să fie mulțumit de el) a spus: „Bid'ah este tot ceea ce este inițiat și care nu are nicio evidență în Legea islamică, prin care să i se dovedească validitatea.”

¹ *Hadith-ul Qudsi* (*hadith-ul sacru*) reprezintă Cuvintele lui Allah transmise Profetului Mohammed (^{Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!}) prin intermediul îngerului *Jibril* (^{Pacea fie asupra sa!}). Este Cuvântul lui Allah numai ca sens, nu și ca text, spre deosebire de Coran, care este Cuvântul lui Allah atât ca sens, cât și ca text. *Hadith-ul sacru* reprezintă vorbele Profetului Mohammed (^{Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!}) care încep cu „Mi-a spus Allah” sau „Allah spune”, după care urmează un *hadith*, și nu un verset.

² *Bid'ah*, literal, înseamnă inovație, tot ceea ce a fost introdus nou în religie.

Toate lucrurile pentru care găsim evidențe în Legea islamică, prin care li se dovedește validitatea, nu sunt inovații din punct de vedere religios, chiar dacă din punct de vedere lingvistic pot fi numite *bid'ah* (inovație).

35. Există ceva în religie care să poată fi numit *bid'ah* bună și *bid'ah* rea? Coranul și *Sunnah* au interzis orice fel de inovație în religie, orice lucru care este inițiat în religie și care nu are nicio evidență validă în Legea islamică.

Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Oricine face un act de adorare care nu este din religia noastră va avea acel act respins.**” (Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Orice chestiune care nu are precedent în islam este *bid'ah*, iar orice *bid'ah* este o deviere.**” (Abu Dawud)

Imam Malik ^(Allah să aibă de el!) a spus cu referire la inovația în religie: „*Persoana care inițiază o inovație în religie crezând că este ceva bun pretinde că Profetul* ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) *i-a înșelat pe oameni atunci când a transmis Mesajul islamului, din moment ce Allah spune: „(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră (...)*” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]”

Sunt unele *abadith* care vorbesc despre semnificația lingvistică a termenului de „*bid'ah*”. Acestea se referă la actele de adorare care au făcut parte, inițial, dintre practicile islamice, dar care, mai târziu, au fost abandonate de către musulmani. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne îndeamnă să le reamintim oamenilor despre astfel de acte de adorare, după cum a fost relatat într-un *hadith*: „**Oricine reintroduce o tradiție bună în islam va avea o răsplată pentru aceasta și o răsplată echivalentă cu cea a oamenilor care o urmează, fără a diminua cu nimic răsplata lor.**” (Muslim)

La aceasta s-a referit ‘Omar ^(Allah să fie mulțumit de el!) atunci când a afirmat: „*Ce inovație bună este aceasta!*”

Inovația la care s-a referit ‘Omar ^(Allah să fie mulțumit de el!) este *rugăciunea Tarawih*¹. El ^(Allah să fie mulțumit de el!) i-a adunat pe oameni în timpul lunii Ramadan și le-a poruncit să efectueze această rugăciune în congregație.

36. Câte tipuri de «*nifāq*» (ipocrizie) există? În islam, se cunosc două tipuri de ipocrizie:

1) ipocrizia în credință (ipocrizia majoră): aceasta se referă la manifestarea exterioară a credinței, în timp ce persoana care afirmă că este credincioasă nu este. Dacă o persoană moare persistând în acest tip de ipocrizie, atunci va muri într-o stare de necredință. Despre acest tip de oameni Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran: „**Cei fățarnici vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului (...)**”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:145]

¹ Rugăciune specială din perioada lunii Ramadan, cunoscută sub numele de *Tarawih*; ea este *Sunnah* pentru bărbați și pentru femei și se efectuează după *rugăciunea Isha* și înainte de *rugăciunea Witr*.

Câteva trăsături ale acestor ipocriți sunt următoarele: persoanele care persistă în acest fel de ipocrizie doresc să îi înșele pe Allah și pe credincioși, doresc să își bată joc de credincioși, îi ajută pe inamici să câștige în fața credincioșilor și, de asemenea, caută să obțină câștiguri lumești prin faptele bune pe care le fac și nu Viața de Apoi.

2) ipocrizia în fapte (ipocrizia minoră): aceasta nu scoate persoana în afara islamului, însă este o faptă periculoasă, deoarece poate conduce la ipocrizie majoră dacă cineva se face vinovat de aceasta fără a se căi.

Câteva trăsături ale acestor ipocriți sunt următoarele: atunci când vorbesc, mint; când fac o promisiune, o încalcă; atunci când se ceartă, devin violenți; dacă fac un legământ, îl încalcă și dacă li se încredințează ceva, atunci trădează încrederea. Din această cauză, companionii Profetului ^(Allah să fie mulțumit de el) se temeau să nu aibă unele dintre caracteristicile celor care se fac vinovați de ipocrizia minoră. Ibn Mulaikah ^(Allah să aibă milă de el) a relatat: „Am întâlnit treizeci dintre companionii Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cu toții se temeau de comiterea unor acte de ipocrizie minoră.”

Ibrahîm at-Taimi ^(Allah să aibă milă de el) a spus: „Nu am comparat niciodată ceea ce am făcut cu ceea ce am spus fără să mă tem că sunt un mincinos.”

Al-Hasan al-Basti ^(Allah să aibă milă de el) a spus: „Nimeni nu se teme de ipocrizie cu excepția unui credincios și nimeni nu se simte în siguranță de aceasta cu excepția unui ipocrit.”

‘Omar i-a spus lui Hudhaifah¹ ^(Allah să fie mulțumit de el): „Pe Allah, spune-mi dacă Profetul m-a menționat printre ipocriți!» Hudhaifah i-a spus: «Nu, și nu voi mai informa pe nimeni despre aceasta după tine.»”

37. Care este cel mai mare și mai grav păcat în fața lui Allah? Cel mai mare și mai grav păcat în fața lui Allah este *shirk*-ul (politeismul): a îi asocia pe alții în adorare cu Allah. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil: „(...) **Nu-I face lui Allah asociat, căci facerea de părtași este fărădelege mare.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:13]

Atunci când Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat care este cel mai mare păcat, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: „**A Îi asocia pe altcineva lui Allah (a Îi face parteneri), pentru că El este Unicul care te-a creat.**” (Al-Bukhari și Muslim)

38. Câte tipuri de shirk există? Sunt două tipuri de *shirk*: *shirk* major și *shirk* minor.

1) Shirk major. Comiterea acestui tip de *shirk* scoate persoana în afara islamului și Allah Preaînaltul nu o va ierta niciodată dacă va muri în această stare, fără a se căi. Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Nobil: „**Allah nu iartă să I se**

¹ **Hudhaifah** ^(Allah să fie mulțumit de el) a fost păstrătorul secretelor Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și singurul care a fost informat de către Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre persoanele ipocrite care trăiau în Medina.

facă vreun părtăș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește (...)" [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 4:48] Acest tip de *shirk* are patru subcategorii:

a. shirk în actele de adorare și în suplicații;

b. shirk în intenții, dorințe și țeluri: adică facerea de fapte bune de dragul altcuiva în afara lui Allah Preaînaltul;

c. shirk în supunere: supunerea față de altcineva în afară de Allah Preaînaltul, care spune despre ceea ce Allah a permis că este interzis și despre ceea ce Allah a interzis că este permis;

d. shirk în dragoste: a iubi pe cineva așa cum Allah trebuie să fie iubit.

2) **Shirk minor.** Comiterea acestui tip de *shirk*, deși este unul deosebit de grav, nu scoate persoana în afara islamului. *Shirk*-ul minor are două subcategorii:

a. shirk evident: acesta poate fi asociat cu **afirmații** precum un jurământ pe ceva sau pe cineva, altul decât Allah, sau cu **acțiuni** precum a purta amulete.

b. shirk ascuns: care stă în intenție, când cineva face¹ un act de adorare doar pentru a câștiga admirația oamenilor.

39. **Care este diferența dintre shirk major și shirk minor?** Există mai multe diferențe între *shirk*-ul major și *shirk*-ul minor. Una dintre acestea este aceea că persoana care comite *shirk* major va fi judecată ca fiind necredincioasă și va rămâne în Focul Iadului pentru totdeauna, în timp ce persoana care comite *shirk* minor nu va fi judecată ca fiind necredincioasă și nu va rămâne în Focul Iadului pentru totdeauna.

O altă diferență este că *shirk*-ul major anulează toate faptele bune, iar acestea vor fi făcute în zadar; în timp *shirk*-ul minor nu anulează toate faptele bune, ci doar fapta particulară în care acesta este comis.

Există diferențe de opinie între învățați în ceea ce privește căința, dacă aceasta este o condiție pentru iertarea *shirk*-ului minor, așa cum este cazul *shirk*-ului major sau dacă *shirk*-ul minor este similar cu acele păcate pe care Allah Preaînaltul le iartă dacă voiește. Oricare dintre aceste opinii ar fi corectă, este clar că *shirk*-ul minor rămâne o chestiune gravă.

40. **Există posibilitatea de a evita comiterea unui act de shirk minor chiar înainte de a îl face sau de a obține ispășirea odată comis?** Acest lucru este posibil, făcând faptele bune doar de dragul lui Allah Preaînaltul.

Pentru a se proteja pe sine de la a se lăuda chiar și doar puțin cu faptele pe care le înfăptuiește, credinciosul trebuie să caute adăpost la Allah, după cum ne-a învățat Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „**«O, oameni, feriți-vă de acest tip de shirk, care este mai subtil decât piciorul unei furnici.»** Companionii l-au întrebat: «Cum putem noi să îl evităm când acesta este mai subtil decât piciorul unei furnici?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns: «**Spuneți: «O, Allah, căutăm adăpost la**

¹ Dacă cineva realizează toate actele sale de adorare doar pentru a obține admirația oamenilor, atunci vorbim despre *shirk* major.

tine de la a comite *shirk* cu bună știință și îți cerem iertare pentru ceea ce facem fără știrea noastră!”»” (Ahmad)

Ispășirea pentru cel care a făcut un jurământ în numele altcuiva sau pe altceva în afară de Allah a fost menționată de către Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus: „**Oricine face un jurământ pe Lât sau Uzza¹ să spună «Lâ ilâha ill-Allah! (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah!)**».” (Al-Bukhari și Muslim)

Ispășirea pentru cei care cred în superstiții se regăsește în cuvintele Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus: „**Oricine s-a oprit de la un lucru pe care dorea să îl facă din cauza unei superstiții a comis shirk.**» Companionii l-au întrebat: «Care este ispășirea pentru aceasta?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns: «**A spune: „O, Allah, tot binele vine de la Tine și tot răul vine cu Voia Ta și cu adevărat nimeni nu este demn de adorare cu excepția Ta!”**»” (Ahmad)

41. Câte tipuri de necredință (kufr) există? Necredința este de două tipuri: necredința majoră și necredința minoră.

1. Necredința majoră îi scoate pe oameni din islam și aceasta se împarte în cinci categorii: **a)** *kufr* al negării; **b)** *kufr* al aroganței (chiar și după ce a rostit adevărul); **c)** *kufr* al îndoielii; **d)** *kufr* al îndepărtării (de religie); **e)** *kufr* al ipocriziei.

2. Necredința minoră este privită ca un păcat, însă nu îi scoate pe oameni din islam. Un exemplu în acest sens este uciderea unui musulman.

42. Care sunt regulile cu privire la oferirea unui jurământ²? Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cu adevărat, aceasta nu aduce niciun fel de bine.**” (Al-Bukhari)

Acest lucru se aplică pentru jurămintele făcute doar lui Allah³. Însă, dacă jurământul a fost făcut în fața altcuiva în afara lui Allah, așa cum este o persoană decedată sau un *wali* (tutore, prieten, protector), acesta este considerat a fi nepermis⁴ și, de aceea, nu trebuie să fie îndeplinit⁵.

¹ Doi idoli adorați de către necredincioși în timpul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

² Un jurământ este când o persoană promite să facă un anumit act de adorare dacă îi este îndeplinită una dintre cererile sale.

³ A face un jurământ lui Allah este *makruh* (neplăcut) conform acestui *hadith*. Aceasta este din cauza faptului că persoana lasă impresia că îndeplinește actul de adorare doar dacă cererea îi este îndeplinită și în mod normal nu ar face-o. Totuși, dacă o persoană face un jurământ lui Allah trebuie să îl îndeplinească.

⁴ În cele mai multe dintre cazuri, acesta este considerat a fi o formă de *shirk*, deoarece persoana crede că datorită acestui jurământ făcut unei persoane decedate sau unui *wali* cererea îi va fi îndeplinită.

⁵ Orice jurământ nepermis nu trebuie îndeplinit, deoarece Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Oricine jură să Îl asculte pe Allah, atunci trebuie să Îl asculte și oricine jură că nu Îl va asculta pe Allah, atunci nu trebuie să facă aceasta.**” (Al-Bukhari) De asemenea, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus: „**Jurămintele sunt de două feluri: pe Allah, a căror ispășire este îndeplinirea, și pe**

43. Care este regula cu privire la cel care merge la un ghicitor sau prezicător?

Este interzis să mergem la un ghicitor sau prezicător. Dacă totuși cineva merge la ei, știind că aceștia nu cunosc cele nevăzute, și dorește să beneficieze de cele în legătură cu care *djinnii* îi informează pe aceștia, trebuie să știe că rugăciunea nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de zile, după cum a spus Profetul Mohammed (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*): **„Celui care merge la un ghicitor și îl întreabă despre ceva, rugăciunea nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de zile.”** (Muslim)

Dacă o persoană merge la un ghicitor sau la un prezicător, crezând în pretinderea lui că știe cele necunoscute, atunci nu crede în religia Profetului Mohammed (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*), pentru că el a spus: **„Oricine merge la un ghicitor sau la un prezicător și crede în ceea ce acesta spune, cu adevărat nu crede în ceea ce i-a fost revelat lui Mohammed.”** (Abu Dawud)

44. În ce moment devine căutarea ploii în stele o formă de shirk, fie că este minor sau major?

Oricine crede că stelele au vreun efect asupra ploii fără Voia lui Allah și le atribuie acestora ploaia a comis un act de *shirk* major. Însă, dacă o persoană consideră că stelele au acest efect cu Voia lui Allah și că Allah a făcut ca acestea să fie motivul pentru care ploaia a apărut sau că Allah a făcut ca atunci când anumite stele apar să coboare ploaia, atunci a comis un act de *shirk* minor. Aceasta se datorează faptului că persoana respectivă a considerat că stelele cauzează ploaia, fără a avea această dovadă tangibilă, logică sau religioasă (astrologie). Cu toate acestea, este permisă studierea stelelor pentru a observa succedarea anotimpurilor și a perioadelor ploioase din an (astronomie).

45. Care sunt obligațiile musulmanilor față de conducătorii lor?

Conducătorii musulmanilor trebuie să fie ascultați, chiar dacă oamenii sunt de acord sau nu cu ceea ce fac. Este interzisă rebeliunea împotriva lor, chiar dacă aceștia sunt nedreți¹. Sunt interzise, de asemenea, neascultarea, blestemarea sau suplicațiile împotriva lor. Mai degrabă, ar fi mai bine ca oamenii să se roage pentru ca ei să fie dreți și să aibă succes în ceea ce este drept. Oamenii trebuie să fie conștienți de faptul că supunerea în fața acestora înseamnă supunere în fața lui Allah, atât timp cât ei nu îndeamnă la neascultarea Lui. Dacă unul dintre liderii musulmanilor îndeamnă la nesupunerea în fața lui Allah, atunci el nu trebuie ascultat în această chestiune. El trebuie ascultat, însă, în chestiunile bune pe care le poruncește². Profetul Mohammed (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) a spus: **„Ascultați și supuneți-vă față de conducător**

Șeitan, care nu este permis a fi îndeplinit, iar ispășirea pentru acest păcat este ispășirea pentru încălcarea unui jurământ solemn.” (Abu Dawud, At-Tirmidhi și An-Nasa'i)

¹ Atât timp cât timp aceștia sunt musulmani, nu este permisă rebeliunea împotriva lor.

² În acest sens, regula este aceea pe care Profetul Mohammed (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) a adus-o: **„Nu există ascultare față de cineva în neascultarea lui Allah: ascultarea este doar pentru binele știut.”** (Al-Bukhari și Muslim)

chiar dacă vă lovește spatele și vă ia proprietatea, ascultați și supuneți-vă.”

(Muslim)

46. Este permis să întrebăm despre Înțelepciunea lui Allah cu privire la ceea ce El a poruncit și a interzis? Este permis, atât timp cât credința și ascultarea persoanei nu depind de cunoașterea Înțelepciunii lui Allah și de satisfacerea acestei curiozități. Cunoașterea Înțelepciunii care se află în spatele poruncilor și a interzicerilor crește statornicia credincioșilor în a rămâne pe Calea Adevărului; însă, supunerea absolută în fața lui Allah fără a pune întrebări este dovada credinței complete și a devoțiunii față de Allah și de Înțelepciunea Sa Perfectă, acesta fiind modul în care credeau companionii ^(Allah să fie mulțumit de ei).

47. Care este semnificația Cuvintelor lui Allah: „Binele de care ai parte îți vine de la Allah, iar răul care te lovește îți vine de la tine însuți (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:79] *Binele* la care se face referire în acest verset înseamnă *binecuvântare*, iar *răul* se referă la *încercare* și amândouă sunt parte din *Qadar-ul* (Predestinarea) lui Allah. Totuși, binele *Îi* este atribuit lui Allah, deoarece El este Cel care îl trimite asupra oamenilor. În ceea ce privește răul, acesta a fost creat, la rândul său, de către Allah și aceasta nu este în zadar, ci cu un motiv înțelept, din moment de El nu face nimic rău și toate actele Lui sunt bune. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus (într-o suplicație): **„Toate lucrurile bune se află în Măinile Tale și răul nu Îți este atribuit Ție.”** (Muslim)

Acțiunile oamenilor sunt create de către Allah, însă, în același timp, le-a fost lăsată libertatea de a alege. În Nobilul Coran, ni se spune: **„Cât despre cel care dăruiește** (*drept milostenie din averea sa*) **și se teme de Allah** (*ascultând Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis*) ~ **Și crede în al-busna** (*cea mai bună; crede că Allah îl va recompensa pentru tot ceea ce a oferit drept milostenie și că îl va răsplăti pentru faptele sale bune și crede, de asemenea, în Unicitatea lui Allah și în Dreptul Său de a fi adorat doar El, Care nu are parteneri*) ~ **Aceluia îi vom netezi Noi calea către ușurință** (*bunătate; îl vom călăuzi pe el către Calea cea Dreaptă și faptele bune*). ~ **Cât despre cel care se zgârcește** (*care este lacom*) **și se consideră pe sine autosuficient** (*consideră că nu are nevoie de Allah sau de Răsplata Sa*), ~ **Și neagă al-busna** (*nu crede că Allah îl va recompensa pentru ceea ce a cheltuit drept milostenie din averea sa și neagă, de asemenea, Unicitatea lui Allah*), ~ **Aceluia îi vom netezi Noi calea către greutate** (*pentru cel nelegiuit vom netezi calea către rău, iar el va merita Pedepsa lui Allah în Viața de Apoi și Allah niciodată nu îl călăuzește pe cel nedrept*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 92:5-10]

48. Este permis să spunem despre cineva că este martir (shabīd)? A spune despre o anumită persoană că este martir înseamnă să ai certitudinea că aceasta a

ajuns în Paradis. *Ahl-us-Sunnah*¹ nu spun despre nimeni că va merge în Paradis sau în Iad, în afară de acele persoane despre care Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
întoarsă asupra sa)</sup> ne-a informat.

Motivul pentru aceasta este că noi nu putem cunoaște modul în care a murit persoana, iar oamenii sunt judecați în conformitate cu faptele lor finale. Mai mult decât atât, intențiile nu sunt cunoscute de nimeni în afară de Allah Preaînaltul. Totuși, ne așteptăm că persoanele care fac bine vor fi răsplătite, iar cele care fac rău ne temem că vor fi pedepsite.

49. Este permis să spunem despre un anumit musulman că este necredincios?

Nu este permis să judeci un musulman să spunem despre un musulman ca fiind necredincios, politeist sau ipocrit, dacă nu a făcut nimic care să dovedească acest lucru. Mai degrabă, îl privim ca pe un musulman și lăsăm chestiunile lui în grija lui Allah Al-‘Azīz <sup>(Invincibilul,
Cel Atotputernic)</sup>.

50. Este permis să realizăm Tawāf în alte locuri decât Ka‘bah? Singurul loc în care ne este permis să facem *Tawāf* ca act de adorare este Casa cea Sfântă (*Ka‘bah*) și nu este permis să comparăm niciun alt loc de pe Pământ cu aceasta, indiferent cât de sacru ar fi acel loc. Oricine efectuează *Tawāf* în alt loc decât *Ka‘bah*, cu intenția clară de a face din aceasta un act de adorare, nu a ascultat de Allah.

¹ *Ahl-us-Sunnah* sunt acele persoane care urmează întocmai sursele islamului, Coranul și *Sunnah*, în concordanță cu înțelegerea primelor trei generații de musulmani și a învățaților drepti care i-au urmat.

Acțiunile inimii

Allah Preainaltul a creat inima pe care a făcut-o asemeni unui rege, iar trupul în care aceasta se află este asemeni armatei sale: dacă regele este bun, atunci și soldații săi sunt buni. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cu adevărat, este o bucată de carne în corpul vostru, iar dacă aceasta este sănătoasă, întreg corpul va fi sănătos, dar dacă ea este stricată, și corpul vostru este stricat. Cu adevărat, aceasta este inima.**” (Al-Bukhari și Muslim)

Inima este locul credinței și al pietății sau locul necredinței, ipocriziei și al politeismului. Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**«Pietatea se află aici.»**, și a arătat spre inima sa de trei ori.” (Muslim)

Iman-ul este credință, vorbire și acțiune: credința și convingerea se află în inimă, reflectându-se în cuvintele rostite și în acțiunile inimii și ale trupului. Inima crede și afirmă, ceea ce generează spunerea cu convingere a *Shahadei* (mărturisirea de credință) cu limba. Apoi, inima acționează cu dragoste, frică și speranță. După aceasta, limba îl pomenește pe Allah Preainaltul și recită Coranul, iar trupul se pleacă în prosternare și face acțiuni care îl aduc mai aproape de Allah. Trupul urmează inima, de aceea, nu intră în inimă decât ceea ce trupul semnalează într-un fel sau altul că aceasta are nevoie.

Care sunt acțiunile inimii? Acestea sunt reprezentate de acele fapte care pornesc din inimă și care sunt conectate cu aceasta. Cea mai măreață dintre ele este credința în Allah, care este înrădăcinată în inimă. Printre aceste acțiuni se numără credința cu supunere și convingere, la care se adaugă teama, speranța, căința, încrederea, răbdarea, certitudinea, umilința, dragostea de Allah și multe altele.

Pentru fiecare acțiune a inimii, există o boală care i se opune. Spre exemplu, fălirea este opusul sincerității, îndoiala este opusul siguranței, ura este opusul iubirii și așa mai departe. Dacă neglijăm să ne purificăm inimile, atunci păcatele noastre se vor acumula și le vor distruge. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**«Atunci când un credincios săvârșește un păcat, acesta va fi însemnat ca un punct negru în inima sa. Dacă acesta se căiește, atunci punctul negru va fi șters din inima sa, iar aceasta va fi purificată; însă, dacă acesta persistă în păcatul său, atunci punctul se va mări până când va acoperi inima complet și aceasta este ar-ran, pe care Allah l-a menționat: „Ba nu! Cu adevărat, ceea ce ei obișnuiau să facă (dintre păcate și fapte rele) le-a acoperit inimile (de la credința în Coran) cu ran (acel punct negru din inima necredinciosului este ar-ran)!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 83:14]” (At-Tirmidhi)

De asemenea, Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Inima va fi expusă tentațiilor așa cum o rogojină este împletită pai cu pai și fiecare inimă care le acceptă va fi însemnată cu un punct negru, dar orice inimă care le respinge, va fi însemnată cu un punct alb. Apoi, vor fi două tipuri de inimi: una albă, asemeni unei pietre albe, care nu va fi afectată de niciun fel de**

tentație atât timp cât Cerurile și Pământul vor continua să existe, iar cealaltă inimă va fi neagră, precum țărâna, asemeni unui vas răsturnat, iar aceasta nu va recunoaște ceea ce este bine și nu va respinge ceea ce este rău, cu excepția a ceea ce corespunde dorințelor sale.” (Muslim)

Cunoașterea acțiunilor inimii este mai importantă și o mai mare obligație decât cunoașterea acțiunilor trupului. Aceasta deoarece ea reprezintă rădăcina, în timp ce acțiunile trupului sunt ramurile și fructele care vin să o completeze. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Allah nu se uită la trupurile și averile voastre, ci se uită la inimile și faptele voastre.” (Muslim)

Inima este locul cunoașterii, al contemplării și al reflecției. De aceea, distincția dintre oameni în fața lui Allah Preaînaltul depinde de ceea ce se află în inimile lor, așa cum sunt credința, certitudinea, sinceritatea și așa mai departe. Al-Hasan al-Basri ^(Allah să aibă milă de el) a spus: „Pe Allah, Abu Bakr nu i-a întrecut pe oameni prin rugăciune și post, ci, cu adevărat, prin credința care exista în inima sa!”

Acțiunile inimii sunt mult mai importante decât cele ale trupului în mai multe feluri: 1) orice defect în adorarea făcută de inimă poate distruge acțiunile trupului, așa cum este fâlirea; 2) acțiunile inimii reprezintă baza, de aceea, nimeni nu va fi tras la răspundere pentru nicio vorbă sau acțiune neintenționată și care nu a pornit din inimă; 3) ele sunt cauza obținerii celor mai înalte ranguri din Paradis; 4) ele sunt mai dificile decât acțiunile trupului. Ibn al-Munkadir ^(Allah să aibă milă de el) a spus: „M-am luptat cu sinele meu timp de patruzeci de ani până ce acesta mi s-a supus.”; 5) au un efect mult mai frumos, așa cum este iubirea de dragul lui Allah; 6) au o răsplată mai mare. Abu Darda ^(Allah să fie mulțumit de el) a spus: „A medita pentru un timp este mai bine decât a te ruga întreaga noapte.”; 7) motivează trupul; 8) sunt cauza pentru care răsplata trupului este mai mare, mai mică sau lipsită de valoare, așa cum este *kbushū'* (supunerea și umilința) în rugăciune; 9) pot fi echivalente cu acțiunile trupului, ca atunci când există intenția de a oferi ceva drept caritate (*sadaqah*) deși nu se au banii necesari pentru a face aceasta; 10) răsplata lor este nelimitată, așa cum este în cazul răbdării; 11) răsplata acestora continuă chiar și atunci când trupul încetează sau este incapabil să le efectueze; 12) apar înainte de acțiunile trupului și continuă și în timpul acțiunilor acestuia.

Inima trece prin anumite etape înainte ca trupul să efectueze o anumită acțiune: 1) **al-hāges:** când un gând apare prima dată în inimă; 2) **al-khāterah:** când acel gând rămâne în inimă; 3) **hadith an-nafs:** când ești indecis în legătură cu a face sau a nu face ceva; 4) **al-hamm:** când plănuiești să faci un anumit lucru; 5) **al-'azm:** când ai o voință puternică și ești determinat să faci un anumit lucru.

Nu există nici răsplată, dar nici păcat pentru cel care este angajat în primele trei etape ale inimii. În ceea ce privește **al-hamm** (a plănuși să faci un anumit lucru), acesta va avea scrise faptele bune la care se gândește, însă nu și pe cele rele. Dacă acea persoană decide să acționeze conform gândului său, dacă este o faptă bună, îi

va fi scrisă ca atare, iar dacă este o faptă rea, îi va fi scrisă ca atare, chiar dacă o efectuează sau nu. Motivul pentru aceasta este că, atunci când îți dorești să faci un lucru, este ca și cum l-ai fi făcut.

Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Când doi musulmani se luptă folosindu-și săbiile, atunci atât cel care a ucis, cât și cel care a murit vor fi în Focul Iadului.**» L-am întrebat: «O, Mesager al lui Allah, pot înțelege aceasta cu privire la cel care a ucis, dar cum rămâne cu cel ucis?» El <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a răspuns: «**El a avut cu siguranță intenția de a îl ucide pe tovarășul său.**» (Al-Bukhari)

Dacă o persoană nu comite un anume păcat după ce se gândise să îl comită, atunci aceasta se încadrează în una dintre următoarele situații:

1) ea lasă acea faptă deoarece se teme de Allah Al-'Azīz <sup>(Invincibilul,
Cel Atotputernic).</sup> Această persoană va fi răsplătită;

2) ea lasă acea faptă, deoarece se teme de oameni. Această persoană a comis un păcat, pentru că abandonarea unei fapte rele este un act de adorare, care trebuie făcut numai pentru Allah;

3) ea nu comite acea faptă deoarece nu este capabilă să o facă, însă nici nu caută modalități prin care să poată să o ducă la îndeplinire. Această persoană a comis o faptă rea din cauza intenției sale rele;

4) ea nu comite acea faptă deoarece nu este capabilă să o facă, însă caută modalitățile prin care să o poată duce la îndeplinire, eșuând în cele din urmă. Pentru această persoană, este scris un păcat întreg, deoarece a avea dorința de a comite un păcat este ca și cum ar fi comis, după cum găsim în *hadith*-ul amintit mai sus.

Oricând există intenția de a face o anumită faptă rea, persoana care are această dorință va fi pedepsită, chiar dacă fapta a fost sau nu îndeplinită. Așadar, dacă o persoană comite un păcat și apoi intenționează să îl comită din nou atunci când va avea ocazia, aceasta este una care persistă în comiterea de păcate și este pedepsită pentru intenție, chiar dacă nu ajunge să comită acel păcat din nou.

Câteva dintre acțiunile inimii

► **Intenția.** Are aceeași semnificație cu „voință” sau „scop” și nicio faptă bună nu este acceptată sau considerată validă fără aceasta. Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Acțiunile sunt judecate numai după intenții și fiecare va avea numai ceea ce a intenționat.**” (Al-Bukhari și Muslim)

Ibn al-Mubarak ^(Allah să aibă milă de el) a spus: „Este posibil ca valoarea unei fapte mică să crească prin intenție și ca valoarea unei fapte mari să scadă prin intenție.”

Al-Fudail ^(Allah să aibă milă de el) a spus: „Allah își dorește de la voi numai intenția și voința voastră.”

Dacă o faptă este făcută doar de dragul lui Allah Preaînaltul, atunci ea este considerată a fi sinceră. Aceasta se întâmplă când este făcută doar pentru Allah și pentru nimeni altcineva. Dacă aceasta este făcută pentru oricine altcineva în afară de Allah, atunci este considerată a fi fâlire, ipocrizie sau orice altceva asemănător.

Notă benefică! Toți oamenii vor fi distruși cu excepția celor care dețin cunoașterea. Dintre aceștia, toți vor fi distruși, cu excepția celor care acționează conform cunoașterii pe care o dețin. Dintre aceștia, toți vor fi distruși, cu excepția celor care sunt sinceri. Prima îndatorire a oricărui rob care dorește să I se supună lui Allah Al-‘Azîz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) este să își cunoască intenția, apoi el trebuie să o corecteze în timp ce acționează conform acesteia, după ce a experimentat realitatea onestității și a sincerității. A acționa fără intenție este un efort (care nu aduce niciun beneficiu), a avea intenție, însă nu și sinceritate, este fâlire, iar sinceritatea fără credință este pierdere.

Acțiunile sunt de trei tipuri: 1) păcate. A avea intenție bună în timp ce comiți un păcat nu îl transformă într-o faptă bună, iar dacă este comis cu intenție rea, atunci păcatul va fi și mai mare. **2) lucruri permise.** Se poate avea o intenție bună sau mai multe atunci când este realizată o faptă permisă și, dacă musulmanul dorește, aceasta poate fi transformată într-o faptă bună. **3) fapte bune.** Acestea depind de intenția persoanei, în ceea ce privește acceptarea și multiplicarea acestora¹. Dacă o persoană intenționează să se fâlască, ele devin păcate și *shirk* minor, ceea ce poate conduce la *shirk* major.

¹ Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Cel care intenționează să facă o faptă bună însă nu o face, va avea o faptă bună întreagă scrisă pentru el. Cel care face acea faptă va avea de la zece la șapte sute de fapte bune sau chiar mai mult de atât scrise pentru el. Cel care intenționează să facă o faptă rea, însă nu o face, va avea o faptă bună întreagă scrisă pentru el. Dacă face acea faptă, atunci o faptă rea va scrisă pentru el. (Al-Bukhari și Muslim) De asemenea, a spus: „Această națiune se aseamănă cu patru oameni. Unul este acela căruia Allah i-a dat avere și cunoaștere, iar el acționează în conformitate cu cunoașterea lui și cu respect față de averea sa, cheltuind-o în mod corespunzător. Altul este cel căruia Allah i-a dat cunoaștere, dar nu și avere, iar el este sincer în intenția sa și spune: «Dacă aș fi avut avere, aș fi făcut la fel ca el (cel care are avere).» - Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «Ei au aceeași răsplată.» - Altul este cel căruia Allah i-a dat avere, dar nu și cunoaștere, iar acesta își risipește averea în mod necorespunzător, iar altul este cel căruia Allah nu i-a dat nici cunoaștere și nici avere și spune: «Dacă aș fi avut avere, aș fi acționat ca el (cel fără

Există trei tipuri de fâlire: **1)** când fâlirea este motivul principal pentru a face o faptă, constituie *shirk* și fapta este nulă. **2)** fapta este făcută pentru Allah, însă intenția sa ulterioară este de a se fâli cu fapta sa. Dacă sfârșitul faptei nu se bazează pe începutul ei, ca, de exemplu, caritatea, atunci începutul acesteia este acceptat, iar sfârșitul este respins. Dacă sfârșitul faptei se bazează pe începutul ei, ca de exemplu rugăciunea, atunci există două situații posibile: **a)** persoana luptă împotriva intenției de a se fâli și se oprește de la ea și aceasta nu îi va aduce niciun rău; **b)** persoana se supune dorințelor sale și de aceea, dorința va distruge fapta bună pe care o îndeplinea. **3)** persoana are intenția de a se fâli după ce a făcut fapta. Aceasta este asemeni unei șoapte și nu va afecta în niciun fel nici fapta persoanei și nici pe cel care o efectuează.

Sunt și alte căi ascunse care pot conduce la fâlirea cu propriile fapte, de aceea, trebuie să le cunoaștem și să ne ferim de ele.

Dacă o persoană intenționează să obțină anumite beneficii lumești, atunci răsplata sau pedeapsa ei depinde de intenție. Sunt trei tipuri de intenție:

1) fapta este făcută doar din dorința de a obține beneficii lumești, așa cum este cazul unei persoane care îi conduce pe alții în rugăciune doar pentru a obține bani. Această persoană a comis un păcat. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Oricine dobândește cunoaștere prin care caută Fața lui Allah, însă face acest lucru doar pentru a își atinge un scop din această lume, (el) nu va simți nici măcar mireasma Paradisului în Ziua Judecâții.**” (Abu Dawud) **2)** fapta este făcută de dragul lui Allah, însă, în același timp, și din dorința de a obține anumite beneficii în această viață. Credința și sinceritatea unei astfel de persoane sunt diminuate, așa cum este cazul unei persoane care efectuează *Hajj* atât pentru a face comerț, cât și pentru a efectua *Hajj*-ul în sine. Răsplata acestei persoane este bazată pe sinceritatea sa. **3)** fapta este făcută doar de dragul lui Allah, însă primește bani pentru aceasta sau altceva care îl ajută să ducă la îndeplinire acea faptă. Astfel, răsplata persoanei este completă, iar faptul că a primit ceva în schimbul acesteia nu va avea niciun efect. Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**(...) Sunteți cei mai îndreptățiți să obțineți plata pentru că ați făcut *rūqyah* cu Cartea lui Allah.**” (Al-Bukhari)

cunoaștere).» - Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «Ei au același păcat.»» (At-Tirmidhi)

În ceea ce o privește pe cea de a doua persoană menționată în acest *hadith*, aceasta va avea răsplata egală cu răsplata primei persoane. În ceea ce o privește pe cea de a patra persoană menționată în *hadith*, aceasta va primi aceeași pedeapsă ca și cea de a treia persoană. Toate acestea se bazează pe intenția lor și pe modul în care au vorbit (dacă aș fi avut, aș fi făcut...).

Ibn Ar-Rajab ^(Allah să aibă milă de el!) a relatat cu privire la cuvintele care spun că ei vor avea aceeași răsplată: „Ei vor avea aceeași răsplată, însă fără multiplicare (de la 10 la 700), deoarece multiplicarea va fi doar pentru cel care chiar a înfăptuit fapta cea bună. Dacă ei ar fi avut aceeași răsplată, chiar și multiplicarea, acest fapt ar fi fost menționat de Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).”

Persoanele care sunt sincere în acțiunile lor se încadrează în unul dintre următoarele trei nivele: **1)** cele care fac fapte bune din dorința de a primi o recompensă pentru aceasta sau de frica unei pedepse. Acesta este **cel mai scăzut** nivel. **2)** cele care fac fapte bune din recunoștință față de Allah și din dorința de a Î se supune. Acesta este nivelul **de mijloc**. **3)** cele care fac fapte bune din dragoste pentru Allah și pentru a Î slăvi. Acesta este nivelul celor *siddiqîn*¹ (demni de încredere) și este **cel mai înalt** nivel.

► **Căința.** Este obligatoriu ca o persoană să se căiască imediat după ce a realizat că a greșit. Comiterea unui păcat face parte din natura umană. Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Fiecare fiu al lui Adam păcătuiește, iar cei mai buni dintre cei care comit păcate sunt cei care se căiesc.**” (At-Tirmidhi)

De asemenea, Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Dacă nu ați fi comis păcate, Allah ar fi creat oameni care să păcătuiască și care să îi ceară iertare, iar El i-ar fi iertat.**” (Muslim)

Problema reală apare atunci când se persistă cu încăpățănare în comiterea de păcate și în întârzierea cererii de iertare pentru acestea.

Șeitan (Satana) își dorește să îi ispitească pe oameni, pentru ca aceștia să cadă într-una dintre cele șapte capcane ale sale. El încearcă să te facă să o comiți pe cea mai păcătoasă dintre acestea și, dacă nu reușește, încearcă cu următoarea și tot așa. Acestea șapte sunt, în ordine descrescătoare, de la cea mai păcătoasă, la cea mai puțin păcătoasă: **1)** asocierea de parteneri lui Allah în politeism/idolatrie (*shirk*) și necredința (*kufr*); **2)** inovația în religie (*bid'ah*) și părăsirea căii Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a companionilor săi ^(Allah să fie mulțumit de ei); **3)** comiterea păcatelor majore (*kaba'ir*); **4)** comiterea păcatelor minore (*sagha'ir*); **5)** incitarea la exagerarea facerii unor fapte permise (*mubah*); **6)** incitarea la facerea anumitor acte de supunere în timp ce există alte fapte care sunt mai importante și care au o răsplată mai mare; **7)** trimiterea de diavoli dintre oameni și *djinni* pentru a îi deranja și necăji pe musulmani.

¹ În Nobilul Coran, găsim: „(...) și eu am grăbit spre Tine, Domnul meu, pentru ca Tu să fii **Mulțumit!**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Nobil, 20:84]

Aceste cuvinte rostite de profetul Moise ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne arată că el a început o anumită acțiune pentru a Î mulțumi pe Allah și nu pentru că primise o anumită Poruncă Divină. Astfel, Allah Preaînaltul este Mulțumit de el (deoarece a făcut o acțiune înainte ca Allah să îi ceară acest lucru). Același lucru poate fi observat și atunci când alegem să avem grijă de părinții noștri, îndeplinindu-le dorințele, fără a aștepta ca ei să ne ceară acest lucru.

O astfel de faptă este împărțită pe trei nivele: **1)** cel mai scăzut nivel este să te porți în cel mai bun mod cu putință pentru că te temi de păcatul reprezentat de neascultarea părinților sau pentru că aștepti răsplata lui Allah pentru modul în care te-ai comportat; **2)** nivelul de mijloc este reprezentat de faptul că îndeplinești acest lucru pentru că Allah ți-a poruncit să faci astfel; aștepti răsplata lui Allah, însă te porți frumos cu ei ca recunoștință pentru că au avut grijă de tine atunci când erai mic; **3)** cel mai înalt nivel este reprezentat de un comportament frumos cu părinții pentru că Allah ți-a poruncit să faci astfel și din dragoste pentru Allah Preaînaltul.

♦ **Sunt două tipuri de păcate: păcate majore și păcate minore.**

1) Păcatele majore (*kaba'ir*) includ orice păcat pentru care fie a fost prescrisă o pedeapsă în această viață, fie a fost asociat cu o pedeapsă în Viața de Apoi, fie a fost menționat ca fiind un motiv de obținere a Mâniei sau a Blestemului lui Allah, fie a fost menționat că neagă credința. **2) Păcatele minore** (*sagha'ir*) includ toate celelalte păcate, altele decât cele amintite anterior.

Sunt multe motive pentru care un păcat minor poate deveni unul major. Acestea includ determinarea de a le face, persistența în a le comite în mod repetat crezând că sunt ne semnificative, laudarea cu ele și comiterea acestora în mod public.

♦ **Căința este acceptată pentru fiecare păcat în parte.**

Allah Al-'Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*) acceptă căința unei persoane atât timp cât aceasta nu se află pe punctul de a muri și Soarele nu a răsărit de la Vest¹. Dacă o persoană este sinceră atunci când se căiește, fapta rea îi va fi transformată în faptă bună², indiferent cât de gravă este aceasta.

Patru condiții trebuie îndeplinite pentru a fi acceptată căința: **1)** oprirea de la acel păcat; **2)** regretul pentru fapta comisă; **3)** determinarea de a nu se întoarce la acel păcat în viitor; **4)** dacă păcatul făcut este legat de drepturile altei persoane, atunci trebuie să se asigure returnarea drepturilor celor care au fost nedreptățiți.

Persoanele care se căiesc sunt de patru tipuri: **1)** o persoană care se căiește pentru păcatele pe care le-a făcut și care face aceasta în mod constant până în momentul morții și nu dorește să revină la comiterea de păcate. Ea comite numai greșeli minore, la care toți suntem supuși. Aceasta înseamnă sinceritate în căință și străduință de a face fapte bune. Acest tip de căință este cunoscut sub numele de *căință sinceră*, iar sufletul acestei persoane este **complet liniștit**. **2)** o persoană care se căiește pentru păcatele făcute și care îndeplinește cele mai importante chestiuni religioase, dar care continuă să mai facă unele păcate în mod neintenționat. Ea face acest lucru fără a avea intenția de a comite acele păcate. De fiecare dată când comite un păcat, se învinovățește, regretă și este hotărâtă să stea departe de ceea ce a determinat-o să îl comită. Acesta este sufletul care **se autoincriminează**. **3)** o persoană care se căiește și nu comite păcate pentru o perioadă, apoi, dorințele sale pun stăpânire pe ea și comite anumite păcate, însă nu se oprește din facerea de fapte bune. Ea se oprește din comiterea majorității păcatelor, deși ar fi putut și ar fi dorit să le facă în

¹ Unul dintre cele mai mari semne care anunță venirea Zilei Judecării este acela că Soarele va răsări de la Vest și nu de la Est. Odată ce s-a întâmplat, căința nu va mai fi acceptată și credința celor care au acceptat islamul după ce acest semn a apărut nu va fi luată în considerare.

² Dovada pentru aceasta se află în Cuvintele lui Allah Preainaltul: „**Afară de acela care se căiește și care săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Al-Ghafūr (Atoateiertătorul), Ar-Rahīm (Preamilostivul).**” [Traducerea sensurilor Nobilului, 25:70]

continuare. Ea a fost copleșită de una sau două dintre dorințele sale. După ce a terminat să comită păcatul, ea regretă și își promite să se căiască și să nu mai comită acel păcat, precum și să stea departe de el. Acesta este sufletul **responsabil** și este în pericol din cauza întârzierii și a amânării căinței., deoarece ar putea muri înainte să se căiască. Cu adevărat, consecințele faptelor făcute depind de ultimele acțiuni. **4)** o persoană care continuă astfel pentru un timp, apoi se întoarce la comiterea de păcate, fără a se gândi la căință și fără a avea remușcări pentru ceea ce a făcut. Acesta este sufletul **înclinat către rău** și există posibilitatea ca acesta să sfârșească într-un mod rău.

► **Sinceritatea.** Stă la baza tuturor acțiunilor inimii. Cuvântul „sinceritate” (*sidiq*) cuprinde mai multe aspecte: **1)** sinceritatea în vorbire; **2)** sinceritatea în intenție și în dorință; **3)** sinceritatea în promisiuni și în îndeplinirea acestora; **4)** sinceritatea în determinare; **5)** sinceritatea în acțiune, atunci când exteriorul și interiorul persoanei corespund, așa cum este, spre exemplu, smerenia în rugăciune; **6)** sinceritatea în îndeplinirea anumitor aspecte ale religiei. Acesta este cel mai înalt nivel și se referă, spre exemplu, la a fi sincer în ceea ce privește frica, speranța, ascetismul, plăcerea, încrederea, dragostea și celelalte acțiuni ale inimii. Oricine este sincer în toate aspectele menționate anterior este considerat a fi sincer, deoarece a atins nivelul celor sinceri. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Fiți sinceri, căci, cu adevărat, adevărul va conduce la bunătate și, cu adevărat, bunătatea va conduce la Paradis. O persoană care are un comportament plin de sinceritate și care se străduiește să fie sinceră va fi acceptată de către Allah ca o persoană cinstită. Țineți-vă departe de falsitate, căci, cu adevărat, falsitatea va conduce spre *al-fajur* (ticăloșie, răutate) și *al-fajur* va conduce la Iad. Un rob al lui Allah care minte până când minciuna devine o obișnuință, va fi considerat de Allah ca fiind un mincinos.”** (Al-Bukhari și Muslim)

Cel care nu cunoaște diferența dintre ceea ce este adevărat și ceea ce este fals și este sincer în căutarea adevărului, fără a își urma propriile dorințe, atunci este probabil că acesta va avea succes în căutarea sa. Dacă nu va reuși, atunci Allah Preainaltul îl va ierta. Minciuna se opune sincerității. Primul lucru pe care minciuna îl atinge și corupe într-o persoană este limba, apoi urmează restul trupului, care va trece prin același proces precum limba. Apoi, aceasta se răspândește și devine o parte a tuturor spuselor, acțiunilor și chestiunilor sale, până când minciuna va ajunge să o împresoare.

► **Dragostea.** Dulceața credinței este atinsă prin intermediul iubirii față de Allah, de Mesagerii Săi și de credincioși. Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Cel care are următoarele trei calități va simți dulceața credinței: Allah și Trimisul Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îi sunt mai dragi decât oricine și orice altceva; iubește o persoană numai de dragul lui Allah; urăște să se întoarcă la necredință, după**

ce Allah l-a salvat de aceasta, așa cum urăște să fie aruncat în Foc.” (Al-Bukhari și Muslim)

În cazul în care copacul dragostei este plantat în interiorul sufletului și este udat cu sinceritate și cu urmarea căii Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), acesta va produce toate tipurile de fructe, cu Voia lui Allah.

Există patru tipuri de dragoste: 1) **dragostea față de Allah**, care este baza credinței; 2) **dragostea pentru Allah și ura pentru El**. Acest tip de iubire este obligatoriu. 3) **dragostea împreună cu Allah**, care înseamnă asocierea altora în acest tip de iubire care este merit doar pentru Allah, așa cum este dragostea politeștilor pentru zeii lor. Acest tip de iubire este baza *shirk*-ului. 4) **dragostea naturală**, așa cum este dragostea pentru părinți sau pentru copii și dragostea de mâncare și tot așa. Acest tip de iubire este permis. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**(...) Renunță la această lume și Allah te va iubi (...)**” (Ibn Majah)

► **Încrederea.** Înseamnă ca inima să aibă încredere în Allah Preaînaltul pentru a aduce bine și pentru a respinge răul, în timp ce persoana are încredere în El și caută mijloacele permise. Atunci când cineva nu are încredere în Allah, înseamnă că există un neajuns în ceea ce privește credința în *Tawhīd* (Unicitatea lui Allah). Aceasta trebuie să existe înainte de acțiunea cuiva și este rezultatul siguranței.

Sunt trei tipuri de încredere: 1) primul tip este **cel obligatoriu**, ceea ce înseamnă încrederea în Allah și în lucrurile pe care doar El le poate face, așa cum este, spre exemplu, vindecarea bolnavilor. 2) al doilea tip este **cel interzis**, care poate fi de două feluri: **a. shirk-ul major** (*shirk akbar*). Acesta este cazul în care o persoană se bazează în totalitate pe lucrurile create de Allah Preaînaltul și crede că acestea îi aduc beneficii sau o vătămează (fără Puterea lui Allah Preaînaltul¹).

¹ **Atunci când cineva înfăptuiește anumite lucruri pentru anumite motive se află în opoziție cu a avea încredere în Allah?** A înfăptui anumite lucruri pentru anumite motive are mai multe aspecte:

- 1) a obține un beneficiu. Acest fapt are, la rândul, său trei aspecte: **a.** un motiv clar, precum a te căsători cu cineva pentru a avea copii; a părăsi acest act este un fel de nebunie și nu are nimic de a face cu încrederea în Allah. **b.** un motiv neclar: de regulă, obiectivul nu poate fi atins fără acel motiv, așa cum este cazul unei persoane care călătorește cu mașina, însă nu pune în rezervorul acesteia suficientă benzină pentru a putea ajunge la destinație. Un astfel de act nu are de a face cu încrederea în Allah, deoarece atunci când Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a călătorit spre Medina a luat cu el tot ceea ce îi era necesar în călătorie și a luat un om drept călăuză pentru a fi îndrumat spre Medina. **c.** motive care, cel mai probabil, vor ajuta persoana să își atingă obiectivul, așa cum este cazul unei persoane care are grijă de fiecare detaliu al firmei pe care o conduce, astfel încât afacerea sa să se dezvolte, iar ea să poată obține mai multe beneficii materiale. A face astfel este echivalent cu a îți pune încrederea în Allah și, în opoziție, a lăsa deoparte acele detalii care îți pot oferi bani nu înseamnă a avea încredere în Allah. ‘Omar ibn al-Khattāb ^(Allah să fie multumit de el!) a relatat: „*Cel care se încrede în Allah este cel care plantează semințe în pământ și apoi se încrede în Allah.*”
- 2) a păstra ceva care există deja: așa cum este cazul persoanei care păstrează hrană pentru viitor, precum cei care trăiesc în Alaska sau în deșert. Acest lucru înseamnă a te încrede în Allah. ‘Omar

b. shirk-ul minor (*shirk asghar*). Acesta este cazul unei persoane care se bazează pe alții pentru asigurarea mijloacelor de subzistență, deși nu crede că aceștia sunt în mod independent cauzele. Însă, atașamentul față de această persoană este atât de mare încât aceasta este considerată mai mult decât o simplă cauză. **3)** al treilea tip este **cel permis**, care înseamnă a te încrede în cineva sau a te baza pe cineva atunci când dorești să realizezi un anumit lucru care se află în capacitățile lor, precum cumpărarea și vânzarea. Nu este permis să spui: „*Mă bazez pe Allah și apoi pe tine.*”, ci ar trebui să spui: „*Am încredere în tine.*”

► **Recunoștința.** Aceasta apare atunci când robul arată efectele Binecuvântărilor lui Allah asupra sa. El arată aceasta cu inima sa, având credință în Allah, cu limba sa, aducându-i mulțumire lui Allah, și cu trupul său, prin realizarea de acte de adorare. Recunoștința este un obiectiv în sine, în timp ce răbdarea este doar o cale (de a atinge obiectivul). Semnificația termenului de „recunoștință” înseamnă să utilizezi Binecuvântările lui Allah în actele de adorare și în supunerea în fața Lui.

► **Răbdarea.** Înseamnă a te opri să te mai plângi altcuiva în afară de Allah cu privire la încercările tale și să te plângi doar Lui. Allah Preainaltul spune în Nobilul Coran: „**(...) Cu adevărat, cei răbdători vor primi răsplata lor fără măsură!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:10]

Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „**(...) Pe oricine rămâne răbdător, Allah îl va face și mai răbdător. Nimănu-i poate fi dată o binecuvântare mai bună și mai mare decât răbdarea.**” (Al-Bukhari și Muslim)

‘Omar ibn al-Khattāb ^(Allah să fie mulțumit de el) a spus: „*Nu am fost testat cu nicio încercare fără ca Allah să nu îmi ofere patru binecuvântări în schimb: încercarea nu a fost în religia mea, nu a fost mai mare, am putut să o accept și am avut speranța că voi fi răsplătit pentru aceasta.*”

Există trei nivele ale răbdării: 1) a nu te plânge de ceea ce ți se întâmplă, chiar dacă ești nefericit cu acel lucru. Acesta este **cel mai scăzut nivel** al răbdării. **2)**

ibn al-Khattāb ^(Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „**Profetul** ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) **obișnuia să vândă curmalele din grădina lui Banu An-Nadhir și să păstreze pentru familia sa atât de multă mâncare încât să acopere nevoile lor pentru un an întreg.**” (Al-Bukhari și Muslim) **3)** a evita sau a te opri de la un lucru dăunător care se poate întâmpla: așa cum este cazul unui războinic care îmbracă o platoșă pentru a se proteja sau a proprietarului unei mașini care își încuie cu grijă mașina pentru a nu i se fura lucruri din ea. Toate acestea fac parte din încrederea în Allah atât timp cât persoana îndeplinește aceste acțiuni având în inima ei încredere în Allah și nu în actul în sine. **4)** a lăsa sau a elimina ceva dăunător care s-a petrecut deja. Acest fapt cunoaște trei aspecte: **a.** motivul sau fapta va elimina ceea ce este dăunător: așa cum este, spre exemplu, acțiunea de a bea apă cu scopul de a scăpa de sete, iar a nu face acest lucru (adică a nu bea apă pentru a îți potoli setea) nu face parte din încrederea în Allah deloc. **b.** acțiunea va elimina ceea ce este dăunător aproape în totalitate, așa cum este cazul unei persoane care ia un medicament pentru a se vindeca. Acest fapt face parte din încrederea în Allah din moment ce Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) lua medicamente și le-a poruncit oamenilor să ia medicamente atunci când sunt bolnavi. **c.** motivul nu este unul real sau amăgitor, așa cum este cazul unei persoane care ia medicamente deși nu este bolnavă, făcând aceasta în speranța că nu se va îmbolnăvi. Acest fapt este opusul încrederii în Allah.

a nu te plânge de ceea ce ți se întâmplă și în același timp ești mulțumit cu acel lucru. Acesta este **nivelul de mijloc**. **3)** a Îi mulțumi lui Allah pentru că ai fost testat. Acesta este **cel mai înalt nivel** de răbdare.

Răbdarea este de două tipuri: 1) răbdarea fizică. Această categorie nu este descrisă aici. **2) răbdarea psihologică.** Aceasta înseamnă să rezști în fața dorințelor și a poftelor.¹

Testele pe care robul lui Allah trebuie să le înfrunte în această viață sunt de două feluri: a) cele în acord cu dorințele sale. Aceasta înseamnă a fi răbdător în îndeplinirea faptelor cerute de Allah, prin mulțumirea Lui și prin nefolosirea lor pentru a nu-L asculta. **b) cele ce contrazic dorințele sale.** Acestea sunt de trei tipuri: **1.** a fi răbdător în ceea ce privește ascultarea lui Allah. Este obligatoriu să faci ceea ce este *fard* (obligatoriu) și este recomandat să faci ceea ce este *mustahabb* (recomandat). **2.** a fi răbdător în reținerea de la neascultarea lui Allah. Este obligatoriu să te oprești de la ceea ce este *harām* (interzis) și este recomandat să lași ceea ce este *makhrūh* (neplăcut). **3.** a fi răbdător în timpul încercărilor de la Allah. Este obligatoriu ca persoana încercată să își țină limba departe de la a se plânge, să își oprească inima de la a fi împotriva Hotărârii lui Allah și să își oprească trupul de la a face ceea ce știe că Îl va Nemulțumi pe Allah, așa cum sunt, spre exemplu, tristețea, lovirea feței sau ruperea hainelor. Este *mustahabb* (recomandat) ca inima să fie mulțumită cu tot ceea ce Allah a hotărât.

Cine este mai bun: omul bogat care este mulțumitor sau cel sărac care este răbdător? Dacă cel bogat își cheltuie averea pe Calea lui Allah (drept caritate) sau o păstrează pentru a face aceasta, atunci cel bogat este mai bun decât cel sărac. Însă, dacă acesta își cheltuie averea pentru a cumpăra lucruri care sunt permise, atunci cel sărac este mai bun decât cel bogat. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Cel care mănâncă și este mulțumitor este la fel cu cel care postește și rămâne răbdător.”** (Ahmad)

► **Mulțumirea.** Înseamnă a fi mulțumit și fericit cu un lucru care s-a întâmplat deja. A fi mulțumit cu Hotărârea lui Allah reprezintă unul dintre cele mai înalte nivele la care poate să ajungă cei care sunt aproape de Allah și este unul dintre rezultatele iubirii și încrederii. A Îi cere lui Allah să elimine ceva ce îți face rău nu contrazice în niciun fel mulțumirea față de El.

¹ **Acest tip de răbdare: 1)** dacă se referă la a avea răbdare în ceea ce privește dorințele trupești sau dorințele sexuale sau de hrană se numește castitate (*ifrah*); **2)** dacă răbdarea este manifestată într-o bătălie, aceasta se numește curaj (*shajāh*); **3)** dacă apare în momentul în care păstrezi furia în interiorul tău, aceasta se numește abținere (*helm*). **4)** dacă apare în cazul păstrării unui secret, aceasta se numește confidențialitate (*kitman sir*); **5)** dacă apare în cazul evitării lucrurilor materiale din această viață, chiar dacă le deții deja, aceasta se numește ascetism (*zuhd*); **6)** dacă aceasta apare atunci când ești satisfăcut cu ceea ce ai, chiar dacă ai doar puține lucruri, aceasta se numește satisfacție sau mulțumire (*kanāh*).

► **Supunerea în fața lui Allah și smerenia (khubū’)**: Aceasta înseamnă slăvirea lui Allah, cu smerenie și umilință. Hudhaifah ^(Allah să fie mulțumit de el) a spus: „*«Aveți grijă de smerenia ipocriților.» A fost întrebat: «Ce este smerenia ipocriților?» El a răspuns: «Aceasta înseamnă a vedea un trup care pare smerit, în timp ce inima nu este.» Apoi a adăugat: «Primul lucru pe care omul îl pierde în religie este smerenia.»*”

Orice act de adorare care este dirijat de smerenie va fi răsplătit conform smereniei unei persoane, așa cum se întâmplă în cazul rugăciunii. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus despre cel care se roagă că poate fi răsplătit doar pentru o jumătate, o pătrime, o cincime, o zecime din rugăciunea sa sau poate să nu primească niciun fel de răsplată pentru rugăciune din cauza lipsei de smerenie.

► **Speranța**. Înseamnă să observi vastitatea Milei lui Allah. În contradicție cu aceasta se află lipsa de speranță. Atunci când o persoană face o faptă bună, ea trebuie să aibă mai multă speranță decât frică, pentru că aceasta o face să gândească bine despre Allah. El, Preainaltul și Preaslăvitul, a spus: „**Cu adevărat, sunt așa cum robul Meu Mă vede** (adică, Pot face pentru el ceea ce el crede că pot Eu să fac pentru el).” (Muslim)

Speranța are două nivele: 1) nivelul celor care fac o faptă bună sperând că vor primi răsplata lui Allah pentru aceasta. ‘Aishah ^(Allah să fie mulțumit de ea) a spus: „O, Mesager al lui Allah – „**(...) cei care dau (milostenie) cu inimile pline de frică (la gândul că) se vor întoarce la Domnul lor.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:60] sunt cei care fură și beau alcool!» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a răspuns: «**Nu, o, tu, fiică a lui As-Siddiq. Aceștia sunt oamenii care postesc, oferă milostenii și se roagă, în timp ce se tem că faptele lor bune nu vor fi acceptate. Aceștia sunt „aceia care se grăbesc către faptele bune și se întrec în ele.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:61]” (At-Tirmidhi) Acesta este **cel mai înalt nivel** de speranță. **2)** nivelul celor care se căiesc și care speră la iertarea lui Allah. În schimb, păcătosul care continuă să fie neascultător și nu se căiește în timp ce speră să obțină Mila lui Allah, doar își dorește, fără a avea speranță. Acest tip de speranță este condamnat, în timp ce primul tip este recomandabil. Credinciosul se află între a avea speranță și a avea frică, iar ipocritul se află între a face rău și a se simți în siguranță.

► **Frica**. Este îngrijorarea care cuprinde o persoană care se așteaptă să i se întâmple ceva rău. Dacă răul se întâmplă, atunci se numește *khashya*, care este opusul siguranței și nu opusul speranței. Îngrijorarea este un motiv pentru a simți frică în timp ce speranța este un motiv pentru a simți încurajare. Ibn al-Qaiyyim ^(Allah să aibă mila de el) a spus: „*Inima, pe drumul său către Allah, este asemeni unei păsări: capul său este dragostea, speranța și frica sunt aripile ei. Dacă inima simte teama în interiorul ei, atunci aceasta va arde toate dorințele care o cuprind și va înlătura lumea din ea.*”

Frica obligatorie este teama care te încurajează să faci lucrurile permise și te oprește de la cele interzise. **Frica recomandabilă** este cea care te încurajează să faci ceea ce este recomandabil și să te oprești de la ceea ce este neplăcut.

Sunt trei tipuri de frică față de altcineva în afară de Allah Preaînaltul:

1) primul este aceea care este considerată a fi *shirk* major (*shirk akbar*). Aceasta înseamnă că persoana se teme de răul care poate proveni de la zeii pe care idolatrii îi adoră. 2) cel de al doilea tip de frică este cel considerat a fi *shirk* minor (*shirk asghar*). Aceasta se petrece atunci când frica îi face pe oameni să comită un păcat sau să nu facă ceva obligatoriu. 3) cel de al treilea tip de frică este cea permisă, așa cum este frica naturală pe care persoana o simte față de lupi, spre exemplu, sau față de alte animale sălbatice.

► **Ascetismul.** Aceasta înseamnă a renunța la ceva pentru ceva mai bun. Renunțarea la această lume eliberează trupul și inima, însă dorirea ei crește griile și anxietatea. Iubirea pentru această lume este sursa tuturor păcatelor, iar ura pentru ea este cauza fiecărei fapte bune. Renunțarea la această lume înseamnă să o elimini din inima ta și nu să o elimini din mâinile tale, în timp ce inima ta este încă atașată de ea, deoarece acesta este ascetismul celor ignoranți. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „**Cât de măreață este averea dobândită în mod licit atunci când este pusă în mâinile unui om drept!**” (Ahmad)

Se disting cinci tipuri de persoane sărace atunci când ne referim la avere: 1) o persoană care lasă averea, detestând-o, și care se ține departe de răul pe care aceasta îl produce și de plăcerile aduse de ea. Acesta este *un ascet*. 2) o persoană care nu este încântată atunci când o câștigă, dar nici nu o urăște într-un fel care l-ar putea vătăma. Aceasta este *o persoană satisfăcută*. 3) o persoană care preferă să dețină avere pentru că o iubește, însă nu într-atât încât să alerge după ea. Dacă aceasta vine la ea, o acceptă și este mulțumită și fericită cu ea, dar dacă îi este greu să o obțină, atunci nu se chinuie. Aceasta este *o persoană mulțumită*. 4) o persoană care nu caută averea deoarece este incapabilă să facă aceasta, însă își dorește să o aibă. Dacă va găsi o modalitate să o obțină, chiar dacă întâmpină greutăți, va căuta să o câștige. Aceasta este *o persoană îngrijorată*. 5) o persoană care caută averea din necesitate, așa cum este o persoană flămândă sau una fără haine, care nu are hrană și îmbrăcăminte. Aceasta este *o persoană disperată*.

Un dialog constructiv

Un bărbat pe care îl chema ‘*Abd Allah*¹’ a întâlnit un bărbat pe care îl chema ‘*Abd an-Nabi*², iar acest nume i-a creat nedumeriri lui ‘*Abd Allah*, care s-a întrebat: „Cum poate cineva să devină sclavul și adoratorul altcuiva în afară de Allah?” De aceea, ‘*Abd Allah* i s-a adresat lui ‘*Abd an-Nabi*, spunându-i: „Adori pe altcineva în afară de Allah?” ‘*Abd an-Nabi* i-a răspuns: „Nu, nu ador pe nimeni altcineva. Sunt musulman și nu ador pe nimeni altcineva în afară de Allah.”

‘Abd Allah: Atunci de ce numele tău este asemeni unui nume creștin, așa cum este, spre exemplu, ‘*Abd al-Masîb*³? Nu mi se pare ciudat să aud acest nume printre creștini, din moment ce ei îl venerază și i se supun lui Isus ^(Pacea fie asupra sa). Cei care îți aud numele se vor gândi imediat că tu îl venerezi pe Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar aceasta este opusul credinței musulmanilor cu privire la Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Musulmanii cred că Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost Mesagerul lui Allah, însă, cu toate acestea, ei trebuie să creadă că el a fost doar un rob și un adorator al lui Allah.

‘Abd an-Nabi: Dar Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost cel mai bun om dintre toți oamenii și el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este liderul tuturor celorlalți Mesageri ^(Pacea fie asupra lor). Ne numim cu acest nume căutând binecuvântările sale și apropierea de Allah Preaînaltul prin intermediul mărețului său statut și al poziției sale speciale. Căutăm mijlocirea Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin intermediul poziției și statutului său. Și aceasta nu este tot. Numele fratelui meu este ‘*Abd al-Hussein*⁴ și numele tatălui meu este ‘*Abd ar-Rasûl*⁵. A ne numi cu astfel de nume este o tradiție veche și larg răspândită în rândul poporului nostru. Nu fi prea strict în această privință. Subiectul este simplu, iar religia este ușoară.

‘Abd Allah: Aceasta este o chestiune chiar și mai rea decât prima: a căuta la altcineva decât la Allah ceea ce doar El poate da. A cere de la Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau de la altcineva care are un statut chiar mai mic decât al acestuia, cum este Hussein, sau alți oameni credincioși niște lucruri pe care doar Allah are posibilitatea să ți le ofere, este o faptă care intră în contradicție cu credința în *Tawhîd*, pe care ni s-a cerut să o urmăm. Este în opoziție directă cu mărturisirea că „Nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah!” (*Lā ilāha illa Allah*).

Îți voi prezenta câteva exemple care îți vor arăta importanța acestei chestiuni și consecințele deosebit de grave care apar atunci când ne numim cu aceste nume. Nu am alt scop sau intenție decât să clarific adevărul și să îl urmez, să lămuresc falsitatea și să o evit, să implementez binele și să interzic răul. Allah este Singurul care ne poate ajuta și în care ne punem speranța. Nu există forță și putere decât la Allah. Dar, înainte să încep, lasă-mă să-ți amintesc ce spune Allah Preaînaltul:

¹ Literal, acest nume înseamnă „robul lui Allah”.

² Robul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

³ Robul Mesiei, Isus (Isa – Pacea fie asupra sa!). Acesta este un nume comun printre creștinii arabi

⁴ Robul lui Hussein, nepotul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și fiul lui Ali ^(Allah să fie mulțumit de el).

⁵ Robul Mesagerului lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

„Singurele vorbe ale dreptcredincioșilor atunci când sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei sunt că ei trebuie să zică: «Am auzit și ne-am supus!» Aceștia vor fi cei care izbâdesc.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:51]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune: **„(...) dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o (întru judecare) la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi. (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:59]

Acum... tu ai spus că declari că Allah este Unul Singur și că mărturisești că „*Nu există altă divinitate demnă de adorare în afara lui Allah!*” (*Lā ilāha illa Allah*). Poți explica semnificația acesteia?

‘Abd an-Nabi: *Tawhīd* înseamnă să crezi că Allah există, că El a creat Cerurile și Pământul, că El dă viața și moartea, că El controlează întreaga existență, că El este Înzestrătorul și Întreținătorul, Omniscientul, Sublimul și Cel Atotputernic...

‘Abd Allah: Dacă doar aceasta este semnificația *Tawhīd*-ului, atunci Faraon și oamenii săi, Abu Jahl și alții ar fi considerați, de asemenea, monoteiști. Ei, precum și majoritatea politeiștilor, știau că Allah Preaînaltul există. Faraon, care își atribuia Puterea Divină, credea în adâncul inimii sale că Allah există și că El este Singurul care are control asupra creației. O dovadă în acest sens sunt Cuvintele lui Allah Preaînaltul: **„Și le-au tăgăduit ei (Faraon și oamenii săi), cu nedreptate și îngâmfare, măcar că sufletele lor erau încredințate de ele (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:14]

Aceste lucruri i-au devenit clare în momentul în care era pe punctul să se înece. În realitate, *Tawhīd*-ul pentru care Allah i-a trimis pe Mesageri, pentru care a revelat Scripturile și pentru care oamenii din timpul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au luptat împotriva celor din tribul *Qurayș*¹, înseamnă a Îl adora doar pe Allah Preaînaltul. Adorarea este definită de toate vorbele și acțiunile noastre, făcute fie cu inima, fie cu trupul, pe care Allah Preaînaltul le iubește și de care este Mulțumit.

Cuvântul *ilāh* din fraza *Lā ilāha illa Allah* înseamnă ceva sau cineva adorat, de aceea, semnificația frazei *Lā ilāha illa Allah* este aceea că nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afara lui Allah.

Știi de ce Allah Preaînaltul i-a trimis pe Mesageri pe Pământ, primul fiind Noe (Nūh – Pacea fie asupra sa!)?

‘Abd an-Nabi: Pentru a îi chema pe *mushrikun* (politeiști) să Îl adore doar pe Allah și pentru a îi abandona pe toți idoli pe care i-I asociau Lui.

‘Abd Allah: Da, este adevărat. Și în ce fel au comis oamenii din timpul profetului Noe ^(Pacea fie asupra sa!) *shirk*?

‘Abd an-Nabi: Nu știu.

¹ Trib arab din care făcea parte și Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care i-a persecutat pe musulmani în primele zile ale islamului.

‘Abd Allah: Allah l-a trimis pe Profetul Noe ^(Pacea fie asupra sa) la neamul său atunci când acesta exagera faptele anumitor oameni dreptcredincioși, precum: *Wadd*, *Suma*, *Yaguth*, *Ya’uq* și *Nasr*¹.

‘Abd an-Nabi: Te referi la acei *Wadd*, *Suma* și la ceilalți oameni credincioși și nu la numele unor lideri ticăloși ai necredincioșilor?

‘Abd Allah: Da, într-adevăr, aceștia au fost niște oameni pe care neamul lui Noe ^(Pacea fie asupra sa) i-au considerat drept obiect al venerării. Apoi, și arabii i-au urmat. Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „**Toți idoli care au fost adorați în timpul lui Noe au fost adorați de arabii de mai târziu. În ceea ce îl privește pe idolul *Wadd*, acesta a fost adorat de tribul *Kalb* la *Daumat al-Jandal*; *Surwa*’ a fost idolul (tribului) *Murad*, iar apoi, pentru triburile *Ban* și *Ghutaif* la *Al-Jurf* a fost *Saba*; *Ya’uq* a fost idolul celor din *Hamdan*, iar *Nasr* a fost idolul celor din *Himyr*, ramura lui *Dhi-al-Kala*’.** Numele (idolilor) aparțin oamenilor pioși dintre oamenii lui Noe, iar atunci când aceștia au murit, Șeitan (Satana) i-a inspirat pe oamenii săi (să pregătească și să plaseze idoli în locurile în care aceștia obișnuiau să stea și să îi cheme pe aceștia după numele lor.) **Oamenii au făcut întocmai, însă numai după ce acești oameni pioși (care i-au inițiat pe ei) au murit. Astfel, originea idolilor a devenit obscură, iar oamenii au început să îi adore.”** (Al-Bukhari)

‘Abd an-Nabi: Ceea ce spui acum este cu adevărat ciudat!

‘Abd Allah: Vrei să îți spun ceva și mai ciudat decât aceasta? Ultimul Profet, conducătorul nostru, Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), a fost trimis la un popor care Îi cerea iertare lui Allah Preaînaltul atunci când greșea, care Îl adora pe Allah, făcea *Tawāf* în jurul *Ka’bah*, făcea *Sā’i* între *Safā* și *Marmah*, făcea *Hajj* și oferea *sadaqah* (caritate). Acești oameni făceau toate aceste acte de adorare, dar considerau și alte creații, precum îngerii și sfinții, drept intermediari între ei și Allah. Oamenii doreau să se apropie de Allah Preaînaltul prin aceștia și le căutau mijlocirea. Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le-a fost trimis pentru a le reinnoi religia părintelui lor, *Ibrahim* (Avraam – ^(Pacea fie asupra sa)) și pentru a îi informa că întreaga lor credință, precum și actele de adorare pe care le fac trebuie să fie doar pentru Allah și că nu ar trebui să se bazeze pe altcineva în afară de El. Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, este cu adevărat Creatorul și nimeni nu trebuie să Îi fie asociat în acest sens. El este Îndestulătorul și Susținătorul. Cele șapte Ceruri și Pământul, ca și tot ceea ce îi înconjoară, se află sub Puterea Sa. Chiar și acești așa numiți idoli pe care ei îi venerază se află sub Puterea și Controlul Său.

‘Abd an-Nabi: Aceste lucruri pe care tu le spui sunt cam ciudate, ai vreo dovadă pentru ele?

¹ Numele unor idoli pe care îi venerau neamul lui Noe ^(Pacea fie asupra sa) și pe care i-au venerat și politeiștii de după ei (vezi **Surat Nūh, 71:23**).

‘Abd Allah: Sunt mai multe dovezi. Printre acestea, sunt Cuvintele lui Allah Preaînaltul, care spune: „**Spune: «Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe Pământ și cine este Stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?» Vor răspunde ei: «Allah!» Atunci spune: «Oare nu vă este vouă frică?»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:31] De asemenea, mai găsim: „**Spune: «Cui îi aparțin Pământul și cei care se află pe el, dacă voi știți?» ~ Ei vor zice: «Lui Allah!» Spune: «Oare voi nu voiți să luați aminte?» ~ Spune: «Și cine este Stăpânul celor șapte Ceruri și Stăpânul Tronului sublim?» ~ Ei vor zice: «(Ele sunt ale) lui Allah!» Spune: «Și oare voi nu vă temeți?» ~ Spune: «În mâna cui se află stăpânirea tuturor lucrurilor și cine apără și de cine nu există apărare, dacă știți?» ~ Vor zice ei: «Ale lui Allah sunt!» Spune: «Și cum se face că sunteți voi fermecați?» ~ Noi le-am adus lor Adevărul, însă ei sunt mincinoși (pretinzând că El ar avea un fiu și un asociat).”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:84-90]

Acești politeiști îl implorau astfel pe Allah atunci când se aflau în pelerinaj (*al-Hajj*): „O, Allah, mă aflu aici pentru a Te servi pe Tine! Mă aflu aici pentru Tine. Mă aflu aici pentru Tine și Tu nu ai partener, cu excepția partenerului pe care Tu îl ai sub Stăpânirea ta. Tu îl stăpânești pe el, la fel ca și tot ceea ce el deține.” Astfel, arabii păgâni obișnuiau să creadă că doar Allah este Cel care are grijă de toate lucrurile din Univers, credință cunoscută drept *Tawhîd ar-Rububiyyah*, însă această cunoaștere nu i-a făcut musulmani.

Ceea ce i-a făcut pe acești oameni să fie necredincioși era faptul că ei se rugau îngerilor, Profeților și altor oameni pioși din dorința de a obține mijlocirea lor și pentru a se apropia de Allah. De aceea, este obligatoriu ca toate suplicațiile, jurămintele, sacrificiile, căutarea ajutorului și toate celelalte acte de adorare să fie îndreptate doar către Allah Preaînaltul.

‘Abd an-Nabi: Dacă *Tawhîd*-ul nu înseamnă, așa cum spui, doar recunoașterea Existenței lui Allah și controlul Lui complet asupra tuturor lucrurilor din acest Univers, atunci ce înseamnă aceasta?

‘Abd Allah: *Tawhîd*-ul pentru care Allah i-a trimis pe Mesageri și a revelat Cărțile Divine și pe care *mushrikun* (politeiștii) au refuzat să îl accepte înseamnă a Îl adora pe Allah Singur, a I te supune doar Lui. Aceasta înseamnă că dreptcredincioșii nu trebuie să își îndrepte adorarea spre nimeni altcineva cu excepția lui Allah, chiar dacă aceasta presupune suplicații, jurăminte, oferirea de sacrificii, căutarea ajutorului și alte acte de adorare. Acesta este *Tawhîd*-ul la care se referă fraza *Lā ilāha illa Allah*.

Politeiștii (*mushrikun*) au considerat că termenul de *ilāha* se referă la adorarea acelor obiecte pe care ei le adorau, indiferent dacă aceștia la care se închinau erau

îngerii, profeți, sfinți, copaci, morminte sau *djinni*¹. Ei nu au înțeles că termenul de *ilāh* se referă la Creator, la Înzestrător, la Cel care se ocupă de toate lucrurile, deși știau că doar Allah are aceste caracteristici, așa cum am amintit mai sus. Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a venit pentru a-i chema la această frază a *Tawhīd*-ului: *shahāda* (mărturisirea de credință) - *Lā ilāha illa Allah* și la punerea acesteia în practică, nu doar la rostirea ei cu limba.

‘Abd an-Nabi: Este ca și cum ai spune că arabii păgâni din tribul *Qurayș* cunoșteau semnificația acestei fraze mai bine decât mulți dintre musulmanii zilelor noastre!

‘Abd Allah: Da, acesta este adevărul trist. Necredincioșii ignoranți știau ceea ce Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a dorit să spună prin această frază și anume că dreptcredinciosul trebuie să Îl adore doar pe Allah și să nu mai creadă în cei adorați în afară de Allah Preaînaltul și să îi respingă. Atunci când Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> le-a spus *Lā ilāha illa Allah*, ei au spus, după cum Allah Preaînaltul spune: **„Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Acesta este un lucru uimitor!”** [Traducerea

sensurilor Nobilului Coran, 38:5]

Cu toate acestea, ei credeau că Allah Preaînaltul este Singurul care controlează toate lucrurile din Univers. Dacă și cei mai ignoranți dintre necredincioși credeau astfel, este uimitor faptul că mulți dintre musulmanii zilelor noastre nu cunosc semnificația acestei fraze, ceva despre care până și păgânii ignoranți aveau cunoștință.

Mulți dintre musulmani consideră că islamul reprezintă doar rostirea acestei fraze a *Tawhīd*-ului, fără a avea vreo legătură cu credința în înțelesul său. Ce bun poate fi găsit în astfel de persoane, care pretind că urmează islamul, în timp ce păgânii tribului *Qurayș* aveau mai multe cunoștințe decât ei în ceea ce privește semnificația frazei *Lā ilāha illa Allah*!?

‘Abd an-Nabi: Însă eu nu Îi asociez pe nimeni lui Allah. Mai mult decât atât, mărturisesc că nu există alt Creator, Înzestrător și Susținător în afară de Allah și că nimeni nu are puterea de a aduce un bine sau de a pedepsi în afara lui Allah, Care nu are partener. De asemenea, mărturisesc că nici măcar Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> nu are puterea de a aduce un bine sau de a pedepsi, nici chiar pentru el însuși, și, cu atât mai mult, nu pot face aceasta cei care sunt mai prejos decât el ca statut, așa cum sunt ‘Ali, Hussein <sup>(Allah să fie
multumit de ei!)</sup>, ‘Abd al-Qadīr al-Jilani sau alții. Însă, eu sunt un păcătos, iar acești oameni dreptcredincioși au avut un statut special în fața lui Allah. De aceea, le cer lor să mijlocească pentru mine, prin intermediul statutului lor special.

‘Abd Allah: După cum am menționat deja, cei care au luptat împotriva Profetului <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> recunoșteau acest lucru de asemenea. Ei credeau că idoli lor nu aveau niciun fel de control asupra niciunui aspect din acest Univers și ei, ca și

¹ *Djinnii* sunt creații ale lui Allah care aparțin lumii necunoscută. Ei trăiesc în paralel cu oamenii și au propria lor voință.

tine, nu făceau altceva decât să ceară mijlocirea prin intermediul statutului lor special. Ți-am oferit deja dovada în acest sens cu versete din Coran.

‘Abd an-Nabi: Însă aceste versete au fost revelate în legătură cu cei care îi venerau pe idoli! Cum poți tu pune semnul egalității între Profeți, oamenii pioși și acești idoli?

‘Abd Allah: Câțiva dintre acești idoli, după cum am menționat deja, au fost numiți după unii oameni pioși, exact cum s-a întâmplat în timpul Profetului Noe (^{Pacea fie asupra sa!}). Necredincioșii au căutat mijlocirea lor doar datorită statutului special pe care aceștia îl aveau în fața lui Allah. Dovada pentru aceasta se află în Cuvintele lui Allah: **„(...) Iar aceia care și-au luat ocrotitor (din dragoste sau pentru a le mijloci apropierea de Allah) în locul Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât ca ei să ne apropie de Allah.» (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:3]

Cât despre cuvintele tale: „Cum poți pune semnul egalității între Profeți, oamenii pioși și acești idoli?”, răspunsul se află în ceea ce ne spune Allah Preaînaltul cu privire la niște necredincioși care au invocat sfinții: **„Aceia pe care îi cheamă ei caută și ei mijlocul (care să-i conducă pe ei) cât mai aproape de Domnul lor, nădăjduiesc în Îndurarea Sa și se tem de Chinul Lui, căci Chinul Domnului tău este cu adevărat de temut.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:57]

Alții obișnuiau să îi invoce pe Isus și pe mama sa, Maria (^{Pacea fie asupra lor!}), după cum Allah Preaînaltul spune: **„Când va zice Allah: «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept Dumnezeu în locul lui Allah?”», el Îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! (...)**»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116]

De asemenea, câțiva păgâni obișnuiau să se roage îngerilor, după cum Allah Preaînaltul spune: **„Și într-o Zi, îi va aduna pe ei toți și apoi le va zice îngerilor: «Aceștia v-au adorat pe voi?»”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:40]

Ar trebui să reflectezi asupra acestor versete, din moment ce Allah Al-‘Azîz (^{Invincibilul, Cel Atotputernic}) îi consideră în mod egal ca fiind necredincioși atât pe cei care îi venerază în mod direct pe idoli, cât și pe cei care se roagă îngerilor, Profeților și sfinților. Profetul (^{Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!}) a luptat împotriva lor fără a face niciun fel de diferență.

‘Abd an-Nabi: Necredincioșii urmăreau să le obțină beneficiile, însă eu nu doresc. Mărturisesc că doar Allah, fără parteneri, poate aduce beneficii și poate pedepsi și nu caut aceasta decât la Allah. Sfinții nu au niciun fel de putere în acest sens. Mă îndrept către ei sperând doar că ei vor mijloci pentru mine în fața lui Allah.

‘Abd Allah: Ceea ce ai spus acum este exact ceea ce spun necredincioșii. Dovada în acest sens sunt Cuvintele lui Allah: **„Ei adoră în locul lui Allah ceea ce nu le face lor nici rău și nu le aduce lor nici folos și zic ei: «Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah!» (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:18]

‘Abd an-Nabi: Însă eu nu ador pe altcineva în afară de Allah. A le cere ajutorul și a îi implora pe ei nu înseamnă adorare.

‘Abd Allah: Vreau să te întreb ceva: recunoști că Allah Preaînaltul ne-a cerut să Îl adorăm doar pe El, fără parteneri, și că acesta este Dreptul lui Allah? El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune: **„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să fie devotați religiei Sale (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:5]

‘Abd an-Nabi: Da, cu siguranță. Allah Preaînaltul a făcut aceasta o îndatorire pentru mine.

‘Abd Allah: Te rog să îmi explici: ce înseamnă acest lucru pe care Allah l-a făcut obligatoriu pentru tine? Ce înseamnă să Îl adori doar pe Allah, fără parteneri?

‘Abd an-Nabi: Ce anume vrei să spui prin această întrebare?

‘Abd Allah: Fii atent la ceea ce îți spun ca să poți să înțelegi. Allah Preaînaltul spune: **„Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și într-ascuns! El nu-i iubește pe cei nelegiuți!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:55]

Este suplicația un act de adorare făcut pentru Allah?

‘Abd an-Nabi: Da, aceasta este baza adorării, după cum ne-a spus Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): **„Suplicația înseamnă adorare.”** (Abu Dawud)

‘Abd Allah: Din moment ce ești conștient că suplicația este un act de adorare: dacă i-ai cere lui Allah zi și noapte, cu teamă și speranță în El, și apoi te-ai duce să îi ceri unui Profet, înger sau sfânt același lucru, I-ai asocia pe altcineva lui Allah în actul tău de adorare?

‘Abd an-Nabi: Da, I-aș asocia pe altcineva lui Allah în adorare. Aceasta este corect. Este clar.

‘Abd Allah: Îți voi oferi un alt exemplu, reprezentat de Cuvintele lui Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic): **„De aceea, întoarce-te în rugăciune către Domnul tău (dedică-I rugăciunea ta numai Lui) și jertfește (pentru săraci, doar de dragul lui Allah)!”**

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 108:2]

Dacă înțelegi semnificația acestor cuvinte și ascuți Porunca lui Allah, sacrificând un animal pentru el, ce crezi, este sacrificiul tău un act de adorare făcut pentru El?

‘Abd an-Nabi: Da, este un act de adorare.

‘Abd Allah: Atunci, dacă ai sacrifica un animal pentru o altă ființă, ca, spre exemplu, pentru un Profet, un *djinn* sau oricine altcineva în afara lui Allah, I-ai asocia pe altcineva lui Allah în actul tău de adorare?

‘Abd an-Nabi: Da, cu adevărat acesta este un act de *shirk*.

‘Abd Allah: Ți-am oferit aceste două exemple, suplicația și sacrificiul, deoarece suplicația este unul dintre cele mai importante acte verbale de adorare, iar oferirea sacrificiului este unul dintre cele mai importante acte fizice de adorare. Însă, adorarea lui Allah nu se oprește doar la aceste două acțiuni, mai mult decât atât, aceasta include și multe alte acțiuni, precum fâgăduința, facerea unui jurământ,

căutarea ajutorului la Allah Preaînaltul și așa mai departe. Încă ceva, venerau politeiștii, la care face referire Coranul, îngeri, sfinți, pe idolul al-Lāt și alții ?

‘Abd an-Nabi: Da, ei făceau aceasta.

‘Abd Allah: Făceau aceștia și alte acte de adorare, în afară de suplicații, oferirea de sacrificii, căutarea ajutorului și cererea sprijinului lor? Ei știau că sunt robii lui Allah Preaînaltul, aflați sub Puterea Lui totală și că Allah Al-‘Azîz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) este Cel care controlează toate lucrurile și, cu toate acestea, ei se rugau și recurgeau la ajutorul lor, din cauza statutului înalt pe care îl aveau și cereau mijlocirea lor.

‘Abd an-Nabi: Negi că Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) va mijloci pentru noi?

‘Abd Allah: Nu, nu neg aceasta deloc. Cu adevărat, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este cel care va mijloci și mijlocirea sa îi va fi acceptată. Aștept mijlocirea sa. Însă, acest tip de mijlocire se află în totalitate sub controlul lui Allah, după cum El, Preaslăvitul, ne spune în Nobilul Coran: **„Spune: «A lui Allah este mijlocirea în întregime (...).»”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:44] De asemenea, El, Preaînaltul, spune: **„(...). Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de Îngăduința Lui? (...).”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]

Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu poate mijloci pentru nimeni decât cu Permișiunea lui Allah, așa după cum Allah Al-‘Azîz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) spune: **„(...). Iar ei nu mijlocesc decât pentru acela de care El este mulțumit (...).”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:28]

Allah Preaînaltul nu este mulțumit de nimic în afară de *Tawbūd*, după cum spune: **„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Viața de Apoi printre cei pierduți.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:85]

Dacă suntem de acord că toate mijlocirile sunt în întregime prin Porunca lui Allah și numai cu Permișiunea Lui și că nici măcar Profetul însuși ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu poate mijloci pentru acea persoană, în afara cazului în care Allah permite acest lucru, atunci trebuie să fie clar că mijlocirea este un drept exclusiv al lui Allah. Din acest motiv, am să Îi cer lui Allah mijlocirea Profetului Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), spunând: „O, Allah, nu mă lipsi de mijlocirea Profetului!” sau „O, Allah, te rog să îi permiți Profetului să mijlocească pentru mine!” sau alte rugă asemănătoare.

‘Abd an-Nabi: Am fost de acord că nu este permis să cerem de la cineva ce nu poate da, dar Allah i-a oferit Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) dreptul de a interveni. Deoarece i s-a dat acest drept, el poate mijloci. Prin urmare, am voie să îi cer ceea ce poate, iar aceasta nu înseamnă că îl asociez pe el ca partener al lui Allah.

‘Abd Allah: Dacă Allah Al-‘Azîz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) ți-a permis să faci un lucru, atunci așa este. Dar Allah Preaînaltul spune: **„(...). deci nu invocați pe nimeni împreună cu Allah!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 72:18]

A cere mijlocire este un fel de rugăciune. Acela (Allah) care i-a dat Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) dreptul de a mijloci este Cel care ți-a interzis să te rogi altcuiva sau altui lucru în afara Lui, indiferent de caz.

Un alt punct important este că mijlocirea îi va fi oferită și altcuiva în afara Profetului <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup>, deoarece sunt relatări care spun că îngerii sau copiii care au murit înainte de a ajunge la pubertate vor avea, de asemenea, dreptul să mijlocească. Atunci, ne este permis să le cerem mijlocirea, din moment ce Allah le-a dat acest drept?

Dacă afirmi acest lucru, atunci ai revenit din nou la adorarea dreptcredincioșilor pe care Allah i-a menționat în Coran. Dacă nu, afirmația ta anterioară – și anume că ceri mijlocirea Profetului <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> pentru că Allah i-a dat acest drept – este invalidă.

‘Abd an-Nabi: Dar nu asociez pe nimeni în adorarea lui Allah. A cere ajutorul dreptcredincioșilor nu este *shirk*.

‘Abd Allah: Recunoști și admiti că interzicerea de a face *shirk* în adorarea lui Allah este mai mare decât interzicerea de a face adulter și că Allah nu iartă păcatul de a face *shirk*?

‘Abd an-Nabi: Da, știu acest lucru. Acest fapt este bine stabilit în Coran.

‘Abd Allah: Tocmai ai negat faptul că ai făcut *shirk*, un păcat pe care Allah l-a interzis. Pe Allah, poți să îmi clarifici despre ce fel de *shirk* vorbești și susții că tu nu îl faci?

‘Abd an-Nabi: *Shirk* înseamnă a adora idoli, a te adresa lor direct, a cere lucruri de la ei și a te teme de ei.

‘Abd Allah: Și ce înseamnă a îi adora pe idoli? Crezi că necredincioșii din tribul *Qurayş* obișnuiau să creadă că acele bucăți create din lemn sau piatră le ofereau traiul zilnic și aveau controlul a tot ceea ce făceau cei care îi adorau? Ei nu credeau acest lucru, după cum ți-am explicat mai înainte.

‘Abd an-Nabi: Nici eu nu cred acest lucru. Mai degrabă, cred că adorarea idolilor înseamnă a te adresa direct unei bucăți de lemn sau unei pietre, unui mormânt sau altui lucru, rugându-te și oferindu-i sacrificii, spunând că faci acest lucru pentru a fi mai aproape de Allah și pentru a ține departe răul prin binecuvântarea acestor fapte.

‘Abd Allah: Acest lucru este adevărat. Este exact ceea ce faci la aceste pietre, morminte, cavouri sau alte locuri. Mai mult decât atât, atunci când spui că *shirk* înseamnă a îi adora pe idoli, vrei să spui că acest lucru se limitează numai la aceste tipuri de fapte, iar faptul că te rogi unor credincioși și ceri ajutorul lor nu este considerat *shirk*?

‘Abd an-Nabi: Da, aceasta este ceea ce am vrut să spun.

‘Abd Allah: Atunci cum interpretezi toate versetele din Coran pe care le-am menționat mai înainte, care arată clar păcatul de a le cere mijlocirea Profetilor <sup>(Pacea fie
asupra lor!)</sup>, dreptcredincioșilor și îngerilor, versete care arată necredința celor care fac aceste fapte?

‘Abd an-Nabi: Dar cei care se roagă îngerilor și Profetilor <sup>(Pacea fie
asupra lor!)</sup> nu sunt considerați necredincioși din acest motiv. Ei au devenit necredincioși numai în momentul în care au spus că îngerii sunt copilele lui Allah și că Isus <sup>(Pacea fie
asupra sa!)</sup> este fiul

lui Allah. Cât despre noi, noi nu spunem că ‘Abd al-Qadîr este fiul lui Allah sau că Zaynab este fiica lui Allah.

‘Abd Allah: A declara faptul că Allah are un fiu sau o fiică este un act de necredință complet diferit de cel despre care vorbim. Allah Al-‘Azîz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) spune: **„Spune (o, Mohammed): «El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah As-Samad (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nici nu este născut.»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-3]

Oricine neagă aceasta este necredincios, chiar dacă nu neagă și finalul Surei, care spune: „Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:4]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune: **„Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. (Dacă ar fi fost mai multe divinități), fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah, care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

În acest fel, Allah a deosebit aceste două tipuri de necredință. O altă dovadă sunt politeiștii care i se rugau lui Lāt (un cunoscut idol păgân), iar faptul că el a fost o persoană pioasă nu îl făcea fiul lui Allah.

Similar, cei care îi adoră pe *djinni*, nu îi fac pe aceștia fii ai lui Allah. Cărțile celor patru școli de Jurisprudență – *Hanafi*, *Maliki*, *Shafi'i* și *Hanbali* – menționează toate acestea în capitolele despre apostazie și apostazi și anume că oricine spune că Allah are un fiu sau o fiică a ieșit din islam, la fel ca și cel care Îi asociază parteneri lui Allah. Acest lucru arată faptul că și ei se disting în două categorii de necredință.

‘Abd an-Nabi: Dar Allah spune: **„Într-adevăr, aliații lui Allah nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:62]

‘Abd Allah: Noi credem că acest lucru este adevărat și avem credința că ei nu trebuie să fie adorați. Respingem faptul că ei sunt adorați împreună cu Allah și că sunt asociați cu El în adorare. Cu toate acestea, este obligatoriu pentru noi să îi iubim pe aliații lui Allah Preaînaltul și să le urmăm exemplul. Trebuie să recunoaștem orice eveniment miraculos asociat cu ei, spre deosebire de inovatori, care neagă aceste lucruri. Islamul, religia lui Allah, este calea de mijloc dintre două extreme.

‘Abd an-Nabi: Cei în timpul cărora a fost revelat Coranul nu au făcut mărturisirea *Lā ilāha illa Allah*. De asemenea, ei au negat Profeția lui Mohammed (^{Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!}), Mesagerul lui Allah. Ei au negat Ziua Judecării și veridicitatea Coranului, descriindu-l ca fiind un fel de vrăjitorie. Noi, pe de altă parte, mărturisim că nimeni și nimic nu este vrednic de adorare în afară de Allah și că Mohammed (^{Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!})

este Mesagerul lui Allah. Credem în Coran, în Viața de Apoi și în Învierie și, de asemenea, ne rugăm și ținem post. Cum poți spune că suntem ca acei oameni?

‘Abd Allah: Este un consens între învățați că, dacă o persoană acceptă adevărul Mesagerului lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) într-un anumit aspect și îl respinge într-un alt aspect, acea persoană este necredincioasă și nu a intrat în islam. Aceeași regulă se aplică oricui crede într-o parte a Coranului și nu crede în alta, sau recunoaște *Tawhid*-ul, dar neagă obligația rugăciunii, sau recunoaște *Tawhid*-ul și rugăciunea, dar neagă obligația *zakāt*-ului, sau recunoaște toate acestea, dar neagă obligația postului din luna Ramadan, sau le recunoaște pe toate acestea, dar neagă obligația *Hajj*-ului. Atunci când unii oameni din timpul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu au respectat obligația de a merge la *Hajj*, Allah a revelat despre ei: **„Este o datorie a oamenilor față de Allah (să împlinească) Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc, Allah nu are nevoie de aceste lumi.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:97]

Oricine neagă Învieria este necredincios conform consensului învățaților. Acest lucru este foarte clar afirmat în Cartea lui Allah, oricine crede în unele legi ale islamului, dar le neagă pe altele, este necredincios fără niciun fel de îndoială. În schimb, musulmanii au obligația să creadă în toate legile islamului. Deci, ești de acord că cei care recunosc anumite legi ale islamului și nu le recunosc pe altele, sunt necredincioși?

‘Abd an-Nabi: Da. Este destul de clar spus în Coran.

‘Abd Allah: Prin urmare, ești de acord că cel care recunoaște Profetia lui Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), dar nu recunoaște obligația rugăciunii sau recunoaște totul, dar neagă Învieria, conform tuturor școlilor de Jurisprudență – este necredincios și acest lucru este clar în Coran?

Tawhid-ul este cea mai mare obligație, mai mare decât rugăciunea, caritatea anuală obligatorie, postul și pelerinajul. Cum se poate ca negarea oricăreia dintre acestea să fie considerată un act de necredință, chiar dacă persoana urmează exemplul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în toate celelalte îndatoriri islamice, iar negarea *Tawhid*-ului, în care credeau toți Profetii ^(Pacea fie asupra lor!) să nu fie considerată necredință?! Slavă lui Allah! Cât de uimitoare este această ignoranță!

Reflectă asupra faptului că acei companioni ai Profetului ^(Allah să fie mulțumit de ei!) au luptat împotriva lui *Banu Hanifa* în *Yamamah*¹ în timp ce au acceptat islamul cu Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și au mărturisit că nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Robul și Mesagerul lui Allah, se rugau și chemau la rugăciune.

‘Abd an-Nabi: Dar acei oameni au mărturisit că *Musailimah* a fost profetul

¹ A fost un trib care a mărturisit credința în *Tawhid* și Profetia lui Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), dar ei, de asemenea, ascultau și chemarea altuia, *Musailimah*, care susținea că primise Revelația de la Allah.

lui Allah, și noi spunem că nu mai este alt Profet după Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

‘Abd Allah: Dar pe ‘Ali ibn Abu Tālib, ‘Abd al-Qadīr al-Jilani ^(Allah să fie mulțumit de ei!) și alți Profeti sau îngeri i-ați pus la același nivel cu Allah. Dacă a ridica pe cineva la un nivel egal cu cel al Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este considerat a fi un act de necredință și acea persoană este considerată a fi apostată, iar mărturisirea lui de credință sau rugăciunea nu îl ajută, este clar că a ridica o persoană la statutul de divinitate este și mai rău.

Încă ceva: dacă motivul judecării oamenilor de mai înainte ca fiind necredincioși a fost faptul că au unit *shirk*-ul cu necredința în Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în Coran, Înviere, etc., atunci ce spui despre ceea ce au scris învățații tuturor școlilor de Jurisprudență cu privire la „*Judecățile privind apostazia*”? După ce au menționat o varietate de tipuri de necredință, au hotărât că fiecare dintre ele scoate persoana în afara islamului. Dintre aceste lucruri, sunt unele care pot părea ne semnificative pentru cei care le fac, așa cum este a spune ceva care Îl supără pe Allah, fără a crede cu adevărat acest lucru, ca, spre exemplu, ceva spus în glumă sau în bătaie de joc.

Cei despre care au fost revelate versetele: **„(...) Spune: «Voi luați în derâdere pe Allah și ayat-ele (dovezi, evidențe, versete, lecții, semne, revelații etc., pentru a demonstra că Legile lui Allah reprezintă adevărul) Sale și pe Trimisul Lui?! ~ Nu vă dezvinovațiți! Voi v-ați făcut necredincioși după ce ați fost voi credincioși (...))»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:65-66], susțineau apoi că nu au vorbit serios și era doar o glumă. Cu toate acestea, Allah a afirmat în mod explicit că au devenit necredincioși după ce au fost musulmani, chiar dacă ei l-au însoțit pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în expediția de la *Tabūk*.

Un alt exemplu este atunci când companionii Profetului ^(Allah să fie mulțumit de ei!), trecând pe lângă un copac adorat de nemusulmani, i-au cerut și ei Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să le desemneze un copac așa cum au nemusulmanii. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a jurat pe Allah că cererea lor a fost ca și cea a israeliților atunci când i-au spus lui Moise (după cum Allah ne spune în Coranul cel Glorios): **„(...) Fă-ne nouă un zeu (un idol), așa cum au și ei zei! (...)»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:138]

‘Abd an-Nabi: Dar israeliții și cei care au cerut un copac pentru a își atârna armele și căruia să îi fie devotați nu au devenit necredincioși prin ceea ce au cerut.

‘Abd Allah: Ei nu au devenit necredincioși pentru că nu au făcut ceea ce au cerut. Dacă ar fi făcut astfel, atunci ei ar fi devenit necredincioși. Dacă acei oameni nu ar fi ascultat ceea ce a spus Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și ar fi luat un copac drept idol, după comiterea acestui păcat, ar fi devenit necredincioși.

‘Abd an-Nabi: Și ce spui despre faptul că oamenii vor cere ajutor de la Adam, apoi de la Noe, apoi de la Avraam, apoi de la Moise, apoi de la Isus ^(Pacea fie asupra lor!), după cum spun unele relatări autentice? Toți se vor scuza, iar, în final, oamenii vor cere ajutorul lui Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Acest lucru arată că a cere ajutor de la altcineva în afară de Allah nu înseamnă că se comite un act de *shirk*.

‘Abd Allah: Confuzi lucrurile. Am stabilit că a cere ajutor de la o persoană care trăiește și este prezentă nu este ceva incorect, dacă aceasta poate oferi ajutorul. Acest caz este similar cu cel pe care Allah l-a menționat în Coran despre Moise ^(Pacea fie asupra sa): **„(...) Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva aceluia dintre dușmanii lui. (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:15]

De asemenea, este similar cu o persoană care cere ajutor altora în timp de război sau în alte lucruri în care ei îl pot ajuta.

Ceea ce noi respingem este tipul de ajutor care este considerat un act de adorare, acel tip în care ceri ajutor dreptcredincioșilor care se află în mormintele lor, sau celor care nu sunt prezenți, sau le ceri altora lucruri pe care numai Allah le poate face.

În Ziua Învierii, totuși, mulți oameni vor cere ajutorul Profetilor ^(Pacea fie asupra lor), pentru ca aceștia să îl roage pe Allah să înceapă Judecata și să ușureze situația oamenilor Paradisului. Acest tip de ajutor este permis atât în această viață, cât și în Viața de Apoi: a te apropia de un credincios pe care l-ai întâlnit personal și care aude cuvintele tale, apoi să îi spui: „*Roagă-te lui Allah pentru mine!*”

Aceasta este ceea ce companionii Profetului ^(Allah să fie mulțumit de ei) obișnuiau să facă atât timp cât el trăia, însă, după ce Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a murit, au încetat să facă acest lucru – Allah să ne ferească (de o asemenea blasfemie)! Ei niciodată nu s-au rugat la mormântul lui. Mai degrabă, de-a lungul istoriei, învățații i-au muștrat pe cei care voiau pur și simplu să se roage lui Allah lângă mormântul¹ Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

‘Abd an-Nabi: Ce spui despre povestea lui *Ibrāhīm* ^(Pacea fie asupra sa), atunci când a fost aruncat în foc și *Jibril* (îngerul Gavriil – Pacea fie asupra sa) a venit la el în timp ce acesta era în aer, înainte de a fi pus în foc? Îngerul *Jibril* ^(Pacea fie asupra sa) l-a întrebat: „*Ai nevoie de ajutor?*” Iar el a răspuns: „*Dacă este de la tine, atunci nu am nevoie de ajutor.*” Dacă spunem că ajutorul era *shirk*, atunci îngerul *Jibril* ^(Pacea fie asupra sa) nu i l-ar fi oferit lui *Ibrāhīm* ^(Pacea fie asupra sa).

‘Abd Allah: Această afirmație ciudată nu este diferită de cea anterioară. Mai mult decât atât, este o relatare care nu este nici măcar autentică. Dar, dacă presupunem că este autentică, îngerul *Jibril* ^(Pacea fie asupra sa) avea puterea să îl ajute în acest caz, după cum Allah descrie: **„L-a învățat pe el Cel cu puteri deosebite.”**

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:5]

Dacă Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) i-ar fi permis îngerului *Jibril* ^(Pacea fie asupra sa) să ia focul și tot ceea ce îl înconjoară, să arunce munții spre Est sau Vest, el ar fi putut să facă acest lucru. Acest caz este precum cel al unui om bogat care se oferă să împrumute niște bani unui sărac care are nevoie de ei, dar săracul îl refuză și preferă să aștepte ca Allah să îi

¹ Făceau acest lucru crezând că sunt mai multe șanse ca Allah să le accepte ruga datorită locului binecuvântat în care se aflau.

ofere mijloacele de subzistență, pentru a nu a datora nimănui o favoare sau pentru ca nimeni să nu aibă drepturi asupra lui. Acesta nu este în niciun fel comparat cu tipul de ajutor care este considerat a fi un act de adorare sau *shirk* în zilele noastre.

Fratele meu, trebuie, de asemenea, să știi că oamenii în fața cărora a fost trimis Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) făceau forme de *shirk* mai mici decât cele care sunt făcute de oamenii din ziua de azi și pot spune aceasta din 3 motive:

1. politeștii de dinainte obișnuiau să îi adore și pe alții în afară de Allah numai în momentele ușoare. În timpurile grele, ei se rugau numai lui Allah, după cum ni se spune în versetul: „(Amintește-le lor), dacă ei se urcă pe corabie și Îl invocă numai pe Allah, fără să-I facă Lui niciun părtaș, însă după ce îi izbăvește (readucându-i) pe uscat, iată-i pe ei cum Îi fac asociați.” [Traducerea

sensurilor Nobilului Coran, 29:65]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune: **„Și dacă-i învăluie pe ei valurile, asemenea umbrelor, atunci Îl cheamă ei numai pe Allah, cu credință față de religia Lui, iar după ce-i izbăvește pe ei, (aducându-i) pe uscat, atunci unii dintre ei sunt șovăitori și nimeni nu tăgăduiește ayat-ele (dovezi, evidențe, versete, lecții, semne, revelații etc.) Noastre, afară numai de cel viclean și de cel nemulțumitor.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:32]

Politeștii împotriva cărora era Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se rugau atât lui Allah, cât și altor idoli, numai în momentele ușoare. În clipele grele, ei se rugau numai lui Allah și îi abandonau pe ceilalți idoli. Dar politeștii de astăzi îi adoră și pe alții pe lângă Allah în ambele momente, atât în cele ușoare, cât și în cele grele. În asemenea timpuri grele îi auzi spunând: „*Ya Rasūl Allah!*” (O, Mesager al lui Allah!), sau „*Ya Hussein!*” (O, Hussein!) sau alții. Din păcate, numai câțiva înțeleg acest fapt.

2. politeștii de dinainte obișnuiau să îi cheme pe oamenii credincioși, care au într-adevăr un rang înalt în fața lui Allah, așa cum sunt Profeții, dreptcredincioșii, îngerii, sau chemau pietrele sau bucățile de lemn care sunt creații supuse lui Allah. Cu toate acestea, politeștii de azi îi cheamă pe cei mai răi oameni (unii dintre ei tirani sau conducători aspri). Cei care susțin credința în aceste pietre sau lemne sunt într-o situație mai bună decât cei care susțin credința în oameni cunoscuți pentru răutatea și corupția lor.

3. *shirk*-ul făcut cel mai des de oamenii din timpul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a încălcat dreptul de adorare exclusiv al lui Allah (*Tawhid al-Ulubhiyyah*), și nu Puterea și Dominarea exclusivă a lui Allah (*Tawhid ar-Rububiyyah*). Cu toate acestea, în ziua de azi, oamenii comit *shirk* atât în Puterea și Stăpânirea lui Allah, cât și în Dreptul Său la adorare. De exemplu, ei consideră natura drept entitatea care controlează ceea ce se întâmplă în Univers și cea care aduce viață și moarte etc.

Lasă-mă să termin amintind un lucru important prin care vei înțelege cum procedau aceștia. Este știut faptul că *Tawhid*-ul trebuie să fie o credință pe care o ai în inimă, o afirmi prin cuvinte și o arăți prin fapte. Dacă nu este îndeplinită una

dintre aceste condiții, acel individ nu este musulman. Dacă el recunoaște *Tawhīd*-ul, dar nu acționează conform acestuia, atunci este un necredincios încăpățânat ca Faraon sau *Iblis*¹ (care știau adevărul, dar s-au opus sfidători). În această privință, mulți oameni fac greșeli spunând că ceea ce am menționat este adevărat și corect, dar ei nu pot respecta acest lucru, deoarece nu este permis în țara lor și în rândul oamenilor printre care trăiesc. Ei spun că trebuie să fie de acord cu oamenii din jurul lor și să vorbească frumos cu ei, altfel ar putea fi vătămați.

Cu toate acestea, cel care susține cazul în acest mod nu își dă seama că liderii necredincioșilor știu adevărul, dar nu îl respectă din același motiv pentru care Allah Preainaltul spune: **„Ei au schimbat versetele lui Allah pe un preț de nimic și i-au împiedicat (și pe alții) de la Calea Lui. Și cât de rău este ceea ce fac ei!”**

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:9]

În același fel, cel care arată *Tawhīd*-ul deschis, public, dar nu îl înțelege și nu crede în el în inima sa, este un ipocrit. El este considerat a fi mai rău decât un simplu necredincios, după cum o dovedesc Cuvintele lui Allah: **„Cei fățarnici vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului și nu vei afla ajutor pentru ei.”**

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:145]

Această problemă devine extrem de clară dacă te gândești la ceea ce a fost spus de către oamenii de dinainte. Unii dintre ei știau adevărul, dar nu l-au urmat de frica să-și nu piardă bogățiile acestei lumi, ca și *Qarūn*, care se temea că își va pierde statutul din această lume, sau *Hāmān*, care se temea să nu piardă dominația sau autoritatea, așa cum se temea și Faraon.

Vei vedea, de asemenea, pe cel care respectă *Tawhīd*-ul la exterior, dar nu crede în inima lui, ca și ipocriții. Dacă ai putea să îl întrebi ce simte în inima lui, nu va ști ce să răspundă.

Este crucial aici să înțelegem cele două versete din Cartea lui Allah Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic): **„(...) Spune: «Voi luați în derâdere pe Allah și semnele Sale și pe Trimisul Lui?!» ~ Nu vă dezvinovațiți. Voi v-ați făcut necredincioși după ce ați fost credincioși.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:64-66]

Dacă unul dintre cei care au mers să lupte împotriva bizantinilor alături de Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a devenit necredincios prin câteva cuvinte spuse de gura lui în glumă, atunci este clar că cineva care spune cuvinte de necredință sau acționează conform acestora de teamă să nu își piardă proprietățile, statutul, dominația sau autoritatea sau face acest lucru de dragul de a vorbi frumos cu oamenii, comite un păcat mai mare decât *shirk*-ul.

Motivul pentru aceasta este că persoana care spune ceva în glumă nu crede de obicei în ceea ce spune, ci mai degrabă spune de dragul de a îi amuza pe alții. Pe

¹ *Iblis* este numele lui Șeytan (Satana).

de altă parte, cel care spune sau face un act de necredință, temându-se sau dorindu-și un lucru creat sau o creatură vie, crede sincer în promisiunea lui Șeitan, după cum spune Allah: **„Șeitan vă amenință cu sărăcia și vă poruncește lucruri urâte (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:268] ... și îi este teamă de el, după cum spune Allah: **„Acela este Șeitan, care vă îndeamnă să vă temeți de părtașii săi (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:175]

Această persoană, de asemenea, nu crede și nu se teme de Promisiunea lui Allah: **„(...) în vreme ce Allah vă făgăduiește iertare și har (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:268]

„(...) Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Este cel a cărui stare a fost menționată anterior unul dintre prietenii și aliații lui Șeitan?

Al doilea verset spune: **„Aceia care nu cred în Allah, după ce au crezut - afară de acela care este silit (să nu creadă), dar inima lui este netulburată întru credință - asupra acelora care și-au deschis inima necredinței va veni Mânie de la Allah și ei vor avea parte de chin cumplit! ~ Aceasta (cauza Mâniei lui Allah și pedepsirii lor cumplite) pentru că ei au iubit viața lumească mai mult decât Viața de Apoi (au preferat această viață Vieții de Apoi), iar Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:106]

Allah Preainaltul nu-i iartă pe cei care au spus sau au făcut acte de necredință cu excepția acelora care au fost forțați, inimile lor rămânând ferme și liniștite în credință. Nimeni altcineva nu este iertat. Ei rămân necredincioși indiferent de scuzele pe care și le găsesc, precum teama, dorința sau flatarea oamenilor, dragul de patrie, trib sau proprietate, fie că a făcut-o în glumă sau altfel. Singura persoană care este iertată, conform versetului, este cea care este forțată să spună sau să facă un act de necredință. Totuși, versetul arată că o persoană poate fi forțată să spună sau să facă o faptă de necredință, dar nimeni nu poate fi forțat să creadă cu inima într-o anumită doctrină. Atunci când Allah spune: **„Aceasta pentru că ei au iubit viața lumească mai mult decât Viața de Apoi, iar Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:107], El arată foarte clar faptul că pedeapsa pe care au primit-o acești oameni nu a fost pentru necredința sau ignoranța lor, ura față de religie sau dragostea de necredință. Mai degrabă, ei au fost pedepsiți pentru dragostea lor pentru plăcerile lumești, pe care le-au preferat în fața religiei și Allah știe mai bine.

După toate acestea, nu este timpul ca tu să te căiești în fața Domnului Tău, să te întorci la El și să lași ceea ce faci? Ai auzit cât de importantă și de periculoasă este această problemă!

‘Abd an-Nabi: Îți cer iertare lui Allah și mă întorc la El. Mărturisesc că nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Mesagerul Său. Resping tot ceea ce obișnuiam să ador înainte împreună cu Allah.

De asemenea, îi cer lui Allah să mă ierte pentru trecutul meu, să îmi dea Iertarea și Mila Sa, să mă facă ferm în credința în *Tawhīd* și să mă îndrume până când Îl voi întâlni în Ziua Învierii! Îl rog pe Allah să te binecuvânteze – frate ‘Abd Allah – pentru că mi-ai dat acest sfat sincer, cu adevărat religia fiind un sfat sincer, și pentru muștrarea referitoare la numele meu, ‘*Abd an-Nabi*.

Te înștiințez că mă voi numi ‘*Abd ar-Rahman* (sclavul Preamilostivului). Îți mulțumesc pentru că m-ai certat pentru credința incorectă, cu care, dacă L-aș fi întâlnit pe Allah, nu aș fi fost niciodată salvat de pedeapsa Focului. Un ultim lucru, te rog, poți să îmi spui câteva lucruri reprobabile pe care le fac mulți oameni din ziua de azi?

‘**Abd Allah:** Sigur că da, ascultă-mă. Nu urma nicio chestiune asupra căreia învățații au opinii diferite, căutând să le interpretezi după placul tău și transformându-le într-o încercare. În realitate, numai Allah știe interpretarea corectă a acelor chestiuni.

◆ Urmează calea celor care sunt înrădăcinați în știință, cei care spun despre acele versete din Coran care li se par ambigue: **„Noi credem în ea; toate sunt de la Domul nostru! (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:7]

În problemele controversate, fii precum cei care urmează învățăturile Profetului ^(*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*):

„(...) Lasă cele de care te îndoiești pentru cele de care nu te îndoiești.” (At-Tirmidhi)

„(...) Cel care evită ceea ce este îndoielnic, se curăță în ceea ce privește religia și onoarea (...)” (Al-Bukhari și Muslim)

„Comportamentul păcătos este ceea ce te deranjează în inima ta și ceea ce nu îți place ca altcineva să vadă.” (Muslim)

„Caută judecata și hotărârile inimii tale, caută judecata și hotărârile inimii tale. Bunătatea este ceea ce calmează sufletul tău în timp ce păcatul este ceea ce îl deranjează, chiar dacă oamenii ți-au spus hotărârea lor.” (Ahmad)

◆ Ferește-te să îți urmezi dorințele false, deoarece Allah ne-a avertizat împotriva acestui fapt în Coran: **„Îl vezi tu pe acela care și-a luat pofta sa drept Dumnezeu al lui (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:23]

◆ Ferește-te să fii fanatic cu privire la anumite persoane sau opinii sau cu privire la obiceiurile și credințele strămoșilor tăi, deoarece acestea te vor împiedica să urmezi adevărul. Allah Preaînaltul spune: **„Nu-l vezi pe acela care și-a luat pofta lui drept divinitate pentru el? Tu vrei să fii chezaș pentru el?”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:43]

◆ Adevărul este ținta credinciosului și el, mai mult decât oricine altcineva, trebuie să îl urmeze odată ce îi este clar. Allah Preaînaltul spune: **„Dacă li se spune: «Urmați ceea ce a trimis Allah!», ei zic: «Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe**

părinții noștri!». Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și nu s-au lăsat călăuziți?!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:170]

♦ Ferește-te de imitarea oarbă a necredincioșilor, deoarece Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Cel care imită un grup de oameni (în acțiunile lor) este considerat a fi unul dintre ei.”** (Abu Dawud)

♦ Ferește-te să îți pui încrederea în altcineva în afară de Allah, pentru că El, Allah Preaînaltul spune: **„(...) Și aceluia care se încrede în Allah, El îi este de ajuns (...).”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 65:3]

♦ Nu te supune niciunei creații dacă aceasta implică nesupunerea față de Allah Preaînaltul, pentru că Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Nu există supunere față de o creație, dacă aceasta implică nesupunerea față de Creator.”** (At-Tirmidhi)

♦ Ferește-te să ai gânduri rele despre Allah, pentru că Allah a spus într-un *hadith Qudsi* – așa cum a fost relatat de către Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): **„Sunt pentru robul Meu așa cum gândește El despre Mine(...).”** (Al-Bukhari și Muslim)

♦ Ferește-te să porți șiraguri sau amulete pentru a evita răul înainte de a se întâmpla sau pentru a rezolva o problemă după ce a apărut.

♦ Ferește-te să porți talismane sau alte lucruri care spun că te protejează de deochi, pentru că acestea sunt o formă de idolatrie. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„(...) și oricine atârnă ceva (așa cum sunt amuletele) va fi încredințat acestuia.”** (At-Tirmidhi)

♦ Ferește-te să ceri binecuvântarea copacilor, pietrelor, clădirilor, relicvelor, monumentelor, deoarece acestea sunt o formă de *shirk*.

♦ Ferește-te să crezi în semne (superstiții), deoarece acestea sunt o formă de *shirk*, după cum Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Credința și comportarea după anumite semne este o formă de idolatrie (*shirk*), credința și comportarea după anumite semne este o formă de idolatrie (*shirk*), credința și comportarea după anumite semne este o formă de idolatrie (*shirk*).”** (Ahmad și Abu Dawud)

♦ Ferește-te de credința în vrăji, astrologi sau în cei care susțin că știu nevăzutul (cum sunt ghicitorii sau prezicătorii). Multe publicații și ziare au o secțiune specială pentru previziunile lor. Aceste lucruri sunt *shirk*, pentru că nimeni nu cunoaște Necunoscutul în afară de Allah.

♦ Ferește-te să spui că ploaia cade datorită mișcării anumitor stele, deoarece este *shirk*. Numai Allah Preaînaltul controlează căderea ploii.

♦ Ferește-te să faci jurământ pe altceva în afara lui Allah, orice sau oricine ar fi, deoarece aceasta este o formă de *shirk*. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Cel care face un jurământ pe altcineva în afară de Allah este necredincios și comite *shirk*.”** (Ahmad și Abu Dawud)

Aceasta include și jurământul pe numele unui Profet, pe încredere, statut, protecție sau viață etc.

♦ Ferește-te să blestemi timpul, vântul, căldura mare sau frigul, pentru că aceasta este ca și cum l-ai blestema pe Allah, Cel care le-a creat și le-a decis efectele.

◆ Ferește-te să spui „dacă” atunci când ceva neplăcut se întâmplă, pentru că aceasta deschide ușa lui Șeytan și impune opoziția față de ceea ce a hotărât Allah (*Qadar*).

Atunci când ceva se întâmplă, spune: „Allah a hotărât și El face ceea ce vorește.”

◆ Ferește-te să iei mormintele drept moschei și nu te ruga în nicio moschee în care este un mormânt. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, când se afla pe patul de moarte: „Allah i-a blestemat pe evrei și pe creștini, deoarece au luat mormintele Profetilor lor drept loc de rugăciune.” Aishah ^(Allah să fie mulțumit de ea!) a adăugat: „Dacă nu ar fi fost cuvintele sale, mormântul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost înălțat, însă ne-a fost teamă că va fi luat drept loc de rugăciune.” (Al-Bukhari)

Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Cu adevărat, cei dinaintea voastră au luat mormintele Profetilor drept loc de rugăciune. Nu luați mormintele drept loc de rugăciune, pentru că eu vă interzic aceasta.” (Muslim)

◆ Ferește-te de înșelăciunea relatărilor inventate care îi sunt atribuite Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și nu afirma că sunt adevărate, în mod special cele cu privire la *Tawassul* prin el sau prin oamenii credincioși din neamul lui. Sunt multe minciuni în această privință, inclusiv cuvintele: „Cere *wasilah* (a se apropia de Allah) prin statutul meu, pentru că statutul meu este mare înaintea lui Allah.” și „Dacă aveți momente grele, cereți celor din morminte.” sau „Allah pune la mormântul fiecărui wali un înger care să îi ajute pe oameni (pe cei care cer ajutor).”, sau „Dacă vreunul dintre voi crede că o piatră face bine, poate beneficia de pe urma ei”, sau multe altele ca acestea.

◆ Ferește-te să sărbătorești diversele sărbători religioase, cum sunt ziua Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), noaptea *al-Isrā* și *Mi'raj* (Noaptea Ascensiunii), noaptea de la mijlocul lunii *Sha'bān* și alte sărbători care au fost inventate de oameni. Nu există nicio dovadă care să susțină aceste sărbători, nici de la Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și nici de la companioni, care l-au iubit mai mult decât noi îl iubim, și care erau mai dornici să facă bine. Dacă ar fi fost ceva bun în aceste sărbători, companiunii s-ar fi întrecut în a le celebra.

Semnificația primei părți a mărturisirii de credință (Lā ilāha illa Allah)



Aceasta este formată din două părți:

1) „*Lā ilāha*”, care cuprinde negația că altcineva sau altceva este demn de adorare în afară de Allah și 2) „*illa Allah*”, care afirmă că numai Allah este vrednic de adorare. Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) spune: „**Și când a zis Avraam tatălui său și neamului său: «Eu mă dezic de aceia la care vă închinați voi, ~ Afară de Cel care m-a făcut pe mine și care mă va călăuzi!»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:26-27]

Prin urmare, nu este suficient să Îl adori pe Allah, ci trebuie să Îl adori doar pe El, fără a Îi face parteneri. *Tawhīd*-ul unei persoane nu este corect decât prin adorarea doar a lui Allah, fără a Îi face asociați, și stând departe de politeism (*shirk*) și de cei care îl comit.

A fost menționat în relatări autentice că fraza „*Lā ilāha illa Allah*” este cheia Paradisului. Dar merită oricine spune aceasta să aibă ușa Paradisului deschisă pentru el?

Wahb ibn Munabih a fost întrebat: „«Nu este afirmația „*Lā ilāha illa Allah*” cheia Paradisului?» El a răspuns: «Da, dar fiecare cheie are un set de zîmți. Dacă vii cu cheia care are setul corect, ușa se va deschide pentru tine. Dacă vii cu cheia care nu are setul corect, ușa nu se va deschide pentru tine.»”

Există multe relatări de la Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care dă explicații cu privire la setul corect „de zîmți”. De exemplu, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Oricine spune – *Lā ilāha illa Allah* – sincer.**» și, de asemenea, a mai spus: «**Cu siguranță în inima sa.**» și a mai spus: «**Cu adevărat din inima sa.**» și așa mai departe. Aceste relatări clarifică faptul că, pentru ca această cheie să deschidă porțile Paradisului, – *Lā ilāha illa Allah* – trebuie spusă cu supunere totală, înțelegând semnificația acesteia și rămânând ferm în credința în aceasta de-a lungul vieții, împreună cu tot ceea ce înseamnă ea.

Pe baza dovezilor din *Coran* și *Sunnah*, învățații au ajuns la concluzia că trebuie să fie îndeplinite anumite condiții și să existe anumiți factori pentru ca aceste cuvinte să fie cheia Paradisului și pentru ca persoana să beneficieze de ea.

Condițiile pentru aceasta sunt următoarele:

① **cunoașterea (care este opusul ignoranței):** Din moment ce fiecare afirmație are un sens, persoana trebuie să știe ce înseamnă *Lā ilāha illa Allah*. Sensul acestor cuvinte este acela că o persoană respinge că altceva sau altcineva merită să fie adorat în afară de Allah. Această frază înseamnă că nimeni nu este demn de adorare în afară de Allah. Dovada că o persoană trebuie să cunoască sensul acestor cuvinte este versetul: „**(...) ci numai aceia care fac mărturie despre Adevăr și care știu.**”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:86]

De asemenea, Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Oricine moare știind că nimeni nu este demn de adorare în afară de Allah (*Lā ilāha illa Allah*) va intra în Paradis.**” ^(Muslim)

② **certitudinea (care este opusul îndoielii):** înseamnă să crezi că nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah (*Lā ilāha illa Allah*) cu certitudine și fără a avea nicio îndoială. Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) spune, descriindu-i pe adevărații credincioși: „**Dreptcredincioși sunt numai aceia care cred în Allah și în Trimisul**

Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile lor și cu sufletele lor, pe Calea lui Allah (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:15]

Nu este de ajuns ca o persoană să rostească pur și simplu aceste cuvinte, ci trebuie să aibă certitudinea semnificației lor, altfel este pură ipocrizie. Profetul Mohammed (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) a spus: „**Mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah (Lā ilāha illa Allab) și că eu sunt Mesagerul Său. Nimeni nu Îl va întâlni pe Allah cu aceste două mărturisiri fără ca el să intre în Paradis.**” (Muslim)

3 acceptarea: dacă o persoană cunoaște sensul acestor cuvinte și este sigură de el, atunci acestea trebuie să aibă efect asupra ei și anume: să accepte această mărturisire cu limba și inima (prin acceptarea islamului). Oricine respinge chemarea *Tawhīd*-ului și nu o acceptă este necredincios, chiar dacă o respinge din aroganță, încăpățănare sau gelozie. Allah Preaînaltul menționează despre necredincioșii care resping *Tawhīd*-ul din cauza aroganței: „**Când li s-a zis lor «Nu există altă Divinitate afară de Allah», ei s-au semețit. ~ Zicând: «Să-i părăsim noi pe zeii noștri pentru un poet nebun?»»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:35-36]

4 respectul complet față de *Tawhīd*. Acesta este adevăratul test și dovada credinței. Aceasta înseamnă a face ceea ce Allah a permis și abținerea de la ceea ce El a interzis. Allah Preaînaltul spune: „**Acela care supune fața sa lui Allah și este binefăcător, acela s-a prins de toarta cea mai trainică (...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:22] Acest lucru este înțelegerea absolută.

5 sinceritatea (este opusul minciunii): aceasta înseamnă a spune mărturisirea sincer, deoarece, dacă o spui fără sinceritate, atunci ești ipocrit. Dovada pentru acest lucru este versetul: „**(...) Rostesc cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:11]

6 dragostea: credinciosul trebuie să iubească aceste cuvinte, ceea ce înseamnă, de asemenea, să se comporte conform acestora. Dovada acestei iubiri este că preferă ceea ce Allah iubește, chiar dacă este împotriva voinței sale. El îi iubește pe cei care Îl iubesc pe Allah și pe Mesagerul Său (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) și îi urăște pe dușmanii lui Allah și ai Mesagerului Său (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*). El urmează pașii Profetului (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) și acceptă îndrumarea lui.

7 sinceritatea intenției: aceasta înseamnă rostirea acestor cuvinte căutând Fața lui Allah și Mulțumirea Sa, după cum Allah Al-‘Azīz (*Invincibilul, Cel Atotputernic*) spune: „**Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să fie devotați religiei Sale și să fie hunafa’ (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea (as-salah) și să ofere zakāh (caritatea anuală obligatorie): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:5]

De asemenea, Profetul (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) a spus: „**Celui care spune: «Nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah (Lā ilāha illa Allab).», cu intenția de a câștiga Mulțumirea lui Allah în Ziua Judecării, Allah va face Focul interzis pentru el.**” (Al-Bukhari)

Semnificația celei de a doua părți a mărturisirii de credință (Mohammedan ar-Rasūl Allah)

În mormânt, cei decedați vor fi testați cu trei întrebări. Dacă ei răspund corect acestor trei întrebări, atunci vor fi salvați, iar dacă nu, vor fi osândiți. Una dintre aceste întrebări va fi „Cine este Profetul tău?” Nimeni nu va răspunde corect cu excepția celor care au îndeplinit condițiile acestei mărturisiri și cei pe care Allah îi inspiră cu răspunsul, ajutându-i să fie fermi pentru a face față acestui test dificil. Aceștia sunt oamenii care vor beneficia în acea Zi, atunci când banii sau rudele nu vor mai fi de niciun folos.

Condițiile mărturisirii „Mohammed este Robul și Mesagerul lui Allah” sunt următoarele:

1 supunerea față de ceea ce Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit, știind că Allah este Cel care ne-a cerut să ne supunem poruncii lui: „**Cel ce se supune Trimisului se supune, neîndoielnic, și lui Allah.(...)**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:80]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune: „**Spune (O, Profetule): «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah este Al-Ghafūr (Atoateiertătorul), Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)!»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:31]

În plus, intrarea în Paradis este condiționată de supunerea față de Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum ne-a spus el însuși: „**Toți cei care mă vor urma vor intra în Paradis, mai puțin cei care vor refuza.**» (Ei) Au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, cine va refuza?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: «**Cei care mi se vor supune vor intra în Paradis, iar cei care nu mi se vor supune vor refuza (să intre în el).**» (Al-

Bukhari)

Aceia care îl iubesc sincer pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) trebuie să i se supună, deoarece această supunere este urmarea naturală a iubirii. Cei care susțin că îl iubesc pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu îl urmează nu sunt sinceri în ceea ce susțin.

2 a crede în tot ceea ce Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus. Oricine crede că este fals ceva din ceea ce a spus Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a fost confirmat prin evidențe autentice, i-a atribuit minciuni lui Allah și Mesagerului Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost protejat de comiterea de greșeli în religie, după cum Allah Preaînaltul spune: „**Nu rostește nimic după pofta lui. ~ El (Coranul) nu este decât o Revelație trimisă (de către Allah).**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:3-4]

3 a evita tot ceea ce el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis și tot ceea ce i-a displicut. În primul rând, cel mai periculos lucru care trebuie evitat este *shirk*-ul, apoi păcatele majore, terminând cu păcatele mici, precum și ceea ce este *makruh* (neplăcut). Cu cât mai mult credinciosul îl iubește pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cu atât mai mult crește credința sa. Atunci când îi crește credința, Allah îi crește lui dorința de a face fapte bune și îl face să urască necredința, ticăloșenia și nesupunerea.

4 adorarea lui Allah numai prin ceea ce a fost legiferat de către Profetul Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Acest aspect este foarte important, pentru că nu este permisă adorarea lui Allah în alt mod decât cel în care a făcut-o Mesagerul Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum a

¹ Celelalte două întrebări sunt: „Cine este Dumnezeuul tău?” și „Care este religia ta?”

spus: „**Cel care aduce o inovație în această chestiune a noastră (adică islamul), care nu este parte a acesteia, va avea aceasta respinsă.**” (Al-Bukhari și Muslim)

Astfel, oricare alte tipuri de adorare ce nu au precedent, nu sunt acceptate de Allah Preaînaltul.

Notă! Fiți siguri că a îl iubi pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este o obligație. Însă, nu este suficient ca cineva doar să îl iubească mai mult decât orice, chiar mai mult decât pe sine. Dacă o persoană iubește ceva, atunci ea îl consideră mai important decât pe ea și depune eforturi să îi facă pe plac. El i se supune lui ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), implementează *Sunnah* și învățăturile sale, imită faptele Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), stă departe de ceea ce el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a interzis și încearcă să se comporte ca el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atât în timpurile grele, cât și în cele ușoare. Supunerea este rezultatul iubirii, iar fără aceasta, dragostea nu poate fi adevărată.

Există mai multe semne care arată că o persoană îl iubește pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). **Dintre ele sunt și următoarele:** **1)** pomenirea sa pe cât de des posibil și trimiterea de binecuvântări asupra sa. Dacă cineva iubește ceva, atunci îl va pomeni des. **2)** dorința de a îl întâlni. Oricine iubește o persoană, dorește să o întâlnească. **3)** respectul arătat față de el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), atunci când îl menționează. *Ishaq* a spus: „*Companionii Profetului* ^(Allah să fie mulțumit de ei), nu menționau numele lui după moartea acestuia fără să se întristeze, fără ca pielea să îi furnice și ochii să le lăcrimeze.” **4)** să îi urască pe cei pe care Allah Preaînaltul și Profetul Său ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îi urau și să le arate dușmănie celor care erau dușmănoși cu ei. De asemenea, acea persoană stă departe de cei care se opun *Sunnei*, așa cum sunt oamenii care aduc inovații (*bid'ah*). **5)** să îi iubească pe cei pe care Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îi iubea, așa cum sunt membrii credincioși ai familiei sale, soțiile sale, companionii săi, emigranții (*muhajirun*) și ajutoarele (*ansarii*). El trebuie să îi urască pe cei care îi urăsc și să le arate dușmănie celor care le-au arătat dușmănie.

Dintre semnele care arată că o persoană îl iubește pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este și imitarea manierelor și calităților sale nobile. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost cel mai nobil dintre oameni în manierele sale. ‘Aishah ^(Allah să fie mulțumit de ea!) a spus despre el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „**Caracterul lui a fost Coranul.**” (Ahmad), însemnând că el nu a făcut niciun act care nu a fost poruncit în Coran. A fost cel mai curajos dintre oameni și cel mai curajos în bătălii. A fost cel mai generos dintre oameni întotdeauna, dar și mai mult în luna Ramadan. A fost cel mai sincer față de alții și cel mai îngăduitor dintre oameni. El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a căutat niciodată răzburarea pentru el, dar, în același timp, era cel mai strict dintre oameni în respectarea Poruncilor lui Allah Preaînaltul. Era cel mai umil și cel mai liniștit dintre oameni. Era mai rușinos decât o virgină în intimitatea casei sale. A fost cel mai bun dintre oameni cu familia sa și cel mai milos față de creație și i-a încurajat și pe oameni să fie miloși.

O, Allah! Trimite Binecuvântarea Ta asupra Profetului Tău, asupra familiei sale, a soțiilor lui, a companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Ta cea Dreaptă și îndepărtează de ei tot ceea ce este rău!

Purificarea (at-Taharah)

Rugăciunea este al doilea stâlp al islamului, iar aceasta nu este validă dacă persoana nu se află în stare de puritate. Purificarea poate fi făcută fie cu apă, fie cu pământ (purificare uscată).

► **Tipurile de apă:** **1. Tāhur:** este apa considerată a fi curată și pură în sine și, de asemenea, purifică alte lucruri. Acest tip poate fi folosit pentru a purifica o persoană aflată în stare de impuritate sau pentru a curăța impuritatea în sine. **2. Najās:** două tipuri de apă sunt considerate a fi *najās*: **a)** o cantitate mică de apă, care a fost contaminată cu ceva impur (chiar și într-o cantitate mică); **b)** o cantitate mai mare de apă, care a fost contaminată de ceva impur și această contaminare a schimbat starea apei, culoarea sau mirosul.

Notă! O cantitate mare de apă nu devine impură dacă este contaminată de impurități decât dacă se schimbă una dintre caracteristicile sale – culoarea, gustul sau mirosul. Totuși, o cantitate mică de apă devine impură imediat ce este contaminată (chiar dacă nu s-au schimbat caracteristicile ei). O cantitate mai mare de **210 litri** este considerată o cantitate mare, în timp ce orice este mai puțin de atât este considerată a fi o cantitate mică.

► **Ustensile:** este permisă folosirea pentru purificare și decorare (a casei) cu recipiente sau ustensile făcute din orice tip de material, cu excepția celor din aur și argint. Este păcat să se folosească aceste ustensile pentru purificare, însă purificarea este validă. De asemenea, este permisă folosirea ustensilelor și a hainelor necredincioșilor, cu excepția cazului în care o persoană știe cu siguranță că acestea sunt impure.

► **Pielele nepermise ale animalelor:** pielea animalelor care sunt interzise a fi mâncate este impură. Sunt două tipuri de animale care nu sunt permise să fie mâncate: **1)** acele animale care sunt întotdeauna interzise a fi consumate, chiar dacă sunt sacrificate în mod islamic; **2)** acele animale considerate interzise numai dacă nu sunt sacrificate în mod islamic. Cu toate acestea, pielea celui de al doilea tip poate fi folosită, cu condiția ca ea să fie tăbăcită și apoi să fie utilizată pentru obiecte uscate, nu lichide.

► **Eliminarea impurităților:** curățarea impurităților ce ies din părțile intime ale persoanei este numită *istinjā*, proces prin care anusul și uretra se curăță cu apa curată pentru a înlătura urina și fecalele. Dacă sunt folosite pietre, frunze sau hârtie, atunci se numește *istijmār*.

Materialul folosit pentru *istijmār* trebuie să fie permis și pur, capabil să curețe locul murdar în mod corespunzător. Acesta nu trebuie să fie mâncare¹ și trebuie să fie folosit un număr de trei sau mai multe pietre. Este obligatoriu ca persoana să se curețe prin *istajmār* sau *istinjā* ori de câte ori iese ceva din părțile sale intime.

¹ Și nici os sau bălegar.

Atunci când își satisface nevoile, este interzis să se stea în acel loc mai mult decât este necesar, la fel cum este interzisă urinarea sau defecarea în apa folosită de oameni, pe cărările unde oamenii caută umbră sau lângă un pom roditor. De asemenea, este interzisă așezarea cu fața spre *Ka'bah* (*qiblah*).

Nu este de dorit ca cineva să aibă asupra sa un lucru pe care este scris Numele lui Allah în locul în care își satisface nevoile, vorbirea în acest timp sau urinatul (sau defecarea) într-o gaură sau crăpătură (în care s-ar putea afla adăpostul unui animal). Persoana nu trebuie să își atingă părțile intime cu mâna dreaptă și este interzisă așezarea cu fața spre *Ka'bah* (*qiblah*), în interiorul clădirilor. Totuși, toate cele menționate sunt permise în caz de necesitate.

Este de preferat ca persoana să se spele sau să se șteargă de un număr impar de ori și să folosească apa în procesul de purificare.

► **As-Siwak (*Miswak*):** face parte din *Sunnah* Profetului <sup>(Pacea și binecuvântarea
între Allah și asupra sa)</sup> să se folosească *siwak* pentru curățarea dinților și a gurii. Este recomandat în mod special înainte de fiecare rugăciune, înainte de recitarea Coranului, înainte de clătirea gurii pentru abluțiune, după trezirea din somn, înainte de intrarea în moschee sau în casa cuiva sau de fiecare dată când mirosul gurii s-a schimbat. Este de preferat ca persoana să înceapă cu partea dreaptă în timp ce folosește *siwak* sau atunci când se purifică și să folosească mâna stângă pentru a îndepărta ceea ce este neplăcut (adică, îndepărtarea oricărei impurități).

► **Abluțiunea (*wudū'*):** elementele esențiale¹ ale abluțiunii sunt următoarele: **1)** spălarea feței (o dată), inclusiv clătirea gurii (*madmadah*) și a nasului (*istinsbāq*) prin inhalarea apei în nări și apoi răsuflarea ei; **2)** spălarea mâinilor și a brațelor, de la vârful degetelor în sus, incluzând și coatele (o dată); **3)** ștergerea cu mâinile umede a întregului cap, incluzând și urechile (o dată); **4)** spălarea picioarelor de la degete în sus, incluzând și călcâiele (o dată); **5)** efectuarea abluțiunii în ordinea corectă, menționată mai sus; **6)** succesiunea în care persoana își spală părțile corpului fără a face o pauză lungă între ele.

Actele obligatorii ale abluțiunii² sunt: a spune „*Bismi-llab*” (În Numele lui Allah) înainte de a începe și spălarea mâinilor de trei ori după trezirea din somnul nopții, înainte de a le băga într-un vas cu apă.

Actele recomandate ale abluțiunii¹ sunt următoarele: ♦ folosirea *siwak*-ului; ♦ spălarea mâinilor până la încheieturi înainte de spălarea feței; ♦ clătirea gurii

¹ Elemente esențiale: *ruk'n* (pl. *arkān*). Acele acte care, dacă nu sunt făcute, chiar și neintenționat, obligă la repetarea *wudū'*-ului.

² Actele obligatorii: *wājib* sau *fard* (pl. *wājibāt*, *fara'id*). Acele acte care, dacă nu sunt efectuate, intenționat sau neintenționat, nu obligă la repetarea abluțiunii. Totuși, dacă sunt lăsate intenționat, este considerat a fi un păcat.

și a nasului înaintea spălării feței (și nu după aceasta); ♦ clătirea din abundență a gurii și a nasului dacă persoana nu postește; ♦ trecerea degetelor umede prin barbă dacă aceasta este deasă; ♦ spălarea zonelor dintre degetele de la mâini și de la picioare; ♦ începerea cu partea dreaptă a corpului; ♦ spălarea fiecărei părți de două sau trei ori; ♦ inhalarea apei în nări folosind mâna dreaptă și suflarea acesteia folosind mâna stângă; ♦ frecarea părților corpului în timp ce sunt spălate; ♦ spălarea părților corpului bine; ♦ a recita *du'ā'* autentice menționate în *ahadith* după terminarea abluțiunii.

Lucrurile neplăcute (*makruhāt*) ale abluțiunii includ spălarea cu apă foarte rece sau foarte fierbinte; spălarea oricărei părți a corpului de mai mult de trei ori; scuturarea apei de pe oricare parte a trupului; a te spăla în interiorul ochiului. Cât despre uscarea corpului cu un prosop după abluțiune, este un act permis și nu este considerat a fi *makruh*².

Notă! Nu este suficientă doar punerea apei în gură sau în nas și eliminarea ei mai apoi. Mai degrabă, apa trebuie mișcată în gură și inhalată în nări (odată cu inspirarea aerului). De asemenea, apa trebuie suflată pe nări (expirată) și aceasta este singura metodă validă.

Modul de efectuare a abluțiunii: ♦ exprimarea intenției (*niyyah*) în inimă; ♦ rostirea expresiei „*Bismi-llah*” (În Numele lui Allah); ♦ spălarea ambelor mâini; ♦ clătirea gurii; ♦ clătirea nasului prin inspirație și expirație; ♦ spălarea feței (fața înseamnă de la linia părului și până la bărbie, și de la o ureche până la cealaltă); ♦ spălarea mâinilor și a brațelor (de la vârful degetelor până la coate); ♦ ștergerea cu mâinile umede a capului, începând de la frunte spre spate și invers; ♦ umezirea părților exterioare ale urechii și introducerea degetelor arătătoare umede în interiorul urechii și umezirea ei; ♦ spălarea picioarelor (de la degete) până deasupra gleznei.

Notă! În cazul în care barba nu este deasă, pielea de sub ea trebuie spălată, dar dacă este deasă, trebuie spălată numai partea exterioară.

Ștergerea (cu mâna udă) peste *khuff* și ciorap: materialul din piele sau dintr-un material similar care acoperă piciorul este numit *khuff*, iar cel din lână sau dintr-un material asemănător, este numit ciorap (*janrab*). Ștergerea cu mâna umedă peste *khuff* sau șosete este permisă numai atunci când se face abluțiunea pentru formele de impuritate mai mici.

Ștergerea (cu mâna udă) peste *khuff* și ciorap este condiționată de următoarele:

¹ Acte recomandate: *mustahabb*. Acele acte pentru care se primește recompensă dacă sunt făcute. Dacă nu sunt făcute, nu este un păcat.

² Aceasta a fost menționată aici pentru că unele persoane sunt de părere că ștergerea cu un prosop este nerecomandată.

1) trebuie purtate într-o stare de puritate, după efectuarea abluțiunii (*wudū'*) sau băii rituale totale (*ghusl*); 2) trebuie făcută doar dacă acestea au fost purtate într-o stare de puritate, după ce s-a efectuat abluțiunea cu apă (*wudū'*) și nu după *Tayyamum*; 3) acestea trebuie să acopere în totalitate zona care este de obicei spălată; 4) să fie dintre cele permise (să nu fie furate sau făcute din materiale interzise); 5) să nu aibă impurități.

Ștergerea cu mâinile umede pe deasupra turbanului: este permis ca un bărbat să se ștergă cu mâinile umede pe deasupra turbanului în următoarele condiții: 1) persoana este bărbat; 2) acoperă partea capului care este acoperită în mod normal de un turban; 3) este făcută numai în cazul abluțiunii mici (*wudū'*) și nu în *ghusl*; 4) este făcută numai dacă persoana și-a pus turbanul când se afla în stare de puritate, după ce a făcut *wudū'* sau *ghusl* (și nu *Tayammum*).

Ștergerea cu mâinile pe deasupra baticului (*hijab*): este permis ca o femeie să se ștergă cu mâinile umede pe deasupra baticului în următoarele condiții: 1) persoana este femeie; 2) este înfășurat pe sub maxilar; 3) este efectuată numai în cazul *wudū'*, nu și în *ghusl*; 4) este făcută doar dacă cineva îl poartă în stare de puritate după *wudū'* sau *ghusl* (și nu *Tayammum*) atunci când și-a pus *hijab*-ul; 5) acoperă părțile capului pe care le acoperă în mod normal *hijab*-ul.

Termenul limită pentru ștergerea cu mâinile umede peste *kbuff*, șosete, turban și batic pentru rezident este de 24 de ore, în timp ce pentru călător este de 72 de ore (pentru o călătorie care depășește 80 km., caz în care persoanei îi este permis să își scurteze rugăciunile).

Începutul termenului pentru ștergerea cu mâinile umede peste *kbuff*, șosete, turban sau batic pentru un rezident este considerat a fi primul moment în care persoana șterge cu mâinile umede după ce a îmbrăcat articolul de îmbrăcăminte și până la aceeași oră a doua zi (24 de ore).

Zona de ștergere cu mâna umedă: atunci când se șterge pe deasupra *kbuff*, persoana trebuie să își treacă mâna umedă de la vârful degetelor până la călcâie, cu degetele mâinii răsfirate.

Notă! Dacă cineva se șterge cu mâinile umede în timp ce este călător, iar apoi devine rezident sau invers, sau este în dubiu cu privire la timpul în care a șters prima dată, atunci trebuie să se considere rezident (deci termenul este de 24 de ore).

Ghipsurile și bandajele. Ghipsurile și bandajele care acoperă rănila pot fi șterse cu mâna umedă în următoarele condiții: 1) este o nevoie reală pentru acel ghips sau bandaj; 2) nu depășește zona necesară acoperirii rănila; 3) ghipsul sau bandajul trebuie să fie șters cu mâna umedă, în timp ce restul părților trebuie să fie spălate normal.

Persoana trebuie să îndepărteze ghipsul sau bandajul ce depășește zona necesară pentru a fi acoperită, cu excepția cazului în care există teama că acest lucru îi poate dăuna.

Note! ♦ Este mai bine să fie șters cu mâinile umede în mod simultan cele două *kebuff* și nu să se înceapă cu cel drept înainte. ♦ Nu este permis să se umezească partea de deasupra sau din spate a șosetei sau *kebuff*. ♦ Nu este de dorit să se spele *kebuff* în loc să fie șterse cu mâna umedă sau șterse mai mult de o singură dată. ♦ Cât pentru turban și batic, persoana trebuie să șteargă cu mâna umedă aproape toată suprafața acestuia.¹

► **Fapte care anulează abluțiunea:** 1) orice trece prin părțile intime sau anus, așa cum sunt urina, fecalele, gazele, puroiul, sângele, sperma, lichidul preseminal sau prostatic etc.; 2) pierderea cunoștinței, fie prin somn, fie prin leșin etc. – cu excepția „moșaieli” stând în picioare sau pe scaun; 3) eliberarea de urină sau fecale prin alte căi decât prin uretră sau anus; 4) eliminarea altor forme de impuritate din corp, altele decât urina sau fecalele, precum o cantitate mare de sânge; 5) consumarea cărnii de cămilă; 6) atingerea părților intime în mod direct, fără a fi nimic între (cum sunt hainele); 7) atingerea părților intime ale soțului sau soției, cu dorință sexuală; 8) apostazia de la religia islamică.

Dacă o persoană este sigură că se află în stare de puritate, apoi are îndoieli cu privire la abluțiunea sa, trebuie să acționeze în conformitate cu ceea ce este sigur.

► **Îmbăierea totală (ghusl):** cazurile în care îmbăierea totală este necesară sunt următoarele: 1) ejacularea spermei, când o persoană este trează și are o dorință sexuală sau în timpul somnului, cu sau fără plăcere; 2) penetrarea vulvei cu capul penisului, chiar și fără ejaculare; 3) acceptarea islamului; dacă este pentru prima dată sau după apostazie; 4) menstruația; 5) sângerarea postnatală; 6) moartea unui musulman.

Actele obligatorii ale abluțiunii totale: este obligatorie intenția de a face *ghusl*, pentru a se purifica după o stare de impuritate majoră. Este suficient să se spele întregul corp, incluzând clătirea gurii și a nărilor.

Un ghusl complet cuprinde opt lucruri: 1) exprimarea intenției (*niyyah*) în inimă; 2) rostirea expresiei „*Bismi-llab*” (În Numele lui Allah) la început; 3) spălarea mâinilor înainte de a fi introduse în vas; 4) spălarea impurităților de pe părțile intime; 5) efectuarea *wudu'*; 6) turnarea apei pe cap de trei ori; 7) turnarea apei pe întreg corpul; 8) frecarea corpului cu mâinile; 9) începerea cu partea dreaptă a corpului.

¹ Aceasta este considerată asemeni unui pantof sau unei șosete, în care doar o parte este ștearsă.

Lucrurile nepermise în stare de impuritate minoră: 1) atingerea Coranului; 2) rugăciunea; 3) *Tawāf*-ul în jurul *Ka'bei*.

Lucrurile nepermise în stare de impuritate majoră (cele menționate în caz de impuritate minoră, la care se adaugă): 1) recitarea Coranului; 2) intrarea în moschee fără a face *wudū'*.

Actele neplăcute în stare de impuritate majoră: 1) somnul după un contact sexual sau ejaculare fără a face *wudū'*; 2) consumarea de apă multă în timpul îmbăierii.

► **Abluțiunea uscată (Tayammum): condițiile pentru Tayammum sunt următoarele:** 1) să fie făcută numai în cazul în care persoana nu poate folosi apă; 2) să fie făcută cu praf pur, care nu este ars sau dogorit.

Elementele esențiale ale abluțiunii uscate (Tayammum): 1) ștergerea întregii fețe; 2) ștergerea mâinilor până la încheieturi; 3) respectarea ordinii; 4) succesiunea.

Lucrurile care anulează Tayammum: 1) acele acte care anulează și *wudū'*; 2) găsirea unei surse de apă, dacă Tayammum a fost efectuat din lipsă de apă; 3) dispariția cauzei care a făcut ca Tayammum să fie permis inițial, de exemplu, dacă persoana l-a făcut pentru că suferea de o boală, iar acum boala a trecut.

Faptele recomandate ale abluțiunii uscate (Tayammum): ♦ efectuarea prin respectarea ordinii și a succesiunii, dacă se purifică în cazul unei stări de impuritate majoră; ♦ amânarea acesteia până la ultimul moment în care este nevoie; ♦ a face *du'ā'*, folosindu-se aceleași suplicații ca și în cazul *wudū'*;

Actele neplăcute: nu este de dorit ca pământul să fie lovit în mod repetat pentru Tayammum.

Modul în care se face Tayammum: ♦ persoana începe având intenția (*niyyah*) în inima sa; ♦ apoi spune „*Bismi-llah*” (În Numele lui Allah); ♦ apoi lovește cu ambele mâini praful o dată; ♦ apoi își șterge fața și barba cu mâinile; ♦ apoi își șterge mâinile, partea de sus a mâinii drepte cu palma mâinii stângi și partea de sus a mâinii stângi cu palma mâinii drepte.

► **Îndepărtarea impurităților:** există trei tipuri de ființe: 1) **ființele vii, care sunt de două feluri:** a) **cele care sunt murdare și impure (najās)**, așa cum sunt câinii, porcii și derivatele lor, păsările și animalele cu o constituție mai mare decât pisica, iar acestea nu sunt permise a fi mâncate. Urina, excrementele, transpirația, laptele, saliva și voma acestei categorii de ființe sunt considerate murdare și impure. b) **pure și curate (tāhir):** sunt trei tipuri de ființe vii considerate curate și pure: ● oamenii și toate părțile omului sunt curate, incluzând sperma, transpirația, saliva, mucoasa, laptele și umezeala din părțile intime ale femeii. Cât despre urină, fecale, lichidul preseminal, lichidul prostatic și sânge,

acestea sunt impure. ● animalele care sunt permise pentru mâncare, urina lor, excrementele, transpirația, sperma, laptele, mucoasa, voma, lichidul preseminal și prostatic sunt considerate pure. ● animalele cu care omul nu poate evita contactul și care nu sunt permise pentru consum, cum sunt măgarul, pisica și șoarecele: numai saliva și transpirația lor sunt pure. **2) ființele moarte:** toate ființele moarte sunt impure, cu excepția oamenilor, peștilor, lăcustelor, insectelor care nu au sânge, așa cum sunt scorpionii, furnicile și țânțarii. **3) lucrurile neînsuflețite:** toate lucrurile fără suflet sunt pure, precum pământul, pietrele și altele asemănătoare, cu excepția celor care au fost specificate mai sus ca fiind impure.

Note! ♦ Tot sângele, puroiul și secrețiile din răni sunt impure, dar o cantitate mică este scuzabilă în timpul rugăciunii, dacă provin de la o ființă considerată pură. ♦ Sângele care este pur este de două feluri: **1.** sângele peștelui și **2.** sângele care rămâne în carne după sacrificarea unui animal permis. ♦ Orice parte care este tăiată dintr-un animal viu, precum și embrionul lui, este impură. ♦ Îndepărtarea impurităților nu are nevoie de o intenție specifică. Prin urmare, dacă ploaia le curăță (fără ca cineva să intenționeze acest lucru) spre exemplu, acestea devin curate. ♦ Atingerea unui lucru impur sau călcarea pe el nu anulează abluțiunea, dar impuritatea *trebuie* îndepărtată de pe corp, pantof sau haine.

Îndepărtarea impurităților este condiționată de următoarele: ♦ trebuie să fie făcută cu apă curată; ♦ îmbrăcămintea trebuie să fie spălată și apoi stoarsă de apă, dacă este un material care poate fi stors; ♦ murdăria trebuie îndepărtată prin frecare dacă simpla zdrobire nu este suficientă pentru a o îndepărta; ♦ dacă impuritățile sunt de la un cățel, obiectul murdar trebuie spălat de șapte ori cu apă, iar a opta oară cu țărână sau săpun.

Note utile! ♦ Dacă pământul este murdărit de impurități lichide cum este urina, acesta trebuie curățat prin turnarea apei peste el, până când culoarea sau mirosul impurității dispare. Dacă pământul este murdărit de impurități solide, cum sunt fecalele, atunci trebuie îndepărtate toate resturile. ♦ Dacă îndepărtarea murdăriei este posibilă numai cu apă, atunci trebuie folosită apa. ♦ Dacă locul impur nu este cunoscut cu exactitate, atunci este curățată zona probabilă și împrejurimile acesteia până când este sigur că impuritatea a fost îndepărtată. ♦ O persoană care face abluțiunea pentru rugăciunea voluntară poate face și rugăciunea obligatorie cu aceeași abluțiune. ♦ Persoana care a dormit sau a flatulat nu trebuie să facă *istinjā*, deoarece flatulația nu este impură. Persoana trebuie să efectueze *wudu'* numai înainte de rugăciune sau de oricare act de adorare.

Chestiuni referitoare la femei

Regulile cu privire la sângele natural al femeii

~ Hayd (menstruația) și istihādab ~

În următoarele rânduri, vom vorbi despre *hayd*, care înseamnă sângerarea periodică din uter, și despre *istihādab*, care se referă la sângerarea din afara uterului în afara perioadei lunare, cauzată de o boală.

Cazul	Regula
Care este vârstă minimă și vârsta maximă pentru menstruație?	Cea mai fragedă vârstă pentru menstruație este de 9 ani și orice sângerare din vagin înainte de această vârstă este <i>istihādab</i> . Nu este o vârstă maximă pentru menstruație.
Care este perioada cea mai scurtă a menstruației?	Aceasta poate dura cel mai puțin 24 de ore. Dacă durează mai puțin decât atât, se consideră a fi <i>istihādab</i> . ¹
Care este cea mai lungă perioadă a menstruației?	Cel mai mult poate dura 15 zile. Dacă durează mai mult decât atât, este considerată a fi <i>istihādab</i> .
Care este perioada minimă de timp dintre două menstruații în care o persoană este considerată pură?	Perioada minimă trebuie să fie de cel puțin 13 zile. Dacă sângerarea apare înainte de completarea acestei perioade de timp, este considerată a fi <i>istihādab</i> .
Care este durata obișnuită a perioadei menstruale pentru majoritatea femeilor?	Între 6-7 zile.
Care este perioada de timp în care majoritatea femeilor sunt pure între două menstruații?	Între 23 - 24 de zile.
Sângerarea din timpul sarcinii este un tip de menstruație?	Orice sângerare, substanță maro sau galbenă care apare în timpul sarcinii, este considerată a fi <i>istihādab</i> .
Cum știe o femeie că menstruația ei s-a terminat?	Aceasta poate fi cunoscută prin două moduri: 1) prin apariția scurgerii albe la sfârșitul menstruației; 2) prin oprirea sângerării și dispariția sângelui sau apariția scurgerii maro sau galbene, pentru cele care de obicei nu văd scurgerea albă.
Care este regula cu privire la scurgerea pe care o are femeia în timp ce este pură?	Orice scurgere albă și lipicioasă nu este considerată impură, în timp ce sângele maro sau scurgerea galbenă este impură. Cu toate acestea, ambele tipuri anulează <i>wudu</i> , iar dacă scurgerea continuă, este considerată <i>istihādab</i> .
Care este regula cu privire la	Dacă aceasta apare chiar înainte sau după

¹ Diferențele dintre menstruație (*hayd*) și *istihādab* includ: **1)** sângele menstruației este roșu închis spre negru, în timp ce sângele din *istihādab* este de culoare roșie deschis, precum cel din hemoragia nazală; **2)** sângele menstruației este mai gros și poate fi amestecat cu bucăți solide, în timp ce sângele din *istihādab* este subțire, curge abundent precum cel dintr-o rană; **3)** sângele menstruației are de obicei un miros neplăcut, în timp ce mirosul sângelui din *istihādab* este precum cel normal.

În timpul menstruației sunt lucruri interzise, așa cum sunt rugăciunea, postul, actul sexual, recitarea Coranului, rămânerea în moschee, atingerea Coranului și *Tawāf*-ul.

scurgerea maro sau galbenă din vagin?	menstruație, este considerată menstruație, dar dacă apare în alt timp, este considerată <i>istihādah</i> .
Este femeia considerată pură dacă sângerarea s-a oprit, chiar dacă zilele normale în care ea obișnuia să aibă menstruație nu s-au încheiat încă?	În ceea ce o privește pe femeia care obișnuiește să aibă menstruație un număr regulat de zile, ea este considerată pură (dacă sângerarea ei s-a oprit) înainte ca perioada ei normală să se fi încheiat.
Dar dacă menstruația începe înainte sau după timpul său normal?	Oricând apar semnele menstruației, trebuie considerată a fi menstruație cu condiția să fi trecut cel puțin 13 zile complete de la menstruația anterioară, altfel, este considerată <i>istihādah</i> .
Dar dacă menstruația durează mai mult sau mai puțin decât timpul normal?	Este considerată menstruație dacă durează mai puțin de termenul limită al menstruației, care este de 15 zile.
Ce trebuie să facă femeia dacă sângerarea este continuă pentru o perioadă mai lungă de timp, cum ar fi, de exemplu, pentru o lună sau mai mult?	Dacă acesta este cazul, i se aplică unul dintre următoarele lucruri: 1) dacă femeia știe cu exactitate perioada din lună în care începe menstruația ei de obicei, chiar dacă poate diferenția tipul de sânge sau nu (dacă este menstruație sau <i>istihādah</i>), atunci ea trebuie să ia în considerare caracteristicile unei menstruații normale ca timp al menstruației. Orice apare după aceasta, este considerată <i>istihādah</i> . 2) dacă femeia știe perioada exactă din lună în care începe menstruația ei, dar nu știe durata menstruației, atunci ea trebuie să socotească aceasta a fi de 6-7 zile (perioada normală pentru majoritatea femeilor), din ziua în care menstruația ei începe de obicei. (Orice apare după aceasta, este considerată <i>istihādah</i> .) 3) dacă femeia cunoaște durata menstruației ei, dar nu știe cu exactitate timpul în care aceasta începe, ea trebuie să socotească numărul zilelor de care este sigură de la începutul lunii lunare. (Orice apare după aceasta, este considerată <i>istihādah</i> .)

~ Sângerarea postnatală (An-Nifās) ~

Întrebare	Regulă
Ce se întâmplă dacă femeia naște și nu sângerează?	Regula pentru nifās nu i se aplică, nu este obligatoriu ca ea să se îmbăieze și nici să întrerupă postul.
Dar dacă vede semnele nașterii?	Sângele și fluidul amniotic care însoțesc travaliul arată începutul nașterii și nu sunt considerate nifās, ci mai degrabă <i>istihādah</i> .
Care este decizia cu privire la sângerarea din timpul	Aceasta este nifās, chiar dacă copilul nu a ieșit complet. Nu este obligatoriu să se recupereze

nașterii?	rugăciunea din acel timp.
Când începe timpul perioadei postnatale?	Femeia trebuie să numere zilele din momentul în care copilul a ieșit complet din uterul mamei.
Care este cea mai scurtă perioadă de nifās?	Nu este stabilită o perioadă limită. Astfel, oricând sângerarea s-a oprit după naștere, devine obligatoriu pentru femeie să facă o baie completă și să înceapă rugăciunile și nu trebuie să aștepte să treacă 40 de zile pentru a se ruga din nou.
Care este cea mai lungă perioadă pentru nifās?	Cea mai lungă perioadă este de 40 de zile și orice sângerare care apare după acest timp nu este considerată nifās. După trecerea acestor zile, devine obligatoriu pentru femeie să facă o baie completă și să reînceapă rugăciunile, cu excepția cazului în care sfârșitul celor 40 de zile cade în aceeași perioadă în care femeia avea menstruație înainte de sarcină (în acest caz va considera această sângerare ca fiind menstruație).
Ce se întâmplă dacă femeia dă naștere la gemeni sau la mai mulți copii?	Timpul de la care se începe calcularea nifās pornește din momentul în care este născut primul copil.
Care este decizia cu privire la sângerarea după pierderea unei sarcini?	Dacă fetusul din sarcina pierdută este de optzeci de zile sau mai puțin, atunci este considerat a fi <i>istihādah</i> , iar dacă este de nouăzeci de zile sau mai mult, atunci sângele este nifās. Fetusul trebuie să fie examinat dacă este între 80 - 90 de zile. Dacă are forma unui om, atunci sângerarea este nifās, iar dacă nu, sângerarea este <i>istihādah</i> .
Ce se întâmplă dacă sângerarea se oprește înainte de 40 de zile și apoi revine?	Dacă sângerarea se oprește înainte de completarea celor 40 de zile, femeia este considerată pură, poate face baie și se poate ruga. Dacă sângerarea revine înainte de terminarea celor 40 de zile, atunci ea nu se mai roagă și sângerarea este considerată nifās (până când devine iar pură). Ea continuă în acest fel până când se completează cele 40 de zile.

Note! ♦ Femeia în stare de *istihādah* trebuie să facă rugăciunea și *wudu'* la fiecare rugăciune. ♦ Dacă femeia devine pură înainte de apusul Soarelui, ea trebuie să se roage *Dhubr* și *ʿAsr* ale acelei zile, iar dacă este curată înainte de rugăciunea de Fajr, trebuie să facă rugăciunile de *Maghrib* și *Isha* din acea seară. ♦ Dacă timpul rugăciunii a intrat, iar femeia este la menstruație sau *nifās* înainte de acea rugăciune, ea nu trebuie să facă rugăciunea decât atunci când este curată. ♦ O femeie trebuie să își despletească părul atunci când face *ghusl* după menstruație sau *nifās*, dar nu este necesar să își despletească părul dacă face *ghusl* după un act sexual. ♦ Nu este de dorit (este neplăcut) ca bărbatul să aibă relații sexuale cu soția în timp ce ea este în *istihādah*, dar, cu toate acestea, este permis dacă există o nevoie acută. ♦ Este o obligație a femeii în stare de *istihādah* să facă *wudu'* pentru fiecare rugăciune obligatorie, după ce își spală părțile intime. ♦ Este permis ca o femeie să ia medicamente pentru a își întârzia menstruația, astfel încât să poată completa *Hajj* sau *ʿUmrah*, cu condiția ca acele medicamente să nu îi facă rău în niciun fel.

Femeile în islam

Femeile sunt egale cu bărbații în ceea ce privește recompensele și statutul în fața lui Allah, conform credinței și faptelor lor. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Cu adevărat, femeile sunt jumătățile gemene ale bărbaților.**” (Abu Dawud)

Ele își pot cere drepturile sau pot îndepărta orice fel de opresiune. Motivul pentru aceasta este că mesajul islamului este adresat atât bărbaților, cât și femeilor, cu excepția cazurilor în care există un text care face distincție între cei doi. Aceste reguli nu sunt multe dacă sunt comparate cu restul regulilor islamice, pentru că Legea islamică ia în considerare diferențele dintre cei doi în ceea ce privește crearea și abilitățile lor. Allah Preaînaltul spune: „**Oare nu ar trebui ca El, care le-a creat, să știe (toate acțiunile creației Sale)? Și El este Al-Latif (Cel Blând cu robii Săi), Al-Khabîr (Binestiutor al tuturor lucrurilor)?**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:14]

Femeile au responsabilitățile lor, după cum au și bărbații, și orice interferență a oricăreia dintre aceste părți în problemele celuilalt poate afecta echilibrul vieții. Femeilor li se oferă aceeași răsplată ca și bărbaților, chiar și în timp ce ele se află în casele lor. Asmā bint Yazid a venit la Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în timp ce acesta stătea cu un grup de companionii și a spus: „Mesager al lui Allah, fie ca părinții mei să fie sacrificați pentru tine! Sunt reprezentanta femeilor, care a fost trimisă la tine. Nu este o femeie din Est sau din Vest, care să fi auzit că vin la tine, fără ca ea să fie de acord cu mine. Allah te-a trimis cu Adevărul ca Mesager al Său, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Credem în tine și în Domnul tău care te-a trimis. Însă noi, femeile, suntem oprite, ținute în casă. Stăm în casele voastre (ale bărbaților), vă oferim plăcere și vă purtăm copiii. Voi, bărbații, sunteți favorizați mai mult decât noi cu rugăciunea de vineri în grup și în moschee, vizitați bolnavii, mergeți la funeralii, mergeți la Hajj și ‘Umrah în mod repetat. Atunci când mergeți în pelerinaj sau la *jihad*, noi avem grijă de proprietățile voastre, vă coasem lucrurile și vă creștem copiii. Avem o parte din răsplata voastră?» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a întors către companionii săi și i-a întrebat: «**Ați auzit vreodată vre o afirmație mai bună a vreunei femei decât a acesteia care întreabă despre religia ei?**» Ei au spus: «Noi nu am crezut vreodată că o femeie poate să se exprime atât de bine ca această femeie.» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a întors către Asmā și a spus: «**Ascultă, femeie, și informează-le și pe celelalte femei care te-au trimis, că o femeie care este o soție foarte bună, care este dornică să își facă soțul fericit și face ceea ce el vrea, are o răsplată egală cu toate cele pe care le-ai spus.**» Atunci când a plecat, ea l-a slăvit pe Allah, fiind fericită cu ceea ce a auzit.” (Al-Bayhaqi)

Un grup de femei a venit la Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și l-a întrebat: „«O, Mesager al lui Allah, bărbaților li s-a dat favoarea de a lupta pe Calea lui Allah. Nu este nimic pe care să îl putem face și noi pentru a avea aceeași răsplată?» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Munca pe care o face o femeie în casa ei este similară**

cu ceea ce face un luptător de dragul lui Allah.»” (Al-Bayhaqi)

De asemenea, Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a promis o răsplată celor care sunt buni cu femeile ce le sunt rude. Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Oricui cheltuie pentru două fiice, sau pentru două surori, sau pentru rudele sale (femei) căutând răsplata lui Allah, aceasta îi va fi suficient și Allah îl va îmbogăți prin Harul Său, iar ele vor fi scut pentru el împotriva Focului (Iadului).**” (Ahmad)

Câteva reguli cu privire la femei

- ◆ Este interzis ca un bărbat să stea în același loc cu o femeie fără *mabram*-ul ei¹. Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Unui bărbat îi este interzis să stea în același loc cu o femeie dacă *mabram*-ul ei nu este de față.**” (Al-Bukhari și Muslim)
- ◆ Este permis ca o femeie să facă rugăciunea în moschee, dar este neplăcut să facă aceasta dacă se teme de tentații. ‘Aishah <sup>(Allah să fie
mulțumit de ea!)</sup> a spus: „**Dacă Trimisul lui Allah <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> ar fi trăit să vadă cum au început să se comporte femeile, le-ar fi împiedicat să meargă la moschee, așa cum au fost împiedicate și femeile fiilor lui Israel.**” (Al-Bukhari și Muslim)

Răsplata femeii care face rugăciunea acasă este multiplicată la fel cum este cea a bărbatului atunci când se roagă în moschee. O femeie a venit la Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> și i-a spus: „O, Mesager al lui Allah, îmi place să mă rog cu tine.» El <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> i-a spus: „**Știu că îți place să te rogi cu mine, dar rugăciunea ta în cel mai retras loc din casa ta este mai bună decât rugăciunea ta făcută în camera ta. Rugăciunea ta în camera ta este mai bună decât rugăciunea ta făcută în casa ta. Rugăciunea ta în casa ta este mai bună decât rugăciunea ta făcută în moscheea oamenilor tăi. Rugăciunea ta în moscheea oamenilor tăi este mai bună decât rugăciunea ta făcută în moscheea mea.**»” (Ahmad)

Într-o altă relatare, Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a adăugat: „**(...) Cel mai bun loc de rugăciune pentru femei este casa lor.**” (Ahmad)

- ◆ *Hajj* și *Umrab* nu sunt obligatorii pentru o femeie decât dacă ea găsește un *mabram* să o însoțească și nu îi este permis să călătorească mai mult de trei zile fără *mabram*. Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**O femeie nu trebuie să călătorească mai mult de trei zile decât cu un *mabram*.**” (Al-Bukhari și Muslim)
- ◆ Femeii nu îi este permis să viziteze mormintele și nici nu îi este permis să urmeze decedatul (la *janāzab*). Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Allah blestemă femeile care vizitează mormintele în mod frecvent.**” (At-Tirmidhi)

¹ *Mabram*: soțul ei sau o rudă apropiată de sex masculin cu care îi este interzisă căsătoria prin Legea islamică, așa cum sunt fratele, tatăl, unchiul sau nepotul etc.

Umm Attiyah ^(Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: **„Ni s-a interzis să urmăm procesiunea funerară (*janāzah*) și nu am fost obligate la aceasta.”** (Al-Bukhari și Muslim)

◆ Femeilor le este permis să își vopsească părul în orice culoare, mai puțin culoarea neagră, pentru că este neplăcut.

◆ Este obligatoriu să li se dea femeilor partea de moștenire pe care Allah Preaînaltul a prescris-o pentru ele și nu este permis să le fie luată. Într-o relatare, s-a menționat: **„Pe cel care evită să dea moștenirea celor care au dreptul la ea, Allah îl va priva de moștenirea sa din Paradis în Ziua Învierii.”** (Ibn Majah)

◆ Este obligatoriu pentru soț să plătească cheltuielile soției (și pe cele ale copiilor săi), inclusiv nevoile lor de mâncare, apă, haine și întreținerea casei, în conformitate cu posibilitățile sale. Allah Preaînaltul spune: **„Cel care este înstărit să cheltuiască după mijloacele sale, iar cel a cărui înzestrare este limitată să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 65:7]

Dacă femeia nu este căsătorită, atunci întreținerea ei este o obligație a tatălui, fratelui sau a fiului. Dacă ea nu are nicio rudă apropiată, atunci este recomandat ca orice persoană să o ajute. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Acela care are grijă de o văduvă sau de un nevoiaș este asemenea unui *mujahid* care luptă pe Calea lui Allah sau asemenea celui care postește în timpul zilei și se roagă toată noaptea.”** (Al-Bukhari)

◆ O femeie are mai mult drept la primirea custodiei copilului minor, atât timp cât nu este căsătorită, iar tatăl copilului trebuie să plătească cheltuielile acestuia atâta timp cât el stă la mama sa.

◆ Nu este plăcut ca femeia să salute prima un bărbat, mai ales dacă este tânără sau se teme de tentații.

◆ Este recomandat (*mustahabb*) să își radă părul pubian și cel de la axile, precum și să își taie unghiile în fiecare zi de vineri și este neplăcut ca acestea să fie lăsate pentru o perioadă mai mare de 40 de zile.

◆ Este interzisă pensarea. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Allah a blestemat femeia care își îndepărtează părul de pe față și pe cea care i-l îndepărtează (...)”** (Abu Dawud)

► **Doliul (*'ibdād*):** Nu îi este permis unei femei să poarte doliu după un decedat mai mult de trei zile, cu excepția soțului ei. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„(...) Nu este permis pentru o femeie care crede în Allah și în Ziua de Apoi să țină doliu pentru moartea unei persoane mai mult de trei zile – cu excepția soțului ei, pentru care perioada (de doliu) este de patru luni și zece zile.”** (Muslim)

Este obligatoriu pentru ea să țină doliu patru luni și zece zile după moartea soțului. În această perioadă, nu îi este permis soției să poarte niciun fel de machiaj cum ar fi ruj, creion de ochi și nici bijuterii, nici măcar un inel, nici să se parfumeze

sau să poarte haine de culori aprinse, cum sunt roșu sau galben. Totuși, îi este permis să își taie unghiile, să își spele corpul și părul, să îndepărteze părul nedorit de pe corp și să facă baie. Nu există o culoare specifică a hainelor (cum este negrul) pe care femeia să o poarte în perioada de doliu. Soția trebuie să rămână în casa soțului ei și îi este interzis să o părăsească, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar, iar aceasta trebuie să fie doar pe timpul zilei.

♦ Femeii îi este interzis să se radă în cap, excepție făcând cazurile în care este necesar acest lucru, și îi este permis să își scurteze părul, cu condiția ca ea să nu imite bărbații. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Allah blestemă femeile care imită bărbații (...)”** (At-Tirmidhi)

De asemenea, nu trebuie să îi imite pe necredincioși. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Cel care imită un grup de oameni este unul dintre ei.”** (Abu Dawud)

♦ Femeile trebuie își acopere corpul atunci când pleacă din casele lor, cu o îmbrăcăminte (*jilbāb*) care trebuie să îndeplinească următoarele condiții: **1)** trebuie să acopere tot corpul; **2)** nu trebuie să fie o sursă de atracție în sine; **3)** trebuie să fie groasă și să nu fie transparentă; **4)** trebuie să fie largă și nu strâmtă; **5)** nu trebuie să fie parfumată; **6)** nu trebuie să se asemene cu hainele bărbaților; **7)** nu trebuie să se asemene cu hainele necredincioșilor; **8)** nu trebuie să fie *libās ash-shubrāb* (rochii extravagante, sau purtate cu scopul de a se făli, sau ceva care reprezintă un simbol al statutului).

Părțile copului femeii care nu se lasă descoperite (*awrah*) în fața altor persoane decât cele considerate *mahram* se încadrează în trei categorii: **1)** cu soțul, care poate vedea orice parte a corpului ei; **2)** cu alte femei și *mahram*-ul ei care pot vedea fața, părul, gâtul, mâinile, picioarele și încheieturile; **3)** cu alți bărbați, care nu au voie să vadă nimic la ea, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar, cum ar fi pentru un tratament. Fatimah bint al-Mundhir ^(Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: **„Obişnuiam să ne ascundem fețele în fața bărbaților străini.”** (Al-Hakim) De asemenea, ‘Aishah ^(Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat: **„Când ne aflam în starea de *ibrām* cu Profetul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) treceau pe lângă noi călăreți. Când treceau pe lângă noi, ne coboram veșmântul (*jilbāb*) de pe cap peste față, iar după ce treceau, le descopeream din nou.”** (Abu Dawud)

♦ **Tipurile perioadei de așteptare (*‘iddah*):** Sunt mai multe tipuri de *‘iddah*: **1)** *‘iddah* femeii gravide care este văduvă sau divorțată este până la nașterea copilului; **2)** *‘iddah* femeii văduve este de patru luni și zece zile; **3)** *‘iddah* femeii divorțate în timp ce este la menstruație (se numește divorț inovat – *talaq al-bidi*) este de trei menstruații complete după divorț; **4)** *‘iddah* femeii care nu are menstruație este de trei luni.

În timpul perioadei de *'iddah*, este obligatoriu pentru femeia la care există posibilitatea ca soțul ei să se împace cu ea să rămână în casă cu el, iar lui îi este permis să o vadă și să fie singur cu ea până când *'iddah* se termină – poate că Allah îi va îndruma către împăcare.

Întoarcerea (*raj'ah*) femeii la soțul ei și evitarea divorțului se face fie prin spusele soțului: „*Raja'tuki?*” (Te-am întors la mine în căsătorie), fie prin actul sexual.

◆ Femeii nu îi este permis să se căsătorească fără acordul tutorei sale. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Orice femeie care se căsătorește fără acordul tutorei sale (*wali*), căsătoria ei este nulă, căsătoria ei este nulă, căsătoria ei este nulă.”** (Abu Dawud)

◆ Femeii îi este interzis să poarte extensii artificiale și să își tatueze oricare parte din corp. Acestea două sunt păcate majore. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„(...) Allah a blestemat femeile care le tatuează pe altele și pe cele care se tatuează și pe femeile care poartă extensii și pe cele care îl pun altora (...)**” **„Allah a blestemat femeile care poartă extensii și pe cele care îl pun altora, și pe cele care se tatuează și pe cele care le tatuează pe altele (...)**” (Abu Dawud)

◆ Femeii îi este interzis să ceară divorțul soțului ei fără niciun motiv. Profetul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Oricărei femei care cere divorțul soțului ei atunci când acesta nu este absolut necesar îi va fi interzisă mireasma Paradisului.”** (Abu Dawud și Ibn Majah)

◆ Este obligatoriu pentru femeie să se supună soțului ei în ceea ce este permis, mai ales atunci când el o cheamă în pat. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Dacă un bărbat își cheamă soția lângă el în pat și ea refuză, iar el își petrece noaptea furios pe ea, îngerii o vor blestema până dimineața.”** (Al-Bukhari și Muslim)

◆ Este interzis pentru o femeie să poarte parfum dacă știe că va trece pe lângă bărbați. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Femeia care se parfumează și apoi trece pe lângă un grup de bărbați care îi pot simți parfumul, este astfel și astfel (făcând remarci severe).”** (Abu Dawud)

Rugăciunea (as-Salāh)

Chemarea la rugăciune (*adhan*) și anunțarea începutului rugăciunii (*iqāmah*)

Ambele, *adhan*-ul și *iqāmah*, sunt o obligație (*fard kifāyah*) pentru bărbații aparținând comunității musulmane care nu călătoresc și sunt *Sunnah* pentru cei care fac rugăciunea singuri și pentru călători. Pentru femei, acestea sunt *makrūh* (neplăcute).

Nici *adhan*-ul și nici *iqāmah* nu trebuie să fie făcute înainte de timpul lor, cu excepția chemării la rugăciune (*adhan*) a rugăciunii *Fajr* (rugăciunea de dimineață), pentru care prima dintre cele două¹ poate fi făcută la orice oră după miezul nopții.

Cerințele preliminare (*shurūt*) pentru rugăciune: **1)** islamul (a fi musulman) **2)** deplinătatea facultăților mintale (*‘aql*) **3)** discreția **4)** curățirea de murdărie în funcție de capacitățile fiecăruia **5)** intrarea timpului de rugăciune. Intervalele orare pentru efectuarea rugăciunii sunt următoarele: **timpul pentru Fajr:** începe de la revărsatul zorilor² și durează până când Soarele începe să răsară. **Timpul pentru Dhuh:** începe atunci când Soarele trece de zenit și durează până când umbra oricărui lucru este egală cu înălțimea lui. **Timpul pentru ‘Asr:** începe la sfârșitul timpului pentru Dhuh și se termină atunci când umbra oricărui lucru este dublă față de înălțimea lui; aceasta este de preferat, însă, dacă este necesar, poate fi amânat până la apusul Soarelui. **Timpul pentru Maghrib:** începe odată cu apusul Soarelui și ține până la lăsarea nopții, adică până la dispariția roșeții de la apus. **Timpul pentru Isha:** începe la dispariția roșeții de la apus (care marchează și ieșirea din timpul rugăciunii de seară - Maghrib) și ține până la mijlocul nopții³, putând continua până la începutul revărsării zorilor în caz de necesitate **6)** acoperirea părților *awrah*, în conformitate cu posibilitățile fiecăruia, cu ceva opac (pentru băiatul care a trecut de vârsta de 10 ani, *awrah* este de la buric până la genunchi, iar pentru femeia care a trecut de pubertate, *awrah* este întregul său corp, cu excepția mâinilor și a feței). **7)** absența impurităților de pe corp, haine și locul de rugăciune, conform posibilităților fiecăruia **8)** îndreptarea către *qiblah*, conform abilităților fiecăruia **9)** intenția (*niyyah*).

Etapele esențiale sau stâlpii (*arkān*)⁴ rugăciunii: **1)** statul în poziție dreaptă, în picioare (*qiyām*), pentru cei care pot face aceasta. **2)** rostirea „*Allahu Akbar*” (*Takbirat al-Ibrām*) pentru începerea rugăciunii. Aceasta face ca alte cuvinte și acțiuni care nu sunt legate de rugăciune să fie interzise. **3)** recitarea *Surei Al-Fatiha*. **4)** plecăciunea (*rukū‘*). **5)** ridicarea din plecăciune **6)** îndreptarea completă după *rukū‘*. **7)** prosternarea (*sujūd*, recitare, *sujūd*) pe șapte părți ale corpului (2 picioare, 2 genunchi, 2 palme și capul – care include fruntea și nasul). **8)** ridicarea din poziția de

¹ Sunt două *adhan* pentru rugăciunea de dimineață, unul pentru *tahajjud* (rugăciunea voluntară din noapte) și unul pentru *Fajr*.

² Atunci când apare primul fir de lumină pe cer.

³ A se nota faptul că mijlocul nopții nu este la ora 12.00 am, ci, mai degrabă, este la jumătatea timpului dintre *Maghrib* și *Fajr*.

⁴ Aici, prin stâlpi se face referire la acele acțiuni care, dacă nu sunt făcute, trebuie recuperate, altfel rugăciunea nefiind validă.

prosternare și așezarea între cele două *sujud*. **9)** rostirea ultimului *Tashabbud*. **10)** așezarea în poziția pentru ultimul *Tashabbud*. **11)** rostirea rugilor pentru Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în ultima așezare. **12)** terminarea rugăciunii cu „*As-Salām aleikum wa rahmatu Allah*” (*taslīm*). **13)** efectuarea fiecăruia dintre acești stâlpi în mod corespunzător poziției fiecăruia dintre ei. **14)** efectuarea acestora în ordinea menționată.

Rugăciunea nu este considerată validă decât dacă acești stâlpi sunt efectuați. Dacă o persoană nu face unul dintre aceștia în oricare unitate (*rak'ah*) a rugăciunii, acea unitate nu este validă, indiferent dacă acest lucru a fost făcut intenționat sau nu.

Actele obligatorii ale rugăciunii (*wajibāt*)¹:

1) toate *Takbīrāt* (*Allahu Akbar*)² în afară de *Takbīr al-Ihrām*. **2)** a spune „*Sami' Allahu liman Hamidah*”³, după ridicarea din *rukū'* a imamului, în rugăciunea făcută în grup și de către fiecare persoană în parte, dacă rugăciunea este făcută individual și nu în grup. **3)** a spune „*Rabbanā wa lak'al-Hamd*”⁴ după ridicarea din *rukū'*. **4)** a spune „*Subhāna Rabbī al-'Aẓīm*”⁵ în plecăciune. **5)** a spune „*Subhāna Rabb al-'Alā*”⁶ în prosternare. **6)** a spune „*Rabbi ighfir li*”⁷ între cele două *sajdah* (*sujud*). **7)** primul *Tashabbud*. **8)** a sta jos pentru primul *Tashabbud*.

Cel care nu efectuează oricare dintre aceste opt acțiuni fizice și verbale obligatorii în mod intenționat, rugăciunea lui nu este validă. Dacă nu efectuează una dintre acestea pentru că a uitat, atunci el trebuie să efectueze cele două prosternări pentru uitare.

Sunnah as-Salāh (Sunnah în timpul rugăciunii): aceasta este de două feluri: spuse și acțiuni. Neefectuarea acestora nu anulează rugăciunea, chiar dacă sunt lăsate intenționat.

Sunnah include: ♦ recitarea unei *du'a* pentru început; ♦ a căuta adăpost la Allah de Șeitan (*al-Isti'adhah*); ♦ începerea recitării din Coran cu rostirea formulei „În Numele lui Allah” (*Basmallah*); ♦ a spune „*amīn*” la sfârșitul *Surei Al-Fatihah*; cu voce tare în rugăciunile care se recită cu voce tare; ♦ recitarea unor versete din Coran după *Surat Al-Fatihah*; ♦ recitarea imamului cu voce tare (celor care sunt în spatele lui sau *ma'mum* le este interzisă recitarea cu voce tare; atunci când o persoană face rugăciunea singură, poate recita cum dorește); ♦ a spune „*Hamdan kathīran tayyiban mubarakan fihī mil as-Samāwāti wa mil al-Ardi...*” după „*Rabbana wa lak'al-*

¹ Aici, prin actele obligatorii se face referire la acele acte pe care, dacă nu le-a făcut, persoana trebuie să facă două prosternări de uitare la sfârșitul rugăciunii, dar nu este nevoie să fie repetate actele care nu au fost făcute.

² „Allah este Prea Măreț!”

³ „Allah răspunde celor care-L Slăvesc!”

⁴ „O, Domnul meu, Ție Ți se cuvine toată slava!”

⁵ „Slavă lui Allah, Cel Prea Măreț!”

⁶ „Slavă lui Allah, Cel Preaînalt!”

⁷ „O, Domnul meu, iartă-mă!”

Hamd”; ♦ a spune „*Subhāna Rabbī-al-‘Aẓīm*”, „*Subhāna Rabbī-al-‘Alā*” și „*Rabbi ighfir li*” de mai multe ori în plecăciune, prosternare și așezare; ♦ a se spune o *du‘ā* înainte de „*As-Salām aleikum wa rahmatu Allah*”.

Mișcările *Sunnah* includ: ♦ ridicarea mâinilor la recitarea *Takebīr*-ului *al-Ibrām*, la *rukū‘*, la aplecarea în *rukū‘*, la ridicarea din *rukū‘* și la ridicarea după primul *Tashabbud*; ♦ punerea mâinii drepte peste mâna stângă sub piept, în timp ce se stă în picioare; ♦ menținerea privirii în locul în care se face prosternarea; ♦ ținerea picioarelor puțin depărtate în timp ce se stă în picioare; ♦ punerea mai întâi a genunchilor, apoi a mâinilor și a frunții pe pământ când se coboară pentru prosternare; ♦ stomacul să nu fie lipit de coapse, iar coapsele să fie separate de gambe în prosternare; ♦ a păstra o distanță între genunchi în timp ce se face plecăciunea; ♦ a ține ambele călcâie în sus în timp ce degetele sunt ferm fixate pe podea cu o distanță între ele, iar acestea să fie îndreptate spre *qiblah* în prosternare; ♦ punerea mâinilor pe podea cu degetele împreunate la nivelul umerilor în timpul prosternării; ♦ ridicarea prin punerea presiunii mai întâi pe picioare, sprijinind mâinile pe genunchi în timp ce se ridică; ♦ ridicarea piciorului drept și întinderea celui stâng în timp ce se stă pe coapsa stângă, în poziția de șezut pentru primul *Tashabbud* (a se vedea graficul de la sfârșitul acestei cărți pentru a înțelege care dintre cele două feluri de așezare este numit *iftirāsh*); ♦ a sta pe fese ținând piciorul stâng sub piciorul drept și piciorul drept ridicat în cel de al doilea *Tashabbud* (a se vedea graficul pentru a înțelege poziția numită *tawarruk*); ♦ punerea mâinilor pe coapse, cu degetele unite îndreptate spre *qiblah*; ♦ a face un cerc cu degetul mijlociu și cel mare de la mâna dreaptă, iar degetul arătător ținut întins în timpul pomenirii lui Allah, aceasta simbolizând Unicitatea lui Allah; ♦ întoarcerea spre dreapta, iar apoi spre stânga când se face salutarea finală (*taslīm*).

Prosternarea pentru uitare (*Sujūd as-Sahū*): este *Sunnah* să se facă două prosternări pentru uitare dacă o persoană recită din greșeală ceva care nu trebuia într-un anumit moment, precum recitarea Coranului în prosternare. Este permisă prosternarea pentru uitarea unui act *Sunnah* din rugăciune. Cu toate acestea, este obligatoriu (*wājib*) să se facă prosternarea pentru uitare dacă cineva adaugă o plecăciune, prosternare, stat în picioare, în șezut sau dacă a salutat înainte de sfârșitul rugăciunii sau a făcut o greșeală clară în recitarea Coranului, care îi schimbă sensul, dacă nu efectuează un act obligatoriu, sau dacă o persoană este în dubii cu privire la adăugarea unui lucru.

Rugăciunea devine invalidă dacă o persoană nu realizează în mod intenționat prosternarea obligatorie pentru uitare. O persoană poate face aceste două prosternări înainte sau după salutul final. Totuși, dacă o persoană uită să facă prosternarea pentru uitare în timpul imediat următor împlinirii rugăciunii, atunci aceasta nu mai este necesară.

Descrierea rugăciunii

- ◆ Persoana începe prin îndreptarea spre *qiblah*, spunând „**Allahu Akbar**”.
- ◆ Imamul spune toate *takbirāt* (*Allahu Akbar*) cu voce tare, astfel încât cei care sunt în spatele lui să îl poată auzi, în timp ce ei le spun cu voce joasă (în șoaptă).
- ◆ El își ridică mâinile la începutul *takbīr*-ului până aproape de umeri, apoi își pune mâinile pe piept, cu mâna dreaptă peste cea stângă.
- ◆ Își menține privirea spre locul în care se face prosternarea și spune, la început, o *du‘ā* (*du‘ā’ al-istiṭāh*), care a fost redată într-o relatare autentică. De exemplu, el poate spune: „**Subhānak Allāhumma wa bi Hamdika wa Tabāarak Asmuka wa Ta‘alā Geadduka wa la ilāha ghairuk.**” (Tu ești Slăvit, o, Allah, și Lăudat; Numele Tău este binecuvântat; Maiestatea Ta este înălțată și nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afară de Tine!)
- ◆ Apoi spune: „**A‘ūdhu billabi min-ash Sheitan-ir-Rajīm**” (Caut adăpost la Allah de Șeitan cel blestemat). Apoi spune: „**Bismi-llahi Ar-Rabman Ar-Rabīm**” (În Numele lui Allah Preamilostivul, Prea Îndurătorul).
- ◆ Toate acestea sunt spuse în șoaptă, apoi se recită *Surat Al-Fatībah* cu voce tare dacă este *imam*, iar rugăciunea este una în care se recită cu voce tare. Este recomandat ca aceia care sunt în spatele lui să recite *Surat Al-Fatībah* în timpul în care imamul tace, dacă rugăciunea este una în care se recită cu voce tare și este obligatoriu ca fiecare să recite în sine sa dacă este o rugăciune în care nu se recită cu voce tare, cum ar fi *Dhubr* și *‘Asr*.
- ◆ Apoi se recită orice altceva se dorește din Coran. Este mai bine să se recite în rugăciunea *Fajr* capitolele „*Mufassal*”, din cele mai scurte capitole în rugăciunea *Maghrib*, iar în restul rugăciunilor din capitolele „medii”. Cele mai lungi capitole *Mufassal* sunt cele de la *Surat Qaf* [50] și până la *Surat An-Naba’* [78], următoarele, care încep imediat după *Surat An-Naba’* și se termină la *Surat Ad-Duba* [93], sunt cunoscute ca fiind „Surile medii”, iar „Surile scurte” sunt considerate capitolele începând imediat după *Surat Ad-Duba* și până la *Surat An-Nās* [114]. Imamul recită cu voce tare în rugăciunea *Fajr* și în primele două *rak‘ah* din *Maghrib* și *Isha*. Toate celelalte rugăciuni sunt recitate fără voce.
- ◆ Apoi își ridică mâinile așa cum a făcut la *takbīr al-ibrām* și spune „**Allahu Akbar**”, apoi face plecăciune. Pune mâinile pe genunchi și își îndreaptă spatele în așa fel încât capul să fie în aceeași linie cu șoldurile, nici mai sus, nici mai jos. Apoi spune de trei ori „**Subhāna Rabbi al-‘A‘ẓīm**” (Slavă Domnului meu, Cel Prea Măreț!).
- ◆ Apoi se ridică din plecăciune, spunând: „**Sami’Allahu liman Hamidah**” (Allah îl aude pe cel care Îl slăvește!). Apoi își ridică mâinile în același mod ca înainte de plecăciune și, stând în picioare, spune: „**Rabbāna wa-lak’al-Hamd**” (Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată slava!), adăugând: „**Hamdan kathīran tayyiban mubārakan fihī mil’-as-samāwāti wa mil’-al-**

ard wa mil'a ma Shi'ta min Şay'in ba'd' (Nenumărate laude pure și binecuvântate, cât plinătatea Cerului, cât plinătatea Pământului și cât plinătatea a ceea ce dorești după aceasta!).

◆ Apoi, se prosternază în timp ce spune „*Allahu Akbar*”. Nu își lipește stomacul de coapse și nici coapsele de călcâie în timp ce se prosternază, atingând podeaua cu fruntea, nasul, palmele, genunchii și degetele picioarelor întoarse spre *qiblah*; și spune de trei ori în prosternare: „*Subbhāna Rabbī al-'A'lā*” (Slavă lui Allah, Cel Preaînalt!). Poate spune acest lucru de mai multe ori sau poate face oricare *du'a'* dorește.

◆ Apoi, se ridică în șezut din prosternare spunând: „*Allahu Akbar*” stând pe piciorul stâng, păstrând piciorul drept vertical cu degetele îndoite, îndreptate spre *qiblah*. Apoi spune: „*Rabbi ighfir-li, wa arhamni, wa ajburni, wa arfa'ni, wa arzuqni, wa ansurni, wa abdini, wa 'afini*” (O, Allah, iartă-mă, ai milă de mine, întărește-mă, înalță-mi rangul, oferă-mi mijloacele de subzistență, dă-mi victorie, călăuzește-mă, iartă-mă și ai milă de mine!).

◆ Apoi, se prosternază în același mod ca la prima prosternare, apoi spune, ridicându-și capul, „*Allahu Akbar*” și se ridică, repetând a doua *rak'ah* în același mod ca și prima.

◆ Apoi stă în poziția de *iftirāsh* pentru prima mărturisire (*at-Tashahhud al-ammal*), punând mâna dreaptă pe coapsa dreaptă și mâna stângă pe coapsa stângă, făcând un cerc cu degetul mijlociu și cel mare de la mâna dreaptă și spunând, cu degetul arătător ținut întins: „*At-tahiyātu Lillahi was-salawātu wat-tayyibāt, as-salāmu 'alaika ayyuha an-nabiu wa rahmatu Allahi wa barakatuh, as-salāmu 'alaina wa 'ala 'ibad Allahi as-sālihīn. Ashadu an lā ilāha illa Allah wa ashadu anna Muḥammadan 'abduhu wa rasūluhu*” (Toate saluturile (*At-Tahiyāt*) sunt pentru Allah și toate actele de slăvire și faptele bune. Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor robilor dreptcredincioși ai lui Allah! Mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său!).

◆ Apoi se ridică și se roagă a treia și a patra *rak'ah*, făcându-le mai scurte decât primele două. În ele se recită numai *Surat Al-Fatihah* și se stă în *tawarruk* pentru ultima mărturisire (*at-Tashahhud al-ahir*) și se spune la fel ca și în prima, apoi se adaugă: „*Allāhumma ṣalli 'ala Muḥammad wa 'ala āli Muḥammad, kama ṣallaita 'ala Ibrāhīm wa 'ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd, allāhumma bārik 'ala Muḥammad wa 'ala āli Muḥammad kama bārakta 'ala Ibrāhīm wa 'ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd*” (O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. O, Allah, trimite

binecuvântările Ta asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!).

Face parte din *Sunnah* a spune: „*Allāhumma Inni A‘ūdhu Bika min adhbābi Jabannam, wa min adhbābil-Qabr, wa min fitnatal-Mahya wal-Mamāt, wa min fitnatul al-masīh ad-Dajjal*” (O, Allah, caut adăpost la Tine de pedeapsa Focului, de chinul din mormânt, de încercările vieții și ale morții și de amăgirea lui *al-Masīh ad-Dajjal!*). Apoi se pot spune alte *du‘a* care au fost menționate în Coran și *Sunnah*.

♦ Apoi se spune: „*As-salām aleikum wa rahmatu Allah*” (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră!), întorcându-și fața spre dreapta și apoi spre stânga.

Este *Sunnah* Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spune câteva *du‘a* după completarea rugăciunii, așa cum este menționat în *hadith*.¹

Rugăciunea celui bolnav

¹ Exemple de câteva *du‘a*: „*Astaghfir Allah*” (Cer iertarea lui Allah) de trei ori, apoi se spune: „*Allāhumma innaka antas-Salām wa minkas-Salām Tabārakta ya Dhal-Jalāli wal-Ikrām*” (O, Allah, Tu ești Pacea, și de la Tine vine Pacea, Slăvit ești Tu, o, Posesor al Măreției și al Generozității). De asemenea, se poate spune: „*LĀ ILĀHA ILLA ALLAH, wabdabu la sharika-llah labul-mulku walabul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr. Lā hawla wa la quwwata illa billah, LĀ ILĀHA ILLA ALLAH wala na‘abudu illa iyyah, labun-ni‘matu walabul-fadl wa labuth-athana’-ul-basan, LĀ ILĀHA ILLA ALLAH mukblisīna labud-dīn wa laww karīb al-kafirūn, la mani’a lima a’atait, wala mu’tiya lima mana’at, wala yanfa’u thal-jaddi minkal-jad.*” (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah Unicul, care nu are niciun partener, a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate. Nu există forță nici putere decât la Allah. Nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah și nu adorăm pe nimeni în afară de Allah. Pentru El sunt toate favorurile, mulțumirea și slava. Nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah și Lui Îi suntem sinceri în religie, chiar dacă necredincioșii detestă acest lucru. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai dăruit, și nimeni nu poate da ceea ce Tu ai oprit și celui puternic nu îi este de niciun folos puterea împotriva Ta). După rugăciunea de *Fajr* sau *Maghrib* se poate adăuga: „*Lā ilāha illa Allahu wabdabu la sharika-llah, labul-mulku walabul-hamd, yubyi wa yumūt, wa huwa ‘ala kulli shai’in qadīr.*” (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener; a Lui este Împărăția și Slava și El dă viață și dă moarte și El este cu putere peste toate.), „*Al-hamdu Lillab*” (Toată Mulțumirea este pentru Allah) și „*Allahu Akbar*” (Allah este Prea Măreț), fiecare de 33 de ori, apoi pentru a completa la 100 se spune: „*Lā ilāha illa Allahu wabdabu la sharika lab, labul-mulku wa labul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shai’in qadīr.*” (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener; a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate.) Apoi, persoana ar trebui să citească versetul 2:255 (*Ayat-ul Kursi*) din *Surat Al-Baqarab*, *Surat Al-Iklās* [112], *Surat Al-Falaq* [113] și *Surat An-Nās* [114]. După *Fajr* și *Maghrib*, ar trebui să se repete recitarea acestora de 3 ori.

◆ Dacă statul în picioare agravează boala cuiva sau acesta nu poate sta în picioare, atunci ar trebui să facă rugăciunea așezat. Dacă persoana nu se poate ruga nici în poziție de șezut, atunci ar trebui să se roage stând întinsă pe o parte. Dacă nu poate face rugăciunea întinsă pe o parte, trebuie să se roage stând întinsă pe spate.

◆ Dacă persoana nu se poate apleca sau face prosternarea, atunci trebuie să le imite (prin poziția corpului său), în mod simbolic. ◆ Dacă o persoană pierde oricare dintre rugăciuni, trebuie să le recupereze. ◆ Dacă o persoană nu poate face rugăciunea în timpul ei, le poate combina, *Dhubr* și *'Asr* împreună, iar *Maghrib* și *Isha* împreună, în oricare dintre timpurile lor.

Rugăciunea călătorului

◆ Dacă distanța călătoriei este mai mare de 80 de km, atunci persoana poate scurta rugăciunile *Dhubr*, *'Asr* și *Isha*, de la 4 *rak'at* la 2. ◆ Dacă o persoană intenționează să stea într-un anumit loc mai mult de 4 zile – 20 de rugăciuni obligatorii – atunci trebuie să le facă în forma lor completă și să nu le scurteze. ◆ Trebuie să facă rugăciunea completă dacă se roagă în spatele unui imam care este rezident. ◆ Dacă persoana își amintește în călătorie că nu a făcut o rugăciune atunci când era rezident sau invers, atunci trebuie să o facă în forma sa completă. ◆ Călătorul poate face rugăciunea în forma completă dacă dorește, dar, cu toate acestea, este mai bine să o scurteze.

Rugăciunea de vineri (Salāt-ul-Jumu'ah)

Această rugăciune este mai bună decât rugăciunea *Dhubr*. Este o rugăciune independentă, nu o formă mai scurtă a rugăciunii *Dhubr*. Nu este permis să fie făcută cu 4 *rak'at*, nici să fie făcută cu intenția de *Dhubr*, și nici să fie combinată cu rugăciunea de *'Asr*, chiar dacă sunt motive valide pentru aceasta.

Rugăciunea cu număr impar (Salāt-ul-Witr)

◆ Această rugăciune este *Sunnah* și poate fi făcută după *Isha*, înainte de *Fajr*.

◆ Numărul minim de *rak'at* este 1, iar cel maxim este 11. ◆ Este mai bine să se salute la fiecare 2 *rak'at*. ◆ Cea mai mică formă de preferat pentru *Witr* este să se facă 3 *rak'at* cu două saluturi (să se facă 2 *rak'at* apoi salutul, apoi o *rak'ah* și salutul din nou, la sfârșitul acesteia). ◆ Este *Sunnah* să se recite *Surat Al-'Ala* [87] în prima *rak'ah*, *Surat Al-Kafirun* [109] în cea de a doua și *Surat Al-Ikhlās* (112) în cea de a 3-a. ◆ Este recomandat să se facă *qunut* după plecaciune (*rukū'*), prin ridicarea mâinilor și rostirea unei *du'a* cu voce tare, chiar dacă te rogi singur.

Funeraliile (janāzah)

● Spălarea corpului musulmanului decedat, înfășurarea sa în giulgiu, efectuarea rugăciunii de înmormântare, transportarea și așezarea sa în mormânt sunt obligații ale comunității (*fard kifāyah*).

● Martirii *jihad*-ului islamic nu sunt spălați sau înfășurați în giulgiu, ci mai degrabă trebuie să fie înmormântați așa cum au murit și se poate oferi rugăciunea de înmormântare pentru ei.

● Giulgiul pentru bărbații musulmani este format din trei bucăți, în timp ce pentru femei trebuie să fie format din cinci bucăți: un veșmânt lejer cu mânecile tăiate în față, un acoperământ pentru cap și față, o pânză înfășurată în jurul taliei și două pânze care acoperă totul.

● Este *Sunnah* ca imamul sau persoana care se roagă în fața lor să stea în picioare în dreptul pieptului, la bărbat, și al mijlocului, la femeie.

● Se stă în picioare și **se spune de patru ori „Allahu Akbar”** ridicând mâinile de fiecare dată: la pronunțarea **primului „Allahu Akbar”** și căutarea adăpostului la Allah, se spune „*Bismi-llah*” și se recită doar *Surat Al-Fatihah* silențios; **la al doilea „Allahu Akbar”** se trimite salutul asupra Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!); **la al treilea „Allahu Akbar”** se fac suplicații pentru cel decedat; **la al patrulea „Allahu Akbar”** se salută prin: „*As-Salāmu aleikum*”.

● Nu este permis ca mormântul să fie ridicat deasupra nivelului solului mai mult de o palmă, nici construirea în jurul sau peste el, sărutarea lui, așezarea tămâii în jurul lui, scrierea pe el, așezarea sau umblatul pe el, așezarea oricărui tip de iluminare pe mormânt, înconjurarea lui, construirea unei moschei peste el sau așezarea unui mormânt într-o moschee. Mai mult decât atât, orice clădire construită deasupra unui mormânt trebuie demolată.

● Nu există restricții cu privire la cuvintele folosite pentru consolarea și condoleanțele prezentate celor apropiați decedatului. Se poate spune: „***A'dham Allahu Ajjak wa Absan 'Azā'ak wa Ghafara li Maitak***” (Fie ca Allah să-ți mărească răsplata, să-ți aline durerea și să-l ierte pe cel decedat!). Pentru consolarea unui musulman căruia i-a murit un apropiat care era necredincios, se poate spune: „***A'dham Allahu Ajjak wa Absan 'Azā'ak***” (Fie ca Allah să-ți mărească răsplata și să-ți aline durerea!).

● Este obligatoriu pentru persoana care știe că familia lui o va boci mult la moartea sa, să scrie un testament, cerându-i să nu facă acest lucru, în caz contrar el însuși poate fi pedepsit pentru comportamentul ei.

● Imam Shāfi'ī ^(Allah să aibă milă de el!) a spus că: „Este nerecomandat ca oamenii să stea așezați pentru a îi aștepta pe cei care vin să-și prezinte condoleanțele, referindu-ne aici la adunările în care familia celui decedat stă și îi așteaptă pe cei care vin să-și prezinte condoleanțele. De fapt, ei ar trebui să se întoarcă la treburile lor, atât bărbații, cât și femeile.”

● Este *Sunnah* să se pregătească mâncare pentru familia îndoliată (ei fiind preocupați cu durerea lor) și nerecomandat ca alții să mănânce mâncarea lor sau să se pregătească separat mâncare pentru cei care vin la ei.

● Este *Sunnah* vizitarea mormintelor atât timp cât aceasta nu implică o călătorie. De asemenea, este permisă vizitarea mormântului unui nemusulman. La fel, unui nemusulman nu trebuie să-i fie interzisă vizitarea mormântului unui musulman.

• Face parte din *Sunnah* ca, atunci când se intră într-un cimitir de musulmani, să se spună: „*As-salāmu alaykum ahlad ad-diyari min-al-mu‘minina, wa-inna in sha‘Allahu bikum lalabiqūn, yarhamu-llah al-mustaqdimīna minna wa al-musta‘khirīn, nas‘al Allaha lana walakum-ul-‘āfiyah, Allāhumma lā tabrimina ajrahum, wa lā taftinna ba‘dahum, wagħfir lana wa labum.*” (Pacea fie asupra voastră, o, locuitori ai mormintelor, dintre credincioși și musulmani! Cu adevărat, prin Voia lui Allah, vom fi reuniți cu voi. Fie ca Allah să-i ierte pe cei dinaintea voastră și pe toți cei care vor veni după voi! Îi cerem lui Allah binele pentru voi și pentru noi. O, Allah, nu ne priva de răsplată și nu ne ispiti, și iartă-ne pe noi și pe ei!)

Rugăciunea la cele două sărbători (Eid al-Fitr și Eid al-Adha)

► Această rugăciune este o obligație a comunității (*fard kifāyah*), iar timpul pentru ea începe după răsăritul Soarelui, la fel ca și pentru *Salāt-ud-Duha*. Dacă oamenii nu au aflat că a sosit ziua de *Eid* (sărbătoare) până după prânz, atunci această rugăciune trebuie recuperată a doua zi.

► Condițiile ei sunt la fel ca și pentru *Salāt-ul-Jumu‘ah* (rugăciunea de vineri) cu excepția celor două predici, deoarece în zilele de vineri cele două predici se țin înainte de rugăciune, în timp ce, la cele două sărbători, cele două predici se țin după rugăciune.

► Este nerecomandat ca cineva să facă rugăciuni voluntare, înainte sau după, în locul unde are loc rugăciunea de Eid.

► Această rugăciune este formată din două *rak‘at*. În prima unitate de rugăciune (*rak‘ah*) se rostește *Takbīrat al-ibrām*, „*Allahu Akbar*” pentru începerea rugăciunii, apoi se rostește încă de șase ori „*Allahu Akbar*” înainte de căutarea adăpostului la Allah și recitarea din Coran. În cea de a doua *rak‘ah*, se rostește „*Allahu Akbar*” de cinci ori înainte de recitarea din Coran. Pentru fiecare *takbīr* se ridică mâinile. Apoi, imamul caută adăpost la Allah și recită cu voce tare *Surat Al-Fatihah* urmată de *Surat Al-‘Ala* [87], în prima *rak‘ah*, și de *Surat Al-Ghāshiyah* [88] în cea de a doua *rak‘ah*, după recitarea *Surei Al-Fatihah*. Apoi, imamul ține cele două predici ca la rugăciunea de vineri, exceptând faptul că trebuie să repete de mai multe ori „*Allahu Akbar*”.

► Dacă cineva efectuează această rugăciune ca pe una voluntară, este acceptabil și corect, deoarece *takbīrat*, slăvirea lui Allah și trimiterea de salutări asupra Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe care aceasta le conține, sunt *Sunnah*.

Rugăciunea de eclipsă (Salāt ul-Kusūf sau Khusūf)

◆ Acesta este o rugăciune *Sunnah*, iar timpul pentru efectuarea ei durează de la începutul eclipsei, lunare sau solare, și până la terminarea ei.

♦ Ea nu trebuie să fie întârziată cu mult după începerea eclipsei și este alcătuită din două unități de rugăciune (*rak'at*) în care se recită cu voce tare din Coran.

♦ În prima *rak'ab* se recită *Surat al-Fatihah* și o *Surah* lungă din Coran, apoi se face o plecăciune lungă (*rukū'*), apoi la ridicare se spune: „**Sami' Allahu liman hamidah, Rabbanā wa laka'l-hamd**” (Allah îl aude pe cel care-L slăvește! **Domnul nostru, Ție Ți se cuvine slava!**) ca și la celelalte rugăciuni.

♦ După aceasta, nu se coboară în prosternare ca la celelalte rugăciuni, ci imediat se recită din nou *Surat Al-Fatihah* și o altă *Surah* lungă. După aceasta, urmează o altă plecăciune lungă (*rukū'*) și o altă ridicare. Urmează două prosternări (*sujūd*). Apoi, o a doua *rak'ab* ca și prima. La încheiere, se recită *Tashabbud* și se salută (*salām*).

♦ Dacă o persoană întârzie și pierde prima plecăciune (*rukū'*), înseamnă că a pierdut prima *rak'ab* și va trebui să o recupereze.

Rugăciunea pentru ploaie (Salāt-ul-Istisqa')

♦ În cazul secetei sau a lipsei de ploaie, este *Sunnah* această rugăciune. Modul în care se efectuează este identic cu cel al *rugăciunii de Eid (Salāt-ul-Eid)*, excepția fiind că predica se ține după rugăciune. De asemenea, este *Sunnah* întoarcerea pe dos a mantiei pentru a arăta optimismul cu privire la schimbarea circumstanțelor odată cu terminarea rugăciunii.

Rugăciunile voluntare (Salāt as-Sunnah)

♦ Este confirmat faptul că Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) **efectua douăsprezece rak'at de rugăciuni voluntare** în mod regulat (*Sunan ar-Ratibah*), în fiecare zi, după cum urmează:

- două înainte de rugăciunea de dimineață (*Salāt-ul-Fajr*)
- patru înainte și două după rugăciunea de prânz (*Salāt-ud-Dhubr*)
- două după rugăciunea de la apusul Soarelui (*Salāt-ul-Maghrib*)
- două după rugăciunea de seară (*Salāt-ul-Isha*)

De asemenea, a fost relatat că Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) efectua și alte rugăciuni voluntare precum patru *rak'at* înainte de *Salāt-ud-Dhubr* și *Salāt-ul-'Asr*, patru după *Salāt-ud-Dhubr* și două înainte de chemarea la rugăciune (*adhan*) pentru *Salāt-ul-Maghrib*.

Momentele interzise pentru rugăciune

♦ Este interzisă efectuarea rugăciunilor voluntare în perioadele de timp interzise în mod specific. Acestea sunt: **1)** după zorii zilei până la răsăritul Soarelui, când acesta se ridică la o înălțime de o suliță deasupra orizontului. **2)** din momentul în care Soarele este la zenit până ce începe să coboare. **3)** după *Salāt-ul-'Asr* până la apusul Soarelui.

Există anumite rugăciuni voluntare care se pot efectua în aceste intervale de timp, precum: rugăciunea la intrarea într-o moschee (*Tabiyyat-ul-Masjid*), cele două

rak'at după *Tawāf*, rugăciunea *Sunnah* de la *Fajr*, rugăciunea de înmormântare, cele două *rak'at* de după *wudu'* (abluțiune), prosternarea de la recitarea Coranului și prosternarea de mulțumire.

Reguli cu privire la moschei (masjid)

♦ Este obligatorie construirea de moschei pentru a îndeplini nevoile comunităților musulmane. Aceste locuri sunt cele mai iubite de Allah Preaînaltul, iar în interiorul lor nu este permis cântatul, bătutul din palme, folosirea instrumentelor muzicale, recitarea poeziilor nepermise, amestecarea femeilor cu bărbații, actele sexuale sau vânzarea și cumpărarea. Dacă cineva cumpără sau vinde în moschee, este *Sunnah* să i se spună acelei persoane nesupuse: **„*Lā rababa Allah tijaratak*” (Fie ca Allah să nu-ți dea niciun profit din comerțul tău!).**

De asemenea, este interzis ca cineva să anunțe pierderea unui lucru în moschee, iar, dacă cineva o face, este *Sunnah* să i se spună: **„*Lā raddaba Allahu laik*” (Fie ca Allah să nu-ți-l returneze!).**

Este permis să fie învățați copiii în interiorul moscheii lucruri care sunt în beneficiul lor, să se facă un contract de căsătorie, să se judece un caz (ca o instanță de judecată), să se recite poezii permise, pentru persoanele aflate în izolare (*I'tikaf*) sau cu alte ocazii este permis somnul în interiorul acestora, la fel și pentru oaspete sau o persoană bolnavă, și este permis a trage un pui de somn.

Este *Sunnah* păstrarea liniștii în moschee, evitarea zgomotului, a certurilor și a conversațiilor zgomotoase. Este interzisă folosirea moscheii ca o cale pentru a ajunge în alte locuri, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar. Este nedorită orice discuție inutilă în moschee despre problemele lumesti.

Covoarele, luminile sau electricitatea moscheii nu se folosesc pentru nunți sau pentru prezentarea condoleanțelor.

Caritatea anuală obligatorie (az-zakāh)

157



Categoriile de avere pentru care plata *zakāt*-ului este obligatorie sunt în număr de patru:

1) animalele libere la pășunat; 2) culturile agricole; 3) bunurile mobile (de exemplu: aur, argint, valută etc.); 4) mărfurile comerciale.

Zakāt-ul este obligatoriu pentru o persoană dacă sunt întrunite cinci condiții: 1) este musulmană; 2) este liberă de sclavie; 3) deține „*nisāb*” (suma minimă pentru care *zakāt*-ul devine exigibil); 4) deține o proprietate, în mod complet și stabil; 5) cele pentru care se plătește *zakāt*-ul se află în posesia lui timp de un an întreg, cu excepția culturilor agricole.

Zakāt-ul pentru animalele libere la pășunat este de trei feluri: pentru cămile, vite și oi; iar *zakāt*-ul pentru acestea devine obligatoriu dacă sunt îndeplinite două condiții: 1) animalele au păscut liber timp de un an sau mai mult; 2) animalele sunt crescute pentru lapte sau reproducere și nu pentru muncă. Dacă ele sunt crescute pentru vânzare sau tranzacții, atunci vor fi considerate mărfuri comerciale.

Caritatea (*zakāt*-ul) pentru cămile:

4 cămile sau mai puțin de atât: nu se plătește <i>zakāb</i>
Între 5-9 cămile: se datorează o oaie ¹
Între 10-14 cămile: se datorează două oi
Între 15-18 cămile: se datorează trei oi
Între 20-24 de cămile: se datorează patru oi
Între 25-35 de cămile: se datorează o cămilă femelă de un an sau, dacă aceasta nu există, o cămilă mascul de doi ani
Între 36-45 de cămile: se datorează o cămilă femelă de doi ani
Între 46-60 de cămile: se datorează o cămilă femelă de trei ani
Între 61-75 de cămile: se datorează o cămilă femelă de patru ani
Între 76-90 de cămile: se datorează două cămile femelă de doi ani
Între 91-120 de cămile: se datorează două cămile femelă de trei ani
Mai mult de 120 de cămile: pentru fiecare 40 de cămile se datorează o cămilă femelă de doi ani; și pentru fiecare 50, se datorează o cămilă femelă de trei ani

Zakāt-ul pentru vaci:

Mai puțin de 30 de vaci: nu se plătește <i>zakāb</i>
Între 30-39 de vaci: se datorează un vițel de un an
Între 40-59 de vaci: se datorează un vițel de doi ani
60 de vaci sau mai multe: pentru fiecare 30 de vaci se datorează un vițel de un an și pentru fiecare 40 de vaci se datorează un vițel de doi ani

Zakāt-ul pentru oi:

¹ Oaia trebuie să fie tânără, sănătoasă, negestantă și nu trebuie să aibă miei.

Mai puțin de 40 de oi: nu se plătește <i>zakāh</i>
Între 40-120 de oi: se datorează o oaie
Între 121-200 de oi: se datorează două oi
Între 201-399 de oi: se datorează trei oi
Peste 400 de oi: pentru fiecare 100 de oi se datorează o oaie

Zakāt-ul pe culturile agricole

◆ Este obligatorie plata *zakāt*-ului pentru culturile agricole, dacă se îndeplinesc trei condiții: 1) produsele să poată fi măsurate cantitativ și depozitate, așa cum sunt cerealele (orzul și grâul) sau fructe precum stafidele și curmalele. Însă, cele care nu pot fi măsurate cantitativ și depozitate, așa cum sunt legumele proaspete și leguminoasele, nu au *zakāh*; 2) cantitatea minimă (*nisāb*) este de 653 kg; 3) persoana care va plăti *zakāt*-ul trebuie să aibă în posesia sa, la momentul plătirii, producția de pe terenurile agricole, adică atunci când fructele și culturile agricole sunt gata pentru recoltare.

Calcularea zakāt-ului

- Produsele agricole provenite din cultivare, fără a exista acel efort depus pentru irigare, fiind udate doar de apa de ploaie sau din fluxul apelor curgătoare, au o rată de *zakāh* de 10%.
- *Zakāt*-ul pe produsele agricole cultivate prin efort și muncă în irigații este de 5%.
- Pentru ceea ce se produce parțial prin depunerea de efort și parțial fără, calculul *zakāt*-ului se face pentru cea predominantă dintre cele două, iar acesta se va face conform numărului de zile în care s-a depus efortul.

Zakāt-ul pe bunurile mobile

- 1) **Aur:** se plătește *zakāh* doar dacă greutatea aurului depășește 85 de grame;
- 2) **Argint:** se plătește *zakāh* doar dacă greutatea argintului depășește 595 de grame.

De asemenea, se plătește *zakāh* pentru orice fel de valută (de exemplu: bancnote), dacă valoarea lor este egală cu valoarea aurului sau a argintului menționată mai sus. Având în vedere că prețurile aurului și argintului variază de la timp la timp și de la țară la țară, *zakāt*-ul se calculează în avantajul celor săraci. *Zakāt*-ul pentru bunurile mobile și bani este de 1/40, adică 2,5%.

Pentru bijuteriile folosite zi de zi nu se calculează *zakāh*. Însă pentru ceea ce este folosit pentru comerț sau investiții se calculează. Este permis pentru femeie să poarte bijuterii din aur și argint și, de asemenea, este permisă o cantitate mică de argint în ustensile, iar bărbatului i se permite să aibă o cantitate mică de argint în inel și ochelari.

Aurul este interzis la ustensile și, de asemenea, este interzis bărbatilor, exceptând o cantitate mică folosită în alte scopuri, așa cum este, de exemplu, un buton sau un dinte, fără a exista vreo asemănare cu femeile.

În cazul în care averea cuiva fluctuează, uneori crește, alteori scade, trebuie să aleagă o zi în care să facă inventarul averii și să plătească 2,5% din aceasta, chiar dacă încă nu s-a împlinit anul.

Cei care sunt salariați sau au venituri fixe din închirieri imobiliare, de exemplu, au de plătit *zakāh* doar dacă reușesc să facă anumite economii de pe urma lor. Trebuie să plătească *zakāt*-ul din suma economisită doar după trecerea unui an în care aceasta a fost în posesia lor. Dacă acest lucru este greu de calculat, suma variind, trebuie aleasă pur și simplu o zi în care se face calculul, așa cum a fost menționat mai înainte.

Zakāt-ul pe datorii

Dacă o persoană creditează un om bogat sau debitorul are suficiente fonduri pentru a restitui banii, pentru acest împrumut se calculează *zakāh* și se plătește atunci când suma este recuperată, pentru fiecare din anii care au trecut, chiar dacă sunt mulți. Însă, dacă datoria este la cineva care este în stare de faliment sau sărac, atunci pe această sumă nu se plătește *zakāh*, deoarece persoana nu este sigură de recuperarea lor și nu are niciun control asupra lor.

Nu se plătește zakāh pentru mărfurile comerciale dacă nu sunt îndeplinite următoarele patru condiții: 1) cel care plătește *zakāt*-ul este proprietarul; 2) el intenționează să le comercializeze; 3) ating suma minimă pentru care se plătește, care este aceeași ca pentru aur sau argint (oricare ar fi mai mică); 4) a trecut un an de când mărfurile se află în posesia lui.

În cazul în care sunt îndeplinite aceste patru condiții, proprietarul trebuie să plătească *zakāt*-ul din valoarea inventarului. Dacă este atinsă suma minimă pentru *zakāh*, însă persoana are în posesie aur, argint sau valută, acestea trebuie să fie adăugate la valoarea mărfurilor comerciale pentru a ajunge la suma minimă. Dacă proprietarul intenționează să folosească marfa pentru uz privat, așa cum sunt hainele, casa și mașina, atunci nu trebuie să plătească *zakāh*, însă dacă își schimbă intenția, adică decide să facă din nou comerț cu ele, atunci va trebui să calculeze anul din momentul în care și-a schimbat intenția.

Zakāt-ul-Fitr

Zakāt-ul-Fitr este obligatoriu pentru fiecare musulman care are hrană ce depășește nevoile sale și nevoile membrilor familiei în ultima noapte din luna Ramadan și în ziua de *Eid* (Sărbătoare). *Zakāt-ul-Fitr* este de două kilograme și un sfert din alimentele de bază din țara în care acesta este dat. Acesta este obligatoriu pentru fiecare bărbat și femeie, la fel și pentru cei care se află în întreținerea lor. Este de preferat ca acesta să fie dat în ziua de *Eid*, înainte de rugăciunea de *Eid*, și nu este permisă întârzierea lui după rugăciunea de *Eid*, dar se poate da cu o zi sau două înainte de *Eid*. De asemenea, se poate da unei persoane o cantitate de mâncare suficientă pentru un grup și invers.

Împărțirea *Zakāt*-ului este obligatorie imediat ce acesta devine cuvenit, iar tutorele este responsabil să ofere *zakāt*-ul pentru copiii săi și pentru cel cu dizabilități mintale.

Este *Sunnah* ca persoana responsabilă cu distribuirea *zakāt*-ului să o facă personal și să fie cunoscută de oameni, iar intenția persoanei în numele căreia se oferă *zakāt*-ul este necesară.

Este important de reținut că *sadaqah* (caritatea voluntară) nu face parte din *zakāt*-ul obligatoriu, chiar dacă persoana și-a dat toată averea. Este de preferat ca *zakāt*-ul să fie oferit celor mai săraci din țara unde persoana trăiește, însă, în cazul unor nevoi copleșitoare, este permisă trimiterea lui în alte țări.

Oferirea *zakāt*-ului în avans pentru doi ani este corectă și permisă dacă *zakāt*-ul atinge suma la care devine scadent.

Oamenii care au dreptul la *zakāh*: 1) cei săraci și cei complet lipsiți de bunuri; 2) cei nevoiași; 3) cei care colectează *zakāt*-ul și îl distribuie; 4) cei care au nevoie de o atracție adițională către islam, fie ei musulmani sau nemusulmani; 5) pentru eliberarea sclavilor și pentru cei aflați în captivitate; 6) pentru ajutorarea celor care sunt împovărați de datoriile legale; 7) cei care luptă pe Calea lui Allah în *jihad*; 8) acei călători care nu se pot întoarce în patria lor.

Oamenii care nu au dreptul la *zakāh*: 1) necredincioșii; 2) cei bogați; 3) sclavii; 4) cei care se află sub tutela celui care plătește *zakāh*; 5) cei din familia Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) (Banū Hāshim).

Zakāt-ul trebuie acordat în funcție de priorități, excepție fiind cei care-l colectează și distribuie, aceștia fiind plătiți pentru munca lor, chiar dacă sunt bogați.

Dacă *zakāt*-ul i-a fost oferit din ignoranță unei persoane despre care se credea că i se cuvine și, mai târziu, se află că, de fapt, nu este printre cei care au dreptul la *zakāh*, atunci obligația de a plăti *zakāt*-ul nu este îndeplinită, cu excepția cazului în care este oferit unei persoane despre care se crede că este săracă și mai târziu se află că de fapt este bogată.

Caritatea voluntară

Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Recompensele faptelor bune care vor ajunge la credincios, chiar și după moartea sa, sunt: știința pe care a învățat-o și a răspândit-o, un copil credincios pe care l-a lăsat în urma sa, o copie scrisă a Coranului pe care a lăsat-o drept moștenire, o moschee pe care a construit-o, o casă pe care a construit-o pentru călători, un canal pentru apă pe care l-a construit sau caritatea pe care a dat-o din averea lui în timp ce era sănătos. Pentru toate aceste fapte, va continua să primească răsplata și după moarte.”** (Ibn Majah)



Postul este obligatoriu pentru fiecare musulman sănătos mintal, trecut de vârsta pubertății, capabil să țină post, excepție făcând femeile aflate în perioada de menstruație sau de sângerare postnatală. Copiilor li se poate cere să țină post pentru a se obișnui cu el.

Timpul începerii lunii Ramadan se cunoaște după unul dintre cele două semne: 1) observarea lunii noi de către un musulman de încredere, bărbat sau femeie; 2) completarea celor 30 de zile ale lunii *Sha'abān*.

Perioada obligatorie pentru post este de la *Fajr* până la *Maghrib*. Persoana trebuie să aibă intenția de a ține post înainte de *Fajr*.

Actele care anulează postul: 1) contactul sexual în vagin. Această zi trebuie recuperată, iar pentru ispășirea acestui păcat trebuie eliberat un sclav, iar dacă acest lucru nu este posibil, atunci persoana trebuie să țină post timp de două luni consecutiv. Dacă nu este capabilă, atunci trebuie să hrănească șazeci de persoane sărace și, dacă nici acest lucru nu este posibil, atunci nu mai datorează nimic; 2) ejacularea provocată de un sărut, îmbrățișare sau masturbare etc. Dacă cineva a avut un vis umed, nu are nimic de ispășit; 3) a mânca sau bea în mod intenționat. Dacă cineva uită că ține post și mănâncă sau bea, poate continua postul și acesta va fi corect; 4) a permite extragerea sângelui pentru donare sau prin ventuze. O cantitate mică pentru analize medicale sau sângerarea prin rănire nu anulează postul; 5) vomitatul intenționat.

Actele care nu anulează postul: • înghițirea prafului; • dacă în timpul abluțiunii, ajunge apă în gât în mod neintenționat; • ejacularea din cauza unui gând erotic; • visul umed; • sângerarea neintenționată; • vomitatul neintenționat.

Dacă o persoană mănâncă ceva crezând că este noapte iar apoi descoperă că este zi, trebuie să recupereze acea zi de post. Dacă mănâncă având îndoieli cu privire la ivirea zorilor, crezând că este încă noapte, postul său este valid. Însă dacă mănâncă nefiind sigur cu privire la apusul soarelui și constată că este încă zi trebuie să recupereze acea zi.

Cui îi este permis să nu țină post: ♦ este interzis ca o persoană să nu țină post, cu excepția cazului în care are o scuză legitimă; ♦ femeile aflate la menstruație sau în perioada de sângerare postnatală trebuie să întrerupă postul; ♦ când salvarea vieții cuiva este condiționată de ruperea postului, este obligatoriu pentru acea persoană să rupă postul; ♦ este *Sunnah* pentru cel care călătorește să întrerupă postul dacă drumul are lungimea care permite scurtarea rugăciunii, iar postul este dificil pentru el; ♦ este *Sunnah* pentru o persoană bolnavă să nu țină post dacă se teme că acesta îi afectează starea de sănătate; ♦ este permisă întreruperea postului pentru rezidentul care dorește să călătorească în acea zi; ♦ este permisă întreruperea postului pentru femeia însărcinată sau pentru cea care alăptează, dacă se teme că postul afectează sănătatea copilului sau a ei.

Toate tipurile de persoane menționate mai sus trebuie să recupereze zilele pierdute. Femeia însărcinată sau cea care alăptează trebuie, adițional, să hrănească o persoană săracă pentru fiecare zi de post, dacă a întrerupt postul doar din teama ca acesta să nu afecteze copilul.

Dacă o persoană nu ține post din cauza vârstei sau a unei boli cronice, atunci de la aceasta nu se așteaptă recuperarea zilelor de post, însă trebuie să hrănească o persoană nevoiașă pentru fiecare zi a lunii Ramadan.

Cel care amână recuperarea zilelor de post, având un motiv valid, și nu recuperează zilele pierdute până la următoarea lună Ramadan, va trebui să recupereze doar zilele pierdute și nerecuperate la timp, însă, dacă nu a avut un motiv valid pentru nerecuperarea zilelor, atunci persoana, pe lângă recuperarea zilelor pierdute de post, trebuie să hrănească o persoană nevoiașă pentru fiecare zi în care nu a postit.

Dacă o persoană moare înainte să-și recupereze zilele pierdute de post, având un motiv valid, atunci nerecuperarea lor nu este un păcat pentru ea și nu este necesară altă ispășire. Dacă nu a existat niciun motiv valid pentru nerecuperarea zilelor pierdute de post, atunci pentru fiecare zi trebuie hrănită o persoană nevoiașă și este de dorit ca una dintre rudele sale apropiate să recupereze zilele din luna Ramadan pe care le-a neglijat sau cele pentru un jurământ. Toate jurămintele făcute lui Allah Preaînaltul, care nu implică nesupunere în Fața Sa, trebuie îndeplinite.

Dacă o persoană nu ține post dintr-un motiv valid, iar acest motiv încetează pe timpul zilei de post, de exemplu: un nemusulman acceptă islamul, o femeie aflată la menstruație devine curată, o persoană bolnavă se însănătoșește, un călător se întoarce din călătorie sau o persoană afectată de o boală mintală își recapătă sănătatea; toate aceste persoane vor trebui să recupereze ziua de post în mijlocul căreia s-a întâmplat evenimentul, chiar dacă au ținut post în restul zilei. Nimeni nu poate ține post în locul cuiva care este scuzat de postul lunii Ramadan.

Posturile voluntare:

- cel mai bun post voluntar este cel de la fiecare două zile (o zi da, una nu);
- al doilea cel mai bun post voluntar este cel din fiecare zi de luni și de joi;
- apoi, urmează cele trei zile ale fiecărei luni, când este Lună plină, în zilele de 13, 14 și 15 (ale calendarului islamic lunar);
- este *Sunnah* a ține post în cea mai mare parte a lunilor *Muharram* și *Sha'abân*;
- de asemenea, este *Sunnah* a ține post în *Ziua de 'Ashura* (10 *Muharram*), în *Ziua de Arafat* (9 *Dhu-l-Hijab*) și șase zile în luna *Shanwal*;
- este nerecomandat a ține post o singură zi în luna *Rajab*, vinerea, sâmbăta sau în *Ziua Îndoielii* (30 *Sha'abân*)
- este interzis postul în zilele de Sărbătoare: *Eid-al-Fitr* și *Eid-al-Adha*. De asemenea, este interzis postul în *Zilele de Tashriq* (11,12 și 13 din *Dhu-l-Hijab*) cu

excepția celui care trebuie să compenseze prin post nesacrificarea animalului atunci când face *Hajj-at-Tamattu'* sau *Qirān*.

Note! ♦ Unei persoane care se află în stare de impuritate majoră, ca, spre exemplu, o persoană care a avut relații sexuale în timpul nopții sau o femeie care s-a curățat de menstruație sau de sângerare postnatală înainte de ivirea zorilor, îi este permis să-și amâne îmbăierea totală (purificarea majoră) până după ivirea zorilor (înainte de răsăritul Soarelui). De asemenea, poate lua masa de dinaintea ivirii zorilor (*subur*) înainte de îmbăiere, acest lucru nedăunând postului său.

♦ Este permisă înghițirea salivei din gură.

♦ Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Comunitatea mea va continua să facă bine atât timp cât se va grăbi să întrerupă postul și va întârzia *subur*-ul (masa dinainte de ivirea zorilor) până în ultimul moment.**” (Ahmad)

♦ De asemenea, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Religia va continua să predomine atât timp cât oamenii se vor grăbi să rupă postul, deoarece evreii și creștinii întârzie să facă aceasta.**” (Abu Dawud)

♦ Este de preferat a face suplicații înainte de ruperea postului, deoarece Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Suplicația din momentul ruperii postului a celui care postește nu este refuzată.**” (Ibn Majah)

Una dintre suplicațiile relatate ca fiind spuse de Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este: „***Dhahab ad-dhama'u wa btallit-il-urūq wa thabat-al-Ajru in sbā' Allah.***” (Setea s-a stins, venele s-au umezit, iar răsplata este hotărâtă, cu Voia lui Allah) (Abu Dawud)

♦ Este *Sunnah* ca postul să fie întrerupt mâncând curmale proaspete, iar, dacă nu se găsesc, mâncând curmale uscate și, dacă nici acestea nu se găsesc, atunci cu apă.

♦ Persoana care postește trebuie să evite *kohl*-ul (un fel de pudră care se folosește la ochi), picăturile pentru ochi sau urechi, însă, asupra acestui fapt, învățații au păreri diferite. Dacă o persoană are nevoie medicală de astfel de picături, atunci acestea nu afectează postul său, chiar dacă gustul lor se simte în gât.

♦ Este *Sunnah* folosirea *siwak*-ului pe toată perioada postului. Nu există perioadă în care folosirea acestuia să fie nerecomandată, conform savanților în Jurisprudență.

♦ Persoana care postește trebuie să evite bârfele, scandalul, minciuna etc. Dacă cineva o atacă prin vorbe sau o înjură, ea trebuie să spună: „**Postesc.**” și să-și păzească limba, ochii și membrele de tot ceea ce este nepermis și-i poate afecta postul. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Dacă cineva nu renunță la falsitatea din cuvintele și acțiunile sale, atunci Allah nu are nevoie ca el să renunțe la hrana și băutura sa.**” (Al-Bukhari și Ahmad)

◆ Este *Sunnah* pentru o persoană care ține post și este invitată la masă să participe la *iftar* și să facă suplicații pentru gazdă la ruperea postului, chiar dacă aceasta nu postește.

◆ Noaptea binecuvântată a Destinului (*Lailat-ul-Qadr*) este cea mai bună noapte a întregului an. Ea se află printre ultimele zece nopți ale lunii Ramadan. Faptele bune din această noapte sunt mai bune ca răsplată decât faptele bune făcute într-o mie de luni (aproximativ 83 de ani). Dintre semnele vizibile ale acestei nopți sunt: răsăritul Soarelui fără raze vizibile și vremea blândă. Se poate întâmpla ca musulmanul să o trăiască fără să o recunoască, de aceea, în luna Ramadan, trebuie intensificată adorarea lui Allah Preaînaltul mai mult decât în oricare altă lună și mai ales în ultimele zece nopți ale lunii Ramadan, căutând să nu se piardă ridicarea la rugăciune în niciuna dintre aceste nopți. Dacă cineva se roagă *Salāt-ut-Tarawih* în spatele unui imam, atunci nu ar trebui să plece până când imamul nu termină, pentru ca întreaga noapte să îi fie scrisă.

◆ Este *Sunnah* pentru cel care a început un post voluntar să-l completeze, însă nu este obligatoriu. Dacă îl întrerupe intenționat înainte de apusul Soarelui, acesta nu trebuie recuperat.

Izolarea (*I'tikāf*)

I'tikāf-ul înseamnă retragerea în moschee (*masjid*) pentru a efectua acte de adorare.

Condiția care trebuie îndeplinită pentru aceasta este ca persoana care se retrage în *I'tikāf* să nu fie în stare de impuritate majoră și să nu iasă din moschee decât dacă este absolut necesar cum ar fi: să mănânce sau să facă *ghusl* obligatoriu.

I'tikāf-ul este nul în cazul în care persoana părăsește moscheea fără un motiv bine întemeiat și acceptat sau în cazul unei relații sexuale.

I'tikāf-ul se poate face în orice perioadă a anului, însă este recomandat în luna Ramadan și mai ales în ultimele zece zile ale sale. De asemenea, se poate face *I'tikāf* pentru orice perioadă de timp, dar se recomandă să dureze mai mult de o zi și o noapte. Femeia poate face *I'tikāf*, însă numai cu acordul soțului ei.

Este *Sunnah* în această perioadă ca o persoană să intensifice actele de adorare ale lui Allah, ieșind astfel din sfera actelor obișnuite și, de asemenea, să evite tot ceea ce nu o privește.



Hajj-ul este obligatoriu o dată în viață pentru fiecare persoană care este:

- 1) musulmană; 2) în deplinătatea facultăților mintale; 3) trecută de vârsta pubertății;
- 4) liberă, nu sclavă; 5) are toate mijloacele necesare pentru efectuarea lui.

Dacă cineva amână Hajj-ul și moare, el fiind capabil în timpul vieții pentru a îl efectua, atunci altcineva ar trebui să facă Hajj-ul în numele său și din averea sa.

Hajj-ul unui nemusulman sau al unui bolnav mintal nu este acceptat, însă un copil sau un sclav îl poate efectua, chiar dacă acesta nu este obligatoriu pentru el. Dacă o persoană săracă împrumută bani pentru a efectua Hajj-ul, acesta este acceptat.

În cazul în care o persoană vrea să facă Hajj-ul în numele altei persoane, însă ea încă nu a făcut Hajj-ul, atunci acest Hajj îi va fi înscris ei.

► **Ibrām:**

Este *Sunnah* pentru persoana care vrea să intre în starea de *ibrām* să facă o baie completă, să se parfumeze, să-și scoată toate hainele cusute și să îmbrace haina pentru *ibrām* care constă din două bucăți de pânză albă necusută, una care acoperă partea inferioară a corpului și una care acoperă umerii.

Persoana care intenționează să facă 'Umrah trebuie să rostească: „**Labbaik Allāhumma 'Umratan.**” (Aici sunt, o, Allah, răspunzând chemării Tale pentru 'Umrah!)

Toți cei care intenționează să facă Hajj-ul trebuie să rostească la fel, înlocuind „'Umratan” cu „Hajjan”, iar cine intenționează să le facă pe amândouă trebuie să rostească „Hajjan wa 'Umratan”.

Dacă cineva se teme că în timpul efectuării ritualurilor pentru Hajj va interveni ceva neprevăzut care îl va împiedica să le completeze, el trebuie să adauge: „**Fa inn habasani hābis fa maballi baithu habastani**” (Dacă sunt împiedicat de un obstacol, sfârșitul drumului meu este locul unde am fost oprit).

► **Tipuri de Hajj:**

Persoana care intenționează să facă Hajj are trei alegeri: **Tamāttu'**, **Ifrād** sau **Qirān**.

1) Cel mai bine este să se efectueze **Hajj Tamāttu'**, caz în care persoana intră în stare de *ibrām* pentru 'Umrah în lunile pentru Hajj (*Shawwal*, *Dhu-l-Qa'dah* și *Dhu-l-Hijab*), apoi părăsește starea de *ibrām*, după care intră în starea de *ibrām* din nou pentru Hajj (în același an), completând ritualurile sale.

2) **Hajj Ifrād**, caz în care se intră în starea de *ibrām* doar pentru Hajj.

3) **Hajj Qirān**, caz în care sunt combinate Hajj cu 'Umrah cu un singur *ibrām*, sau se intră în *ibrām* pentru 'Umrah, prima dată, apoi se adaugă intenția pentru Hajj înainte de a începe *Tawāf* (înconjurarea *Ka'bah*) pentru 'Umrah.

Odată cu intenția pentru Hajj, începerea călătoriei și intrarea în starea de *ibrām*, trebuie să se rostească *Talbiyah*: „**Labbaik Allāhumma Labbaik. Labbaika la-Sharika Laka labbaik. Inna al-Hamda wan-ni'mata Laka wa-l-Mulk. La sharika Lak.**” (Aici sunt, o, Allah, în slujba Ta, aici sunt. Aici sunt,

în slujba Ta! Tu nu ai niciun partener. Toată slava și adorarea Ție Ți se cuvin! A Ta este Stăpânirea, Tu ești Cel fără egal și nu ai parteneri!)

Există mai multe răsplăți pentru cel care repetă aceasta în mod frecvent cu o voce ridicată, însă femeile nu ar trebui să-și ridice vocea în *Talbiyah*.

► **Există nouă lucruri interzise în starea de *ibrām*: 1)** tăierea părului; **2)** tăierea unghiilor; **3)** pentru bărbat, purtarea hainelor cusute. Dacă cineva nu găsește haine necusute, atunci este scutit de aceasta și poate purta pantaloni. De asemenea, dacă nu găsește sandale, poate purta *khuff* (șosete din piele), însă trebuie să taie partea care acoperă glezna. Nu trebuie să facă nicio ispășire pentru aceasta; **4)** acoperirea capului (pentru bărbat); **5)** parfumarea corpului sau a hainelor; **6)** vânatoarea, care de obicei este permisă; **7)** efectuarea unui contract de căsătorie, însă, dacă totuși se face, nu există ispășire pentru aceasta; **8)** mângâierea soției ca un act de preludiu, însă, dacă totuși o face, are ca ispășire sacrificarea unei oi, postul timp de trei zile sau hrănirea a șase oameni săraci; **9)** a avea relații sexuale; dacă acest lucru are loc atunci când cineva se află în starea de *ibrām*, *Hajj*-ul său este invalid. El trebuie să completeze *Hajj*-ul și să îl repete în anul următor, împreună cu sacrificarea unei cămile și împărțirea cărnii celor nevoiași din Mecca. Dacă cineva comite acest lucru după părăsirea stării de *Ibrām* și completarea primei părți a ritualurilor *Hajj*-ului, atunci *Hajj*-ul său nu este invalid, însă are ca ispășire pentru acest păcat sacrificarea unei cămile. Dacă are relații sexuale în perioada efectuării pelerinajului mic (*‘Umrah*), atunci acesta este invalid și, ca ispășire, trebuie să sacrifice o oaie și să refacă *‘Umrah*.

Doar actul sexual anulează în totalitate *Hajj*-ul și *‘Umrah*.

Interdicțiile care se aplică femeilor cu privire la ritualurile *Hajj*-ului, ele sunt aceleași ca ale bărbaților, singura excepție fiind îmbrăcămintea, deoarece ele pot purta haine cusute. Însă nu le este permisă *burqa* sau *niqāb*-ul (voalul care acoperă fața având o deschizătură la ochi) și purtarea mănușilor în starea de *ibrām*¹.

► **Oferirea de *fidyah* (ispășire)**

***Fidyah* este de două tipuri: 1) *fidyah* pentru cazul în care se poate alege dintre mai multe opțiuni.** Aceasta include *fidyah* pentru tăierea părului, tăierea unghiilor, parfumare, purtarea hainelor cusute sau acoperirea capului. Persoana poate alege dacă postește trei zile, hrănește șase persoane nevoiașe, pe fiecare cu un kilogram și jumătate din alimentele de bază, sau sacrifică o oaie. *Fidyah* pentru uciderea unui animal sălbatic prin vânare este sacrificarea unui animal permis, asemănător ca mărime cu cel pe care l-a vânat. Dacă nu, trebuie să plătească prețul animalului (și acesta se împarte drept caritate). **2) *fidyah* în care persoana**

¹ O femeie poate să-și acopere fața atunci când este în starea de *ibrām* numai în fața unui bărbat care nu este *mabram* cu o parte a acoperământului ei, trăgând partea superioară a acestuia peste față, fără a comite un păcat prin purtarea de *niqāb*.

trebuie să respecte ordinea celor poruncite atunci când este oferită fidyah. Aceasta se aplică în cazul persoanei care face *Tamattu'* și *Qirān*, care trebuie să sacrifice o oaie, iar persoana care a avut relații sexuale în starea de *ihram* trebuie să sacrifice o cămilă. Dacă nu are posibilitatea să facă aceasta, atunci trebuie să țină post trei zile în perioada *Hajj*-ului și șapte atunci când se întoarce acasă. *Fidyah* poate fi distribuită numai nevoiașilor din *Mecca*.

► **Intrarea în Mecca**

Atunci când persoana care efectuează *Hajj* sau *'Umrah* intră în Casa Sfântă (Moscheea *al-Haram*) din *Mecca* trebuie să pronunțe suplicația obișnuită la intrarea în orice moschee. După aceasta, începe înconjurarea *Ka'bah* (*Tawāf*) pentru *'Umrah*, dacă efectuează *Tamattu'*, și *Tawāf-ul* de sosire pentru *Ifrād* sau *Qirān*.

Tawāf-ul se începe de la Piatra Neagră (*al-Hajr al-Aswad*) cu umărul drept descoperit la bărbați, fiind acoperit doar umărul stâng (*idtībā*). Dacă există posibilitatea, trebuie atinsă Piatra Neagră cu mâna dreaptă sau sărutată. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie arătat spre ea spunând „**Bismi-llah**” (În Numele lui Allah) și „**Allahu Akbar**” (Allah este Preamăreț).

La fiecare *Tawāf*, trebuie repetat acest lucru, rămânând mereu cu partea stângă a corpului spre *Ka'bah* și înconjurând-o de șapte ori, mergând cu pași mici și rapizi (*ramal*) în primele trei înconjurări. Atunci când se trece prin dreptul Colțului Yemenit¹, acesta ar trebui atins cu mâna dreaptă, dacă acest lucru este posibil.

Pe distanța dintre Colțul Yemenit și Piatra Neagră se recită: „**Rabbana ātina fid-dunya hasanatan wa fil-ākhirati hasanatan wa qina adhaban-nār**” (Domnul nostru, fă-ne nouă parte bună în această lume și parte bună în Viața de Apoi și apără-ne pe noi de pedeapsa Focului!) [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:201]

Pe toată durata *Tawāf*-ului, se pot face suplicații la alegere. Apoi, se fac două rak'āt de rugăciune în spatele „Locului lui Avraam” (*Maqām Ibrāhim*), dacă acest lucru este posibil, recitând *Surat al-Kafirūn* [109] și *Surat al-Ikhlās* [112]. Pelerinul bea apoi din apa *ZamZam* pe cât de mult posibil. Apoi, se întoarce la Piatra Neagră și o atinge cu mâna dreaptă și face *du'ā'* la *Mulazam* (partea *Ka'bei* dintre Piatra Neagră și intrarea în *Ka'bah*). Pelerinul merge apoi să îndeplinească *Sā'i* (mersul între *Safā* și *Marwah*) începând cu dealul *Safā*, spunând în timp ce urcă: „**Abda bima Bada' Allahu bih**” (Încep cu ceea ce Allah a început).

Apoi se recită versetul coranic, a cărui traducere a sensurilor este: „**As-Safā și al-Marwah sunt dintre rânduielile lui Allah, iar cel care face pelerinajul la Casă sau pelerinajul mic nu comite niciun păcat dacă le înconjoară. Iar acela care de bunăvoie face bine (să știe că) Allah este Shākir (Care oferă răsplăți pentru cei care fac bine), 'Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:158]

¹ Colțul dinaintea Pietrei Negre.

Apoi se pronunță „*Allahu Akbar*” și „*Lā Ilāha illa Allah*” cu fața spre *Ka'bah* și se fac suplicații cu mâinile ridicate. Apoi, pelerinul coboară până ajunge la marcajul verde, unde începe să meargă cât mai repede până la următorul marcaj verde. După aceasta, continuă să meargă până ajunge la *al-Marwah*. Ritualul se repetă de fiecare dată, până se completează șapte ronduri, un rond însemnând de la un deal la celălalt.

Apoi, pelerinul se rade în cap sau își scurtează părul, prima variantă fiind cea mai bună, excepție făcând ‘*Umrab Tamattu'*, deoarece va face *Hajj*-ul ulterior. Cât despre pelerinul care efectuează *Qirān* sau *Ifrād*, nu face *Tawāf al-Ifādah* până nu aruncă pietricelele la Stâlpul ‘*Aqabah (Jamrat-ul-'Aqabah)* în Ziua de *Eid*. Femeile fac acest ritual la fel ca bărbații, exceptând mersul rapid la *Tawāf* și între *Safā* și *Marwah*.

► Descrierea Hajj-ului

În a opta zi a lunii *Dhu-l-Hijjah (Yawm at-Tarwiyah)*, în cazul în care pelerinul stă în *Mecca*, intră în starea de *ibrām* și se îndreaptă către *Mina* pentru a petrece acolo noaptea zilei a noua (în islam se consideră că începutul zilei este la apusul Soarelui).

În următoarea dimineață, când răsare Soarele în ziua a noua a lunii *Dhu-l-Hijjah*, se pornește spre ‘*Arafāt*. Pelerinul combină *Salāt-udh-Dhuhur* cu *Salāt-ul-'Asr* în forma lor prescurtată, efectuându-le la *Salāt-udh-Dhuhur*. Pelerinul poate sta în orice parte a zonei ‘*Arafāt*, cu excepția văii numite *Uranab*. Pelerinul trebuie să facă multe suplicații spunând: „*Lā Ilāha Illa Allah wabdahu la sharīka lab, labul-mulku wa labul-hamdu, wa huwa 'ala kulli shai'in qadīr*” (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener; a Lui este împărăția și Slava și El este cu putere peste toate).

Pelerinul trebuie să se străduiască să facă suplicații căutând căința în fața lui Allah Preaînaltul și apropierea de El. Atunci când Soarele apune, se pornește spre *Muzdalifah* cu calm și demnitate, rostind mereu *Talbiyah* și pomenindu-L pe Allah (*dhiker Allah*).

La sosirea în *Muzdalifah*, se combină *Salāt-ul-Maghrib* cu *Salāt-ul-Isha*, scurtându-le. Pelerinul petrece noaptea aici.

Se îndeplinește *Salāt-ul-Fajr* imediat ce timpul pentru acesta începe și apoi pelerinul continuă să facă suplicații până ce se luminează, înainte ca Soarele să răsară complet, apoi imediat pornește spre *Mina*, grăbind pașii dacă este posibil în *Valea Mubassir*. Atunci când pelerinul ajunge în *Mina*, începe aruncarea cu pietricele (mai mari decât o boabă de năut și mai mici decât o alună) la Stâlpul mare (*Jamrat-ul-'Aqabah*). De fiecare dată când ridică mâna și aruncă o pietricică, spune „*Allahu Akbar*”. Pietricelele nu trebuie să atingă neapărat stâlpul, ci ajunge să cadă în interiorul inelelor care îl încercuiesc. Odată cu prima aruncare, întrerupe *Talbiyah*, apoi se rade în cap sau își scurtează părul, dar raderea este mai bună. Apoi, pelerinul își sacrifică animalul de sacrificiu.

Cu această aruncare a pietricelelor și radere a părului (sau scurtare), pelerinul iese din starea de *ibrām* și intră în prima stare de „dizolvare a restricțiilor” (*at-*

Taballul al-Awal) în care tot ceea ce a fost interzis este permis acum, cu excepția relației sexuale, care rămâne în continuare interzisă. Apoi, se face *Tawāf al-Ifādah*, care este obligatoriu pentru completarea *Hajj*-ului. Urmează *Sā'i* între *Safā* și *Marnah* dacă pelerinul efectuează *Hajj Tamattu'* sau nu a făcut *Sā'i* după *Tawāf*-ul de sosire.

Odată ce pelerinul a completat acest ritual, el este liber de toate restricțiile, inclusiv cea pentru relația sexuală (*at-Taballul ath-Thani*). Apoi, se întoarce la *Mina* și petrece aici cele două nopți de *Tashriq* (11 și 12 din *Dhu-l-Hijjah*), care sunt obligatorii, aruncând cele șapte pietricele la toți cei trei stâlpi (*Jamarāt*) atunci când Soarele a trecut de zenit, făcând suplicații la fiecare aruncare. Se începe cu primul *Jamrah*, apoi cel mijlociu, făcând după fiecare o scurtă pauză pentru a face suplicații și apoi la ultimul, *Jamrat-ul-'Aqabah*. După aruncarea la acest *Jamrah*, pelerinul nu trebuie să se oprească pentru suplicații.

A doua zi, se aruncă pietricele în mod similar. Dacă pelerinul dorește să plece a doua zi, pe data de 12 *Dhu-l-Hijjah*, o poate face înainte apusul Soarelui. Însă, dacă Soarele a apus atunci când el încă se află la *Mina*, trebuie să rămână acolo pentru a treia zi și, de asemenea, să arunce cu pietricele și în această zi, cu excepția cazului în care, din cauza mulțimii, nu a reușit să părăsească *Mina*, iar Soarele apune. În acest caz, el poate părăsi *Mina* chiar și după apusul Soarelui, deoarece a existat intenția, însă a fost împiedicat de mulțime.

Pelerinul care efectuează *Qirān* este la fel ca și cel care face *Ifrād*, exceptând faptul că el trebuie să sacrifice animalul de sacrificiu, la fel ca și cel care face *Tamattu'*.

Toți cei care doresc să se întoarcă la casele lor, înainte de părăsirea orașului *Mecca*, trebuie să facă *Tawāf*-ul de Adio (*Tawāf al-Wadā'*) acesta fiind ultimul ritual al *Hajj*-ului, exceptând femeile care se află la menstruație sau sângerare postnatală, ele fiind absolvite de această obligație.

Dacă după ce a făcut *Tawāf al-Wadā'* o persoană nu părăsește imediat *Mecca* fiind ocupată cu anumite afaceri, trebuie să refacă acest *Tawāf*. Toți cei care pleacă fără să efectueze *Tawāf al-Wadā'* trebuie să se reîntoarcă în *Mecca* dacă sunt din apropiere, iar cei care sunt departe și nu se mai pot întoarce trebuie să sacrifice un animal drept *fidyah*.

► **Stâlpii (*arkān*) *Hajj*-ului sunt în număr de patru:** 1) *ibrām*, acest lucru incluzând și intenția pentru *Hajj*; 2) oprirea (*al-Wuquf*) pe 'Arafāt; 3) înconjurarea *Ka'bah* (*Tawāf al-Ifādah*); 4) mersul între *Safā* și *Marnah* (*Sā'i*).

► **Obligațiile în timpul *Hajj*-ului (*wajibāt*) sunt opt:** 1) a intra în starea de *ibrām* de la locurile stabilite pentru aceasta (*al-Miqāt*); 2) a sta pe 'Arafāt până la lăsarea nopții; 3) petrecerea nopții la *Muzdalifah* până după miezul nopții; 4) petrecerea nopților la *Mina* în zilele de *Tashriq*; 5) aruncarea pietricelelor la *Jamarāt*; 6) raderea capului sau scurtarea părului; 7) *Tawāf*-ul de Adio (*Tawāf al-Wadā'*); 8) oferirea animalului de sacrificiu în cazul *Hajj*-ului *Tamattu'* și *Qirān*.

► **Stâlpii (Arkân) în cazul 'Umrah sunt trei:** 1) *ibrām*; 2) înconjurarea *Ka'bah* (*Tawāf 'Umrah*); 3) *Sā'i* pentru 'Umrah.

► **Obligațiile pentru 'Umrah sunt două:** 1) a intra în starea de *ibrām* de la locurile stabilite pentru aceasta (*al-Miqāt*); 2) raderea capului sau scurtarea părului;

Persoana care nu efectuează stâlpii (arkân) nu va avea un Hajj sau 'Umrah completă, acestea devenind invalide, iar cine nu efectuează una dintre obligații, va trebui să compenseze prin sacrificarea unui animal. Persoana care nu efectuează Sunnah pentru Hajj nu are de efectuat nicio ispășire.

► **Condițiile pentru efectuarea Tawāf-ului sunt treisprezece:**

1) islamul (a fi musulman); 2) a fi în deplinătatea facultăților mintale; 3) intenția; 4) intrarea timpului de *Tawāf*; 5) acoperirea anumitor părți specifice ale corpului care țin de *awrah*; 6) purificarea majoră și minoră, cu excepția copiilor; 7) completarea celor șapte înconjurări, asigurându-se fiecare că le-a îndeplinit; 8) *Ka'bah* să fie în partea stângă; dacă cineva face invers, trebuie să repete înconjurarea; 9) nu se merge cu spatele; 10) se merge pe jos pentru cei care sunt capabili; 11) înconjurările se fac fără întrerupere; 12) înconjurările se fac în interiorul Moscheii *al-Haram*; 13) înconjurările se pornesc de la Piatra Neagră.

Actele *Sunnah* pentru *Tawāf* includ atingerea Pietrei Negre cu mâna dreaptă și sărutul acesteia spunând „*Allahu Akbar*”, atingerea Colțului Yemenit cu mâna dreaptă, umărul drept să fie descoperit (*idtibā'*), mersul rapid și cu pași mici în primele trei înconjurări (*ramal*), suplicațiile și pomenirea lui Allah Preaînaltul, mersul cât mai aproape de *Ka'bah* și cele două unități de rugăciune (*rak'āt*) după terminarea lui.

► **Condițiile (shurūt) mersului între Safā și Marwāh (Sā'i) sunt nouă:**

1) islamul (a fi musulman); 2) a fi în deplinătatea facultăților mintale; 3) intenția; 4) efectuarea înconjurărilor în mod continuu; 5) mersul pe jos, pentru cei care au această posibilitate; 6) a efectua cele șapte înconjurări; 7) a parcurge întreaga distanță dintre cele două dealuri; 8) a-l face după un *Tawāf* corect; 9) a începe de la *as-Safā* și a termina la *al-Marwāh*.

Actele *Sunnah* în *Sā'i* includ purificarea de orice fel de impuritate, acoperirea anumitor părți specifice ale corpului (*awrah*), pomenirea lui Allah Preaînaltul pe tot parcursul mersului, mersul mai rapid acolo unde trebuie, urcarea pe cele două dealuri și a face *Sā'i* imediat după *Tawāf*.

Note! Cel mai bine este a arunca pietricele la *Jamarat* în aceeași zi. Cu toate acestea, este permisă amânarea pentru următoarea zi sau se poate face acest lucru în zilele de *Tashrīq*, până în ultima zi.

► **Udhiya – Animalul de sacrificiu oferit de cei care nu fac Hajj**

Tăierea unui animal de sacrificiu este o *Sunnah* accentuată. Cel care intenționează să sacrifice un animal nu trebuie să-și taie unghiile și părul de la începutul lunii *Dhu-l-Hijjah* și până la sacrificarea animalului.

► **‘Aqīqab – Sacrificarea unui animal pentru un nou-născut**

Aceasta este *Sunnah*, se sacrifică două oi pentru băiat și o oaie pentru fetiță. Sacrificarea se face în a șaptea zi de la naștere, dacă este posibil. De asemenea, este *Sunnah* a rade părul nou-născutului și a oferi drept caritate greutatea acestuia, în argint.

Notă importantă! Toți cei care intră în Moscheea Profetului trebuie să efectueze două *rak‘at* pentru salutul moscheii, apoi să vină la mormântul Profetului Mohammed¹ cu fața spre mormânt și cu spatele spre direcția de rugăciune (*qiblah*), cu smerenie și cu inima plină de respect față de Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ca și cum ar fi față în față și să spună: „*As-Salāmu alaika ya Rasūl Allah*” (Pacea fie asupra ta, o, Mesager al lui Allah!) și este și mai bine dacă se adăugă: „și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta”. Apoi, făcând un pas la dreapta, se spune: „*As-Salāmu alaika ya Abu Bakr as-Siddīq*” (Pacea fie asupra ta o, Abu Bakr, cel sincer!) și de asemenea: „*As-Salāmu alaika ya ‘Omar al-Faruq*” (Pacea fie asupra ta, o, ‘Omar, cel care a separat adevărul de minciună!) „*Allāhumma Ijzihima ‘an Nabiyyihima wa anil-islam kbaira*” (O, Allah, răsplătește-i din plin pentru urmarea Profetului și răspândirea islamului!). Apoi, trebuie să se întoarcă spre direcția *qiblah*, mormântul fiind acum pe partea stângă² și să facă suplicații lui Allah Preaînaltul.

¹ Mormântul Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost inițial în afara moscheii, în casa în care a stat cu soția sa, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!). Mai târziu, odată cu extinderea moscheii, după mai multe generații, a fost adus în incinta moscheii.

² Aici se află spațiul binecuvântat *Rawdah*, situat între mormântul Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și amvonul său. De asemenea, *Rawdah* este una dintre grădinile Paradisului.

Beneficii și reguli diverse

► **Păcatele** sunt iertate și șterse prin diverse lucruri, incluzând căința adevărată, căutarea iertării lui Allah Preaînaltul, a face fapte bune, confruntarea cu încercări și necazuri, a da caritate și prin suplicațiile celorlalți pentru iertarea păcatelor noastre.

Dacă păcatele omului nu sunt iertate de către Allah Preaînaltul în această viață, acesta ar putea fi pedepsit în mormânt, în Ziua Judecății, sau în Focul Iadului. Odată ce Allah Preaînaltul l-a purificat de păcatele sale, numai prin Voia și Mila Lui, i se va permite intrarea în Paradis, dacă el a murit crezând în monoteism (*Tambīd*). Dacă el a murit politeist, idolatru, în necredință sau în ipocrizie majoră, va intra în Iad, unde va rămâne pe vecie.

► **Păcatele și actele de nesupunere** au un efect imens asupra omului. Efectul lor asupra inimii este acela că aduce un sentiment de întristare, umilire și boală. De asemenea, creează o barieră între păcătos și Allah Preaînaltul. Efectul lor asupra religiei este același. Mai mult decât atât, privează omul de dorința de a I se supune Creatorului său. Efectul asupra mijloacelor de subzistență este acela că privează omul de binecuvântările mijloacelor de subzistență, creând și mai multă sărăcie. Efectul asupra individului este acela că îl privează de binecuvântările din această viață și îi aduce multe greutăți. Efectul asupra faptelor individului este că face ca acestea să nu fie acceptate. Efectul asupra societății este acela de a crea nesiguranță, mărirea costurilor, răspândirea tiraniei conducătorilor și dușmanilor etc. Toate acestea și multe altele sunt rezultatele păcatelor.

► **Liniștea inimii și fericirea sa**, precum și ușurarea de anxietate sunt obiectivele principale ale tuturor oamenilor, deoarece numai astfel ei pot duce o viață împlinită.

Acest lucru poate fi atins prin mijloace religioase, naturale și practice, pe care numai un credincios le poate îmbina, pentru că numai el combină: **1)** credința în Allah Preaînaltul; **2)** supunerea față de Poruncile lui Allah Preaînaltul și evitarea a tot ceea ce El a interzis; **3)** binefacerile pentru creațiile lui Allah prin vorbire, acțiuni și alte tipuri de fapte bune; **4)** preocuparea pentru acumularea de cunoștințe și acțiunile benefice, atât cu privire la religia lui Allah, cât și cu privire la preocupările vieții lumești; **5)** evitarea anxietății cu privire la acțiunile viitoare sau la cele din trecut, principala îngrijorare fiind cursul prezent al acțiunilor pozitive; **6)** pomenirea frecventă a lui Allah Preaînaltul (*dhikr Allah*) **7)** amintirea Binecuvântărilor interne și externe ale lui Allah; **8)** privirea (cu compasiune) la cei care ne sunt inferiori, fără invidie față de cei care ne sunt superiori în ceea ce privește bogățiile lumești; **9)** evitarea cauzelor care conduc la anxietate și căutarea mijloacelor care aduc fericirea adevărată; **10)** căutarea refugiului la Allah Preaînaltul, căutarea Ajutorului Său și ușurarea de anxietate.

Ibrahīm al-Khawās (^{*Allah sā aibā*}_{*milā de el*}) a spus: „Cinci lucruri sunt leac pentru inimă: recitarea Coranului cu contemplare, păstrarea stomacului gol, ridicarea noaptea la rugăciune, a face suplicații cu smerenie înaintea zorilor și a sta cu oamenii drepecți.”

► **Căsătoria** este *Sunnah* pentru cei cu dorință sexuală și se tem de căderea în păcatul preacurviei. De asemenea, căsătoria este permisă celor care nu simt această dorință, însă este o obligație pentru cei care simt dorință sexuală și se tem de preacurvie. Obligația este de așa natură încât are prioritate căsătoria, înainte de a face *Hajj*. Bărbatului nu îi este permis a privi la femei sau a sta retras cu ele, deoarece aceasta este o sursă de ispită.

Următoarele condiții trebuie să fie îndeplinite pentru ca mariajul dintre un bărbat și o femeie să fie valid:

- 1) menționarea celor doi parteneri pentru căsătorie. Nu este permis ca un părinte să spună: „*Te-am căsătorit cu una dintre fiicele mele*”, el având mai multe;
- 2) consimțământul soțului și al soției, soțul fiind matur, iar soția liberă de orice fel de constrângere;
- 3) existența unui tutore pentru femeie, deoarece ea nu poate să-și aranjeze propria căsătorie, și nimeni altcineva nu poate să o facă în afara tutorelui, cu excepția cazului în care acesta refuză să o căsătorească cu un bărbat care este compatibil cu ea. Cea mai apropiată persoană care poate aranja căsătoria femeii este tatăl ei, apoi bunicul și predecesorii în continuare, sau fiul ei, apoi nepotul, și descendenții în continuare, sau fratele ei, apoi unchiul patern și așa mai departe [**„(...) și guvernatorul este tutorele celei care nu are tutore”** – Ibn Majah];
- 4) martorii; trebuie să existe doi bărbați ca martori, care sunt în deplinătatea facultăților mintale și de încredere;
- 5) cei doi parteneri trebuie să fie permiși unul altuia, neexistând motive pentru interzicerea căsătoriei.

Motivele pentru care căsătoria este interzisă în mod definitiv sunt de mai multe categorii:

- 1) **legăturile de sânge**; cum sunt: mama sau bunica și așa mai departe în linie ascendentă; fiica sau fiica fiului și așa mai departe în linie descendentă; sora sau fiica surorii, sau fiica fratelui sau al surorii și oricare dintre fiicele fraților etc., nepoatele de orice grad. La fel, este interzisă căsătoria cu mătușa maternă și paternă și așa mai departe în linie ascendentă. 2) **prin alăptare**; și această interdicție este la fel ca în cazul relațiilor de sânge; 3) **prin căsătorie**; aceasta referindu-se la mama soției, bunica ei, soțiile tatălui sau ale bunicului și așa mai departe în linie ascendentă; soția fiului sau a nepotului și așa mai departe în linie descendentă; sau fiicele soției, fiicele lor și așa mai departe în linie descendentă.

Motivele pentru care căsătoria este interzisă în mod temporar sunt de două categorii:

- 1) **din cauza combinării**; așa cum este căsătoria cu două surori în același timp (bărbatul nu se poate căsători cu două surori în același timp) sau căsătoria cu o femeie și cu mătușa ei;

2) **din cauza unui motiv care ar putea dispărea**; așa cum este, spre exemplu, cazul unei femei care este măritată cu un alt bărbat în acel moment.

Fiul sau fiica sunt obligați să se supună părinților mereu ca un semn de supunere față de Allah Preaînaltul, însă, nu trebuie să se căsătorească cu cineva pe care nu-l vor ca soț/soție numai de dragul părinților și, în acest caz, neascultarea lor nu este considerată o lipsă de respect.

► **Divorțul**: soțului nu îi este permis să divorțeze de soția lui atunci când aceasta se află în perioada ciclului menstrual, a sângerării postnatale sau după ce a întreținut relații sexuale cu ea în perioada de puritate dintre două cicluri menstruale. Totuși, dacă divorțul are loc în această perioadă, el este considerat valid.

Divorțul este un act neplăcut dacă nu există un motiv valid pentru acesta, dar este permis dacă este necesar. Divorțul este *Sunnah* pentru o persoană care este afectată trăind într-o căsătorie nefericită. Nu este obligatorie supunerea față de părinți în ceea ce privește divorțul. Nu îi este permis celui care vrea să divorțeze de soția lui să o facă de mai multe ori într-o singură rostire (de exemplu să spună: „*Divorțez de tine de trei ori!*”)

Pronunțarea divorțului trebuie să se facă în perioada de puritate a femeii (nu în perioada menstruației), atunci când nu au existat între ei relații sexuale după ciclul menstrual. Apoi, el divorțează printr-o singură pronunțare a divorțului și o părăsește atunci când expiră perioada de așteptare (*'iddah*).

Este interzis ca femeia la care există posibilitatea ca soțul să o ia înapoi în căsătorie (*Talāq ar-Raj'i*) să părăsească locuința ei în această perioadă, așa cum și pentru bărbat este interzis să o scoată de acolo în această perioadă (*'iddah*).

Divorțul are loc prin exprimarea verbală sau scrisă și nu doar prin simpla intenție.

► **Jurămintele (*aimān*)**. Atunci când cineva jură în mod solemn, ispășirea pentru aceasta este necesară, dacă jurământul îndeplinește următoarele patru condiții:

1) jurământul este făcut în mod intenționat. Dacă cineva spune pur și simplu „Pe Allah” sau „Nu, pe Allah” într-o conversație, acest lucru nevenind din inimă ca un jurământ solemn, acesta se numește jurământ neintenționat (*laghm*) și nu este un jurământ pentru care se cere ispășire;

2) atunci când jurământul este făcut pe ceva din viitor care este posibil și nu pe ceva nedefinit și necunoscut din trecut sau pe o simplă presupunere ce se consideră adevărată, sau pe o minciună (care se numește *Yamin al-Ghamūs* și este un păcat grav), sau pe un eveniment care se crede că se va întâmpla în viitor și totuși nu are loc;

3) persoana care jură face jurământul de bună-voie, fiind liber de orice constrângere;

4) persoana care jură nu acționează conform jurământului său sau acționează așa cum a jurat să nu acționeze.

Dacă persoana care jură condiționează jurământul său spunând „***In sbā' Allah***” (cu Voia lui Allah) **nu are de ispășit și compensat** acest jurământ dacă:

- 1) formularea „**cu Voia lui Allah**” este în conexiune directă cu jurământul formulat;
- 2) persoana face jurământul său condiționat, spunând, de exemplu: „**Wallah, in sbā ‘ Allah**” (Pe Allah, cu Voia lui Allah!)

Este *Sunnah* pentru persoana care face un jurământ cu privire la ceva și apoi își dă seama că altceva este mai bun pentru ea să-și ispășească jurământul dat și să meargă spre ceea ce este mai bine.

Ispășirea pentru jurământul dat (*Kajfarat-al-Yamīn*) este: hrănirea a zece persoane nevoiașe, fiecare dintre ei cu o jumătate de *sā'* (aproximativ un kilogram și jumătate) de produse alimentare, sau a le îmbrăca pe acestea, sau eliberarea unui sclav. Cei care sunt prea săraci și nu găsesc mijloacele necesare pentru a achita această compensare trebuie să țină post timp de trei zile consecutiv. Însă, nu este suficient postul pentru cel care are mijloacele necesare pentru se achita această ispășire.

Este permis ca o persoană să achite ispășirea sa înainte sau după încălcarea jurământului său. Un act de compensare este suficient dacă persoana a făcut același jurământ de mai multe ori. Cu toate acestea, dacă a făcut un jurământ pentru mai multe lucruri, atunci pentru fiecare jurământ trebuie o ispășire separată.

► **Jurământul condiționat (*nadhr*). Există mai multe tipuri de jurământ:**

1) **unul general, nespecificat**, așa cum este cazul în care cineva spune: „*Eu fac un jurământ dacă Allah o însănătoșește pe această persoană bolnavă*”, dar nu menționează un anumit lucru pe care o să-l facă. În acest caz, are de ispășit acest jurământ doar dacă bolnavul se însănătoșește.

2) **jurământul la argumentare și mânie**, ca atunci când o persoană face un jurământ condiționat de altceva, cu intenția de a se încuraja sau descuraja pe ea însăși de la a face ceva, spunând, de exemplu: „*Dacă mai vorbesc cu tine, voi ține post un an întreg*”. În acest caz, persoana își poate îndeplini jurământul sau îl poate ispăși la fel ca în cazul compensării pentru *Kajfarat-ul-Yamīn*.

3) **jurământul permis**, ca atunci când persoana spune: „*Jur că voi purta aceste haine*”. În acest caz, persoana are de ales între a-și respecta jurământul sau a-l ispăși ca în cazul compensării pentru *Kajfarat-ul-Yamīn*.

4) **jurământul nerecomandat (neplăcut)**, ca atunci când persoana spune: „*Jur că o să divorțez de soția mea*”. În acest caz, este *Sunnah* a compensa prin *Kajfarat-ul-Yamīn* și nu a îndeplini jurământul. Cu toate acestea, dacă persoana alege să-și îndeplinească jurământul, atunci nu are de compensat cu *Kajfarat*.

5) **jurământul de neascultare**, ca atunci când persoana spune: „*Jur pe Allah că o să jur dacă...*” În acest caz, este interzis să-și îndeplinească jurământul, iar ca ispășire este obligatoriu *Kajfarat-ul-Yamīn*. Dacă ea își îndeplinește jurământul, devine un păcătos și nu există *Kajfarah*.

6) **jurământul de a face un act de supunere**, ca atunci când persoana spune: „*Jur pe Allah că o să mă rog această rugăciune obligatorie dacă...*” intenționând să se apropie de

Allah Preaînaltul prin aceasta. Dacă cineva face acest jurământ condiționat de altceva, cum ar fi însănătoșirea unui bolnav, el trebuie să-și îndeplinească promisiunea dacă această condiție se îndeplinește. Dacă jurământul nu este condiționat de altceva, trebuie neapărat să se îndeplinească.

► **Alăptarea (radā’)**. Interdicțiile cu privire la contractarea unei căsătorii din cauza legăturilor prin alăptare sunt aceleași ca în cazul legăturilor de sânge, dacă sunt îndeplinite următoarele trei condiții:

- 1) dacă laptele apare ca urmare a nașterii și nu din alte motive;
- 2) dacă alăptarea este în perioada primilor doi ani din viața copilului;
- 3) dacă bebelușul este alăptat la sân de cinci ori, cu ocazii diferite. Prin alăptare se înțelege sugerea sfârcului sânelui până este extras laptele și nu este necesar ca bebelușul să se sature.

Prin *radā’* nu se stabilește dreptul la întreținere și nici dreptul la moștenire.

► **Ultima dorință - Testamentul (wasiyyah)¹**. A face un testament este obligatoriu pentru cel care are datorii față de oameni și nu există nicio dovadă legală sau vreun document pentru acestea. În acest caz, el dorește îndeplinirea obligațiilor sale față de acești oameni.

Este *Sunnah* ca o persoană bogată să ofere prin testament o cincime din averea sa rudelor sărace care nu sunt moștenitorii ei de drept (după cum prevede Legea islamică), sau unor oameni săraci, savanților musulmani sau oamenilor drepti.

Este nerecomandat ca o persoană săracă să lase moștenire altora atunci când are moștenitori legali, însă dacă moștenitorii săi de drept sunt bogați, atunci este permis acest lucru.

Este interzis ca prin testament să se lase mai mult de o treime din avere altor persoane decât moștenitorilor de drept.

Testamentul este nul dacă cel care-l face spune: „Am renunțat la aceasta...” „Am anulat aceasta...” sau „M-am răzgândit...” sau alte lucruri asemănătoare.

Este bine ca cel care scrie testamentul să înceapă după cum urmează:

„În numele lui Allah Preamilostivul, Prea Îndurătorul. Aceasta este ceea ce testatorul ...numele celui care îl face... a dorit. Jur că nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul și Robul Său, și că Paradisul este real, și că Iadul este real, și că Ceasul Învierii se apropie fără nicio îndoială, și că Allah îi va reînvia pe cei care sunt în morminte. Îmi doresc ca cei care rămân în urma mea, familia mea, să se teamă de Allah și să-și remedieze problemele între ei, să se supună Poruncilor lui Allah și ale Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), dacă sunt cu adevărat credincioși. Le poruncesc ceea ce Ibrăhim le-a poruncit fiilor săi în momentul morții sale: **„O, fiii mei, cu adevărat Allah v-a ales vouă**

¹ Testamentul este separat de dreptul la moștenire, care este stabilit în mod clar și detaliat în Coranul cel Nobil și în *Sunnah*.

religia (islamul) și, de aceea, să nu muriți altfel decât musulmani!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:132] ”

► Este recomandat pentru toți cei care transmit salutări de pace și binecuvântări asupra Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să combine *as-salāh* (aici cu sensul de a binecuvânta, a înălța, a lăuda) și *as-salām* (aici cu sensul de pace și siguranță împotriva tuturor relelor) .

Este neplăcut să se spună: „*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!*” pentru alții decât Profetul Mohammed, ca, spre exemplu, să se spună Abu Bakr „*salla Allahu aleihi wa sallam*” (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui!) sau „*aleihi-sallam*” (Pacea fie asupra lui!). Însă, prin consens, este permis să se spună pentru ei acest lucru, împreună cu Profeții: „*Allāhumma salli ala Muhammad wa ‘ala Āli Muhammad wa as-hābibi wa azwājibi wa Dhubriyyatibi*” (O, Allah, pacea fie asupra lui Mohammed, a familiei lui Mohammed, a companionilor săi, a soțiilor sale și a celor care-l urmează!).

Este recomandat a cere ca Allah Preaînaltul să fie mulțumit de companionii și să aibă milă de ei (*sahābah*) și de primele generații de companionii și adepți (*tabi’in*) și de toți savanții musulmani, după ei, de credincioșii adevărați și drepecți. De exemplu, pentru Abu Hanīfah, Mālik, Ash-Shāfā’i și Ahmad se spune „*radhi Allahu anhum*” (Allah să fie mulțumit de ei!) și „*Rahimabum Allah*” (Allah să aibă milă de ei!).

► **Sacrificarea.** Pentru a ne fi permis să mâncăm carnea unui animal care este domesticit, trebuie ca acesta să fie sacrificat.

Sacrificarea are patru condiții:

- 1) cel care sacrifică animalul trebuie să fie în deplinătatea facultăților mintale;
- 2) instrumentul de sacrificare trebuie să fie altceva decât un dinte sau o unghie, deoarece acestea nu sunt permise pentru sacrificiu (este de preferat un cuțit foarte ascuțit);
- 3) a tăia traheea, esofagul și cele două artere jugulare sau una dintre ele;
- 4) a spune „*Bismi-llah*” (În Numele lui Allah) în timp ce se taie cu cuțitul și acest lucru este suficient chiar dacă nu este spus în limba arabă. Este *Sunnah* să se mai spună: „*Allahu Akbar*” (Allah este Preamăreț). Nu este un păcat dacă se omite acest lucru din uitare, dar aceasta nu trebuie făcută din ignoranță.

► **Vânătoarea.** Este permisă vânătoarea animalelor sălbatice, pentru cel care are intenția de a vâna animalul pentru a îl mânca. Este *makrūh* (neplăcută) vânătoarea pentru cei care o practică doar pentru distracție. Vânătoarea este interzisă dacă aceasta aduce vreun prejudiciu altor oameni în timpul desfășurării sale.

Vânătoarea este permisă dacă se îndeplinesc patru condiții:

- 1) vânătorul este dintre cei care îndeplinesc condițiile în cazul sacrificării animalelor;
- 2) arma cu care se vânează este permisă în cazul vânătorii și a sacrificării, așa cum este o sulică sau o săgeată ascuțită. În cazul în care instrumentul de vânătoare este un animal precum un câine sau un șoim, acesta trebuie să fie foarte bine dresat;

3) atunci când trage cu săgeata, vânătorul trebuie să aibă intenția de a vâna; dacă trage cu săgeata într-un animal din greșeală, acesta nu îi este permis pentru consum;

4) a spune „*Bismi-llab*” (**În Numele lui Allah**) atunci când se țintește prada, iar acest lucru nu trebuie să fie ignorat, deoarece, dacă vânătorul a uitat să spună „*Bismi-llab*”, animalul vânat este interzis pentru hrană.

► **Hrana.** Aceasta include tot ceea ce se mănâncă sau se bea. Regula generală cu privire la hrană este că totul este permis (cu excepția a ceea ce s-a specificat a fi interzis).

Această permisiune are loc dacă sunt îndeplinite trei condiții:

- 1) hrana să fie pură și curată;
- 2) să nu fie dăunătoare;
- 3) să nu fie ceva considerat a fi detestabil.

Orice hrană impură (*najās*) este interzisă, așa cum este sângele sau mortăciunea. Orice lucru dăunător, precum otrava, este interzis. Unele dintre animalele terestre interzise sunt măgarul domesticit, animalele prădătoare care vânează cu ajutorul caninilor, așa cum sunt leul și ghepardul, câinele, porcul, maimuța, pisica, vulpea și veverița, excepție făcând hiena.

Toate păsările prădătoare care vânează cu ajutorul ghearelor sunt interzise, așa cum sunt: vulturul, șoimul, uliul sau bufnița. De asemenea, toate păsările care mănâncă mortăciuni sunt interzise.

Tot ceea ce este considerat respingător sau dezgustător, de către musulmanii din întreaga lume este interzis ca hrană, așa cum sunt: liliacul, orice fel de rozătoare, viespea, albina, musca, molia, pupăza, porcul spinos, șarpele, viermii, șobolanul, gândacii etc. Această interdicție cuprinde animalele respingătoare și otrăvitoare care, conform Legii islamice, trebuie să fie ucise, așa cum sunt scorpionii, sau pentru care există interdicerea uciderii în Legea islamică, așa cum sunt furnicile, sau ceea ce este produsul dintre ceea ce este permis și ceea ce este interzis a se mânca, așa cum este încrucișarea dintre hienă și lup. Orice încrucișare dintre animalele permise ca hrană nu este interzisă, așa cum sunt catârul sau armăsarul.

Orice alt animal este permis ca hrană, așa cum sunt: calul, vaca; animalele sălbatice, cum sunt girafa, iepurele, șopârla din deșert, gazela și căprioara; păsările, cum sunt: struțul, găina, păunul, papagalul, porumbelul, vrabia, rața; și toate animalele și păsările marine, cu excepția broaștelor, șerpilor și aligatorilor.

Este permisă consumarea produselor agricole fertilizate prin impurități și de apele reziduale. Cu toate acestea, dacă gustul sau mirosul de impurități este evident, atunci ele sunt interzise ca hrană.

Este neplăcut a consuma ceapă sau usturoi crud, însă, dacă acestea sunt gătite, ele devin permise.

Persoana care este în pericol să moară de foame poate consuma din animalele interzise cu condiția să nu existe nicio altă alegere și doar atât cât să-și satisfacă necesitatea nutrițională stringentă (până la găsirea alimentelor permise).

Suplicații și descântece islamice

(*Ar-Rūqyah ash-Shar‘iyyah*)

Atunci când o persoană contemplă cursul natural al evenimentelor pe care Allah Preaînaltul l-a așezat în creația Sa, observă că încercările și necazurile sunt parte din aceste evenimente predestinate. Allah Preaînaltul spune: **„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155]

Cel care crede că persoanele evlavioase nu sunt supuse încercărilor și necazurilor se înșală, deoarece suferința și încercările sunt semne ale credinței: „Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat: «O, Mesager al lui Allah! Care dintre oameni sunt cei mai supuși încercărilor?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns: **«Profeții, apoi dreptcredincioșii, apoi cei mai buni și cei care îi urmează în bunătațe. Omul este încercat în funcție de credința sa; dacă el este ferm în credința sa, atunci și încercările sale sunt mai mari, iar dacă este slab în credință, încercările sale vor fi mai ușoare (...)**» (Ibn Majah)

Aceste încercări sunt semnul iubirii lui Allah Preaînaltul față de credinciosul Său, după cum ne-a spus Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): **„Atunci când Allah îi iubește pe oameni, El îi testează (...)** (Ahmad)

Încercările sunt un semn că Allah Preaînaltul dorește ceea ce este mai bun pentru robul Său, așa cum Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Dacă Allah dorește binele robului său, El grăbește pedeapsa lui în această viață lumească. Și dacă El îi dorește răul, El amână pedeapsa pentru păcatele lui până în Ziua Învierii.”** (At-Tirmidhi)

De asemenea, încercările sunt un mijloc de ispășire a păcatelor, incluzând și cea mai mică dificultate. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Niciun rău nu i se întâmplă unui musulman, chiar dacă acesta (răul) este cât înțepătura unui ghimpe sau mai mult decât atât, fără ca acesta să fie o ispășire pentru păcatele sale, (iar păcatele sale cad) așa cum frunzele cad dintr-un copac.”** (Al-Bukhari și Muslim)

Din aceste motive, un credincios musulman este afectat de încercări care sunt o modalitate de ispășire pentru păcatele din trecut sau de creștere a nivelului său în Paradis. Dacă a fost cu adevărat păcătos, aceste încercări sunt o ispășire pentru păcatele sale și o atenționare asupra pericolului acestor păcate. Allah Preaînaltul spune: **„Stricăciunea s-a arătat pe uscat și pe mare, din pricina a ceea ce săvârșesc mâinile oamenilor (păcatele) (...)** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:41]

Încercările sunt de diferite tipuri. Un test poate să aducă lucruri bune oamenilor cum este, spre exemplu, creșterea bogăției, iar altul poate fi o lovitură grea asupra persoanei, cum este frica imensă, foametea sau pierderea averii. Allah Preaînaltul spune: **„(...) Noi vă încercăm cu răul și cu binele, în chip de ispită (...)** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:35]

Un alt tip de încercare este boala sau moartea cuiva din cauza deochiului, a vrăjitoriei sau a magiei negre, provocată de gelozie sau invidie. Profetul Mohammed

(*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) a spus: „**Cei mai mulți dintre cei care mor din comunitatea mea, altfel decât din Porunca și Predestinarea lui Allah, mor din cauza deochiului.**” (Abu Dawud)

Protecția

Cu toții ar trebui să luăm măsuri de protecție împotriva deochiului și a vrăjitoriei înainte ca acestea să apară, după cum se spune: „*Este mai bine să previi decât să vindeci*”. Există multe măsuri de protecție împotriva lor, iar câteva dintre acestea sunt:

- ★ consolidarea sinelui în monoteism și în credința că Allah este Singurul Care dispune asupra creației Sale și efectuarea a cât mai multor fapte bune;
- ★ a gândi bine despre Allah Preaînaltul și a-și pune încrederea în El. Nimeni nu trebuie să-și imagineze că, dacă s-a întâmplat ceva neplăcut, aceasta este din cauza deochiului sau a vrăjitoriei, deoarece de multe ori imaginația este în sine un fel de deochi;¹
- ★ dacă o persoană este cunoscută ca deoache sau că se ocupă cu vrăjitoria, atunci ea trebuie evitată ca măsură de precauție, dar nu din teamă;
- ★ omul trebuie să-L slăvească pe Allah Preaînaltul prin menționarea Binecuvântărilor Sale (*tabrîk*) ori de câte ori vede ceva admirabil. Profetul Mohammed (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*) a spus: „**Dacă vezi ceva la tine, sau la averea ta, sau la fratele tău pe care-l iubești, trebuie să-l slăvești pe Allah pentru binecuvântări, deoarece deochiul există.**” (Al-Hakim)

„*Tabrîk*” înseamnă a spune: „***Bārak Allah lak***” (Fie ca Allah să te binecuvânteze!) și nu a spune „***Tabāarak Allah***” (Binecuvântat este Allah!).

★ un alt mod de protecție împotriva vrăjitoriei îl constituie consumul dimineța a șapte curmale (*ajwah*) din Medina, orașul Profetului (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*).

★ omul trebuie să caute mereu protecția lui Allah, să aibă încredere în El, să caute adăpost la Allah Preaînaltul de deochi și de vrăjitorie, spunând diferite forme de suplicații și descântece, autentic relatate, dimineța și seara², deoarece aceste pomeniri au un efect în creșterea sau descreșterea rezistenței împotriva răului în funcție de:

- 1) credința că ceea ce Allah Preaînaltul a revelat este adevărat și benefic prin Bunăvoința lui Allah;
- 2) cât de frecvent facem aceste suplicații și descântece folosind buzele și limba, prin concentrarea totală a urechilor și inimii, deoarece aceste suplicații nu primesc răspuns dacă „**inima nu este atentă la ele**”, după cum ne-a spus Profetul Mohammed (*Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!*). (At-Tirmidhi)

Timpul pentru suplicații și incantații: suplicațiile de dimineță trebuie făcute după *Salāt-ul-Fajr*, iar cele de seară, după *Salāt-ul-Asr*. Dacă cineva uită să le acă atunci, ele trebuie recuperate atunci când își aduce aminte.

¹ Majoritatea doctorilor spun că două treimi dintre boli nu sunt boli reale, ci doar un produs al imaginației persoanelor.

² A se vedea *adkhar* (pomenirile) de dimineța și seara de la sfârșitul cărții.

Semnele deochiului: tratarea prin recitarea suplicațiilor și descântecelor (*ruqyah*) nu contravine medicinei. Coranul este un tratament pentru bolile fizice, psihologice și spirituale. Dacă o persoană este sănătoasă, fără nicio boală fizică, atingerea de deochi sau vrăjitorie poate avea următoarele simptome: dureri de cap temporare, gălbeneala feței, transpirația și urinarea abundentă, scăderea apetitului, senzația de mâncărime sau furnicături pe piele, senzația de cald sau de frig în extremități, palpitații ale inimii, dureri temporare de spate sau de umăr, depresie, respirație îngreunată, insomnie, agitație nenaturală a extremităților, eructații și suspine dese, lene și letargie, somnolență sau alte probleme de sănătate, care, aparent, nu au nicio cauză medicală.

Cel care este afectat de deochi poate avea unul sau mai multe simptome, depinde cât de puternic este afectat.

Un credincios trebuie să rămână puternic în credința din inima sa. El nu trebuie să se lase pradă amăgirilor și îndoielilor false dacă are oricare dintre aceste simptome, deoarece eliberarea de aceste deziluzii și îndoieli false este mai grea.

Oamenii care au simptomele menționate mai sus pot fi sănătoși sau pot avea o boală fizică, însă uneori aceste simptome pot fi cauzate și de credința slabă, iar în acest caz trebuie reexaminată cu seriozitate relația cu Creatorul, Allah Preainaltul.

În cazul care boala este cu adevărat cauzată de deochi¹, remediul poate fi de două feluri: 1) în cazul în care persoana care a provocat deochiul este una cunoscută, trebuie să i se ceară să se spele, iar în această apă trebuie să se spele mai apoi și persoana afectată; **2)** în cazul în care persoana care a provocat deochiul nu este cunoscută, tratamentul este *ruqyah* (descântecul, doar cele permise de Legea islamică), prin *du'ā'* (suplicații) și prin *hijāmab*² (terapia cu ventuze).

În cazul în care boala este provocată de vrăjitorie sau magie neagră, (sibr³), tratamentul constă în una dintre aceste metode:

1) în cazul în care locul unde s-a făcut vraja este cunoscut, se merge în acel loc și se desfac nodurile făcute pentru vrajă, recitând *Mu'awwidhatain* (cele două capitole din Coran care

¹ Este definit ca un rău provocat de *djinnii* care afectează persoana, cu Voia lui Allah. Acesta poate fi provocat de admirația arătată față de o persoană, față de ea sau față de ceva ce-i aparține, în timp ce *djinnii* sunt prezenți, și deochiul nu întâmpină niciun obstacol, cum este, spre exemplu, pomenirea lui Allah. Existența lui este confirmată de hadith-ul autentic: „**Deochiul este real (există).**” (Ibn Majah), sau în altă versiune cu adăugirea: „**(...) și diavolul se ocupă de acest lucru și invidia fiului lui Adam.**” (Ahmad). Se numește *ain* (ochi) deoarece acesta este instrumentul, și nu pentru că acesta provoacă răul. Acest lucru este dovedit de faptul că și un orb poate să deoache pe cineva chiar dacă nu vede.

² *Hijāmab* (terapia prin ventuze) este menționată în mai multe relatări autentice, de exemplu cea relatată de Ahmad și Nasa'i: „**Cu adevărat, dintre cele mai bune remedii este hijāmab(...).**” Prin aceasta, Allah poate vindeca boli fizice și spirituale, cum sunt deochiul sau vrăjitoria.

³ *Sibr* este vrăjitoria și magia neagră făcută prin legare de noduri, incantații, vrăji rele, fapte și zicători spuse cu intenția ca răul să afecteze corpul, inima sau mintea persoanei. Este o realitate, deoarece unele dintre aceste vrăji pot provoca îmbolnăvirea sau chiar moartea cuiva, imposibilitatea de a avea relații sexuale cu soția, pot cauza disensiuni în cuplu care pot conduce chiar la divorț. Persoanele care fac *sibr* sunt idolatrii sau necredincioșii, iar acesta este unul dintre cele mai grave păcate majore.

încep cu „*Qul A'ūdhu*” – „Spune, caut refugiu...”, adică *Surat-al-Falaq* [113] și *Surat-an-Nās* [114]). Apoi se ard nodurile, precum și toate obiectele folosite pentru vrăjitorie;

2) prin ***ar-Rūqyah ash-Sbar'iyyah***, ceea ce înseamnă recitarea Coranului, în special *Mu'annidbatain* și *Surat Al-Baqarah* și prin alte suplicații menționate în *Sunnah*;

3) prin **anularea vrăjitoriei, *nusbrab*, care este de două feluri:** a) cel nepermis care înseamnă anularea vrăjitoriei prin altă vrăjitorie, adică a merge la un vrăjitor pentru a rupe vraja; b) cel permis, care include luarea a șapte frunze din copacul *sidr*, pulverizarea lor într-o râșniță de piatră, apoi recitarea pe această substanță de trei ori a următoarelor capitole coranice: *Surat Al-Kāfirūn* [108]; *Surat Al-Ikhlās* [112]; *Surat Al-Falaq* [113] și *Surat An-Nās* [114]. Apoi, turnarea acestuia în apă, iar persoana afectată trebuie să bea din această apă și să se spele cu ea. Acest proces trebuie repetat până când persoana afectată se vindecă. Acest remediu a fost relatat de Abd ar-Razzāq în cartea sa numită *al-Musannaḥ*;

4) eliminarea din organism a farmecelor prin provocarea vărsăturilor sau prin administrarea medicamentelor laxative, pentru golirea intestinelor, dacă vraja a fost făcută prin ingerarea de alimente, sau prin *hijāmah*, sau în oricare alt mod.

Condițiile pentru a face *rūqyah*:

- 1) trebuie menționate Numele lui Allah și Atributele Sale;
- 2) trebuie făcută în limba arabă sau folosind cuvinte pline de înțeles;
- 3) trebuie făcută cu convingerea că descântecul în sine nu vindecă, pentru că vindecarea este numai de la Allah Preaînaltul.

Condițiile pentru *rāqi* – cel care efectuează *rūqyah*:

- 1) este de preferat să fie un musulman evlavios, cu frică de Allah Preaînaltul, deoarece, cu cât persoana este mai aproape de Allah, cu atât efectul este mai puternic.
- 2) persoana trebuie să se întoarcă spre Allah Preaînaltul cu sinceritate în timpul procesului de *rūqyah*, să se concentreze cu inima asupra a ceea ce pronunță cu limba. Este mai bine ca persoana afectată să facă *rūqyah* pentru sine, deoarece o altă persoană ar fi mai preocupată de propria inimă, iar cel în cauză își cunoaște cel mai bine situația și nevoile. Allah Preaînaltul a promis că va răspunde suplicațiilor celor care I se adresează la nevoie.

Condițiile pentru persoana care urmează să fie tratată prin *rūqyah*:

- 1) este de preferat să fie un credincios adevărat, deoarece efectul tratamentului prin *rūqyah* va fi conform credinței sale în Allah. El, Preaînaltul, spune în Nobilul Coran: „**Noi pogorâm prin Coran ceea ce este tămăduire și îndurare pentru dreptcredincioși și nu face decât să sporească pierderea celor nelegiuți.**”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:82]

- 2) trebuie să Îi ceară sincer lui Allah Preaînaltul vindecarea sa.
- 3) nu trebuie să dispere dacă vindecarea sa întârzie, deoarece *rūqyah* este o suplicație (*du'ā*), iar dacă cineva este nerăbdător ca suplicația să îi fie îndeplinită, se poate să nu primească răspuns la ea. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Fiecăruia dintre**

voi i se va răspunde (la suplicație) atât timp cât nu considerați că întârzie prea mult și spuneți: «Am făcut *du'ā'* la Domnul meu, dar nu am primit răspuns la ea.»” (Al-Bukhari și Muslim)

Metode de efectuare pentru rūqiah

- 1) În timp ce se recită *rūqiah*, suflarea unei cantități negliabile de salivă;
- 2) Recitarea ei fără suflu;
- 3) Luarea de salivă cu vârful degetului (după recitare), amestecarea ei cu pământ și ungerea zonei afectate cu aceasta; 4) În timpul recitării, masarea zonei afectate.

Câteva dintre versetele coranice și relatările de la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) **folosite pentru efectuarea rūqiah:**

Surat numărul 1 - *Surat Al-Fatihah*. Surat numărul 109 - *Surat Al-Kafirun*. Surat numărul 112 - *Surat Al-Ikhlās*. Surat numărul 113 - *Surat Al-Falaq*. Surat numărul 114 - *Surat An-Nās*.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾¹

﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾² ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾³

﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾⁴

﴿يَقَوْمَنَا أَحِبُّوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرَّكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ وَنَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾¹

¹ Allah! Nu există Divinitate afară de El, Al-Qayyūm (Cel care subzistă, Cel care susține totul)! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor. Și ei nu pricep nimic din știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Tronul Lui se întinde peste Ceruri și peste Pământ și nu-I este grea păzirea lor. El este *Al-'Alīyy* (Preainaltul), *Al-'Azīm* (Cel Măreț)! [2:255]

¹ Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare (dintre ei) a crezut în Allah, în îngerii Lui, în Scripturile Lui și în trimișii Lui. (Și ei zic): «Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre trimișii Săi». Și ei au zis: «Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta (o implorăm), Domnul nostru, și la Tine este întoarcerea!» ~ Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit (faptele bune) și împotriva lui ceea ce a dobândit (faptele rele). Domnul nostru, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit! Domnul nostru, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Domnul nostru, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșelile noastre și iartă-ne pe noi și fii Milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși! [2:285-286]

² Allah te va feri de (răul) lor, căci El este *As-Samī'* (Cel care aude totul), *Al-'Alīm* (Atoatecunoscătorul, Omniscientul). [2:173]

³ O, neam al nostru! Răspundeți celui care cheamă la Allah și credeți în El, căci El vă va ierta din păcatele voastre și vă va apăra pe voi de osândă dureroasă! [46:31]

3 وَإِذَا مَرَضَتْ فَهُوَ يَشْفِينُ 2 أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ 5
 4 قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً 4 وَيَشْفِي صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ
 6 لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ 8
 7 فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ 6 وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ
 9 وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ 13 فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 14 فَعَلُوا
 10 هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ 9 ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 11 قَالُوا يَمْوَسِي إِمَّا أَنْ تَلْقَى وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى 15 قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيهِمْ يَخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ
 12 سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَسْعَى 11 فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَى 17 قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى 18 وَالْقَى مَا فِي
 13 يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى 11
 14 فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا 12
 15 فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى 13
 14 لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا
 15 هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرْدَادُوا إِيْمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ

- 1 Noi pogorâm prin Coran ceea ce este tămăduire și îndurare pentru dreptcredincioși și nu face decât să sporească pierderea celor nelegiuiți. [17:82]
- 2 Îi pizmuiesc ei pe oameni pentru ceea ce El le-a dat cu Harul Său? [4:54]
- 3 Iar când sunt bolnav, el mă tămăduiește. [26:80]
- 4 Și va tămădui piepturile unor oameni dreptcredincioși! [Coran, 9:14]
- 5 Spune (o, Mohammed): «El este pentru cei care cred ocărnuire și tămăduire.» [41:44]
- 6 Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte (și aceasta ar fi putut înțelege ce este scris în legătură cu promisiunea Paradisului și avertizarea cu Focul), cu siguranță l-ai fi văzut tu (în ciuda puterii, mărimii și rezistenței sale) umilindu-se și despicându-se de frica lui Allah.. [59:21]
- 7 Apoi, întoarce-ți privirea încă odată (către Cer): «Oare vezi tu vreo crăpătură?» [67:3]
- 8 Și, cu adevărat, aceia care nu cred aproape că te doboară cu privirile lor (pline de ură) atunci când ei aud Îndemnarea (Aducerea-Aminte, Coranul) și spun ei: «Cu adevărat, el (Mohammed) este un om nebun!» [68:51]
- 9 Și i-am revelat Noi lui Moise: «Aruncă toiagul tău!» Și iată că el a înșfăcat ceea ce ei izvodiseră. ~ Și astfel adevărul a ieșit la iveală, iar ceea ce făceau ei a pierit. ~ Și ei (Faraon și dregătorii săi) au fost biruiți acolo și s-au întors rușinați. [7:117-119]
- 10 Apoi, Allah a revărsat liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra dreptcredincioșilor. [9:26]
- 11 Apoi au zis: «O, Moise, arunci tu (primul, toiagul tău) sau vom fi noi primii care aruncă?» ~ El a zis: «Ba aruncați voi!» Și i s-a părut lui că funiile și toiegele lor se târâsc în urma vrăjii lor. ~ Și Moise a simțit oarecare teamă în sufletul său. ~ Atunci i-am zis Noi: «Nu te teme, căci tu vei fi deasupra! ~ Aruncă ce ai în dreapta ta și aceasta va înghiți ce au făcut ei, căci ei au făcut doar viclesug de vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi, oriunde ar fi el!» [20:65-69]
- 12 Și a revărsat Allah liniștea Sa asupra lui și i-a venit în ajutor cu oșteni pe care voi nu i-ați văzut. [9:40]
- 13 Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra credincioșilor și i-a obligat pe ei la cuvântul evlaviei. [48:26]
- 14 Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși, când ei au făcut legământ cu tine (acolo) sub pom (să moară în lupta pentru cucerirea orașului Mecca). El a știut ce a fost în inimile lor și a făcut să pogoare asupra lor liniștea și i-a răsplătit pe ei cu biruință apropiată. [48:18]
- 15 El este Cel care a trimis liniștea în inimile dreptcredincioșilor, pentru a le spori credința lor cu credință. [48:4]

Relatări Profetice

- „*As‘alu Allah al-‘Aẓīm Rabb al-‘Arsh Al-‘Aẓīm an yashfiyak*”¹ de șapte ori.
- „*U‘īdhuka bikalimati Allahi at-tāmmahi min kulli shaitānin wa hāmmatin wa min kulli ‘ainin lāmmah*”² de trei ori.
- „*Allāhumma Rabba an-Nās, adhibi al-ba’s, isbfī Anta Ash-Shāfī lā shifā’ illa shifāu’ka, shifā’an lā yughādiru saqamā*”³ de trei ori.
- „*Allāhumma adhibib ‘anhu harrāba wa bardabā wa waḥababa*”⁴
- „*Hasbi Allahu lā ilāha illa Huwa ‘aleibi tawakkaltu wa Huwa Rabbu-l-‘Arshi Al-‘Aẓīm*”⁵ de șapte ori.
- „*Bismi-llahi arqīka min kulli dā’in yu’dhīka wa min sharri kulli nafsin aw ‘āini hāsīdin Allahu yashfīka. Bismi-llahi arqīka*”⁶ de trei ori.
- Pune mâna pe locul dureros și spune: „*Bismi-llab.*” (de trei ori) „*A‘ūdhu bi‘izzati Allahi wa qudratibi min sharri mā ājīdu wa ‘uhādhir*”⁷ de șapte ori.

Note!

1) Nu este permis să confirmi superstițiile prostești cu privire la deochi, precum aceea că persoana trebuie să bea urina celui invidios care a rostit deochiul sau că efectul deochiului este anulat prin moartea celui care a deochiat și așa mai departe.

2) Este interzisă purtarea talismanelor și a amuletelor din piele, șnururi sau sfoară etc. pe ceea ce ne temem că a fost afectat de deochi. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**(...) oricine își atârnă ceva (precum amuletele) va fi încredințat acestuia.**” (At-Tirmidhi)

Dacă acesta conține versete coranice, există diferențe de opinii în Jurisprudența islamică cu privire la acest fapt, însă este mai bine a se evita purtarea lor.

3) A scrie „*Mā Shā’ Allah*” (Prin Voia lui Allah) și „*Tabārak-Allah*” (Binecuvântat fie Allah!), sau a folosi poza unei săbii, a unui cuțit sau a unui ochi, sau a pune Coranul în mașină, sau a agăța anumite versete coranice în casă nu protejează de deochi. De fapt, acestea pot face parte din categoria talismanelor, care sunt interzise.

4) Persoana bolnavă trebuie să aibă certitudinea că Allah Preaînaltul va răspunde suplicațiilor sale și nu trebuie să fie nerăbdătoare, considerând că vindecarea sa

¹ Îl rog pe Allah Cel Suprem, Domnul Tronului Măreț, să te vindece!

² Cer protecția pentru tine prin Cuvintele perfecte ale lui Allah de fiecare demon, plagă și de deochi!

³ O, Allah, Domnul oamenilor, îndepărtează răul și vindecă-l, pentru că Tu ești Vindecătorul și nu există altă vindecare decât vindecarea Ta, o vindecare care nu lasă în urmă nicio boală!

⁴ O, Allah! Îndepărtează de la el durerea și oboseala pe care le produce deochiul!

⁵ Allah este Suficient pentru mine și nimeni nu are dreptul de a fi adorat în afară de El, îmi pun încrederea în El și El este Domnul Tronului Măreț!

⁶ În Numele lui Allah descânt, căutând vindecarea ta de orice rău care îți poate dăuna și de fiecare suflet sau ochi invidios. Fie ca Allah să te vindece! În Numele lui Allah descânt căutând vindecarea ta!

⁷ În Numele lui Allah. Caut adăpost în Puterea lui Allah și în Capacitatea Sa de a mă apăra de răul de care sunt afectat și de care îmi este teamă.

durează prea mult. În cazul în care unei persoane bolnave i se spune că trebuie să ia un anumit medicament pe toată durata vieții sale, ea nu trebuie să dispere. Astfel, cum este posibil ca ea să devină anxioasă când trece doar o perioadă de timp fără să vadă vreo schimbare de când s-a făcut *rūqyah*? O persoană bolnavă trebuie să știe că există o recompensă pentru fiecare literă recitată din Nobilul Coran, iar această recompensă este multiplicată înzecit. Ea trebuie să facă suplicații, să caute Iertarea lui Allah și să facă nenumărate acte de caritate, din moment ce acestea ajută la vindecarea unei persoane bolnave.

5) Recitarea Coranului în cor este contrară *Sunnei* Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și are un efect slab. În mod similar, a depinde în totalitate doar de ascultarea recitării Coranului are de asemenea un efect slab, deoarece în acest caz intenția nu este de recitare a Coranului, ceea ce este o condiție de bază pentru persoana care efectuează *rūqyah*. Cu toate acestea, ascultarea Coranului poate fi folositoare. Este *Sunnah* ca *rūqyah* să fie repetată până când persoana este vindecată, doar dacă acest proces nu cauzează oboseală persoanei. În acest caz, persoana care efectuează *rūqyah* trebuie să diminueze dozajul, astfel încât bolnavul să nu devină obosit sau agitat. Repetarea unui anumit verset coranic sau a unei suplicații a Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de un anumit număr de ori nu este corectă dacă nu este susținută cu dovezi valide din *Sunnah*.

6) Există semne prin care cineva poate observa dacă persoana care face descântarea prin *rūqyah* practică în realitate vrăjitoria și magia neagră (*sibr*). Nu vă lăsați înșelați de ceea ce aceasta va încerca să vă arate pentru a vă demonstra cât este de credincioasă. Ea poate începe cu recitarea Coranului și apoi să schimbe cu altceva. Sau poate fi dintre cei care merg cu regularitate la moschee pentru rugăciuni, fiind mereu angajați în pomenirea lui Allah, însă face aceasta cu intenția de a-i înșela pe oameni. Nu vă lăsați păcăliți de toate acestea și aveți grijă!

Câteva dintre semnele celui care practică vrăjitoria sunt:

- întreabă persoana bolnavă despre numele său și de numele mamei sale, însă cunoașterea sau necunoașterea acestor informații nu afectează tratamentul;
- cere o anumită piesă de îmbrăcăminte de la persoana bolnavă, precum tricoul sau cămașa acesteia;
- îi poate cere persoanei bolnave să sacrifice un animal într-un anumit mod, pentru a-i mulțumi pe *djinni* și chiar să însemne trupul persoanei bolnave cu sângele acestui animal;
- poate scrie anumite cuvinte de descântec pe talismane, a căror semnificație este obscură și care pot fi chiar lipsite de orice fel de semnificație;
- îi poate da persoanei bolnave o bucată de hârtie pe care sunt desenate pătrate sau alte desene cu litere sau numere, iar acestea poartă numele de *al-hijāb*;

- îi poate cere persoanei bolnave să se închidă într-o cameră, posibil o cameră foarte întunecată, pentru o anumită perioadă de timp, iar aceasta poartă numele de *al-hajbah*;
- îi poate impune persoanei bolnave ca, pentru o anumită perioadă de timp, să nu se atingă de apă;
- îi dă persoanei suferinde ceva pe care să-l îngroape în pământ, sau anumite hârtii pe care să le ardă sau pe care să le folosească drept tămâie;
- poate informa persoana bolnavă despre anumite detalii ale vieții sale personale pe care nimeni altcineva nu le cunoaște sau îi poate spune numele, adresa sau boala sa, înainte ca persoana bolnavă să vorbească;
- diagnosticarea bolii în timp ce intră la bolnav sau prin telefon sau o scrisoare.

7) Poziția oamenilor *Sunnei* este aceea că este posibil ca *djinnii* să „posedeze” (adică să intre în corp) omul. Dovada pentru aceasta este Cuvântul lui Allah Preaînaltul, care spune: **„Cei care mănâncă din camătă nu se vor ridica (în Ziua de Apoi) decât așa cum se poticnește cel atins de Șeitan (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:275]

Învățații musulmani în exegeză coranică au fost unanim de acord că termenul de „*mas*” (atins) din acest verset înseamnă afectarea de nebunia satanică, fapt care afectează o persoană atunci când ea este atinsă de *djinnii* cei răi.

Vrăjitoria

Ea există și este reală. Coranul și *Sunnah* au arătat că aceasta are efect asupra lucrurilor. Este interzisă și este considerată a fi unul dintre păcatele majore, un păcat foarte mare despre care Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Evitați cele șapte păcate care condamnă persoana la Iad.»** A fost întrebat (de către cei prezenți): «Care sunt acestea, o, Mesager al lui Allah?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: **«A Îi face asociați lui Allah în adorare (*shirk*), practicarea vrăjitoriei (...)”** (Al-Bukhari și An-Nasa'i)

Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran: **„(...) (Ei) au știut că aceia care vor dobândi aceasta (*vrăjitoria*) nu vor avea parte în Viața de Apoi (...)”**

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:102]

Există două tipuri: a) vrăji și incantații, adică recitări și cuvinte neclare prin intermediul cărora cel care practică vrăjitoria poate folosi diavolii pentru a face orice rău dorește victimei sale; **b)** leacuri și poțiuni care afectează corpul, mintea, voința și dispoziția victimei, astfel încât aceasta se îndepărtează de o persoană (*sarf*) sau înclină către el sau ea (*atf*). Persoana își închipuie că ceva s-a schimbat sau s-a transformat și alte asemenea lucruri.

Comiterea primului tip este *shirk*, deoarece diavolii nu-l servesc pe vrăjitor decât dacă acesta nu crede în Allah Preaînaltul. Cât despre cel de al doilea tip, acesta este un păcat major. Niciunul dintre acestea nu se întâmplă decât prin Hotărârea lui Allah.

Suplicația (Du‘ā’)

Întreaga creație are o nevoie stringentă de Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic). În mod inevitabil, ea are nevoie de ceea ce doar Allah Preaînaltul deține și de ceea ce doar El poate da. El, Preaînaltul, este absolut Liber și Independent de creaturile Sale și nu are nevoie de ele.

Suplicarea, invocarea și chemarea lui Allah sunt o obligație a noastră, pe care Allah ne-a impus-o. El, Preaslăvitul, spune: **„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cu adevărat, aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:60]

Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Cu adevărat, cel care nu cere de la Allah Îl va Mânia pe El.”** (At-Tirmidhi și Ibn Majah)

Astfel, Allah Preaînaltul este Mulțumit cu suplicațiile robului Său și îi iubește pe toți ce-i care-L invocă în mod repetat în caz de nevoie. El, Preaînaltul, îl aduce pe suplicant alături de El Însuși. Companionii Profetului ^(Allah să fie mulțumit de ei) au înțeles acest adevăr și, de aceea, nu se opreau de la a Îi cere lui Allah chiar și cel mai mic lucru. Mai mult decât atât, ei nu au cerut (înjosindu-se) rezolvarea problemelor lor de la nicio altă creatură. Atașamentul lor față de Allah Preaînaltul și apropierea lui Allah de ei au fost întruchiparea versetului lui Allah Preaînaltul: **„Și dacă tevor întreba robii Mei despre Mine, (spune-le) Eu sunt aproape (...)”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:186]

Suplicația are o importanță măreață în fața lui Allah, deoarece este cel mai onorabil și nobil lucru pentru El, putând schimba chiar și predestinarea¹.

Suplicațiile unui musulman vor primi fără îndoială răspuns dacă condițiile de acceptare sunt îndeplinite, iar factorii care le invalidează sunt evitați. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Nu este niciun musulman pe Pământ care să facă o suplicație ce nu conține niciun păcat și care nu duce la ruperea niciunei relații de rudenie fără ca Allah să nu-i răspundă în unul dintre cele trei moduri: fie îi va răspunde la rugăciune, fie o va pune deoparte pentru el, pentru Viața de Apoi, fie va îndepărta de la el o cantitate egală de rău.»** Ei (oamenii) au spus: «Atunci vom cere mult.» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: **«Allah va răspunde chiar mai mult.»** (Ahmad și At-Tirmidhi)

Suplicația (du‘ā’) este de două tipuri: 1) suplicația pentru adorare, precum rugăciunea și postul; 2) suplicația în cazul cererilor și a căutărilor.

Superioritatea diferită a faptelor bune: care dintre actele de adorare sunt mai bune: recitarea Coranului, pomenirea lui Allah sau implorarea Lui?

În general, recitarea Coranului este cel mai bun act de adorare, apoi este pomenirea lui Allah și apoi este suplicația. Cu toate acestea, sunt anumite circumstanțe în care cel mai mic dintre ele îl precedă pe cel mai iubit. De exemplu,

¹ Acest lucru este menționat în relatarea: **„Nimic nu poate schimba ceea ce a fost predestinat în afară de suplicație (...)”** (Ibn Majah) Semnificația acesteia este aceea că suplicația unei persoane (care este, de asemenea, predestinată de Allah) poate fi acceptată și, drept rezultat, Allah Preaînaltul poate să înlăture orice calamitate ce a fost predestinată.

suplicația din Ziua de 'Arafah (în Hajj) este mai merituoasă decât recitarea Coranului; în mod similar, pomenirea lui Allah în manierele prevăzute de relatările autentice după rugăciunile zilnice obligatorii sunt mai bune decât recitarea Coranului.

Condițiile pentru ca du'ā'-urile să primească răspuns: există condiții externe și interne pentru ca suplicațiile să primească răspuns:

1. condițiile externe: printre aceste condiții se numără efectuarea faptelor bune înainte de suplicații, precum caritatea, purificarea prin abluțiune, rugăciunea, întoarcerea spre direcția de rugăciune (*qiblah*), ridicarea mâinilor în timpul suplicațiilor, slăvirea lui Allah Preaînaltul așa cum numai Lui I se cuvine, folosind Numele și Atributele Sale în mod potrivit în suplicații. În ceea ce privește ultimul punct, dacă suplicantul cere Paradisul, el Îl invocă pe Allah prin Îndurarea și Mila Sa. Dacă el imploră împotriva unui răufăcător și asupritor, nu trebuie să Îl menționeze pe Allah ca fiind Cel mai Darnic în ceea ce privește Mila și Generozitatea Sa, ci trebuie să-L implore ca fiind Cel Atotputernic, Stăpânul sau Biruitorul etc. Printre condițiile de acceptare a suplicațiilor este și trimiterea de salutări asupra Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la începutul, mijlocul sau finalul suplicației. Alți factori importanți sunt: asumarea greșelilor și a păcatelor, a Îi mulțumi lui Allah pentru Binecuvântările Sale și, de asemenea, exploatarea la maxim a celor mai avantajoase momente pentru suplicații, care au fost menționate în relatările autentice.

Există multe astfel de perioade, dintre care amintim:

În timpul zilei și al nopții: * în a treia parte a nopții, atunci când Allah Preaînaltul coboară în cel mai de jos Cer, exact deasupra acestei lumi; * între chemarea la rugăciune (*adhan*) și anunțul pentru ridicarea la rugăciune (*iqāmah*); * după abluțiune (*wudū*); * în prosternare; * înainte de salutul final al rugăciunii; * după rugăciunile obligatorii; * după recitarea completă a întregului Coran; * în timpul călătoriei; * atunci când cel nedreptățit Îl invocă pe Allah împotriva unui tiran asupritor; * când implori în momentele de nevoie extremă; * suplicația părintelui pentru copilul său; * suplicația musulmanului pentru fratele său musulman absent; * atunci când două armate se întâlnesc în luptă.

Pe parcursul săptămânii: în ziua de vineri, în special în ultima oră a zilei.

În timpul lunilor: * în luna Ramadan, în momentul ruperii postului și în zorii zilei, atunci când se servește masa de dimineață pentru a începe postul; * în timpul ultimelor zece nopți din luna Ramadan; * în timpul lunii *Dhu-l-Hijjah*, în ziua de 'Arafah;

În locurile sacre: * moscheile în general; * la *Ka'bah* în Moscheea *Al-Haram* din Mecca, în special între Piatra Neagră și Ușă; * în dreptul „Locului lui Avraam (*Maqam Ibrāhīm*)”; * pe vârful dealurilor *Safā* și *Marmab*; * în zona 'Arafat; * la *Muzdalifah* și *Mina*; * atunci când se bea apa *ZamZam*.

2. Condițiile interne pentru acceptarea suplicației sunt: căința sinceră care precedă suplicația; restituirea unor drepturi anumitor persoane care au fost însușite pe nedrept; procurarea alimentelor, a hainelor și a locuinței prin venituri

pure și permise; a face cât mai multe fapte bune; a evita tot ceea ce este interzis; evitarea îndoielilor și a dorințelor false; concentrarea inimii în timpul rugăciunii; a avea încredere deplină în Grijă lui Allah Preaînaltul; a căuta refugiu la Allah cu umilință; repetarea umilă a suplicațiilor; a avea o speranță puternică în adăpostul lui Allah; a căuta adăpost la Allah cu umilință; încrederea ca Allah Preaînaltul va răspunde și a nu îndrepta atenția către nimeni altcineva.

Bariere în calea acceptării suplicațiilor cuiva: o persoană Îl poate invoca pe Allah Preaînaltul și să nu primească răspuns sau să treacă o perioadă lungă de timp până când suplicația sa primește răspuns. **Există multe motive pentru acest lucru, incluzând următoarele:** ★ cineva invocă pe altcineva în afară de Allah alături de suplicația adresată lui Allah Preaînaltul (iar aceasta este idolatrie, cel mai mare păcat și principalul motiv pentru neacceptare); ★ cineva invocă folosind detalii exagerate, în timp ce formularea la modul general este mult mai eficientă, ca atunci când cineva cere să fie salvat de căldura extremă a Focului Iadului, de răcoarea sa acerbă și întunecimea sa etc., în timp ce este mai bine să caute adăpost de Focul Iadului în general; ★ cineva face suplicații împotriva cuiva sau chiar împotriva lui însuși pe nedrept; ★ cineva cere ceva ce este păcat sau pentru ruperea relațiilor; ★ cineva face ca răspunsul la suplicație să fie condiționat, spunând, spre exemplu: „O, Allah, iartă-mă, dacă vrei!” sau ceva asemănător; ★ persoana grăbește primirea răspunsului spunând: „Am implorat, dar nu a existat niciun fel de răspuns.”, iar mai apoi nu mai face suplicații din apatie și plictiseală; ★ cineva cere ceva cu o inimă neatentă și neglijentă; ★ persoana care invocă nu respectă eticheta adecvată pentru suplicație. Spre exemplu: „Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a auzit un om făcând suplicații în rugăciunea sa, fără a Îl slăvi pe Allah și fără a trimite salutări asupra Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Acest bărbat s-a grăbit.**» Apoi, l-a chemat și i-a spus: «**Când unul dintre voi a efectuat rugăciunea și vrea să Îl invoce pe Allah, să înceapă prin slăvirea lui Allah și apoi prin laudarea Lui. Apoi, să trimită salutări asupra Profetului și, după aceea, să facă suplicații pentru ceea ce dorește.**»” (Abu Dawud și At-Tirmidhi) ★ persoana cere ceva ce este deja încheiat și decis, ca, de exemplu, să rămână veșnic în această viață; ★ persoana încearcă să folosească expresivitatea nefirească și rima în suplicația sa. Allah Preaînaltul spune: „**Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și într-ascuns, căci, cu adevărat, El nu-i iubește pe cei nelegiuiți!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:55]

Ibn ‘Abbas ^(Allah să fie mulțumit de el!) a spus: „**(...) Evitați să folosiți rima în suplicațiile voastre, deoarece am observat că Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și companiile săi evitau să facă aceasta.**” (Al-Bukhari)

♦ ridicarea vocii prea puternic în timpul suplicației, din moment ce Allah Preaînaltul spune: „**(...) Și nu rosti cu glas tare rugăciunea ta, dar nici nu o rosti în șoaptă, ci caută între acestea (donă) o cale!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:110] ‘Aishah ^(Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: „**Acest lucru a fost revelat cu privire la suplicație.**”

(Al-Bukhari și Muslim)

Cea mai iubită etichetă a suplicantului constă în a își organiza suplicația adresată lui Allah după cum urmează: **1)** prima dată, să Îl slăvească și să Îl preamărească pe Allah; **2)** să trimită salutări asupra Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!); **3)** să își recunoască faptele rele și să căiască pentru păcatele sale; **4)** să Îi mulțumească lui Allah Preaînaltul pentru nenumăratele sale binecuvântări; **5)** să își înceapă suplicațiile dornic să folosească acele suplicații menționate în Coran numite *jawāmi'* (cuprinzătoare) și suplicațiile relatate de la Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau de la predecesorii virtuoși, care sunt considerate autentice; **6)** să își încheie suplicația prin trimiterea de salutări asupra Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Cele mai importante suplicații care ar trebui memorate

Timpul pentru suplicație	Suplicațiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
Înainte de somn	„ <i>Bismika Allābumma amītu wa abīa</i> ” ¹
După trezire	„ <i>Al-hamdu Lillabi Al-ladbi abyana ba'dama amātana wa llaibi an-nushūr</i> ” ²
La trezirea dintr-un coșmar	„ <i>A'ūdhu bi-kalimāti Allabi at-tāmmāti min ghadabihī wa 'iqābih wa min sharri 'ibādih, wa min hamazāti ash-shayātīni wa an yabdurūn</i> ” ³
La vederea unui vis	„Dacă vreunul dintre voi vede un vis care-i place, atunci acesta este de la Allah, așa că trebuie să-L slăvească pe Allah pentru acesta și să vorbească despre el. Și dacă vede ceva care îi displace, acesta este de la Șeitan, fapt pentru care trebuie să caute adăpost la Allah de răul din acesta și să nu vorbească cu nimeni despre acesta, pentru ca el să nu-i facă rău apoi.” (Al-Bukhari)
La plecarea din casă	„ <i>Allābumma inni a'ūdhu Bika an adilla auw udall, auw azilla auw uzall, auw aẓlima auw uẓlam, auw ajhala auw yujhala 'alaiyy</i> ” ⁴ „ <i>Bismi-llabi, tarwakkaltu 'ala Allabi, walā hāwla wa lā quwata illa Billah</i> ” ⁵
La intrarea în moschee	Atunci când cineva intră într-o moschee, trebuie să o facă cu piciorul drept și să spună: „ <i>Bismi-llabi, wa as-salāmu 'ala rasuli Allabi, Allābumma ighfir-li dbunūbi wa iftab-li abwāba rahmatik</i> ” ⁶
La ieșirea din moschee	Atunci când cineva iese dintr-o moschee, trebuie să o facă cu piciorul stâng și să spună: „ <i>Bismi-llabi, wa as-salāmu 'ala rasuli Allabi, Allābumma ighfar-li dbunūbi wa iftab-li abwāba fādlīk</i> ” ⁷

¹ În Numele tău, o, Allah, mor și revin la viață!

² Toată Slava I se cuvine lui Allah, Care ne-a dat viața după ce ne-a luat-o și la El este Învierea!

³ Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah de Mânia Sa, de răutatea robilor Săi și de șoaptele diavolilor și de prezența lor!

⁴ O, Allah, caut adăpost la Tine ca nu cumva să rătăcesc sau să fiu rătăcit, sau să greșesc sau să fiu atras în greșeală, sau să nedreptățesc sau să fiu nedreptățit, sau să mă port nesăbuit sau să fiu tratat cu nesăbuință!

⁵ În Numele lui Allah! Mă încred în Allah și mărturisesc că nu există putere decât la Allah!

⁶ În Numele lui Allah, pacea și binecuvântările fie asupra Mesagerului lui Allah. O, Allah, iartă-mi păcatele și deschide porțile Milei Tale!

⁷ În Numele lui Allah, pacea și binecuvântările fie asupra Mesagerului lui Allah. O, Allah, iartă-mi păcatele și deschide porțile Îndurării Tale!

Pentru tinerii căsătoriți	„ <i>Bāraka Allahu laka, wa bāraka ‘alaika, wa jāma‘ bainākuma fi khair.</i> ” ¹
Pentru cei care aud cântatul cocoșului sau răgetul măgarului	„Atunci când auziți cântatul cocoșului, cereți Îndurarea lui Allah, căci, cu adevărat, el a văzut un înger, iar atunci când auziți răgetul măgarului, căutați adăpost la Allah de Șeitan, căci, cu adevărat, el a văzut un Șeitan.” (Abu Dawud) „Atunci când auziți lătratul unui câine sau răgetul măgarului în timpul nopții, căutați adăpost la Allah (...)” (Abu Dawud)
Pentru cei care vă informează că vă iubesc de dragul lui Allah	Anas ^(Allah să fie mulțumit de el) a relatat că: „Un bărbat se afla alături de Profet ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când un alt om a trecut pe lângă ei. Primul bărbat a zis: «O, Trimis al lui Allah, cu adevărat eu îl iubesc pe acest om.» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a întrebat: « Și el știe aceasta? » El a răspuns: «Nu.» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a zis apoi: « Spune-i. » Bărbatul l-a ajuns (pe om) din urmă și i-a spus: « Inni ubibbuka fi Allah - Cu adevărat, te iubesc de dragul lui Allah!», iar omul a răspuns: « Ahabbaka Alladhi ahbabtani Labu - Fie ca Cel de dragul Cărui mă iubești să te iubească!»” (Ahmad și Abu Dawud)
Atunci când fratele vostru musulman strănută	„Atunci când unul dintre voi strănută, să spună « Al-ḥamdu Lillah – <i>Slăvit fie Allah!</i> » și fratele sau însoțitorul lui (care îl aude) trebuie să spună: « Yarḥāmuk Allah – <i>Fie ca Allah să aibă Milă de tine!</i> » și el (cel care strănută) trebuie să-i răspundă: « Yabdīkumu Allahu wa yūslibu bālakum – <i>Fie ca Allah să te călăuzească și să te îndrepte!</i> ” (Al-Bukhari) Dacă un nemusulman strănută, trebuie să i se spună: „ Yabdīkumu Allah ” – <i>Fie ca Allah să te călăuzească și să te îndrepte!</i> fără a cere Mila lui Allah.
Atunci când ești în suferință	„ Lā Ilāha illa Allahu Al-‘Azīmu Al-Halīm, Lā Ilāha illa Allahu Rābbu al-‘Arshi Al-‘Azīm, Lā Ilāha illa Allahu Rābbu as-samawāti wa Rābbu al-‘ārdi wa Rābbu al-‘Arshi Al-karīm ” ² „ Allahu Allahu Rābbi, La usbriku Bihi shai‘an ” ³ „ Ya Haiyu Ya Qayyūmu, bi-rahmātika astaghīth ” ⁴ „ Subhān Allahi Al-‘Azīm ” ⁵
Ruga împotriva dușmanilor	„ Allāhumma mūnzil al-Kitāb wa mūjriā as-sahābi sarī‘al-ḥisābi, ibzim al-abzāb. Allāhumma ibzimbum wa zalzilhum ” ⁶

¹ Fie ca Allah să vă binecuvânteze! Fie ca Binecuvântările lui Allah să fie asupra voastră și fie ca El să vă unească pe amândoi în bunăstare!

² Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Prea Mărețul, Prea Îndurătorul. Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Domnul Tronului cel Măreț. Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Domnul Cerurilor, Domnul Pământului și Domnul Tronului cel Nobil!

³ Allah, Allah, Domnul meu, nu-I asociez Lui niciun partener!

⁴ O, Cel Veșnic Viu, o, Cel Absolut Independent, caut adăpost în Mila Ta!

⁵ Slavă lui Allah, Prea Mărețul!

⁶ O, Allah, Cel care miști norii, Care Dezvăluie Cartea și Care ești Grabnic la recompensă, înfrânge trupele! O, Allah, învinge-i și cutremură pământul de sub ei!

La trezirea în timpul nopții (insomnie)	Dacă cineva se trezește în timpul nopții și spune: „ <i>Lā ilāba illa Allahu Wabdabu la sbarika Llab. Labu al-mulku wa Labu al-hamdu wa Hurwa ‘ala kulli shai’in Qadir. Al-hamdu Lillabi wa Subhāna Allabi wa lā ilāba illa Allahu wa Allahu Ākbaru wa la haula wala quwwata illa Billah</i> ” ¹ și apoi spune: „ <i>Allāhumma ighfir li</i> ” – O, Allah, iartă-mă! sau face suplicații, Allah îi va răspunde. Dacă va face apoi abluțiunea și se va ruga, ruga lui va fi acceptată.
La întâmpinarea greutăților	„ <i>Allāhumma lā sabla illa ma ja’altabu sablan, wa Anta taj’alu al-bazn idha shi’ta sablan</i> ” ²
Pentru a îndeplini un gaj al unei datorii	„ <i>Allāhumma inni a’ūdhu Bika min al-hammi wa al-buzni, wa al-‘ajzi wa al-kāsal wa al-jūbni wa al-bukbli, wa dal’i ad-daini wa ghalabati ar-rigeāl</i> ” – „O, Allah, caut adăpost la Tine de anxietate, de întristare, de slăbiciune, de lenevie, de zgârcenie, de lașitate, de povara datoriilor și de la a nu fi înfrânt de oameni!
Când mergi la toaletă	Înainte de intrarea la toaletă, se spune: „ <i>Allāhumma inni a’ūdhu Bika min al-khubtbi wa al-khabā’ith</i> ” ³ La ieșire, se spune: „ <i>Ghufrānak</i> ” – Caut iertarea Ta!
Pentru a contracara șoaptele lui Șeitan în rugăciune	Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus unuia dintre companioni, care a fost afectat de șoaptele lui Șeitan în rugăciune: „Acela este diavolul Khanzab. Dacă vă influențează, cautați adăpost la Allah de el și scuipați sec în partea voastră stângă de trei ori.” (Muslim)
În prosternare	* „ <i>Allāhumma ighfir-li dhanbi kullahu diqqahu wa jillahu wa awwalahu wa ākhirahu wa ‘alanīyatahu wa sirrahu</i> ” ⁴ * „ <i>Subhānnaka Rabbi wa bihamdik, Allahuma ighfir-li</i> ” ⁵ * „ <i>Allāhumma inni a’ūdhu bi-ridaka min min sakhatik, wa bi mu‘āfātika min ‘uqūbatik, wa a’ūdhu Bika Mink, la uhsii thanā’an ‘Alaika, Anta kamā athnaūta ‘ala Nafsik</i> ” ⁶
În prosternarea de la recitarea Coranului	„ <i>Allāhumma Laka sajadtu, wa Bika āmantu, wa Laka aslamtu, sajada wajbi Lilladhi khalaqahu wa sawwarahu wa shaqqa sam‘ahu wa basarahu, tabāraka Allahu absanu al-khāliqin</i> ” ⁷
În deschiderea rugăciunii	„ <i>Allāhumma bā‘id baini wabaina khatayāya kama bā‘adta baina al-mashriqi wa al-maghribi, Allāhumma naqqini min khatayāya kama yunaqqa ath-aūbu al-ābyadu min ad-danasi, Allāhumma aghsilni bi al-ma’i wa ath-thalji wa al-barad</i> ” ⁸

¹ Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni egal! A Lui este Împărăția și Slava și El este mai presus de toate Atotputernic. Toată slava I se cuvine lui Allah și cât de Mareș este Allah, și nu există altă Divinitate în afară de Allah, și Allah este Prea Mareș și nu există Forță sau Putere decât la Allah!

² O, Allah, nu este nimic ușor în afară de ceea ce Tu ai făcut ușor și, dacă dorești, poți face suferința ușoară!

³ O, Allah, caut adăpost la Tine de necurat și necurate!

⁴ O, Allah, iartă-mi toate păcatele, cele mici și cele mari dintre ele, cele dintâi și cele de pe urmă dintre ele, cele evidente și cele secrete dintre ele!

⁵ Slăvit ești Tu, o, Domnul nostru, și pe Tine Te preamăresc! O, Allah, iartă-mă!

⁶ O, Allah, caut adăpost în Mulțumirea Ta de Neplăcerea Ta, și Iertarea Ta de Pedepsa Ta, și caut adăpost la Tine de Tine. Nu te pot slăvi așa cum meriți, Tu ești așa cum Singur Te-ai slăvit!

⁷ O, Allah, pentru tine m-am prosternat și în Tine mă încred și Ție m-am supus. Fața mea se prosternază în fața Celui care a creat-o și i-a dat formă, și i-a dat auzul și văzul. Binecuvântat fie Allah, Creatorul desăvârșit!

⁸ O, Allah, îndepărtează de mine păcatele așa cum ai îndepărtat Estul de Vest. Curăță-mă de păcate așa cum un

La terminarea rugăciunii	„ <i>Allābumma inni zalamtu nafsi zulman kabhīran wala yaghfiru adhbunūba illa Ānta, faghfir-li maghfiratan min ‘indik warbāmni Innaka Ānta Al-Ghafūru Ar-Rabīm</i> ” ¹
După rugăciune	„ <i>Allābumma a‘inni ‘ala dbikrika wa shukrika wa husni ‘ibādatik</i> ” ² „ <i>Allābumma inni ‘a‘ūdhu Bika min al-kufri wa al-faqrī wa ‘adhābi al-qabr</i> ” ³
Pentru cei care fac o faptă bună	Dacă persoana căreia i s-a făcut o faptă bună îi spune celei care a făcut-o: „ <i>Jazāk Allabu kbairan</i> ” – Fie ca Allah să te răsplătească!, atunci ea i-a mulțumit. Persoana trebuie să-i răspundă „ <i>Wa jazāk</i> ” – și tu să fii răsplătit!, sau „ <i>wa iyyāk</i> ” – și tu la fel!
La vederea ploii	„ <i>Allābumma sayyiban nāfi‘an</i> ” (O, Allah [fă] această ploaie benefică!) Acesta de spune de două sau trei ori. „ <i>Mutirna bifadli Allabi wa rahmatibi</i> ” ⁴ Apoi persoana face suplicații pentru ceea ce își dorește, deoarece suplicația este acceptată în timpul ploii.
Când bate vântul cu putere	„ <i>Allābumma inni as‘aluka kbairaba wa kbaira ma fiha wa kbaira ma ursilat biba, wa a‘ūdhu Bika min shārriha wa sharri mā fibā wa sharri mā arsilat biba</i> ” ⁵
Atunci când cineva vede luna nouă	„ <i>Allābumma abillabu ‘alaina bil-yumni wa al-Imāni wa as-salāmāti wa al-Islāmi, bilālu kbairin wa rushdin, Rābbi wa Rābbuka Allah</i> ” ⁶
La despărțirea de cel care pleacă în călătorie	„ <i>Astaūdi‘u Allaha dīnaka wa amānataka wa khawatima ‘amalika</i> ” ⁷ Călătorul trebuie să răspundă spunând: „ <i>Astaūdi‘ukumu Allaha Alladhi la tadī‘u wada‘i‘uhu</i> ” ⁸
Când se întâmplă ceva plăcut sau neplăcut	Dacă Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vedea ceva plăcut spunea: „ <i>Al-hamdu Lillabi Al-Ladhi bini‘matihī tatimmu as-sālibat</i> ” ⁹ Iar atunci când vedea ceva neplăcut sau primea o veste neplăcută, spunea: „ <i>Al-hamdu Lillabi ‘ala kulli hāl</i> ” ¹⁰

veșmânt alb este curățat de murdărie. O, Allah, curăță-mă de păcate cu zăpadă, apă și grindină!

¹ O, Allah, cu adevărat, eu mi-am nedreptățit îndelung sufletul și nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Tine, de aceea, iartă-mă și ai Milă de mine. Cu adevărat, Tu ești Preaiertătorul, Prea Îndurătorul!

² O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc pe Tine, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun mod cu putință!

³ O, Allah, caut adăpost la Tine de necredință, de sărăcie și de pedeapsa din mormânt!

⁴ A plouat deasupra noastră prin Bunăvoința și Mila lui Allah!

⁵ O, Allah, cu adevărat Îți cer ce este bun în acesta și binele care este în el și binele pe care Tu l-ai trimis cu el și caut adăpost de acesta și de răul din el și de răul pe care Tu l-ai trimis cu el!

⁶ O, Allah, lasă luna nouă să vină deasupra noastră cu binecuvântare, credință, pace și islam, o lună nouă a bunătății și a călăuzirii! Domnul meu și Domnul vostru este Allah!

⁷ Încredințez despărțirea mea de tine lui Allah, cu religia ta, credința ta, încrederea și ultimele tale fapte!

⁸ Încredințez despărțirea de tine lui Allah, a Cărui Încredințare nu este niciodată rătăcită!

⁹ Toată Slava este a lui Allah, prin Bunăvoința Cărui toate lucrurile bune sunt îndeplinite!

¹⁰ Toată Slava este a lui Allah, în orice circumstanțe!

În călătorie	<p>„<i>Allahu Akbar, Allahu Akbar, Allahu Akbar, subhāna Alladhi sākhhara lana hadhā wa ma kūnna lahu muqrinīn, wa-innā illa Rabbinā lamunqalibūn, Allāhumma inni nas'aluka fi safarina hādha al-birra wa at-taqwā, wa min al-'amali ma tardā, Allāhumma hawwin 'alaina safarana hadhā, wātwi 'anna bu'dah, Allāhumma Anta as-sāhibu fi as-safari, wa al-khalifatu fi al-'ahl, Allāhumma inni a'ūdhu Bika min wa'thā'i as-safari, wa ka'ūbati al-manzar, wasū'i al-munqalabi fi al-māli wa al-'ahl</i>”¹</p> <p>La întoarcere, se spune același lucru cu adăugirea: „<i>'Āibūna tā'ibūna 'ābidūna li-Rabbina Hāmidūna</i>”²</p>
Când cineva se retrage la somn	<p>„<i>Allāhumma aslamtu nafsi ilaika, wa farwadtu amrī ilaika, wa aljā'tu zabrī ilaika, rabbatun wa ragbbatun ilaika, la mālja'a wa lā manjā Minka illa Ilaika, āmantu bi-kitabika alladbī anzalta wa bi-nabiyyika alladhi arsalta</i>”³</p> <p>„<i>Al-ḥamdu Lillābi Alladhi at'amana wa saqāna wa kafāna wa awāna fakam mimman la kāfia labu wa la mu'wīa</i>”⁴</p> <p>„<i>Allāhumma qini 'adbābaka yauma tab'athu 'ibādak</i>”⁵</p> <p>„<i>Subhānak Allāhumma Rabbi, Bika wada'tu janbī, wa Bika arfa'ubu. In amsakta nafsī fagbfir laba, wa in arsaltabā fahfaḥ-hā bimā tafhaḥ bibi 'ibādaka as-sālihīn</i>”⁶</p> <p>Apoi, citește ultimele două Sure din Coran: <i>Surat Al-Falaq</i> și <i>Surat An-Nās</i>, suflă în palme și se șterge peste tot corpul.</p> <p>Nu trebuie să se culce înainte de a citi <i>Surat As-Sajdah</i> și <i>Surat Al-Mulk</i> în fiecare noapte.</p>
Când se merge la rugăciune	<p>„<i>Allāhumma aj'al fi qalbi nūran, wa fi lisāni nūran, wa fi sām'i nūran, wa fi basari nūran, wa min fāuqi nūran, wa min tabtī nūran, wa 'an yamīni nūran, wa 'an shimāli nūran, wa min amāmi nūran, wa min khālfī nūran, waj'al fi nafsi nūran, wa ā'zim li nūran, wa 'āzim li nūran, waj'al li nūran, waj'alni nūran. Allāhumma ā'tini nūran, waj'al fi 'asabi nūran, wa fi lāhmī nūran, wa fi dāmī nūran, wa fi sha'ri nūran, wa fi basari nūran</i>”⁷</p>

¹ Allah este Prea Măreț! Allah este Prea Măreț! Allah este Prea Măreț! Slăvit fie El, Cel care a plasat aceasta (mijloacele de transport) în slujba noastră și noi singuri n-am fi fost capabili de aceasta și la Domnul nostru este destinația noastră finală. O, Allah, îți cerem din această călătorie a noastră binefacerea și evlavia și îți cerem dintre fapte pe acelea care îți plac Ție! O, Allah, ușurează pentru noi această călătorie și ajută-ne să parcurgem distanța ei în mod rapid! O, Allah, Tu ești Tovarășul în călătorie și Succesorul peste familie! O, Allah, caut adăpost la Ține de dificultățile călătoriei, de la a fi martori ai unor scene deprimante și caut adăpost la Ține de răul din averea și din familia mea!

² Ne întoarcem adorându-L pe Domnul nostru și slăvindu-L pe EA

³ O, Allah, Îți încredințez sufletul meu și Îți încredințez chestiunile mele. Îmi întorc fața către Ține și îmi pun încrederea în Ține, cu speranță și teamă de Ține. Cu adevărat, nu există un adăpost sau refugiu sigur de Ține, ci numai cu Ține. Cred în Cartea Ta, pe care Tu ai revelat-o și în Profetul Tău, pe care Tu l-ai trimis!

⁴ Toată slava I se cuvine lui Allah, care ne-a hrănit și ne-a satisfăcut setea, care ne-a îndestulat și care ne-a adăpostit, și câți oameni sunt fără ca cineva să îi îndestuleze sau să le ofere adăpost!

⁵ O, Allah, salvează-mă de Pedepsa Ta în Ziua în care robii Tăi vor fi înviați!

⁶ Slavă Ție, o, Allah, Domnul meu, în Numele Tău mă întind și în Numele Tău mă trezesc. Dacă Îmi vei lua Tu Tu sufletul, iartă-l și dacă mi-l dai înapoi, protejează-l așa cum îi protejezi pe robii Tăi dreptcredincioși!

⁷ O, Allah, pune în inima mea lumină și pe limba meu lumină, și în urechile mele lumină, și în ochii mei lumină, și pune

Suplicația pentru căutarea călăuzirii lui Allah (Istikbarab)	Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Dacă vreunul dintre voi se gândește la o decizie pe care trebuie să o ia, să se roage două rak'at (unități de rugăciune) voluntare și apoi să spună: <i>Allāhumma inni astakhīruka bi'ilmika, wa'astaqdiruka biqadratika, wa as'aluka min fadlika, fa Innaka taqdiru wala aqdiru, wata'lamu wala ā'lamu, wa Anta 'Allāmu al-ghuyūbi, Allāhumma fa in Kunta ta'lamu anna hadha al-amra - (și aici menționează ceea ce dorește) – kbayran-llī fi dīnī wa ma'āshī wa'āqibati amrī, faqdurbu li wayassirbu li thumma bārik li fihi, Allāhumma wa in Kunta ta'lamu annabu hadha al-amra sbarru-lli fi dīni wama'āshī wa 'āqibati amrī, fasrifhu 'annī wasrifni 'anhu, waqdir liya al-kbayra haythu kana thumma rad-dīni bibi</i> ” (Al-Bukhari)
Pentru cel decedat	„ <i>Allāhumma ighfir labu warhambu, wa 'āfihī wā'fu 'anhu, wākrim nuzulahu, wa wassi' mudkhalahu, wa aghsilbu bil-mā'i wath-thalji, wal-baradi, wanaqqihī min al-khatāya kama naqqaita ath-thāuba al-abyada min ad-danas, wa abdilbu dāran khairan min dārihi, wa ablan khairan min ablihi, wa zāwjan khairan min zawjīhi, wa'adkibilbu al-jannata, wa a'idhbu min 'adhābi il-qabr, wa min 'adhābi an-nār</i> ” ²
Suplicație pentru îndepărtarea ei anxietății	„ <i>Allāhumma inni 'abduk ibnu 'abdik, ibnu 'amatik, nāsīati bi-Yadik, mādin fiyya hukmuk, 'adlun fiyya qadā'uk, as'aluka bikulli Ismin huwa Lak, sammaita bibi Nafsak, aw 'allamtabu ahadan min khalqika, aw anzaltabu fi kitabika, aw asta'tharta bibi fi 'ilmi al-ghāybi 'indaka, an taj'ala al-Qur'ana rabī'a qālbī, wa nūra šadrī, wa jilā'a huznī wa-dhabāba hammi</i> ” ³ Niciunul dintre cei care suferă de anxietate sau depresie nu va spune aceasta fără ca Allah Preainaltul să nu facă să dispară anxietatea și depresia sa și fără ca El să le substituie cu fericire.

deasupra mea lumină, și sub mine lumină, și la dreapta mea lumină, și la stânga mea lumină, și în fața mea lumină, și în spatele meu lumină, și pune în mine lumină, și fă această lumină măreață pentru mine, și fă lumina mea mai strălucitoare, și fă lumină pentru mine, și fă-mă pe mine lumină. O, Allah, revarsă asupra mea lumină, și pune în nervii mei lumină, și în carnea mea lumină, și în sângele meu lumină, și în părul meu lumină, și în pielea mea lumină!

- O, Allah, caut îndrumarea Ta (în facerea unei alegeri) în Știința Ta, și caut forță în Puterea Ta și îți cer din Binecuvântările Tale mărețe, căci, cu adevărat, Tu poți, în timp ce eu nu pot, și, cu adevărat, Tu știi, în timp ce eu nu știu, și Tu ești Cunoșcătorul celor nevăzute. O, Allah, dacă știi că acest lucru (și aici menționează ceea ce dorește) este bun pentru mine în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei, atunci poruncește-l și ușurează-l pentru mine și binecuvântează-mă cu el; și dacă știi că acest lucru este rău pentru mine, în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei atunci îndepărtează-l de mine, și îndepărtează-mă de el, și hotărăște pentru mine ceea ce e bine, oricare ar fi aceasta, și fă-mă mulțumit cu aceasta!”
- O, Allah, iartă-l pe el și ai milă de el, și ține-l pe el în siguranță, și iartă-i greșelile sale, și oferă-i lui locuri onorabile în Paradis, și fă-i intrarea spațioasă, și curăță-l pe el cu apă, zăpadă și grindină și curăță-l de păcatele sale așa cum un veșmânt alb este curățat de murdărie. Schimbă casa lui cu o casă mai bună și familia lui cu o familie mai bună și partenerul de viață cu unul mai bun. Și permite-i lui să intre în Paradis și apără-l de pedeapsa din mormânt și de chinul din Focul Iadului!
- O, Allah, eu sunt robul Tău, fiul robului Tău, fiul roabei Tale, fruntea mea este în Mâna Ta, urmez Hotărârea Ta și Porunca Ta este întotdeauna dreaptă. Te rog cu fiecare dintre cele care Îți aparțin Ție pe care Singur le-ai numit, sau pe care le-ai revelat în Cartea Ta, sau pe care le-ai dezvăluit oricărui dintre creațiile Tale, sau pe care le-ai păstrat în știința celor nevăzute, care Îți aparține Ție în mod exclusiv, (te rog) să faci Coranul o împăspătare pentru inima mea, și lumina pieptului meu, și o îndepărtare a durerilor mele și o eliberare a anxietății mele!

Negoțul cel mai avantajos

Dhikr Allah (pomenirea lui Allah)

Allah Preaînaltul i-a făcut pe oameni superiori celorlalte creaturi și le-a dat înzestrarea specială de a vorbi, făcând din limbă instrumentul pentru aceasta. Omul poate folosi această binecuvântare spre binele sau răul său. Dacă alege să o folosească spre binele său, va găsi fericirea în această lume și va obține cele mai înalte trepte ale Paradisului în Viața de Apoi. Dacă alege să o folosească pentru altceva decât aceasta, va fi condus spre distrugere atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Pomenirea lui Allah este al doilea cel mai bun lucru (după recitarea Coranului) cu care omul își poate petrece timpul.

Virtuțile dhikr Allah (pomenirii lui Allah)

Există multe *abadith* care menționează virtuțile pomenirii lui Allah. Printre ele, se află cuvintele Profetului Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): „**Să vă spun care este cea mai bună dintre faptele voastre, cea mai plăcută de Stăpânul vostru, cea care vă înalță cel mai mult rangul, care este mai bună pentru voi decât cheltuirea aurului și a argintului, și care este mai bună decât întâlnirea cu inamicii voștri, cărora le loviți gâturile și ei lovesc gâtul vostru?**» Ei (companionii) au întrebat: «Care este aceasta, o, Mesager al lui Allah?» Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns: «**Pomenirea lui Allah (dhikr).**» (At-Tirmidhi)

De asemenea, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Asemănarea dintre cel ce îl pomeniște pe Domnul său și cel ce nu-L pomeniște este la fel ca aceea dintre cel viu și cel mort.**» (Al-Bukhari)

Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus: „**Allah Cel Atotputernic a spus: «Eu sunt (pentru robul Meu) așa cum robul Meu crede că sunt. Eu sunt cu el atunci când Mă pomeniște, și dacă M-a pomenit în sinea lui, îl pomenesc și Eu în Sinea Mea, și dacă M-a pomenit într-o adunare, îl pomenesc și eu într-o adunare mai bună decât aceasta. Și dacă el se apropie de Mine cu o distanță de o palmă, Eu Mă apropii de el cu o distanță de un cot; și dacă se apropie de Mine cu o distanță de un cot, Eu Mă Apropii de el cu o distanță de două brațe întinse; și dacă vine la Mine mergând, Eu Mă duc la el alergând.»**» (Al-Bukhari)

De asemenea, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Mufaridūn i-au întrecut pe alți oameni.**» Companionii au întrebat: «Cine sunt *mufaridūn*, o, Mesager al lui Allah?» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «**Cei care-L pomenesc pe Allah prin multe pomeniri.**» (Muslim)

De asemenea, Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a dat un sfat unuia dintre companionii săi, spunându-i: „**Limba ta să nu înceteze (vreodată) să fie umezită de pomenirea lui Allah.**» (At-Tirmidhi)

Există multe alte *abadith* care încurajează pomenirea lui Allah Preaînaltul.

Multiplicarea răsplăților:

Răsplățile pentru faptele bune sunt multiplicare, la fel cum sunt multiplicare cele pentru recitarea Coranului, și acestea în conformitate cu: **1)** ceea ce se află în inima

persoanei, credința și sinceritatea sa, dragostea pentru Allah Preaînaltul și ceea ce decurge din aceasta; **2)** contemplarea inimii în pomenirea lui Allah Preaînaltul și preocuparea cu acest lucru, făcând pomenirea nu doar cu limba, ci și cu inima. Celui care îndeplinește aceste două condiții, Allah îi va ierta păcatele, dându-i recompensă deplină. Cu privire la cel care are deficiențe în ceea ce privește aceste chestiuni, (să știe că) ispășirea păcatelor și recompensa vor fi în conformitate cu deficiențele lor.

Beneficiile pomenirii lui Allah

★ Îl respinge, îl slăbește și-l înjosește pe Șeytan și, în același timp, Îl mulțumește pe Allah Preaînaltul. ★ Crește iubirea, apropierea, conștientizarea și teama de Allah. Aceasta duce la întoarcerea către El și la cânta în fața lui Allah și ajută credinciosul să I se supună Lui. ★ Îndepărtează depresia și anxietatea din inimă, aducând bucurie și oferind inimii vioiciune, putere și puritate. Inima omului este un vid care poate fi umplut doar prin pomenirea lui Allah. Ea are o duritate care poate fi combătută doar prin pomenirea lui Allah Preaînaltul. ★ Pomenirea lui Allah este un remediu pentru inimă. Ea îi oferă acesteia putere și o mulțumire care nu poate fi comparată cu nicio altă mulțumire. Pe de altă parte, lipsa pomenirii lui Allah conduce la îmbolnăvirea inimii, fiind o boală în sine. ★ Lipsa pomenirii lui Allah este un semn al ipocriziei, în timp ce, adesea, pomenirea lui Allah este semnul credinței puternice și al iubirii față de Allah Preaînaltul, deoarece atunci când o persoană iubește pe cineva, îl pomenește adeseori. ★ Dacă dreptcredinciosul Îl pomenește des pe Allah Preaînaltul în vremurile bune, Allah va fi cu el în vremurile dificile și, mai ales, în momentul morții. ★ Pomenirea lui Allah este un mijloc de salvare de Pedepșa lui Allah, aducând liniștea unei persoane, care va fi înconjurată de Mila lui Allah, și un motiv pentru ca îngerii să ceară iertare de la Allah pentru ea. ★ Ocuparea limbii cu pomenirea lui Allah o împiedică de la a vorbi prostii, de la a bârbi, de la a răspândi discordie și minciuni, precum și de la alte acte interzise și neplăcute. ★ Pomenirea lui Allah este cea mai ușoară și totuși cea mai bună și cea mai virtuoașă dintre toate actele de adorare. De asemenea, este un mijloc de a semăna semințe în Paradis. ★ Persoana care-L pomenește pe Allah va avea fața mai strălucitoare, având o dulceață și o lumină care impune respect. Pomenirea lui Allah este o lumină atât în viața lumească, cât și în mormânt și în Viața de Apoi. ★ Pomenirea lui Allah implică faptul Allah Preaînaltul și îngerii vor trimite pacea și binecuvântarea asupra credincioșilor și, de asemenea, Allah Își manifestă Mândria în fața îngerilor cu privire la persoana care-L pomenește. ★ Cei mai buni dintre credincioși sunt cei care-L pomenesc mult pe Allah Preaînaltul, la fel cum cei mai buni dintre cei care țin post sunt cei care-L pomenesc pe Allah în timpul postului. ★ Pomenirea lui Allah Preaînaltul transformă lucrurile dificile în unele ușoare, lucrurile complicate în unele simple și pe cele aspre în unele blânde. Ea îi oferă credinciosului mijloacele de subzistență și îi întărește trupul.

Sheikh al-Islam, Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!), a spus: „*Pomenirea lui Allah este la fel ca apa pentru pește. Ce s-ar întâmpla cu peștele dacă ar fi scos din apă?*”

Pomenirile zilnice ale lui Allah, dimineata și seara

199

(Al-Wird al-Yāumi fi as-Sabāh wa al-Masā')

	Pomenirea zilnică a lui Allah	Numărul de pomeniri și timpul lor	Efectele și virtuțile acestora
1.	<i>Ayat al-Kursi</i> ¹ 2:255	<ul style="list-style-type: none"> ● O dată dimineata ● O dată seara ● După fiecare rugăciune obligatorie 	<ul style="list-style-type: none"> ● Șeitan nu se va apropia de credincios ● Este un motiv pentru a intra în Paradis
2.	Ultimele două versete din <i>Surat al-Baqarab</i> ² 2:285-286	<ul style="list-style-type: none"> ● O dată seara sau înainte de a merge la culcare 	<ul style="list-style-type: none"> ● Va proteja credinciosul de răul din orice
3.	<i>Surat al-Ikhlās</i> [112], <i>Surat al-Falaq</i> [113], <i>Surat an-Nās</i> [114]	<ul style="list-style-type: none"> ● De trei ori dimineata ● De trei ori seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● Va proteja credinciosul de orice.
4.	„ <i>Bismi-llahi Alladhi la yadurru ma'a Ismihai shai'un fi al-ardi wala fi as-samā'a wa Hurwa As-Samī'u Al-'Alīm</i> ” ³	<ul style="list-style-type: none"> ● De trei ori dimineata ● De trei ori seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● Nicio nenorocire neprevăzută nu se va întâmpla credinciosului și nimic nu-l va răni.
5.	„ <i>A'ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmati min sbarri ma kbalaq</i> ” ⁴	<ul style="list-style-type: none"> ● De trei ori seara sau atunci când cineva își încheie călătoria și se odihnește într-un loc. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Va proteja spațiile de locuit de orice rău care le poate afecta.
6.	„ <i>Hasbi Allah, lā ilāha illa Hurwa, 'alaihi tawakkaltu wa Hurwa Rabbu al-'Arshi-l-'Azīm</i> ” ⁵	<ul style="list-style-type: none"> ● De șapte ori dimineata ● De șapte ori seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● Allah va face ca acest lucru să îi fie suficient și are grijă atât de chestiunile sale lumești, cât și de cele din Viața de Apoi.
7.	„ <i>Radītu Billahi Rābban, wa bil-Islāmi dīna, wa bi Muḥammaden, salla Allahu 'alaihi wa sallam, nabīyyan</i> ” ⁶	<ul style="list-style-type: none"> ● De trei ori dimineata ● De trei ori seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● Allah Se obligă să-l mulțumească.
8.	Dimineata: „ <i>Allāhumma Bika asbahna wa Bika amsaina wa Bika nahya wa Bika namūt wa llaika an-nushūr</i> ” ⁷	<ul style="list-style-type: none"> ● O dată dimineata ● O dată seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● S-a relatat că este de dorit a fi spusă această

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾
﴿ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَيْكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفِرُّونَ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ ﴿١٥٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِأَطْفَالٍ لَنَا بَدْءٌ وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾

³ În Numele lui Allah, cu al Cărni Nume nimic de pe Pământ și nici din Cer nu îi poate face rău cuiva și El este Cel care Aude totul, Atoatecunoscătorul!

⁴ Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah împotriva răului [care vine] de la ceea ce El a creat!

⁵ Allah îmi este de ajuns! Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de El! Îmi pun încrederea în El și El este Domnul Tronului cel Măreț!

⁶ Sunt mulțumit de Allah ca Domn, și cu islamul ca religie și cu Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca Profet!

⁷ O, Allah, prin Tine am ajuns dimineata și prin Tine am înserat, și prin Tine trăim și prin Tine murim și la Tine este Învieerea!

	<i>Seara: „Allābumma Bika amsaina wa Bika asbahna wa Bika nahya wa Bika namūtu wa ʾIlaika al-masir”¹</i>		pomenire.
9.	<i>„Asbahna ‘ala fitrati al-Islām wa kalimati al-Ikblās, wa dīni nabīyyina Mubammad salla Allahu ‘alaibi wa sallam, wa millati abīna Ibrabīm salla Allahu ‘alaibi wa sallam hanīfan musliman wa-ma kāna min-almushrikīn”²</i>	<ul style="list-style-type: none"> ● O dată dimineața 	<ul style="list-style-type: none"> ● Profetul Mohammed (<i>Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!)</i>) obișnuia să spună această suplicație.
10	<i>Oricine spune dimineața: „Allābumma ma āsbaba bi min ni‘matin au bi-abadin min khalqik fa Minka Wabdaka la sharika Laka fa-Laka al-Hamdu wa-Laka ash-shukr”³</i> <i>Oricine spune seara: „Allābumma ma āmsa bi min ni‘matin au bi-abadin min khalqik fa Minka Wabdaka la sharika Laka fa-Laka al-Hamdu wa-Laka ash-shukr”⁴</i>	<ul style="list-style-type: none"> ● O dată dimineața ● O dată seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● I-a mulțumit lui Allah în acea zi și în acea seară.
11	<i>„Allābumma inni asbaktu usb-hiduka wa usb-hidu hamalata ‘arsbik wa malā’ikatika wa anbiya’ika wa jamī‘a khalqika bi Annaka Anta Allahu lā ilāha illa Anta wa anna Mubammadan ‘abduka wa rasūluk”⁵</i>	<ul style="list-style-type: none"> ● De patru ori dimineața ● De patru ori seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● Pe cel care a spus aceasta de patru ori Allah îl va elibera de Foc (al Iadului).
12	<i>„Allābumma Fātir as-Samāwāti wa al-ārdi ‘Alima al-ghāibi wash-shahādati. Rabba kullī shai’in wa Malikah, ash-hadu an lā ilāha illa Anta, a‘ūdhu Bika min sharri nāfsi wa min sharri ashaitāni wa shirkibi, wa an aqtarifa ‘ala nāfsi sū‘an aw ajurrahū ila muslim”⁶</i>	<ul style="list-style-type: none"> ● O dată dimineața ● O dată seara ● O dată înainte de a merge la culcare 	<ul style="list-style-type: none"> ● Protejează persoana de șoaptele lui Șeitan.
13	<i>„Allābumma inni a‘ūdhu Bika min al-hammī wal-huzn, wa a‘ūdhu Bika min al-‘ajzi wal-kasali, wa a‘ūdhu Bika min al-jubni wal-</i>	<ul style="list-style-type: none"> ● O dată dimineața ● O dată seara 	<ul style="list-style-type: none"> ● Persoana va fi eliberată de anxietate, tristețe

¹ O, Allah, prin Tine am înserat și prin Tine am ajuns dimineața, și prin Tine trăim și prin Tine murim, și la Tine este întoarcerea!

² Ne-am trezit în religia islamului și în Cuvântul cel sincer (lă ilāha illa Allah) și pe calea Profetului Mohammed (*Pacea și binecuvântarea
(lui Allah fie asupra sa!)*) și în naștirea părintelui nostru Avraam, musulman statornic, iar el nu era dintre politeiști!

³ O, Allah, ceea ce eu sau oricare altă creatură a Ta am primit din binecuvântările dimineții sunt doar de la Tine, Tu nu ai parteneri; de aceea Ție Ți se cuvin toată slava și recunoștința!

⁴ O, Allah, ceea ce eu sau orice altă creatură de-a Ta am primit dintre binecuvântările serii sunt doar de la Tine, Tu nu ai parteneri; doar Ție Ți se cuvin toată slava și recunoștința!

⁵ O, Allah! Cu adevărat, m-am trezit chemându-Te pe Tine ca Martor și chemându-i ca martori pe cei care cară Tronul Tău cel Măreț, și pe îngerii Tăi, și pe Profeții Tăi, și pe toate creaturile Tale, (mărturisind că), într-adevăr, Tu ești Allah, nu este nimeni și nimic demn de adorare în afară de Tine și (că) Mohammed este Robul și Mesagerul Tău!

⁶ O, Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cunoscătorul celor nevăzute și al celor văzute, Domnul și Stăpânul tuturor lucrurilor, mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Tine. Caut adăpost la Tine de răul din sufletul meu și de răul și shirk-ul lui Șeitan și de la a comite un rău împotriva sufletului meu sau de la a face acest lucru altui musulman!

	<i>bukbli, wa a'ūdhu Bika min ghalabati ad-daini wa qabri ar-rijāl</i> " ¹		și de creanță
14	<i>„Allābumma Anta Rābbi lā ilāba illa Anta, khalāqtani, wa ana 'abduka, wa ana 'ala 'abdika wa wa'adika mastatā'tu, a'ūdhu Bika min sharri masana'tu, abū'u Laka bini'mātika 'alaiyya, wa abū'u bidbanbī, faḡbfir-li fa innabula yagbfiru adh-dhunūba illa Anta</i> " ²	<ul style="list-style-type: none"> • Aceasta este cea mai bună suplicație prin care se cere iertare și trebuie spusă o dată dimineața și o dată seara 	<ul style="list-style-type: none"> • Cel care spune aceasta seara și apoi moare în acea noapte va intra în Paradis. Cine spune aceasta dimineața și apoi moare în acea zi va intra în Paradis.
15	<i>„Ya Hayyu ya Qayyūm, birabmatika astagbīth, aslih lī sha'ni kullābu wala takīlīni ila nafsi tarfata 'ayn</i> " ³	<ul style="list-style-type: none"> • O dată dimineața • O dată seara 	<ul style="list-style-type: none"> • Profetul Mohammed (<i>Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!</i> <i>Allah să fie (mulțumit de eu)</i>) a sfătuit-o pe Fatimah să spună aceasta.
16	<i>„Allābumma 'āfini fi bādani, Allābumma 'āfini fi sāmi'i, Allābumma 'āfini fi bāsri, Allābumma inni a'ūdhu Bika min al-kufri wa al-faqr, Allābumma inni a'ūdhu Bika min 'adhābi al-qabri, lā ilāba illa Anta</i> " ⁴	<ul style="list-style-type: none"> • De trei ori dimineața • De trei ori seara 	<ul style="list-style-type: none"> • S-a relatat că Profetul (<i>Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!</i>) făcea suplicații folosind aceste cuvinte.
17	<i>„Allābumma inni as'āluka al-'āfyiata fi dīni wa duniā wa ahli wa māli, Allābumma ustur 'arwāti wa āmen raw'āti, Allābumma ahfāznī min baini yadaia wa min khālfī wa 'an yamīni wa 'an shimāli wa min fāwki wa a'ūdhu bi az-Zamātika an ughtāla min tābti</i> " ⁵	<ul style="list-style-type: none"> • O dată dimineața • O dată seara 	<ul style="list-style-type: none"> • Profetul (<i>Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!</i>) obișnuia să spună întotdeauna această suplicație dimineața și seara
18	<i>„Subhān Allāhi wa bihamdihī 'adada khalqihī wa rida Nafsihī, wa zinata 'Arshihī wa midāda Kalimātih</i> " ⁶	<ul style="list-style-type: none"> • De trei ori dimineața 	<ul style="list-style-type: none"> • Aceste cuvinte sunt mai bune decât pomenirea lui Allah de dimineața devreme și până la mijlocul acesteia.

¹ O, Allah, caut adăpost la Tine de anxietate și tristețe și caut adăpost la Tine de neputință și lenevie; și caut adăpost la Tine de lașitate și zgârnenie; și caut adăpost la Tine de greutatea datoriilor și de la a fi doborât de oameni!

² O, Allah, Tu ești Domnul meu, nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Tine! Tu m-ai creat, iar eu sunt robul Tău și voi fi credincios legământului meu și promisiunii mele făcute Tie în cel mai bun mod cu putință, conform abilității mele. Caut adăpost la Tine de răul din ceea ce am făcut! Sunt conștient de numeroasele Tale binecuvântări asupra mea. Sunt conștient de păcatele mele, de aceea, iartă-mă, căci nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Tine!

³ O, Cel Veșnic Viu, o, Cel Auto-Subzistent și Susținător al tuturor, prin Mila Ta caut ajutor, corectează toate chestiunile mele și nu mă lăsa în seama mea nici măcar cât o clipire!

⁴ O, Allah, asigură-i trupului meu sănătatea! O, Allah, asigură-i anșului meu sănătatea! O, Allah, asigură-i privirii mele sănătatea! O, Allah, caut adăpost la Tine de necredință și sărăcie și caut adăpost la Tine de pedeapsa din mormânt! Nimeni și nimic nu merită a fi adorat în afară de Tine.

⁵ O, Allah, Îți cer protecția împotriva oricărui lucru care îți poate face rău religiei și credinței mele, sau care poate aduce ceva rău în viața mea lumească, sau care poate să îți dăuneze în vreun fel familiei sau averii mele! O, Allah, acoperă-mi defectele și protejează-mă de orice frică! O, Allah, protejează-mă de orice vine din fața mea și mă poate răni, sau de ceea ce vine din spatele meu, sau din partea mea dreaptă, sau din partea mea stângă, sau care vine de deasupra mea și caut adăpost în Măreția Ta, astfel încât niciun rău și nicio calamitate care vine de sub mine!

⁶ Cinstit fie Allah și Lui I se cuvine Slava cât numărul creațiilor Sale, cât cuprinde Mulțumirea Sa, cât greutatea Tronului Său și cât cerneala Cuvintelor Sale!

Expresii și fapte răsplătite în islam

Expresiile și faptele virtuozitate	Dovada răsplăților și virtuților lor din relatările profetice
<p>A spune: „<i>Lā ilāba illa Allahu Waḥdahu la sharīka Lahu, wa Lahu al-mulku wa Lahu al-ḥamdu wa Huwa ‘ala kulli shai’in Qadīr.</i>”</p>	<p>„Cel care spune: «<i>Lā ilāba illa Allahu Waḥdahu la sharīka Lahu, wa Lahu al-mulku wa Lahu al-ḥamdu wa Huwa ‘ala kulli shai’in Qadīr.</i>» (Nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah, care nu are niciun partener! Lui Îi aparțin Stăpânirea și Slava și El este cu Putere peste toate!) de 100 de ori într-o zi va avea răsplata eliberării a 10 sclavi, 100 de fapte bune vor fi înregistrate pentru el și 100 de fapte rele îi vor fi șterse și va fi apărat de Șeytan până la venirea nopții și nimeni nu va fi mai bun decât el cu excepția celui care are mai mult decât atât.” (Al-Bukhari și Muslim)</p>
<p>A spune: „<i>Subḥān Allāhi Al-‘Aẓīm wa biḥamdihī</i>”</p>	<p>„Cel care spune: «<i>Subḥān Allāhi Al-‘Aẓīm wa biḥamdihī</i>» (Slăvit fie Allah, Cel Prea Măreț, și laudă Lui) va avea un palmier plantat în Paradis.” (At-Tirmidhi)</p>
<p>A spune: „<i>Subḥān Allāhi wa biḥamdihī</i>” și a spune: „<i>Subḥān Allāhi Al-‘Aẓīm</i>”</p>	<p>♦ „Celui care spune: «<i>Subḥān Allāhi wa biḥamdihī</i>» (Slăvit fie Allah și laudă Lui) de 100 de ori pe zi, i se vor ierta toate păcatele, chiar dacă sunt cât spuma mării și nimeni nu este mai bun decât el cu excepția celui care o spune de mai multe ori.” (Ibn Majah)</p> <p>♦ „Două afirmații sunt ușoare pentru limbă, dar cântăresc greu în balanță (a răsplăților, din Ziua Judecării) și acestea Îi sunt foarte dragi Preamilostivului, iar ele sunt: «<i>Subḥān Allāhi wa biḥamdihī, Subḥān Allāhi Al-‘Aẓīm</i>» (Slăvit fie Allah și laudă Lui, Toată Slava I se cuvine lui Allah, Prea Mărețul).” (Al-Bukhari și Muslim)</p>
<p>A spune: „<i>Lā ḥawla wa lā quwwata illa Billah</i>”</p>	<p>[Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a întrebat:] „Oare să nu vă îndrum eu spre o comoră dintre comorile Paradisului?» Am răspuns: «Desigur, o, Mesager al lui Allah!» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: (Recitați) «<i>Lā ḥawla wa lā quwwata illa Billah</i>» (Nu există Forță și Putere decât la Allah)” (Al-Bukhari și Muslim)</p>
<p>A cere Paradisul și a căuta protecție de Focul Iadului</p>	<p>„Pentru cel care cere de Allah Paradisul de trei ori, Paradisul va spune: «O, Allah, primește-l în Paradis!» și pentru cel care caută adăpost de Foc de trei ori, Focul va spune: «O, Allah, salvează-l de FOC.” (At-Tirmidhi, An-Nasa’i și Ibn Majah)</p>
<p>Suplicație pentru ispășirea păcatelor după o reuniune</p>	<p>„Cel care stă într-o adunare și se complăce în discuții inutile, înainte să se ridice să spună: «<i>Subḥānak Allāhumma wa biḥamdika ashḥadu an lā ilāba illa Anta, astaghfiruka wa atūbu Ilāik</i>» (O, Allah, Tu ești departe de orice imperfecțiune, slăvit fii Tu! Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Tine. Cer iertarea Ta și mă întorc la Tine cu căință!), iar pentru aceasta va fi iertat pentru păcatele (comise intenționat sau neintenționat) din această adunare.” (At-Tirmidhi)</p>
<p>Memorarea versetelor din <i>Surat-al-Kahf</i></p>	<p>„Cel care memorează primele zece versete din <i>Surat Al-Kahf</i> (<i>Surat</i> numărul 18) va fi protejat de <i>Dajjal</i>.” (Muslim)</p>
<p>Transmiterea de salutări asupra Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)</p>	<p>[Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:] „Celui care transmite salutări asupra mea o dată, Allah va trimite salutări asupra sa de zece ori și îi va șterge zece păcate și îi va crește rangul său cu zece trepte (în Paradis).” În altă relatare: „(...) îi vor fi scrise zece fapte bune.” (An-Nasa’i)</p>

9.	Virtutea recitării versetelor din Coran	♦ „Cel care citește zece versete într-o noapte este ca un <i>qintar</i> (pentru el), iar un <i>qintar</i> este mai bun decât această lume și ceea ce este în ea, iar dacă Ziua Învierii va veni (în acest timp), Allah Cel Atotputernic va spune: «Citiți și veți avea mai mulți pași în <i>Jannah</i> (Paradis); fiecare verset va avea rangul său, până la ultimul.» Persoana (care citește) va spune: «O, Domnul meu, Tu știi mai bine!» Allah va spune: «Această recompensă, această fericire!» (Abu Dawud) ♦ „ <i>Qul Huwa Allahu abad</i> [112] este echivalentă cu o treime din Coran.” (Al-Bukhari și Muslim)
10.	Răspłata celor care cheamă la rugăciune (<i>mu'adhbhinin</i>)	♦ „(...) oricine - ființă umană, djinn sau altă creatură - aude vocea <i>mu'adhbhin</i> -ului - va fi martor pentru el în Ziua Învierii.” (An-Nasa'i) ♦ „Cei care cheamă la rugăciune (<i>mu'adhbhinin</i>) vor avea găturile cele mai lungi în Ziua Învierii.” (Muslim)
11.	A repeta după <i>mu'adhbhin</i> cuvintele chemării la rugăciune și suplicațiile de după aceasta	„Pentru cel care spune atunci când aude chemarea la rugăciune: « <i>Allāhumma Rabba hadhibi ad-da'wati At-tāmmah, wassalati al-qa'imah, āti Muhammadan al-wasīlata wal-fadīlah, wab'atb-hu maqāman mahmūdān alladhī wa'adtah</i> » (O, Allah, Stăpân al acestei chemări perfecte și Stăpân al acestei rugăciuni care este oferită, acordă-i lui Mohammed al-uasila [privilegiul de a mijloci] și al-fadila [eminența] și înalță-l în locul binecuvântat pe care I l-ai promis.) mijlocirea mea va fi îngăduită pentru el în Ziua Judecării.” (At-Tirmidhi)
12.	Perfecțiunea abluțiunii (<i>wudū</i>)	„Pentru cel care efectuează abluțiunea bine, păcatele sale vor ieși din trupul său, chiar și de sub unghiile sale.” (At-Tirmidhi)
13.	Suplicația de după abluțiune (<i>wudū</i>)	„Nu există musulman dintre voi care, dacă face abluțiunea și o face bine, apoi spune: « <i>Asb-hadu an lā ilāha illa Allah wa anna Mohammedan 'abd-Allah wa rasūlub</i> » (Mărturisesc că nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este Robul lui Allah și Trimisul Lui) fără ca cele opt porți ale Paradisului să se deschidă pentru el și să intre pe oricare dintre ele dorește.” (Muslim)
14.	Rugăciunea de după abluțiune	„Nu există niciun musulman care efectuează abluțiunea și o face bine, după care se ridică și efectuează două <i>rak'at</i> (unități de rugăciune), îndreptându-se pe el însuși și inima sa către Allah fără ca Paradisul să nu fie prescris pentru el.” (Ahmad)
15.	Pași mulți spre moschee	„Pentru cel care merge la moschee, un pas șterge un păcat, iar pasul următor scrie pentru el o faptă bună, pe măsură ce merge și se întoarce.” (Ahmad)
16.	Pregătirea și plecarea devreme la moschee pentru rugăciunea de vineri	♦ „Cel care se îmbăiază (bine) în ziua de vineri, pleacă devreme (la moschee), merge pe jos și nu călare, stă aproape de <i>imam</i> și ascultă și nu se angajează în discuții inutile, va avea o recompensă la fel ca pentru un an de post și de stat în rugăciune noaptea pentru fiecare pas pe care-l face.” (Abu Dawud, At-Tirmidhi și Ibn Majah) ♦ „Niciun bărbat nu se îmbăiază în ziua de vineri și se purifică în cel mai bun mod cu puțință, apoi se unge cu uleiul său (de păr) sau își dă din parfumul casei lui, apoi iese (mergând către moschee pentru efectuarea rugăciunii de vineri) și nu îi separă pe doi (care stau unul lângă altul în moschee), apoi se roagă ceea ce i-a fost prescris lui și rămâne tăcut, ascultându-l pe imam în timp ce acesta predică, fără ca să nu i se ierte lui (păcatele comise) între acea vineri și vinerea de dinaintea ei.” (Al-Bukhari)

17.	A fi la moschee la primul Takbîr (Allahu Akbar) al rugăciunii	„Cel care, de dragul lui Allah, efectuează rugăciunea timp de patruzeci de zile în congregație, fiind prezent de la primul <i>Takbîr</i> , două absolviri vor fi scrise pentru el: o absolvire de Foc și o absolvire de ipocrizie.” (At-Tirmidhi)
18.	Rugăciunea obligatorie în congregație	„Rugăciunea efectuată în congregație este mai bună decât rugăciunea făcută individual cu douăzeci și șapte de trepte.” (Muwatta Malik)
19.	A te ruga Isha și Fajr în congregație	„Cel care ia parte la <i>Isha</i> (rugăciunea de seară) în congregație este asemenea (ca recompensă) celui care a stat în rugăciune până la jumătatea nopții. Și oricine se roagă <i>Isha</i> și <i>Fajr</i> în congregație este asemenea (ca recompensă) celui care a stat toată noaptea în rugăciune.” (At-Tirmidhi)
20.	A te ruga în primul rând (la moschee)	„Dacă oamenii cât bine se află în chemarea la rugăciune și în rugăciunea efectuată în primul rând, iar ei nu ar găsi o cale să obțină acest lucru decât prin tragerea la sorți, atunci ar face acest lucru (...)” (An-Nasa'i)
21.	Menținerea efectuării cu regularitate a rugăciunilor voluntare	„Cel care se roagă ziua și noaptea douăsprezece <i>rak'at</i> (efectuând rugăciuni voluntare) va avea o casă construită pentru el în Paradis.” (An-Nasa'i) Cele douăsprezece <i>rak'at</i> sunt: patru înainte de <i>Dhuhr</i> și două după, două după <i>Maghrib</i> , două după <i>Isha</i> și două înainte de <i>Fajr</i> .
22.	Nenumărate rugăciuni voluntare	♦ „Efectuați cât mai multe prosternări, știind că pentru fiecare prosternare Allah va ridica rangul vostru cu un nivel și va șterge unul dintre păcatele pe care l-ați comis.” (Muslim) ♦ „Rugăciunea voluntară a unui bărbat aflat departe de ochii oamenilor este egală cu douăzeci și cinci de rugăciuni efectuate în fața oamenilor.” (As-Sueyti, Sahih Al-Jami')
23.	Rugăciunile voluntare înainte de Fajr și rugăciunea obligatorie Salât-ul-Fajr	♦ „Cele două unități de rugăciune voluntare (efectuate) înainte de rugăciunea de Fajr sunt mai bune decât această viață lumească și tot ceea ce se află în ea.” (An-Nasa'i) ♦ „Cel care efectuează rugăciunea de dimineață se află sub Protecția lui Allah, Prea Mărețul și Sublimul.” (Ibn Majah)
24.	Rugăciunea de după răsăritul Soarelui (Salât-ud-Duha)	„Cu fiecare dimineață (care vine), (se impune ca) pentru fiecare os al vostru (să dați) o caritate (<i>sadaqah</i>); și fiecare « tasbih » (a spune <i>Subhân Allah</i> – <i>Slavă lui Allah!</i>) este un act de caritate; și fiecare « tahmid » (a spune <i>al-hamdu Lillah</i> – <i>Laudă lui Allah!</i>) este un act de caritate; și fiecare « tahlil » (a spune <i>lā ilāha illa Allah</i> – <i>Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah!</i>) este un act de caritate; și fiecare « takbîr » (a spune <i>Allahu Akbar</i> – <i>Allah este Prea Măreț!</i>) este un act de caritate; și a îndemna la ceea ce este bun este un act de caritate; și a opri de la ceea ce este rău este un act de caritate; și două <i>rak'at</i> (unități de rugăciune) pe care le efectuați înainte de prânz (rugăciunea <i>ad-Duha</i>) vor fi suficiente.” (Muslim)
25.	Cel care stă la locul de rugăciune, pomenindu-L pe Allah	„Îngerii se roagă pentru cineva, atât timp cât se află la locul lui de rugăciune și nu și-a invalidat abluțiunea, spunând: « Allābumma igfir-labu » (O, Allah, iartă-l!), « Allābumma arham-bu » (O, Allah, ai milă de el!)” (Al-Bukhari)
26.	Pomenirea lui Allah până la răsăritul Soarelui, după	„Cel care s-a rugat Fajr în congregație, apoi a stat (în moschee) pomenindu-L pe Allah până când a răsărit Soarele,

	efectuarea Salât-ul-Fajr în congregație, apoi efectuarea a două unități de rugăciune	apoi s-a rugat două unități de rugăciune, are o răsplată asemeni celei pentru <i>Hajj</i> sau <i>Umrab</i> .» Trimisul lui Allah ^{Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!}) a continuat, spunând: «Completă! Completă! Completă!» (At-Tirmidhi)
27.	Cei care se trezesc noaptea (pentru rugăciune) și își trezesc apoi și soția	„Atunci când un bărbat se trezește noaptea și își trezește soția, apoi se roagă două <i>rak'at</i> , aceștia vor fi înregistrați printre bărbații și femeile care-L pomenesc pe Allah mult.” (Ibn Majah)
28.	Cel care intenționează să se trezească noaptea pentru a efectua rugăciunile voluntare, însă adoarme	„Orice persoană care se roagă în mod constant în fiecare noapte, dar (într-o anumită noapte) somnul pune stăpânire peste el, (să știe că) Allah va înregistra pentru el o recompensă pentru acea rugăciune, iar somnul său este o caritate pentru el.” (Abu Dawud)
29.	La intrarea în piață	„Pentru cel care spune la intrarea în piață: <i>«Lā ilāba illa Allahu, Wābdabu la sharīka Lab, Lābu al-mulku wa Labu al-hamdu, yuhī wa yumitu wa Hua Hāyun la yamut, bi Yadīhi al-khairu wa Hua 'ala kulli shai'in Qadīr.»</i> (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, care nu are partener. A Lui este Stăpânirea și Lui I se cuvine Slava! El dă viață și dă moarte, El este Veșnic Vin, fără de moarte. În Mâna Sa se află tot binele și El este Capabil să facă toate lucrurile), Allah îi va înregistra un milion de fapte bune, îi va șterge un milion de fapte rele, și va fi construit pentru el o casă în Paradis.” (Ibn Majah)
30.	A spune: « <i>Subhān-Allah, wa al-hamdu Lillab, wa Allahu Akbar</i> », fiecare de 33 de ori și terminând cu « <i>LĀ ILĀHA ILL-ALLAH</i> » după fiecare rugăciune obligatorie	„Dacă cineva spune « <i>Subhān Allah</i> » (Slăvit fie Allah!), « <i>al-hamdu Lillab</i> » (Toată Slava I se cuvine lui Allah!) și « <i>Allahu Akbar</i> » (Allah este Prea Măreț!) după fiecare rugăciune de treizeci și trei de ori și spune pentru a completa o sută: « <i>Lā ilāba illa Allahu, Wābdabu la sharīka Lab, Lābu al-mulku wa Lābu al-hamdu, wa Hua 'ala kulli shai'in Qadīr.</i> » (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Care nu are parteneri. Lui Îi aparțin Stăpânirea și toată Slava, și El este cu Putere peste toate!), păcatele lui vor fi iertate, chiar dacă sunt cât spuma mării.” (Muslim)
31.	Recitarea versetului Tronului (Ayat-ul-Kursi) după fiecare rugăciune obligatorie	„Pe cel care recită <i>Ayat-ul-Kursi</i> după fiecare dintre rugăciunile obligatorii nimic nu îl va împiedica să intre în Paradis cu excepția morții.” (Ibn Hibban)
32.	Vizitarea bolnavului	„Nu există musulman care să îl viziteze pe un alt musulman (bolnav) în zori de zi, fără ca șaptezeci de mii de îngeri să nu se roage pentru el, până când se înserează; și nu l-a vizitat pe acesta pe înserat fără ca șaptezeci de mii de îngeri să nu se roage pentru el până dimineața și el va avea o grădină în Paradis.” (At-Tirmidhi)
33.	Suplicația pentru cel care este supus unei încercări	„Cel care vede o persoană care este supusă încercărilor și spune: « <i>Al-hamdu Lillabi Aladhi 'āfāni mim-ma ibtalaka bibi wa fadālni 'ala kathirin mim-man kbalaqa tafdīla</i> » (Toată Slava I se cuvine lui Allah, Cel care m-a salvat de aceea cu care El te-a încercat și m-a favorizat pe mine peste multe dintre cele pe care El le-a creat!), nu va fi lovit de astfel de încercări.” (At-Tirmidhi)

34.	Cei care consolează o persoană îndurerată	<p>♦ „Oricine oferă condoleanțe unei persoane îndurerate va primi o recompensă similară (cu cea a persoanei îndurerate).” (At-Tirmidhi)</p> <p>♦ „Nu există vreun credincios care să îl consoleze pe fratele său afectat de o calamitate fără ca Allah să nu-l îmbrace cu hainele onoarei în Ziua Învierii.” (Ibn Majah)</p>
35.	Rugăciunea funerară și urmarea cortegiului la cimitir, până la înmormântare	<p>„Cel care ia parte la rugăciunea de înmormântare până când rugăciunea este efectuată și apoi pleacă va avea o răsplată cât un <i>qirāt</i>, iar cel care rămâne la înmormântare va avea o răsplată cât doi <i>qirāt</i>. Cineva a întrebat: «Ce înseamnă doi <i>qirāt</i>, o, Mesager al lui Allah?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Ca doi munți măreți.» După ce a auzit aceasta, Ibn ‘Omar a spus: «Cu adevărat, noi am pierdut mulți <i>qirāt</i>»” (An-Nasa’i)</p>
36.	Cei care construiesc o moschee sau ajută la construirea ei	<p>„Celui care construiește o moschee pentru (de dragul lui) Allah, fie ea cât un cuib de vrabie sau chiar mai mică de atât, Allah îi va construi o casă în Paradis.” (Ibn Majah)</p>
37.	Cheltuirea și oferirea de bani	<p>„Nu există dimineață fără ca doi îngeri să nu coboare (pe Pământ), iar unul dintre ei spune: «O, Allah, dă-i mai mult celui care cheltuie mai mult (de dragul Tău)» și celălalt spune: «O, Allah, nimicește-l pe cel se oprește de la a cheltui (de dragul Tău)»” (Muslim)</p>
38.	Caritatea	<p>♦ „[Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus]: «Un dirham întrece o sută de mii de dirhami.» Ei (cei prezenți) au întrebat: «Cum aceasta, o, Mesager al lui Allah?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Era un bărbat care avea doi dirhami și a dat unul dintre aceștia drept caritate și era un alt om bogat care a luat din banii săi o sută de mii de dirhami și i-a dat drept caritate.» (An-Nasa’i și Ibn Khuzaima)</p> <p>♦ „Nu există musulman care, după ce plantează un pom sau seamănă pe pământul său, iar apoi o pasăre, un om sau un animal mănâncă din acestea, fără ca acest lucru să-i fie scris drept caritate.” (Al-Bukhari și Muslim)</p>
39.	A da împrumut fără dobândă	<p>„Nu există musulman care să îl împrumute pe fratele său de două ori, fără să fie ca și cum ar fi dat caritate o dată.” (Ibn Majah)</p>
40.	A fi răbdător cu oamenii aflați în dificultate	<p>„Cel care acordă un răgaz (pentru returnarea împrumutului) celui aflat în dificultate, va avea, pentru fiecare zi, (o răsplată ca pentru) un act de caritate. Cel care acordă un răgaz după ce plata (pentru returnarea împrumutului) devine scadentă, va avea, pentru fiecare zi, (o răsplată ca pentru) un act de caritate egal (cu suma împrumutată).” (Ibn Majah)</p>
41.	Postul de dragul lui Allah	<p>„Celui care ține post o zi de dragul lui Allah, Allah va îndepărta fața sa de Foc la o distanță de șaptezeci de ani.” (Ibn Majah)</p>
42.	A ține post trei zile în fiecare lună, în ziua de Arafah și în ziua de ‘Ashurā	<p>♦ „Cel care postește trei zile în fiecare lună este ca și când ar fi postit un an întreg.” (At-Tirmidhi și Ibn Majah) ♦ Atunci când Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat despre postul din ziua de <i>Arafah</i>, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: „Acesta este o ispășire pentru păcatele anului care a trecut și pentru cele ale anului viitor.” (Muslim) ♦ Atunci când Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat despre postul din ziua de ‘<i>Ashurā</i>, el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: „Acesta este o ispășire pentru păcatele anului care a trecut.” (Muslim)</p>
	A ține post timp de	<p>„Cel care a postit (luna) Ramadan, apoi i-a urmat lui (cu) șase (zile de</p>

43.	șase zile în luna <i>Shanwal</i>	post) în luna <i>Shanwal</i> este ca și cum ar fi postit întregul an.” (Muslim)
44.	A te ruga <i>Salât-ut-Tarawih</i> alături de imam, până când acesta termină	„Când un bărbat se roagă alături de <i>imam</i> până când acesta termină rugăciunea (<i>Tarawih</i>), este ca și cum s-ar fi rugat întreaga noapte.” (At-Tirmidhi)
45.	<i>Umrah</i> în Ramadan	♦ „(A efectua) <i>Umrah</i> (pelerinajul mic) în Ramadan este echivalentă cu <i>Hajj</i> (pelerinajul mare).” În altă relatare: „(...) cu un <i>Hajj</i> alături de mine.” (Al-Bukhari și Muslim) ♦ Cel care face <i>Tawaf</i> (în jurul <i>Ka'bah</i>) de șapte ori, apoi efectuează două <i>rak'at</i> de rugăciune (după <i>Tawaf</i>) este ca și cum ar fi eliberat un sclav.” (Ahmad, At-Tirmidhi și An-Nasa'i)
46.	Pelerinajul (acceptat de Allah)	♦ „Cel care efectuează <i>Hajj</i> (pelerinajul) fără a avea o relație intimă (cu soția sa) și fără a comite păcate, precum și fără a avea dispute nedrepte (în timpul <i>Hajj</i> -ului) se va întoarce de la <i>Hajj</i> liber de păcate, la fel ca în ziua în care mama sa i-a dat naștere.” (Al-Bukhari și Muslim) ♦ „ <i>Hajj Mabruur</i> (un <i>Hajj</i> acceptat) nu are altă recompensă în afară de Paradis.” (Ibn Majah și At-Tirmidhi)
47.	Faptele bune din primele zece zile din <i>Dhu-l-Hijjah</i>	„Nu există zile în care faptele bune să fie mai iubite de Allah decât aceste zile (adică cele zece zile de la începutul lunii <i>Dhu-l-Hijjah</i>).» Ei (cei prezenți) au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, nici măcar lupta de dragul lui Allah (<i>jihad</i>)?» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: «Nici măcar lupta de dragul lui Allah (<i>jihad</i>), cu excepția cazului în care persoana a ieșit (la luptă) cu propriul sine și cu averea sa și nu s-a mai întors din aceasta cu nimic.»” (At-Tirmidhi și Ibn Majah)
48.	Sacrificarea <i>Udhiya</i>	„Companionii Profetului (Allah să fie mulțumit de ei!) au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, ce sunt aceste <i>Udhiya</i> (sacrificii)?» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: « <i>Sunnab</i> părintelui vostru Ibrăhîm.» Ei au întrebat: «Și ce este pentru noi din acestea, o, Mesager al lui Allah?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: «Pentru fiecare fir de păr, o faptă bună.» Ei au întrebat: «Și pentru lână, o, Mesager al lui Allah?» Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a răspuns: «Și pentru fiecare fir de lână, o faptă bună.»” (Ibn Majah)
49.	Răspłata unei persoane învățate	„Superioritatea învățatului față de adorator este asemenea superiorității mele față de ultimul dintre voi.» Apoi, Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a adăugat: «Cu adevărat, Allah, îngerii Săi, locuitorii Cerurilor și ai Pământului, chiar și o furnică aflată în gaura sa sau o balenă, se roagă pentru binecuvântarea persoanei care îi învață pe oameni să facă bine.» (At-Tirmidhi)
50.	Plânsul de teama lui Allah și a sta treaz noaptea de dragul lui Allah	„Doi ochi nu vor fi atinși vreodată de Focul Iadului: ochiul care plânge de teama lui Allah și ochiul care rămâne treaz în noapte (stând) de strajă de dragul lui Allah.” (At-Tirmidhi)
51.	Cei care evită cauterizarea, folosirea incantațiilor și a crede în semne	„Comunitățile de oameni i-au fost prezentate Mesagerului lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-un vis, iar el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a văzut propria comunitate și în ea erau șaptezeci de mii care intrau în Paradis fără a fi judecați: aceștia erau cei care nu s-au tratat cu ruqyah, cei care nu au crezut în semnele bune sau rele și cei care nu s-au cauterizat, ci, mai degrabă, și-au pus încrederea în Allah.” (At-Tirmidhi)
52.	Cei ai căror copii mici mor	„Nu există musulman căruia să-i moară trei dintre copii înainte de a atinge vârsta pubertății, fără ca Allah să-l admită în Paradis.” (Al-Bukhari, An-Nasa'i și Ibn Majah)

53.	Cei care sunt testați prin pierderea vederii și care rămân răbdători	„Cu adevărat, Allah a spus: «Dacă îl privesc pe robul Meu de două dintre cele mai iubite lucruri ale sale (așa cum sunt ochii săi) și el rămâne răbdător, (atunci) îl voi lăsa pe el să intre în Paradis drept compensație pentru ele.»” (Al-Bukhari)
54.	Cei care renunță la ceva de dragul lui Allah	„Cu adevărat, nu veți lăsa voi nimic de dragul lui Allah Preaînaltul fără ca Allah să vă dea ceva mai bun în schimb.” (Ahmad)
55.	Protejarea limbii și a părților intime	„Celui care își păstrează (castitatea a) ceea ce se află între cele două maxilare (limba sa) și ceea ce se află între picioarele sale (părțile intime) îi voi garanta Paradisul.” (Al-Bukhari)
56.	Menționarea numelui lui Allah la intrarea în casă și atunci când mănânci	„Dacă un om Îl pomenește pe Allah atunci când intră în casă sau atunci când mănâncă, Șeitan spune: «Nu există niciun loc pentru mine pentru a rămâne și nu există masă pentru mine.» Dacă persoana nu-L pomenește pe Allah atunci când intră în casă, Șeitan spune: «Am găsit un loc unde să rămân.» Și dacă nu-L pomenește pe Allah atunci când mănâncă, Șeitan spune: «Am găsit un loc unde să stau și am avut ce mânca.»” (Ibn Majah)
57.	Cei care L-au slăvit pe Allah după masă și la purtarea hainelor noi	♦ „Celui care mănâncă și apoi spune: «Al-hamdu Lillabi Alladhi at'amani hadba wa razaqanihi min ghairi haulin minni wala quwwah» (Slăvit fie Allah, care m-a hrănit cu aceasta și care mi-a oferit aceasta fără ca eu să am vreo forță sau putere pentru mine însumi!), Allah îi va ierta păcatele anterioare.” (Abu Dawud și Ibn Majah) ♦ „Atunci când poartă haine noi, o persoană trebuie să spună: «Al-hamdu Lillabi Alladhi kasāni bādha wa razaqanihi min ghairi haulin minni wala quwwah.» (Slăvit fie Allah, care m-a îmbrăcat cu acest veșmânt și care mi l-a dăruit fără ca eu să am vreo putere sau forță pentru mine însumi!) (...)” (At-Tirmidhi)
58.	Ușurarea poverii pentru sine însuși	„Fatimah ^(Allah să fie mulțumit de ea) s-a plâns de ceea ce au pățit mâinile ei de pe urma treburilor casnice și i-a cerut Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) un servitor. Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus ei și lui 'Ali (Allah să fie mulțumit de ei): «Oare să nu vă învăț pe voi ceva mai bun decât ceea ce ați cerut? – Atunci când mergeți la culcare, spuneți «Subhān-Allah» de treizeci și trei de ori, «Al-hamdu Lillah» de treizeci și trei de ori și «Allahu Akbar» de treizeci și patru de ori. Aceasta este mai bine pentru voi decât un servitor.» (...)” (Al-Bukhari)
59.	Suplicația de dinainte de un act sexual	„Dacă unul dintre voi dorește să se apropie de soția lui să spună: «Bismillabi, Allāhumma jānnibna ash-shaytān, wa jānnibi ash-shaytāna ma razaqtana» (În Numele lui Allah! O, Allah, ține-l pe Șeitan departe de noi și ține-l pe Șeitan departe de ceea ce ne-ai binecuvântat pe noi!). Apoi, dacă Allah le-a hotărât un copil, Șeitan nu-i va face rău.” (Al-Bukhari)
60.	O soție care îl mulțumește pe soțul său	♦ „Dacă o femeie efectuează cele cinci rugăciuni (zilnice) ale sale, postește luna ei (luna Ramadan), își păzește castitatea și se supune soțului ei, i se va spune: «Intră în Paradis prin oricare dintre porțile lui dorești!»” (Ahmad) ♦ „Orice femeie care moare în timp ce soțul ei este mulțumit de ea va intra în Paradis.” (At-Tirmidhi)
61.	Comportamentul bun față de părinți și	♦ „Mulțumirea lui Allah se află în mulțumirea părinților.” (Al-Bukhari și At-Tirmidhi) ♦ „Cel care dorește să-i crească abundent

	păstrarea relațiilor de rudenie	mijloacele de subzistență și ca durata sa de viață să crească trebuie să mențină relațiile de rudenie.” (Al-Bukhari)
62.	Tutela orfanului	„Eu și cel care are grijă de un orfan vom fi în Paradis astfel.» și a arătat (alipind) degetul arătător și degetul mijlociu.” (Al-Bukhari)
63.	Caracterul bun	♦ „Credinciosul atinge printr-un caracter bun rangul persoanei care se ridică noaptea în rugăciune și al celui care simte sete din cauza postului într-o zi călduroasă.” (Muwatta Malik) ♦ „(...) Garantez o casă în cea mai înaltă parte a Paradisului pentru cel care are un caracter bun.” (An-Nasa'i)
64.	Mila și compasiunea față de creaturile lui Allah	„Preamilostivul arată Milă celor care sunt milostivi. Așadar, arătați milă celor de pe Pământ, pentru ca să primiți milă din partea Celui aflat deasupra Cerurilor.” (Abu Dawud)
65.	Bunăvoința față de musulmani	„Niciunul dintre voi nu este cu adevărat credincios până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.” (At-Tirmidhi)
66.	Modestia și timiditatea	♦ „Timiditatea nu aduce nimic altceva în afară de bine.” (Al-Bukhari și Muslim) ♦ „Haya (modestia și timiditatea) este o parte a credinței.” (Muslim) ♦ „Sunt patru căi ale Profeților: timiditatea, parfumul, <i>sivak</i> -ul și căsătoria.” (At-Tirmidhi)
67.	Inițierea salutului	„Un om a trecut pe lângă Trimisul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timp ce acesta stătea cu alți oameni, și a spus: « <i>As-salāmu 'alaikum</i> – Pacea lui Allah fie asupra voastră» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Zece.» Un alt om a trecut pe lângă ei și a spus: « <i>As-salāmu 'alaikum wa rahmatu Allah</i> – Pacea și Mila lui Allah fie asupra voastră» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Douăzeci.» Alt om a trecut și a spus: « <i>As-salāmu 'alaikum wa rahmatu Allahi wa barakātuh</i> – Pacea, Mila și Binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: «Treizeci.»”, însemnând numărul de fapte bune (o faptă bună este multiplicată de zece ori). (Al-Bukhari)
68.	A da mâna în cadrul unei întâlniri	„Nu există doi musulmani care se întâlnesc și își dau mâna fără ca păcatele lor să fie iertate înainte ca ei să se despartă.” (Abu Dawud)
69.	Cei care apără onoarea fraților lor musulmani	„Celui care apără onoarea fratelui său musulman Allah îi va apăra fața de Focul Iadului în Ziua Învierii.” (At-Tirmidhi)
70.	A-i iubi pe dreptcredincioși și a sta în compania lor	„Veți fi cu cei pe care-i iubiți.” (Al-Bukhari) Anas ibn Malik ^(Allah să fie mulțumit de el) a declarat că <i>sahābah</i> (companionii, Allah să fie mulțumit de ei) nu au fost atât de fericiți așa cum au fost la auzul acestor cuvinte.
71.	Cei care se iubesc unii pe alții de dragul lui Allah	„Allah Cel Atotputernic și Glorios spune: «Cei care se iubesc unul pe altul de dragul Măreției Mele vor sta în amvoane de lumină, iar ei vor fi admirați de Profeți și de martiri (care-și vor dori să fie asemeni lor).»” (At-Tirmidhi)
72.	Cei care fac suplicații pentru fratele lor musulman absent	„Atunci când un musulman face suplicații pentru fratele său absent, îngerii spun: « <i>Amīn wa laka bi mithlibi.</i> » – Amin, și ție la fel!” (Abu Dawud)
73.	Cei care cer iertare pentru bărbații și femeile musulmani(e)	„Celui care cere iertare pentru fratele său musulman sau pentru sora sa musulmană, Allah îi va scrie o faptă bună pentru fiecare credincios.” (Muslim)

74.	Îndepărtarea unui obstacol din drum	„Cu adevărat, am văzut un bărbat umblând de colo colo (și desfătându-se) în Paradis drept răsplată pentru că a tăiat un copac din mijlocul drumului care le crea neplăceri oamenilor.” (Al-Bukhari și Muslim)
75.	Părăsirea discuțiilor în contradictoriu și a minciunii	„Eu sunt garantul pentru o casă la marginea Paradisului pentru cel care părăsește o discuție în contradictoriu, chiar dacă el are dreptate, și pentru o casă în mijlocul Paradisului pentru cel care lasă minciuna, chiar dacă o face în glumă.” (At-Tirmidhi)
76.	Cei care se abțin la mânie	„Pe cel care se abține de la mânie, deși este capabil să o exercite, Allah îl va chema (în Ziua Învierii) înaintea tuturor capetelor (liderilor) creațiilor, astfel încât el va putea alege pe oricare dintre femeile Paradisului (<i>hur</i>) dorește.” (At-Tirmidhi)
77.	Cei care sunt lăudați	„(...) Cel care este lăudat va avea garantat Paradisul, iar cel care este criticat va avea garantat Iadul. Voi sunteți martorii lui Allah pe Pământ.” (An-Nasa'i)
78.	Alinarea suferinței, a face lucrurile ușoare pentru musulmani, protejerea și ajutorarea lor	„Celui care îndepărtează suferințele unui frate dintre suferințele lumii, Allah îi va îndepărta o suferință dintre suferințele din Ziua Învierii; iar celui care aduce ușurare celui împovărat, Allah îi va aduce ușurare în Viața de Apoi; celui care acoperă greșelile unui musulman, Allah îi va acoperi greșelile în această viață și în Viața de Apoi. Allah îl va ajuta pe robul Său, atât timp cât acesta îl ajută pe fratele său (...).” (Muslim)
79.	Preocuparea pentru Viața de Apoi	„Celui care este preocupat în principal de Viața de Apoi, Allah îi va umple inima cu sentimentele de bogăție și independență; el va fi centrat și se va simți mulțumit, iar cele lumești vor veni la el chiar dacă nu le va căuta (...).” (Ibn Majah)
80.	Conducătorul drept, tânărul dreptcredincios, atașamentul față de moschei și iubirea de dragul lui Allah	„Șapte (categorii de oameni) vor fi protejați de Umbra lui Allah în Ziua în care nu va exista nicio altă umbră în afară de Umbra Lui (adică în Ziua Învierii): un conducător drept, un tânăr care a crescut adorându-L pe Allah, o persoană a cărei inimă este atașată de moschee, două persoane care se iubesc și se întâlnesc de dragul lui Allah și care se despart unul de altul de dragul lui Allah, un bărbat care este sedus de o femeie avută și frumoasă (pentru o relație ilicită), dar el o refuză spunând: «Mi-e frică de Allah!», o persoană care a dat caritate în taină (până într-acolo încât mâna lui stângă nu știe ce a dat mâna lui dreaptă și o persoană care L-a pomenit pe Allah în taină și căreia i-au lăcrimat ochii.” (Al-Bukhari și Muslim)
81.	A cere iertare	„Pe cel care persistă în cererea de iertare (de la Allah), Allah îi va acorda scutirea de orice griji, și o cale de ieșire din orice greutate și îi va acorda mijloacele de subzistență de unde nici nu își imaginează.” (Ibn Majah)

Câteva dintre chestiunile interzise în islam

Nr.	Chestiuni interzise	Dovada interzicerii din <i>hadith</i> -urile Profetului <small>(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)</small>
1	Căutarea mulțumirii oamenilor (și nu a lui Allah) prin faptele făcute	„Allah a spus: «Eu sunt Unicul, Cel care este Cel mai departe de a avea asociați. Pe cel care face o faptă de dragul altcuiva în afară de Mine, Îl voi abandona atât pe el, cât și politeismul său.» (Ibn Majah)
2	Cinstit la exterior și necinstit în interior	„«Cu siguranță cunosc oameni din comunitatea mea care vor veni în Ziua Învierii cu fapte bune cât munții <i>Tihamah</i> , dar pe care Allah le va face asemeni prafului împrăștiat.» Thawban a spus: «O, Mesager al lui Allah, descrie-i pe ei nouă și spune-ne mai multe despre ei, astfel încât noi să nu devenim dintre aceștia fără să ne dăm seama.» El <small>(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)</small> a spus: «Ei sunt frații voștri și sunt din rasa voastră, fac fapte de adorare noaptea ca și voi, însă ei sunt aceia care, atunci când sunt singuri, încalcă limite sacre stabilite de Allah.» (Ibn Majah)
3	Aroganța	„Cel care are mândrie (aroganță) în inima lui, fie și cât greutatea unui bob de muștar, nu va intra în Paradis (...)" (Ibn Majah) Aroganța înseamnă să respingi adevărul și să îi consideri pe alții mai prețioși decât tine.
4	Isbāl (Purtarea hainelor mai jos de glezne)	„ <i>Al-Isbāl</i> se poate aplica <i>izār</i> -ului (haină lungă) și <i>qamis</i> -ului (cămașa) (mai jos de glezne) și turbanului. Și oricine târă oricare dintre acestea cu mândrie, (să știe că) Allah nu se va uita la el în Ziua Învierii." (An-Nasa'i)
5	Invidia	„Feriți-vă de invidie, pentru că invidia mistuie (distruge) faptele bune la fel cum focul mistuie lemnul sau iarba." (Abu Dawud)
6	Dobânda	♦ Mesagerul lui Allah <small>(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)</small> l-a blestemat pe cel care ia și pe cel care dă <i>riba'</i> (dobândă). (Al-Bukhari) ♦ Un dirham pe care o persoană îl primește în mod intenționat drept dobândă este un păcat mult mai grav pentru ea decât treizeci și șase de acte de adulter." (Ahmad și Ad-Daraqutini)
7	Dependența de băuturi alcoolice	♦ „Sunt trei persoane pe care Allah le va priva de Paradis: o persoană dependentă de o substanță amestecată, o persoană care crede în vrăjitorie și o persoană care rupe legăturile de rudenie." (Ahmad și Al-Hakim) ♦ „Celui care bea alcool, rugăciunea nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de zile (...)" (Ibn Majah)
8	Minciuna	„Vai de cel care spune minciuni pentru a face oamenii să râdă: vai de el, vai de el!" (Abu Dawud)
9	Spionarea și a trage cu urechea	„Celui care trage cu urechea la ceea ce oamenii vorbesc atunci când ei nu vor ca el să audă i se va turna plumb topit în urechi în Ziua Învierii." (Al-Bukhari)
10	A face imagini	♦ „Ceii care fac imagini (picturi, sculpturi etc.) vor avea cea mai severă pedeapsă în Ziua Judecării." (Al-Bukhari) ♦ „Îngerii nu vor intra în casa în care se află un câine sau un chip (pictură etc.)" (Al-Bukhari)
11	Calomnia	„Calomniatorul nu va intra în Paradis." (Al-Bukhari) „ <i>Namimah</i> " înseamnă a duce vorba mai departe pentru a învrăjbi oamenii.
12	Bârfa	„«Știți ce este bârfa?» Ei (companionii) au spus: «Allah și Mesagerul Său știu mai bine.» Atunci, el <small>(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)</small> a spus: «Bârfa înseamnă să vorbești

		despre fratele tău (musulman) într-un mod care lui nu-i place.» L-au întrebat: «Ce se întâmplă dacă fratele meu (musulman) este așa cum am spus eu?» El ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Dacă el este așa cum spui tu atunci este bârfă, dar dacă nu este astfel, atunci este calomnie.» (Muslim)
13	Blestemul	♦ „(...) A blestema un credincios este ca și cum l-ai ucide (...)” (Muslim) ♦ „Nu blestemați vântul, deoarece, cu adevărat, el a fost poruncit (de Allah). Cel care blestemă un lucru care nu merită să fie blestemat (să știe că) blestemul se va întoarce asupra sa.” (At-Tirmidhi)
14	Dezvăluirea secretelor	„Unul dintre cei mai răi oameni în fața lui Allah în Ziua Judecării este un bărbat care are relații intime cu soția sa, iar el îi dezvăluie apoi secretele.” (Muslim)
15	Indecența și obscenitatea	♦ „(...) Cea mai rea persoană în fața lui Allah în Ziua Judecării va fi o persoană pe care oamenii o vor abandona din cauza fricii de indecența și obscenitatea sa.” (Muslim) ♦ „(...) Multe dintre păcatele fiului lui Adam provin de la limba sa.” (At-Tabarani)
16	Acuzarea unui musulman de necredință	„Dacă o persoană îi spune fratelui său musulman: «O, necredinciosule!» (atunci adevărul unei astfel de etichete) se va întoarce la unul dintre ei. Dacă aceasta este adevărată, atunci acesta este așa cum a afirmat, dar dacă nu este adevărată, atunci acuzația se va întoarce la ea (însemnând că persoana care a făcut afirmația este necredincioasă).” (Muslim)
17	Pretinderea unei legături cu altcineva și negarea tatălui	♦ „Paradisul îi va fi interzis celui care pretinde în mod intenționat că îi aparține altcuiva decât tatălui său, știind că acesta nu este tatăl său.” (Ibn Majah) ♦ „Nu vă negați tații (pretinzând că sunteți fiii altor persoane, altele decât tații voștri), căci oricine își neagă tatăl a comis un act de necredință.” (Al-Bukhari)
18	Sperierea unui musulman	♦ „Nu este permis ca un musulman să îl sperie pe alt musulman.” (Al-Bukhari) ♦ „Pe cel care îndreaptă o bucată de fier (de exemplu: o armă) spre fratele său, îngerii îl vor blestema (până când acesta o va pune jos).” (At-Tirmidhi)
19	Uciderea unei persoane protejate pe pământ islamic	„Cel care ucide o persoană protejată (de către musulmani) nu va simți mireasma Paradisului, în ciuda faptului că mireasma acestuia poate fi simțită până la o distanță de 40 de ani.” (Al-Bukhari)
20	Adversitatea față de prietenii lui Allah	„Cu adevărat, Allah a spus: «Celui care este dușmanul unui <i>wali</i> (rob pios) al Meu, Eu declar război împotriva lui (...)»” (Al-Bukhari)
21	A-l trata pe un ipocrit sau o persoană slabă (în credință) ca pe cineva onorabil sau ca pe un conducător	„Nu îi spuneți unui ipocrit: «Sayyid (stăpân, conducător, onest), pentru că el nu este sayyid, iar în acest fel Îl veți mânia pe Domnul vostru.» (Al-Bukhari și Abu Dawud)
22	A îi înșela pe oamenii de care sunteți responsabili	„Fiecărui rob al lui Allah căruia i se dă conducerea musulmanilor într-un anumit lucru și care le înșală oamenilor încrederea și moare în această stare, Allah îi va interzice Paradisul.” (Al-Bukhari)
23	A da verdicte religioase fără a avea cunoaștere	„Cel care a dat un verdict religios fără a avea cunoștințele necesare va avea păcatul asupra sa (pentru acel verdict).” (Ad-Darimi)
24	Neparticiparea la rugăciunea în congregație	♦ „Celui care părăsește din neglijență rugăciunea (în grup) de vineri mai mult de trei ori (succesiv), Allah îi va pecetlui inima.” – celui care face aceasta fără a avea un motiv valid. (At-Tirmidhi și Ibn Majah)

	de vineri și la cea de 'Asr	♦ „Cel care părăsește rugăciunea de 'Asr are toate faptele bune anulate.” (Al-Bukhari)
25	Deficiențele în rugăciune și abandonarea ei	♦ „Legământul care ne distinge pe noi de ei (necredincioși) este rugăciunea, de aceea, cel care a abandonat rugăciunea a comis un act de necredință.” (At-Tirmidhi și An-Nasa'i) ♦ „Între om și shirk, și kufr (necredință) se află abandonarea rugăciunii.” (Muslim)
26	Trecerea prin fața persoanei în timp ce se roagă	„Dacă cel care trece prin fața celui care efectuează rugăciunea ar ști ceea ce a făcut, atunci s-ar opri și (ar aștepta timp de patruzeci [de zile, luni sau ani]) și aceasta ar fi mai bine pentru el decât să treacă prin fața (celui care se roagă).” (At-Tirmidhi)
27	Deranjarea celor aflați în rugăciune	„Cel care mănâncă una dintre aceste plante: ceapă, usturoi sau praz nu trebuie să se apropie de moscheea noastră, pentru că îngerii sunt deranjați de ceea ce îi deranjează pe fiii lui Adam.” (An-Nasa'i)
28	A fura proprietăți	„Pe cel care ia în stăpânire în mod nedrept o palmă de pământ care nu îi aparține, Allah îi va înconjura gâtul în Ziua Învierii cu șapte pământuri.” (Al-Bukhari)
29	A spune ceva care aduce Mânia lui Allah	„Cu adevărat, omul spune un cuvânt care îl înfurie pe Allah fără ca el să îi acorde o importanță prea mare și, din cauza acestui cuvânt, el va fi aruncat în Focul Iadului la o adâncime de șaptezeci de ani.” (Muslim)
30	A vorbi prea mult fără a Îl pomeni pe Allah	„Nu vorbiți în mod excesiv fără a Îl pomeni Allah. Cu adevărat, vorbitul în mod excesiv fără pomenirea lui Allah împietrește inima (...).” (At-Tirmidhi)
31	Lăudarea într-un discurs	„(...) Persoana pe care o detest cel mai tare și care este cel mai departe de Mine în Ziua Judecății este persoana cu gura mare, care se laudă, care este arogantă.” (At-Tirmidhi)
32	A nu Îl pomeni pe Allah	„Niciun grup de oameni nu se adună pentru pomenirea lui Allah Preainaltul sau pentru a trimite binecuvântări asupra Profetului ^{Pacea și binecuvântarea} (lui Allah fie asupra sa) fără ca aceasta să fie o sursă de câință pentru ei. Dacă El (Allah) dorește, îi va pedepsi, iar dacă El dorește, îi va ierta.” (Muslim și At-Tirmidhi)
33	A te bucura de necazul unui frate	♦ „Nu vă bucurați de necazul fratelui vostru pentru că s-ar putea ca Allah să aibă Milă de el și să vă încerce pe voi.” (At-Tirmidhi) ♦ „Oricine îl dezonoarează pe fratele său pentru un păcat (pentru care acesta s-a căit) nu va muri până ce nu îl va comite (el însuși).” (At-Tirmidhi)
34	Abandonarea musulmanilor	„Unui musulman nu îi este permis să își abandoneze fratele pentru mai mult de trei zile, iar cel care face acest lucru și moare, va intra în Iad.” (Abu Dawud)
35	A păcătui în mod public	„Toate păcatele celor care mă urmează vor fi iertate cu excepția celor care comit un păcat în mod public (...).” (Al-Bukhari și Muslim)
36	Manierele urâte	„(...) Cu adevărat, manierele urâte strică faptele unei persoane, la fel cum oțetul strică mierea.” (At-Tabarani)

37	Cei care își iau cadourile înapoi	<p>♦ „Cel care ia înapoi un cadou pe care l-a oferit, este asemeni câinelui care își mănâncă voma.” (Ibn Majah)</p> <p>♦ „Nu este permis ca o persoană să ofere un cadou și apoi să îl ia înapoi (...)” (Ibn Majah)</p>
38	Asuprirea vecinului	„Este un păcat mai puțin grav pentru un bărbat să comită adulter cu zece femei decât să comită adulter cu soția vecinului (...). Este un păcat mai puțin serios ca un bărbat să fure din zece case decât să fure din casa vecinului (...).” (Al-Bukhari)
39	Privirea la ceea ce este interzis	„Fiecare om are scrisă partea lui de adulter, de care nu poate scăpa. Pentru ochi, adulterul comis de el este în ceea ce privește (dintre cele care nu-i sunt permise), și pentru ureche, adulterul ei este în ceea ce aude (dintre cele care nu îi sunt permise), și pentru limbă, adulterul ei este în ceea ce spune (dintre cele care nu-i sunt permise), și pentru mână, adulterul comis de ea este în ceea ce atinge (dintre cele care nu-i sunt permise), și pentru picior, adulterul comis de el este pasul (spre locul) în care intenționează să comită adulter și inima iubește și dorește, iar părțile intime vor pune acestea în practică sau nu (vor comite adulter sau nu).” (Al-Bukhari și Muslim)
40	Un bărbat care atinge o femeie ce nu îi este permisă	<p>♦ „Pentru unul dintre voi este mai bine să i se bată un cui în cap decât să atingă o femeie care nu îi este permisă.” (At-Tabarani)</p> <p>♦ „(...) Nu dau mâna cu femeile (...)” (An-Nasa'i)</p>
41	Căsătoria <i>ash-shigar</i>	„Profetul ^{Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!)} a interzis <i>shigbar</i> .” (At-Tirmidhi) <i>Shigbar</i> înseamnă a face un contract de căsătorie prin care doi bărbați sunt de acord să se căsătorească fiecare cu fiica celuilalt, pentru a nu plăti zestrea.
42	Bocirea	<p>♦ „Persoana care este jelită va fi pedepsită în Ziua Judecății pentru aceasta.” (Al-Bukhari și Muslim)</p> <p>♦ Profetul ^{Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!)} a spus: „Decedatul va fi pedepsit în mormântul său pentru că a fost jelit.” (Al-Bukhari și Muslim)</p>
43	A jura pe altceva în afara lui Allah	<p>♦ „Cel care face un jurământ pe altceva în afară de Numele lui Allah a comis un act de <i>shirk</i> (idolatrie) și <i>kufr</i> (necredință).” (Abu Dawud)</p> <p>♦ „Cel care face un jurământ să îl facă pe Numele lui Allah sau să rămână tăcut.” (Al-Bukhari)</p> <p>♦ „Cel care jură pe <i>amanah</i> (încredere) nu este unul dintre noi.” (Abu Dawud)</p>
44	Mărturia mincinoasă	„Cel care face un jurământ fals pentru a își însuși în mod nedrept bunurile unui musulman Îl va întâlni pe Allah (în Ziua Judecății) Mânios pe el (...)” (Muslim)
45	A jura pentru a vinde ceva	<p>♦ „Feriți-vă să jurați atunci când faceți comerț, pentru că aceasta poate încuraja comerțul, însă distruge binecuvântarea.” (An-Nasa'i și Ibn Majah)</p> <p>♦ „(...) Un jurământ poate vinde produsul, însă el șterge binecuvântarea.” (Al-Bukhari și Muslim)</p>
46	Imitarea necredincioșilor	<p>♦ „Cel care imită un grup de oameni este considerat a fi unul dintre ei.” (Abu Dawud)</p> <p>♦ „Cel care îi imită pe alții în afară de noi nu face parte dintre noi.” (An-</p>

		Nasa'i)
47	Construirea deasupra mormintelor	„Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a interzis să tencuim deasupra mormintelor, să stăm pe ele și să construim peste morminte.” (An-Nasa'i)
48	Trădarea și înșelătoria	„Atunci când Allah va aduna oamenii, de la primul până la ultimul, în Ziua Judecării, El va ridica un steag pentru fiecare trădător și se va spune: «Acesta este înșelătorul lui cutare, fiul lui cutare.»” (Abu Dawud)
49	Statul pe morminte	„Este mai bine pentru unul dintre voi să stea pe un cărbune aprins care îi arde haina ajungând până la piele decât să stea pe un mormânt.” (An-Nasa'i)
50	Persoanei căreia îi place ca alții să se ridice în fața lui	„Celui căruia îi place ca oamenii să se ridice în fața lui, să își aștepte locul în Iad.” (At-Tirmidhi)
51	A deschide ușa cerșitului pentru cineva	<ul style="list-style-type: none"> ♦ „(...) nimeni nu deschide pentru sine o ușă a cerșitului fără ca Allah să deschidă pentru el o ușă a sărăciei.” (Al-Bukhari și Muslim) ♦ „Cel care cerșește de la oameni pentru a acumula mai multe bogății cere de fapt un cărbune aprins din Iad, așadar, depinde de el să ceară mult sau puțin (trebuie să fie cu grijă).” (Ibn Majah)
52	A oferi un preț mai mare în timp ce nu intenționează să cumpere, aceasta fiind doar un șiretlic	„(...) Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a interzis rezidenților să vândă pentru un beduin și, de asemenea, un bărbat nu ar trebui să ofere un preț mai mare fără a avea intenția de a cumpăra și nici nu ar trebui să ofere un preț mai mare decât cel stabilit deja de fratele său (...).” (An-Nasa'i)
53	Anunțarea pierderii unui obiect într-o moschee	„Oricine aude o persoană că face un anunț în moschee pentru un lucru pe care l-a pierdut, să spună: «Fie ca Allah să nu ți-l înapoieze!», pentru că moscheile nu au fost construite pentru acest lucru.” (Muslim)
54	Blestemarea lui Șeytan	<ul style="list-style-type: none"> ♦ „Nu îl insultați pe Șeytan, ci căutați adăpost la Allah de răul lui.” (As-Sucity) ♦ Unul dintre companioni a relatat: „Într-o zi, călăream pe o cămilă în spatele Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Aceasta s-a poticnit, fapt pentru care am spus: «Fie ca Șeytan să piară!» Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Nu spune: „Fie ca Șeytan să piară!”, pentru că, dacă vei spune aceasta, el se va umfla atât de mult încât va deveni cât o casă și va spune: „L-am învins prin puterea mea!” Ci spune: „În Numele lui Allah!”, pentru că atunci când spui astfel, el va deveni atât de mic, încât va fi cât o muscă.»” (Abu Dawud)
55	Blestemarea febrei	„Nu blestemați febra, deoarece ea șterge păcatele la fel cum focul șterge rugina de pe fier.” (Ibn Majah)
56	Răspândirea călăuzirii greșite	„(...) Oricine cheamă la o cale greșită va primi păcate similare cu păcatele celor care l-au urmat, fără ca aceasta să diminueze în vreun fel ceva din păcatele acestora.” (At-Tirmidhi)
57	Unele interziceri cu privire la băutura	<ul style="list-style-type: none"> ♦ Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a interzis să bem cu gura direct din vasul cu apă. (Al-Bukhari) ♦ Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a muștrat persoanele care beau apă stând în picioare. (Muslim) ♦ Profetul ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a interzis să suflăm în vasul din care bem.
58	A bea din vase	„Nu beți din vase din argint sau din aur, nu purtați haine din mătase

	de argint sau de aur	sau <i>dibaj</i> (mătase groasă), deoarece aceste lucruri sunt pentru ei (necredincioși) în această viață și pentru voi în Viața de Apoi.” (Al-Bukhari)
59	A mânca și a bea cu mâna stângă	„Nu mâncați și nu beți cu mâna stângă, pentru că numai Șeitan mănâncă și bea cu mâna stângă.” (Muslim)
60	A rupe legăturile de rudenie	„Cel care rupe legăturile cu rudele sale nu va intra în Paradis.” (Abu Dawud)
61	A nu trimite salutări asupra Profetului lui Allah <i>(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)</i>	♦ „Fie ca cel în fața căruia numele meu este menționat și care nu trimite salutări asupra mea să fie umilit! (...)” (At-Tirmidhi) ♦ „O persoană zgârcită este cea în fața căreia numele meu este menționat și nu trimite salutări asupra mea.” (At-Tirmidhi)
62	A deține un câine	„Cel care deține un câine, altul decât unul de vânatoare sau ciobănesc, va pierde în fiecare zi 2 <i>qirat</i> din răsplata sa.” (Un <i>qirat</i> este egal cu mărimea unui munte.) (At-Tirmidhi)
63	Torturarea animalelor	♦ „O femeie a fost pedepsită pentru că a ținut o pisică legată până când a murit și, drept pedeapsă, ea a fost aruncată în Iad (...)” (Al-Bukhari) ♦ „Nu luați nimic din ceea ce are suflet drept țintă.” (An-Nasa'i și Ibn Majah)
64	Agățarea unui clopoțel de gâtul unui animal	♦ „Îngerii nu vor acompania un grup de călători care are cu el un câine sau un clopoțel.” (Muslim și At-Tirmidhi) ♦ „Clopoțelul este instrumentul muzical de suflat al lui Șeitan.” (Abu Dawud)
65	Dacă unui păcătos i se fac favoruri	„Dacă vezi că Allah îi dă robului Său ceea ce el iubește în această lume, chiar dacă nu Îi este supus, să știi că el este pedepsit în mod treptat, apoi (Profetul <i>(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)</i>) a recitat: «Când au uitat ei ceea ce li s-a amintit, Noi le-am deschis lor porțile tuturor lucrurilor. Iar când se bucurau ei de ceea ce li s-a dat, i-am apucat Noi deodată și iată-i pe ei deznădăjduiți.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:44]
66	Cei care privesc chestiunile lumești ca fiind cea mai mare preocupare	„(...) celui care consideră chestiunile lumești a fi cea mai mare preocupare a sa, Allah îi va pune în față sărăcia și îi va risipi concentrarea și nu va avea decât ceea ce este scris pentru el.” (Ibn Majah)

Călătoria spre eternitate

Drumul spre Paradis sau Focul Iadului

► Mormântul:

Aceasta este prima etapă a Vieții de Apoi: o groapă de foc pentru ipocrit și necredincios și o grădină pentru credincios, chestiuni ce ne sunt cunoscute din diverse relatări care menționează pedeapsa din mormânt pentru diferite acte de necredință. Printre ele, se află necurățarea în mod corespunzător de urmele de urină, răspândirea zvonurilor cu scopul de a crea vrajbă între oameni, dormitul în mod intenționat în timpul rugăciunilor obligatorii, abandonarea Coranului, preacurvia și adulterul, homosexualitatea, dobânda și camăta, refuzarea plății datoriilor și alte păcate. Salvarea de aceste pedepse poate fi obținută prin efectuarea de fapte bune făcute cu sinceritate, de dragul lui Allah, prin căutarea de adăpost la Allah de acestea, prin recitarea *Surat Al-Mulk* și alte fapte. Printre cei care vor fi protejați de această pedeapsă și nu se vor confrunta cu ea se află martirii, cei care au murit fiind de gardă, cei care au murit în ziua de vineri (*al-Jumu'ah*), cele care au murit dând naștere și alții.

► Trâmbița:

Aceasta este un Corn imens care va fi suflat de către îngerul Israfil (^{Pacea fie}_{asupra sa}), care așteaptă Porunca. Prima suflare se numește Suflarea Șocului: Allah Preaînaltul spune: „**Și în Ziua când se va suna în Trâmbiță și se vor înspăimânta cei care sunt pe Pământ – afară de cei care va voi Allah – vor veni toți la El umiliți.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:87] și totul va fi distrus. Apoi, după 40 de ani, acesta va fi suflat din nou, Suflarea Învierii, după cum Allah Al-'Aziz (^{Invincibilul,}_{Cel Atotputernic}) spune: „**(...) Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:68]

► Învierea:

Allah Preaînaltul va trimite o ploaie torențială și corpurile vor răsări (începând cu coccisul), iar ei vor fi o nouă creație, care nu va muri niciodată. Oamenii vor fi înviați necircumciși, desculți și goi. Ei vor putea să vadă îngerii și *djinnii*, fiind înviați conform faptelor lor.

► Marea Adunare:

Allah va aduna toate creaturile pentru a le judeca. Ele se vor afla în stare de șoc, amețite precum oamenii aflați în stare de ebrietate și acestea din cauza unei Zile colosale, a cărei lungime va fi de cincizeci de mii de ani. Timpul lor pe Pământ li se va părea că nu a fost mai lung de o oră. Soarele se va apropia la o milă distanță și fiecare va asuda în funcție de faptele sale. Tiranii, la fel și cei slabi care i-au urmat, se vor afla în litigiu. Fiecare necredincios va argumenta cu diavolul care l-a condus, Șeitan, și până și membrele sale se vor blestema unul pe celălalt. Răufăcătorii își vor mușca mâinile (din remușcare). Focul Iadului va fi târât în fața lor cu 70 de mii de lanțuri, fiecare lanț fiind ținut de câte 70 de mii de îngeri. Atunci când necredincioșii vor vedea Focul Iadului, își vor dori să se poată răscumpăra pentru a nu fi pedepsiți sau să poată fi transformați în praf (pentru a putea scăpa de tortura care se apropie). Cei neascultători (dintre credincioși) vor fi pedepsiți. Spre exemplu, cel care a refuzat plata carității anuale obligatorii (*az-zakāh*) va avea banii pe care a refuzat să îi plătească marcați pe el precum tijele de fier. Cel arogant va fi înviat ca o furnică (pentru a fi călcat în picioare).

Trădătorul perfid, cel care a comis fraude și tâlharul vor fi expuși. Hoțul va veni cu ceea ce a furat (pentru ca toți să vadă). Pe scurt, toate lucrurile ascunse vor fi făcute cunoscute în mod clar, devenind fățișe. Cât despre cel credincios, această Zi nu îl va înspăimânta și va trece la fel ca momentul în care efectua rugăciunea *Dhubr*.

► **Mijlocirea (*ash-shafā'ab*):**

Există o mijlocire specială făcută de către Profetul Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru toate creaturile, prin care el ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) va mijloci pentru înlăturarea zburcării puternice al oamenilor și pentru ca Judecata să înceapă. Vor exista și alte forme de mijlocire căutate de alții, precum Profetii, pentru a scoate credincioșii din Focul Iadului și pentru a le ridica rangul în Paradis.

► **Judecata (*al-hisāb*):**

Oamenii vor sta în fața Domnului lor în grupuri, pentru ca faptele lor să fie văzute de toți și pentru a fi judecați. De asemenea, ei vor fi întrebați despre viața lor, tinerețe, bogăție, cunoaștere și responsabilități, binecuvântările pe care le-au primit, simțul văzului, simțul auzului și inteligența lor (despre cum a fost utilizată fiecare dintre acestea). Necredincioșii și ipocriții vor fi judecați în fața tuturor creațiilor, pentru ca aceștia să îi poată muștra, fiind dovedită vina lor; iar pentru ceilalți oameni, pământul, zilele, nopțile, averea, îngerii și propriile membre vor fi martori împotriva lor. Ei își vor mărturisi păcatele și le vor recunoaște. În ceea ce îi privește pe credincioși, fiecare dintre ei va fi întrebat separat până ce își vor mărturisi păcatele în fața lui Allah Preaînaltul și, atunci când vor crede că vor fi distruși, li se va spune: „**Le-am ascuns pentru voi în viața lumească și Le voi ierta pentru voi astăzi.**” Primii care vor fi aduși pentru judecată vor fi cei care l-au urmat pe Mohammed ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Primele fapte de adorare ale lor care vor fi puse în balanță sunt rugăciunile obligatorii. Primele litigii care vor fi soluționate vor fi cele care implică vărsarea de sânge.

► **Prezentarea Cărților faptelor:**

Cărțile în care sunt înregistrate toate faptele persoanei vor fi prezentate. Aceasta este o înregistrare care „**nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:49].

Credinciosul va primi înregistrarea în mâna sa dreaptă, în timp ce necredinciosul și ipocritul o vor primi în mâinile lor stângi și prin spatele lor.

► **Balanța (*al-mizān*):**

Faptele vor fi cântărite pe o balanță pentru ca fiecare să fie răsplătită pe măsură. Această balanță este un instrument real de măsură, cu două talere, în care faptele făcute cu sinceritate, de dragul lui Allah și conform Legii islamice vor cântări mai greu. Unele dintre aceste fapte vor cântări cel mai mult, iar printre ele se află mărturisirea *Lā ilāha illa Allah* (nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah), caracterul bun, pomenirea lui Allah, precum a spune *Al-hamdu Lillah*, (toată Slava I se cuvine lui Allah), *Subhān Allah wa bihamdihī* (Slăvit fie Allah și toată Slava I se cuvine Lui) și *Subhān Allah al-'Aẓīm* (Slăvit fie Allah, Prea Mărețull). Allah Preaînaltul va lua din faptele bune ale unor oameni și le va da acelora pe care ei i-au nedreptățit în viețile lor.

► Rezervorul (*al-būd*):

Credincioșii vor veni apoi la un rezervor cu lichid. Cel care va bea din el nu va mai suferi de sete după aceea. Pentru fiecare Profet, există un rezervor special, iar cel mai mareț este cel al Profetului Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup>. Apa sa este mai albă decât laptele, mai dulce decât mierea și mai parfumată decât moscul. Vasele sale sunt din aur și argint, numărul lor este cât numărul stelelor, lungimea sa este cât distanța dintre Ierusalim (Palestina) și Aden (Yemen). Apa acestui rezervor izvorăște din râul din Paradis numit *Al-Kauthar*.

► Testarea credincioșilor:

La sfârșitul Zilei Adunării, necredincioșii vor merge în urma zeilor și a idolilor pe care obișnuiau să îi adore. Aceștia îi vor lua pe adepții lor în Focul Iadului, în grupuri asemeni turmelor de oi, fie pe picioarele lor, fie fiind târâți pe fețele lor. Atunci, numai credincioșii și ipocriții (care pretind că sunt dintre ei) vor fi lăsați să aștepte, iar Allah Preaînaltul va veni la ei și va întreba: „*Voi ce așteptați?*” Ei vor răspunde: „*Îl așteptăm pe Domnul nostru.*” El li se va descoperi lor prin *sāq*-ul Său (semnul promis), după care toți vor cădea în prosternare cu excepția ipocriților, după cum Allah Preaînaltul spune cu referire la ei: „*(Amintiți-vă) Ziua (Învierii) când sāq (fluierul piciorului) (lui Allah) (care nu este asemeni niciunui alt lucru) le va fi descoperit și ei vor fi chemați să se prosterneze ei înșiși (în fața lui Allah), însă ei (ipocriții și cei care se roagă sau fac lucruri bune doar pentru a primi laude lumești) nu vor putea face aceasta (pentru că vor avea spatele drept – o singură bucată – și nu vor putea să se prosterneze).*” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 68:42] Apoi, ei Îl vor urma, iar Podul (*sirāt*) va fi stabilit (peste Focul Iadului), iar Allah Preaînaltul le va da credincioșilor luminile lor și va întuneca luminile ipocriților.

► Podul (*as-sirāt*):

Este un pod care se întinde peste Focul Iadului, peste care credincioșii trebuie să treacă pentru a ajunge în Paradis. Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> l-a descris ca fiind: „**Cel care confundă și cel care îi face pe cei care trec să își piardă pașii și să se împiedice. Pe el sunt cleme și cârlige asemeni spinilor unui copac *sa'dān* (...) El este mai subțire decât un fir de păr și mai ascuțit decât marginea unei săbii (...)**” (Muslim) Credincioșilor li se va da lumina în conformitate cu faptele lor, cea mai mare fiind de mărimea unui munte și cea mai mică fiind cât un vârful de deget. Aceasta va lumina drumul lor, iar ei vor trece peste acest pod conform faptelor lor; credinciosul va trece asemeni unei clipiri, unui fulger, unui vânt, unui cal iute sau asemeni unui călăreț (sau mergând și târându-se). Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa!)</sup> a spus: „**Unii vor ajunge în siguranță în timp ce alții vor fi zgâriați de cârlige, iar alții vor fi trași în Focul Iadului.**” (Al-Bukhari și Muslim) Ipocriții nu vor avea nicio lumină; ei se vor întoarce, însă un perete va fi ridicat între ei și credincioși. Chiar dacă ei vor vrea să treacă peste pod în siguranță, vor cădea în Focul Iadului.

► Focul Iadului (*Jahānnam*):

Necredincioșii, ipocriții și câțiva dintre credincioșii neascultători vor intra în Focul Iadului. Din fiecare o mie, 999 vor intra în Foc. Iadul are șapte porți. Căldura lui este de șaptezeci de

ori mai puternică decât cel mai puternic foc din această lume. Corpul necredinciosului va fi făcut din nou pentru ca el să poată gusta mai mult tortura: spațiul dintre umerii săi va fi asemeni unei călătorii de trei zile, mărimea molarului său va fi cât muntele Uhud. Pielea lui va fi întărită și, după ce a fost arsă, va fi în mod repetat schimbată, cu un nou rând, pentru a crește durerea pedepsei cu focul arzător. Băutura lui va fi apa fiartă care va arde intestinele lui. Mâncarea sa va fi *zuqqum*, extrem de amară, care se adaugă puroiului provenit de la locuitorii Iadului. Cel cu pedeapsa cea mai ușoară dintre ei va avea doi cărbuni aprinși plasați pe labele picioarelor sale, iar creierii lui vor fierbe din această cauză. În Focul Iadului, pieile lui vor fi arse, topite, trase, fiind folosite lanțuri și încuietori. Corpul aruncat în cea mai mică groapă a Iadului va avea nevoie de șaptezeci de ani ca să cadă, până va ajunge jos. Combustibilul pentru Focul Iadului este format din necredincioși și din pietre (ale idolilor), vântul său este otrăvă, umbra sa este căldura insuportabilă și hainele sale sunt focul. El va mistui totul și nu va lăsa nimic. El va geme și va suspina grotesc, arzând partea exterioară a pielii și coborând până la oase și la adâncimile minții.

► **Granița (*qantarab*):**

Profetul <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa)</sup> a spus: „În cele din urmă, credincioșii vor fi salvați din Focul Iadului și vor veni la o graniță (*qantarab*) dintre Paradis și Iad. Aici ei se vor recompensa unul față de altul pentru nedreptățile și păcatele prin care și-au încălcat unul altuia drepturile din această lume. Apoi, când ei vor fi curățați și purificați, vor fi primiți în Paradis. (Jur) Pe Cel în Mâna Cărnii se află sufletul lui Mohammed, unul dintre voi va ști locul său în Paradis mai bine decât locul în care locuiește în această lume.” (Al-Bukhari)

► **Paradisul (*Al-Jānnab*):**

Paradisul este locuința finală a credincioșilor. Cărămizile sale sunt din aur și argint, iar mortarul din mosc. Pietricelele lui sunt perle, iar praful său este șofran. Are 8 porți, fiecare dintre ele deschizându-se pe distanța unei călătorii de trei zile și, chiar și așa, va fi îmbulzeală când se va intra pe ea. El are o sută de ranguri și între fiecare două ranguri este o distanță asemănătoare celei de la Cer la Pământ. *Firdaws-ul* este cea mai înaltă parte a sa și de acolo țâșnesc râurile Paradisului. Acoperișul Paradisului este Tronul lui Allah Al-‘Azīz <sup>(Invincibilul,
Cel Atotputernic)</sup>. Râurile lui sunt din miere, lapte, vin și apă, iar ele izvorăsc fără canale, credinciosul fiind capabil să le determine să curgă după cum își dorește. Fructele Paradisului sunt permanente, apropiate și ușor de ajuns la ele. În el, există corturi din perle sculptate, lățimea fiecăruia fiind de 60 de mile, iar credinciosul va avea o soție în fiecare colț. Bărbații vor fi pe deplin dezvoltati, dar tineri și fără barbă. Tinerețea lor nu va dispărea niciodată și hainele lor nu se vor învechi. Nu vor urina, defeca și nu vor elimina nicio impuritate. Pieptenii lor vor fi din aur, iar transpirația lor va fi ca moscul. Femeile Paradisului sunt toate fecioare frumoase, de vârsta companiilor lor. Primul care va intra în Paradis va fi Profetul Mohammed <sup>(Pacea și binecuvântarea
lui Allah fie asupra sa)</sup>, apoi ceilalți Profeți. Locuitorul care are locul cel mai de jos în Paradis va dori și i se va da ceea ce își dorește înzecit. Servitorii lui sunt tineri nemuritori, asemeni perlelor prețioase. Cu adevărat, printre cele mai mărețe binecuvântări ale Paradisului va fi vederea Domnului lor, Allah Preainaltul, și Mulțumirea lui Allah va fi deasupra lor, iar locuințele lor vor fi eterne în Paradis.

Descrierea abluțiunii (wudū')



Rugăciunea (*as-Salāh*) nu este acceptată fără abluțiune. Abluțiunea trebuie să fie făcută cu apă în starea ei originală, așa cum este apa de mare, cea din fântâni, izvoare sau râuri.

Notă! O cantitate mică de apă devine impură (*najās*) dacă este amestecată cu o substanță considerată impură. O cantitate mare de apă (mai mult de 210 litri) nu devine impură dacă este amestecată cu o substanță impură decât dacă apa își schimbă gustul, culoarea sau mirosul.



O persoană trebuie să înceapă abluțiunea spunând: **„Bismi-llah”** (**În Numele lui Allah**) și este de preferat ca persoana să se spele pe mâini de fiecare dată când face abluțiunea. Cel care se trezește după somnul de noapte trebuie să se spele pe mâini de trei ori.

Notă! Este neplăcut să se spele oricare parte a corpului mai mult de trei ori fiecare.



Apoi este obligatoriu să se clătească gura (*madmadah*) o dată, iar dacă se face aceasta de trei ori este mai bine.

Notă! Nu este suficientă doar punerea apei în gură pentru clătire. Mai degrabă, apa trebuie mișcată în toată cavitatea bucală. Este de preferat să se folosească *siwak*.



Este obligatoriu ca apa să fie trasă pe nas și suflată afară o dată și este mai bine dacă se face acest lucru de trei ori. **Notă!** Nu este suficientă doar punerea apei în nas, apa trebuie să intre pe nări și apoi să fie suflată, nu îndepărtată cu mână.



Apoi, persoana trebuie să se spele de față o dată, deși, dacă o face de trei ori, este mai bine. Marginile feței sunt de la o ureche la alta pe linie orizontală și de la linia părului până la bărbie, pe linie verticală.

Notă! Este obligatoriu să se treacă degetele prin barbă dacă aceasta este deasă și doar pe deasupra dacă este subțire.



Apoi, se spală ambele mâini de la vârful degetelor până la coate o dată, deși este mai bine dacă se face de trei ori. **Notă! 1.** Este de preferat ca mâna dreaptă să fie spălată înaintea mâinii stângi. **2.** Este preferabilă spălarea mâinilor la începutul abluțiunii, însă, în acest punct, este obligatoriu a se spăla mâinile, începând cu vârful degetelor și continuând până la coate. **3.** Este de preferat a se spăla palmele și între degete.



Apoi, se umezesc mâinile și se trec peste cap, începând de la linia părului, de la frunte, și terminând aproape de linia gâtului (acolo unde se termină părul). Acest lucru se face de la linia părului spre spate și apoi se trec mâinile umede prin păr în direcția opusă (de la frunte la spate și de la spate spre frunte). Persoana trebuie să își umezească întreg capul, inclusiv părțile sale laterale. Apoi, persoana își pune degetul arătător în ureche și se șterge și, în același timp, cu degetul mare se șterge în spatele urechii. Aceasta trebuie făcută o singură dată.

Notă! 1. Nu este obligatoriu să se șteargă întreaga lungime a părului, dacă părul este lung. **2.** Persoana trebuie să își umezească scalpul dacă nu are păr pe cap. **3.** Persoana trebuie să își curețe și partea (fără păr) din spatele urechii.



Apoi, se spală picioarele până deasupra gleznelor o dată, dar de trei ori este mai bine.

Notă! Este de preferat să se spele mai întâi piciorul drept și apoi cel stâng.

Note! 1. Elementele esențiale ale abluțiunii sunt următoarele: **a)** spălarea feței (o dată), inclusiv clătirea gurii (*madmadah*) și a nasului (*istinshāq*) prin inhalarea apei în nări și apoi răsuflarea ei; **b)** spălarea mâinilor și a brațelor, de la vârful degetelor în sus, incluzând și coatele; **c)** ștergerea cu mâinile umede a întregului cap, incluzând și urechile; **d)** spălarea picioarelor de la degete în sus, incluzând și călcăiele.

2. spălarea părților corpului se face în mod continuu, fără pauză, deoarece, dacă o parte a corpului deja spălată se usucă, abluțiunea este nulă.

3. Este recomandat să se spună după *wudū'*: **„Ash-hadu an lā ilāha illa Allah, Waḥdahū la sharīka Lah, wa ash-hadu anna Muḥammadan ‘abdūhu wa rasūluḥ”** (Mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afara lui Allah, Unicul, fără partener, și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său), și apoi să se facă 2 *rak'āt*.

Descrierea rugăciunii (as-Salāh)



O persoană începe rugăciunea spunând: „*Allahu Akbar*” (*Allah este Prea Măreț!*), stând drept, în picioare. Imamul spune toate *takbīrāt* (*Allahu Akbar*) cu voce tare, astfel încât cei care sunt în spatele lui să îl poată auzi, în timp ce ei le spun cu voce joasă (în șoaptă). El își ridică mâinile la începutul *takbīr*-ului până aproape de umeri, cu degetele strânse împreună.

Note! 1. Este obligatoriu să se rostească stâlpii (așa cum este *takbīrāt al-Ihrām*) și actele obligatorii ale rugăciunii (așa cum sunt toate celelalte *takbīrāt*) suficient de tare încât persoana care se roagă să se poată auzi. **2.** Intenția pentru efectuarea rugăciunii nu trebuie rostită cu voce tare, aceasta trebuie să se afle în interiorul inimii persoanei. **3.** În timpul rugăciunii, este neplăcut (*makrūh*) să îți ridici privirea sau să închizi ochii, sau să privești la dreapta sau la stânga, să apropii sau să depărtezi prea tare picioarele sau să stai într-un singur picior, cu excepția cazului în care ai un motiv întemeiat pentru aceasta.



Cu mâna dreaptă peste mâna stângă, se menține privirea în locul în care se va face prosternarea. Apoi, se recită oricare dintre *du'ā*'-urile care au fost relatate ca fiind autentice. Apoi, se spune: „*A'ūdhu billahi min-ash-Shaitan-ir-Rajīm*” (**Caut adăpost la Allah de Șeitan cel blestemat**), apoi „*Bismi-llahi Ar-Rahmani ar-Rahīm*” (**În numele lui Allah Preamilostivul, Prea Îndurătorul**). Toate acestea trebuie să fie spuse cu voce joasă. Apoi se recită *Surat al-Fatiha*. Nu este obligatoriu pentru cel care se roagă în spatele imamului să recite *Surat al-Fatiha* în rugăciunea care se face cu glas tare (*Maghrib, Isha* și *Fajr*), dar este preferabil să o recite în timpul tăcerii imamului (dacă este un imam) și trebuie să o recite în sine sau în rugăciunile fără voce (*Dhuhr* și *Asr*). Apoi se recită orice altceva se dorește din Coran.

Notă! Este mai bine să se recite Coranul conform așezării Surelor și este neplăcut să nu fie citit în ordinea din Coran. De aceea, nu este permis să se recite cuvinte sau versete într-o ordine incorectă.



Apoi se spune „*Allahu Akbar*”, se ridică mâinile până la umeri și se face o plecăciune. În plecăciune, se pun mâinile ferm pe genunchi, cu degetele răsfirate, cu spatele drept, în așa fel încât capul să fie în aceeași linie cu șoldurile, nici mai sus, nici mai jos. Apoi se spune de trei ori „*Subhāna Rabbi-l-'Azīm*” (**Slavă Domnului meu, Cel Prea Măreț!**).

Note! 1. Toate *takbīrāt* (Allah Akbar) și „*Sāmi' Allahu liman hāmidah*” (Allah îl aude pe cel care Îl slăvește!) sunt spuse în timpul în care se mișcă, nu înainte sau după. A le amâna intenționat anulează rugăciunea. **2.** Dacă cineva intră în moschee târziu și îl găsește pe imam în poziția de *rukū'*, iar acesta încă nu a ridicat capul, atunci, acea persoană poate lua parte la rugăciune împreună cu acesta și va fi ca și cum ar fi efectuat acea *rak'ah* (unitate de rugăciune). Însă, dacă imamul și-a ridicat capul din poziția de *rukū'* înainte ca persoana să se așeze pentru rugăciune, atunci ea trebuie să recupereze această *rak'ah* la sfârșitul rugăciunii.



Apoi se ridică spunând: „*Sāmi' Allahu liman hāmidah*” (Allah îl aude pe cel care Îl slăvește!) și se ridică mâinile până la umeri. Stând drept în picioare, se spune: „*Rābbana wa Laka-l-ḥamd*” (Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată Slava!), adăugând: „*Hāmdan kathīran tayyiban mubārakan fihī, mil'a as-Samāwāti wa mil'a al-ārdī wa mil'a ma shī'ta min shay'in ba'd.*” (Nenumărate laude pure și binecuvântate, cât plinătatea Cerului, cât plinătatea Pământului și cât plinătatea a ceea ce dorești după aceasta!).

Note! 1. Timpul în care se spune: „*Rābbana wa Laka-l-ḥamd*” este atunci când persoana stă în picioare, nu în timp ce se mișcă. **2.** După ce te ridici din *rukū'*, poți să îți așezi mâna dreaptă peste mâna stângă, pe piept sau le poți lăsa pe lângă trup.



Apoi se prosternază în timp ce spune „*Allahu Akbar*”. Nu își lipește stomacul de coapse și nici coapsele de călcăie în timp ce se prosternază, atingând podeaua cu fruntea, nasul, palmele, genunchii și degetele picioarelor întoarse spre *qiblah*; și spune de trei ori în prosternare: „*Subhāna Rabbī al-‘Alā*” (Slavă lui Allah, Cel Preainalt!).

Note! 1. Prosternarea trebuie să fie făcută pe 7 părți ale corpului: 2 picioare, 2 genunchi, 2 palme și capul (care include fruntea și nasul). Rugăciunea este invalidă dacă se renunță intenționat la una dintre acestea, cu excepția situației în care există unui motiv valid. **2.** Este neplăcut (*makrūh*) să așezi coatele pe podea în timp ce te afli în prosternare (*sujūd*).



Apoi, se ridică în șezut din prosternare spunând: „*Allahu Akbar*” stând pe piciorul stâng, păstrând piciorul drept vertical cu degetele îndoite, îndreptate spre *qiblah*. Apoi spune: „*Rabbi ighfir-li, wa arhamni, wa ajoburni, wa arfa‘ni, wa arzuqni, wa ansurni, wa ahđini, wa ‘afini*” (O, Allah, iartă-mă, ai milă de mine, întărește-mă, înalță-mi rangul, oferă-mi mijloacele de subzistență, dă-mi victorie, călăuzește-mă, iartă-mă și ai milă de mine!). Apoi, se prosternază în același mod ca la prima prosternare, apoi spune, ridicându-și capul, „*Allahu Akbar*” și se ridică, repetând a doua *rak‘ah* în același mod ca și prima.

Notă! Poziția în care se citește *Surat al-Fatiha* este în picioare, deci, dacă se începe recitarea înainte de a fi în această poziție, trebuie să se recite din nou, altfel rugăciunea este nulă.



Atunci când se termină cele două unități, se așează pentru prima mărturisire (*at-Tashahhud al-awwal*), punând mâna dreaptă pe coapsa dreaptă și mâna stângă pe coapsa stângă, făcând un cerc cu degetul mijlociu și cel mare de la mâna dreaptă și spunând, cu degetul arătător ținut întins: „*At-tahjīyyātu Lillahi waş-şalawātu waţ-ţayyibāt, as-salāmu ‘alaika ayyuha an-nabīu wa raḥmatu Allahi wa barakatuh, as-salāmu ‘alaina wa ‘ala ‘ibad Allahi aṣ-ṣālihīn. Ashadu an lā ilāha illa Allah wa ashadu anna Muḥammadan ‘abduhu wa rasūluh*” (Toate salaturile (*At-Tahjīyyāt*) sunt pentru Allah și toate actele de slăvire și faptele bune. Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor robilor dreptcredincioși ai lui Allah! Mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său!).



Apoi se ridică și se roagă a treia și a patra *rak‘ah*, făcându-le mai scurte decât primele două. În ele se recită numai *Surat al-Fatiha* și stă în *tawarruk* pentru ultima mărturisire (*at-Tashahhud al-akhir*) și se spune la fel ca și în prima, apoi se adaugă: „*Allāhumma ṣālli ‘ala Muḥammad wa ‘ala āli Muḥammad, kama ṣallaita ‘ala Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd, allāhumma bārik ‘ala Muḥammad wa ‘ala āli Muḥammad kama bārakta ‘ala Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd*” (O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avrām și asupra familiei lui Avrām. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. O, Allah, trimite binecuvântările Tale asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avrām și asupra familiei lui Avrām. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție).

Face parte din Sunnah a spune: „*Allāhumma inni ‘ūdhu Bika min ‘adhābi Jahannam, wa min ‘adhābil-Qabr, wa min fitnatal-Maḥya wal-Mamāt, wa min fitnatul al-Masīh ad-Dajjal*” (O, Allah, caut adăpost la Tine de pedeapsa Focului, de chinul din mormânt, de încercările vieții și ale morții și de amăgirea lui *al-Masīh ad-Dajjal*!).



Apoi se spune: „*As-salāmu ‘alaikum wa raḥmatu Allah*” (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta!), întorcându-și fața spre dreapta și apoi spre stânga.

Este *Sunnah* Profetului ^(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spune câteva du‘ā’ după completarea rugăciunii.

A acțiunea conform cunoștințelor dobândite (despre religie)

Cunoașterea fără practică nu le este plăcută lui Allah Preaînaltul și Mesagerului Său ^{(Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!))}. Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic) a spus: „**O, voi, cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți?** (acesta este un avertisment pentru acela care spune ceva și face contrariul, precum în cazul unui sfat, sau care nu face acel lucru deloc, precum în cazul unei promisiuni).” [61:2]

Abu Hurairah ^(Allah să fie mulțumit de el) a spus: „Știința (despre religie) dobândită fără a fi pusă în aplicare este precum comoara care nu este cheltuită pentru cauza lui Allah.”

Fudail a spus: „Cel care are știință (despre religie) rămâne ignorant față de ceea ce știe până când se comportă conform acesteia.”

Malik ibn Dinar a spus: „Veți întâlni oameni care nu fac greșeli gramaticale în discursurile lor și totuși faptele lor sunt greșite.”

Dragi frați și surori, Allah v-a ușurat vouă să citiți această carte benefică, ceea ce vă rămâne acum fiind rodul ei și anume să vă comportați în consecință.

♦ În această carte v-au fost prezentate versete din Cartea lui Allah, Coranul, cu explicațiile lor, astfel încât să fiți dornici să puneți în aplicare ceea ce știți din aceste versete. A fost menționat despre companiunii Profetului ^(Allah să fie mulțumit de el) că: „(...) învățau recitarea a zece versete de la Profet ^{(Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!))} și nu luau alte zece până când nu știau complet ceea ce conțin acestea, privind știința și practica lor. Spuneau: «Am învățat știința și acțiunea.»”

Legile islamului au încurajat ca știința (religiei) să fie pusă în practică. **Ibn ‘Abbas** ^(Allah să fie mulțumit de el) a spus despre sensul spuselor lui Allah Al-‘Azīz ^(Invincibilul, Cel Atotputernic): „Ei le recitau cu recitarea cuvenită.” Aceasta înseamnă că ei le urmau cu practica cuvenită. Fudail a spus: „Într-adevăr, Coranul a fost revelat pentru ca oamenii să se comporte conform lui, dar oamenii au luat simpla sa recitare drept acțiune.”

♦ În această carte, unele aspecte ale *Sunnei* Profetului ^{(Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!))} au fost prezentate astfel încât să se acționeze rapid prin a face fapte bune. Oamenii dreptcredincioși ai acestei *Ummah* nu au învățat nimic fără a se sfătui unul pe celălalt în implementarea corectă a ceea ce au învățat și fără a-i chema și pe alții să se comporte conform poruncii Profetului ^{(Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!))}: „**Dacă am interzis un lucru, atunci stați departe de el, iar dacă am poruncit un lucru, atunci să îl faceți cât mai mult cu putință.**” (Al-Bukhari și Muslim)

Ei se temeau de pedeapsa dureroasă a lui Allah, după cum El, Preaînaltul, spune: „**Nu faceți chemarea Trimisului între voi ca pe o chemare a unuia dintre voi către altul! Allah îi cunoaște pe aceia dintre voi care se furișează, căutând adăpost (la alții). Aceia care fug de Porunca Sa, să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o osândă dureroasă!**”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:36]

Sunt multe exemple ale dorinței lor de a practica *Sunnah* pe cât de bine era posibil:

► Umm Habibah ^(Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Profetul ^{(Pacea și binecuvântarea (lui Allah fie asupra sa!))} a spus: „**Celui care se roagă 12 unități (rak‘āt) într-o zi și o noapte, Allah îi va face o**

casă în Paradis.” (Muslim)

Ea a spus: „De când am auzit acestea de la Mesagerul lui Allah ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!) le-am făcut în mod continuu.”

► Ibn ‘Omar ^(Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Este dreptul fiecărui musulman care vrea să lase moștenire să nu își petreacă mai mult de trei nopți fără ca testamentul său să fie cu el.”** (Muslim)

Apoi a spus: „Nicio noapte nu a trecut de când l-am auzit pe Profet ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!) fără ca testamentul meu să nu fie cu mine.”

► Imam Ahmad ^(Allah să aibă milă de el!) a spus: „Nu am făcut nicio relatare fără ca eu să mă comport conform acesteia, până în punctul în care Profetului ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!) i-a fost extras sânge de către Abu Tayyibah și i-a dat un dinar (o monedă de aur,) iar eu am trimis după un om care extrage sânge, el a făcut aceasta pentru mine și i-am dat un dinar.”

► Imam al-Bukhari ^(Allah să aibă milă de el!) a spus: „Niciodată nu am bârfit pe cineva de când am aflat că bârfa este interzisă. Cu adevărat, sper că Îl voi întâlni pe Allah și nu îmi va socoti că am bârfit pe cineva.”

► Un *hadith* spune: **„Pe acela care recită Ayat-ul Kursi după fiecare rugăciune, nimic nu îl va împiedica să intre în Paradis cu excepția morții.”**

(An-Nasa’i)

Ibn Al-Qaiyyim ^(Allah să aibă milă de el!) a spus: „Am aflat că sheikh-ul islamului, Ibn Taymiyyah, a spus: «Niciodată nu am lăsat aceste versete decât dacă am uitat sau altceva similar.»”

► După dobândirea cunoștințelor religioase și punerii lor în practică, trebuie să transmiți mai departe binecuvântările pe care le ai de la Allah Preainaltul, pentru a nu te priva de răsplata răspândirii (islamului) și nici pe oameni de bunătața sa. Profetul ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Aceia care îndrumă la bine au aceeași răsplată cu cei care îi urmează (după ce au învățat de la ei).”** (Muslim)

El ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!) a mai spus: **„Cel mai bun dintre voi este cel care memorează Coranul și apoi îi învață și pe alții.”** (Al-Bukhari)

De asemenea, Profetul ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!) a spus: **„Transmite de la mine, chiar și numai un verset din Coran.”** (Al-Bukhari și Muslim)

Conform binelui pe care îl răspândești, răsplata ta va fi înmulțită și faptele bune vor crește în această viață și după moarte, după cum a spus Profetul ^(Pacea și binecuvântarea) _(lui Allah fie asupra sa!):

„Atunci când fiul lui Adam moare, toate faptele lui se opresc cu excepția a trei: caritatea continuă, știința de care continuă să beneficieze și alții și un fiu credincios, care face du‘ā’ (suplicație) pentru el.” (Muslim)

Toată lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, și asupra familiei sale!